

KNIHA MORMONOVA

ĎALŠIE
SVEDECTVO
O
JEŽIŠOVI KRISTOVI

© 2013 Intellectual Reserve, Inc.
Všetky práva vyhradené
Vytlačené v Spojených štátoch amerických 2/2013
19962012
Translation of the Book of Mormon
Slovak
ISBN: 978-1-59297-677-5 (Hardcover 35606 176)

KNIHA MORMONOVA

SPRÁVA PÍSANÁ
RUKOU MORMONOVOU
NA DOSKÁCH
VYŇATÁ Z DOSIEK NEFIHO

A preto, toto je skrátenie záznamu ľudu Nefiho, a tiež Lámánitov – Napísané Lámánitom, ktorí sú zvyškom domu Izraela; a tiež Židom a pohanom – Napísané cestou prikázania, a tiež duchom proctva a zjavenia – Napísané a zapečatené, a ukryté Pánovi, aby nemohlo byť zničené – Aby vyšlo darom a mocou Božou k svojmu preloženiu – Zapečatené rukou Moroniho a ukryté Pánovi, aby vyšlo v príhodnom čase prostredníctvom pohanov – Ich preloženie darom Božím.

Tiež skrátenie vyňaté z Knihy Eterovej, ktorá je záznamom ľudu Járedovho, ktorý bol rozptýlený v dobe, kedy Pán zmiatol jazyk ľudí, keď stavali vežu, aby dosiahli nebo – Ktoré má ukázať zvyšku domu Izraela, aké veľké veci Pán vykonal pre ich otcov; a aby mohli poznať zmluvy Pána, aby neboli zavrnutí naveky – A tiež k presvedčeniu Židov a pohanov, že JEŽIŠ JE KRISTUS, VEČNÝ BOH, zjavujúci sa všetkým národom – A teraz, pokiaľ sú v nej chyby, sú to chyby ľudské; a preto, nezavrhujte veci Božie, aby ste mohli byť nájdení bez poškvرنy pred sudcovskou stolicou Kristovou.

Pôvodný preklad z dosiek do anglického jazyka
preložil Joseph Smith ml.

Prvé vydanie v anglickom jazyku
v Palmyre v štáte New York v USA v roku 1830

ÚVOD

Kniha Mormonova je zväzok svätého písma porovnateľný s Bibliou. Je to záznam Božieho jednanía s dávnymi obyvateľmi Amerík a obsahuje plnosť večného evanjelia.

Túto knihu napísalo mnoho dávných prorokov duchom proroctva a zjavenia. Ich slová, napísané na zlatých doskách, citoval a skrátil prorok-dejepisec menom Mormon. Záznam podáva správu o dvoch veľkých civilizáciách. Jedna prišla z Jeruzalema v roku 600 pred Kr., a potom sa rozdelila do dvoch národov známych ako Nefiti a Lámániti. Druhá prišla oveľa skôr, keď Pán zmiatol jazyky pri Babylonskej veži. Táto skupina je známa ako Járediti. Po uplynutí niekoľkých tisíc rokov boli všetci zničení okrem Lámánitov, a tí sú medzi predkami amerických Indiánov.

Vrcholnou udalosťou zaznamenanou v Knihe Mormonovej je osobná služba Pána Ježiša Krista medzi Nefitmi krátko po jeho vzkriesení. Kniha uvádza nauky evanjelia, načrtáva plán spásy a hovorí ľuďom, čo musia robiť, aby získali pokoj v tomto živote a večnú spásu v živote, ktorý príde.

Potom, čo Mormon dokončil svoje zápisy, odovzdal túto správu svojmu synovi Moronimu, ktorý pridal niekoľko vlastných slov a ukryl dosky v pahorku Kumora. Dňa 21. septembra roku 1823 sa ten istý Moroni, teraz oslávená a vzkriesená bytosť, ukázal prorokovi Josephovi Smithovi a poučil ho o dávnom zázname a o jeho predurčenom preklade do anglického jazyka.

V určenej dobe boli dosky odovzdané Josephovi Smithovi, ktorý ich preložil darom a mocou Božou. Tento záznam sa teraz vydáva v mnohých jazykoch ako nové a ďalšie svedectvo, že Ježiš Kristus je Syn živeho Boha a že všetci, ktorí k nemu prídu a budú poslúchať zákony a obrady jeho evanjelia, môžu byť spasení.

O tomto zázname prorok Joseph Smith povedal: „Povedal som bratom, že Kniha Mormonova je najsprávnejšia zo všetkých kníh na zemi a že je záverným kameňom nášho náboženstva, a že sa človek dodržiavaním jej predpisov priblíži Bohu viac než prostredníctvom akejkoľvek inej knihy.“

Pán umožnil, aby okrem Josepha Smitha zlaté dosky videlo jednásť ďalších a aby boli zvláštnymi svedkami o pravde a božskosti Knihy Mormonovej. Ich písané svedectvá sú tu uvedené ako „Svedectvo troch svedkov“ a „Svedectvo ôsmich svedkov“.

Vyzývame všetkých ľudí, všade, aby čítali Knihu Mormonovu, aby premýšľali v srdci o poslanstve, ktoré obsahuje, a potom sa pýtali Boha, Večného Otca, v mene Krista, či je táto kniha pravdivá. Tí, ktorí tak

---

učinia a budú sa pýtať vo viere, získajú svedectvo o jej pravdivosti a božskosti mocou Ducha Svätého (pozri Moroni 10:3–5).

Tí, ktorí získajú toto božské svedectvo od Ducha Svätého, prídu rovnakou mocou tiež k poznaniu, že Ježiš Kristus je Spasiteľ sveta, že Joseph Smith je jeho zjavovateľ a prorok v týchto posledných dňoch a že Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní je Pánove kráľovstvo ešte raz založené na zemi, aby pripravilo druhý príchod Mesiáša.

SVEDECTVO TROCH SVEDKOV

NECH ZNÁME JE všetkým národom, pokoleniam, jazykom a ľuďom, ku ktorým toto dielo príde: Že my sme, milosťou Boha Otca a Pána nášho Ježiša Krista, videli dosky, ktoré obsahujú tento záznam, ktorý je záznamom ľudu Nefiho, a tiež Lámánitov, ich bratov, a tiež ľudu Járedovho, ktorý prišiel od veže, o ktorej sa hovorí. A tiež vieme, že boli preložené darom a mocou Božou, lebo jeho hlas nám to oznámil; preto vieme s istotou, že toto dielo je pravdivé. A tiež svedčíme, že sme videli rytiny, ktoré sú na týchto doskách; a boli nám ukázané mocou Božou, a nie ľudskou. A prehlasujeme slovami rozvážnosti, že anjel Boží zostúpil z neba a priniesol tieto dosky, a položil nám ich pred oči, aby sme ich uzreli a videli, a aj rytiny na nich; a my vieme, že je to milosťou Boha Otca a nášho Pána Ježiša Krista, že sme ich uzreli a vydávame svedectvo, že tieto veci sú pravdivé. A je to v očiach našich podivuhodné. Avšak hlas Pána nám prikázal, aby sme o tom vydali svedectvo; a preto, aby sme boli poslušní Božích prikázaní, vydávame svedectvo o týchto veciach. A vieme, že ak sme verní v Kristovi, zbavíme odev svoj krvi všetkých ľudí a budeme nájdení bez poškvرنy pred sudcovskou stolicou Kristovou, a budeme s ním naveky prebývať v nebesiach. A česť buď Otcovi a Synovi, a Duchu Svätému, čo je jeden Boh. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

SVEDECTVO ÔSMICH SVEDKOV

NECH ZNÁME JE všetkým národom, pokoleniam, jazykom a ľuďom, ku ktorým toto dielo príde: Že Joseph Smith ml., prekladateľ tohto diela, nám ukázal dosky, o ktorých sa hovorí a ktoré majú vzhľad zlata; a koľko listov menovaný Smith preložil, toľko sme ich mali v rukách svojich; a tiež sme na nich videli rytiny a všetky majú vzhľad starobylej práce a neobyčajného opracovania. A vydávame slovami rozvážnosti svedectvo o tom, že menovaný Smith nám ich ukázal, lebo sme ich videli a poťažkali a vieme s istotou, že menovaný Smith má dosky, o ktorých hovoríme. A dávame svoje mená svetu, aby sme dosvedčili svetu to, čo sme videli. A my neklameme, Boh o tom vydáva svedectvo.

CHRISTIAN WHITMER	HIRAM PAGE
JACOB WHITMER	JOSEPH SMITH ST.
PETER WHITMER ML.	HYRUM SMITH
JOHN WHITMER	SAMUEL H. SMITH

 SVEDECTVO PROROKA JOSEPHA SMITHA

Vlastné slová proroka Josepha Smitha o príchode Knihy Mormonovej:
 „Večer ... dvadsiateho prvého septembra [1823] ... som sa odobral k modlitbe a úpenlivej prosbe k Všemohúcemu Bohu ...

Zatiaľ čo som tak volal k Bohu, všimol som si svetlo objavujúce sa v mojej izbe, ktorého naďalej pribúdalo, až bola izba jasnejšia než napoludnie, keď sa náhle pri mojej posteli objavila postava stojaca vo vzduchu, lebo jej nohy sa nedotýkali dlážky.

Mal voľné rúcho veľmi prenikavej belosti. Bola to belosť presahujúca čokoľvek pozemské, čo som kedy videl; ani neverím, že by akákoľvek pozemská vec mohla vyzerat tak nesmierne belostne a žiarivo. Ruky mal holé, a paže tiež, trochu nad zápästie; rovnako mal tiež holé chodidlá, takisto ako nohy, trochu nad členky. Hlavu a krk mal tiež holé. Mohol som si povšimnúť, že na sebe nemá iný odev než toto rúcho, pretože bolo rozhalené, takže som mohol vidieť jeho hrud.

Nielenže jeho rúcho bolo nesmierne biele, ale celá jeho osoba bola nepísateľne nádherná a tvár jeho skutočne ako blesk. Izba bola nesmierne jasná, ale nie tak veľmi žiarivá ako bezprostredne okolo jeho osoby. Keď som na neho po prvýkrát pohliadol, bál som sa; ale strach ma čoskoro opustil.

Oslovil ma menom a povedal mi, že je poslom poslaným ku mne z prítomnosti Božej a že sa volá Moroni; že Boh má pre mňa dielo, ktoré mám vykonať; a že moje meno bude pokladané za dobré aj zlé medzi všetkými národmi, pokoleniami a jazykmi, teda že má byť medzi všetkými ľuďmi vyslovované ako v dobrom, tak v zlom.

Povedal, že existuje uložená kniha, napísaná na zlatých doskách, podávajúca správu o pôvodných obyvateľoch tohto kontinentu a o prameni, z ktorého vzišli. Tiež povedal, že je v nej obsiahnutá plnosť večného evanjelia, ako bola odovzdaná Spasiteľom oným dávny obyvateľom;

Tiež existujú dva kamene v strieborných obrúbach – a tieto kamene, pripevnené k náprsníku, tvoria to, čo sa nazýva urím a tummím – uložené s doskami; a vlastníctvo a používanie týchto kameňov je to, čo určovalo v dávnych teda v skorších dobách *vidcov*; a že Boh ich pripravil so zámerom preloženia onej knihy.

* * * * *

Znova mi hovoril, že keď dostanem oné dosky, o ktorých hovoril – lebo čas, kedy majú byť získané, ešte nebol naplnený – nemám ich ukazovať žiadnej osobe; ani náprsník s urímom a tummímom; iba tým, ktorým mi bude prikázané ich ukázať; keby som tak učinil, bol by som zničený. Zatiaľ čo so mnou hovoril o týchto doskách, otvorilo sa mojej mysli videnie, takže som videl miesto, kde boli dosky uložené, a to tak jasne a zreteľne, že som to miesto znova poznal, keď som ho navštívil.

Po tomto rozhovore som videl, že svetlo v izbe sa začalo sústreďovať bezprostredne okolo osoby toho, ktorý ku mne hovoril, a tak to pokračovalo, až izba zostala znova temná, okrem svetla tesne okolo neho, a potom som náhle uvidel akoby priechod otvorený priamo hore do neba, a on stúpil, až úplne zmizol, a izba zostala tak ako predtým, než sa objavilo toto nebeské svetlo.

Ležal som hlbajúc o jedinečnosti tohto výjavu a podivujúc sa veľmi tomu, čo mi bolo povedané týmto neobyčajným poslom; keď tu uprostred svojho meditovania som si náhle povšimol, že sa moja izba začína znova rozsvetovať, a akoby v okamihu, bol rovnaký nebeský posol znova pri mojej posteli.

Započal a znova hovoril úplne tie isté veci, ktoré hovoril pri svojej prvej návšteve, bez najmenej odchýlky; a tak učiniac ma poučil o veľkých súdoch, ktoré prichádzajú na zem, s veľkým pustošením hladom, mečom a morom; a že tieto bolestné súdy prídu na zem v tomto pokolení. Dohovoriac tieto veci, znova vystúpil, ako to učinil predtým.

Tak hlboké boli dojmy učinené na moju myseľ v tej dobe, že sa mi spánok vytratil z očí a ja som ležal ochromený v úžase nad tým, čo som videl a počul. Ale aké bolo moje prekvapenie, keď som rovnakého posla znova uzrel pri svojej posteli a počul som ho znova rozprávať či opakovať mi rovnaké veci ako predtým; a pridal varovanie pre mňa, hovoriac mi, že Satan sa bude snažiť pokúšať ma (v dôsledku núdzných pomerov rodiny môjho otca), aby som získal dosky so zámerom obohatiť sa. Toto mi prikázal, hovoriac, že nesmiem mať pri získavaní dosiek na zreteli žiadny iný cieľ než osláviť Boha a nesmiem byť ovplyvnený žiadnou inou pohnútkou než budovaním Jeho kráľovstva; inak by som ich získať nemohol.

Po tejto tretej návšteve znova vystúpil do neba ako predtým a ja som bol znova ponechaný, aby som premýšľal o neobvyklosti toho, čo som práve zažil; keď skoro ihneď potom, čo odo mňa nebeský posol vystúpil po tretíkrát, zakikirikal kohút a ja som zistil, že nastáva deň, takže náš rozhovor musel zabráť onú celú noc.

Krátko potom som vstal zo svojej postele a ako zvyčajne som išiel konať nutné práce toho dňa; ale pokúšajúc sa pracovať ako inokedy, zistil som, že moje sily sú tak vyčerpané, že ma to učinilo úplne neschopným. Môj otec, ktorý pracoval spoločne so mnou, si povšimol, že so mnou niečo nie je v poriadku a povedal mi, aby som išiel domov. Vyročil som s úmyslom ísť domov; ale pokúšajúc sa preliezť plot von z poľa, kde sme boli, sily ma úplne opustili a ja som bezmocne spadol na zem, a po určitú dobu som v mdlobách nič nevnímal.

Prvá vec, na ktorú si môžem spomenúť, bol hlas hovoriaci ku mne, nazývajúci ma menom. Vzhladol som a uvidel som rovnakého posla stojaceho nad svojou hlavou obklopeného svetlom ako predtým. Potom mi znova

hovoril všetko, čo mi hovoril predošlej noci a prikázal mi, aby som išiel za svojím otcom a povedal mu o videní a prikázaniach, ktoré som obdržal.

Poslúchol som; vrátil som sa k otcovi na pole a všetko som mu rozpovedal. Odpovedal mi, že je to od Boha a povedal mi, aby som išiel a učinil tak, ako mi posol prikázal. Opustil som pole a išiel som na miesto, kde, ako mi povedal posol, boli uložené dosky; a vďaka zreteľnosti videnia, ktoré som ohľadom neho mal, som poznal oné miesto okamžite, keď som tam prišiel.

Blízko dediny Manchester v okrese Ontario v štáte New York stojí pahorok značnej veľkosti a najvyšší zo všetkých naokolo. Na západnej strane tohto pahorku, neďaleko od vrcholu, pod kameňom značnej veľkosti, ležali dosky uložené v kamennej schránke. Tento kameň bol široký a zaoblený uprostred hornej strany, a užší smerom k okrajom, takže jeho stredná časť bola viditeľná nad zemou, ale okraj okolo bol prikrýty zeminou.

Odstrániac zeminu, vzal som si sochor, ktorý som vkladil pod okraj kameňa, a s trochou námahy som ho nadvihol. Nahliadol som dovnútra, a tam som skutočne uzrel dosky, urím a tummím, a náprsník, ako uviedol posol. Schránka, v ktorej ležali, bola zhotovená prikladáním kameňov k sebe v nejakom druhu malty. Na dne schránky boli položené naprieč schránkou dva kamene a na týchto kameňoch ležali dosky a s nimi ostatné veci.

Pokúsil som sa ich vybrať, ale posol mi to zakázal a znova ma poučil o tom, že doba pre ich vnesenie ešte neprišla, ani nepríde, pokiaľ neuplynú štyri roky od tejto doby; ale povedal mi, že mám na to miesto prísť presne za rok od tejto doby a že sa tam so mnou stretne a že tak mám činiť naďalej, pokiaľ nepríde čas na získanie dosiek.

Podľa toho, ako mi bolo prikázané, prichádzal som na konci každého roku a vždy som tam našiel toho istého posla a pri každom našom rozhovore som od neho obdržal poučenie a znalosť ohľadom toho, čo sa Pán chystá urobiť a ako a akým spôsobom má byť vedené Jeho kráľovstvo v posledných dňoch.

* * * * *

Potom prišiel čas na získanie dosiek, urímu a tummímu, a náprsníka. Dvadsiateho druhého dňa mesiaca september jedentísíc osemsto dvadsaťsedem, odíduc ako obvykle na konci ďalšieho roku na miesto, kde boli uložené, mi ich rovnaký nebeský posol vydal s týmto príkazom: Že za ne budem zodpovedný; že keď o ne prídem ľahostajnosťou alebo nejakou svojou nedbalosťou, budem odrezaný; ale že keď využijem všetko svoje úsilie, aby som ich uchoval, dokiaľ si pre ne on, posol, nepríde, budú ochraňované.

Čoskoro som zistil dôvod, prečo som obdržal tak prísne príkazy, aby som ich uchovával v bezpečí a prečo posol povedal, že keď učiním čo

---

je žiadané z mojej ruky, príde si pre ne. Lebo akonáhle bolo známe, že ich mám, bolo použité nesmierne úsilie, aby mi ich vzali. Každý úskok, ktorý mohol byť vymyslený, bol k onému účelu použitý. Prenasledovanie nadobudlo na sile a bolo krutejšie než predtým, a zástupy boli neustále v strehu, aby mi ich vzali, ak to bude možné. Ale múdrosťou Božou zostali bezpečne v mojich rukách, pokiaľ som s nimi neuskutočnil to, čo bolo žiadané z mojej ruky. Keď si podľa dohovoru pre ne posol prišiel, vydal som mu ich; a on ich má vo svojej starostlivosti do tohto dňa, čo je druhý deň mesiaca máj, jedentisíc osemsto tridsaťosem.“

Úplný záznam pozri Joseph Smith – Životopis v Drahocennej perle a v *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Dejiny Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní), zväzok 1, kapitoly 1 až 6.

Dávny záznam takto vyneseny zeme ako hlas ľudu hovoriaci z prachu a preložený do novodobej reči darom a mocou Božou, ako je dosvedčené božským potvrdením, bol po prvýkrát vydaný tlačou v anglickom jazyku v roku 1830 ako THE BOOK OF MORMON.

O KNIHE MORMONOVEJ

Kniha Mormonova je posvätný záznam ľudí v starej Amerike a bola vyrytá na kovové stránky. V knihe samej sa hovorí o štyroch druhoch kovových dosiek:

1. *Dosky Nefiho*, ktorých boli dva druhy: malé dosky a veľké dosky. Prvé sa podrobnejšie venovali duchovným záležitostiam a službe, a učeniu prorokov, zatiaľ čo druhé sa väčšinou zapodievali svet-skými dejinami zmienených ľudí (1. Nefi 9:2–4). Od doby Mosiáša však aj veľké dosky obsahovali námety väčšej duchovnej dôležitosti.
2. *Dosky Mormonove*, ktoré pozostávajú z Mormonovho skrátenia veľkých dosiek Nefiho s mnohými poznámkami. Tieto dosky tiež obsahovali pokračovanie dejín od Mormona a dodatky od jeho syna Moroniho.
3. *Dosky Eterove*, ktoré predstavujú dejiny Járeditov. Tento záznam skrátil Moroni, ktorý sem vložil svoje vlastné poznámky a pripojil záznam k všeobecným dejinám pod názvom „Kniha Eterova“.
4. *Dosky z mosadze* prinesené ľuďom Lechiho z Jeruzalema v roku 600 pred Kr. Obsahovali „päť kníh Mojžišových, ... A tiež záznam o Židoch od počiatku ... k začiatku vlády Cidkiju, kráľa judského; A tiež proroctvá starých prorokov“ (1. Nefi 5:11–13). V Knihe Mormonovej sa objavuje mnoho citátov z týchto dosiek, uvádzajúcich Izaiáša a iných biblických a nebiblických prorokov.

Kniha Mormonova obsahuje pätnásť hlavných častí alebo oddielov známych, s jednou výnimkou, ako knihy, z ktorých je každá označená menom svojho hlavného autora. Prvý diel (prvých šesť kníh, ktoré končia knihou Omniho) je preklad z malých dosiek Nefiho. Medzi knihou Omniho a knihou Mosiášovou je vsuvka nazvaná Slová Mormonove. Táto vsuvka spája záznam vyrytý na malých doskách s Mormonovým skrátením veľkých dosiek.

Najdlhší diel, od Mosiáša po 7. kapitolu Mormona vrátane, je preklad Mormonovho skrátenia veľkých dosiek Nefiho. Záverečný diel, od 8. kapitoly Mormona do konca zväzku, vyryl Mormonov syn Moroni, ktorý potom, čo dokončil záznam o živote svojho otca, skrátil záznam Járeditov (ako Knihu Eterovu) a neskôr pridal časti známe ako Kniha Moroniho.

V roku 421 po Kr. alebo okolo toho roku Moroni, posledný z nefitských prorokov-dejepiscov, posvätný záznam zapečatil a ukryl ho

---

Pánovi, aby bol vynesný v neskorších dňoch, ako bolo predpovedané hlasom Božím skrze jeho dávnych prorokov. V roku 1823 po Kr. ten istý Moroni, teraz vzkriesená bytosť, navštívil proroka Josepha Smitha a následne mu odovzdal vyryté dosky.

O tomto vydaní: V predchádzajúcich vydaniach Knihy Mormonovej v anglickom jazyku sa opakovali niektoré malé chyby. Toto vydanie zahŕňa opravy, ktoré sa ukázali vhodnými na to, aby bol text v súlade s pôvodnými rukopismi a s ranými vydaniami, ktoré pripravil prorok Joseph Smith.

POZNÁMKY

<i>Názov</i>	<i>Strana</i>
Prvá kniha Nefiho	1
Druhá kniha Nefiho	48
Kniha Jáková	.106
Kniha Enóšova	.123
Kniha Jaromova	.125
Kniha Omniho	.127
Slová Mormonove	.129
Kniha Mosiášova	.131
Kniha Almova	.192
Kniha Helamanova	.355
Tretí Nefi	.394
Štvrtý Nefi	.449
Kniha Mormonova	.452
Kniha Eterova	.470
Kniha Moroniho	.501

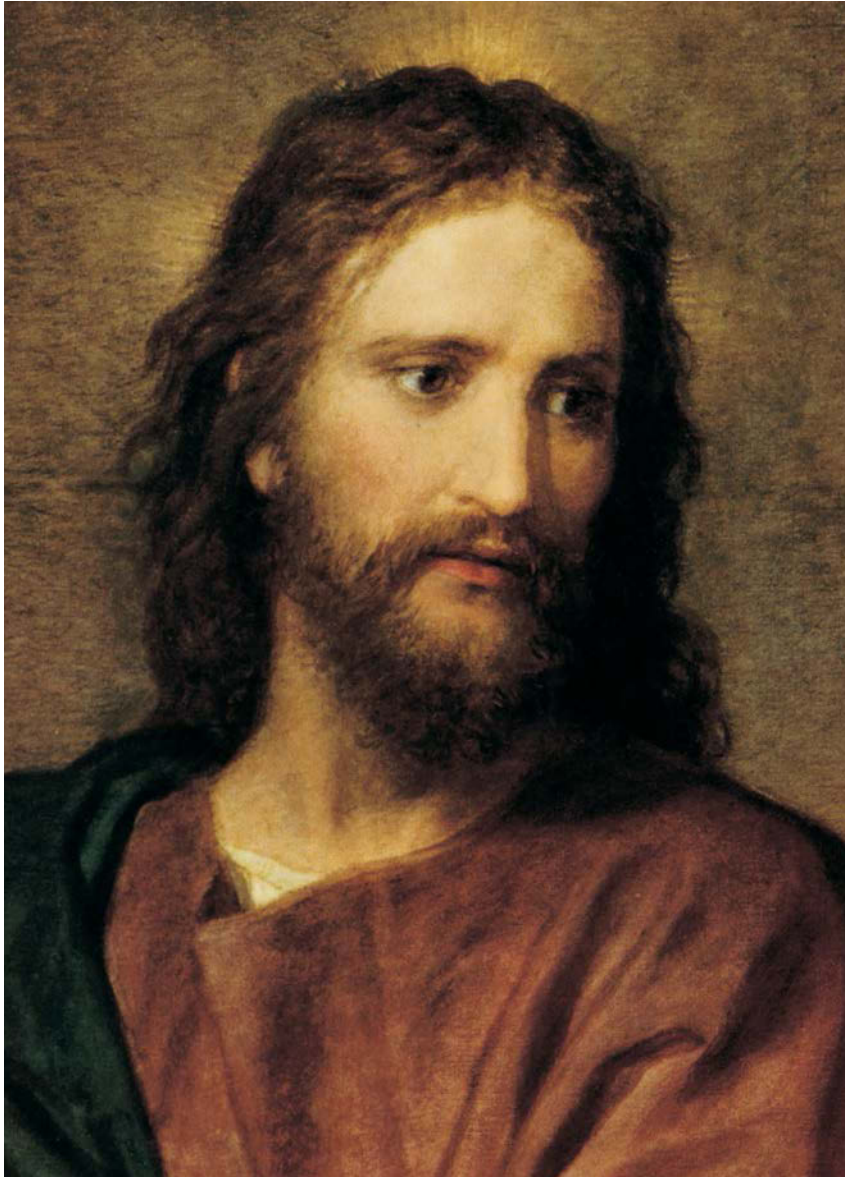

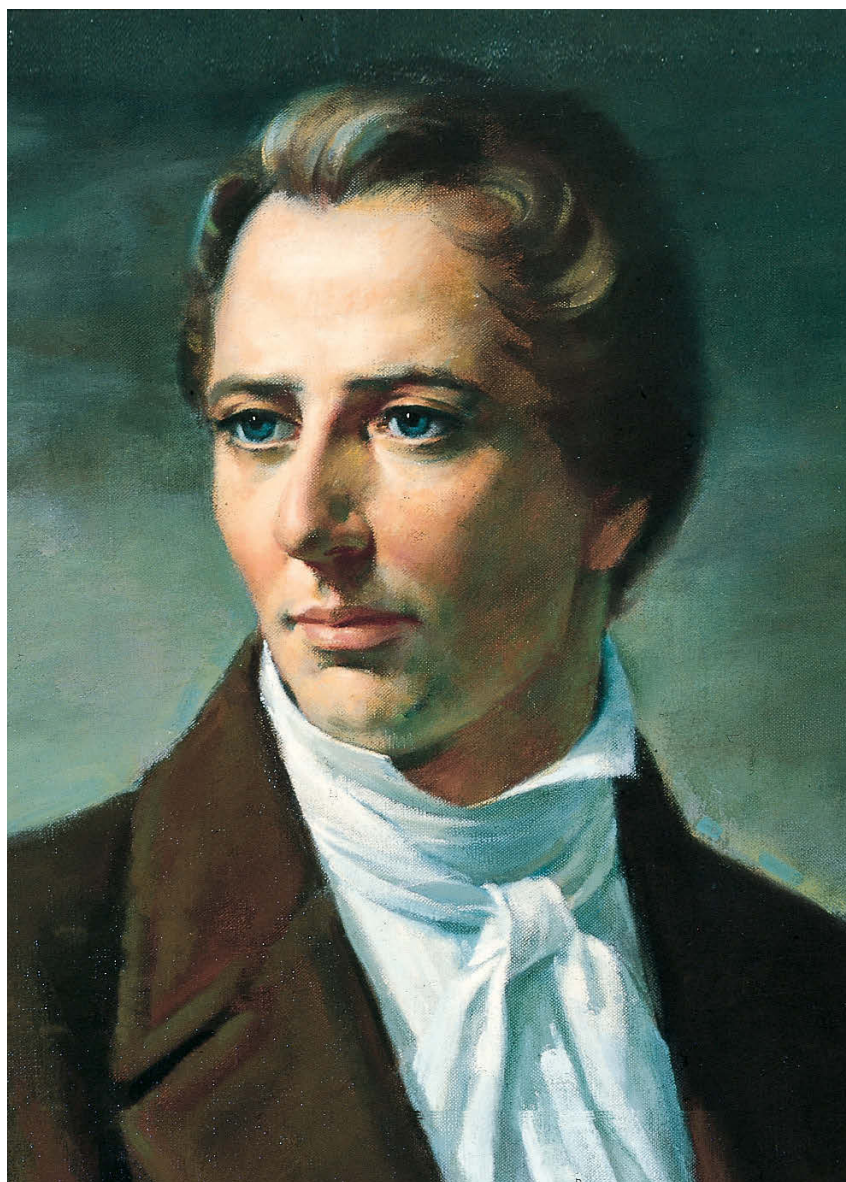
ILUSTRÁCIE

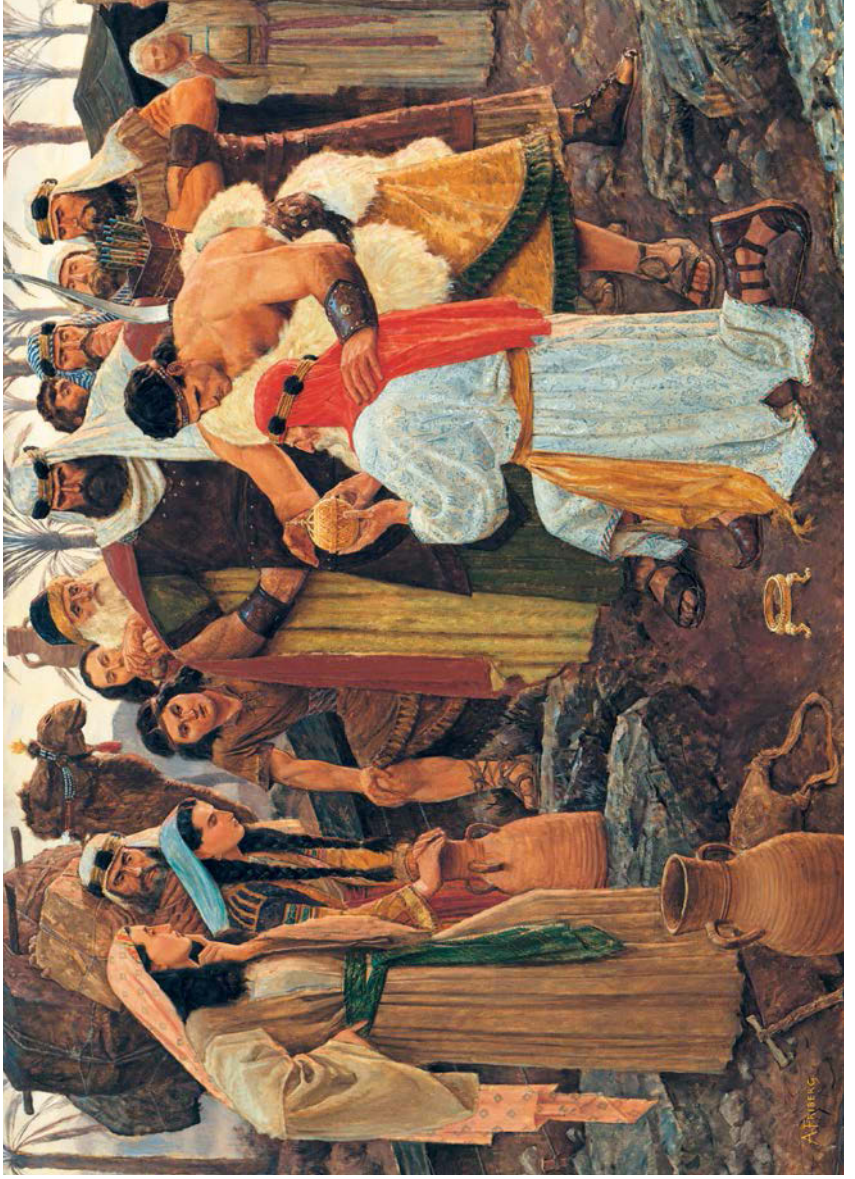
---

1. *Pán Ježiš Kristus*
Namaľoval Heinrich Hofmann
2. *Prorok Joseph Smith*
Namaľoval Alvin Gittins
Pozri „Svedectvo proroka Josepha Smitha“, strany ix–xii
3. *Lechí objavuje Liahonu*
Namaľoval Arnold Friberg
Pozri 1. Nefi 16, strany 30–33
4. *Lechí a jeho ľud prichádzajú do zaslúbenej krajiny*
Namaľoval Arnold Friberg
Pozri 1. Nefi 18, strany 38–40
5. *Alma krstí vo vodách Mormonu*
Namaľoval Arnold Friberg
Pozri Mosiáš 18, strany 165–168
6. *Samuel Lámánita prorokuje*
Namaľoval Arnold Friberg
Pozri Helaman 16, strany 392–393
7. *Ježiš Kristus navštevuje Ameriky*
Namaľoval John Scott
Pozri 3. Nefi 11, strany 414–417
8. *Moroni pochováva nefitské záznamy*
Namaľoval Tom Lovell
Pozri Mormon 8, strany 507–509

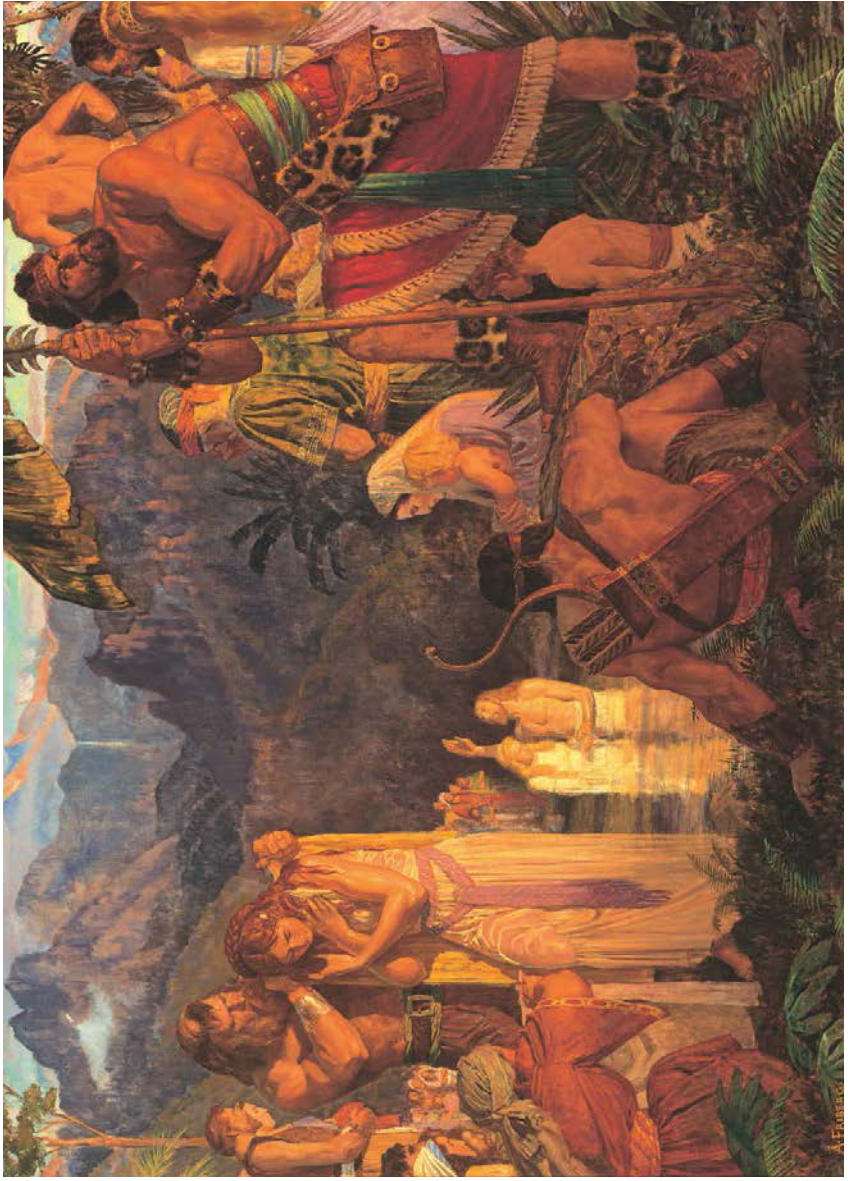

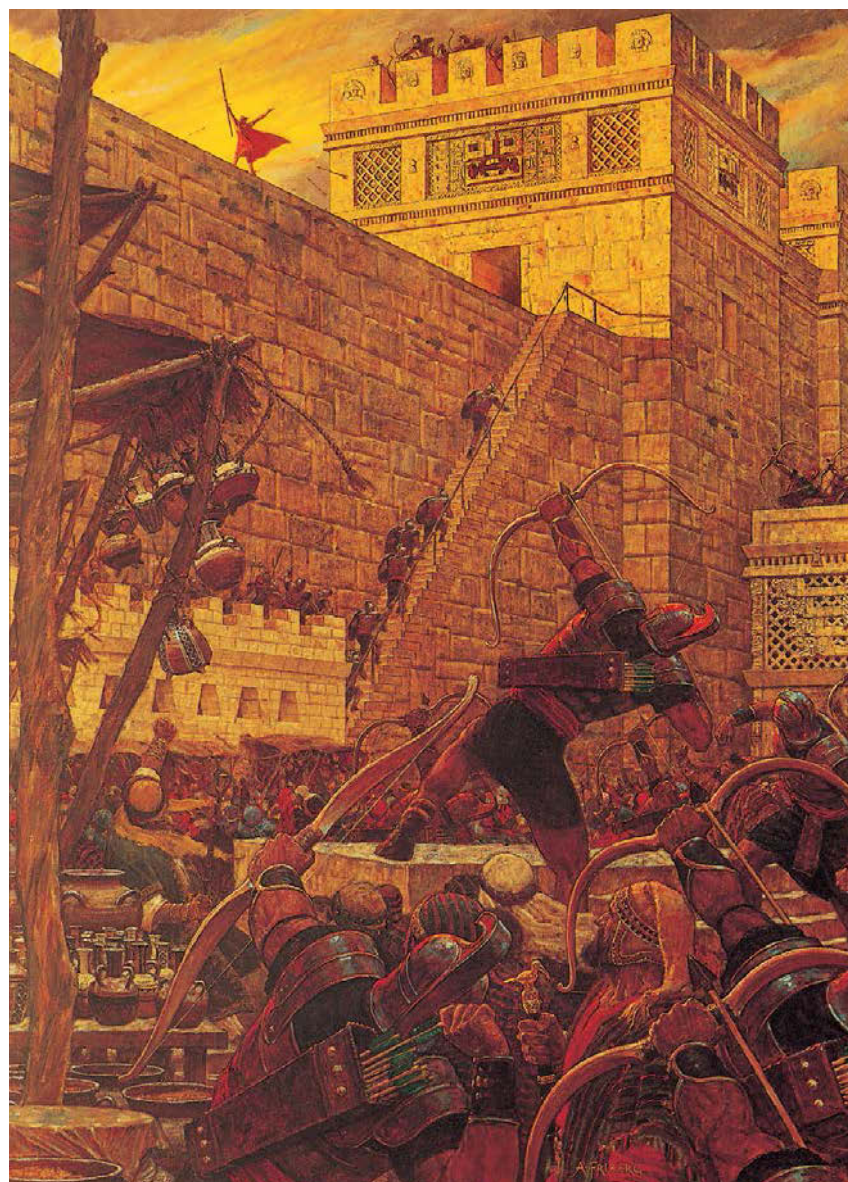

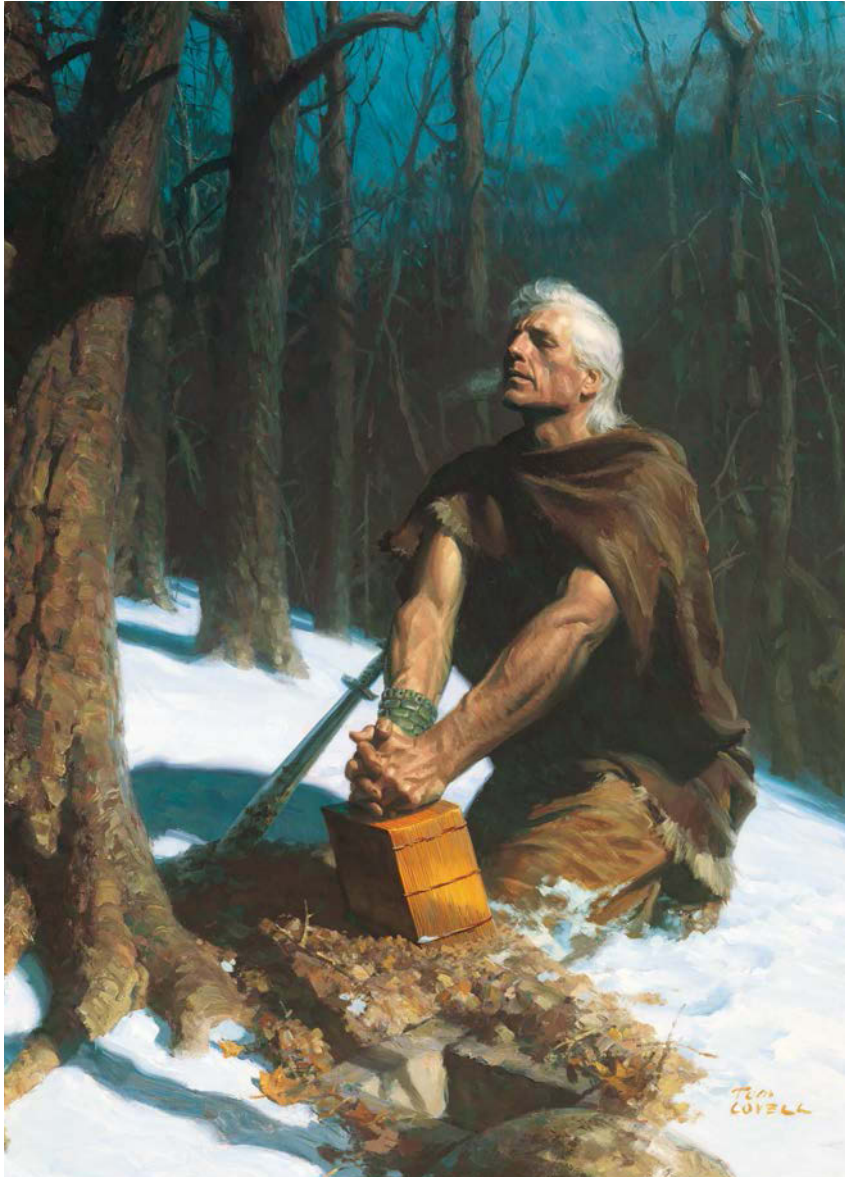

PRVÁ KNIHA NEFIHO

JEHO VLÁDA A SLUŽBA

Správa o Lechím a jeho manželke Sáriji, a jeho štyroch synoch, ktorí sa volali (počnúc najstarším) Lámán, Lemúél, Sám a Nefi. Pán varuje Lechího, aby opustil krajinu Jeruzalem, pretože prorokoval ľuďom ohľadom ich neprávosti a oni mu usilujú o život. Zoberie svoju rodinu na tri dni cesty do pustatiny. Nefi berie svojich bratov a vracia sa do krajiny Jeruzalem po záznam Židov. Správa o ich utrpeniach. Berú si za manželky dcéry Izmaelove. Berú svoje rodiny a odchádzajú do pustatiny. Ich utrpenia a strasti v pustatine. Priebeh ich putovania. Prichádzajú k veľkým vodám. Nefiho bratia sa búria proti nemu. On ich zahanbuje a stavia loď. Nazývajú to miesto Hojnosť. Preplávajú sa cez veľké vody do zaslúbenej krajiny, a tak ďalej. Toto je podľa správy Nefiho; alebo inými slovami, ja, Nefi, som napísal tento záznam.

KAPITOLA 1

Nefi začína viesť záznam o svojom ľude – Lechí vidí vo videní ohnivý stĺp a číta z knihy prorocstva – Chváli Boha, predpovedá príchod Mesiáša a prorokuje zničenie Jeruzalema – Je prenasledovaný Židmi. Okolo roku 600 pred Kr.

JA, Nefi, narodil som sa dobrým rodičom, takže som bol vyučovaný máličko vo všetkých vedomostiach otca svojho; a videl som mnoho strastí v priebehu dní svojich, predsa len som mal vysokú priazeň Pána po všetky dni svoje; áno, mal som veľkú znalosť dobrotivosti a tajomstiev Božích, takže činím záznam o svojom konaní za dní svojich.

2 Áno, činím záznam v jazyku otca svojho, ktorý pozostáva

z vedomosti Židov a jazyka Egypťanov.

3 A ja viem, že záznam, ktorý činím je pravdivý; a činím ho svojou vlastnou rukou; a činím ho podľa znalostí svojich.

4 Lebo stalo sa na začiatku prvého roku vlády Cidkiju, kráľa judského, (otec môj, Lechí, prebýval v Jeruzaleme po všetky dni svoje); a v tom istom roku prišlo mnoho prorokov, prorokujúcich ľuďom, že musia činiť pokánie, inak veľké mesto Jeruzalem musí byť zničené.

5 A preto, stalo sa, že otec môj, Lechí, keď vyšiel, modlil sa k Pánovi, áno, dokonca celým srdcom svojím, za ľud svoj.

6 A stalo sa, že keď sa modlil k Pánovi, priblížil sa ohnivý stĺp a zotrval na skale pred ním; a on videl a počul mnohé; a pre

veci, ktoré videl a počul, triasol sa a chvel nesmierne.

7 A stalo sa, že sa vrátil do svojho vlastného domu v Jeruzaleme; a vrhol sa na svoje lôžko, lebo ho premohol Duch a veci, ktoré videl.

8 A keď bol takto premožený oným Duchom, bol unesený vo videní, dokonca, že videl nebesia otvorené, a poznal, že vidí Boha sedieť na svojom tróne, obklopeného nespočetnými zástupmi anjelov, ako ospevujú a chvália Boha svojho.

9 A stalo sa, že videl Jedného zostupovať z prostriedku neba a uzrel, že jeho žiara prevyšuje slnko na poľudnie.

10 A tiež videl dvanásť ďalších, ktorí ho nasledovali, a ich jas presiahol jas hviezd na oblohe.

11 A zostúpili dole a vyšli po tvári zeme; a ten prvý prišiel a postavil sa pred otca môjho, a dal mu knihu, a vyzval ho, aby čítal.

12 A stalo sa, že keď čítal, bol naplnený Duchom Pána.

13 A čítal, hovoriac: Beda ti, beda ti, Jeruzalem, lebo som videl ohavnosti tvoje! Áno, a mnohé veci čítal otec môj ohľadom Jeruzalema – že bude zničený, a tiež obyvatelia jeho; mnohí zahynú mečom a mnohí budú odvedení do zajatia do Babylonu.

14 A stalo sa, že potom, čo otec môj čítal a videl mnohé veľké a podivuhodné veci, volal mnohé veci k Pánovi; ako: Veľké a podivuhodné sú diela tvoje, ó, Pane Bože Všemohúci! Trón tvoj je vysoko na nebesiach, a moc tvoja

a dobrotivosť, a milosrdenstvo je nad všetkými obyvateľmi zeme; a pretože ty si milosrdný, nestrpíš, aby tí, ktorí k tebe prichádzajú, zahynuli!

15 A týmto spôsobom otec môj hovoril, keď chválil Boha svojho; lebo duša jeho sa radovala, a celé srdce jeho bolo naplnené ohľadom vecí, ktoré videl, áno, ktoré mu Pán ukázal.

16 A teraz ja, Nefi, nečiním úplnú správu o veciach, ktoré otec môj napísal, lebo napísal mnohé veci o tom, čo videl vo videniach a v snoch; a tiež napísal mnohé veci z toho, čo prorokoval a hovoril k svojim deťom, o čom ja nečiním úplnú správu.

17 Ale učiním správu o svojom konaní za dní svojich. Hľa, činím skrátenie záznamu otca svojho na doskách, ktoré som zhotovil vlastnými rukami svojimi; a preto, len čo skrátim záznam otca svojho, potom učiním správu o svojom vlastnom živote.

18 Takže, chcel by som, aby ste vedeli, že potom, čo Pán ukázal toľko veľa podivuhodných vecí otcovi môjmu, Lechímu, áno, ohľadom zničenia Jeruzalema, hľa, on vyšiel medzi ľud a začal prorokovať a hlásať ohľadom tých vecí, ktoré videl a počul.

19 A stalo sa, že sa mu Židia posmievali kvôli veciam, ktoré svedčil o nich; lebo skutočne svedčil o ich zlovoľnosti a o ich ohavnostiach; a svedčil, že veci, ktoré videl a počul, a tiež veci, ktoré čítal v knihe, ukazujú zreteľne na

príchod Mesiáša, a tiež na vykúpenie sveta.

20 A keď Židia počuli veci tieto, rozhnevali sa na neho; áno, dokonca tak, ako na prorokov za stara, ktorých vyvrhovali a kameňovali, a zabíjali; a tiež usilovali o jeho život, aby ho oň pripravili. Ale hľa, ja, Nefi, vám ukážem, že láskyplné milosrdenstvá Pána sú nad všetkými tými, ktorých si on vyvolil pre ich vieru, aby ich učinil mocnými, dokonca až k moci vyslobodenia.

KAPITOLA 2

Lechí berie svoju rodinu do pustatiny pri Červenom mori – Opúšťajú svoj majetok – Lechí prináša obeť Pánovi a učí svojich synov zachovávať prikázania – Lámán a Lemúél reptajú proti svojmu otcovi – Nefi je poslušný a modlí sa s vierou; Pán k nemu hovorí, a on je vyvolený, aby panoval nad svojimi bratmi. Okolo roku 600 pred Kr.

LEBO hľa, stalo sa, že Pán hovoril k otcovi môjmu, áno, dokonca v sne, a povedal mu: Požehnaný si ty, Lechí, pre veci, ktoré si vykonal; a pretože si bol verný a hlásal si tomuto ľudu veci, ktoré som ti prikázal, hľa, oni sa usilujú pripraviť ťa o život.

2 A stalo sa, že Pán prikázal otcovi môjmu, dokonca v sne, aby vzal rodinu svoju a odišiel do pustatiny.

3 A stalo sa, že on bol poslušný slova Pánovho, a preto učinil tak, ako mu prikázal Pán.

4 A stalo sa, že odišiel do pustatiny. A zanechal dom svoj a krajinu dedičstva svojho, a zlato svoje, a striebro svoje, a drahocenné veci svoje, a nevzal si nič so sebou, iba rodinu svoju a zásoby, a stany, a odišiel do pustatiny.

5 A zostupoval dole pozdĺž územia blízko pobrežia Červeného mora; a putoval pustatinou územím bližším k Červenému moru; a putoval v pustatine so svojou rodinou, ktorá pozostávala z mojej matky, Sárije, a mojich starších bratov, a to Lámána, Lemúéla a Sába.

6 A stalo sa, že keď putoval po tri dni v pustatine, vztýčil svoj stan v údolí na brehu rieky s vodou.

7 A stalo sa, že postavil oltár z kameňov, a pripravil obeť Pánovi, a vzdával vďaky Pánovi, nášmu Bohu.

8 A stalo sa, že dal meno tej rieke Lámán, a tá sa vlievala do Červeného mora; a to údolie bolo na okraji blízko jej ústia.

9 A keď otec môj videl, že vody tej rieky ústia do zdroja Červeného mora, hovoril k Lámánovi, hovoriac: Ó, kiež by si bol ako táto rieka, neustále plynúci k zdroju všetkej spravodlivosti!

10 A tiež hovoril k Lemúélovi: Ó, kiež by si bol ako toto údolie, pevný a stály, a neochvejný v zachovávaní prikázaní Pána!

11 Teraz, toto hovoril kvôli tvrdošijnosti Lámána a Lemúéla; lebo hľa, oni reptali v mnohých veciach proti otcovi svojmu, pretože bol mužom vizionárom,

a vyviedol ich z krajiny Jeruzalem, aby opustili krajinu dedičstva svojho a zlato svoje, a striebro svoje, a drahocenné veci svoje, aby zahynuli v pustatine. A toto, povedali, urobil kvôli pochabým predstavám srdca svojho.

12 A tak Lámán a Lemúél, súc najstarší, reptali proti otcovi svojmu. A reptali, pretože nepoznali záležitosti Boha, ktorý ich stvoril.

13 Tiež neverili, že Jeruzalem, to veľké mesto, môže byť zničené podľa slov prorokov. A boli podobní Židom, ktorí boli v Jeruzaleme, ktorí sa usilovali pripraviť o život otca môjho.

14 A stalo sa, že otec môj prehovoril k nim v údolí Lemúél, s mocou, súc naplnený Duchom, dokiaľ sa ich telá pred ním neroztriasli. A zahanbil ich tak, že sa neodvážili vyriechnúť niečo proti nemu; a preto učinili tak, ako im prikázal.

15 A otec môj prebýval v stane.

16 A stalo sa, že ja, Nefi, súc veľmi mladý, predsa len som bol statnej postavy, a tiež majúc veľkú túžbu poznať tajomstvá Božie, a preto volal som k Pánovi; a hľa, on ma navštívil a obmäkčil srdce moje, že som uveril všetkým slovám, ktoré hovoril otec môj; a preto som sa nebúril proti nemu podobne ako bratia moji.

17 A hovoril som k Sámovi, zoznámiac ho s vecami, ktoré mi Pán ukázal svojím Duchom Svätým. A stalo sa, že uveril slovám mojim.

18 Ale hľa, Lámán a Lemúél nechceli počúvať slová moje; a súc zarmútený pre tvrdosť ich srdc, volal som za nich k Pánovi.

19 A stalo sa, že Pán ku mne prehovoril, hovoriac: Požehnaný si ty, Nefi, pre svoju vieru, lebo si ma hľadal usilovne, s pokorou srdca.

20 A nakoľko budete zachovávať prikázania moje, bude sa vám dariť, a budete privedení do krajiny zaslúbenia; áno, dokonca do krajiny, ktorú som pripravil pre vás; áno, do krajiny, ktorá je vyvolená nad všetky ostatné krajiny.

21 A nakoľko sa budú bratia tvoji búriť proti tebe, budú odrezaní z prítomnosti Pánovej.

22 A nakoľko budeš zachovávať prikázania moje, budeš učinený panovníkom a učiteľom nad bratmi svojimi.

23 Lebo hľa, toho dňa, kedy sa budú búriť proti mne, preklajem ich, dokonca ťažkým prekliatím, a oni nebudú mať moc nad semenom твоjím, ibaže by sa tiež búrili proti mne.

24 A ak sa budú búriť proti mne, budú bičom semenu tvojemu, aby ich podnietili k rozpamätaniu sa.

KAPITOLA 3

Lechího synovia sa vracajú do Jeruzalema, aby získali dosky z mosadze – Lábán im odmieta dosky vydať – Nefi nabáda a povzbudzuje svojich bratov – Lábán ukradne ich majetok a pokúša sa ich zabiť – Lámán a Lemúél bijú Nefiho a Sáma

a sú pokarhaní anjelom. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A STALO sa, že ja, Nefi, som sa vrátil potom ako som hovoril s Pánom, do stanu otca svojho.

2 A stalo sa, že on prehovoril ku mne, hovoriac: Hľa, sníval som sen, v ktorom mi Pán prikázal, aby si sa ty a bratia tvoji vrátili do Jeruzalema.

3 Lebo hľa, Lábán má záznam Židov, a tiež rodové zoznamy mojich predkov, a tie sú vyryté na doskách z mosadze.

4 A preto, Pán mi prikázal, aby si ty a bratia tvoji išli do domu Lábánovho a dožadovali sa záznamov, a doniesli ich sem dole do pustatiny.

5 A teraz, hľa, bratia tvoji reptajú, hovoriac, že je to ťažká vec, čo od nich požadujem; ale hľa, ja to od nich nepožadujem, ale je to prikázanie od Pána.

6 Takže choď, syn môj, a získaš priazeň Pánovu, pretože ty si nereptal.

7 A stalo sa, že ja, Nefi, som povedal otcovi svojmu: Pôjdem a urobím tie veci, ktoré Pán prikázal, lebo viem, že Pán nedáva prikázania deťom ľudským, iba ak pre nich pripraví cestu, aby mohli uskutočniť vec, ktorú im prikazuje.

8 A stalo sa, že keď otec môj počul tieto slová, nesmierne sa zaradoval, lebo vedel, že som bol požehnaný Pánom.

9 A ja, Nefi, a bratia moji sme sa vybrali na cestu pustatinou,

s našimi stanmi, aby sme išli hore do krajiny Jeruzalem.

10 A stalo sa, že keď sme išli hore do krajiny Jeruzalem, ja a bratia moji sme sa spolu radili.

11 A hádzali sme lós – kto z nás pôjde do domu Lábánovho. A stalo sa, že lós padol na Lámána; a Lámán išiel do domu Lábánovho a hovoril s ním, keď on sedel v dome svojom.

12 A žiadal od Lábána záznamy, ktoré boli vyryté na doskách z mosadze, ktoré obsahovali rodové zoznamy otca môjho.

13 A hľa, stalo sa, že Lábán bol nahnevaný a vykázal ho z prítomnosti svojej; a nechcel, aby mal tie záznamy. A preto, povedal mu: Hľa, ty si zlodej, a ja ťa zabijem.

14 Ale Lámán ušiel z prítomnosti jeho a povedal nám o tých veciach, ktoré Lábán urobil. A začali sme byť nesmierne zarmútení a bratia moji sa chceli vrátiť k otcovi môjmu do pustatiny.

15 Ale hľa, ja som im povedal toto: Akože žije Pán, a akože žijeme my, nepôjdeme dole k otcovi nášmu do pustatiny dovtedy, kým neuskutočíme onú vec, ktorú nám Pán prikázal.

16 A preto, buďme verní v zachovávaní prikázaní Pána; takže zídme dole do krajiny dedičstva otca nášho, lebo hľa, on zanechal zlato a striebro, a všelijaké bohatstvo. A všetko toto urobil kvôli prikázaniam Pána.

17 Lebo on vedel, že Jeruzalem musí byť zničený pre zlovoľnosť ľudu.

18 Lebo hľa, oni zavrhli slová prorokov. A preto, keby bol otec môj prebýval v krajine potom, čo mu bolo prikázané z krajiny utiecť, hľa, tiež by zahynul. A preto to musí nevyhnutne byť, aby utiekol z krajiny.

19 A hľa, je to múdrosť v Bohu, že máme získať tieto záznamy, aby sme mohli zachovať svojim deťom jazyk otcov našich;

20 A tiež, aby sme im mohli zachovať slová, ktoré boli hovorené ústami všetkých svätých prorokov, ktoré im boli dané Duchom a mocou Božou, od počiatku sveta až do tejto terajšej doby.

21 A stalo sa, že týmito slovami som presvedčil bratov svojich, aby boli verní v zachovávaní prikázaní Božích.

22 A stalo sa, že sme zišli dole do krajiny dedičstva svojho a zhromaždili sme zlato svoje a striebro svoje, a drahocenné veci svoje.

23 A potom, čo sme tieto veci zhromaždili, išli sme znovu hore k domu Lábánovmu.

24 A stalo sa, že sme vošli k Lábánovi a žiadali sme ho, aby nám dal záznamy, ktoré sú vyryté na doskách z mosadze, za čo sme mu chceli dať zlato svoje a striebro svoje, a všetky drahocenné veci svoje.

25 A stalo sa, že keď Lábán videl náš majetok a to, že je nesmierne veľký, zažiadalo sa mu ho natoľko, že nás vykázal preč a poslal služobníkov svojich, aby nás zabili, aby tak mohol získať náš majetok.

26 A stalo sa, že sme utekali

pred služobníkmi Lábánovými a boli sme prinútení zanechať tam náš majetok, a ten padol do rúk Lábánových.

27 A stalo sa, že sme utiekli do pustatiny a služobníci Lábánovi nás nechytli, a my sme sa ukryli v skalnej dutine.

28 A stalo sa, že Lámán sa na mňa rozhneval, a tiež na otca môjho; a tiež Lemúél, lebo počúval slová Lámánove. A preto Lámán a Lemúél hovorili veľa tvrdých slov k nám, ich mladším bratom, a bili nás, dokonca palicou.

29 A stalo sa, že keď nás bili palicou, hľa, anjel Pánov prišiel a zastal pred nimi, a prehovoril k nim, hovoriac: Prečo bijete mladšieho brata svojho palicou? Či neviete, že Pán ho vyvolil, aby bol panovníkom nad vami, a to pre nepravosti vaše? Hľa, choďte znovu hore do Jeruzalema a Pán vydá Lábána do rúk vašich.

30 A potom, čo anjel prehovoril k nám, odišiel.

31 A potom, čo anjel odišiel, Lámán a Lemúél znovu začali repťat, hovoriac: Ako je to možné, že Pán vydá Lábána do rúk našich? Hľa, je to mocný muž a môže prikázať päťdesiatim, áno, dokonca môže zabiť päťdesiatich; tak prečo nie nás?

KAPITOLA 4

Nefi zabije Lábána na Pánov príkaz, a potom úskokom získava dosky z mosadze – Zórám sa rozhodne pripojiť

k Lechího rodine v pustatine. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A STALO sa, že som prehovoril k bratom svojim, hovoriac: Poďme znovu hore do Jeruzalema a buďme verní v zachovávaní prikázaní Pána; lebo hľa, on je mocnejší než celá zem, tak prečo nie teda mocnejší než Lábán a jeho päťdesiati, áno, alebo dokonca než jeho desaťtisíce?

2 Takže poďme hore; buďme silní ako Mojžiš; lebo on skutočne prehovoril k vodám Červeného mora a ony sa rozostúpili na jednu i na druhú stranu, a otcovia naši prešli skrz, zo zajatia, po suchej zemi, a vojská faraónove ich nasledovali a utopili sa vo vodách Červeného mora.

3 Teraz hľa, vy viete, že je to pravda; a tiež viete, že k vám hovoril anjel; a preto, ako môžete pochybovať? Poďme hore; Pán má schopnosť vyslobodiť nás, tak ako otcov našich, a zničiť Lábána, dokonca tak ako Egypťanov.

4 Teraz, keď som prehovoril slová tieto, boli stále rozhnevaní a stále neprestávali reptáť; a predsa ma nasledovali, až sme prišli k hradbám Jeruzalema.

5 A bolo to v noci; a ja som ich primäl, aby sa ukryli za hradbami. A potom, čo sa ukryli, ja, Nefi, som sa vkradol do mesta a išiel som smerom k domu Lábánovmu.

6 A bol som vedený Duchom, nevediac vopred vecí, ktoré by som mal urobiť.

7 Predsa len som išiel ďalej, a keď

som prišiel bližšie k domu Lábánovmu, uvidel som muža, a on ležal na zemi predom mnou, lebo bol opitý vínom.

8 A keď som prišiel k nemu, zisťoval som, že je to Lábán.

9 A uvidel som meč jeho a vytiahol som ho z pošvy; a rukoväť jeho bola z čistého zlata, a opracovanie jeho bolo neobyčajne jemné, a videl som, že čepeľ jeho je z najvzácnejšej ocele.

10 A stalo sa, že som bol nútený Duchom, aby som Lábána zabil; ale v srdci svojom som si povedal: Nikdy v živote som neprelial krv človeka. A zdráhal som sa a prial som si, aby som ho nemusel zabiť.

11 A Duch mi znovu povedal: Hľa, Pán vydal ho do rúk tvojich. Áno, a ja som tiež vedel, že sa usiloval pripraviť ma o život; áno, a že nebude poslúchať prikázania Pána; a že nám tiež vzal náš majetok.

12 A stalo sa, že Duch mi znovu hovoril: Zabi ho, lebo Pán vydal ho do rúk tvojich;

13 Hľa, Pán zabíja zlovoľných, aby uskutočnil spravodlivé zámerky svoje. Je lepšie, aby jeden človek zahynul, než aby národ upadol a hynul v neviere.

14 A teraz, keď som ja, Nefi, počul slová tieto, spomenul som si na slová Pána, ktoré mi hovoril v pustatine, hovoriac toto: Nakoľko bude semeno tvoje zachovávať prikázania moje, bude sa im dariť v krajine zaslúbenia.

15 Áno, a tiež mi prišlo na um,

že nebudú môcť zachovávať prikázania Pána podľa zákona Mojžišovho bez toho, žeby mali ten zákon.

16 A tiež som vedel, že tento zákon bol vyrytý na doskách z mosadze.

17 A opäť, vedel som, že Pán vydal Lábána do rúk mojich z tohto dôvodu – aby som získal záznamy podľa prikázaní jeho.

18 Takže som poslúchol hlas Duha a chytil som Lábána za vlasy na hlave, a odťal som mu hlavu vlastným mečom jeho.

19 A potom, čo som mu odťal hlavu vlastným mečom jeho, vzal som odev Lábánov a odel som ním vlastné telo svoje; áno, dokonca každým kúskom; a pripásal som si brnenie jeho okolo bedier svojich.

20 A potom, čo som toto učinil, išiel som k pokladnici Lábánovej. A keď som išiel k pokladnici Lábánovej, hľa, uvidel som služobníka Lábánovho, ktorý mal kľúče od pokladnice. A ja som mu prikázal hlasom Lábánovým, aby išiel so mnou do pokladnice.

21 A myslel si, že som pán jeho, Lábán, lebo uzrel odev jeho, a tiež meč opásaný okolo bedier mojich.

22 A hovoril so mnou o židovských starších vediac, že pán jeho, Lábán, bol v noci medzi nimi.

23 A hovoril som s ním, akoby som bol Lábán.

24 A tiež som mu povedal, že mám odniesť rytiny, ktoré sú na doskách z mosadze, mojím starším bratom, ktorí sú za hradbami.

25 A tiež som ho vyzval, aby ma nasledoval.

26 A on, mysliac si, že hovorím o bratoch v cirkvi a že som skutočne ten Lábán, ktorého som zabil, a preto ma nasledoval.

27 A rozprával so mnou veľakrát ohľadom židovských starších, keď som išiel ku bratom svojim, ktorí boli za hradbami.

28 A stalo sa, že keď ma Lámán uvidel, nesmierne sa preľakol, a tiež Lemúel a Sám. A utekali z prítomnosti mojej; lebo si mysleli, že som Lábán a že ma zabil, a usiluje sa ich tiež pripraviť o život.

29 A stalo sa, že som na nich zavolať, a oni ma počuli; a preto prestali utekať z prítomnosti mojej.

30 A stalo sa, že keď služobník Lábánov uzrel bratov mojich, začal sa triasť a chystal sa odo mňa utiecť, a vrátiť sa do mesta Jeruzalem.

31 A teraz ja, Nefi, súc mužom statnej postavy, a tiež získajúc mnoho sily od Pána, takže uchopil som služobníka Lábánovho a držal som ho, aby nemohol utiecť.

32 A stalo sa, že som s ním hovoril, že ak bude počúvať slová moje, akože žije Pán, a akože žijem ja, dokonca tak, že ak bude počúvať slová naše, ušetríme život jeho.

33 A hovoril som s ním, dokonca pod prísahou, že sa nemusí báť; že bude slobodným mužom ako my, keď pôjde dole do pustatiny s nami.

34 A tiež som hovoril s ním,

hovoriac: Pán nám celkom isto prikázal, aby sme vykonali vec túto; a nemáme teda byť usilovní v zachovávaní prikázaní Pána? Takže, ak s nami pôjdeš dole do pustatiny k otcovi môjmu, budeš mať miesto medzi nami.

35 A stalo sa, že Zórám nabral odvahu pri slovách, ktoré som hovoril. Teraz, meno toho služobníka bolo Zórám; a on sľúbil, že pôjde dole do pustatiny k otcovi nášmu. Áno, a on nám tiež prisahal, že zotrvá s nami od tejto doby naďalej.

36 Teraz, priali sme si, aby zotrval s nami pre prípad, aby sa Židia snáď nedozvedeli ohľadom nášho úteku do pustatiny, aby nás neprenasledovali a nezničili nás.

37 A stalo sa, že keď nám Zórám zložil prísahu, obavy naše ohľadom neho ustali.

38 A stalo sa, že sme vzali dosky z mosadze a služobníka Lábánovho, a odišli sme do pustatiny, a putovali sme k stanu otca nášho.

KAPITOLA 5

Sárija sa ponosuje na Lechího – Obaja sa radujú z návratu svojich synov – Prinášajú obeť – Dosky z mosadze obsahujú spisy Mojžišove a prorokov – Dosky označujú Lechího za potomka Jozefovho – Lechí prorokuje ohľadom svojho semena a zachovania dosiek. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A STALO sa, že potom, čo sme išli dole do pustatiny k otcovi nášmu, hľa, on bol naplnený radosťou,

a tiež matka moja, Sárija, bola nesmierne potešená, lebo nás skutočne oplakávala.

2 Lebo sa domnievala, že sme zahynuli v pustatine; a tiež sa ponosovala na otca môjho, hovoriac mu, že je mužom vizionárom; hovoriac: Hľa, ty si nás vyviedol z krajiny dedičstva nášho, a synov mojich už niet, a my zahynieme v pustatine.

3 A takýmito slovami sa matka moja ponosovala na otca môjho.

4 A stalo sa, že otec môj hovoril s ňou, hovoriac: Ja viem, že som mužom vizionárom; lebo keby som nebol videl veci Božie vo videní, nebol by som spoznal dobrotivosť Božiu, ale zotrval by som v Jeruzaleme a zahynul by som s bratmi svojimi.

5 Ale hľa, obdržal som krajinu zaslúbenia a z vecí týchto sa radujem; áno, a ja viem, že Pán zachráni synov mojich z rúk Lábánových a privedie ich znova dole k nám do pustatiny.

6 A takýmito slovami otec môj, Lechí, utešoval matku moju, Sáriju, ohľadom nás, zatiaľ čo my sme putovali pustatinou hore do krajiny Jeruzalem, aby sme získali záznam Židov.

7 A keď sme sa vrátili späť do stanu otca môjho, hľa, ich radosť bola úplná a matka moja bola upokojená.

8 A ona prehovorila, hovoriac: Teraz s istotou viem, že Pán prikázal manželovi môjmu ujsť do pustatiny; áno, a ja tiež s istotou viem, že Pán ochraňoval synov

mojich a zachránil ich z rúk Lábánových, a dal im moc, ktorou mohli uskutočniť vec, ktorú im Pán prikázal. A týmito slovami ona hovorila.

9 A stalo sa, že sa nesmierne radovali a priniesli obeť a spaľované obete Pánovi; a vzdávali vďaky Bohu Izraela.

10 A potom, čo vzdali vďaky Bohu Izraela, otec môj, Lechí, vzal záznamy, ktoré boli vyryté na doskách z mosadze a skúmal ich od začiatku.

11 A uzrel, že obsahujú päť kníh Mojžišových, ktoré podávajú správu o stvorení sveta, a tiež o Adamovi a Eve, ktorí boli našimi prvými rodičmi;

12 A tiež záznam Židov od počiatku, dokonca až k začiatku vlády Cidkiju, kráľa judského;

13 A tiež proctvá svätých prorokov od počiatku, dokonca až k začiatku vlády Cidkiju; a tiež mnohé proctvá, ktoré boli hovorené ústami Jeremiáša.

14 A stalo sa, že otec môj, Lechí, tiež našiel na doskách z mosadze rodové zoznamy otcov svojich; a preto vedel, že je potomkom Jozefa; áno, dokonca toho Jozefa, ktorý bol synom Jákobovým, ktorý bol predaný do Egypta a ktorý bol zachovaný rukou Pána, aby mohol zachovať otca svojho, Jáкова, a celý dom jeho, aby nezahynuli od hladu.

15 A oni boli tiež vyvedení zo zajatia a z krajiny egyptskej tým istým Bohom, ktorý ich zachoval.

16 A tak otec môj, Lechí, objavil

rodové zoznamy otcov svojich. A Lábán bol tiež potomkom Jozefa, a preto on a otcovia jeho viedli tieto záznamy.

17 A teraz, keď otec môj videl všetky veci tieto, bol naplnený Duchom a začal prorokovať ohľadom semena svojho –

18 Že tieto dosky z mosadze vyjdú vpred ku všetkým národom, pokoleniam, jazykom a ľuďom, ktorí sú zo semena jeho.

19 A preto povedal, že tieto dosky z mosadze sa nikdy nerozpadnú; ani časom nestratia nič z lesku svojho. A prorokoval mnoho vecí ohľadom semena svojho.

20 A stalo sa, že až doposiaľ sme ja a otec môj zachovávali prikázania, ktoré nám Pán prikázal.

21 A získali sme záznamy, ktoré nám Pán prikázal, a skúmali sme ich a prišli sme na to, že sú žiaduce; áno, dokonca veľmi cenné pre nás, natoľko, že môžeme zachovať prikázania Pána deťom svojim.

22 A preto, bola to múdrosť Pána, že ich máme niesť so sebou, keď budeme putovať pustatinou smerom ku krajine zaslúbenia.

KAPITOLA 6

Nefi píše o veciach Božích – Nefiho zámerom je presvedčiť ľudí, aby prišli k Bohu Abrahámovmu a boli spasení. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A TERAZ ja, Nefi, nepodávam rodové zoznamy otcov svojich

v tejto časti záznamu svojho; ani ich nepodám nikde neskôr na týchto doskách, ktoré píšem; lebo sú podané v zázname, ktorý vedie otec môj; a preto ich nepíšem v tomto diele.

2 Lebo postačí, keď poviem, že sme potomkami Jozefa.

3 A nevádí mi, že podrobne nepodám úplnú správu o všetkých veciach otca môjho, lebo nemôžu byť napísané na doskách týchto, lebo potrebujem miesto, aby som mohol písať o veciach Božích.

4 Lebo naplnením zámeru môjho je, aby som presvedčil ľudí, aby prišli k Bohu Abrahámovmu a Bohu Izákovmu, a Bohu Jákovovmu, a boli spasení.

5 A preto veci, ktoré sa páčia svetu nepíšem, ale píšem veci, ktoré sa páčia Bohu a tým, ktorí nie sú zo sveta.

6 A preto dávam prikázanie semenu svojmu, aby nezapľňali dosky tieto vecami, ktoré nemajú cenu pre deti ľudské.

KAPITOLA 7

Lechího synovia sa vracajú do Jeruzalema a pozývajú Izmaela a jeho dom, aby sa k nim pripojili v ich putovaní – Lámán a ostatní sa búria – Nefi nabáda svojich bratov, aby mali vieru v Pána – Oni ho zväzujú povrazmi a plánujú jeho zničenie – Je oslobodený mocou viery – Jeho bratia prosia o odpustenie – Lechí a jeho výprava prinášajú obeť a spaľované obeť. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A TERAZ by som chcel, aby ste vedeli, že potom ako otec môj, Lechí, ustal prorokovať ohľadom semena svojho, stalo sa, že Pán znovu k nemu prehovoril, hovoriac, že nie je vhodné pre neho, Lechího, aby vzal rodinu svoju do pustatiny samotnú; ale že synovia jeho si majú vziať dcéry za manželky, aby ich semeno mohlo vzklíčiť pre Pána v krajine zaslúbenia.

2 A stalo sa, že Pán mu prikázal, aby som sa ja, Nefi, a bratia moji znovu vrátili do krajiny Jeruzalem a priviedli Izmaela a rodinu jeho dole do pustatiny.

3 A stalo sa, že ja, Nefi, som sa znovu s bratmi svojimi vydal do pustatiny, aby sme išli hore do Jeruzalema.

4 A stalo sa, že sme išli hore k domu Izmaelovmu a získali sme priazeň v očiach Izmaelových, natoľko, že sme mu rozpovedali slová Pánove.

5 A stalo sa, že Pán obmäkčil srdce Izmaelovo, a tiež domu jeho, natoľko, že sa vydali putovať s nami dole do pustatiny k stanu otca nášho.

6 A stalo sa, že keď sme putovali v pustatine, hľa, Lámán a Lemúél, a dve dcéry Izmaelove, a dvaja synovia Izmaelovi a ich rodiny, vzbúrili sa proti nám; áno, proti mne, Nefimu, a Sámovi, a ich otcovi, Izmaelovi, a žene jeho, a trom ďalším dcéram jeho.

7 A stalo sa, že v tejto vzbure si priali, aby sa vrátili späť do krajiny Jeruzalem.

8 A teraz som bol ja, Nefi, zarmútený pre tvrdosť ich srdc, takže som k nim prehovoril, hovoriac, áno, dokonca Lámánovi a Lemúelovi: Hľa, vy ste starší bratia moji, a prečo je tomu tak, že ste tak zatvrdení v srdciach svojich a tak zaslepení v myšliach svojich, že potrebujete, aby som ja, váš mladší brat, hovoril k vám, áno, a bol príkladom pre vás?

9 Prečo je to, že ste nepočúvali slovo Pánove?

10 Prečo je to, že ste zabudli, že ste videli anjela Pánovho?

11 Áno, a prečo je to, že ste zabudli, aké veľké veci Pán vykonal pre nás tým, že nás vyslobodil z rúk Lábána, a tiež, že sme získali záznam?

12 Áno, a prečo je to, že ste zabudli, že Pán je schopný vykonať všetky veci podľa vôle svojej, pre deti ľudské, ak je to tak, že ony preukazujú vieru v neho? A preto, budme mu verní.

13 A ak je to tak, že sme mu verní, získame krajinu zasľúbenia; a niekedy v budúcnosti spoznáte, že slovo Pána ohľadom zničenia Jeruzalema bude naplnené; lebo všetky veci, ktoré Pán hovoril ohľadom zničenia Jeruzalema musia byť naplnené.

14 Lebo hľa, Duch Pánov sa čoskoro prestane namáhať s nimi; lebo hľa, oni odmietli prorokov a Jeremiáša uvrhli do väzenia. A usilovali sa pripraviť o život otca môjho, natoľko, že ho vyhnali z krajiny.

15 Teraz hľa, hovorím vám, že ak

sa vrátite do Jeruzalema, tiež zahyniete s nimi. A teraz, ak si takto vyberiete, choďte hore do krajiny a pamätajte na slová, ktoré vám hovorím, že ak pôjdete, tiež zahyniete; lebo tak ma Duch Pánov núti, aby som hovoril.

16 A stalo sa, že keď som ja, Nefi, hovoril slová tieto k bratom svojim, rozhnevali sa na mňa. A stalo sa, že položili ruky svoje na mňa, lebo hľa, boli nesmierne rozhnevaní a zviazali ma povrazmi, lebo sa usilovali pripraviť ma o život tak, že ma chceli zanechať v pustatine, aby ma zožrala divá zver.

17 Ale stalo sa, že som sa modlil k Pánovi, hovoriac: Ó Pane, podľa mojej viery, ktorú v teba mám, kiež by si ma vyslobodil z rúk bratov mojich; áno, dokonca mi daj silu, aby som mohol pretrhnúť povrazy tieto, ktorými som spútaný.

18 A stalo sa, že keď som vyriešol slová tieto, hľa, povrazy z mojich rúk a nôh sa uvoľnili a ja som stál pred bratmi svojimi, a znovu som k nim hovoril.

19 A stalo sa, že sa na mňa znovu rozhnevali a snažili sa položiť ruky na mňa; ale hľa, jedna z dcér Izmaelových, áno, a tiež jej matka, a jeden zo synov Izmaelových prosili bratov mojich, natoľko, že obmäččili ich srdcia; a oni sa prestali usilovať pripraviť ma o život.

20 A stalo sa, že boli smutní pre zlovoľnosť svoju, natoľko, že sa predo mnou sklonili a prosili ma, aby som im odpustil vec, ktorú proti mne učinili.

21 A stalo sa, že som im úprimne odpustil všetko, čo učinili, a nabádal som ich, aby sa modlili k Pánovi, svojmu Bohu, za odpustenie. A stalo sa, že tak učinili. A potom, čo sa pomodlili k Pánovi, sme opäť putovali svojou cestou k stanu otca nášho.

22 A stalo sa, že sme išli dole k stanu otca nášho. A potom, čo som ja a bratia moji, a celý dom Izmaelov prišli dole k stanu otca môjho, vzdávali vďaky Pánovi, svojmu Bohu; a priniesli mu obeť a spaľované obete.

KAPITOLA 8

Lechí vidí videnie o strome života – Požije z jeho ovocia a praje si, aby jeho rodina učinila tak isto – Vidí tyč zo železa, tesnú a úzku cestu a hmlý temnoty, ktoré zahaľujú ľudí – Sárija, Nefi a Sám požijú z ovocia, ale Lámán a Lemúél odmietajú. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A STALO sa, že sme zhromaždili všelijaké semená každého druhu, ako aj obilia každého druhu, a tiež semená ovocia každého druhu.

2 A stalo sa, že zatiaľ čo otec môj zotrúval v pustatine, hovoril k nám, hovoriac: Hľa, sníval som sen; či inými slovami, videl som videnie.

3 A hľa, pre vec, ktorú som videl, mám dôvod radovať sa v Pánovi ohľadom Nefiho, a tiež Sáma; lebo mám dôvod domnievať sa, že oni, a tiež mnohí z ich semená, budú spasení.

4 Ale hľa, Lámán a Lemúél, strachujem sa nesmierne ohľadom vás; lebo hľa, zdalo sa mi, že vo sne vidím temnú a ponurú pustatinu.

5 A stalo sa, že som videl muža, a ten bol odetý v bielom rúchu; a prišiel a zastal predou mnou.

6 A stalo sa, že ku mne prehovoril a vyzval ma, aby som ho nasledoval.

7 A stalo sa, že keď som ho nasledoval, uzrel som samého seba, že som na temnom a ponurom rumovisku.

8 A potom, čo som putoval po dobu mnohých hodín v temnote, začal som sa modliť k Pánovi, aby bol milosrdný ku mne podľa množstva láskyplných milosrdenstiev jeho.

9 A stalo sa, že potom, čo som sa modlil k Pánovi, uzrel som veľké a rozľahlé pole.

10 A stalo sa, že som uzrel strom, ovocie ktorého bolo žiaduce, aby učinilo človeka šťastným.

11 A stalo sa, že som vyšiel a požil z ovocia jeho; a uzrel som, že je veľmi sladké, nad všetko, čo som kedy predtým ochutnal. Áno, a uzrel som, že ovocie jeho je biele, presahujúce všetku belosť, akú som kedy videl.

12 A keď som požil z ovocia jeho, naplnilo to dušu moju nesmierne veľkou radosťou; a preto, začal som si priať, aby rodina moja z neho tiež požila; lebo som vedel, že je žiaduce nad všetko iné ovocie.

13 A keď som sa rozhlíadol

dookola, aby som snád našiel tiež rodinu svoju, uzrel som riekú s vodou; a tiekla, a bolo to blízko stromu, z ktorého som požil ovocie.

14 A pozeral som sa, aby som uzrel odkiaľ priteká; a uvidel som jej začiatok obďaleč; a pri jej začiatku som uzrel matku vašu Sáriju a Sáma, a Nefiho; a stáli tam, akoby nevedeli, kam majú ísť.

15 A stalo sa, že som im pokynul; a tiež som im povedal silným hlasom, aby prišli ku mne a požili z ovocia, ktoré bolo žiaduce nad všetko iné ovocie.

16 A stalo sa, že prišli ku mne, a tiež požili z ovocia.

17 A stalo sa, že som si prial, aby Lámán a Lemúél tiež prišli a požili z ovocia; a preto som uprel oči svoje k prameňu rieky, aby som ich snád uvidel.

18 A stalo sa, že som ich uvidel, ale oni nechceli prísť ku mne a požiť z ovocia.

19 A uzrel som tyč zo železa, a tiahla sa pozdĺž brehu rieky a viedla k stromu, pri ktorom som stál.

20 A tiež som uzrel tesnú a úzku cestu, ktorá išla pozdĺž tyče zo železa, dokonca až k stromu, pri ktorom som stál; a tiež viedla okolo tryskajúceho prameňa k veľkému a rozľahlému poľu, akoby to bol svet.

21 A videl som nespočetné zástupy ľudí, z ktorých mnohí sa tlačili vpred, aby sa dostali na cestu, ktorá viedla k stromu, pri ktorom som stál.

22 A stalo sa, že išli dopredu a vkročili na cestu, ktorá viedla k stromu.

23 A stalo sa, že sa zdvihla hmla temnoty; áno, dokonca neobyčajne veľká hmla temnoty, natoľko, že tí, ktorí vkročili na cestu, stratili svoj smer, zablúdili a stratili sa.

24 A stalo sa, že som uzrel ďalších ako sa tlačia vpred, a priblížili sa a chytili sa konca tyče zo železa, a tlačili sa vpred skrze hmlu temnoty, pevne sa držiac tyče zo železa, dokonca dovtedy, kým sa nepriblížili a nepožili z ovocia toho stromu.

25 A potom, čo požili z ovocia toho stromu, rozhliadali sa dookola, akoby sa hanbili.

26 A ja som sa tiež rozhliadal dookola a uzrel som, na druhej strane rieky s vodou, veľkú a priestranú budovu; a stála, akoby bola vo vzduchu, vysoko nad zemou.

27 A bola plná ľudí, ako starých, tak aj mladých, ako mužov, tak aj žien; a spôsob ich odievania bol neobyčajne vybraný; a oni sa posmievali a ukazovali prstami na tých, ktorí prišli a požili z ovocia.

28 A potom, čo ochutnali z ovocia, hanbili sa kvôli tým, ktorí sa im posmievali; a odpadli na zakázané cesty a stratili sa.

29 A teraz ja, Nefi, nehovorím všetky slová otca svojho.

30 Ale, aby som bol stručný v písaní, hľa, on videl ďalšie zástupy tlačiť sa vpred; a prišli a chopili sa konca tyče zo železa;

a tlačili sa svojou cestou vpred, neustále sa pevne držiac tyče zo železa, až kým sa nepriblížili a neklesli, a nepožili z ovocia toho stromu.

31 A videl tiež ďalšie zástupy tápajúco hľadajúce cestu svoju smerom k tej veľkej a priestranej budove.

32 A stalo sa, že mnohí sa utopili v tryskajúcich hĺbiniach; a mnohí sa mu stratili z dohľadu, blúdiac po podivných cestách.

33 A veľký bol zástup, ktorý vstúpil do tej podivnej budovy. A potom, čo vstúpili do tej budovy, pohrdavo ukazovali prstom na mňa a na tých, ktorí tiež požili z ovocia; ale my sme na nich nedbali.

34 Toto sú slová otca môjho: Lebo všetci, ktorí na nich dbali, odpadli.

35 A Lámán a Lemúél nepožili z ovocia, povedal otec môj.

36 A stalo sa, že potom, čo otec môj povedal všetky tieto slová jeho sna či videnia, ktorých bolo mnoho, povedal nám, že ohľadom vecí týchto, ktoré videl vo videní, sa nesmierne strachuje o Lámána a Lemuéla; áno, strachuje sa, aby neboli zavrnutí z prítomnosti Pánovej.

37 A nabádal ich potom so všetkým citom láskyplného rodiča, aby počúvali slová jeho, aby snád Pán bol k nim milosrdný a nezaťhol ich; áno, otec môj im kázal.

38 A potom, čo im kázal, a tiež prorokoval im mnoho vecí, vyzval ich, aby zachovávali prikázania Pána; a ustal k nim hovoriť.

KAPITOLA 9

Nefi zhotovuje dva druhy záznamov – Oba sa nazývajú dosky Nefiho – Väčšie dosky obsahujú svetskú históriu; menšie sa zaoberajú hlavne posvätnými vecami. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A VŠETKY veci tieto otec môj videl a počul, a hovoril, keď prebýval v stane v údolí Lemúél, a tiež omnoho viac vecí, ktoré nemôžu byť napísané na týchto doskách.

2 A teraz, ako som hovoril o týchto doskách, hľa, nie sú to dosky, na ktoré činím úplnú správu histórie ľudu svojho; lebo tým doskám, na ktoré činím úplnú správu o ľude svojom, som dal meno Nefi; a preto sa nazývajú dosky Nefiho, podľa vlastného mena môjho; a tieto dosky sa tiež nazývajú dosky Nefiho.

3 A predsa, dostal som prikázanie od Pána, aby som zhotovil tieto dosky so zvláštnym zámerom, aby tam bola vyrytá správa o službe ľudu môjmu.

4 Na tých druhých doskách má byť vyrytá správa o vláde kráľov a vojnách, a svároch ľudu môjho; a preto sú tieto dosky z väčšej časti o službe; a tie druhé dosky sú z väčšej časti o vláde kráľov a vojnách, a svároch ľudu môjho.

5 A preto mi Pán prikázal urobiť tieto dosky pre múdry zámer v ňom, zámer, ktorý ja nepoznám.

6 Ale Pán pozná všetky veci od počiatku; a preto, on pripraví cestu, aby uskutočnil všetky diela

svoje medzi deťmi ľudskými; lebo hľa, on má všetku moc, aby naplnil všetky slová svoje. A tak tomu je. Amen.

KAPITOLA 10

Lechí predpovedá, že Židia budú zajatí Babylončanmi – Hovorí o príchode Mesiáša, Spasiteľa a Vykupiteľa medzi Židov – Lechí tiež hovorí o príchode toho, ktorý má pokrstiť Baránka Božieho – Lechí hovorí o smrti a vzkriesení Mesiáša – Prirovňuje rozptýlenie a zhromaždenie Izraela k olivovníku – Nefi hovorí o Synovi Božom, o dare Ducha Svätého a o potrebe spravodlivosti. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A TERAZ ja, Nefi, pokračujem, aby som podal na týchto doskách správu o svojom pôsobení a o svojej vláde a službe; a preto, aby som pokračoval vo svojej správe, musím povedať niečo o záležitostiach otca svojho, a tiež bratov svojich.

2 Lebo hľa, stalo sa potom, čo otec môj ustal hovoriť slová o svojom sne, a tiež, čo ich ustal nabádať ku všetkej usilovnosti, prehovoril k nim ohľadom Židov –

3 Že potom, čo budú zničení, dokonca ono veľké mesto Jeruzalem, a mnohí budú odvečení do zajatia do Babylonu, vo vlastnom príhodnom čase Pána sa opäť navrátia späť, áno, dokonca budú privedení späť zo zajatia; a potom, čo budú privedení späť zo

zajatia, budú opäť vlastníť krajinu dedičstva svojho.

4 Áno, dokonca šesťsto rokov od doby, kedy otec môj opustil Jeruzalem, Pán Boh vzbudí medzi Židmi proroka – dokonca Mesiáša, či inými slovami, Spasiteľa sveta.

5 A tiež hovoril o prorokoch, aký veľký počet ich svedčil o veciach týchto, ohľadom tohto Mesiáša, o ktorom hovoril, čiže o tomto Vykupiteľovi sveta.

6 A preto je celé ľudstvo v stratenom a padlom stave, a navždy bude, iba ak by sa spoliehali na tohto Vykupiteľa.

7 A hovoril tiež o prorokovi, ktorý príde pred Mesiášom, aby pripravil cestu Pánovi –

8 Áno, dokonca pôjde a bude voľať v pustatine: Pripravujte cestu Pánovi a vyrovnávajte mu chodníky; lebo medzi vami stojí jeden, ktorého vy nepoznáte; a on je mocnejší než ja, ktorý nie som hodien remienok na obuvi jeho rozviazať. A veľa hovoril otec môj ohľadom veci tejto.

9 A otec môj hovoril, že bude krstiť v Betánii, za Jordánom; a tiež povedal, že bude krstiť vodou; dokonca, že vodou pokrstí Mesiáša.

10 A potom, čo vodou pokrstí Mesiáša, pozná a vydá svedectvo, že pokrstil Baránka Božieho, ktorý sníme hriechy sveta.

11 A stalo sa, že potom, čo otec môj povedal slová tieto, hovoril k bratom mojím ohľadom evanjelia, ktoré bude kázané medzi Židmi, a tiež ohľadom upadania Židov do neviery. A potom,

čo zabijú Mesiáša, ktorý príde, a potom, čo bude zabitý, vstane z mŕtvych a Duchom Svätým sa prejaví pohanom.

12 Áno, dokonca otec môj hovoril mnoho ohľadom pohanov, a tiež ohľadom domu Izraela, že môžu byť prirovnaní k olivovníku, ktorého vetvy budú odložené a rozptýlené po celej tvári zeme.

13 A preto, povedal, musí to tak nevyhnutne byť, aby sme boli v jednote vedení do krajiny zaslúbenia, aby sme naplnili slovo Pána, že budeme rozptýlení po celej tvári zeme.

14 A potom, čo dom Izraela bude rozptýlený, budú opäť zhromaždení; či skrátka, potom, čo pohania získajú plnosť evanjelia, prirodzené vetvy olivovníka, čiže zvyšky domu Izraela, budú naštepené, čiže prídu k poznaniu pravého Mesiáša, Pána svojho a Vykupiteľa svojho.

15 A slovami týmito otec môj prorokoval a hovoril k bratom mojím, a tiež hovoril mnoho ďalších vecí, ktoré nepíšem v tejto knihe; lebo som napísal toľko z nich, koľko som považoval za vhodné, vo svojej druhej knihe.

16 A všetky veci tieto, o ktorých som hovoril, sa diali, keď otec môj prebýval v stane v údolí Lemúél.

17 A stalo sa, že potom, čo som ja, Nefi, vypočul všetky slová tieto otca svojho ohľadom vecí, čo videl vo videní, a tiež vecí, ktoré hovoril mocou Ducha Svätého, mocou, ktorú získal vierou v Syna

Božieho – a Syn Boží je oným Mesiášom, ktorý príde – ja, Nefi, som si tiež prial, aby som videl a počul, a poznal veci tieto, mocou Ducha Svätého, ktorý je darom Božím všetkým tým, ktorí ho usilovne hľadajú, tak v časoch starodávnych, ako aj v časoch, kedy sa prejaví deťom ľudským.

18 Lebo on je ten istý včera, dnes a naveky; a cesta je pripravená pre všetkých ľudí od založenia sveta, ak je to tak, že budú činiť pokánie a prídu k nemu.

19 Lebo ten, čo usilovne hľadá, nájde; a tajomstvá Božie im budú odhalené mocou Ducha Svätého tak v časoch týchto, ako v časoch starodávnych, a tak v časoch starodávnych, ako v časoch, ktoré prídu; pretože cesta Pána je jedným večným kolobehom.

20 Takže pamätaj, ó človeče, lebo za všetky konania svoje budeš privedený k súdu.

21 A preto, ak ste sa usilovali činiť zlo v dňoch skúšky svojej, potom budete nájdení nečistými pred sudcovskou stolicou Božou; a žiadna nečistá vec nemôže prebývať s Bohom; a preto musíte byť zavrnutí naveky.

22 A Duch Svätý mi dáva právomoc, aby som hovoril veci tieto, a nepopieral ich.

KAPITOLA 11

Nefi vidí Ducha Pánovho a vo videní je mu ukázaný strom života – Vidí matku Syna Božieho a dozvedá sa

o blahosklonnosti Božej – Vidí krst, službu a ukrižovanie Baránka Božieho – Vidí tiež povolanie a službu dvanástich apoštolov Baránkových. Okolo roku 600–592 pred Kr.

LEBO stalo sa potom, ako som si prial poznať veci, ktoré videl otec môj, a veriac, že Pán mi umožní spoznať ich, zatiaľ čo som sedel, premýšľajúc v srdci svojom, bol som uchopený a odnesený Duchom Pána, áno, na nesmierne vysokú horu, ktorú som nikdy predtým nevidel a na ktorú som nikdy predtým nepoložil nohu svoju.

2 A Duch mi povedal: Hľa, čo si praješ?

3 A ja som povedal: Prajem si uzrieť tie veci, ktoré videl otec môj.

4 A Duch mi povedal: Veríš, že otec tvoj videl strom, o ktorom hovoril?

5 A ja som povedal: Áno, ty vieš, že verím všetkým slovám otca svojho.

6 A keď som povedal slová tieto, Duch zvolal silným hlasom, hovoriac: Hosana Pánovi, najvyššiemu Bohu; lebo on je Bohom nad celou zemou, áno, dokonca nad všetkým. A požehnaný si ty, Nefi, pretože veríš v Syna najvyššieho Boha; a preto uvidíš veci, ktoré si si prial.

7 A hľa, táto vec ti bude daná ako znamenie, že potom, ako si uzrel ten strom, ktorý prináša ovocie, ktoré ochutnal otec tvoj, uzrieš tiež muža zostupujúceho z neba, a ty budeš svedkom jeho; a potom, čo

budeš svedkom jeho, vydáš svedectvo o tom, že je to Syn Boží.

8 A stalo sa, že Duch mi povedal: Pozri! A ja som sa pozrel a uzrel som strom; a bol ako ten strom, ktorý videl otec môj; a krása jeho bola nad všetko, áno, presahujúca všetku krásu; a belosť jeho presahovala belosť naviateho snehu.

9 A stalo sa, že potom, čo som videl ten strom, hovoril som Duchu: Vidím, že si mi ukázal strom, ktorý je nadovšetko vzácny.

10 A on mi povedal: Čo si praješ?

11 A ja som mu povedal: Poznať jeho výklad – lebo hovoril som k nemu, ako keby som hovoril s človekom; lebo som uzrel, že má podobu človeka; a predsa len som vedel, že je to Duch Pána; a hovoril ku mne, ako hovorí jeden človek s druhým.

12 A stalo sa, že mi povedal: Pozri! A ja som sa pozrel, akoby som sa chcel pozrieť na neho, a nevidel som ho; lebo odišiel z prítomnosti mojej.

13 A stalo sa, že som sa pozrel a uzrel som veľké mesto Jeruzalem, a tiež iné mestá. A uzrel som mesto Nazaret; a v meste Nazaret som uzrel pannu, a tá bola neobyčajne spanilá a belostná.

14 A stalo sa, že som videl nebesia otvorené; a anjel zostúpil a postavil sa pred mňa; a povedal mi: Nefi, čo vidíš?

15 A ja som mu povedal: Pannu, najkrajšiu a najspanilejšiu nad všetky ostatné panny.

16 A on mi povedal: Poznáš blahosklonnosť Božiu?

17 A ja som mu povedal: Viem, že on miluje svoje deti; a predsa, nepoznám význam všetkých vecí.

18 A on mi povedal: Hľa, panňa, ktorú vidíš, je matka Syna Božieho podľa tela.

19 A stalo sa, že som uzrel, že bola odnesená v Duchu; a potom, čo bola po nejakú dobu nesená preč v Duchu, anjel prehovoril ku mne, hovoriac: Pozri!

20 A ja som sa pozrel a znova som uzrel tú panňu, ako drží v náručí dieťa.

21 A anjel mi povedal: Hľa, Baránok Boží, áno, dokonca Syn Večného Otca! Poznáš význam stromu, ktorý videl otec tvoj?

22 A ja som mu odpovedal, hovoriac: Áno, je to láska Božia, ktorá sa rozlieva doširoka v srdciach detí ľudských; a preto je najžiaducejšia nad všetky veci.

23 A on mi povedal, hovoriac: Áno, a najradostnejšia pre dušu.

24 A potom, čo povedal slová tieto, povedal mi: Pozri! A ja som sa pozrel a uzrel som Syna Božieho vychádzajúceho medzi deti ľudské; a videl som mnohých padať k nohám jeho a uctievať ho.

25 A stalo sa, že som uzrel, že tá tyč zo železa, ktorú otec môj videl, je slovo Božie, ktoré vedie k prameňu živých vôd, čiže k stromu života; vody, ktoré sú obrazom lásky Božej; a tiež som uzrel, že strom života je obrazom lásky Božej.

26 A anjel mi znova hovoril: Pozri a uzri blahosklonnosť Božiu!

27 A ja som sa pozrel a uzrel som Vykupiteľa sveta, o ktorom otec môj hovoril; a tiež som uzrel proroka, ktorý pred ním bude pripravovať cestu. A Baránok Boží vyšiel a bol ním pokrstený; a potom, ako bol pokrstený, uzrel som nebesia otvorené, a Duch Svätý zostúpil z neba a spočinul na ňom v podobe holubice.

28 A uzrel som, že vyšiel, slúžiac ľuďom, v moci a veľkej sláve; a zástupy sa spolu zhromaždili, aby ho počúvali; a uzrel som, že ho vyvrhli zo svojho streda.

29 A tiež som uzrel dvanástich ďalších, ktorí ho nasledovali. A stalo sa, že boli odnesení v Duchu spreď mojej tváre, a ja som ich nevidel.

30 A stalo sa, že anjel ku mne znovu prehovoril, hovoriac: Pozri! A ja som sa pozrel a uzrel som opäť nebesia otvorené, a videl som anjelov zostupujúcich k deťom ľudským; a slúžili im.

31 A hovoril ku mne znova, hovoriac: Pozri! A ja som sa pozrel a uzrel som Baránka Božieho chodiaceho medzi deťmi ľudskými. A uzrel som zástupy ľudí, ktorí boli chorí a ktorí boli sužovaní všelijakými chorobami a diabliami, a nečistými duchmi; a anjel hovoril a ukázal mi všetky veci tieto. A boli uzdravení mocou Baránka Božieho; a diabli a nečistí duchovia boli vyvrhnutí.

32 A stalo sa, že anjel ku mne znovu prehovoril, hovoriac: Pozri! A ja som sa pozrel a uzrel som Baránka Božieho, ako bol zajatý

ľudom; áno, Syn večného Boha bol súdený svetom; a videl som to a vydávam o tom svedectvo.

33 A ja, Nefi, som videl, že bol vyzdvihnutý na kríž a zabitý za hriechy sveta.

34 A potom, čo bol zabitý, videl som zástupy zeme, ako sa spolu zhromaždili, aby bojovali proti apoštolom Baránkovým; lebo tak nazýval anjel Pána tých dvanástich.

35 A zástup zeme sa spolu zhromaždil; a uzrel som, že sú vo veľkej a priestranej budove, podobnej tej budove, ktorú videl otec môj. A anjel Pána znova ku mne prehovoril, hovoriac: Hľa, svet a múdrosť jeho; áno, hľa, dom Izraela sa spolu zhromaždil, aby bojoval proti dvanástim apoštolom Baránkovým.

36 A stalo sa, že som videl, a vydávam o tom svedectvo, že tá veľká a priestranná budova je pýcha sveta; a padla, a jej pád bol nesmierne veľký. A anjel Pána znova ku mne prehovoril, hovoriac: Také bude zničenie všetkých národov, pokolení, jazykov a ľudí, ktorí budú bojovať proti dvanástim apoštolom Baránkovým.

KAPITOLA 12

Nefi vidí vo videní krajinu zaslúbenia; spravodlivosť, nespravodlivosť a zánik jej obyvateľov; príchod Baránka Božieho medzi nich; ako bude dvanásť učeníkov a dvanásť apoštolov súdiť Izrael; a odporný a špinavý

stav tých, ktorí upadnú do neviery. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A STALO sa, že mi anjel povedal: Pozri, a uzri semeno svoje, a tiež semeno bratov tvojich. A ja som sa pozrel a uzrel som krajinu zaslúbenia; a uzrel som zástupy ľudí, áno, dokonca akoby ich bolo počtom toľko, koľko je piesku morského.

2 A stalo sa, že som uzrel zástupy spolu zhromaždené k tomu, aby bojovali, jeden proti druhému; a uzrel som vojny a zvesti o vojnách, a veľké krviprelievania medzi ľuďmi.

3 A stalo sa, že som uzrel, ako sa pominuli mnohé pokolenia, vo vojnách a svároch v krajine; a uzrel som mnohé mestá, áno, dokonca tak, že som ich nepočítal.

4 A stalo sa, že som videl hmlu temnoty na tvári krajiny zaslúbenia; a videl som blesky a počul som hromobitia a zemetrasenia, a všelijaké burácavé zvuky; a videl som, že zem a kamene pukajú; a videl som hory rozpadávajúce sa na kusy; a videl som, že roviny zeme sú rozrušené; a videl som mnohé mestá, ako sa prepadli; a videl som mnohé, ako boli spálené ohňom; a videl som mnohé, ako sa zrútili k zemi pre jej záchvevy.

5 A stalo sa, že potom, čo som videl veci tieto, videl som paru temnoty, ako mizne z tváre zeme; a hľa, videl som zástupy, ktoré nepadli, kvôli veľkým a strašným súdom Pána.

6 A videl som nebesia otvorené a Baránka Božieho zostupovať z neba; a zostúpil dole a ukázal sa im.

7 A tiež som videl a vydávam svedectvo o tom, že Duch Svätý zostúpil na dvanástich ďalších; a boli vysvätení Bohom, a vyvolení.

8 A anjel ku mne prehovoril, hovoriac: Hľa, dvanásť učeníkov Baránkových, ktorí sú vyvolení, aby slúžili semenu tvojmu.

9 A povedal mi: Spomínaš si na dvanásť apoštolov Baránkových? Hľa, to sú tí, ktorí budú súdiť dvanásť kmeňov Izraela; a preto, dvanásť služobníkov zo semena tvojho bude nimi súdených; lebo vy ste z domu Izraela.

10 A týchto dvanásť služobníkov, ktorých vidíš, bude súdiť semeno tvoje. A hľa, oni sú spravodliví naveky; lebo pre ich vieru v Baránka Božieho sú ich rúcha zbielené v krvi jeho.

11 A anjel mi povedal: Pozri! A ja som sa pozrel a uzrel som, ako sa tri pokolenia pomínuli v spravodlivosti; a ich rúcha boli biele, dokonca ako Baránok Boží. A anjel mi povedal: Títo sú zbielení v krvi Baránkovej pre vieru svoju v neho.

12 A ja, Nefi, som tiež videl mnohých zo štvrtého pokolenia, ktorí sa pomínuli v spravodlivosti.

13 A stalo sa, že som videl zástupy zeme, ako sa spolu zhromaždili.

14 A anjel mi povedal: Pozri, semeno tvoje, a tiež semeno bratov твоjich.

15 A stalo sa, že som sa pozrel a uzrel som ľud semena svojho, ako sa spolu zhromaždil v zástupoch proti semenu bratov mojich; a boli spolu zhromaždení, aby bojovali.

16 A anjel ku mne prehovoril, hovoriac: Pozri, prameň špinavej vody, ktorý videl otec tvoj; áno, dokonca rieka, o ktorej hovoril; a hlbiny jej sú hlbunami pekla.

17 A hmly temnoty sú pokušenia diablove, ktoré zaslepujú oči a zatvrdzujú srdcia detí ľudských, a zvádžajú ich na široké cesty, aby zahynuli a boli stratené.

18 A tá veľká a priestranná budova, ktorú videl otec tvoj, sú márne predstavy a pýcha detí ľudských. A veľká a strašná priepasť ich oddeľuje; áno, dokonca slovo spravodlivosti Večného Boha a Mesiáša, ktorým je Baránok Boží, o ktorom Duch Svätý vydáva svedectvo od počiatku sveta až do doby tejto, a od doby tejto aj naďalej a naveky.

19 A zatiaľ čo anjel ku mne hovoril slová tieto, vzhliadol som a uvidel, že semeno bratov mojich bojovalo proti semenu môjmu, podľa slova anjela; a uzrel som, že pre pýchu semena môjho a pokušenia diablove premošlo semeno bratov mojich ľud semena môjho.

20 A stalo sa, že som vzhliadol a uvidel som ľud semena bratov svojich, ako premošli semeno moje; a vyšli v zástupoch po tvári krajiny.

21 A videl som, ako sa spolu

zhromaždili v zástupoch; a videl som medzi nimi vojny a zvesti o vojnách; a vo vojnách a vo zvestiach o vojnách som videl, ako sa pomínuli mnohé pokolenia.

22 A anjel mi povedal: Pozri, títo budú upadať do neviery.

23 A stalo sa, že som uzrel, že potom, ako upadli do neviery, stali sa temným a odporným, a špinavým ľuďom, plným lenivosti a všelijakých ohavností.

KAPITOLA 13

Nefi vidí vo videní založenie cirkvi diablovej medzi pohanmi, objavenie a kolonizáciu Ameriky, stratu mnohých prostých a drahocenných častí Biblie, výsledný stav odpadlícva pohanov, znovuzriadenie evanjelia, príchod písma neskorších dní a budovanie Sionu. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A STALO sa, že anjel ku mne prehovoril, hovoriac: Pozri! A ja som sa pozrel a uzrel som mnohé národy a kráľovstvá.

2 A anjel mi povedal: Čo vidíš? A ja som povedal: Vidím mnohé národy a kráľovstvá.

3 A on mi povedal: Toto sú národy a kráľovstvá pohanov.

4 A stalo sa, že som medzi národmi pohanov videl utváranie veľkej cirkvi.

5 A anjel mi povedal: Pozri, utváranie cirkvi, ktorá je najohavnejšia zo všetkých ostatných cirkví, ktorá zabíja svätých Božích, áno, mučí ich a zväzuje ich, a spútava

ich jarmom zo železa, a privádza ich do zajatia.

6 A stalo sa, že som uzrel túto veľkú a ohavnú cirkev; a videl som, že jej zakladateľom je diabol.

7 A tiež som videl zlato a striebro, a hodváb, a šarlát, a jemne tkaný ľan, a všelijaké drahocenné šatstvo; a videl som mnoho neviestok.

8 A anjel prehovoril ku mne, hovoriac: Pozri, zlato a striebro, a hodváb, a šarlát, a jemne tkaný ľan, a drahocenné šatstvo, a neviestky, to sú túžby tejto veľkej a ohavnej cirkvi.

9 A oni tiež pre chválu sveta ničia svätých Božích a privádzajú ich do zajatia.

10 A stalo sa, že som sa pozrel a uzrel som mnohé vody; a tie oddeľovali pohanov od semena bratov mojich.

11 A stalo sa, že anjel mi povedal: Pozri, hnev Boží je na semene bratov tvojich.

12 A ja som sa pozrel a uzrel som muža medzi pohanmi, ktorý bol oddelený od semena bratov mojich mnohými vodami; a uzrel som Ducha Božieho, ako zostúpil a zapôsobil na oného muža; a on vyšiel cez mnohé vody, dokonca až k semenu bratov mojich, ktoré bolo v zaslúbenej krajine.

13 A stalo sa, že som uzrel Ducha Božieho, ako zapôsobil na ďalších pohanov; a tí vyšli zo zajatia cez mnohé vody.

14 A stalo sa, že som uzrel mnohé zástupy pohanov v krajine zaslúbenia; a uzrel som hnev Boží,

ako je na semene bratov mojich; a boli rozptýlení pred pohanmi a boli bití.

15 A uzrel som Ducha Pánovho, že je na pohanoch a že sa im darí, a že získavajú krajinu pre dedičstvo svoje; a uzrel som, že sú bieli a nesmierne spanilí, a krásni, ako ľud môj predtým, ako boli zabití.

16 A stalo sa, že ja, Nefi, som uzrel, že pohania, ktorí vyšli zo zajatia, sa pokorili pred Pánom; a moc Pána bola s nimi.

17 A uzrel som, že pohania z ich otčiny sa spolu zhromaždili na vodách, a tiež na zemi, aby proti nim bojovali.

18 A uzrel som, že moc Božia bola s nimi, a tiež, že hnev Boží bol na všetkých tých, ktorí sa spolu zhromaždili, aby bojovali proti nim.

19 A ja, Nefi, som uzrel, že pohania, ktorí vyšli zo zajatia, boli vyslobodení mocou Božou z rúk všetkých ostatných národov.

20 A stalo sa, že ja, Nefi, som uzrel, že sa im v krajine darilo; a uzrel som knihu, a bola šírená medzi nimi.

21 A anjel mi povedal: Poznáš význam tej knihy?

22 A ja som mu povedal: Nepoznám.

23 A on povedal: Pozri, vychádza z úst Žida. A ja, Nefi, som ju uzrel; a on mi povedal: Kniha, ktorú vidíš, je záznam Židov, ktorý obsahuje Pánove zmluvy, ktoré uzatvoril s domom Izraela; a tiež obsahuje mnohé z proroctiev svätých prorokov; a je to

záznam ako tie rytiny, ktoré sú na doskách z mosadze, až na to, že ich nie je toľko; predsa len, obsahujú Pánove zmluvy, ktoré uzatvoril s domom Izraela; a preto sú pre pohanov veľmi cenné.

24 A anjel Pána mi povedal: Videl si, že táto kniha vyšla z úst Žida; a keď vyšla z úst Žida, obsahovala plnosť evanjelia Pánovho, o ktorom vydáva svedectvo dvanásť apoštolov; a vydávajú svedectvo podľa pravdy, ktorá je v Baránkovi Božom.

25 A preto, tieto veci vychádzajú od Židov k pohanom v čistote podľa pravdy, ktorá je v Bohu.

26 A potom, čo vyjdú rukou dvanástich apoštolov Baránkových od Židov k pohanom, vidíš utváranie onej veľkej a ohavnej cirkvi, ktorá je najohavnejšou zo všetkých ostatných cirkví; lebo hľa, vyňali z evanjelia Baránkovho mnohé časti, ktoré sú prosté a pre veľmi cenné; a tiež vyňali mnohé Pánove zmluvy.

27 A toto všetko urobili, aby mohli prevracať pravé cesty Pánove, aby mohli zaslepiť oči a zatvrdiť srdcia detí ľudských.

28 A preto vidíš, že potom, čo táto kniha prešla rukami tej veľkej a ohavnej cirkvi, mnohé prosté a drahocenné veci sú z knihy, ktorá je knihou Baránka Božieho, vyňaté.

29 A potom, čo boli tieto jasné a drahocenné veci vyňaté, vychádza ku všetkým národom pohanov; a potom, čo vyjde ku všetkým národom pohanov, áno, dokonca

cez mnohé vody, ktoré si videl s pohanmi, ktorí vyšli zo zajatia, vidíš – pre mnohé jasné a drahocenné veci, ktoré boli z knihy vyňaté, ktoré boli jasné pre porozumenie detí ľudských, podľa jasnosti, ktorá je v Baránkovi Božom – pre tieto veci, ktoré sú vyňaté z evanjelia Baránkovho, že nesmierne mnohí sa potkávajú, áno, natoľko, že Satan má veľkú moc nad nimi.

30 A predsa vidíš, že pohania, ktorí vyšli zo zajatia a boli pozdvihnutí mocou Božou nad všetky iné národy na tvári krajiny, ktorá je vyvolená nad všetky iné krajiny, ktorá je krajinou, o ktorej Pán učinil zmluvu s otcom tvojím, že ju semeno jeho bude mať za krajinu dedičstva svojho; a preto vidíš, že Pán Boh nestrpí, aby pohania úplne zničili zmes semena tvojho, ktoré je medzi bratmi tvojimi.

31 Tiež nestrpí, aby pohania zničili semeno bratov tvojich.

32 Tiež Pán Boh nestrpí, aby pohania naveky zostali v tom strašnom stave slepoty, v ktorej, ako vidíš, sú pre tie jasné a preveľmi cenné časti evanjelia Baránkovho, ktoré boli zadržané onou ohavnou cirkvou, ktorej utváranie si videl.

33 A preto hovorí Baránok Boží: Budem milosrdný k pohanom, až tak, že navštívim zvyšok domu Izraela veľkým súdom.

34 A stalo sa, že anjel Pána prehovoril ku mne, hovoriac: Hľa, hovorí Baránok Boží, potom, čo

navštívim zvyšok domu Izraela – a tento zvyšok, o ktorom hovorím, je semenom otca tvojho – a preto, potom, čo ich navštívim súdom a budem ich biť rukou pohanov, a potom, čo sa budú pohania nesmierne potkýnať kvôli tým preveľmi jasným a cenným častiam evanjelia Baránkovho, ktoré boli zadržané tou ohavnou cirkvou, ktorá je matkou neviestok, hovorí Baránok – toho dňa budem milosrdný k pohanom natoľko, že im odhalím svojou vlastnou mocou mnohé zo svojho evanjelia, ktoré bude jasné a drahocenné, hovorí Baránok.

35 Lebo hľa, hovorí Baránok: Prejavím sa semenu tvojmu, takže napíšu mnohé veci, ktoré ich budem učiť, ktoré budú jasné a drahocenné; a potom, čo bude semeno tvoje zničené a upadne do neviery, a tiež semeno bratov tvojich, hľa, tieto veci budú ukryté, aby vyšli k pohanom darom a mocou Baránkovou.

36 A v nich bude napísané moje evanjelium, hovorí Baránok, a moja skala a moja spása.

37 A požehnaní sú tí, ktorí sa budú toho dňa snažiť o nastolenie môjho Sionu, lebo oni budú mať dar a moc Duchu Svätého; a ak vytrvajú až do konca, budú posledného dňa pozdvihnutí a budú spasení vo večnom kráľovstve Baránkovom; a akí krásni budú na horách tí, ktorí budú hlásať pokoj, áno, zvesti veľkej radosti.

38 A stalo sa, že som uzrel zvyšok semena bratov svojich, a tiež

onú knihu Baránka Božieho, ktorá vyšla z úst Žida, ako vyšla od pohanov k zvyšku semena bratov mojich.

39 A potom, čo k nim vyšla, uzrel som ďalšie knihy, ktoré k nim vyšli mocou Baránka od pohanov, aby presvedčili pohanov a zvyšok semena bratov mojich, a tiež Židov, ktorí boli rozptýlení po celej tvári zeme, že záznamy prorokov a dvanástich apoštolov Baránkových sú pravdivé.

40 A anjel prehovoril ku mne, hovoriac: Tieto posledné záznamy, ktoré si videl medzi pohanmi, potvrdia pravdu tých prvých, ktoré sú od dvanástich apoštolov Baránkových, a oznámia oné jasné a drahocenné veci, ktoré z nich boli vyňaté; a oznámia všetkým pokoleniam, jazykom a ľuďom, že Baránok Boží je Syn Večného Otca a Spasiteľ sveta; a že všetci ľudia musia prísť k nemu, inak nemôžu byť spasení.

41 A musia prísť podľa slov, ktoré budú potvrdené ústami Baránka; a slová Baránkove budú oznámené v záznamoch semena tvojho, rovnako ako v záznamoch dvanástich apoštolov Baránkových; a preto budú oba potvrdené ako jeden; lebo jeden je Boh a jeden Pastier nad celou zemou.

42 A prichádza čas, kedy sa prejaví všetkým národom, ako Židom, tak aj pohanom; a potom, čo sa prejaví Židom, a tiež pohanom, potom sa prejaví pohanom, a tiež Židom, a poslední budú prvými a prví budú poslednými.

KAPITOLA 14

Anjel rozpráva Nefimu o požehnaníach a prekliatiach, ktoré padnú na pohanov – Sú iba dve cirkvi: cirkev Baránka Božieho a cirkev diabla – Svätí Boží vo všetkých národoch sú prenasledovaní veľkou a ohavnou cirkvou – Apoštol Ján bude písať o konci sveta. Okolo 600–592 pred Kr.

A STANE sa, že ak pohanovia budú počúvať Baránka Božieho v ten deň, keď sa im prejaví v slove, a tiež v moci, v samotnom skutku, čo odníme ich kamene úrazu –

2 A nebudú zatvrdzovať srdcia svoje proti Baránkovi Božiemu, budú počítaní medzi semeno otca tvojho; áno, budú počítaní k domu Izraela; a budú požehnaným ľudom v zaslúbenej krajine naveky; už nikdy nebudú privedení do zajatia; a dom Izraela nebude už uvedený do zmätku.

3 A tá veľká jama, ktorú pre nich vykopal tá veľká a ohavná cirkev, ktorá bola založená diablom a jeho deťmi, aby mohol zvádzať duše ľudské dole do pekla – áno, tá veľká jama, ktorá bola vykopaná na zničenie ľudí, sa naplní tými, ktorí ju vykopali, až do ich úplného zničenia, hovorí Baránok Boží; nie však na zničenie duše, iba ak by to bolo jej vyvrhnutie do oného pekla, ktoré nemá konca.

4 Lebo hľa, toto je podľa zajatia diabla, a tiež podľa spravodlivosti Božej voči všetkým tým, ktorí budú pred ním páchať zlovoľnosť a ohavnosť.

5 A stalo sa, že anjel prehovoril ku mne, Nefimu, hovoriac: Videl si, že ak budú pohanovia činiť pokánie, dobre sa im bude dariť; a ty tiež vieš o Pánových zmluvách s domom Izraela; a ty si tiež počul, že ten, kto nečiní pokánie, musí zahnúť.

6 Takže, beda buď pohanom, pokiaľ zatvrdia srdcia svoje proti Baránkovi Božiemu.

7 Lebo prichádza čas, hovorí Baránok Boží, kedy vykonám medzi deťmi ľudskými veľké a podivuhodné dielo; dielo, ktoré bude večné, buď na jednej strane, alebo na druhej – buď aby boli presvedčení k pokoju a životu večnému, alebo aby boli vydaní tvrdosti srdca svojho a slepote mysle svojej, takže budú privedení do zajatia, a tiež do skazy, ako časnej, tak aj duchovnej, podľa zajatia diablovho, o ktorom som hovoril.

8 A stalo sa, že keď anjel prehovoril slovami tieto, povedal mi: Spomínaš si na zmluvy Otca s domom Izraela? Povedal som mu: Áno.

9 A stalo sa, že mi povedal: Pozri, a uvidíš tú veľkú a ohavnú cirkev, ktorá je matkou ohavností, ktorej zakladateľom je diabol.

10 A povedal mi: Pozri, sú ale len dve cirkvi; jedna je cirkev Baránka Božieho, a tá druhá je cirkev diabla; a preto, kto nepatrí k cirkvi Baránka Božieho patrí k onej veľkej cirkvi, ktorá je matkou ohavností; a ona je smilnica celej zeme.

11 A stalo sa, že som sa pozrel a uzrel som smilnicu celej zeme, a ona sedela na mnohých vodách;

a mala nadvládu nad celou zemou, medzi všetkými národmi, pokoleniami, jazykmi a ľuďmi.

12 A stalo sa, že som uzrel cirkev Baránka Božieho, a bolo ich málo pre zlovoľnosť a ohavnosť smilnice, ktorá sedela na mnohých vodách; a predsa som uzrel, že cirkev Baránkova, čo boli svätí Boží, bola tiež na celej tvári zeme; a ich panstvá na tvári zeme boli malé pre zlovoľnosť onej veľkej smilnice, ktorú som videl.

13 A stalo sa, že som uzrel, že tá veľká matka ohavností zhromaždila spolu zástupy po tvári celej zeme, medzi všetkými národmi pohanov, aby bojovali proti Baránkovi Božiemu.

14 A stalo sa, že ja, Nefi, som uzrel moc Baránka Božieho, ako zostúpila na svätých z cirkvi Baránkovej a na ľud zmluvy Pánovej, ktorý bol rozptýlený po celej tvári zeme; a boli ozbrojení spravodlivosťou a mocou Božou vo veľkej sláve.

15 A stalo sa, že som uzrel, že hnev Boží bol vyliaty na tú veľkú a ohavnú cirkev, natoľko, že medzi všetkými národmi a pokoleniami zeme boli vojny a zvesti o vojnách.

16 A pretože začali vojny a zvesti o vojnách medzi všetkými národmi, ktoré patrili k matke ohavností, anjel prehovoril ku mne, hovoriac: Hľa, hnev Boží je na matke neviestok; a hľa, ty vidíš všetky veci tieto –

17 A keď príde deň, kedy bude hnev Boží vyliaty na matku

neviestok, ktorá je onou veľkou a ohavnou cirkvou celej zeme a ktorej zakladateľom je diabol, potom, v ten deň, započne dielo Otca, aby pripravil cestu na naplnenie zmlúv svojich, ktoré uzavrel s ľuďom svojím, ktorý je z domu Izraela.

18 A stalo sa, že anjel prehovoril ku mne, hovoriac: Pozri!

19 A ja som sa pozrel a uzrel som muža, a ten bol oblečený do bieleho rúcha.

20 A anjel mi povedal: Pozri, jeden z dvanástich apoštolov Baránkových.

21 Hľa, on uvidí a napíše zvyšok týchto vecí; áno, a tiež mnohé veci, ktoré sa stali.

22 A tiež bude písať o konci sveta.

23 A preto sú veci, ktoré napíše, spravodlivé a pravdivé; a pozri, sú napísané v knihe, ktorú si uzrel vychádzať z úst Žida; a v dobe, kedy vyšli z úst Žida, alebo inými slovami v dobe, kedy táto kniha vyšla z úst Žida, boli veci, ktoré boli napísané, jasné a čisté, a pre veľmi cenné, a ľahko zrozumiteľné všetkým ľuďom.

24 A hľa, veci, ktoré tento apoštol Baránkov napíše sú mnohé z tých vecí, ktoré si videl; a hľa, zvyšok uvidíš.

25 Ale veci, ktoré odteraz uvidíš, písať nebudeš; lebo Pán Boh ustanovil apoštola Baránka Božieho, aby ich napísal.

26 A tiež iným, ktorí boli, i tým ukázal všetky veci, a oni ich napísali; a sú zapečatené, aby vyšli

vo svojej čistote podľa pravdy, ktorá je v Baránkovi, v Pánovom vlastnom príhodnom čase k domu Izraela.

27 A ja, Nefi, som počul a vydávam o tom svedectvo, že meno toho apoštola Baránkovho bolo Ján, podľa slova anjelovho.

28 A hľa, ja, Nefi, mám zakázané napísať zvyšok vecí, ktoré som videl a počul; a preto veci, ktoré som napísal, mi postačia; a napísal som iba malú časť vecí, ktoré som videl.

29 A vydávam svedectvo, že som videl veci, ktoré videl otec môj, a Pánov anjel mi umožnil spoznať ich.

30 A teraz ustávam hovoriť ohľadom vecí, ktoré som videl, zatiaľ čo som bol nesený preč v duchu; a aj keď nie sú všetky veci, ktoré som videl napísané, tie veci, ktoré som napísal sú pravdivé. A tak tomu je. Amen.

KAPITOLA 15

Lechiho semeno získa v neskorších dňoch evanjelium od pohanov – Zhromaždenie Izraela je prirovnané k olivovníku, ktorého prirodzené vetvy budú znovu naštepené – Nefi vykladá videnie o strome života a hovorí o spravodlivosti Božej pri oddeľovaní zlovoľných od spravodlivých. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A STALO sa, že potom, čo som bol ja, Nefi, odnesený v duchu a videl som všetky veci tieto, navrátil som sa do stanu otca svojho.

2 A stalo sa, že som uzrel bratov svojich, a oni sa navzájom hádali ohľadom vecí, ktoré im otec môj hovoril.

3 Lebo im skutočne hovoril mnohé veľké veci, ktoré boli ťažko pochopiteľné, ibaže by sa pýtali Pána; a oni zatvrdili srdcia svoje, takže nehladeli na Pána, ako mali.

4 A teraz ja, Nefi, bol som zarmútený pre tvrdosť ich srdc, a tiež pre veci, ktoré som videl, a vedel som, že sa musia nevyhnutne stať pre veľkú zlovoľnosť detí ľudských.

5 A stalo sa, že ma strasti moje premohli, lebo som uvážil, že strasti moje ohľadom zničenia ľudu môjho sú veľmi veľké, lebo som uzrel ich pád.

6 A stalo sa, že potom, čo som nadobudol silu, prehovoril som k bratom svojim, túžiac dozvedieť sa od nich príčinu ich škriepky.

7 A oni povedali: Hľa, nedokážeme porozumieť slovám, ktoré hovoril otec náš o prirodzených vetvách olivovníka, a tiež o pohanoch.

8 A ja som im povedal: Pýtali ste sa Pána?

9 A oni mi povedali: Nepýtali sme sa; lebo Pán nám žiadnu takú vec nedáva vedieť.

10 Hľa, povedal som im: Z akého dôvodu nezachováate prikázania Pána? Z akého dôvodu chcete zahynúť pre tvrdosť srdca svojho?

11 Nepamätáte si veci, ktoré povedal Pán? – Ak nebudete zatvrdzovať srdcia svoje a ak ma budete prosiť vo viere, veriac, že obdržíte, s usilovnosťou

v zachovávaní prikázaní mojich, určite vám budú veci tieto oznámené.

12 Hľa, hovorím vám, že dom Izraela bol prirovnaný k olivovníku Duchom Pána, ktorý bol v otcovi našom; a hľa, nie sme my odlovení z domu Izraela, a nie sme my vetvou domu Izraela?

13 A teraz, tá vec, ktorú má na mysli otec náš ohľadom naštepenia prirodzených vetiev skrze plnosť pohanov je, že v neskorších dňoch, kedy bude semeno naše upadať do neviery, áno, po dobu mnohých rokov a mnohé pokolenia potom, čo sa Mesiáš prejaví v tele deťom ľudským, vtedy príde plnosť evanjelia Mesiášovho k pohanom a od pohanov k zvyšku semena nášho –

14 A toho dňa bude zvyšok semena nášho vedieť, že je z domu Izraela a že je ľuďom zmluvy Pánovej; a vtedy budú vedieť a prídu k poznaniu praotcov svojich, a tiež k poznaniu evanjelia Vykupiteľa svojho, ktoré on vyučoval ich otcov; a preto prídu k poznaniu Vykupiteľa svojho a pravých bodov náuky jeho, aby mohli spoznať, ako k nemu prísť a byť spasení.

15 A potom, v ten deň, nebudú sa radovať a vzdávať chválu svojmu Večnému Bohu, svojej skale a svojej spásy? Áno, neobdržia v ten deň silu a výživu z pravého vínneho kmeňa? Áno, neprídu k pravému stádu Božiemu?

16 Hľa, hovorím vám, áno; budú opäť spomenutí medzi domom Izraela; budú opäť naštepení na

pravý olivovník, pretože sú prirodzenou vetvou olivovníka.

17 A to je to, čo otec náš myslí; a myslí tým, že sa to nestane, pokiaľ nebudú rozptýlení pohanmi; a myslí tým, že to príde prostredníctvom pohanov, aby Pán mohol ukázať moc svoju pohanom, práve preto, že bude zavrhnutý Židmi, čiže domom Izraela.

18 A preto, otec náš nehovoril iba o semene našom, ale tiež o celom dome Izraela, poukazujúc na zmluvu, ktorá bude naplnená v neskorších dňoch; a tú zmluvu Pán učinil s naším otcom Abrahámom, hovoriac: V semene tvojom budú všetky pokolenia zeme požehnané.

19 A stalo sa, že ja, Nefi, som k nim hovoril mnohé ohľadom vecí týchto; áno, hovoril som k nim ohľadom znovuzriadenia Židov v neskorších dňoch.

20 A opakoval som im slová Izaiaša, ktorý hovoril ohľadom znovuzriadenia Židov, čiže domu Izraela; a potom, čo boli znovuzriadení, nebudú už viac uvedení do zmätku, ani nebudú opäť rozptýlení. A stalo sa, že som hovoril mnohé slová k bratom svojim, takže sa upokojili a pokorili sa pred Pánom.

21 A stalo sa, že znovu hovorili ku mne, hovoriac: Čo znamená vec táto, ktorú videl otec náš v sne? Čo znamená ten strom, ktorý videl?

22 A ja som im povedal: Predstavuje strom života.

23 A oni mi povedali: Čo znamená tá tyč zo železa, ktorú otec náš videl, ktorá viedla k stromu?

24 A ja som im povedal, že to je slovo Božie; a tí, ktorí budú počúvať slovo Božie a budú sa ho pevne držať, nikdy nezhynú; ani pokušenia a ohnivé šípy protivníka ich nemôžu premôcť k slepote a zviešť k zničeniu.

25 A preto som ich ja, Nefi, nabádal, aby dbali na slovo Pána; áno, nabádal som ich zo všetkých síl duše svojej a so všetkou schopnosťou, ktorú som vlastnil, aby dbali na slovo Božie a pamätali na to, aby vždy vo všetkých veciach zachovávali prikázania jeho.

26 A oni mi povedali: Čo znamená tá rieka s vodou, ktorú otec náš videl?

27 A ja som im povedal, že voda, ktorú otec môj videl, je špinavosť; a myseľ jeho bola tak veľmi poľhnená inými vecami, že nezbadať špinavosť vody.

28 A povedal som im, že je to strašná priepať, ktorá oddeľuje zlovoľných od stromu života, a tiež od svätých Božích.

29 A povedal som im, že to predstavuje oné strašné peklo, ktoré, ako mi povedal anjel, je pripravené pre zlovoľných.

30 A povedal som im, že otec náš tiež videl, že spravodlivosť Božia tiež oddeľuje zlovoľných od spravodlivých; a jej jas je ako jas plánuceho ohňa, ktorý stúpa hore k Bohu na veky vekov a nemá konca.

31 A oni mi povedali: Znamená

táto vec muky tela v dňoch skúšky, alebo to znamená konečný stav duše po smrti časného tela, alebo to hovorí o veciach, ktoré sú časné?

32 A stalo sa, že som im povedal, že to predstavuje ako veci časné, tak duchovné; lebo príde deň, kedy musia byť súdení za skutky svoje, áno, dokonca za skutky, ktoré boli vykonané časným telom v ich dňoch skúšky.

33 A preto, ak zomrú v zlovoľnosti svojej, musia byť tiež zavrnutí od vecí, ktoré sú duchovné, ktoré prináležia spravodlivosti; a preto musia byť privedení, aby sa postavili pred Bohom, aby boli súdení za skutky svoje; a ak ich skutky boli špinavosťou, musia nevyhnutne byť špinaví; a ak sú špinaví, musí to tak byť, že nemôžu prebývať v kráľovstve Božom; keby tomu tak bolo, kráľovstvo Božie by tiež muselo byť špinavé.

34 Ale hľa, hovorím vám, kráľovstvo Božie nie je špinavé a žiadna nečistá vec nemôže vstúpiť do kráľovstva Božieho; a preto musí byť nevyhnutne pripravené miesto špinavosti pre to, čo je špinavé.

35 A je pripravené miesto, áno, dokonca to strašné peklo, o ktorom som hovoril, a diabol je jeho strojom; a preto, konečný stav duší ľudských je prebývať v kráľovstve Božom, alebo byť vyvrhnutí pre onú spravodlivosť, o ktorej som hovoril.

36 A preto, zlovoľní sú vzdialení od spravodlivých, a tiež od oného

stromu života, ktorého ovocie je nesmierne cenné a nesmierne žiaduce nad všetko iné ovocie; áno, a je to najväčší zo všetkých darov Božích. A tak som hovoril k bratom svojim. Amen.

KAPITOLA 16

Zlovoľní považujú pravdu za tvrdú – Synovia Lechiho sa ženía s dcérami Izmaelovými – Liahona im v pustatine ukazuje smer – Pánove posolstvá sú z času na čas napísané na Liahone – Izmael umiera; jeho rodina reptá pre strasti. Okolo roku 600–592 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že potom, čo som ja, Nefi, ustal hovoriť k bratom svojim, hľa, povedali mi: Oznamil si nám tvrdé veci, tvrdšie, než sme schopní uniesť.

2 A stalo sa, že som im povedal, že viem, že som hovoril tvrdé veci proti zlovoľným podľa pravdy; a spravodlivých som ospravedlnil a dosvedčil som, že budú posledného dňa pozdvihnutí; a preto, previnilci považujú pravdu za tvrdú, lebo sa im zarezáva hlboko do vnútra.

3 A teraz, bratia moji, keby ste boli spravodliví a keby ste boli ochotní počúvať pravdu a dbať na ňu, aby ste mohli kráčať pred Bohom vzpriamene, potom by ste nereptali pre pravdu a nehovorili: Hovoríš proti nám tvrdé veci.

4 A stalo sa, že ja, Nefi, som nábádal bratov svojich so všetkou usilovnosťou, aby zachovávali prikázania Pána.

5 A stalo sa, že sa pred Pánom pokorili; natoľko, že som sa z nich radoval a mal som veľkú nádej, že budú kráčať po cestách spravodlivosti.

6 Teraz, všetky veci tieto boli povedané a vykonané, keď otec môj prebýval v stane v údolí, ktoré nazval Lemúél.

7 A stalo sa, že ja, Nefi, som si vzal jednu z dcér Izmaelových za manželku; a tiež bratia moji si vzali dcéry Izmaelove za manželky; a tiež Zórám si vzal najstaršiu dcéru Izmaelovu za manželku.

8 A tak otec môj vyplnil všetky prikázania Pána, ktoré mu boli dané. A i ja, Nefi, som bol Pánom nesmierne požehnaný.

9 A stalo sa, že hlas Pána prehovoril v noci k otcovi môjmu a prikázal mu, aby sa napozajtre vydal na cestu svoju do pustatiny.

10 A stalo sa, že keď otec môj ráno vstal a vyšiel z vchodu stanu, uzrel k svojmu veľkému úžasu na zemi guľu nezvyčajného opracovania; a bola z jemnej mosadze. A v guľi boli dve vretená; a jedno ukazovalo cestu, kam máme ísť do pustatiny.

11 A stalo sa, že sme zhromaždili dokopy všetky veci, čo sme museli niesť do pustatiny, a všetok zvyšok svojich zásob, ktoré nám Pán dal; a vzali sme semená všetkého druhu, aby sme ich niesli do pustatiny.

12 A stalo sa, že sme vzali stany svoje a odišli sme do pustatiny cez rieku Lámán.

13 A stalo sa, že sme putovali

po dobu štyroch dní skoro juhovýchodným smerom a opäť sme vztýčili stany svoje; a dali sme tomu miestu meno Šázer.

14 A stalo sa, že sme vzali svoje luky a šípy a vyšli sme do pustatiny, aby sme lovili potravu pre rodiny svoje; a potom, čo sme ulovili potravu pre rodiny svoje, vrátili sme sa opäť ku rodinám svojim v pustatine na miesto Šázer. A vyšli sme opäť do pustatiny, nasledujúc rovnaký smer, pridŕžajúc sa najúrodnejších častí pustatiny, ktoré boli blízko pobrežia Červeného mora.

15 A stalo sa, že sme putovali po dobu mnohých dní, loviac cestou potravu lukmi svojimi a šípmi svojimi, a kameňmi svojimi, a prakmi svojimi.

16 A riadili sme sa pokynmi gule, ktoré nás viedli do úrodnejších častí pustatiny.

17 A potom, čo sme putovali po dobu mnohých dní, vztýčili sme na nejakú dobu stany svoje, aby sme si mohli opäť odpočinúť a zaobstarat potravu pre rodiny svoje.

18 A stalo sa, že keď som ja, Nefi, vyšiel, aby som lovil potravu, hľa, zlomil som luk svoj, ktorý bol vyrobený z jemnej ocele; a potom, čo som zlomil luk svoj, hľa, bratia moji sa na mňa pre stratu luku môjho nahnevali, lebo sme nezaobstarali žiadnu potravu.

19 A stalo sa, že sme sa vrátili k rodinám svojim bez potravu, a oni, pretože boli veľmi unavení pre putovanie svoje, veľmi trpeli pre nedostatok potravu.

20 A stalo sa, že Lámán a Lemúél, a synovia Izmaelovi začali nesmierne reptáť pre utrpenie svoje a strasti v pustatine; a tiež otec môj začal reptáť proti Pánovi, svojmu Bohu; áno, a oni všetci boli nesmierne zarmútení, že dokonca reptali proti Pánovi.

21 Teraz, stalo sa, že ja, Nefi, som bol pre stratu luku svojho sužovaný bratmi svojimi, a pretože ich luky stratili pružnosť, začalo to byť nesmierne ťažké, áno, natoľko, že sme si nemohli zaobstarať žiadnu potravu.

22 A stalo sa, že ja, Nefi, som hovoril mnoho k bratom svojim, pretože opäť zatvrdili srdcia svoje, dokonca obviňovali Pána, svojho Boha.

23 A stalo sa, že ja, Nefi, som zhotovil z dreva luk a z rovného prútu šíp; a preto, vyzbrojil som sa lukom a šípom, prakom a kameňmi. A povedal som otcovi svojmu: Kam mám ísť, aby som získal potravu?

24 A stalo sa, že sa opýtal Pána, lebo oni sa pokorili pre slová moje; lebo som k nim hovoril mnohé veci celou silou duše svojej.

25 A stalo sa, že hlas Pánov prišiel k otcovi môjmu; a bol naozaj potrestaný pre reptanie svoje proti Pánovi, natoľko, že bol privedený do hlbín smútku.

26 A stalo sa, že hlas Pánov mu povedal: Pozri na guľu a uzri veci, ktoré sú napísané.

27 A stalo sa, že keď otec môj uzrel tie veci, ktoré boli napísané na guľi, bál sa a chvel sa

nesmierne, a tiež bratia moji a synovia Izmaelovi, a manželky naše.

28 A stalo sa, že ja, Nefi, som uzrel, že ukazovatele, ktoré boli v guľi, pôsobili podľa viery a usilovnosti, a pozornosti, ktorú sme im venovali.

29 A tiež bol na nich napísaný nový nápis, ktorý bolo možné ľahko čítať, a ktorý nám dal porozumenie ohľadom ciest Pána; a bol písaný a z času na čas zmenený podľa viery a usilovnosti, ktorú sme mu venovali. A tak vidíme, že malými prostriedkami môže Pán uskutočniť veci veľké.

30 A stalo sa, že ja, Nefi, som vyšiel na vrchol hory, podľa pokynov, ktoré boli dané na guľi.

31 A stalo sa, že som ulovil divú zver, tak veľa, že som zaobstaral potravu pre rodiny naše.

32 A stalo sa, že som sa vrátil k stanom našim a priniesol som zver, ktorú som ulovil; a teraz, keď uvideli, že som zaobstaral potravu, aká veľká bola ich radosť! A stalo sa, že sa pokorili pred Pánom a vzdávali mu vďaky.

33 A stalo sa, že sme sa znovu vydali na cestu, putujúc skoro rovnakým smerom ako na začiatku; a potom, čo sme putovali po dobu mnohých dní, opäť sme vztýčili stany svoje, aby sme tam mohli po nejakú dobu zotrvať.

34 A stalo sa, že Izmael zomrel a bol pochovaný na mieste, ktoré sa nazývalo Náhom.

35 A stalo sa, že dcéry Izmaelove nesmierne žiaľili pre stratu

otca svojho a pre strasti svoje v pustatine; a reptali proti otcovi môjmu, pretože ich vyviedol z krajiny Jeruzalem, hovoriac: Otec náš je mŕtvy; áno, a dlho sme blúdili v pustatine a trpeli mnohými strastami, hladom, smädom a únavou; a po všetkých utrpeniach týchto musíme zahynúť v pustatine hladom.

36 A takto reptali proti otcovi môjmu, a tiež proti mne; a priali si vrátiť sa znova do Jeruzalema.

37 A Lámán povedal Lemúélovi, a tiež synom Izmaelovým: Hľa, zabime otca svojho, a tiež brata svojho Nefiho, ktorý si prisvojuje právo byť panovníkom a učiteľom nám, ktorí sme jeho staršími bratmi.

38 Teraz, on hovorí, že s ním rozprával Pán, a tiež, že mu slúžili anjeli. Ale hľa, my vieme, že nám klame; a hovorí nám veci tieto a činí mnohé veci svojím prefíkaným umením, aby oklamal oči naše, uvažujúc, možno, že nás snád odvedie do nejakej podivnej pustatiny; mysliac si, že keď nás odvedie, učiní sa kráľom a panovníkom nad nami, aby s nami mohol nakladať podľa svojej vôle a potešenia. A týmto spôsobom podnecoval brat môj Lámán ich srdcia k hnevu.

39 A stalo sa, že Pán bol s nami, áno, dokonca hlas Pánov prišiel a hovoril k nim mnohé slová, a nesmierne ich trestal; a potom, čo boli potrestaní hlasom Pána, odvrátili svoj hnev a činili pokánie z hriechov svojich, natoľko,

že nás Pán opäť požehnal potravou, a tak sme nezahynuli.

KAPITOLA 17

Nefimu je prikázané postaviť loď – Jeho bratia mu odporujú – Nabáda ich tým, že im vykladá históriu Božieho jednanja s Izraelom – Nefi je naplnený mocou Božou – Jeho bratom je zakázané dotknúť sa ho, aby nezoschli ako suchá trstina. Okolo roku 592–591 pred Kr.

A STALO sa, že sme sa znovu vydali na cestu do pustatiny; a od tej doby sme neustále putovali skoro východným smerom. A putovali sme a brodili sme sa mnohými strastami v pustatine; a ženy naše v pustatine rodili deti.

2 A tak veľké boli požehnania Pána, čo na nás spočívali, že zatiaľ čo sme sa v pustatine živili surovým mäsom, ženy naše hojne dojčili deti svoje a boli silné, áno, dokonca ako muži; a začali znášať putovanie svoje bez reptania.

3 A tak vidíme, že prikázania Božie musia byť naplnené. A ak je tomu tak, že deti ľudské zachovávajú prikázania Božie, on ich živí a posilňuje ich, a poskytuje prostriedky, ktorými môžu uskutočniť tú vec, ktorú im prikázal; a preto nám poskytol prostriedky, zatiaľ čo sme pobývali v pustatine.

4 A pobývali sme v pustatine po dobu mnohých rokov, áno, dokonca osem rokov v pustatine.

5 A prišli sme do krajiny, ktorú

sme nazvali Hojnosť, pre jej mnohé plody, a tiež pre divý med; a všetky veci tieto boli pripravené Pánom, aby sme snád nezahynuli. A uzreli sme more, ktoré sme nazvali Irreantum, čo preložené znamená mnohé vody.

6 A stalo sa, že sme vztýčili stany svoje na pobreží; a nehladiac na to, že sme vytrpeli mnohé strasti a ťažkosti, áno, dokonca tak mnohé, že ich nemôžeme všetky napísať, nesmierne sme sa radovali, keď sme prišli k pobrežiu; a nazvali sme ono miesto Hojnosť, pre jeho mnohé plody.

7 A stalo sa, že potom, čo som bol ja, Nefi, v krajine Hojnosť po dobu mnohých dní, prišiel ku mne hlas Pána, hovoriac: Vstaň a vystúp na horu. A stalo sa, že som vstal a vyšiel som na horu, a volal som k Pánovi.

8 A stalo sa, že Pán prehovoril ku mne, hovoriac: Zostrojíš loď, spôsobom, ktorý ti ukážem, aby som mohol ľud tvoj previesť cez vody tieto.

9 A ja som povedal: Pane, kam mám ísť, aby som našiel rudu na tavenie, aby som zhotovil nástroje na zostrojenie lode spôsobom, ktorý si mi ukázal?

10 A stalo sa, že Pán mi povedal, kam mám ísť, aby som našiel rudu, aby som mohol zhotoviť nástroje.

11 A stalo sa, že ja, Nefi, som z kože zvierat zhotovil mechy na rozdúchanie ohňa; a potom, čo som zhotovil mechy, aby som nimi mohol rozdúchávať oheň, udieral

som dvoma kameňmi o seba, aby som rozložil oheň.

12 Lebo Pán doteraz nestrpel, aby sme rozkladali veľa ohňa, keď sme putovali v pustatine; lebo povedal: Učiním potravu vašu príjemnou, aby ste ju nemuseli variť;

13 A budem tiež svetlom vašim v pustatine; a budem pred vami pripravovať cestu, ak je tomu tak, že budete zachovávať prikázania moje; a preto, nakoľko budete zachovávať prikázania moje, budete vedení do zaslúbenej krajiny; a budete vedieť, že som to ja, kto vás vedie.

14 Áno, a Pán tiež hovoril toto: Potom, ako prídete do zaslúbenej krajiny, budete vedieť, že ja, Pán, som Boh; a že ja, Pán, som vás zachránil pred zničením; áno, že ja som vás vyviedol z krajiny Jeruzalem.

15 A preto som sa ja, Nefi, usiloval zachovávať prikázania Pána a nabádal som bratov svojich k vernosti a usilovnosti.

16 A stalo sa, že som zhotovil nástroje z rudy, ktorú som vytažil zo skaly.

17 A keď bratia moji videli, že sa chystám stavať loď, začali proti mne reptať, hovoriac: Brat náš je blázon, lebo si myslí, že môže postaviť loď; áno, a tiež si myslí, že môže preplávať tieto veľké vody.

18 A tak sa bratia moji ponosovali na mňa a priali si, aby nemuseli pracovať, lebo neverili, že môžem postaviť loď; a ani neverili, že som bol poučený Pánom.

19 A teraz, stalo sa, že som bol

ja, Nefi, nesmierne zarmútený tvrdosťou ich srdc; a teraz, keď videli, že som začal byť zarmútený, radovali sa v srdciach svojich, natoľko, že sa mi vysmievali, hovoriac: Vedeli sme, že nemôžeš zostrojiť loď, lebo sme vedeli, že ti chýba súdnosť; a preto nedokážeš uskutočniť tak veľké dielo.

20 A si ako otec náš, zvedený pochabými predstavami srdca svojho; áno, on nás vyviedol z krajiny Jeruzalem a my sme blúdili v pustatine po tieto mnohé roky; a ženy naše sa namáhali v požehnanom stave; a rodili deti v pustatine a vytrpeli všetky veci, okrem smrti; a bolo by lepšie, keby zomreli predtým, než odišli z Jeruzalema, než aby vytrpeli strasti tieto.

21 Hľa, mnohé tieto roky sme trpeli v pustatine, zatiaľ čo sme mohli užívať majetok svoj a krajinu dedičstva svojho; áno, a mohli sme byť šťastní.

22 A vieme, že ľudia, ktorí boli v krajine Jeruzalem boli ľuďmi spravodlivými; lebo zachovávali ustanovenia a sudy Pána, a všetky prikázania jeho podľa zákona Mojžišovho; a preto, my vieme, že oni sú spravodliví ľudia; a otec náš ich súdil a odviedol nás, pretože sme počúvali slová jeho; áno, a brat náš je ako on. A takýmito slovami bratia moji reptali proti nám a ponosovali sa na nás.

23 A stalo sa, že som ja, Nefi, prehovoril k nim, hovoriac: Veríte, že by otcovia naši, ktorí boli deťmi Izraela, boli vyvedení

z rúk Egyptanov, keby nepočúvali slová Pána?

24 Áno, domnievate sa, že by boli vyvedení z poroby, keby Pán Mojžišovi neprikázal, aby ich z poroby vyviedol?

25 Teraz, vy viete, že deti Izraela boli v porobe; a vy viete, že boli obťažkaní bremenami, ktoré bolo ťažké niesť; a preto, vy viete, že to pre nich muselo byť nevyhnutne dobré, aby boli vyvedení z poroby.

26 Teraz, vy viete, že Pán prikázal Mojžišovi, aby vykonal ono veľké dielo; a vy viete, že slovom jeho sa vody Červeného mora rozostúpili na jednu i na druhú stranu a oni prešli po suchej zemi.

27 Ale vy viete, že Egyptania sa v Červenom mori utopili, a oni boli vojskom faraóna.

28 A vy tiež viete, že boli v pustatine živieni mannou.

29 Áno, a vy tiež viete, že Mojžiš svojím slovom podľa moci Božej, ktorá bola v ňom, udrel do skaly a z nej vytryskla voda, aby deti Izraela mohli uhasiť smäd svoj.

30 A napriek tomu, že boli vedení Pánom, svojím Bohom, svojím Vykupiteľom, idúcim pred nimi, vedúc ich vo dne a dávajúc im svetlo v noci, a vykonávajúc pre nich všetky veci, ktoré boli vhodné, aby ich človek obdržal, zatvrdili srdcia svoje a zaslepili myseľ svoju, a hanobili Mojžiša a pravého a živého Boha.

31 A stalo sa, že ich ničil podľa slova svojho; a viedol ich podľa slova svojho; a podľa slova svojho učinil všetky veci pre

nich; a nebola učená žiadna vec okrem toho, čo bolo učené slovom jeho.

32 A potom, čo prekročili rieku Jordán, učinil ich tak mocnými, že vyhnaní deti tej krajiny, áno, že ich rozptýlili k zničeniu.

33 A teraz, domnievate sa, že deti krajiny tejto, ktoré boli v krajine zaslúbenia a ktoré boli vyhnané otcami našimi, domnievate sa, že boli spravodlivé? Hľa, hovorím vám: Nie.

34 Domnievate sa, že otcovia naši by boli viac vyvolení než ony, keby boli spravodlivé: Hovorím vám: Nie.

35 Hľa, Pán si cení všetko telo rovnako; ten, kto je spravodlivý je Bohom obľúbený. Ale hľa, títo ľudia zamietli každé slovo Božie a dozreli v neprávosti; a spočívala na nich plnosť hnevu Božieho; a Pán im prekliat krajinu a požehnal ju pre otcov našich; áno, prekliat im ju až do ich zničenía a požehnal ju pre otcov našich tak, že nad ňou získali moc.

36 Hľa, Pán stvoril zem, aby bola obývaná; a stvoril deti svoje, aby ju vlastnili.

37 A pozdvihuje spravodlivý národ a ničí národy zlovoľných.

38 A vyvádza spravodlivých do drahocenných krajín a zlovoľných ničí a preklína krajinu pre nich.

39 Panuje vysoko v nebesiach, lebo tie sú trónom jeho a táto zem je podnožou jeho.

40 A miluje tých, ktorí chcú, aby bol ich Bohom. Hľa, on miloval otcov našich a učinil s nimi zmluvu,

áno, dokonca s Abrahámom, Izákom a Jákobom; a rozpomätal sa na zmluvy, ktoré učinil; a preto ich vyviedol z krajiny egyptskej.

41 A ukázňoval ich v pustatine palicou svojou; lebo zatvrdzovali srdcia svoje, dokonca ako vy; a Pán ich ukázňoval pre ich nepravosť. Poslal medzi nich ohnivých lietajúcich hadov; a potom, čo boli poštipaní, pripravil spôsob, ako môžu byť uzdravení; a úloha, ktorú mali vykonať, bolo vzhliadnuť; a pre jednoduchosť oného spôsobu, či pre jeho ľahkosť, boli mnohí, ktorí zahynuli.

42 A z času na čas zatvrdzovali srdcia svoje a hanobili Mojžiša, a tiež Boha; a predsa, vy viete, že nesmiernou mocou jeho boli vyvedení do krajiny zaslúbenia.

43 A teraz, po všetkých veciach týchto, prišiel čas, kedy sa stali zlovoľnými, áno, skoro k zrelosti; a domnievam sa, že v tento deň sú blízko toho, aby boli zničení; lebo viem, že musí určite prísť deň, kedy musia byť zničení, až na niekoľkých, ktorí budú odvedení do zajatia.

44 A preto, Pán prikázal otcovi môjmu, aby odišiel do pustatiny; a Židia sa tiež usilovali pripraviť ho o život; áno, a vy ste sa tiež usilovali pripraviť ho o život; a preto ste vrahmi v srdciach svojich a ste ako oni.

45 Ste rýchli v tom, aby ste činili nepravosť, ale pomalí v tom, aby ste sa rozpomätali na Pána, svojho Boha. Videli ste anjela a on k vám hovoril; áno, z času

na čas ste počuli hlas jeho; a on k vám hovoril tichým, jemným hlasom, ale vy ste nemali citu, a tak ste nemohli cítiť slová jeho; a preto k vám hovoril akoby hlasom hromu, ktorý spôsobil, že sa zem otriasala, akoby sa mala rozštiepiť vo dvoje.

46 A vy tiež viete, že mocou všemohúceho slova svojho môže spôsobiť, aby zem zanikla; áno, a vy viete, že slovom svojím môže spôsobiť, aby boli nerovné miesta vyrovnané a rovné miesta boli rozvrátené. Ó, teda, prečo len ste tak zatvrdení v srdciach svojich?

47 Hľa, duša moja je rozorvaná úzkosťou o vás a srdce moje je strápené; bojím sa, aby ste neboli zavrhnutí naveky. Hľa, som plný Ducha Božieho, natoľko, že moje telo nemá silu.

48 A teraz, stalo sa, že keď som prehovoril slová tieto, rozhnevali sa na mňa a chceli ma hodiť do hlbín morských; a keď pristúpili, aby na mňa položili ruky svoje, prehovoril som k nim, hovoriac: V mene Všemohúceho Boha, prikazujem vám, aby ste sa ma nedotýkali, lebo som naplnený mocou Božou, dokonca tak, že stravuje telo moje; a kto vloží ruku svoju na mňa, uschne, dokonca ako suchá trstina; a bude ničím pred mocou Božou, lebo Boh ho udrie.

49 A stalo sa, že ja, Nefi, som im hovoril, aby už nereptali proti otcovi svojmu; a tiež aby mi neodopierali pomoc svoju, lebo Boh mi prikázal, aby som postavil loď.

50 A hovoril som im: Keby mi Boh prikázal vykonať všetky veci, mohol by som ich vykonať. Keby mi prikázal, že mám povedať vode tejto, staň sa zemou, stala by sa zemou; a keby som to povedal, stalo by sa tak.

51 A teraz, ak má Pán takú veľkú moc a spôsobil tak mnoho zázrakov medzi deťmi ľudskými, prečo by mi nemohol nariadiť, aby som postavil loď?

52 A stalo sa, že som ja, Nefi, povedal mnohé veci bratom svojim, natoľko, že boli zahanbení a nemohli sa so mnou hádať; ani sa neodvážili položiť na mňa ruky svoje, ani dotknúť sa ma prstom svojím, dokonca po dobu mnohých dní. Teraz sa neodvážili to urobiť, aby predou mnou neuschli, tak mocný bol Duch Boží; a tak na nich zapôsobil.

53 A stalo sa, že mi Pán povedal: Pozdvihni opäť ruku svoju k bratom svojim a neuschnú pred tebou, ale ja nimi zatrasiem, hovorí Pán, a to učiním, aby snád poznali, že ja som Pán, ich Boh.

54 A stalo sa, že som pozdvihol ruku svoju k bratom svojim, a oni predou mnou neuschli; ale Pán nimi zatriasol, dokonca podľa slova, ktoré povedal.

55 A teraz, oni hovorili: S istou vieme, že Pán je s tebou, lebo vieme, že to, čo nami zatriaslo, je moc Pána. A padli predou mnou a chystali sa ma uctievať, ale ja som to nestrpel, hovoriac: Ja som brat váš, áno, dokonca mladší brat váš; a preto uctievaťe Pána,

svojho Boha, a ctíte otca svojho i matku svoju, aby sa predĺžili dni vaše v krajine, ktorú vám Pán, váš Boh, dá.

KAPITOLA 18

Loď je dokončená – Je spomenuté narodenie Jáкова a Jozefa – Výprava nastupuje na loď na cestu do zaslúbenej krajiny – Synovia Izmaelovi a ich manželky sa pripájajú k neviazanému veseliu a vzbure – Nefi je viazaný a loď je hnaná späť strašnou búrkou – Nefi je oslobodený a vďaka jeho modlitbe búrka ustáva – Tento ľud pristáva v zaslúbenej krajine. Okolo roku 591–589 pred Kr.

A STALO sa, že uctievali Pána a išli so mnou; a opravovali sme trámy nezvyčajným opracovaním. A Pán mi z času na čas ukazoval, akým spôsobom mám opracovať trámy lode.

2 Teraz ja, Nefi, nepracovával som trámy spôsobom, ktorý bol učení ľuďmi, a ani som nestaval loď podľa spôsobu ľudí; ale staval som ju spôsobom, ktorý mi ukázal Pán; a preto to nebolo podľa spôsobu ľudí.

3 A ja, Nefi, som často vystupoval na horu a často som sa modlil k Pánovi; a preto mi Pán ukazoval veľké veci.

4 A stalo sa, že potom, čo som dokončil loď podľa slova Pánovho, bratia moji uzreli, že je dobrá a že jej opracovanie je neobyčajne jemné; a preto sa opäť pokorili pred Pánom.

5 A stalo sa, že k otcovi môjmu prišiel hlas Pána, že máme povstať a zostúpiť do lode.

6 A stalo sa, že napozajtre, potom, čo sme pripravili všetky veci, mnoho plodov a mäsa z pustatiny, a medu v hojnosti, a zásoby podľa toho, čo nám prikázal Pán, zostúpili sme do lode s celým nákladom mojím a semenami, a všetkým, čo sme so sebou priniesli, každý podľa veku svojho; a preto, my všetci sme zostúpili do lode s manželkami svojimi a deťmi svojimi.

7 A teraz, otec môj splodil v pustatine dvoch synov; starší sa volal Jákob a mladší Jozef.

8 A stalo sa, že potom, čo sme všetci zostúpili do lode a vzali sme so sebou zásoby svoje a veci, ktoré nám boli prikázané, vyplávali sme na more a boli sme vetrom hnaní preč k zaslúbenej krajine.

9 A potom, čo sme boli hnaní vetrom preč po dobu mnohých dní, hľa, bratia moji a synovia Izmaelovi, a tiež manželky ich sa začali veseliť, natoľko, že začali tancovať a spievať, a hovoriť veľmi hrubo, áno, dokonca tak, že zabudli, akou mocou tam boli privedení; áno, boli povýšení k nesmiernej hrubosti.

10 A ja, Nefi, som sa začal nesmierne strachovať, aby sa na nás Pán nenahneval a neudrel nás pre neprávosť našu, a tak by sme boli pohltení hlbunami morskými; a preto som ja, Nefi, začal k nim hovoriť s veľkou rozvážnosťou; ale hľa, oni sa na mňa nahnevali,

hovoriac: Nechceme, aby brat náš mladší nad nami panovníkom bol.

11 A stalo sa, že Lámán a Lemúél ma uchopili a zviazali ma povrazmi, a zaobchádzali so mnou s veľkou krutosťou; a predsa to Pán pripustil, aby mohol navonok ukázať moc svoju, aby sa vyplnilo slovo jeho, ktoré hovoril ohľadom zlovoľných.

12 A stalo sa, že potom, čo ma zviazali, natoľko, že som sa nemohol pohnúť, kompas, ktorý bol pripravený Pánom, prestal pracovať.

13 A preto nevedeli, kam majú kormidlovať loď, natoľko, že sa strhla veľká búrka, áno, veľká a strašná búrka, a my sme boli na vodách hnaní späť po dobu troch dní; a oni začali byť nesmierne vydesení, že sa utopia v mori; a predsa ma nerozviazali.

14 A na štvrtý deň, čo sme boli hnaní späť, začala byť búrka nesmierne prudká.

15 A stalo sa, že sme boli blízko k tomu, že budeme pohltení hlbunami morskými. A potom, čo sme boli na vodách hnaní späť po dobu štyroch dní, bratia moji začali vidieť, že na nich spočívajú súdy Božie a že musia zahynúť, pokiaľ nebudú činiť pokánie z neprávostí svojich; a preto prišli ku mne a uvoľnili putá, ktoré boli na zápästiach mojich, a hľa, boli nesmierne opuchnuté; a tiež členky moje boli veľmi opuchnuté a veľmi bolestivé.

16 Predsa len som však hľadel k Bohu svojmu a chválil som ho

po celý deň; a nereptal som proti Pánovi pre strasti svoje.

17 Teraz, otec môj, Lechí, im hovoril mnoho vecí, a tiež synom Izmaelovým; ale hľa, oni chrlili mnoho vyhrážok proti komukoľvek, kto by sa za mňa prihovárал; a rodičia moji, súc zošlí vekom a vytrpiac mnoho zármutku pre deti svoje, boli zlomení, áno, dokonca ležali chorí na lôžkach.

18 Kvôli zármutku svojmu a veľkému žiaľu, a pre nepravosť bratov mojich už boli dokonca blízko toho, aby boli odvedení z tohto času a stretli sa s Bohom svojím; áno, boli blízko toho, kedy budú ich šediny uložené hlboko do prachu; áno, dokonca boli blízko toho, aby boli vrhnutí so žiaľom do vodného hrobu.

19 A tiež Jákob a Jozef, súc malí a potrebujúci mnoho starostlivosti, boli pre strasti matky svojej zarmútení; a ani manželka moja slzami svojimi a prosbami, a ani deti moje neobmäkčili srdcia bratov mojich, aby ma uvoľnili.

20 A nebolo ničoho, okrem moci Božej, ktorá im hrozila zničením, čo by mohlo obmäkčiť ich srdcia; a preto, keď videli, že sú blízko toho, že budú pohltení hlbunami morskými, činili pokánie z toho, čoho sa dopustili, natoľko, že ma uvoľnili.

21 A stalo sa, že potom, čo ma uvoľnili, hľa, vzal som kompas, a ten pracoval tak ako som si prial. A stalo sa, že som sa modlil k Pánovi; a potom, čo som sa pomodlil,

vetry ustali a búrka ustala, a bol veľký pokoj.

22 A stalo sa, že ja, Nefi, som viedol loď, a tak sme sa opäť plavili k zaslúbenej krajine.

23 A stalo sa, že potom, čo sme sa plavili po dobu mnohých dní, sme pristáli v zaslúbenej krajine; a vystúpili sme na zem a vztýčili sme stany svoje; a nazvali sme ju zaslúbenou krajinou.

24 A stalo sa, že sme začali obrábať zem a začali sme siať semená; áno, vložili sme do zeme všetky semená svoje, ktoré sme si priniesli z krajiny Jeruzalem. A stalo sa, že nesmierne narástli; a preto sme boli požehnaní v hojnosti.

25 A stalo sa, že sme v krajine zaslúbenia zistili, keď sme putovali pustatinou, že tam v lesoch sú zvieratá všetkého druhu, ako kravy, tak aj voly, a osly, a kone, a kozy a divé kozy, a rôzne druhy divých zvierat, ktoré boli ľuďom na úžitok. A našli sme všetliaké druhy rudy, ako zlata, tak aj striebra a medi.

KAPITOLA 19

Nefi zhotovuje dosky z rudy a zaznamenáva históriu svojho ľudu – Boh Izraela príde šesťsto rokov od doby, kedy Lechi opustil Jeruzalem – Nefi hovorí o Jeho utrpeniach a ukrižovaní – Židia budú opovrhnutí a rozptýlení až do neskorších dní, kedy sa vrátia k Pánovi. Okolo roku 588–570 pred Kr.

A STALO sa, že mi Pán prikázal,

a preto som zhotovil dosky z rudy, aby som mohol vyryť na ne záznam ľudu svojho. A na doskách, ktoré som zhotovil, som vyryl záznam otca svojho, a tiež naše putovania v pustatine a proroctvá otca svojho; a tiež mnohé zo svojich vlastných proroctiev som vyryl na ne.

2 A v dobe, kedy som ich zhotovil som nevedel, že mi Pán prikáže zhotoviť dosky tieto; a preto, záznam otca môjho a rodové zoznamy otcov jeho, a väčšia časť celého nášho pôsobenia v pustatine sú vyryté na oných prvých doskách, o ktorých som hovoril; a preto, veci, ktoré sa udiali predtým, než som zhotovil dosky tieto, po pravde, sú podrobnejšie zmienené na prvých doskách.

3 A potom, čo som cestou prikázania zhotovil dosky tieto, som ja, Nefi, dostal prikázanie, aby služba a proroctvá, ich jasnejšie a cennejšie časti, boli zapísané na doskách týchto; a že veci, ktoré boli napísané, majú byť zachované pre poučenie ľudu môjho, ktorý bude vlastniť krajinu túto, a tiež pre iné múdre zámery, ktoré to zámery sú známe Pánovi.

4 A preto som ja, Nefi, učinil záznam na druhých doskách, ktorý podáva správu, či ktorý podáva väčšiu správu o vojnách a svároch, a skaze ľudu môjho. A toto som urobil a prikázal som ľudu môjmu, čo má robiť, keď už tu nebudem; a že dosky tieto majú byť odovzdávané z pokolenia na pokolenie, alebo od jedného proroka

k druhému, až do ďalších prikázaní od Pána.

5 A správa o tom, ako som zhotoval dosky tieto bude podaná neskôr; a tak, hľa, pokračujem podľa toho, čo som hovoril; a toto robím, aby boli posvätejšie veci snáď zachované pre poznanie ľudu môjho.

6 A predsa, nepíšem na dosky nič okrem toho, o čom si myslím, že je to posvätné. A teraz, ak chybím, chybovali aj tí za stara; niežeby som sa chcel ospravedlňovať kvôli ostatným ľuďom, ale pre slabosť, ktorá je vo mne podľa tela, by som sa chcel ospravedlniť.

7 Lebo veci, ktoré niektorí ľudia považujú za veľmi cenné, ako pre telo, tak aj pre dušu, iní pokladajú za nič a pošliapávajú ich nohami svojimi. Áno, dokonca samotného Boha Izraela pošliapávajú ľudia nohami svojimi; hovorím, pošliapávajú nohami svojimi, ale chcel by som to povedať inými slovami – pokladajú ho za nič a nepočúvajú hlas rád jeho.

8 A hľa, on príde, podľa slov anjela, za šesťsto rokov od doby, kedy otec môj opustil Jeruzalem.

9 A svet, pre neprávosť svoju, ho bude súdiť, akoby bol ničím; a preto ho bičujú, a on to znáša; a bijú ho, a on to znáša. Áno, plujú na neho, a on to znáša pre milujúcu láskavosť svoju a zhovievavosť svoju k deťom ľudským.

10 A Boh otcov našich, ktorí boli vyvedení z Egypta, z poroby, a tiež ním boli zachovaní

v pustatine, áno, Boh Abrahámov a Izákov, a Boh Jákobov, vydáva seba, podľa slov anjela, ako človeka, do rúk zlovoľných ľudí, aby bol pozdvihnutý, podľa slov Zenókových, a aby bol ukrižovaný, podľa slov Neumových, a aby bol pochovaný v hrobke, podľa slov Zenošových, ktorý hovoril o troch dňoch temnoty, ktoré budú znamením daným o smrti jeho tým, ktorí budú obývať ostrovy morské, obzvlášť však daným tým, ktorí sú z domu Izraela.

11 Lebo tak prehovoril prorok: Pán Boh isto navštívi toho dňa celý dom Izraela, niektorých hlasom svojim, pre ich spravodlivosť, k ich veľkej radosti a spásu, a iných hrmením a bleskami moci svojej, búrkou, ohňom a dymom, a parou temnoty, a otváraním zeme, a horami, ktoré budú pozdvihnuté.

12 A všetky veci tieto musia celkom isto prísť, hovorí prorok Zenoš. A skaly zeme musia pukať; a pre stony zeme zapôsobí na mnohých kráľov ostrovov morských Duch Boží, takže zvolajú: Boh prírody trpí.

13 A čo sa týka tých, čo sú v Jeruzaleme, hovorí prorok, tí budú bičovaní všetkými ľuďmi, pretože ukrižujú Boha Izraela a odvracajú srdcia svoje, zavrhuje znamenía a divy, a moc, a slávu Boha Izraela.

14 A pretože odvracajú srdcia svoje, hovorí prorok, a opovrhli Svätým Izraelským, budú blúdiť v tele a zahynú, a budú šumom

a riekankou, a budú nenávidení medzi všetkými národmi.

15 A predsa, keď príde ten deň, hovorí prorok, kedy už nebudú odvracať srdcia svoje od Svätého Izraelského, potom sa rozepamätá na zmluvy, ktoré učinil s ich otcami.

16 Áno, potom sa rozepamätá na ostrovy morské; áno, a všetok ľud, ktorý je z domu Izraela, zhromaždím, hovorí Pán, podľa slov proroka Zenóša, zo štyroch strán zeme.

17 Áno, a celá zem uvidí Pánovu spásu, hovorí prorok; každý národ, pokolenie, jazyk a ľud bude požehnaný.

18 A ja, Nefi, som napísal veci tieto pre ľud svoj, aby som ich snád mohol presvedčiť, aby pamätali na Pána, svojho Vykupiteľa.

19 A preto hovorím k celému domu Izraela, ak je tomu tak, že obdržia veci tieto.

20 Lebo hľa, mám v duchu obavy, ktoré ma unavujú, dokonca tak, že všetky moje kĺby sú slabé, o tých, ktorí sú v Jeruzaleme; lebo keby Pán nebol milosrdný a neukázal mi, čo sa ich týka, tak ako to ukázal prorokom za stara, tiež by som zahynul.

21 A on celkom isto ukázal prorokom za stara všetky veci týkajúce sa ich; a tiež ukázal mnohým niečo o nás; a preto, musí tomu tak byť, že my vieme, čo sa ich týka, lebo tie veci sú napísané na doskách z mosadze.

22 Teraz, stalo sa, že ja, Nefi, som veci tieto učil bratov svojich;

a stalo sa, že som im čítal mnohé veci, ktoré sú vyryté na doskách z mosadze, aby vedeli o skutkoch Pána v iných krajinách, medzi ľuďmi za stara.

23 A čítal som im mnohé veci, ktoré sú napísané v knihách Mojžišových; ale aby som ich mohol úplne presvedčiť, aby verili v Pána, svojho Vykupiteľa, čítal som im, čo bolo napísané prorokom Izaiášom; lebo som prirovnával všetky písmo k nám, aby nám mohli byť na úžitok a poučenie.

24 A preto som hovoril k nim, hovoriac: Počúvajte slová proroka, vy, ktorí ste zvyškom domu Izraela, vetvou, ktorá bola odložená; počúvajte slová proroka, ktoré boli napísané pre celý dom Izraela, a prirovnajte ich k sebe, aby ste snád mali nádej, tak ako bratia vaši, od ktorých ste boli odlomení; lebo takým spôsobom prorok píše.

KAPITOLA 20

Pán zjavuje svoje zámery Izraelu – Izrael bol vyvolený v peci strasti a vyjde z Babylonu – Porovnaj s Izaiášom 48. Okolo roku 588–570 pred Kr.

POČÚVAJ a čuj toto, ó dom Jákov, ktorí ste nazývaní menom Izraela a ktorí ste vyšli z vôd Júdu, čiže z vôd krstu, ktorí prisaháte na meno Pána a zmieňujete sa o Bohu Izraela, avšak neprisaháte v pravde ani v spravodlivosti.

2 A predsa sa nazývajú, že sú zo svätého mesta, ale nespoliehajú sa

na Boha Izraela, ktorý je Pánom mocnosťí; áno, Pán mocnosťí je meno jeho.

3 Hľa, hlásal som oné predošlé veci od počiatku; a oni vychádzali z úst mojich, a ukazoval som ich. Ukazoval som ich nečakane.

4 A činil som to, pretože som vedel, že si tvrdošíjný a šija tvoja je železnou šlachou, a čelo tvoje mosadzou;

5 A dokonca od počiatku som ti hlásal; predtým, ako sa stali, som ti ich ukazoval; a ukazoval som ich zo strachu, aby si nepovedal – Moja modla ich učinila a moja vyrezávaná predstava, a moja odliata predstava im prikázala.

6 Ty si videl a počul toto všetko; a nebudeš ich hlásať? A že ja som ti ukázal nové veci od tejto doby, dokonca skryté veci, a ty si ich nepoznal.

7 Ony sú stvorené teraz, a nie od počiatku, dokonca v onen deň, keď si o nich nepočul ti boli hlásané, aby si nepovedal – Hľa, poznám ich.

8 Áno, ty si nepočul; áno, ty si nepoznal; áno, od doby tej ucho tvoje nebolo otvorené; lebo som vedel, že konať budeš veľmi zradne a nazývaný si bol priestupníkom od narodenia.

9 A predsa, pre meno svoje pozdržím hnev svoj a pre chválu svoju sa zdržím od teba, aby som ťa neodrezal.

10 Lebo hľa, prečistil som ťa, ja vyvolil som ťa v peci strasti.

11 Lebo kvôli sebe, áno, kvôli sebe to urobím, lebo nestrpím, aby

meno moje bolo pošpinené a nedám slávu svoju inému.

12 Počúvaj ma, ó Jákob, a Izrael, môj povolovaný, lebo ja som ten; ja som prvý, a ja som aj posledný.

13 Ruka moja tiež položila základ zeme a pravica moja rozvinula nebesia. Volám na nich a oni povstávajú spoločne.

14 Vy všetci, zhromažďte sa a čujte; kto spomedzi nich hlásal im veci tieto? Pán ho miluje; áno, a on naplní slovo svoje, ktoré hlásal skrze nich; a on tiež učiní Babylonu ako sa mu zapáči a rameno jeho padne na Chaldejcov.

15 Tiež, hovorí Pán; ja Pán, áno, ja som prehovoril; áno, ja som ho povolal, aby hlásal, ja som ho priviedol, a on učiní cestu svoju úspešnou.

16 Priblížte sa ku mne; nehovoril som v skrytosti; od počiatku, od tej doby, kedy to bolo hlásané, hovoril som; a Pán Boh a jeho Duch poslal ma.

17 A tak hovorí Pán, tvoj Vykupiteľ, Svätý Izraelský; ja som ho poslal, Pán, tvoj Boh, ktorý ťa učí, ako byť na úžitok, ktorý ťa vedie po ceste, ktorou máš ísť, to učinil.

18 Ó, kiež by si bol počúval prikázania moje – potom by pokoj tvoj bol ako rieka a spravodlivosť tvoja ako vlny morské.

19 Semena tvojho by tiež bolo ako piesku; potomstva vnútra tvojho ako štrku; meno jeho by nebolo odrezané ani zničené predo mnou.

20 Vyjdite preč z Babylonu, utečte od Chaldejcov, hlasom

spevavým hlásajte, hovorte toto, rozneste to až na kraj sveta; povedzte: Pán vykúpil služobníka svojho Jákoba.

21 A oni nežíznil; viedol ich púšťami; spôsobil, aby vody pre nich prúdili zo skaly; tiež rozťal skalu a vody vytryskli von.

22 A navzdory tomu, že vykonal toto všetko, a tiež väčšie veci, nielo pokoja, hovorí Pán, pre zlovoľných.

KAPITOLA 21

Mesiáš bude svetlom pohanom a oslobodí väzňov – Izrael bude zhromaždený mocou v posledných dňoch – Králi budú ich pestúnmi – Porovnaj s Izaiášom 49. Okolo roku 588–570 pred Kr.

A ZNOVA: Počúvajte, ó vy z domu Izraela, vy všetci, ktorí ste odlomení a vyhnaní pre zlovoľnosť pastierov ľudu môjho; áno, vy všetci, ktorí ste odlomení, ktorí ste rozptýlení za hranice, ktorí ste časťou ľudu môjho, ó dom Izraela. Načúvajte mi, ó ostrovy, a počúvajte, vy ľudia zďaleka; Pán ma povolal od narodenia; od útroby matky mojej pamätal na meno moje.

2 A on učinil ústa moje podobné ostrému meču; ukryl ma v tieni ruky svojej a učinil zo mňa vyleštený šíp; v tulci svojom ukryl ma.

3 A povedal mi: Ty si služobník môj, ó Izrael, v ktorom budem oslávený.

4 Potom som povedal, nadarmo som sa namáhal, vynaložil som silu svoju pre nič a nadarmo; celkom isto je súd môj u Pána a práca moja u Boha môjho.

5 A teraz, hovorí Pán – ktorý ma utváral už v lone, aby som mohol byť služobníkom jeho, aby som opäť priviedol Jákoba k nemu – i keď Izrael ešte nie je zhromaždený, predsa budem vzácnym v očiach Pána a Boh môj bude silou mojou.

6 A on povedal: Je ti ľahké byť služobníkom mojím, aby si vzbudil kmene Jákovove a znovuzriadil zachovaných z Izraela. Dám ťa tiež za svetlo pohanom, aby si mohol byť spásou mojou až do končín zeme.

7 Tak hovorí Pán, Vykupiteľ Izraela, Svätý jeho tomu, kým človek pohŕda, tomu, kto sa bridí národom, služobníkovi panovníkov: Králi uvidia a povstanú, i kniežatá ho budú uctievať, kvôli Pánovi, ktorý je verný.

8 Tak hovorí Pán: Vo vhodnom čase vypočul som vás, ó ostrovy morské, a v deň spásy pomohol som vám; a zachovám vás a dám vám služobníka svojho ako zmluvu pre ľud, aby bola založená zem, aby dedičstvom nadobudli dedičstvá spustošené;

9 Aby si mohol povedať väzňom: Vyjdite; tým, ktorí sedia v temnote: Ukážte sa. Budú sa pást pozdĺž ciest a ich pastva bude na všetkých miestach vysokých.

10 Nebudú hladovať ani žízniť, nebude ich sužovať ani horúčava,

ani slnko; lebo ten, ktorý je k nim milosrdný ich povedie, dokonca okolo prameňov vody ich povedie.

11 A učiním všetky hory svoje cestou a hradske moje budú vyvýšené.

12 A potom, ó dom Izraela, hľa, títo prídu zďaleka; ajhľa, títo zo severu a zo západu; a títo z krajiny Syene.

13 Spievajte, ó nebesia; a raduj sa, ó zem; lebo nohy tých, ktorí sú na východe budú upevnené; a prepuknite v spev, ó hory; lebo nebudú už bití viac; lebo Pán utešil ľud svoj a bude milosrdný k sužovaným svojim.

14 Ale hľa, Sion hovoril: Pán ma opustil a Pán môj na mňa zabudol – ale on preukáže, že nezabudol.

15 Lebo môže žena zabudnúť na dojča svoje, žeby sa nezľutovala nad synom lona svojho? Áno, oni snáď zabudnú, ja však na teba nezabudnem, ó dom Izraela.

16 Hľa, vyrýl som si ťa do dlaní rúk svojich; hradby tvoje sú neustále predo mnou.

17 Deti tvoje náhliť sa budú proti ničiteľom tvojim; a tí, ktorí ťa spustošili, odídu od teba.

18 Zdvihni oči svoje vôkol a hľad; všetci títo sa spolu zhromažďujú a prídu k tebe. A akože žijem, hovorí Pán, zaiste sa nimi všetkými odeješ ako ozdobou a ovynieš si ich dokonca ako nevesta.

19 Lebo miesta tvoje pusté a spustošené, a krajina zničenia tvojho budú práve teraz príliš tesné kvôli

obyvateľom; a tí, ktorí ťa pohltili budú ďaleko.

20 Deti, ktoré budeš mať potom ako stratíš prvé, povedia znova do uší tvojich: Toto miesto je pre mňa príliš stiesnené; daj mi miesto, aby som mohol prebývať.

21 Potom si povieš v srdci svojom: Kto mi splodil tieto, keďže stratila som deti svoje a som opustená, väzeň, a blúdím sem a tam? A kto vychoval týchto? Hľa, zostala som sama; deti tieto, kde boli?

22 Tak hovorí Pán Boh: Hľa, zdvihnem ruku svoju k pohanom, a pozdvihnem zástavu svoju ľudu; a oni prinesú synov tvojich na rukách svojich a dcéry tvoje budú nesené na ich pleciach.

23 A králi budú pestúnmi tvojimi a ich kráľovné dojkami tvojimi; sklonia sa pred tebou tvárou svojou k zemi a lízať budú prach z nôh tvojich; a ty spoznáš, že ja som Pán; lebo tí nebudú zahanbení, ktorí ma očakávajú.

24 Lebo môže byť korisť odňatá mocnému, alebo zákonne uväznení oslobodení?

25 Ale tak hovorí Pán: Dokonca aj uväznení mocnému budú odňatí a korisť hrozného bude oslobodená; lebo ja budem zápasíť s tým, kto zápasí s tebou a zachránim deti tvoje.

26 A ja nakrímim tých, ktorí ťa utláčajú, ich vlastným mäsom; a vlastnou krvou budú opití ako sladkým vínom; a všetko telo spozná, že ja, Pán, som tvoj Spasiteľ a tvoj Vykupiteľ, Mocný Jákobov.

KAPITOLA 22

Izrael bude rozptýlený po celej tvári zeme – Pohania budú dožiť a žiť Izrael evanjeliom v posledných dňoch – Izrael bude zhromaždený a spasený, a zlovoľní zhoria ako strnisko – Kráľovstvo diabla bude zničené a Satan bude spútaný. Okolo roku 588–570 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že potom, čo som ja, Nefi, prečítal veci tieto, ktoré boli vyryté na doskách z mosadze, prišli ku mne bratia moji a povedali mi: Čo znamenajú veci tieto, ktoré si čítal? Hľa, majú byť chápané podľa vecí, ktoré sú duchovné, ktoré sa stanú podľa ducha, a nie podľa tela?

2 A ja, Nefi, som im hovoril: Pozrite, boli prejavené prorokovi hlasom Ducha; lebo Duchom sú prorokom oznamované všetky veci, ktoré prídu na deti ľudskej podľa tela.

3 A preto veci, o ktorých som čítal, prináležia tak k veciam časným, ako aj duchovným; lebo sa zdá, že dom Izraela bude skôr či neskôr rozptýlený po celej tvári zeme, a tiež medzi všetkými národmi.

4 A hľa, sú mnohí, ktorí sa už vytratilí z povedomia tých, ktorí sú v Jeruzaleme. Áno, väčšia časť všetkých kmeňov bola vyvedená; a sú rozptýlení sem a tam po ostrovoch morských; a kde sú, nikto z nás nevie, vieme len to, že boli vyvedení.

5 A pretože boli vyvedení, veci

tieto boli o nich prorokované, a tiež o všetkých tých, ktorí budú odteraz rozptýlení a uvedení do zmätku, kvôli Svätému Izrael-skému; lebo proti nemu zatvrdia srdcia svoje; a preto budú rozptýlení medzi všetkými národmi a budú nenávidení všetkými ľuďmi.

6 A predsa budú potom dojčení pohanmi, a Pán zdvihol ruku svoju k pohanom a pozdvihol ich ako zástavu, a ich deti sú nesené v ich náruči, a dcéry ich sú nesené na ich ramenách, hľa, veci tieto, o ktorých sa hovorí, sú časné; lebo také sú zmluvy Pána s otcami našimi; a to sme my v dňoch, ktoré prídu, a tiež všetci bratia naši, ktorí sú z domu Izraela.

7 A znamená to, že príde čas, že potom, čo bude celý dom Izraela rozptýlený a uvedený do zmätku, vzbudí Pán Boh medzi pohanmi mocný národ, áno, dokonca na tvári tejto krajiny; a nimi bude semeno naše rozptýlené.

8 A potom, ako je semeno naše rozptýlené, bude Pán Boh pokračovať a vykoná medzi pohanmi podivuhodné dielo, ktoré bude veľmi cenné pre semeno naše; a preto je to prirovnané k tomu, že sú pohanmi živení a nesení v ich náruči, a na ich ramenách.

9 A bude to tiež cenné pre pohanov; a nie iba pre pohanov, ale pre celý dom Izraela, oboznamujúc ich tak so zmluvami Otca neba s Abrahámom, hovoriac: V semene tvojom budú požehnané všetky pokolenia zeme.

10 A chcel by som, bratia moji, aby ste vedeli, že žiadne pokolenie zeme nemôže byť požehnané, ak on neodhalí ruku svoju pred očami oných národov.

11 A preto, Pán Boh bude pokračovať v odhaľovaní ruky svojej pred očami všetkých národov, keď prinesie zmluvy svoje a evanjelium svoje tým, ktorí sú z domu Izraela.

12 A preto ich znova vyvedie zo zajatia a budú spolu zhromaždení v krajinách dedičstva svojho; a budú vyvedení z mrákavy a tmy; a poznajú, že Pán je ich Spasiteľ a ich Vykupiteľ, Mocný Izraelský.

13 A krv onej veľkej a ohavnej cirkvi, ktorá je smilnicou celej zeme, sa obráti na ich vlastné hlavy; lebo budú medzi sebou viesť vojnu a meč ich vlastných rúk padne na ich vlastné hlavy, a budú opití svojou vlastnou krvou.

14 A všetky národy, ktoré budú proti tebe viesť vojnu, ó dom Izraela, sa obrátia jeden proti druhému a padnú do jamy, ktorú vykopali, aby chytili do pasce ľud Pánov. A všetci, ktorí bojujú proti Sionu, budú zničení a oná veľká smilnica, ktorá prevracala pravé cesty Pánove, áno, oná veľká a ohavná cirkev sa zrúti do prachu a veľký bude jej pád.

15 Lebo hľa, hovorí prorok, rýchlo prichádza čas, kedy Satan už nebude viac mať moci nad srdcami detí ľudských; lebo čoskoro príde deň, kedy budú všetci pyšní a tí, ktorí konajú zlovoľne budú ako strnisko; a prichádza deň, kedy musia byť spálení.

16 Lebo rýchlo prichádza čas, kedy bude plnosť hnevu Božieho vyliata na všetky deti ľudské; lebo on nestrpí, aby zlovoľní zničili spravodlivých.

17 A preto zachová spravodlivých mocou svojou, aj keby musela prísť plnosť hnevu jeho, a spravodliví budú zachovaní, dokonca tak, že ich nepriatelía budú zničení ohňom. A preto, spravodliví sa nemusia báť; lebo tak hovorí prorok, oni budú zachránení, aj keby to malo byť ohňom.

18 Hľa, bratia moji, hovorím vám, že veci tieto musia čoskoro prísť; áno, dokonca musí prísť krv a oheň, a para dymu; a musí to nevyhnutne byť na tvári tejto zeme; a príde to na ľudí podľa tela, ak je to tak, že budú zatvrdzovať srdcia svoje proti Svätému Izraelskému.

19 Lebo hľa, spravodliví nezhynú; lebo celkom isto musí prísť čas, kedy budú všetci tí, ktorí bojujú proti Sionu, odrezaní.

20 A Pán celkom isto pripraví cestu pre ľud svoj, aby sa naplnili slová, ktoré hovoril Mojžiš, hovoriac: Proroka vám vzbudí Pán, váš Boh, ako mňa; toho budete počúvať vo všetkých veciach, ktoré vám bude hovoriť. A stane sa, že všetci tí, ktorí oného proroka počúvať nebudú, budú sprostred ľudu odrezaní.

21 A teraz vám ja, Nefi, vyhlasujem, že onen prorok, o ktorom hovoril Mojžiš je Svätý Izraelský; a preto bude on vykonávať súd v spravodlivosti.

22 A spravodliví sa nemusia báť, lebo to sú tí, ktorí nebudú porazení. Ale je to kráľovstvo diabla, ktoré bude vybudované medzi deťmi ľudskými, kráľovstvo, ktoré je zriadené medzi tými, ktorí sú v tele –

23 Lebo rýchlo prichádza čas, kedy všetky cirkvi, ktoré sú vybudované, aby dosiahli zisk, a všetky tie, ktoré sú vybudované, aby získali moc nad telom, a tie, ktoré sú vybudované, aby sa stali obľúbenými v očiach sveta, a tie, ktoré vyhľadávajú žiadostivosť tela a veci sveta, a hľadajú činiť všelijaké nepravosti; áno, teda všetci tí, ktorí patria ku kráľovstvu diablovmu, to sú tí, ktorí sa musia báť a chvieť, a triasť; to sú tí, ktorí musia byť zrazení do prachu; to sú tí, ktorí musia byť strávení ako strnisko; a toto je podľa slov proroka.

24 A rýchlo prichádza čas, kedy spravodliví musia byť vedení ako telce zo stajne, a Svätý Izraelský musí vládnuť v prevahe a moci, a sile, a veľkej sláve.

25 A zhromažďuje deti svoje zo štyroch strán zeme; a počíta ovce svoje, a ony ho poznajú; a bude jedno stádo a jeden pastier; a bude

pásť ovce svoje, a ony v ňom nájdú pastvu.

26 A pre spravodlivosť ľudu jeho nemá Satan žiadnej moci; a preto nemôže byť uvoľnený po dobu mnohých rokov; lebo nemá žiadnej moci nad srdcami ľudí, lebo oni prebývajú v spravodlivosti a Svätý Izraelský vládne.

27 A teraz hľa, ja, Nefi, vám hovorím, že všetky veci tieto musia prísť podľa tela.

28 Ale hľa, všetky národy, pokolenia, jazyky a ľudia budú prebývať bezpečne vďaka Svätému Izraelskému, ak je tomu tak, že budú činiť pokánie.

29 A teraz ja, Nefi, končím; lebo sa už neodvažujem hovoriť teraz viac o veciach týchto.

30 A preto, bratia moji, chcel by som, aby ste zvažili, že oné veci, ktoré boli napísané na doskách z mosadze sú pravdivé; a dosvedčujú, že človek musí byť poslušný prikázani Božích.

31 A preto, nemusíte sa domnievať, že ja a otec môj sme jediní, ktorí o tom svedčili, a tiež to učili. A preto, ak budete poslúchať prikázania a ak vytrváte až do konca, budete posledného dňa spasení. A tak tomu je. Amen.

DRUHÁ KNIHA NEFIHO

Správa o smrti Lechího. Nefiho bratia sa búria proti Nefimu. Pán Svaruje Nefiho, aby odišiel do pustatiny. Jeho putovania v pustatine, a tak ďalej.

KAPITOLA 1

Lechí prorokuje o krajine slobody – Jeho semeno bude rozptýlené a bité, ak odmietne Svätého Izraelského – Nabáda svojich synov, aby sa odeli do zbroje spravodlivosti. Okolo roku 588–570 pred Kr.

ATERAZ, stalo sa, že potom, čo som ja, Nefi, ustal poučovať bratov svojich, otec náš, Lechí, k nim tiež hovoril mnohé a zopakoval im, aké veľké veci pre nich Pán učinil, keď ich vyviedol z krajiny Jeruzalem.

2 A hovoril k nim o ich vzburách na vodách a o milosrdenstvách Božích, keď ušetril ich životy, takže neboli pohltení morom.

3 A tiež k nim hovoril ohľadom krajiny zaslúbenia, ktorú získali – ako milosrdný bol Pán, keď nás varoval, aby sme utiekli z krajiny Jeruzalem.

4 Lebo hľa, povedal, videl som videnie, z ktorého viem, že Jeruzalem je zničený; a keby sme zostali v Jeruzaleme, tiež by sme zahynuli.

5 Ale, povedal, aj napriek strastiam svojim sme získali krajinu zaslúbenia, krajinu, ktorá je vyvolená nad všetky iné krajiny; krajinu, o ktorej Pán Boh učinil so mnou zmluvu, že bude krajinou pre dedičstvo semena môjho. Áno, Pán so mnou a s deťmi mojimi učinil zmluvu o krajine tejto naveky, a tiež so všetkými tými, ktorí budú rukou Pána vyvedení z iných zemí.

6 A preto ja, Lechí, prorokujem podľa pôsobenia Ducha, ktorý je vo mne, že do krajiny tejto nepríde nik, iba ak by bol privedený rukou Pána.

7 A preto je krajina táto zasvätená pre toho, koho on privedie. A ak je to tak, že mu budú slúžiť podľa prikázaní, ktoré im dal, bude pre nich krajinou slobody; a preto nebudú nikdy uvedení do zajatia; ak budú, bude to kvôli nepravosti; lebo ak sa nepravosť bude rozhojňovať, krajina bude kvôli nim prekliata, ale pre spravodlivých bude požehnaná naveky.

8 A hľa, je to múdrosť, že krajina táto má byť zatiaľ utajená pred tým, aby o nej vedeli ostatné národy; lebo hľa, mnohé národy by krajinu zaplavili, takže by tu nebolo žiadneho miesta pre dedičstvo.

9 A preto som ja, Lechí, obdržal sľub, že nakoľko budú tí, ktorých Pán Boh vyvedie z krajiny Jeruzalem zachovávať prikázania jeho, bude sa im na tvári krajiny tejto dariť; a budú skrytí pred všetkými ostatnými národmi, aby mohli vlastniť krajinu túto pre seba. A ak budú zachovávať prikázania jeho, budú požehnaní na tvári krajiny tejto a nebude nikoho, kto by ich obťažoval, ani kto by im odňal krajinu ich dedičstva; a budú prebývať v bezpečí naveky.

10 Ale hľa, keď príde čas, kedy budú upadať do neviery, potom, čo obdržia tak veľké požehnanie z ruky Pána – majúť znalosť

o stvorení zeme a všetkých ľudí, poznajúc veľké a podivuhodné diela Pána od stvorenia sveta; majú moc danú im, aby vierou činili všetky veci; majú všetky prikázania od počiatku a súc privedení nekonečnou dobrotivosťou jeho do tejto drahocennej krajiny zasľúbenia – hľa, hovorím, ak príde deň, kedy zavrhnú Svätého Izraelského, pravého Mesiáša, Vykupiteľa svojho a Boha svojho, hľa, súdy toho, ktorý je spravodlivý spočinú na nich.

11 Áno, on k nim privedie iné národy a dá im moc, a vezme im krajiny ich vlastníctva, a spôsobí, že budú rozptýlení a bití.

12 Áno, tak ako bude jedno pokolenie mŕňať druhé, budú medzi nimi krviprelievania a veľké navštívenia; a preto synovia moji, chcel by som, aby ste si pamätali; áno, chcel by som, aby ste počúvali slová moje.

13 Ó, kiež by ste sa prebudili; prebudte sa z hlbokého spánku, áno, dokonca zo spánku pekla, a straste hrozné reťaze, ktorými ste spútaní, ktoré sú reťazami, ktoré spútavajú deti ľudské, takže sú odvedené do zajatia dole do večnej priepasti biedy a bedy.

14 Prebudte sa! a povstaňte z prachu a čujte slová rozochveného rodiča, ktorého údy budete musieť čoskoro uložiť dole do chladného a tichého hrobu, odkiaľ sa žiaden pútnik nemôže vrátiť; len niekoľko dní a pôjdem cestou všetkého pozemského.

15 Ale hľa, Pán vykúpil dušu

moju z pekla; uzrel som slávu jeho a naveky som objatý v náručí jeho lásky.

16 A prajem si, aby ste pamätali na dodržiavanie ustanovení a súdov Pána; hľa, to bolo úzkosťou duše mojej od počiatku.

17 Srdce moje z času na čas ťaží žiaľ, lebo strachujem sa, že pre tvrdosť srdc vašich Pán, váš Boh, vyjde v plnosti hnevu svojho na vás, takže budete odrezaní a zničení naveky;

18 Alebo, že na vás príde prekliatie po dobu mnohých pokolení; a budete navštívení mečom a hladom, a budete nenávidení, a budete vedení podľa vôle a zajatia diabľovho.

19 Ó synovia moji, kiež by na vás veci tieto neprišli, ale kiež by ste boli vyvoleným a obľúbeným ľudom Pána. Ale hľa, staň sa vôľa jeho; lebo cesty jeho sú spravodlivé naveky.

20 A on povedal toto: Nakoľko budete zachovávať prikázania moje, bude sa vám v krajine dariť; avšak nakoľko prikázania moje zachovávať nebudete, budete odrezaní z prítomnosti mojej.

21 A teraz, aby duša moja mohla z vás mať radosť a aby srdce moje mohlo opustiť tento svet s potešením z vás, aby som nemusel byť znesený dole do hrobu so zármutkom a žiaľom, povstaňte z prachu, synovia moji, a buďte mužmi, a buďte odhodlaní, jednej mysle a jedného srdca, jednotní vo všetkých veciach, aby ste snád nezišli do zajatia;

22 Aby ste snáď neboli prekliati ťažkým prekliatím; a tiež, aby ste si snáď na seba neprivodili neľúbosť spravodlivého Boha k zničeniu, áno, k večnému zničeniu ako duše, tak tela.

23 Prebudte sa, synovia moji; odejte sa do zbroje spravodlivosti. Straste refaze, ktorými ste spútaní, a vyjdite z mrákavy a povstaňte z prachu.

24 Nebúrte sa už proti bratovi svojmu, ktorého videnia boli veľkolepé a ktorý zachováva prikázania od doby, kedy sme opustili Jeruzalem; a ktorý bol nástrojom v rukách Božích, keď nás viedol do krajiny zaslúbenia; lebo keby nebolo jeho, museli by sme v pustatine zahynúť hladom; avšak, vy ste sa usilovali pripraviť ho o život; áno, a on mnoho žiaľu kvôli vám vytrpel.

25 A ja sa nesmierne bojím a chvejem kvôli vám, aby opäť netrpel; lebo hľa, obvinili ste ho, že sa usiloval o moc a právomoc nad vami; ale ja viem, že on sa neusiluje o moc ani o právomoc nad vami, ale usiluje sa o slávu Božiu a o vaše vlastné večné blaho.

26 A vy ste reptali, pretože k vám hovoril zreteľne. Hovoríte, že bol ostrý; hovoríte, že sa na vás hneval; ale hľa, jeho ostrosť bola ostrosťou moci slova Božieho, ktoré bolo v ňom; a to, čo nazývate hnevom, bola pravda podľa toho, čo je v Bohu, ktorú nemohol potlačiť smelo poukazujúc na nepravosť vaše.

27 A musí tomu tak byť, že moc

Božia musí byť s ním, dokonca tak, aby vám prikázal, že musíte poslúchať. Ale hľa, nebol to on, ale bol to Duch Pána, ktorý bol v ňom, ktorý otvoril ústa jeho, aby prehovoril, takže ich nemohol zavrieť.

28 A teraz, syn môj Lámán, a tiež Lemúél a Sám, a tiež synovia moji, ktorí ste synmi Izmaelovými, hľa, ak budete počúvať hlas Nefiho, nezahyniete. A ak ho budete počúvať, zanechávam vám požehnanie, áno, dokonca svoje prvé požehnanie.

29 Ale ak ho nebudete počúvať, odnímam svoje prvé požehnanie, áno, dokonca svoje požehnanie, a to spočinie na ňom.

30 A teraz, Zórám, hovorím k tebe: Hľa, ty si služobník Lábánov; a predsa si bol vyvedený z krajiny Jeruzalem a ja viem, že si verným priateľom syna môjho, Nefiho, naveky.

31 A preto, že si bol verný, semeno tvoje bude požehnané so semenom jeho, takže bude prebývať dlho v blahobyte na tvári krajiny tejto; a nič okrem nepravosti medzi nimi nepoškodí ani nenaaruší ich blahobyť na tvári krajiny tejto naveky.

32 A preto, ak budete zachovávať prikázania Pána, Pán zasvätil krajinu túto pre bezpečie semena tvojho so semenom syna môjho.

KAPITOLA 2

Vykúpenie prichádza skrze Svätého Mesiáša – Sloboda volby (sloboda

jednania) je nevyhnutná pre existenciu a pokrok – Adam padol, aby ľudia mohli byť – Ľudia sú slobodní, aby si zvolili slobodu a večný život. Okolo roku 588–570 pred Kr.

A TERAZ, Jákob, hovorím k tebe: Ty si môj prvorodený v dňoch súženia môjho v pustatine. A hľa, v detstve svojom si vytrpel strasti a veľa žiaľu pre hrubosť bratov svojich.

2 A predsa, Jákob, prvorodený môj v pustatine, ty poznáš veľkosť Boha; a on posväťí strasti tvoje k prospechu tvojmu.

3 A preto, duša tvoja bude požehnaná, a ty budeš prebývať bezpečne s bratom svojím, Nefim; a dni svoje stráviš v službe Bohu svojmu. A preto, ja viem, že si vykúpený pre spravodlivosť Vykupiteľa svojho; lebo si uzrel, že v plnosti času príde, aby pri-niesol ľuďom spásu.

4 A uzrel si v mladosti svojej slávu jeho; a preto si požehnaný, dokonca ako tí, ktorým bude slúžiť v tele; lebo Duch je ten istý včera, dnes a naveky. A cesta je pripravená od pádu človeka a spása je bezplatná.

5 A ľudia sú dostatočne poučení, aby rozoznali dobro od zla. A ľuďom je daný zákon. A zákonom nie je žiadne telo ospravedlnené; alebo zákonom sú ľudia odrezaní. Áno, časným zákonom boli odrezaní; a takisto duchovným zákonom hynú tomu, čo je dobré, a stávajú sa naveky nešťastnými.

6 A preto, vykúpenie prichádza

vo Svätom Mesiášovi a skrze neho; lebo on je plný milosti a pravdy.

7 Hľa, dáva seba ako obeť za hriech, aby naplnil zmysel zákona pre všetkých tých, ktorí majú srdce zlomené a ducha skrúšeného; a pre nikoho iného nemôže byť zmysel zákona naplnený.

8 A preto je tak dôležité oznámiť tieto veci obyvateľom zeme, aby mohli vedieť, že niet žiadneho tela, ktoré môže prebývať v prítomnosti Božej, ak by to nebolo skrze zásluhu a milosrdenstvo, a milosť Svätého Mesiáša, ktorý kladie život svoj podľa tela a opäť ho berie mocou Ducha, aby mohol uskutočniť vzkriesenie mŕtvych, súc prvým, kto vstane.

9 A preto, on je prvotinou Bohu, tak, že sa prihovorí za všetky deti ľudské; a tí, ktorí veria v neho budú spasení.

10 A pre tento príhovor za všetkých, všetci ľudia prídu k Bohu; a preto stoja v prítomnosti jeho, aby ním boli súdení podľa pravdy a svätosti, ktorá je v ňom. A preto, zmysel zákona, ktorý Svätý dal, k uloženiu trestu, ktorý je pripojený, ktorý to trest, ktorý je pripojený je v protiklade k onému šťastiu, ktoré je pripojené, aby bol naplnený zmysel uzmierenia –

11 Lebo musí to tak nevyhnutne byť, aby bol protiklad vo všetkých veciach. Keby tomu tak nebolo, prvorodený môj v pustatine, spravodlivosť by nemohla byť uskutočnená, ani zlovoľnosť, ani

svätosť, ani bieda, ani dobré, ani zlé. A preto, všetky veci by museli nevyhnutne byť zlúčené v jedno; a preto, keby bol len jeden celok, musel by nevyhnutne zostať ako mŕtvy, nemajúc žiadneho života, ani smrti, ani porušiteľnosti, ani neporušiteľnosti, šťastia ani biedy, ani citu, ani necitlivosti.

12 A preto, muselo by to nevyhnutne byť stvorené nadarmo; a preto by nebol žiadny účel ani zmysel stvorenia jeho. A preto, toto by muselo nevyhnutne zničiť múdrosť Boha a večné zámery jeho, a tiež moc a milosrdenstvo, a spravodlivosť Božiu.

13 A ak poviete, že niet žiadneho zákona, povedzte tiež, že niet žiadneho hriechu. Ak poviete, že niet žiadneho hriechu, povedzte tiež, že niet žiadnej spravodlivosti. A ak niet žiadnej spravodlivosti, niet žiadneho šťastia. A ak niet žiadnej spravodlivosti ani šťastia, niet žiadneho trestu ani biedy. A ak nie sú tieto veci, niet žiadneho Boha. A ak niet žiadneho Boha, nie sme my ani zem; lebo by nemohlo byť žiadneho stvorenia, ani toho, čo pôsobí, ani toho, na čo je pôsobené; a preto by všetko muselo zaniknúť.

14 A teraz, synovia moji, hovorme vám tieto veci na váš úžitok a poučenie; lebo Boh je a on stvoril všetko, ako nebesia, tak zem, a všetko, čo na nich je, ako to, čo pôsobí, tak to, na čo je pôsobené.

15 A aby uskutočnil večné zámery svoje ohľadom zmyslu človeka, potom čo stvoril našich

prvých rodičov a zver poľnú, a vtáctvo vo vzduchu, a skrátka všetko čo je stvorené, musel tam nevyhnutne byť protiklad; dokonca zakázané ovocie v protiklade k stromu života; súc jedno sladké a druhé horké.

16 A preto, Pán Boh dal človeku, aby jednal sám za seba. A preto, človek by nemohol jednať sám za seba, iba ak by bol zvädzaný jedným alebo druhým.

17 A ja, Lechí, podľa toho, čo som čítal, musím sa nevyhnutne domnievať, že anjel Boží, podľa toho, čo je napísané, padol z neba; a preto, stal sa diablom, usilujúc o to, čo je zlé pred Bohom.

18 A pretože padol z neba, a stal sa naveky biednym, usiloval tiež o biedu celého ľudstva. A preto povedal Eve, áno, dokonca ten starý had, ktorý je diablom, ktorý je otcom všetkých lží, a preto povedal: Poži zo zakázaného ovocia a vy nezomriete, ale budete ako Boh, poznajúc dobro a zlo.

19 A potom, čo Adam a Eva požili zo zakázaného ovocia, boli vyhnaní zo záhrady Éden, aby obrábali zem.

20 A privádzali na svet deti; áno, dokonca rodinu celej zeme.

21 A dni detí ľudských boli predĺžené podľa vôle Božej, aby mohli činiť pokánie, dokiaľ sú v tele; a preto, stav ich sa stal stavom skúšky a čas ich bol predĺžený podľa prikázaní, ktoré Pán Boh dal deťom ľudským. Lebo on dal prikázanie, že všetci ľudia musia činiť pokánie; lebo on ukázal

všetkým ľuďom, že sú stratení pre priestupok rodičov svojich.

22 A teraz, hľa, keby Adam neučinil priestupok, nepadol by, ale zostal by v záhrade Éden. A všetko, čo bolo stvorené, by muselo zostať v rovnakom stave, v akom bolo potom, čo bolo stvorené; a muselo by to zostať naveky a nemať žiadneho konca.

23 A oni by nemali žiadne deti; a preto by zostali v stave nevinnosti, nemajúc žiadnej radosti, lebo by nepoznali žiadnu biedu; nečiniac žiadne dobro, lebo by nepoznali žiaden hriech.

24 Ale hľa, všetko bolo učené múdrosťou toho, ktorý pozná všetky veci.

25 Adam padol, aby ľudia mohli byť; a ľudia sú, aby mohli mať radosť.

26 A Mesiáš prichádza v plnosti času, aby snád mohol deti ľudské z pádu vykúpiť. A pretože sú z pádu vykúpené, stali sa naveky slobodnými, rozoznávajúc dobro od zla; aby jednali sami za seba a aby nebolo jednané za nich, ibaže by to bolo trestom zákona v onen veľký a posledný deň, podľa prikázaní, ktoré dal Boh.

27 A preto, ľudia sú slobodní podľa tela; a sú im dané všetky veci, ktoré sú pre človeka nevyhnutné. A sú slobodní, aby si zvolili slobodu a večný život skrze veľkého Prostredníka všetkých ľudí, alebo si zvolili zajatie a smrť podľa zajatia a moci diablovej; lebo on sa snaží, aby všetci ľudia boli biedni ako je on sám.

28 A teraz, synovia moji, chcel by som, aby ste pohliadli na tohto veľkého Prostredníka a poslúchali veľké prikázania jeho; a boli verní slovám jeho a zvolili si večný život podľa vôle Svätého Ducha jeho.

29 A ne zvolili si večnú smrť podľa vôle tela a zla, ktoré je v ňom, ktoré dáva duchu diablovmu moc uchvacovať, zviest vás do pekla, aby mohol vládnuť nad vami vo vlastnom kráľovstve svojom.

30 Hovoril som týchto pár slov k vám všetkým, synovia moji, v posledných dňoch skúšky svojej; a ja som si zvolil dobrú stranu podľa slov proroka. A nemám žiadneho iného cieľa okrem večného blaha duší vašich. Amen.

KAPITOLA 3

Jozef v Egypte videl vo videní Nefitov – Prorokoval o Josephovi Smithovi, vidcovi neskorších dní; o Mojžišovi, ktorý vyslobodí Izrael; a o príchode Knihy Mormonovej. Okolo roku 588–570 pred Kr.

A TERAZ hovorím k tebe, Jozef, syn môj posledný. Ty si sa narodil v pustatine strastí mojich; áno, v dňoch najväčšieho žiaľu môjho ťa matka tvoja porodila.

2 A kież Pán zasväťí tiež tebe krajinu túto, ktorá je krajinou najvzácnejšou, pre dedičstvo tvoje a pre dedičstvo semena tvojho s bratmi tvojimi pre bezpečie tvoje

naveky, ak je tomu tak, že budete zachovávať prikázania Svätého Izraelského.

3 A teraz, Jozef, môj posledný, ktorého som vyviedol z pustatiny strastí svojich, kiež ti Pán žehná naveky, lebo semeno tvoje nebude úplne zničené.

4 Lebo hľa, ty si ovocie bedier mojich; a ja som potomok Jozefa, ktorý bol ako zajatec odvedený do Egypta. A veľké boli zmluvy Pánove, ktoré učinil s Jozefom.

5 A preto, Jozef skutočne videl náš deň. A obdržal od Pána sľub, že z ovocia bedier jeho vzbudí Pán Boh spravodlivú vetvu domu Izraela; nie Mesiáša, ale vetvu, ktorá bude odlomená, a predsa bude na ňu pamätané v zmluvách Pána, že sa im v neskorších dňoch prejaví Mesiáš, v duchu moci tak, že budú vyvedení z temnoty na svetlo – áno, zo skrytej temnoty a zo zajatia na slobodu.

6 Lebo Jozef skutočne svedčil, hovoriac: Vidca vzbudí Pán, môj Boh, ktorý bude vyvoleným vidcom pre ovocie bedier mojich.

7 Áno, Jozef skutočne hovoril: Tak mi hovorí Pán: Vyvoleného vidca vzbudím z ovocia bedier tvojich; a bude vysoko vážený medzi ovocím bedier tvojich. A jemu dám prikázanie, aby vykonal dielo pre ovocie bedier tvojich, bratov svojich, ktoré bude pre nich veľmi cenné, dokonca ich privedie k poznaniu zmlúv, ktoré som učinil s otcami tvojimi.

8 A dám mu prikázanie, aby

nekonal žiadne iné dielo okrem toho diela, ktoré mu prikážem. A učiním ho veľkým v očiach svojich; lebo bude vykonávať dielo moje.

9 A bude veľký ako Mojžiš, ktorého, ako som hovoril, vzbudím pre vás, aby vyslobodil ľud môj, ó dom Izraela.

10 A Mojžiša vzbudím, aby vyslobodil ľud tvoj z krajiny egyptskej.

11 Ale vidca vzbudím z ovocia bedier tvojich; a jemu dám moc priniesť slovo moje semenu bedier tvojich – a nielen priniesť slovo moje, hovorí Pán, ale tiež presvedčiť ich o slove mojom, ktoré už medzi nich vyšlo.

12 A preto, ovocie bedier tvojich bude písať; a ovocie bedier Júdových bude písať; a to, čo bude napísané ovocím bedier tvojich, a tiež to, čo bude napísané ovocím bedier Júdových, zrastie spolu k zahanbeniu falošných náuk a ukončeniu sporov, a nastoleniu mieru medzi ovocím bedier tvojich, a privedeniu ich v neskorších dňoch k poznaniu otcov svojich, a tiež k poznaniu zmlúv mojich, hovorí Pán.

13 A zo slabosti bude učinенý silným v onen deň, kedy dielo moje započne medzi všetkým ľudom mojím k znovuzriadeniu teba, ó dom Izraela, hovorí Pán.

14 A tak prorokoval Jozef, hovoriac: Hľa, oného vidca Pán požehná; a tí, ktorí sa budú usilovať vziať mu život, budú uvedení do zmätku; lebo tento sľub, ktorý

som obdržal od Pána o ovocí bedier svojich, bude splnený. Hľa, som si istý naplnením tohto sľubu;

15 A on sa bude nazývať po mne; a bude sa nazývať po otcovi svojom. A bude ako ja; lebo to, čo Pán prinesie rukou jeho, to privedie mocou Pána ľud môj k spásu.

16 Áno, takto prorokoval Jozef: Som si vecou touto istý, dokonca tak ako som si istý sľubom o Mojžišovi; lebo Pán mi povedal: Zachovám semeno tvoje naveky.

17 A Pán hovoril: Vzbudím Mojžiša; a dám mu moc v palici; a dám mu súdnosť v písaní. Avšak, neuvolním jazyk jeho, aby hovoril mnoho, lebo ho neučiním mocným v hovorení. Ale napíšem mu zákon svoj prstom vlastnej ruky svojej; a učiním mu hovorcu.

18 A Pán ku mne tiež prehovoril: Vzbudím vidca pre ovocie bedier tvojich; a učiním mu hovorcu. A ja, hľa, ja dám, aby on napísal zápis o ovocí bedier tvojich, na úžitok ovocia bedier tvojich; a hovorca bedier tvojich to bude oznamovať.

19 A slová, ktoré napíše, budú slovami, ktoré sú podľa múdrosti mojej žiaduce, aby vyšli k ovociu bedier tvojich. A bude to, akoby k nim ovocie bedier tvojich volalo z prachu; lebo ja poznám ich vieru.

20 A budú volať z prachu; áno, dokonca pokánie bratom svojim, dokonca potom, čo po nich prídu mnohé pokolenia. A stane sa, že ich volanie sa poniesie, dokonca podľa jednoduchosti ich slov.

21 Pre ich vieru vyjdú ich slová

z úst mojich k ich bratom, ktorí sú ovocím bedier tvojich; a slabosť ich slov učiním silnou skrze ich vieru, takže sa rozpamätajú na zmluvu moju, ktorú som učinil s otcami tvojimi.

22 A teraz hľa, syn môj Jozef, takýmto spôsobom praotec môj prorokoval.

23 A preto, pre túto zmluvu si požehnaný; lebo semeno tvoje nebude zničené, pretože budú počúvať slová onej knihy.

24 A povstane medzi nimi jeden mocný, ktorý učiní veľa dobra, ako slovom, tak aj skutkom, súc nástrojom v rukách Božích, s nesiernou vierou, aby vykonal mocné divy a činil to, čo je veľké v očiach Božích, takže uskutocní mnohé znovuzriadenie pre dom Izraela a pre semeno bratov tvojich.

25 A teraz, požehnaný si, Jozef. Hľa, si mladý; a preto počúvaj slová brata svojho, Nefiho, a skutočne sa ti stane podľa slov, ktoré som hovoril. Pamätaj na slová umierajúceho otca svojho. Amen.

KAPITOLA 4

Lechí radí a žehná svojmu potomstvu – Zomiera a je pochovaný – Nefi velebí dobrotivosť Božiu – Nefi vkladá svoju dôveru v Pána naveky. Okolo roku 588–570 pred Kr.

A TERAZ ja, Nefi, hovorím ohľadom prorociev, o ktorých hovoril otec môj, ohľadom Jozefa, ktorý bol odvedený do Egypta.

2 Lebo hľa, on naozaj prorokoval ohľadom celého semena svojho. A proroctvá, ktoré napísal, niet mnoho väčších od nich. A on prorokoval ohľadom nás a budúcich pokolení našich; a tie sú zapísané na doskách z mosadze.

3 A preto potom, čo otec môj ustal hovoriť ohľadom prorociev o Jozefovi, zavolať si deti Lámánove, synov jeho a dcéry jeho, a povedal im: Hľa, synovia moji a dcéry moje, ktorí ste synmi a dcérami môjho prvorodeného, chcel by som, aby ste dopriali sluchu slovám mojim.

4 Lebo Pán Boh povedal toto: Nakoľko budete zachovávať prikázania moje, bude sa vám v krajine dariť; a nakoľko prikázania moje zachovávať nebudete, budete odrezaní z prítomnosti mojej.

5 Ale hľa, synovia moji a dcéry moje, nemôžem zísť dole do hrobu svojho, ak na vás nezanechám požehnanie; lebo hľa, ja viem, že ak budete vedení po ceste, po ktorej máte ísť, neodchýlite sa od nej.

6 A preto, ak ste prekliati, hľa, zanechávam na vás požehnanie svoje, aby prekliatie toto mohlo byť od vás odňaté a zodpovednosť bude na hlavách rodičov vašich.

7 A pre toto moje požehnanie Pán Boh nedovolí, aby ste hynuli; a preto, on bude milosrdný k vám a k semenu vášmu naveky.

8 A stalo sa, že potom, ako otec môj ustal hovoriť k synom a dcéram Lámánovým, dal si pred seba priviesť synov a dcéry Lemúelove.

9 A prehovoril k nim, hovoriac: Hľa, synovia moji a dcéry moje, ktorí ste synmi a dcérami druhého syna môjho; hľa, zanechávam na vás rovnaké požehnanie, ktoré som zanechal na synoch a dcérach Lámánových; a preto nebudete úplne zničení; ale nakoniec bude semeno vaše požehnané.

10 A stalo sa, že keď otec môj ustal hovoriť k nim, hľa, hovoril k synom Izmaelovým, áno, dokonca aj k celému domu jeho.

11 A potom, ako ustal hovoriť k nim, prehovoril k Sámovi, hovoriac: Požehnaný si ty a semeno tvoje, pretože ty zdedíš krajinu tak ako brat tvoj Nefi. A semeno tvoje bude počítané k semenu jeho; a ty budeš dokonca ako brat tvoj, a semeno tvoje ako jeho semeno; a ty budeš požehnaný po všetky dni svoje.

12 A stalo sa, že potom, čo otec môj, Lechí, prehovoril k celému domu svojmu ohľadom pocitov srdca svojho a Duchu Pána, ktorý bol v ňom, zostarol. A stalo sa, že zomrel a bol pochovaný.

13 A stalo sa, že nemnoho dní po smrti jeho, Lámán a Lemúél, a synovia Izmaelovi nahnevali sa na mňa kvôli napomenutiam Pána.

14 Lebo ja, Nefi, bol som nútený prehovoril k nim ohľadom slova jeho; lebo hovoril som k nim mnohé veci, a takisto otec môj pred smrťou svojou; mnohé z týchto slov sú napísané na mojich druhých doskách; pretože historické časti sú väčšinou napísané na mojich druhých doskách.

15 A na tieto píšem veci duše mojej, a mnohé z písíem, ktoré sú vyryté na doskách z mosadze. Pretože duša moja sa raduje z písíem a srdce moje o nich rozjíma, a píšem ich na poučenie a úžitok detí svojich.

16 Hľa, duša moja sa raduje vo veciach Pána; a srdce moje rozjíma neustále o veciach, ktoré som videl a počul.

17 Predsa len, navzdory veľkej dobrotivosti Pána v tom, že mi ukázal veľké a podivuhodné diela jeho, srdce moje volá: Ó, aký biedny človek som ja! Áno, srdce moje žiali pre telo moje; duša moja sa rmúti pre neprávnosti moje.

18 Som obklúčený pukušeniami a hriechmi, ktoré ma tak ľahko napádajú.

19 A keď sa chcem radovať, srdce moje bedáka pre hriechy moje; predsa len viem, v koho som dôveroval.

20 Môj Boh bol oporou mojou; viedol ma skrze utrpenia moje v pustatine; a on ma uchoval na vodách veľkej hĺbky.

21 Naplnil ma láskou svojou, ktorá dokonca stravuje telo moje.

22 Uviedol do zmätku nepriateľov mojich, až tak, že spôsobil, že sa triasli predo mnou.

23 Hľa, počúval volanie moje vo dne a dával mi znalosť skrze videnia v noci.

24 A vo dne som sa osmeľoval v mocnej modlitbe pred ním; áno, vysielal som hlas svoj k výšinám; a anjeli zostúpili dole a slúžili mi.

25 A na krídlach Ducha jeho

telo moje bolo vynesené na nesmierne vysoké hory. A oči moje uzreli veľké veci, áno, priam príliš veľké pre človeka; takže som bol nabádaný, aby som ich nepísal.

26 Ó teda, ak som vídaval tak veľké veci, a ak Pán v blahosklonnosti svojej k deťom ľudským navštívil ľudí takým veľkým milosrdenstvom, prečo by srdce moje malo plakať a duša moja zdržiavať sa v údolí žiaľu, a telo moje chradnúť, a sila moja slabnúť kvôli trápeniam mojím?

27 A prečo by som sa mal poddávať hriechu kvôli telu svojmu? Áno, prečo by som mal podliehať pukušeniam, tak aby mal onen zlý miesto v srdci mojom, aby zničil pokoj môj a sužoval dušu moju? Prečo sa tak hnevám kvôli nepriateľovi svojmu?

28 Prebuď sa, duša moja! Neklesaj viac v hriechu. Raduj sa, ó srdce moje, a nedaj už miesta nepriateľovi duše mojej.

29 Nehnevaj sa už kvôli nepriateľom mojím. Neoslabuj silu moju kvôli trápeniam mojím.

30 Raduj sa, ó srdce moje, a volaj k Pánovi, a hovor: Ó Pane, budem ťa uctievať naveky; áno, duša moja sa bude radovať v tebe, Bože môj, a skala spásy mojej.

31 Ó Pane, vykúpiš dušu moju? Vyslobodíš ma z rúk nepriateľov mojich? Učiniš ma takým, aby som sa triasol v prítomnosti hriechu?

32 Kiež sú brány pekelné predo mnou neustále zatvorené, pretože srdce moje je zlomené a duch môj je skrúšený! Ó Pane, kiež by si

nezatvoril brány spravodlivosti tvojej predou mnou, aby som mohol kráčať nízkym údolím, aby som prísne dbal rovnej cesty!

33 Ó Pane, kiež by si ma zahalil rúchom spravodlivosti tvojej! Ó Pane, kiež by si pripravil cestu, aby som nikol nepriateľom svojím! Kiež by si cestu moju učinil rovnou predou mnou! Kiež by si mi nekládol do cesty mojej kameň úrazu – ale kiež by si vyčistil cestu moju predou mnou a nekládol prekážky do cesty mojej, ale do cesty nepriateľa môjho.

34 Ó Pane, dôveroval som ti a budem ti dôverovať naveky. Nebudem vkladať dôveru svoju v ruku človeka; lebo viem, že prekliaty je ten, kto vkladá dôveru svoju v ruku človeka. Áno, prekliaty je ten, kto vkladá dôveru svoju v človeka alebo sa spolieha na ruku človeka.

35 Áno, ja viem, že Boh dáva štedro tomu, kto žiada. Áno, môj Boh mi dá, keď nebudem prosiť nevhodne; takže pozdvihnem hlas svoj k tebe; áno, volať budem k tebe, Bože môj, skala spravodlivosti mojej. Hľa, hlas môj bude naveky stúpať k tebe, skala moja a večný Bože môj. Amen.

KAPITOLA 5

Nefiti sa oddeľujú od Lámánitov, zachovávajú zákon Mojžišov a stavajú chrám – Pre svoju nevieru sú Lámániti odrezaní z prítomnosti Pána, sú prekliati a stávajú sa bičom

pre Nefitov. Okolo roku 588–559 pred Kr.

HĽA, stalo sa, že ja, Nefi, volal som mnoho k Pánovi, svojmu Bohu, pre hnev bratov svojich.

2 Ale hľa, ich hnev voči mne vzrástol tak veľmi, že sa usilovali vziať mi život.

3 Áno, reptali proti mne, hovoriac: Náš mladší brat si myslí, že bude panovať nad nami; a my sme mali veľa strastí kvôli nemu; a preto ho teraz zabime, aby sme už viac neboli sužovaní slovami jeho. Lebo hľa, nechceme, aby bol panovníkom naším; pretože to prináleží nám, ktorí sme staršími bratmi, panovať nad ľudom týmto.

4 Teraz nepíšem na tieto dosky všetky slová, ktorými reptali proti mne. Ale postačí mi povedať, že sa usilovali vziať mi život.

5 A stalo sa, že ma Pán varoval, aby som ja, Nefi, od nich odišiel a utiekol do pustatiny, a tiež všetci tí, ktorí chceli ísť so mnou.

6 A preto, stalo sa, že ja, Nefi, som vzal rodinu svoju, a tiež Zóráma a rodinu jeho, a Sáma, môjho staršieho brata a rodinu jeho, a Jákoba a Jozefa, mojich mladších bratov, a tiež sestry moje, a všetkých tých, ktorí chceli ísť so mnou. A všetci tí, ktorí chceli ísť so mnou boli tí, ktorí uverili vo varovania a zjavenia Božie; a preto načúvali slovám mojim.

7 A vzali sme stany svoje, a všetko čo sme mohli, a putovali sme do pustatiny po dobu

mnohých dní. A potom, čo sme putovali po dobu mnohých dní, vztýčili sme stany svoje.

8 A ľud môj chcel, aby sme tomu miestu dali meno Nefi; a preto, volali sme ho Nefi.

9 A všetci tí, ktorí boli so mnou, zobrali na seba meno ľud Nefiho.

10 A snažili sme sa zachovávať súdy a ustanovenia, a prikázania Pána vo všetkých veciach, podľa zákona Mojžišovho.

11 A Pán bol s nami; a nesmierne sa nám darilo; lebo sme zasiali semená a znovu zožali v hojnosti. A začali sme chovať stáda a čriedy, a zvieratá všetkých druhov.

12 A ja, Nefi, som tiež priniesol záznamy, ktoré boli vyryté na doskách z mosadze; a tiež guľu, alebo kompas, ktorý bol pripravený pre otca môjho rukou Pána, podľa toho, čo je napísané.

13 A stalo sa, že sa nám začalo nesmierne dariť, a začali sme sa rozmnožovať v krajine.

14 A ja, Nefi, vzal som meč Lábánov a podľa neho som zhotovil mnoho mečov, aby snád nejakým spôsobom ľud, ktorý sa teraz nazýval Lámániti, neprišiel na nás a nezničil nás; lebo som vedel o ich nenávisti ku mne a deťom mojím, a tým, ktorí sa nazývali ľudom mojím.

15 A učil som ľud svoj stavať stavby, a tiež pracovať rôznymi spôsobmi s drevom a so železom, a s meďou, a s mosadzou, a s oceľou, a so zlatom, a so striebrom, a s drahými kovmi, ktoré boli vo veľkej hojnosti.

16 A ja, Nefi, som staval chrám; a budoval som ho podľa chrámu Šalamúnovho, až na to, že nebol postavený z takého množstva vzácnych vecí, pretože sa v krajine nenachádzali, a preto nemohol byť postavený tak, ako chrám Šalamúnov. Ale podľa spôsobu zhotovenia bol ako chrám Šalamúnov; a opracovanie jeho bolo neobyčajne jemné.

17 A stalo sa, že ja, Nefi, som viedol ľud môj k tomu, aby boli pracovití a pracovali svojimi rukami.

18 A stalo sa, že chceli, aby som bol ich kráľom. Ale ja, Nefi, som si prijal, aby nemali žiadneho kráľa; a predsa som pre nich činil to, čo bolo v moci mojej.

19 A hľa, slová Pána, ktoré hovoril ohľadom nich, bratov mojich, boli naplnené, že budem ich panovníkom a ich učiteľom. A preto som bol ich panovníkom a ich učiteľom, podľa prikázaní Pánových, až do toho času, kedy sa usilovali vziať mi život.

20 A preto slovo Pána, ktoré ku mne hovoril, sa naplnilo, lebo hovoril: Nakoľko nebudú počúvať slová tvoje, budú odrezaní z prítomnosti Pána. A hľa, boli odrezaní z prítomnosti jeho.

21 A spôsobil, že na nich prišlo prekliatie, áno, dokonca ťažké prekliatie, kvôli ich nepravosti. Lebo hľa, zatvrdili srdcia svoje proti nemu tak, že sa stali ako kremeň; a preto, tak ako boli bieli a neobyčajne krásni, a príjemní, preto, aby neboli tak lákaví pre

ľud môj, Pán Boh spôsobil, že ich koža sčernela.

22 A tak hovorí Pán Boh: Spôsobím, že sa stanú odpornými ľudu tvojmu, iba ak by činili pokánie z nepravostí svojich.

23 A prekliate bude semeno toho, kto sa zmieša s ich semenom; lebo tí budú prekliati dokonca rovnakým prekliatím. A Pán to povedal, a tak sa stalo.

24 A kvôli prekliatiu, ktoré bolo na nich, stali sa ľuďom lenivým, plným nešľachetnosti a ľstivosti, a hľadali v pustatine dravú zver.

25 A Pán Boh mi povedal: Stanú sa bičom semenu tvojmu, aby ich podnietili, aby sa rozpamätali na mňa; a nakoľko na mňa nebudú pamätať, a počúvať slová moje, budú ich sužovať až k zničeniu.

26 A stalo sa, že ja, Nefi, som vysvätil Jáкова a Jozefa, aby boli kňazmi a učiteľmi nad krajinou ľudu môjho.

27 A stalo sa, že sme žili spôsobom, ktorý prinášal šťastie.

28 A uplynulo tridsať rokov od doby, kedy sme odišli z Jeruzalema.

29 A ja, Nefi, viedol som záznamy na doskách svojich, ktoré som urobil, o ľude svojom do tejto doby.

30 A stalo sa, že Pán Boh mi povedal: Urob iné dosky; a na ne vyryješ mnohé veci, ktoré sú v očiach mojich dobré, na úžitok ľudu tvojmu.

31 A preto ja, Nefi, aby som bol poslušný prikázaní Pána, išiel som

a zhotovil dosky tieto, na ktoré som vyryl veci tieto.

32 A vyryl som to, čo bolo príjemné Bohu. A ak budú ľudu môjmu príjemné veci Božie, budú mu príjemné rytiny moje, ktoré sú na doskách týchto.

33 A ak si ľud môj praje poznať konkrétnu časť histórie ľudu môjho, musia skúmať moje druhé dosky.

34 A je postačujúce, keď poviem, že uplynulo štyridsať rokov, a už sme mali vojny a sváry s bratmi svojimi.

KAPITOLA 6

Jákob opisuje históriu Židov: Baby-lonské zajatie a návrat; službu a ukrižovanie Svätého Izraelského; pomoc od pohanov; a znovuzriadenie Židov v neskorších dňoch, kedy uveria v Me-siáša. Okolo roku 559–545 pred Kr.

SLOVÁ Jáкова, brata Nefiho, ktoré hovoril k ľudu Nefiho:

2 Hľa, milovaní bratia moji, ja, Jákob, súc povolanej Bohom a ustanovený podľa svätého rádu jeho, a súc vysvätený bratom mojím Nefim, na ktorého hľadíte ako na kráľa a ochrancu, a na ktorom závisí bezpečnosť vaša, hľa, vy viete, že som k vám hovoril nesmierne veľa vecí.

3 Predsa len, hovorím k vám opäť; lebo túžim po blahu duší vašich. Áno, veľmi sa o vás strachujem; a vy sami viete, že tomu tak vždy bolo. Lebo ja som vás nabádal so všetkou usilovnosťou;

a učil som vás slová otca svojho; a hovoril som k vám ohľadom všetkých vecí, ktoré sú napísané, od stvorenia sveta.

4 A teraz, hľa, rád by som k vám prehovoril ohľadom vecí, ktoré sú a ktoré prídu; a preto, prečítam vám slová Izaiáša. A sú to tie slová, ktoré si brat môj prial, aby som k vám hovoril. A hovorím k vám vo vašom záujme, aby ste mohli poznať a oslavovať meno Boha svojho.

5 A teraz, slová, ktoré budem čítať, sú tie, ktoré Izaiáš hovoril ohľadom celého domu Izraela; a preto, môžu sa vzťahovať na vás, lebo vy ste z domu Izraela. A mnoho vecí bolo povedaných Izaiášom, ktoré sa môžu vzťahovať na vás, pretože vy ste z domu Izraela.

6 A teraz, toto sú tie slová: Tak hovorí Pán Boh: Hľa, zdvihnem ruku svoju k pohanom a pozdvihnem zástavu svoju ľudu; a oni prinesú synov tvojich na rukách svojich, a dcéry tvoje budú nesené na ich pleciach.

7 A králi budú pestúnmi tvojimi, a ich kráľovné dojkami tvojimi; sklonia sa pred tebou tvárou svojou k zemi a lízať budú prach z nôh tvojich; a ty spoznáš, že ja som Pán; lebo tí nebudú zahanbení, ktorí ma očakávajú.

8 A teraz ja, Jákob, by som chcel hovoriť niečo ohľadom slov týchto. Lebo hľa, Pán mi ukázal, že tí, ktorí boli v Jeruzaleme, odkiaľ sme prišli, boli zabití a odvedení do zajatia.

9 Predsa len, Pán mi ukázal, že sa majú znova navrátiť. A tiež mi ukázal, že Pán Boh, Svätý Izraelský, sa im má prejaviť v tele; a potom, čo sa prejaví, oni ho budú bičovať a ukrižujú ho, podľa slov anjela, ktorý mi to hovoril.

10 A potom, ako zatvrdili srdcia svoje a ich šija ustrnula proti Svätému Izraelskému, hľa, súdy Svätého Izraelského prídu na nich. A príde deň, kedy budú bití a sužovaní.

11 A preto, potom, ako budú hnaní sem a tam, lebo tak hovorí anjel, mnohí budú sužovaní v tele a nebude im dovolené zahynúť kvôli modlitbám verných; budú rozptýlení a bití, a nenávidení; a predsa, Pán bude k nim milosrdný, takže keď prídu k poznaniu Vykupiteľa svojho, budú znovu zhromaždení do krajín dedičstva svojho.

12 A požehnaní sú pohanovia, o ktorých písal prorok; lebo hľa, ak budú činiť pokánie a nebudú bojovať proti Sionu, a nepripoja sa k tej veľkej a ohavnej cirkvi, budú spasení; lebo Pán Boh naplní zmluvy svoje, ktoré uzatvoril s deťmi svojimi; a z toho dôvodu prorok veci tieto písal.

13 A preto tí, ktorí bojujú proti Sionu a ľudu zmluvy Pánovej, budú lízať prach z ich nôh; a ľud Pánov nebude zahanbený. Lebo ľud Pánov sú tí, ktorí ho očakávajú; lebo stále čakajú na príchod Mesiáša.

14 A hľa, podľa slov proroka, Mesiáš sa rozhodne opäť po druhýkrát, že ich prinavrátí späť;

a preto sa im prejaví v moci a veľkej sláve, k zničeniu ich nepriateľov, až príde ten deň, kedy uveria v neho; a on nezničí nikoho, kto verí v neho.

15 A tí, ktorí v neho neuveria, budú zničení, ako ohňom, tak aj víchrom a zemetraseniami, a krviprelieváním, a morom, a hladomorom. A spoznajú, že Pán je Boh, Svätý Izraelský.

16 Lebo môže byť korisť odňatá mocnému, alebo zákonne uväznený prepustený?

17 Ale tak hovorí Pán: Dokonca aj uväznení mocnému budú odňatí a korisť hrozného bude oslobodená; lebo Mocný Boh oslobodí ľud zmluvy svojej. Lebo tak hovorí Pán: Ja budem zápasíť s tými, ktorí zápasia s tebou –

18 A ja nakŕmim utláčateľov tvojich ich vlastným mäsom; a vlastnou krvou budú opití ako sladkým vínom; a všetko telo bude poznať, že ja, Pán, som tvoj Spasiteľ a tvoj Vykupiteľ, Mocný Jákobov.

KAPITOLA 7

Izaiáš hovorí ako Mesiáš – Mesiáš bude hovoriť jazykom učeních – Nastavuje svoj chrbát bijúcim – Nebude ponížený – Porovnaj s Izaiášom 50. Okolo roku 559–545 pred Kr.

ÁNO, lebo tak hovorí Pán: Zapudil som ťa alebo odvrhol som ťa naveky? Lebo tak hovorí Pán: Kde je prepúšťací list matky vašej? Ku komu som ťa vypudil, či ktorému

z veriteľov svojich som vás predal? Áno, komu som vás predal? Hľa, pre neprávosti svoje predali ste sami seba a pre priestupky vaše je matka vaša zapudená.

2 A preto, keď som prišiel, nebolo tu nikoho; keď som volal, áno, nebolo tu nikoho, kto by odpovedal. Ó dom Izraela, či je ruka moja nejako skrátaná, že nemôže vykúpiť, či nemám žiadnej moci vyslobodiť? Hľa, pokarhaním mojím vysušujem more, ich rieky činím pustatinou a ich ryby zapáchajú, pretože vody sú vysušené a oni umierajú smädom.

3 Odievam nebesia v čierňavu a vrecovinu im dávam za odev.

4 Pán Boh mi dal jazyk učeních, aby som vedel ako hovoriť v príhodnú dobu slovo k tebe, ó dom Izraela. Keď ustatí ste, on prebúdzá ráno za ránom. On prebúdzá ucho moje, aby počulo ako učení.

5 Pán Boh otvoril ucho moje a ja som sa neprotivil, ani som sa neodvrátil.

6 Nastavil svoj som chrbát bijúcemu a líce svoje tým, ktorí bradu trhali. Neskrýval som tvár svoju pred potupou a plúvaním.

7 Lebo Pán Boh mi pomôže, a preto nebudem ponížený. Takže som nastavil tvár ako kremeň a viem, že nebudem zahanbený.

8 A Pán je blízko a ospravedľňuje ma. Kto sa bude so mnou prieť? Postavme sa spolu. Kto je protivníkom mojím? Nech predstúpi predo mňa a ja ho udriem silou úst svojich.

9 Lebo Pán Boh mi pomôže.

A všetci, ktorí ma odsúdia, hľa, oni všetci zvetrajú ako odev a moľ ich zožerie.

10 Kto sa medzi vami bojí Pána, kto poslúcha hlas služobníka jeho, kto kráča v temnote a nemá žiadneho svetla?

11 Hľa, vy všetci, ktorí rozduchavate oheň, ktorí sa obklopujete iskrami, kráčajte vo svetle ohňa svojho a v iskrách, ktoré ste rozduchali. Toto budete mať z ruky mojej – líhať budete v žiali.

KAPITOLA 8

V posledných dňoch Pán uteší Sion a zhromaždí Izrael – Vykúpení prídu do Sionu za veľkej radosti – Porovnaj s Izaiášom 51 a 52:1–2. Okolo roku 559–545 pred Kr.

POČÚVAJTE ma, vy, ktorí nasledujete spravodlivosť. Pozrite na skalu, z ktorej ste vytesaní, a na hĺbinu jamy, z ktorej ste vykopaní.

2 Pozrite na Abraháma, otca vášho, a na Sáru, ktorá vás porodila; lebo jeho jediného som povolal a požehnal mu.

3 Lebo Pán uteší Sion, uteší všetky pusté miesta jeho; a učiní pustatinu jeho podobnú Édenu a púšť jeho podobnú záhrade Pánovej. Bude tam radosť a veselie, vďakvyzvanie a zvuk piesne.

4 Počúvaj ma, ľud môj; a dopraj mi sluchu, ó národ môj; lebo zákon vyjde odo mňa a viesť budem súd svoj, aby som zostal svetlom pre ľud.

5 Spravodlivosť moja je blízko;

spása moja vyšla a rameno moje bude súdiť ľud. Ostrovy ma budú očakávať a v rameno moje budú dôverovať.

6 Pozdvihnite oči svoje k nebesiam a pozrite na zem dole; lebo nebesia zmiznú ako dym a zem zvetrá ako odev; a tí, ktorí na nej prebývajú, zomrú podobným spôsobom. Ale spása moja bude naveky a spravodlivosť moja nebude zrušená.

7 Počúvajte ma, vy, ktorí poznáte spravodlivosť, ľudia, do srdc ktorých som vpísal zákon svoj, nebojte sa potupy od ľudí, ani sa neobávajte ich hanobenia.

8 Lebo moľ ich zožerie ako odev a červ ich zožerie ako vlnu. Ale spravodlivosť moja bude naveky a spása moja z pokolenia na pokolenie.

9 Prebuď sa, prebuď sa! Obleč si silu, ó ruka Pánova; prebuď sa ako v časoch dávnych. Či nie si ty ten, kto rozsekal Rahaba a prebodol draka?

10 Či nie si ty ten, kto vysušil more, vody veľkej hĺbky; kto učinil z hĺbín mora cestu pre vykúpených, aby prešli?

11 Takže vykúpení Pánovi sa prinavrátia a prídu do Sionu so spevom; a večná radosť a svätosť bude na ich hlavách; a obdržia veselie a radosť; žiaľ a smútok utečú.

12 Ja som ten; áno, ja som ten, kto vás utešuje. Hľa, kto si ty, že by si sa mal báť človeka, ktorý zomrie, a syna človeka, ktorý bude učinенý podobným tráve?

13 A zabúdaš na Pána, tvorcu

svojho, ktorý rozťahal nebesia a položil základy zeme, a neustále sa bojíš každý deň pre zlostnosť utláčateľa, ako by bol pripravený ničiť? A kde je zlostnosť utláčateľa?

14 Zajatý vyhnanec sa náhli, aby mohol byť prepustený, a aby nezomrel v jame, ani aby nemal nedostatok chleba.

15 Ale ja som Pán, tvoj Boh, ktorého vlny hučali; Pán mocnosť je meno moje.

16 A slová svoje vkladal som do úst tvojich, a skrýval som ťa v tieni ruky svojej, aby som mohol zasadiť nebesia a položiť základy zeme, a povedať Sionu: Hľa, ty si ľuďom mojím.

17 Prebuď sa, prebuď sa, vstaň, ó Jeruzalem, ktorý si pil z ruky Pánovej kalich hnevu jeho – ty vypil si kal z kalicha závrate do dna –

18 A niet nikoho, kto by ho viedol medzi všetkými synmi, ktorých zrodil; ani nikoho, kto ho berie za ruku, zo všetkých synov, ktorých vychoval.

19 Títo dvaja synovia prichádzajú k tebe, kto ťa bude ľutovať – spustošenie tvoje a zničenie, a hlad, a meč – a kým ťa mám utešiť?

20 Synovia tvoji ochabli, okrem týchto dvoch; tí ležia na rázcestí všetkých ulíc; ako divý býk v sieti sú plní hnevu Pánovho, pokarhania Boha tvojho.

21 Takže počuj teraz toto, ty súžený a opitý, ale nie však vínom:

22 Tak hovorí Pán tvoj, Pán a Boh tvoj vedie zápas ľudu svojho; hľa,

odňal som z ruky tvojej kalich závrate, kal z kalicha hnevu svojho; nebudeš ho viac piť.

23 Ale vložím ho do ruky tým, ktorí ťa sužujú; ktorí hovoria duši tvojej: Skloň sa, nech môžeme prejsť – a ty si kládol telo svoje ako zem a ako ulicu pre tých, ktorí prešli.

24 Prebuď sa, prebuď sa, obleč sa v silu svoju, ó Sion; obleč sa do odevu krásneho, ó Jeruzalem, mesto sväté; lebo odo dnes už nikdy do teba nevojde neobrezaný a nečistý.

25 Otrás sa z prachu; povstaň, usadni, ó Jeruzalem; uvoľni okovy z hrdla svojho, ó zajatá dcéra Sionská.

KAPITOLA 9

Židia budú zhromaždení vo všetkých svojich krajinách zaslúbenia – Uzmiernenie vykupuje človeka z pádu – Telá mŕtvych vyjdú z hrobu a ich duchovia z pekla a z raja – Budú súdení – Uzmiernenie zachraňuje pred smrťou, peklom, diablom a nekonečnými mukami – Spravodliví budú spasení v kráľovstve Božom – Sú stanovené tresty za hriechy – Svätý Izraelský je strážcom brány. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A TERAZ, milovaní bratia moji, čítal som veci tieto, aby ste sa mohli dozvedieť o zmluvách Pána, ktoré učinil s celým domom Izraela –

2 Že on hovorí k Židom ústami svätých prorokov svojich, dokonca od počiatku, z pokolenia

na pokolenie, pokiaľ nepríde čas, že budú znovuzriadení do pravej cirkvi a stáda Božieho; kedy budú zhromaždení domov do krajín dedičstva svojho a kedy budú usadení vo všetkých svojich krajinách zaslúbenia.

3 Hľa, milovaní bratia moji, hovorím k vám veci tieto, aby ste sa mohli radovať a pozdvihnúť hlavy svoje naveky kvôli požehnaniam, ktoré Pán Boh udelí deťom vašim.

4 Lebo viem, že usilovne ste hľadali, mnohí z vás, aby ste poznali veci, ktoré prídu; a preto ja viem, že vy viete, že telo naše musí schradnúť a zomrieť; a predsa v tele svojom uvidíme Boha.

5 Áno, ja viem, že vy viete, že on sa ukáže v tele tým v Jeruzaleme, odkiaľ sme prišli; lebo je nevyhnutné, aby to bolo medzi nimi; lebo to prináleží veľkému Stvoriteľovi, aby strpel, že sa stane poddaným človeku v tele a zomrie za všetkých ľudí, aby sa všetci ľudia mohli stať jemu poddanými.

6 Lebo ako smrť prichádza na všetkých ľudí, aby naplnila milosrdný plán veľkého Stvoriteľa, musí tam nevyhnutne byť moc vzkriesenia a vzkriesenie musí nevyhnutne prísť k ľuďom kvôli pádu; a pád prišiel kvôli priestupku; a pretože sa ľudia stali padlými, boli odrezaní z prítomnosti Pána.

7 A preto musí nevyhnutne byť nekonečné uzmiernenie – pokiaľ by nekonečného uzmiernenia nebolo, táto porušiteľnosť by nemohla

odiť neporušiteľnosť. A preto, prvý súd, ktorý prišiel na človeka by musel nevyhnutne trvať do nekonečna. A keby tomu tak bolo, toto telo by muselo uľahnúť, aby správnilo a rozpadlo sa vo svojej matke zemi, aby už nepovstalo.

8 Ó tá múdrosť Božia, milosrdenstvo jeho a milosť! Lebo hľa, keby telo už nepovstalo, duchovia naši by sa museli stať poddanými onému anjelovi, ktorý padol z prítomnosti Večného Boha a stal sa diablom, aby už nepovstal.

9 A duchovia naši by sa museli stať podobnými jemu a my by sme sa stali diabliami, anjelmi diabla, a boli by sme vylúčení z prítomnosti nášho Boha, a zostali by sme s otcom lží, v biede, ako je on sám; áno, s tou bytosťou, ktorá podviedla našich prvých rodičov, ktorá sa premieňa skoro až v anjela svetla a podnecuje deti ľudské k tajným spolkom vraždenia a všelijakým tajným dielam temnoty.

10 Ó, aká veľká je dobrotivosť nášho Boha, ktorý pripravuje cestu pre náš únik zo zovretia tejto hroznej príšery; áno, onej príšery, smrti a pekla, ktorú nazývam smrťou tela, a tiež smrťou ducha.

11 A kvôli ceste vyslobodenia Boha nášho, Svätého Izraelského, táto smrť, o ktorej som hovoril, ktorá je časná, vydá svojich mŕtvych; a táto smrť je hrob.

12 A táto smrť, o ktorej som hovoril, ktorá je duchovnou smrťou, vydá svojich mŕtvych; a táto duchovná smrť je peкло; a preto

musia smrť a peklo vydať svojich mŕtvych, a peklo musí vydať zajatých duchov svojich, a hrob musí vydať zajaté telá svoje, a telá a duchovia ľudí budú spolu navzájom znovuzriadení; a to mocou vzkriesenia Svätého Izraelského.

13 Ó, aký veľký je plán nášho Boha! Lebo na druhej strane, raj Boží musí vydať ducha spravodlivých a hrob vydá telo spravodlivých; a duch a telo sú opäť k sebe znovuzriadení, a všetci ľudia sa stanú neporušiteľnými a nesmrteľnými, a sú živým dušami, majú dokonalú znalosť, podobne ako my v tele, až na to, že naša znalosť bude dokonalá.

14 A preto budeme mať dokonalú znalosť všetkej viny svojej, nečistoty svojej a nahoty svojej; a spravodliví budú mať dokonalú znalosť radosti svojej, a spravodlivosti svojej, súc odetí čistotou, áno, dokonca rúchom spravodlivosti.

15 A stane sa, že keď všetci ľudia prejdú z tejto prvej smrti k životu, nakoľko sa stávajú nesmrteľnými, musia sa ukázať pred sudcovskou stolicou Svätého Izraelského; a potom prichádza súd, a potom musia byť súdení podľa svätého súdu Božieho.

16 A tak celkom isto, akože žije Pán, lebo Pán Boh to hovoril, a to je večné slovo jeho, ktoré nemôže pominúť, že tí, ktorí sú spravodliví, budú spravodliví aj naďalej, a tí, ktorí sú špinaví, budú špinaví aj naďalej; a preto tí, ktorí sú špinaví, sú diabol a anjeli jeho; a tí

odídu do večného ohňa pripraveného pre nich; a ich muky sú ako jazero ohňa a síry, ktorého plameň stúpa hore na veky vekov a nemá konca.

17 Ó, tá veľkosť a spravodlivosť nášho Boha! Lebo on vykonáva všetky slová svoje, a tie vychádzajú z úst jeho a zákon jeho musí byť naplnený.

18 Ale hľa, spravodliví, svätí Svätého Izraelského, tí, ktorí veria v Svätého Izraelského, tí, ktorí vytrpeli križe sveta a nedbali na potupu jeho, tí zdedia kráľovstvo Božie, ktoré bolo pre nich pripravené od založenia sveta a ich radosť bude úplná naveky.

19 Ó, tá veľkosť milosrdenstva nášho Boha, Svätého Izraelského! Lebo on vyslobodzuje svätých svojich od onej hroznej príšery diabla a smrti, a pekla, a oného jazera ohňa a síry, čo sú nekočné muky.

20 Ó, aká veľká je svätosť nášho Boha! Lebo on pozná všetky veci a niet ničoho, čo by nepoznal.

21 A príde na svet, aby mohol spasť všetkých ľudí, ak budú počúvať hlas jeho; lebo hľa, on vytrpí bolesti všetkých ľudí, áno, bolesti každého živého stvorenia, ako mužov, tak aj žien a detí, ktorí patria do rodiny Adamovej.

22 A on to vytrpí, aby vzkriesenie mohlo prísť ku všetkým ľuďom, aby všetci mohli stáť pred ním vo veľký a súdny deň.

23 A prikazuje všetkým ľuďom, že musia činiť pokánie a byť pokrstení v mene jeho, majú

dokonalú vieru v Svätého Izraelského, inak nemôžu byť spasení v kráľovstve Božom.

24 A ak nebudú činiť pokánie a veriť v meno jeho, a ak nebudú pokrstení v mene jeho, a nevytrvajú do konca, musia byť zatratení; lebo Pán Boh, Svätý Izraelský, tak hovoril.

25 A preto, on dal zákon; a kde nie je daný zákon, tam nie je trest; a kde nie je trest, tam nie je odsúdenie; a kde nie je odsúdenie, tam milosrdenstvo Svätého Izraelského má na ľudí nárok pre uzmiernenie; lebo oni sú vyslobodení mocou jeho.

26 Lebo uzmiernenie uspokojuje požiadavky spravodlivosti jeho pre všetkých tých, ktorým nebol daný zákon, a tak sú vyslobodení od onej hroznej príšery, smrti a pekla, a diabla, a jazera ohňa a síry, čo sú nekonečné muky; a sú znovuzriadení tomu Bohu, ktorý im dal dych, ktorý je Svätý Izraelský.

27 Ale beda tomu, komu bol daný zákon, áno, kto má všetky prikázania Božie ako my, a kto ich prestupuje, a kto márne dni skúšky svojej, lebo stav jeho je hrozný!

28 Ó, ten ľstivý plán oného zlého! Ó, tá márnivosť a nestálosť, a pochabosť ľudí! Keď sú učení, myslia si, že sú múdri, a nepočúvajú radu Božiu, lebo ju zavrhnú, domnievajú sa, že všetko poznajú sami, a preto, múdrosť ich je pochabosť a neprospieva im. A oni zahynú.

29 Ale byť učení je dobré, ak počúvajú rady Božie.

30 Ale beda bohatým, ktorí sú bohatí, čo sa týka vecí sveta. Lebo pretože sú bohatí, opovrhujú chudobnými a prenasledujú miernych, a ich srdcia lipnú na ich pokladoch; a preto ich pokladom je ich boh. A hľa, poklad ich tiež zahynie s nimi.

31 A beda hluchým, ktorí nechcú počuť; lebo oni zahynú.

32 Beda slepým, ktorí nechcú vidieť; lebo oni zahynú tiež.

33 Beda tým srdca neobrezaného, lebo vedomie ich neprávností ich udrie posledného dňa.

34 Beda klamárovi, lebo on bude zvrhnutý dole do pekla.

35 Beda vrahovi, ktorý úmyselne zabíja, lebo on zomrie.

36 Beda tým, ktorí sa dopúšťajú smilstiev, lebo oni budú zvrhnutí dole do pekla.

37 Áno, beda tým, ktorí uctievať modly, lebo diabol všetkých diablov sa z nich raduje.

38 A skrátka, beda všetkým tým, ktorí umierajú v hriechoch svojich; lebo sa navrátia k Bohu a uvidia tvár jeho, a zostanú v hriechoch svojich.

39 Ó milovaní bratia moji, pamätajte, aké strašné je prestupovať proti tomu Svätému Bohu, a tiež aké strašné je podľahnúť prehováraniu toho ľstivého. Pamätajte, telesné zmyšľanie je smrť a duchovné zmyšľanie je život večný.

40 Ó milovaní bratia moji, doprajte sluchu slovám mojim. Pamätajte na veľkosť Svätého Izraelského. Nehovorte, že som

k vám hovoril tvrdé veci; lebo ak to tak poviete, budete pravdu hanobiť; lebo ja som hovoril slová Tvorcu vášho. Viem, že slová pravdy sú proti všetkej nečistote tvrdé; ale spravodliví sa ich neboja, lebo milujú pravdu a nie sú otrasení.

41 Ó teda, milovaní bratia moji, poďte k Pánovi, k Svätému. Pamätajte, že cesty jeho sú spravodlivé. Hľa, cesta pre človeka je úzka, ale leží pred ním v priamom smere a strážcom brány je Svätý Izraelský; a nezamestnáva tam žiadneho služobníka; a niet tam žiadnej inej cesty okrem tej, ktorá vedie tou bránou; lebo on nemôže byť oklamáný, lebo Pán Boh je meno jeho.

42 A kto klope, tomu on otvorí; a múdri, a učení, a tí, ktorí sú bohatí, ktorí sú nadutí pre učenosť svoju a múdrosť svoju, a bohatstvo svoje – áno, to sú tí, ktorými on opovrhne; a ak neodhodia veci tieto a neuznajú samých seba za pochabých pred Bohom, a nezostúpia dolu do hlbín pokory, on im neotvorí.

43 Ale veci múdrych a rozvážnych budú pred nimi skryté navenky – áno, oné šťastie, ktoré je pripravené pre svätých.

44 Ó milovaní bratia moji, pamätajte na slová moje. Hľa, snímam odev svoj a vytriasam ho pred vami; modlím sa k Bohu spásy svojej, aby na mňa pohliadol všeprenikajúcim okom svojim; a preto poznáte posledného dňa, kedy všetci ľudia budú súdení

za skutky svoje, že Boh Izraelský svedčil, že ja som striasol neprávnosti vaše z duše svojej a že pred ním stojím v jasnosti, a že som zbavený krvi vašej.

45 Ó milovaní bratia moji, odvráťte sa od hriechov svojich; straste reťaze toho, ktorý by vás chcel pevne spútať; poďte k tomu Bohu, ktorý je skalou spásy vašej.

46 Pripravte dušu svoju na onen slávny deň, kedy spravodlivosť bude udelená spravodlivým, dokonca na deň súdu, aby ste nemuseli byť vydesení hrozným strachom; aby ste nemuseli mať dokonalú spomienku na hroznú vinu svoju a neboli ste prinútení zvoláť: Sväté, sväté sú súdy tvoje, ó Pane Bože Všemohúci – ale ja poznám vinu svoju; prestúpil som zákon tvoj a priestupky moje sú moje; a diabol ma získal, a tak som korisťou hroznej biedy jeho.

47 Ale hľa, bratia moji, je nevyhnutné, aby som vás prebúdzal k hroznej skutočnosti vecí týchto? Trýznil by som duše vaše, keby myseľ vaša bola čistá? Bol by som k vám priamy podľa jasnosti pravdy, keby ste boli oslobodení od hriechu?

48 Hľa, keby ste boli svätí, hovoril by som k vám o svätosti; ale pretože nie ste svätí a pozeráte na mňa ako na učiteľa, je nevyhnutne nutné, aby som vás učil následkom hriechu.

49 Hľa, duša moja sa hrozí hriechu a srdce moje sa teší zo spravodlivosti; a ja budem chváliť sväté meno Boha svojho.

50 Podťe, bratia moji, každý, kto je smädný, podťe k vodám; a ten, kto nemá peňazí, nech príde, kupuje a je; áno, podťe a kupujte víno a mlieko bez peňazí a bez ceny.

51 A preto, neutrácajte peniaze za to, čo nemá žiadnej ceny, ani nepracujte pre to, čo nemôže uspokojiť. Počúvajte ma usilovne a pamätajte na slová, ktoré som hovoril; a podťe k Svätému Izraelskému, a hodujte na tom, čo nehynie, ani sa nemôže skaziť, a nech sa duša vaša teší z tučnoty.

52 Hľa, milovaní bratia moji, pamätajte na slová Boha svojho; modlite sa k nemu neustále vo dne a v noci vzdávajte vďaku svätému menu jeho. Nech sa srdcia vaše radujú.

53 A hľa, aké veľké sú zmluvy Pána a aká veľká je blahosklonnosť jeho k deťom ľudským; a pre veľkosť svoju a milosť svoju, a milosrdenstvo nám prisľúbil, že semeno naše nebude úplne zničené podľa tela, ale že ich zachová; a v budúcich pokoleniach sa stanú spravodlivou vetvou Izraela.

54 A teraz, bratia moji, chcem k vám hovoriť viac; ale napozajtre vám prednesiem zvyšok slov svojich. Amen.

KAPITOLA 10

Židia ukrižujú svojho Boha – Budú rozptýlení, dokiaľ v neho nezačnú veriť – Amerika bude krajinou slobody, kde nebude panovať žiaden kráľ – Zmierte sa s Bohom a získajte spásu

skrze jeho milosť. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A TERAZ ja, Jákob, hovorím k vám opäť, milovaní bratia moji, ohľadom tejto spravodlivej vetvy, o ktorej som hovoril.

2 Lebo hľa, sľuby, ktoré sme obdržali, sú sľubmi pre nás podľa tela; a preto, aj keď mi bolo ukázané, že mnohé z detí našich zahynú v tele pre nevieru, predsa len, Boh bude milosrdný k mnohým; a deti naše budú znovuzriadené, aby mohli dôjsť k tomu, čo im dá pravú znalosť ich Vykupiteľa.

3 A preto, ako som vám povedal, je nevyhnutne nutné, aby Kristus – lebo včera v noci mi anjel povedal, že toto bude meno jeho – prišiel medzi Židov, medzi tých, ktorí sú zlovoľnejšou časťou sveta; a oni ho ukrižujú – lebo tak to prináleží nášmu Bohu a niet žiadneho iného národa na zemi, ktorý by ukrižoval Boha svojho.

4 Lebo keby boli tieto mocné zázraky spôsobené medzi inými národmi, činili by pokánie a vedeli by, že on je ich Boh.

5 Ale pre kňazské ľstivosti a neprávosti zatvrdia tí v Jeruzaleme šíje svoje proti nemu, a tak bude ukrižovaný.

6 A preto, pre ich neprávosti príde na nich zničenie, hladomor, mor a krviprelievanie; a tí, ktorí nebudú zničení, budú rozptýlení medzi všetky národy.

7 Ale hľa, tak hovorí Pán Boh: Keď príde deň, kedy vo mňa budú

veriť, že ja som Kristus, vtedy, ako som učinil zmluvu s ich otcami, budú znovuzriadení v tele na zemi do krajín dedičstva svojho.

8 A stane sa, že budú zhromaždení z dlhého rozptýlenia svojho, z ostrovov morských a zo štyroch častí zeme; a národy pohanov budú veľké v očiach mojich, hovorí Boh, lebo ich vynesú do krajín ich dedičstva.

9 Áno, králi pohanov budú ich pestúnmi a ich kráľovné dojkami; a preto, sľuby Pánove sú veľké pre pohanov, lebo on tak povedal, a kto sa môže prieť?

10 Ale hľa, krajina táto, hovorí Boh, bude krajinou dedičstva tvojho a pohana budú požehnaní v krajine tejto.

11 A krajina táto bude krajinou slobody pre pohanov a v krajine tejto nebude žiadnych kráľov, ktorí budú vzbudení pohanom.

12 A opevním krajinu túto proti všetkým ostatným národom.

13 A ten, kto bojuje proti Sionu, zahynie, hovorí Boh.

14 Lebo ten, kto pozdvihuje kráľa proti mne, zahynie, lebo ja, Pán, kráľ neba, budem ich kráľom a budem naveky svetlom tým, ktorí počujú slová moje.

15 A preto, z tohto dôvodu, aby mohli byť naplnené zmluvy moje, ktoré som učinil s deťmi ľudskými a ktoré s nimi učiním, pokiaľ sú v tele, musím nevyhnutne zničiť tajné diela temnoty a vrážd, a ohavností.

16 A preto ten, kto bojuje proti Sionu, ako Žid, tak pohan, ako

porobený, tak slobodný, ako muž, tak žena, zahynie; lebo to sú tí, ktorí sú smilnicou celej zeme; lebo tí, ktorí nie sú za mňa, sú proti mne, hovorí Boh náš.

17 Lebo ja splním sľuby svoje, ktoré som učinil s deťmi ľudskými a ktoré im učiním, pokiaľ sú v tele –

18 A preto, milovaní bratia moji, tak hovorí Boh náš: Budem sužovať semeno tvoje rukou pohanov; a predsa obmäkčím srdcia pohanov tak, že pre nich budú ako otec; a preto, pohana budú požehnaní a počítaní medzi dom Izraela.

19 A preto zasväťím krajinu túto naveky semenu tvojmu a tým, ktorí budú počítaní medzi semeno tvoje, ako krajinu ich dedičstva; lebo je to vyvolená krajina, hovorí mi Boh, nad všetky iné krajiny, a preto chcem, aby všetci ľudia, ktorí na nej prebývajú, mňa uctievali, hovorí Boh.

20 A teraz, milovaní bratia moji, vidiac, že náš milosrdný Boh nám dal tak veľké poznanie vecí týchto, pamätajme na neho a odložme hriechy svoje, a nevešajme hlavy svoje, lebo my nie sme zavrnutí; a predsa sme boli vyhnaní z krajiny dedičstva svojho; ale boli sme privedení do lepšej krajiny, lebo Pán učinil more cestou našou a my sme na ostrove morskom.

21 Ale veľké sú sľuby Pánove tým, ktorí sú na ostrovoch morských; a preto, že sa hovorí ostrovy, musí ich byť nevyhnutne viac než tento a oni sú tiež obývané bratmi našimi.

22 Lebo hľa, Pán Boh vyviedol z času na čas ľudí z domu Izraela, podľa vôle svojej a potešenia. A teraz hľa, Pán pamätá na všetkých tých, ktorí boli odlomení, a preto tiež pamätá na nás.

23 Takže, rozveseľte srdcia svoje a pamätajte, že ste slobodní, aby ste jednali sami za seba – zvolili si cestu večnej smrti alebo cestu večného života.

24 A preto, milovaní bratia moji, zmierte sa s vôľou Božou, a nie s vôľou diabla a tela; a pamätajte, potom, čo sa zmierite s Bohom, že je to iba milosťou Božou a skrze ňu, že ste spasení.

25 A preto, kiež vás Boh pozdvihne zo smrti mocou vzkriesenia, a tiež z večnej smrti mocou uzmierenia, aby ste mohli byť prijatí do večného kráľovstva Božieho, aby ste ho mohli chváliť skrze božskú milosť. Amen.

KAPITOLA 11

Jákob videl svojho Vykupiteľa – Zákon Mojžišov predstavuje Krista a dokazuje, že príde. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A TERAZ, Jákob vtedy hovoril oveľa viac vecí k ľudu môjmu; a predsa iba veci tieto som nechal zapísať, lebo veci, ktoré som napísal mi postačujú.

2 A teraz ja, Nefi, píšem viac slov Izaiášových, lebo duša moja sa raduje zo slov jeho. Lebo vzťahujem slová jeho na ľud svoj a vyšlem ich ku všetkým deťom svojim, lebo on

skutočne videl Vykupiteľa môjho, rovnako ako som ho videl ja.

3 A brat môj Jákob ho tiež videl, ako som ho videl ja; a preto vyšlem ich slová k deťom svojim, aby som im dokázal, že slová moje sú pravdivé. A preto slovami troch, hovoril Boh, potvrdím slovo svoje. A predsa, Boh posielala viac svedkov a dokazuje všetky slová svoje.

4 Hľa, dušu moju teší dokazovať ľudu svojmu pravdu o príchode Krista; lebo k tomu účelu bol daný zákon Mojžišov; a všetky veci, ktoré boli Bohom dané od počiatku sveta človeku, stelesňujú jeho.

5 A duša moja sa tiež teší zo zmlúv Pánových, ktoré učinil s otcami našimi; áno, duša moja sa teší z milosti jeho a spravodlivosti jeho, a moci, a milosrdenstva vo veľkom a večnom pláne vyslobodenia od smrti.

6 A dušu moju teší dokazovať ľudu môjmu, že pokiaľ by Kristus neprišiel, všetci ľudia by museli zahynúť.

7 Lebo keby nebolo Krista, nebolo by Boha; a keby nebolo Boha, nie sme my, lebo by nemohlo byť žiadneho stvorenia. Ale Boh je, a on je Kristus, a príde v plnosti svojho vlastného času.

8 A teraz píšem niekoľko slov Izaiášových, aby každý, kto z ľudu môjho uvidí slová tieto, mohol pozdvihnúť srdce svoje a radovať sa ohľadom všetkých ľudí. Teraz, toto sú tie slová a vy ich môžete vzťahovať na seba a na všetkých ľudí.

KAPITOLA 12

Izaiáš vidí chrám neskorších dní, zhromaždenie Izraela a súd a mier počas milénia – Pyšní a zlovoľní budú ponížení pri druhom príchode – Porovnaj s Izaiášom 2. Okolo roku 559–545 pred Kr.

SLOVO, ktoré Izaiáš, syn Ámócov, videl ohľadom Júdu a Jeruzalema:

2 A stane sa v posledných dňoch, keď hora domu Pánovho bude založená na vrcholku hôr a bude vyvýšená nad pahorky, a všetky národy sa k nej budú hrnúť.

3 A mnohí ľudia pôjdu a povedia: Podte, a vystúpme na horu Pána, do domu Boha Jákovovho; a on nás bude vyučovať cestám svojim a my budeme kráčať po jeho chodníkoch; lebo zo Si-
onu vyjde zákon a slovo Pánovo z Jeruzalema.

4 A on bude súdiť medzi národmi a bude karhať mnohých ľudí: a oni prekujú meče svoje na radlice a kopije svoje na vinárske nože – národ nepozdvihne meč proti národu, ani sa už nebudú učiť vojne.

5 Ó dom Jákovov, podte, a kráčajme vo svetle Pána; áno, podte, lebo vy všetci ste blúdili, každý k zlovoľným cestám svojim.

6 Takže, ó Pane, ty si opustil ľud svoj, dom Jákovov, pretože sú naplnení z východu a počúvajú veštcov ako Filištínci, a majú zaľúbenie v deťoch cudzincov.

7 Krajina ich je tiež plná striebra a zlata, ani niet konca ich

pokladom; krajina ich je tiež plná koní, ani niet konca ich vozom.

8 Krajina ich je tiež plná model; uctievajú dielo vlastných rúk svojich, to, čo ich vlastné prsty zhotovili.

9 A obyčajný človek sa neskláňa a veľký človek sa nepokoruje, takže mu neodpúšťaj.

10 Ó vy zlovoľní, vojдите do skaly a ukryte sa v prachu, lebo bázeň pred Pánom a sláva velebnosti jeho vás udrie.

11 A stane sa, že spupné pohľady človeka budú pokorené, a povýšenosť ľudská bude sklonená, a Pán sám bude povýšený v onen deň.

12 Lebo deň Pána mocnosťou čoskoro príde na všetky národy, áno, na každý; áno, na pyšných a spupných, a na každého, kto je povýšený, a ten bude ponížený.

13 Áno, a deň Pána príde na všetky cédre libanonské, lebo sú vysoké a povýšené; a na všetky duby bášánské;

14 A na všetky vysoké hory a na všetky pahorky, a na všetky národy, ktoré sú povýšené, a na každý ľud;

15 A na každú vysokú vežu, a na každú opevnenú hradbu;

16 A na všetky lode morské, a na všetky lode taršíšske, a na všetky príjemné predstavy.

17 A spupnosť človeka bude sklonená, a povýšenosť ľudská bude ponížená; a Pán sám bude povýšený v onen deň.

18 A úplne skoncuje s modlami.

19 A oni pôjdu do dier skalných, a do jaskýň zeme, lebo príde na

nich bázeň pred Pánom a sláva velebnosti jeho ich udrie, keď povstane, aby strašne otriasol zemou.

20 V onen deň človek hodí modly svoje zo striebra a modly svoje zo zlata, ktoré si zhotovil, aby ich uctieval, krtom a netopierom;

21 Pôjdu do skalných trhlín a na vrcholky bralných roklín, lebo na nich príde bázeň pred Pánom a velebnosť slávy jeho ich udrie, keď povstane, aby strašne otriasol zemou.

22 Zanechajte človeka, ktorého dych je v nozdrách jeho; lebo za čo bude považovaný?

KAPITOLA 13

Júda a Jeruzalem budú potrestaní za svoju neposlušnosť – Pán obhajuje svoj ľud a súdi ho – Dcéry Sionu sú prekliate a trýznené pre svoju svetkosť – Porovnaj s Izaiášom 3. Okolo roku 559–545 pred Kr.

LEBO hľa, Pán, Pán mocností, odoberie z Jeruzalema a od Júdu podporu a oporu, celú oporu chleba a celú podporu vody –

2 Mocného muža a muža vojny, sudcu a proroka, a múdreho, a starca;

3 Veliteľa nad päťdesiatimi a úctyhodného muža, a radcu, a zručného remeselníka, a výrečného rečníka.

4 A dám im deti za kniežatá, a nemluvňatá im budú panovať.

5 A ľud bude utláčaný, jeden druhým a každý bližným svojim;

dieťa sa bude chovať pyšne voči staršiemu a podliak voči úctyhodnému.

6 Keď sa človek chopí brata svojho z domu otca svojho, a povie: Ty máš odev, ty buď panovníkom naším, a nech záhuba táto nepríde pod rukou tvojou –

7 V onen deň bude prisahať, hovoriac: Ja nebudem ránhojičom; lebo v dome mojom niet ani chleba, ani odevu; nečinite zo mňa panovníka ľuďom.

8 Lebo Jeruzalem je zborený a Júda padol, pretože ich jazyky a ich skutky sú proti Pánovi, aby dráždili oči slávy jeho.

9 Výraz ich tváre svedčí proti nim a vyhlasuje, že ich hriech je dokonca ako Sodomy a nemôžu to skryť. Beda ich dušiam, lebo sami sa odmenili zlom!

10 Povedzte spravodlivým, že oni sú na tom dobre; lebo budú jesť ovocie činov svojich.

11 Beda zlovoľným, lebo oni zahynú; lebo odmena ich rúk spočinie na nich!

12 A ľud môj, deti sú jeho utláčatelia a ženy nad ním panujú. Ó ľud môj, tí, ktorí ťa vedú, spôsobujú, že chybuješ, a ničia cestu chodníkov tvojich.

13 Pán povstáva, aby obhajoval, a stojí, aby súdil ľud.

14 Pán vstupuje do súdu so staršími ľudu svojho a kniežatami jeho; lebo vy ste vyjedli vinicu a lup chudobných v domoch svojich.

15 Čo zamýšľate? Rozbíjate ľud môj na kusy a drvíte tváre

chudobných, hovorí Pán Boh mocnosť.

16 Navyše, Pán povedal: Pretože dcéry Sionu sú namyslené a kráčajú s vystretým krkom a samopašnými očami, drobčiac a cupkajúc, a cinkajúc nohami –

17 Takže Pán postihne svrabom temeno hláv dcér Sionu a Pán obnaží ich tajné miesta.

18 V onen deň Pán odníme okrasu ich cinkajúcich ozdôb a sieťky, a ozdobné členky s polmesiacmi;

19 Retiazky a náramky, a závoje;

20 Čepce a retiazky na nohy, a členky, a nádoby s voňavkami, a náušnice;

21 Prstene a šperky do nosa;

22 Premennivé časti šatu a plášte, a ručníky, a kapsičky;

23 Zrkadlá a jemné tkaniny, a šály, a závoje.

24 A stane sa, že namiesto sladkej vône bude zápach; a namiesto opasku diera; a namiesto upravených vlasov lysina; a namiesto živôtiku opásanie vrecovinou; spálenina namiesto krásy.

25 Mužovia tvoji padnú mečom a mocní tvoji vo vojne.

26 A brány jeho budú lamentovať a žiaľiť; a on bude pustý a bude sedieť na zemi.

KAPITOLA 14

Sion a jeho dcéry budú vykúpené a očistené v deň milénia – Porovnaj s Izaiášom 4. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A v onen deň sedem žien uchopí jedného muža, hovoriac: Budeme jesť svoj vlastný chlieb a nosiť svoj vlastný šat; len nás nechaj nazývať sa menom tvojím, aby potupa naša bola odňatá.

2 V onen deň bude vetva Pána krásna a slávna; plod zeme znamenitý a pôvabný pre tých, ktorí unikli z Izraela.

3 A stane sa, že tí, ktorí budú ponechaní v Sione a zostanú v Jeruzaleme, budú nazývaní svätí, každý, kto je zapísaný medzi žijúcimi v Jeruzaleme –

4 Keď Pán zmyje špinu z dcér Sionu a očistí krv Jeruzalema z jeho stredu duchom súdu a duchom žiaru.

5 A Pán stvorí nad každým obydlím hory Sion a nad zhromaždeniami jeho oblak a dym vo dne a žiaru plápolajúceho ohňa v noci; lebo všetka sláva Sionu bude pod ochranou.

6 A bude tam stánok pre tieň počas dňa pred horúčavou a ako útočisko a skrýša pred búrkou a dažďom.

KAPITOLA 15

Pánova vinica (Izrael) spustne a jeho ľud bude rozptýlený – Prídu na nich biedy v ich padlom a rozptýlenom stave – Pán pozdvihne koruhvu a zhromaždí Izrael – Porovnaj s Izaiášom 5. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A potom budem spievať premilému svojmu pieseň milého môjho o vinici jeho. Môj premilý

má vinicu na veľmi úrodnom pahorku.

2 A ohradil ju a vybral z nej kamene, a osadil ju najvyberanejším viničom, a postavil vežu uprostred nej, a tiež v nej zhotovil vínny lis; a dohliadal, aby priniesla hrozno, a ona priniesla hrozno plané.

3 A teraz, ó obyvatelia Jeruzalema a mužovia júdski, súdte, prosím vás, medzi mnou a viničou mojou.

4 Čo viac ešte mohlo byť urobené pre vinicu moju, čo som na nej neurobil? A preto, keď som dohliadal, aby priniesla hrozno, priniesla hrozno plané.

5 A teraz, hľa; poviem vám, čo učiním viniči svojej – odnímam jej ohradu a bude vyjedená; a zbörím jej hradby, a bude pošliapaná;

6 A nechám ju spustnúť; nebude prerezávaná ani okopávaná; ale vzíde v nej bodľačie a trnie; tiež prikážem oblakom, aby ju dažďom neskrápali.

7 Lebo vinica Pána mocnosť je dom Izraela a mužovia júdski príjemnou rastlinou jeho; a on očakával súd, a hľa, útlak; očakával spravodlivosť, ale hľa, plač.

8 Beda tým, ktorí pripájajú dom k domu dovtedy, kým tam nie je miesta, tak aby mohli byť uprostred zeme sami!

9 Do uší mojich povedal Pán mocnosť, skutočne mnohé domy budú opustené a veľké a krásne mestá bez obyvateľov.

10 Áno, desať honov vinice vydá jeden okov a chómer semena vydá éfu.

11 Beda tým, čo včasráno vstávajú, aby sa mohli držať silného nápoja, a ktorí pokračujú až do noci a víno ich rozpaľuje!

12 A harfa, a lutna, a bubon, a flauta, a víno patria na ich hody; ale oni nehľadia na dielo Pánove, ani neuvažujú o pôsobení rúk jeho.

13 Takže, ľud môj ide do zajatia, pretože nemajú žiadnu znalosť; a vznešení ich ľudia sú vyhladovaní a ich zástupy sú vysušené smädom.

14 Takže, peklo samotné sa rozšírilo a neobmedzene roztvorilo papušu svoju; a ich sláva, a ich zástup, a ich nádhera, a ten, kto sa raduje do neho zostúpia.

15 A obyčajný človek bude poníženy a mocný muž bude pokorený, a oči spupného budú pokorené.

16 Ale Pán mocnosť bude povýšený v súde, a Boh, ktorý je svätý, bude posvätený v spravodlivosti.

17 Potom sa budú baránky pást podľa zvyku svojho a pusté miesta tučných budú cudzinci vyjedat.

18 Beda tým, ktorí priťahujú nepravosť povrazmi márnivosti a hriech vozovým lanom;

19 Ktorí hovoria: Nech sa ponáhľa, urýchli dielo svoje, aby sme ho mohli vidieť; a nech sa rada Svätého Izraelského priblíži a príde, aby sme ju mohli poznať.

20 Beda tým, ktorí nazývajú zlo dobrom a dobro zlom, ktorí vydávajú temnotu za svetlo a svetlo za temnotu, ktorí vydávajú horké za sladké a sladké za horké!

21 Beda tým, ktorí sú múdri vo vlastných očiach svojich a rozvážni v pohľade svojom vlastnom!

22 Beda mocným v pití vína a mužom sily v miešaní silného nápoja;

23 Ktorí ospravedľujú zlovoľného za odmenu a spravodlivosť spravodlivého odnímajú od neho!

24 Takže, ako oheň stravuje strnisko a plameň požiera plevy, ich koreň bude zahŕňať a ich kvety sa rozletia ako prach; pretože oni zavrhlí zákon Pána mocnosť a pohrdli slovom Svätého Izraelského.

25 Takže, hnev Pána vzplanul proti ľudu jeho a on pozdvihol proti nim ruku svoju, a udril ich; a pahorky sa triasli, a ich mŕtvy boli roztrhané uprostred ulíc. Lebo po tomto všetkom sa hnev jeho neodvrátil, ale ruka jeho je stále pozdvihnutá.

26 A on pozdvihne koruhvu národom ďalekým, a zapíska na tých od končín zeme; a hľa, prídu rýchlo a pohotovo; žiadny medzi nimi nebude unavený a nebude sa potkýnať.

27 Žiadny nebude driemať ani spať; ani pás na ich bedrách nebude uvoľnený, ani remienok na ich obuvi sa nepretrhne;

28 Ich šípy budú ostré a všetky ich luky napnuté, a kopytá ich koní budú považované za kremeň, a ich kolesá za víchricu, a ich rev za rev leva.

29 Budú revať ako mladé levy; áno, budú revať, a zdrapia korisť a odnesú ju do bezpečia, a nikto ju nevyslobodí.

30 A v onen deň budú proti nim revať ako reve more; a ak sa pozrú na krajinu, hľa, tma a smútok, a svetlo je zatemnené tam v nebesiach.

KAPITOLA 16

Izaiáš vidí Pána – Izaiášove hriechy sú odpustené – Je povolovaný prorokovať – Prorokuje o odmietnutí Kristovho učenia Židmi – Zvyšok sa navráti – Porovnaj s Izaiášom 6. Okolo roku 559–545 pred Kr.

V ROKU, kedy zomrel kráľ Uzijá, videl som tiež Pána sediaceho na tróne, vysokom a vyvýšenom, a okraj rúcha jeho naplňal chrám.

2 Nad ním stáli serafíni, každý mal po šesť krídiel; dvoma si zakrýval tvár svoju a dvoma si zakrýval nohy svoje, a dvoma lietal.

3 A jeden volal na druhého, a hovoril: Svätý, svätý, svätý je Pán mocností; celá zem je plná slávy jeho.

4 A veraje dverí sa pohli na hlas toho, ktorý volal a dom sa naplnil dymom.

5 Potom som povedal: Beda je mi! Lebo som zničený, pretože som človek pier nečistých; a prebývam uprostred ľudu pier nečistých; lebo oči moje videli Kráľa, Pána mocností.

6 Potom ku mne priletel jeden zo serafínov, majúc vo svojej ruke žeravý uhlík, ktorý vzal kliešťami z oltára;

7 A položil ho na ústa moje, a povedal: Hľa, tento sa dotkol pier

tvojich; a nepravosť tvoja je odňatá a hriech tvoj je očistený.

8 Tiež som počul hlas Pána povedať: Koho mám poslať a kto pôjde za nás? Potom som povedal: Tu som; pošli mňa.

9 A on povedal: Choď a povedz ľudu tomuto – Veď počúvajte, ale oni nerozumeli; a veď sa pozrite, ale oni nechápali.

10 Zatvrd' srdcia ľudu tohto a zapchaj ich uši, a ich oči zavri – aby nevideli očami svojimi a nepočuli ušami svojimi, a nerozumeli srdcami svojimi, a neboli obrátení, a neboli uzdravení.

11 Potom som povedal: Pane, ako dlho? A on povedal: Pokiaľ mestá nebudú spustnuté bez obyvateľa a domy bez človeka, a krajina nebude úplne zničená;

12 A Pán premiestnil ľud ďaleko, lebo uprostred krajiny bude veľká prázdnota.

13 Ale predsa bude desatina, a tí sa navrátia, a budú strávení ako lipa a ako dub, ktorých podstata je v nich, aj keď zhadzujú lístie svoje; takisto sväté semeno bude ich podstatou.

KAPITOLA 17

Efrajim a Sýria vedú vojnu proti Júdovi – Kristus sa narodí z panny – Porovnaj s Izaiášom 7. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A STALO sa za dní Ácháza, syna Jótámovho, syna Uzijovho, kráľa júdskeho, že Recín, kráľ sýrsky, a Pekach, syn Remaljov, kráľ

izraelský, vyšli hore k Jeruzalemu, aby proti nemu viedli vojnu, ale nemohli ho premôcť.

2 A oznámené bolo domu Dávidovmu, hovoriac: Sýria sa spojila s Efrajimom. A srdce jeho sa zachvelo, aj srdcia ľudu jeho, ako sa stromy v lese chvejú vetrom.

3 Potom Pán povedal Izaiášovi: Vyjdi teraz naproti Ácházovi, ty a Šeár Jášúb, syn tvoj, na koniec vodovodu horného rybníka, na cestu k valchárovmu poľu;

4 A povedz mu: Maj sa na pozore a utíš sa; neboj sa a srdce tvoje nech sa nestrachuje pre tieto dva konce týchto dymiacich pochodní, pred neľútostným hnevom Recína a Sýrie, a syna Remaljovho.

5 Pretože Sýria, Efrajim a syn Remaljov osnovali proti tebe spiknutie, hovoriac:

6 Tiahnime proti Júdovi a sužujme ho, a rozvráťme ho zvnútra, a ustanovme si uprostred neho kráľa, áno, syna Tabeélovho.

7 Tak hovorí Pán Boh: Nebude tomu tak, ani sa tak nestane.

8 Lebo hlavou Sýrie je Damask a hlavou Damasku je Recín; a počas šesťdesiatich piatich rokov bude Efrajim zlomený, takže nebude ľuďom.

9 A hlavou Efrajima je Samária a hlavou Samárie je syn Remaljov. Ak neveríte, skutočne neobstojíte.

10 Navyše, Pán znova prehovoril k Ácházovi, hovoriac:

11 Požiadať o znamenie Pána, Boha svojho; požiadať oň buď v hĺbkach alebo vo výšinách hore.

12 Ale Ácház povedal: Nepoziadam, ani nebudem pokúšať Pána.

13 A on povedal: Počuj teraz, ó dom Dávidov; je ti málo skúšať trpezlivosť ľudí, ale ty budeš skúšať trpezlivosť aj Boha môjho?

14 Takže sám Pán ti dá znamenie – Hľa, panna počne a porodí syna, a dá mu meno Immanuel.

15 Maslo a med bude jesť, aby vedel odmietnuť zlo a zvoliť dobro.

16 Lebo predtým, ako bude dieťa vedieť odmietnuť zlo a zvoliť dobro, krajina, ktorú nenávidíš, bude opustená obomi svojimi kráľmi.

17 Pán privedie kráľa asýrskeho na teba a na ľud tvoj, a na dom otca tvojho dni, akých nebolo odo dňa, kedy Efrajim opustil Júdu.

18 A stane sa v onen deň, že Pán zapíska na muchu, ktorá je v tej najzadnejšej časti Egypta, a na včelu, ktorá je v krajine asýrskej.

19 A ony prídu a všetky spochínú v pustých údoliach a v diekach skalných, a na všetkom trní, a na všetkých kríkoch.

20 V ten istý deň Pán oholí britvou, najatou tými za riekou, kráľom asýrskym, hlavu a chlpy nôh; a tiež bradu odstráni.

21 A stane sa v onen deň, že muž bude kŕmiť mladú kravku a dve ovce;

22 A stane sa, pre hojnosť mlieka, ktoré dávajú, že on maslo jesť bude; lebo maslo a med bude jesť každý, kto v krajine zostane.

23 A stane sa v onen deň, že každé miesto, kde bolo tisíc

kmeňov viniča za tisíc strieborných, bude pre bodlačie a trnie.

24 So šípami a s lukmi tadiaľ ľudia budú kráčať, pretože celá krajina sa stane bodlačím a trnám.

25 A na všetky pahorky, ktoré budú okopávané motykou nepríde strach z bodlačia a z trnia; ale budú sa na ne vyháňať voly a bude po nich šliapať drobný statok.

KAPITOLA 18

Kristus bude ako kameň úrazu a skala pohoršenia – Hladajte Pána, a nie šepkajúcich veštcov – Obracajte sa k zákonu a k svedectvu pre vedenie – Porovnaj s Izaiášom 8. Okolo roku 559–545 pred Kr.

NAVYŠE mi slovo Pánovo povedalo: Vezmi si veľký zvitok a napíš naň perom ľudským, ohľadom Mahera-šalala-chaša-baza.

2 A ja som si vzal verných svedkov, aby zaznamenávali, kňaza Uriju a Zachariáša, syna Jeberechiovho.

3 A vošiel som k prorokyni; a ona počala, a porodila syna. Potom mi Pán povedal: Daj mu meno Maher-šalal-chaš-baz.

4 Lebo hľa, dieťa ešte nebude vedieť volať otče môj a matka moja, keď bohatstvo Damasku a korisť Samárie budú odňaté pred kráľom asýrskym.

5 A Pán tiež prehovoril ku mne znova, hovoriac:

6 Lebo tak, ako títo ľudia odmietajú vody Šilóachu, ktoré jemne

plynú, a radujú sa z Recína a syna Remaljovho;

7 Takže teraz, hľa, Pán privedie na nich vody onej rieky, silné a výdatné, dokonca kráľa asýrskeho a celú slávu jeho; a on vystúpi zo všetkých riečísk svojich, a prevalí sa cez všetky brehy svoje.

8 A prejde cez Júdu; zaplaví a rozvodní sa, bude siahať až po krk; a rozpätie krídiel jeho naplní šírku krajiny tvojej, ó Immanuel.

9 Spojte sa, ó vy ľudia, a budete rozlámaní na kusy; doprajte sluchu, vy všetci z ďalekých krajín; opášte sa a budete rozlámaní na kusy; opášte sa a budete rozlámaní na kusy.

10 Raďte sa spoločne, a vyjde to navnivoč; predneste slovo, a nestane sa; lebo Boh je s nami.

11 Lebo Pán ku mne takto prehovoril silnou rukou a poučil ma, aby som nekráčal po ceste ľudu tohto, hovoriac:

12 Nehovorte sprisahanie všetkému, ktorému ľud tento bude hovoriť sprisahanie; ani sa nebojte ich strachom, ani sa neobávajte.

13 Posväťte Pána mocností samotného a nech on je bázňou vašou, a nech on je desom vašim.

14 A on bude svätyňou; ale kameňom úrazu a skalou pohoršenia obom domom Izraela, pascou a osídľom pre obyvateľov Jeruzalema.

15 A mnohí medzi nimi sa budú potkýnať a padnú, a budú zlomení, a budú lapení, a budú vzatí.

16 Zviaž svedectvo, zapečat zákon medzi učeníkmi mojimi.

17 A ja budem čakať na Pána, ktorý ukrýva tvár svoju pred domom Jákobovým, a ja ho budem hľadať.

18 Hľa, ja a deti, ktoré mi Pán dal, sme znameniami a divmi v Izraeli od Pána mocností, ktorý prebýva na hore Sion.

19 A keď vám povedia: Vyhľadávajte vyvolávačov duchov a zaklínačov, ktorí šepkajú a mrmlú – nemali by ľudia vyhľadávať Boha svojho, aby žijúci počuli od mŕtvych?

20 Zákon a svedectvo; a ak nehovoria oni podľa tohto slova, je to preto, že v nich niet žiadneho svetla.

21 A prejdú skrze zbedačení a hladní; a stane sa, že keď budú hladní, budú sa sami zožierať a budú preklínať kráľa svojho a Boha svojho, a pohliadnu hore.

22 A pohliadnu na zem, a uzrú trápenie a temnotu, šero úzkosti, a budú hnaní k temnote.

KAPITOLA 19

Izaiáš hovorí ako Mesiáš – Ľud v temnote uvidí veľké svetlo – Dieťa sa nám narodilo – Bude Kniežaťom pokoja a bude vládnuť na Dávidovom tróne – Porovnaj s Izaiášom 9. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A PREDSA, šero nebude také, aké bolo počas jej útlaku, kedy on sprvu mierne sužoval krajinu Zebúlún a krajinu Naftáli, a potom bolestnejšie sužoval pozdlž cesty

k Červenému moru za Jordánom v Galilei národov.

2 Ľud, ktorý kráčal v temnote, uvidel veľké svetlo; na tých, ktorí prebývajú v krajine tieňa smrti, na nich svetlo zažiarilo.

3 Ty si rozmnožil národ a rozhojnil radosť – radujú sa pred tebou ako sa radujú pri žatve a ako sa radujú muži, keď si delia koristi.

4 Lebo ty si prelomil jarmo bremena jeho a podporu ramena jeho, palicu utláčateľa jeho.

5 Lebo každá bitka bojovníka je so zmäteným hlukom a s odevom vyváňanom v krvi; ale táto bude s pálením a potravou pre oheň.

6 Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; a vláda bude na ramene jeho; a nazvané bude meno jeho Predivný, Radca, Mocný Boh, Večný Otec, Knieža pokoja.

7 Rastu vlády a pokoja niet konca na tróne Dávidovom a v kráľovstve jeho, až ho uvedie do poriadku a ustanoví ho so súdom, a so spravodlivosťou odteraz naďalej, až naveky. Horlivosť Pána mocnosťí to vykoná.

8 Pán poslal slovo svoje k Jákovovi a ono zasvietilo na Izrael.

9 A dozvie sa celý ľud, dokonca Efrajim a obyvatelia Samárie, ktorí v pýche a zarytosti srdca hovoria:

10 Tehly padli dole, ale my budeme stavať s tesanými kameňmi; platany sú zoťaté, ale my ich vymeníme za cédre.

11 Takže Pán pozdvihne protivníkov Rečinových proti nemu a spojí nepriateľov jeho;

12 Syrčanov spredu a Filištíncov

zozadu; a oni zhltnú Izrael otvorenými ústami. Lebo po tomto všetkom sa hnev jeho neodvrátil, ale ruka jeho je stále pozdvihnutá.

13 Lebo ľud sa neobracia k tomu, kto ich bije, ani Pána mocnosťí nevyhľadávajú.

14 Takže Pán odreže od Izraela hlavu i chvost, vetvu i šašinu v jeden deň.

15 Starší, ten je hlavou; a prok, ktorý učí lži, ten je chvostom.

16 Lebo vodcovia ľudu tohto spôsobujú, že chybujú; a tí, ktorí sú nimi vedení, sú zničení.

17 Takže Pán nebude mať radosť z ich mladých mužov, ani nebude milosrdný k ich deťom bez otcov a k vdovám; lebo každý z nich je pokrytec a zlosyn, a každé ústa hovoria bláznovstvá. Lebo po tomto všetkom sa hnev jeho neodvrátil, ale ruka jeho je stále pozdvihnutá.

18 Lebo zlovoľnosť horí ako oheň; stravuje bodlačie a trnie, a zapáli húštiny lesov, a oni vystúpia hore ako stúpa dym.

19 Skrze hnev Pána mocnosťí je krajina zatemnená a ľudia budú ako potrava pre oheň; žiaden človek neušetrí brata svojho.

20 A zahryzne sa napravo, a bude hladný; a bude žrať naľavo, a nebudú nasýtení; budú žrať, každý človek, mäso vlastného ramena svojho –

21 Menašše Efrajima; a Efrajim Menaššeho; spoločne budú proti Júdovi. Lebo po tomto všetkom sa hnev jeho neodvrátil, ale ruka jeho je stále pozdvihnutá.

KAPITOLA 20

Zničenie Asýrie je predobrazom zničenia zlovolných pri druhom príchode – Potom, čo Pán znova príde, bude zachovaných niekoľko ľudí – Oného dňa sa navráti zvyšok Jáкова – Porovnaj s Izaiášom 10. Okolo roku 559–545 pred Kr.

BEDA tým, ktorí vydávajú nespravodlivé nariadenia a ktorí spisujú bezprávie, ktoré predpísali;

2 Aby odvrátili núdznych od súdu a aby odňali právo od chudobných ľudu môjho, aby vdovy mohli byť ich koristou a aby mohli okradnúť deti bez otcov!

3 A čo vy urobíte v deň navštívenia a pri spustošení, ktoré príde zďaleka? Ku komu utečiete pre pomoc? A kde zanecháte slávu svoju?

4 Bezo mňa sa sklonia dole medzi väzňov a padnú medzi zabitých. Lebo po tomto všetkom sa hnev jeho neodvrátil, ale ruka jeho je stále pozdvihnutá.

5 Ó Asýria, palica hnevu môjho, a prút v ich ruke je ich rozhorčením.

6 Pošlem ho proti národu pokryteckému a proti ľudu hnevu svojho dám mu príkaz, aby vzal korisť a aby vzal lup, a aby ich pošliapal ako blato na uliciach.

7 Jednako len on tak neuvažuje, ani srdce jeho si to nemyslí; ale v srdci svojom má ničenie a odrezanie nemálo národov.

8 Lebo on hovorí: Či kniežatá moje nie sú vlastne kráľmi?

9 Či nie je Kalnó ako Karkemíš? Či nie je Chamát ako Arpad? Či nie je Samária ako Damask?

10 Ako ruka moja založila kráľovstvá modiel a tie, ktorých vyrezávané predstavy prevyšovali oné jeruzalemské a samárijské;

11 Či neučiním tak, ako som učinil Samárii a jej modlám, rovnako tak Jeruzalemu a jeho modlám?

12 A preto stane sa, že až Pán vykoná celé dielo svoje na hore Sion a v Jeruzaleme, potrestám ovocie zatvrdeného srdca kráľa asýrskeho a povýšeneckú slávu pohľadov jeho.

13 Lebo on hovorí: Silou ruky svojej a múdrosťou svojou som to učinil; lebo som rozvážny; a ja som odstránil hranice ľudu a ulúpil ich poklady, a ja som si podrobil obyvateľov ako udatný muž;

14 Ruka moja našla ako hniezdo poklady ľudu; a ako človek zhromažďuje vajcia, ktoré sú opustené, tak som zhromaždil celú zem; a nebolo nikoho, kto by pohol krídlom alebo otvoril ústa, či šepol.

15 Bude sa sekera chvastať pred tým, kto ňou seká? Bude sa píla vyvyšovať nad toho, kto ju ťahá? Ako keby palica sama šlahala proti tým, ktorí ju dvíhajú, alebo ako keby sa palica dvíhala sama od seba, ako kedy nebola drevom!

16 Preto Pán, Pán mocností, vyšle medzi tučných svojich vyziabnutosť; a pod slávou jeho vzplanie horenie ako horenie ohňa.

17 A svetlo Izraela bude ako oheň, a Svätý jeho ako plameň,

a spáli a strávi trnie jeho a bodlačie jeho v jednom dni;

18 Strávi slávu lesa jeho a plodného poľa jeho, ako ducha, tak aj telo; a oni budú, ako keď vlajkonosič ochabuje.

19 A zvyšok stromov lesa jeho bude malý, že by ich dieťa mohlo spísať.

20 A stane sa v onen deň, že zvyšok Izraela a tí, ktorí unikli z domu Jákovovho, nebudú už sa spoliehať na toho, ktorý ich udrel, ale budú sa spoliehať na Pána, Svätého Izraelského, v pravde.

21 Zvyšok sa navráti, áno, dokonca zvyšok Jákovov, k mocnému Bohu.

22 Lebo aj keby ľudu tvojho, Izrael, bolo ako piesku v mori, predsa sa ich zvyšok navráti; nariadenie o záhube zaplaví spravodlivosť.

23 Lebo Pán Boh mocností vykoná záhubu, pevne určenú v celej krajine.

24 Takže tak hovorí Pán Boh mocností: Ó ľud môj, ktorý prebývaš v Sione, neobávaj sa Asýrie; bude ťa biť palicou a pozdvihne prút svoj proti tebe, podľa spôsobu Egypta.

25 Lebo ešte maličkú chvíľu a ustane rozhorčenie a hnev môj v ich zničení.

26 A Pán mocností naň upletie bič podľa krviprelievania Midjánu pri kameni Óréba; a ako bola palica jeho nad morom, tak ju pozdvihne podľa spôsobu Egypta.

27 A stane sa v onen deň, že bremeno jeho bude sňaté z ramena tvojho a jarmo jeho z šije tvojej, a jarmo bude zničené kvôli pomazaniu.

28 Prichádza do Aiatu, prechádza cez Migrón; v Michmáši si odkladá povozy svoje.

29 Prešli priesmykom; nocľážisko svoje mali v Gebe; Ráma sa obáva; Saulova Gibeá ušla.

30 Pozdvihni hlas, ó dcéra gallímska; nech ho počujú v Lajši, ó úbohá Anatót.

31 Madméná je presídlená; obyvatelia Gébimu sa zhromažďujú k úteku.

32 Avšak on ešte zostane v Nóbe oného dňa; pohrozí rukou svojou proti hore dcéry Sionu, pahorku Jeruzalema.

33 Hľa, Pán, Pán mocností, odsekne vetvu s hrôzou; a vysokí vzrastom budú podŕatí; a spupní budú pokorení.

34 A on vytne húštinu lesov železom a Libanon padne zásahom mocného.

KAPITOLA 21

Peň Izajov (Kristus) bude súdiť v spravodlivosti – Znalosť Boha pokrýje zem v miléniu – Pán pozdvihne koruhvu a zhromaždí Izrael – Porovnaj s Izaiášom 11. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A PEŇ Izajov vyženie výhonok, a vetva vyrastie z koreňov jeho.

2 A Duch Pána spočinie na ňom, duch múdrosti a porozumenia,

duch rady a moci, duch poznania a bázne Pánovej;

3 A učiní ho rýchlym v porozumení v bázni pred Pánom; a on nebude súdiť podľa pohľadu očí svojich, ani karhať podľa sluchu uší svojich.

4 Ale so spravodlivosťou bude súdiť chudobných a karhať podľa práva pokorných zeme; a biť bude zem palicou úst svojich a dychom pier svojich usmrtí zlovoľných.

5 A spravodlivosť bude pásom na bedrách jeho a vernosť opaskom na ľadví jeho.

6 Vlk tiež bude prebývať s baránkom a leopard bude ležať s kozlaťom, a teľa, a leviča, a kŕmny dobytok spolu; a malé dieťa ich povedie.

7 A krava, a medveď sa budú pást; mláďatá ich budú ležať spolu; a lev bude žrať slamu ako vôl.

8 A dojča sa bude hrať nad dieťom kobry, a odstavené dieťa vloží ruku svoju do brloha zmiže.

9 Nebudú zraňovať ani ničiť na celej svätej hore mojej, lebo zem bude plná poznania Pána, ako vody pokrývajú more.

10 A v onen deň tam bude koreň Izajov, ktorý bude koruhvou ľudu; a ten budú pohania vyhľadávať; a slávny bude odpočinok jeho.

11 A stane sa, v onen deň, že Pán znova vztiahne ruku svoju, druhýkrát, aby prinavrátil späť zvyšok ľudu svojho, ktorý ostane, z Asýrie a z Egypta, a z Patrosu, a z Kúšu, a z Élámu, a z Šine-

áru, a z Chamátu, a z ostrovov morských.

12 A on pozdvihne koruhvu pre národy, a zhromaždí vydedencov z Izraela, a zhromaždí rozptýlených z Júdu zo štyroch kútov zeme.

13 Závisť Efrajimova tiež ustúpi a protivníci Júdovi budú odseknutí; Efrajim nebude závidieť Júdovi a Júda nebude sužovať Efrajima.

14 Ale poletia na ramenách Filištíncov na západ; spoločne olúpia tých z východu; položia ruku svoju na Edóm a Moáb; a deti Ammóncov ich budú poslúchať.

15 A Pán úplne zničí záliv mora Egyptského; a mocným vetrom svojím potrasie rukou svojou nad riekou, a rozrazí ju na sedem prameňov, a spôsobí, že ľudia prejdú suchou nohou.

16 A bude tam cesta pre zvyšok ľudu jeho, ktorý bude opustený, z Asýrie, tak ako bola pre Izrael v deň, keď vychádzal z krajiny egyptskej.

KAPITOLA 22

V deň milénia budú všetci ľudia chváliť Pána – On bude medzi nimi prebývať – Porovnaj s Izaiášom 12. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A v onen deň povieš: Ó Pane, budem Ťa chváliť; napriek tomu, že si sa na mňa hneval, hnev tvoj je odvrátený a ty ma utešuješ.

2 Hľa, Boh je spása moja; budem mu dôverovať a nebudem

sa obávať; lebo Pán JEHOVA je sila moja a pieseň moja; stal sa tiež spásou mojou.

3 Takže s radosťou budete čerpať vodu zo studní spásy.

4 A v onen deň poviete: Chváľte Pána, vzývajte meno jeho, hlásajte skutky jeho medzi ľuďom, pripomínajte, že meno jeho je povýšené.

5 Spievajte Pánovi; lebo on učinil veľké veci; je to známe na celej zemi.

6 Volaj a vykrikuj, ty obyvateľ Sionu; lebo veľký je Svätý Izraelský uprostred teba.

KAPITOLA 23

Zničenie Babylonu je predobrazom zničenia pri druhom príchode – Bude to deň hnevu a odplaty – Babylon (svet) padne naveky – Porovnaj s Izaiášom 13. Okolo roku 559–545 pred Kr.

ONÉ bremeno Babylonu, ktoré videl Izaiáš, syn Ámócov.

2 Pozdvihnite zástavu na vysokej hore, pozdvihnite k nim hlas, mávnite rukou, aby mohli vojsť bránami urodzených.

3 Prikázal som posväteným svojim, tiež som povolal mocných svojich, lebo hnev môj nespočíva na tých, ktorí sa radujú z výsosti mojej.

4 Hluk zástupu na horách akoby veľkého ľudu, burácavý hluk zhromaždených kráľovstiev národov, Pán mocnosť zoraďuje voje do bitky.

5 Prichádzajú z ďalekej krajiny,

od konca neba, áno, Pán a zbrane rozhorčenia jeho, aby zničili celú krajinu.

6 Kvíľte, lebo deň Pána je na dosah; príde ako zničenie od Všemohúceho.

7 Takže všetky ruky ochabnú, srdce každého človeka sa zovrie;

8 A budú vydesení; zmocnia sa ich prudké bolesti a súženia; budú užasnutí hľadieť jeden na druhého; tváre ich plameňom podobné budú.

9 Hľa, deň Pánov prichádza, krutý rozhorčením i prudkým hnevom, aby spustošil krajinu; a on vyvrhne hriešnikov z nej.

10 Lebo hviezdy neba a súhvezdia jeho nebudú dávať svetlo svoje; slnko bude zatemnené pri svojom východe a mesiac nedá svetlu svojmu žiariť.

11 A ja potrestám svet pre zlo, a zlovoľných pre ich nepravosť; spôsobím, že domýšľavosť spupných ustane a zrazím dole povýšenosť hrozných.

12 Učiním človeka cennejším nad rýdze zlato; dokonca človeka nad zlatý klin z Ófiru.

13 Takže zatrasiem nebesami a zem sa pohne z miesta svojho v rozhorčení Pána mocnosť, a v deň prudkého hnevu jeho.

14 A bude to podobné štvanej srne, a ovci, o ktorú sa žiadny človek nestará; a každý človek sa obráti k vlastnému ľudu svojmu, a každý utečie do svojej vlastnej krajiny.

15 Každý, kto je pyšný bude prebodnutý; áno, a každý, kto

je spojený so zlovoľnými padne mečom.

16 Deti ich tiež budú roztrieštené na kusy pred ich očami; domy ich budú vyplienené a manželky ich zneuctené.

17 Hľa, vzbudím proti nim Médov, ktorí si nebudú vážiť striebra a zlata, ani v ňom nebudú mať potešenie.

18 Luky ich tiež roztriešia mladých mužov na kusy; a nebudú mať zľutovanie s plodom lona; ich oči deti neušetia.

19 A Babylon, sláva kráľovstiev, krása vyberanosti Chaldejcov, bude ako keď Boh zvrhol Sodomu a Gomoru.

20 Nebude nikdy obývaný, ani nebude v ňom prebývať pokolenie za pokolením; ani Arab tam nevztýči stan; ani pastieri tam ovčinec svoj nepostavia.

21 Ale divá zver púšte tam bude ležať; a domy ich budú plné bezútešných stvorení; a sovy tam budú prebývať, a satyrovia tam budú tancovať.

22 A divá zver z ostrovov sa bude ozývať v ich pustých domoch, a draci v rozkošných ich palácoch; a čas jeho čoskoro príde, a deň jeho nebude predĺžený. Lebo ja ho zničím rýchlo; áno, lebo budem milosrdný k ľudu svojmu, ale zlovoľní zahynú.

KAPITOLA 24

Izrael bude zhromaždený a bude sa tešiť z odpočinku v miléniu – Lucifer

bol vyvrhnutý z neba pre vzburu – Izrael zvíťazí nad Babylonom (svetom) – Porovnaj s Izaiášom 14. Okolo roku 559–545 pred Kr.

LEBO Pán bude k Jákobovi milosrdný, a predsa vyvolí Izrael a usadí ho v jeho vlastnej krajine; a cudzinci sa k nemu pripoja, a prilnú k domu Jákobovmu.

2 A ľudia ich vezmú, a privedú ich na miesto svoje; áno, zďaleka, až z končín zeme; a oni sa navrátia do svojich krajín zaslúbenia. A dom Izraela ich bude vlastniť, a krajina Pánova bude pre služobníkov a služobnícky; a zajmú tých, u ktorých boli v zajatí; a panovať budú nad utláčateľmi svojimi.

3 A stane sa oného dňa, že Pán ti dá odpočinutie od smútku tvojho a od strachu tvojho, a od ťažkej poroby, v ktorej si bol nútený slúžiť.

4 A stane sa oného dňa, že vynesieš toto príslovie proti kráľovi Babylonu, a povieš: Ako zanikol utláčateľ, oné zlaté mesto zaniklo!

5 Pán zlámal prút zlovoľných, žezlá panovníkov.

6 On, ktorý bil ľud v hneve ustavičnou ranou, on, ktorý panoval nad národmi v zlosti, je prenasledovaný a nikto tomu nebráni.

7 Celá zem odpočíva a je pokojná; prepukajú v spev.

8 Áno, jedle sa nad tebou radujú, a tiež cédre libanonské, hovoriac: Od tej doby, čo si sa uložil, žiaden drevorubač proti nám nevyšiel.

9 Peklo zdola sa pohlo kvôli tebe, aby ťa privítalo pri príchode

tvojom; mŕtvych kvôli tebe prebúdza, dokonca všetkých vodcov zeme; pozdvihlo z trónov svojich všetkých kráľov národov.

10 Tí všetci prehovorí a povedia ti: Zoslabol si tiež, tak ako my? Stal si sa takým ako sme my?

11 Nádhera tvoja je privedená dole do hrobu; nepočuť zvuk hárf tvojich; červ je podstielkou tvojou a červy ťa prikrývajú.

12 Ako si padol z neba, ó Lucifer, syn rána! Zrazený si dole k zemi, ty, ktorý si oslaboval národy!

13 Lebo si hovoril v srdci svojom: Vystúpim do neba, povýšim trón svoj nad hviezdy Božie; tiež sedieť budem na hore zhromaždenia, na krajnom severe;

14 Vystúpim nad výšiny oblakov; podobný budem Najvyššiemu.

15 Avšak, privedený budeš dole do pekla, do hlbiny jamy.

16 Tí, ktorí ťa vidia, prenikavo na teba pohliadnu a budú si ťa preze-rať, a povedia: Je toto onen muž, ktorý spôsobil, že sa zem chvela a ktorý otriasal kráľovstvami?

17 A obrátil svet na pustatinu, a zničil mestá jeho, a neotváral dom väzňov svojich?

18 Všetci králi národov, áno, všetci, spočívajú v sláve, každý z nich vo svojom vlastnom dome.

19 Ale ty si vyvrhnutý z hrobu svojho ako ohavný výhonok a zvyšok tých, ktorí sú zabití, prebodnutí mečom, ktorí idú dole ku kameňom jamy; ako zdochlina pošliapaná nohami.

20 Nespojíš sa s nimi pri pohrebe, pretože ty si zničil krajinu

svoju a zabil ľud svoj; semeno zločincov nebude nikdy uznávané.

21 Pripravte sa pobiť deti jeho pre neprávosti ich otcov, aby nepovstali, ani nevlastnili krajinu, ani nezaplnili tvár sveta mestami.

22 Lebo ja povstanem proti nim, hovorí Pán mocností, a odrežem od Babylonu meno, a zvyšok, a syna, a synovca, hovorí Pán.

23 Tiež z neho urobím miesto bučiaka a vodné močariny; a rozmetám ho metlou zničenia, hovorí Pán mocností.

24 Pán mocností prisahal, hovoriac: Skutočne, ako som myslel, tak sa stane; a ako som rozhodol, tak to bude –

25 Že privediem Asýriu do krajiny mojej a na horách mojich ho pošliapem nohou; potom jarmo jeho od nich ustúpi a bremeno jeho ustúpi z ich ramien.

26 Toto je zámer zamýšľaný pre celú zem; a toto je ruka, ktorá je vystretá proti všetkým národom.

27 Lebo Pán mocností zamýšľa, a kto zruší? A ruka jeho je vystretá, a kto ju odvráti?

28 V roku, kedy kráľ Ácház zomrel, bolo toto bremeno.

29 Neraduj sa, celé Filištínsko, pretože palica toho, ktorý ťa bil je zlomená; lebo z plemena hadieho vyjde zmija a jej plodom bude ohnivý lietajúci had.

30 A prvorodený chudobného bude jesť a núdzny uľahne v bezpečí; a ja zabijem koreň tvoj hlodomorom, a on zabije zvyšok tvoj.

31 Kvíľ, ó brána; plač, ó mesto; ty, celé Filištínsko, si sa rozplynulo;

lebo zo severu príde dym a žiaden nebude vo svojom určenom čase sám.

32 Čo potom odpovedia poslovia národov? Že Pán založil Sion a chudobní ľudu jeho v neho budú dôverovať.

KAPITOLA 25

Nefi sa raduje z jasnosti – Izaiášove proroctvá budú pochopené v posledných dňoch – Židia sa vrátia z Babylonu, ukrižujú Mesiáša a budú rozptýlení, a sužovaní – Budú znovuzriadení, až keď uveria v Mesiáša – Ten príde prvýkrát šesťsto rokov po tom, čo Lechí opustil Jeruzalem – Nefiti zachovávajú zákon Mojžišov a veria v Krista, ktorý je Svätým Izraelským. Okolo roku 559–545 pred Kr.

TERAZ ja, Nefi, hovorím niečo o slovách, ktoré som napísal, ktoré boli hovorené ústami Izaiáša. Lebo hľa, Izaiáš hovoril mnohé veci, ktoré boli mnohým z ľudu môjho ťažko zrozumiteľné; lebo nevedia nič ohľadom spôsobu prorokovania medzi Židmi.

2 Lebo ja, Nefi, som ich neučil veľa o spôsobe Židov; lebo ich diela boli dielami temnoty a ich činy boli činmi ohavnosti.

3 A preto píšem ľudu svojmu, všetkým tým, ktorí neskôr obdržia veci tieto, ktoré píšem, aby mohli poznať súdy Božie, že oni prídu na všetky národy podľa slova, ktoré hovoril.

4 A preto počúvaj, ó ľud môj, ktorý si z domu Izraela a doprajte

sluchu slovám mojim; lebo aj keď slová Izaiášove vám nie sú jasné, predsa len sú jasné všetkým tým, ktorí sú naplnení duchom proctva. Ale dávam vám prorocstvo podľa ducha, ktorý je vo mne; a preto budem prorokovať podľa jasnosti, ktorá je vo mne od tej doby, čo som vyšiel z Jeruzalema s otcom svojím; lebo hľa, duša moja sa raduje z jasnosti pre ľud môj, aby sa mohli poučiť.

5 Áno, a duša moja sa raduje zo slov Izaiášových, lebo pochádzam z Jeruzalema a oči moje uzreli veci Židov, a ja viem, že Židia rozumejú veciam prorokov, a niet žiadneho iného ľudu, ktorý by rozumel oným veciam, ktoré boli hovorené k Židom ako oni, ibaže by boli učení podľa spôsobu Židov.

6 Ale hľa, ja, Nefi, som neučil deti svoje podľa spôsobu Židov; ale hľa, ja sám som prebýval v Jeruzaleme, a preto poznám okolité kraje; a zmienil som sa deťom svojim ohľadom súdov Božích, ktoré sa stali medzi Židmi, deťom svojim, podľa toho všetkého, čo hovoril Izaiáš, a nepíšem o nich.

7 Ale hľa, pokračujem so svojím vlastným proroctvom podľa jasnosti svojej; v ktorej, ako viem, žiadny človek nemôže pochybiť; a predsa, v dňoch, kedy sa proctvá Izaiášove naplnia, budú ľudia poznať ich význam s istotou, v dobách, kedy sa tak stane.

8 A preto sú cenné pre deti ľudské, a ten, kto sa domnieva, že nie sú, k nim budem obzvlášť hovoriť

a obmedzím slová na vlastný ľud svoj; lebo viem, že pre nich budú veľmi cenné v posledných dňoch; lebo v onen deň im budú rozumieť; a preto, pre ich dobro som ich napísal.

9 A tak, ako bolo pre nepravosť zničené medzi Židmi jedno pokolenie, práve tak boli ničení z pokolenia na pokolenie podľa nepravostí svojich; a nikdy nebolo žiadne z nich zničené bez toho, aby to nebolo predpovedané prorokmi Pána.

10 A preto im bolo povedané ohľadom zničenia, ktoré na nich príde, hneď potom, čo otec môj opustil Jeruzalem; a predsa zatvrdili srdcia svoje; a podľa proctva môjho boli zničení, okrem tých, ktorí boli unesení do zajatia do Babylonu.

11 A teraz, toto hovorím pre ducha, ktorý je vo mne. A napriek tomu, že boli unesení, opäť sa navrátia a budú vlastniť krajinu Jeruzalem; a preto budú znova znovuzriadení v krajine dedičstva svojho.

12 Ale hľa, budú mať vojny a zvesti o vojnách; a keď príde deň, kedy Jednorodený Otcov, áno, dokonca Otec neba a zeme, sa im prejaví v tele, hľa, oni ho odmietnu pre nepravosti svoje a tvrdosť srdc svojich, a tvrdosť šijí svojich.

13 Hľa, oni ho ukrižujú; a potom, čo je uložený v hrobe po dobu troch dní, vstane z mŕtvych s uzdravením na krídlach svojich; a všetci tí, ktorí budú veriť v meno

jeho budú spasení v kráľovstve Božom. A preto, dušu moju teší prorokovať o ňom, lebo ja som videl deň jeho a srdce moje velebí sväté meno jeho.

14 A hľa, stane sa, že potom, čo Mesiáš vstane z mŕtvych a prejaví sa ľudu svojmu, toľkým, koľkí z nich budú veriť v meno jeho, hľa, Jeruzalem bude znova zničený; lebo beda tým, ktorí bojujú proti Bohu a ľudu cirkvi jeho.

15 A preto, Židia budú rozptýlení medzi všetky národy; áno, a tiež Babylon bude zničený; a preto, Židia budú rozptýlení inými národmi.

16 A potom, čo budú rozptýlení a Pán Boh ich bude trestať inými národmi po dobu mnohých pokolení, áno, dokonca z pokolenia na pokolenie, kým nebudú presvedčení, aby verili v Krista, Syna Božieho, a v uzmierenie, ktoré je nekonečné pre celé ľudstvo – a keď onen deň príde, že budú veriť v Krista a uctievať Otca v jeho mene, s čistými srdcami a nevinnými rukami, a nebudú už viac očakávať iného Mesiáša, potom, v tej dobe, príde deň, kedy bude nevyhnutne nutné, aby týmto veciam verili.

17 A Pán znova vystrie ruku svoju po druhýkrát, aby znovuzriadil ľud svoj zo strateného a padlého stavu jeho. A preto, on bude naďalej vykonávať podivuhodné dielo a div medzi deťmi ľudskými.

18 A preto, prinesie im slová svoje, ktoré to slová ich budú

súdiť v posledný deň, lebo im budú dané za tým účelom, aby ich presvedčili o pravom Mesiášovi, ktorý bol nimi odmietnutý; a aby ich presvedčili, že už viac nemusia očakávať príchod Mesiáša, lebo žiadny iný nepríde, okrem falošného Mesiáša, ktorý bude klamať ľud; lebo je iba jeden Mesiáš, o ktorom hovorili proroci, a onen Mesiáš je ten, ktorý bude Židmi odmietnutý.

19 Lebo podľa slov prorokov príde Mesiáš až za šesťsto rokov od doby, kedy otec môj opustil Jeruzalem; a podľa slov prorokov, a tiež podľa slova anjela Božieho, jeho meno bude Ježiš Kristus, Syn Boží.

20 A teraz, bratia moji, hovoril som jasne, takže nemôžete pochybiť. A akože žije Pán Boh, ktorý vyviedol Izrael z krajiny egyptskej a dal Mojžišovi moc, aby uzdravoval národy po tom, čo boli poštípané jedovatými hadmi, ak upreli oči svoje na hada, ktorého pred nimi pozdvihol, a tiež mu dal moc, aby udrel do skaly a vyšla voda; áno, hľa, hovorím vám, že tak ako sú všetky veci tieto pravdivé, a tak akože žije Pán Boh, niet daného žiadneho iného mena pod nebom okrem tohto Ježiša Krista, o ktorom som hovoril, ktorým človek môže byť spasený.

21 A preto, z tohto dôvodu mi Pán Boh prisľúbil, že veci tieto, ktoré píšem, budú udržiavané a zachovávané, a odovzdávané semenu môjmu, z pokolenia na pokolenie, aby mohol byť splnený

slub daný Jozefovi, že semeno jeho nikdy nezahynie, pokiaľ bude zem existovať.

22 A preto, veci tieto budú prechádzať z pokolenia na pokolenie, pokiaľ bude zem existovať; a pôjdu podľa vôle a potešenia Božieho; a národy, ktoré ich budú vlastníť, budú nimi súdené podľa slov, ktoré sú napísané.

23 Lebo pracujeme usilovne na písaní, aby sme presvedčili deti naše, a tiež bratov našich, aby verili v Krista a aby boli zmierení s Bohom; lebo vieme, že milosťou sme spasení po všetkom, čo my môžeme urobiť.

24 A navzdory tomu, že veríme v Krista, zachovávame zákon Mojžišov, a s neochvejnosťou očakávame Krista, dokiaľ nebude zákon naplnený.

25 Lebo z tohto dôvodu bol zákon daný; a preto sa zákon pre nás stal mŕtvym, a my sme obživi v Kristovi pre vieru svoju; a predsa zachovávame zákon kvôli prikázaniam.

26 A my hovoríme o Kristovi, radujeme sa v Kristovi, kážeme o Kristovi, prorokujeme o Kristovi a píšeme podľa proroctiev svojich, aby deti naše mohli vedieť, k akému prameňu majú hľadiť pre odpustenie hriechov svojich.

27 A preto hovoríme ohľadom zákona, aby deti naše mohli poznať mŕtvosť oného zákona; a oni tým, že budú poznať mŕtvosť zákona, môžu očakávať ten život, ktorý je v Kristovi, a vedieť, z akého dôvodu bol zákon

daný. A potom, čo sa zákon naplní v Kristovi, aby proti nemu nemuseli zatvrdzovať srdcia svoje, keď sa zákon pomínie.

28 A teraz hľa, ľud môj, vy ste ľuďom tvrdošijným; a preto som k vám hovoril jasne, aby ste nemohli mylne chápať. A slová, ktoré som hovoril, budú stáť ako svedectvo proti vám; lebo postačujú k tomu, aby kohokoľvek učili správnu cestu; lebo správnu cestou je veriť v Krista, a nezapierať ho; lebo keď ho zapierate, zapierate aj prorokov a zákon.

29 A teraz hľa, hovorím vám, že správnu cestou je veriť v Krista, a nezapierať ho; a Kristus je Svätý Izraelský; a preto sa musíte pred ním skloniť, a uctievať ho celou svojou mocou, myslou a silou, a celou dušou svojou; a ak tak činíte, nebudete nijakým spôsobom vyvrhnutí.

30 A nakoľko to bude nevyhnutné, musíte zachovávať úkony a obrady Božie, pokiaľ nebude naplnený zákon, ktorý bol daný Mojžišovi.

KAPITOLA 26

Kristus bude slúžiť Nefitom – Nefi predvída zničenie svojho ľudu – Budú hovoriť z prachu – Pohaniam vybudujú falošné cirkvi a tajné spolky – Pán zakazuje ľuďom dopúšťať sa kňazských lstivostí. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A POTOM, čo Kristus vstane z mŕtvych, ukáže sa vám, deti moje

a milovaní bratia moji; a slová, ktoré k vám bude hovoriť budú zákonom, ktorý budete vykonávať.

2 Lebo hľa, hovorím vám, že som uzrel, že mnohé pokolenia prejdú a budú veľké vojny a sváry medzi ľuďom mojím.

3 A potom, čo príde Mesiáš, budú ľudu môjmu dané znamenia o jeho narodení, a tiež o jeho smrti a vzkriesení; a veľký a hrozný bude onen deň pre zlovoľných, lebo oni zahynú; a oni zahynú, pretože vyvrhujú prorokov a svätých, a kameňujú ich, a zabíjajú ich; a preto krik krvi svätých bude vystupovať zo zeme k Bohu proti nim.

4 A preto všetkých tých, ktorí sú pyšní a ktorí činia zlovoľne spáli deň, ktorý prichádza, hovorí Pán mocnosť, lebo budú ako strnisko.

5 A tých, ktorí zabíjajú prorokov a svätých, tých pohltia hlbiny zeme, hovorí Pán mocnosť; a hory ich prikryjú a víchre odnesú, a stavby na nich popadajú, a rozmliaždia ich na kusy, a rozdrvia ich na prach.

6 A budú navštívení hromami a bleskami, a zemetraseniami, a všelijakým zničením, lebo oheň hnevu Pánovho vzplanie proti nim a budú ako strnisko, a deň, ktorý prichádza ich strávi, hovorí Pán mocnosť.

7 Ó, tá bolesť a úzkosť duše mojej pre stratu zabitých z ľudu môjho! Lebo ja, Nefi, som to videl, a skoro aj mňa to v prítomnosti Pánovej stravuje; ale musím

volať k svojmu Bohu: Cesty tvoje sú spravodlivé.

8 Ale hľa, spravodliví, ktorí počúvajú slová prorokov a neničia ich, ale s neochvejnosťou očakávajú Krista pre znamenia, ktoré sú dané, nehľadiac na všetko to prenasledovanie – hľa, to sú tí, ktorí nezahynú.

9 Ale Syn Spravodlivosti sa im ukáže; a bude ich uzdravovať, a s ním budú mať pokoj, pokiaľ neprejdú tri pokolenia, a mnohí zo štvrtého pokolenia sa pominú v spravodlivosti.

10 A keď veci tieto pominú, príde na ľud môj rýchle zničenie; lebo nehľadiac na bolesti duše svojej som to videl; a preto, ja viem, že sa to stane; a oni sa predávajú za nič; lebo ako odmenu za pýchu svoju a pochabosť svoju zožnú zničenie; lebo preto, že sa poddávajú diablu a radšej volia diela temnoty ako svetlo, a preto musia zísť dole do pekla.

11 Lebo Duch Pána sa nebude neustále s človekom namáhať. A keď sa Duch prestane s človekom namáhať, potom príde rýchle zničenie, a toto rmúti dušu moju.

12 A ako som hovoril o presvedčovaní Židov, že Ježiš je pravý Kristus, musí to nevyhnutne byť, aby pohania boli tiež presvedčení, že Ježiš je Kristus, Večný Boh;

13 A že sa prejavuje všetkým tým, ktorí v neho veria, mocou Ducha Svätého; áno, každému národu, pokoleniu, jazyku a ľudu, vykonávajúc mocné zázraky,

znamenia a divy medzi deťmi ľudskými podľa ich viery.

14 Ale hľa, prorokujem vám o posledných dňoch; o dňoch kedy Pán Boh prinesie tieto veci deťom ľudským.

15 Potom, čo semeno moje a semeno bratov mojich bude upadať do neviery, a bude bité pohanmi; áno, potom, čo Pán Boh rozostaví tábory proti nim koldokola a valom ich obľahne, a postaví proti nim pevnosti; a potom, čo budú zrazení do prachu, tak ako keby neboli, predsa len slová spravodlivých budú napísané a modlitby verných budú vypočuté, a všetci tí, ktorí upadali do neviery, nebudú zabudnutí.

16 Lebo tí, ktorí budú zničení budú k nim hovoriť zo zeme a ich reč bude z hĺbky prachu, a ich hlas bude ako hlas vyvolávača duchov; lebo Pán Boh mu dá moc, aby o nich mohol šepkať, tak ako keby to bolo zo zeme; a reč ich bude šepkať z prachu.

17 Lebo tak hovorí Pán Boh: Oni napíšu veci, ktoré sa medzi nimi udiali a budú napísané a zapečatené v knihe, a tí, ktorí upadali do neviery ich nebudú mať, lebo sa snažia zničiť veci Božie.

18 A preto, ako tí, ktorí boli zničení, boli zničení rýchlo; a zástup ich strašných bude ako plevy, ktoré odlietajú – áno, tak hovorí Pán Boh: Bude to v okamihu, náhle –

19 A stane sa, že tí, ktorí upadali do neviery, budú bití rukou pohanov.

20 A pohanía sú povýšení v pýche očí svojich a potkávajú sa pre veľkosť svojho kameňa úrazu, a tak vybudovali mnohé cirkvi; a predsa znižujú moc a zázraky Božie, a vychvaľujú si svoju vlastnú múdrosť, a svoju vlastnú učenosť, aby mohli dosiahnuť zisk a drviť tváre chudobných.

21 A je vybudovaných mnoho cirkví, ktoré spôsobujú závidenie a rozbroje, a zlobu.

22 A sú i tajné spolky, dokonca ako v časoch starodávnych, podľa spolkov diablových, lebo on je pôvodcom všetkých vecí týchto; áno, pôvodcom vraždenia a diel temnoty; áno, a on ich vedie za lanový povrázok okolo krku, až kým ich nespúta silnými povrazmi svojimi naveky.

23 Lebo hľa, milovaní bratia moji, hovorím vám, že Pán Boh nepracuje v temnote.

24 Nečiní nič, okrem toho, čo je pre osoh sveta; lebo on miluje svet, dokonca tak, že položí vlastný život svoj, aby mohol pritiahnúť všetkých ľudí k sebe. A preto, neprikazuje nikomu, aby sa nepodieľal na spáse jeho.

25 Hľa, či volá k niekomu, hovoriac: Odstúp odo mňa? Hľa, hovorím vám: Nie; ale hovorí: Poďte ku mne, vy všetky končiny zeme, kupujte mlieko a med, bez peňazí a bez ceny.

26 Hľa, prikázal niekomu, aby odišiel zo synagóg či z domov uctievania? Hľa, hovorím vám: Nie.

27 Prikázal niekomu, aby sa

nepodieľal na spáse jeho? Hľa, hovorím vám: Nie; ale dal ju bezplatne pre všetkých ľudí; a prikázal ľudu svojmu, aby presvedčovali všetkých ľudí k pokániu.

28 Hľa, prikázal Pán niekomu, aby sa nepodieľal na dobrotivosti jeho? Hľa, hovorím vám: Nie; ale všetci ľudia majú onú výsadu, jeden ako druhý, a žiadnemu nie je zakázané.

29 On prikazuje, aby nebolo žiadnych kňazských ľstivostí; lebo hľa, kňazské ľstivosti znamenajú, že ľudia kážu a vyzdvihujú seba ako svetlo svetu, aby mohli dosiahnuť zisk a chválu sveta; ale oni neusilujú o blaho Sionu.

30 Hľa, Pán vec túto zakázal; a preto Pán Boh dal prikázanie, aby všetci ľudia mali pravú lásku, ktorá to pravá láska je láska. A ak nemajú pravú lásku, nie sú ničím. A preto, keby mali pravú lásku, nestrpeli by, aby pracovník v Sione zahynul.

31 Ale pracovník v Sione bude pracovať pre Sion; lebo ak pracujú pre peniaze, zahynú.

32 A znova, Pán Boh prikázal, že ľudia nemajú vraždiť; že nemajú klamať; že nemajú kraďnúť; že nemajú brať meno Pána, svojho Boha, nadarmo; že nemajú závidieť; že nemajú mať zlobu; že sa nemajú sváriť jeden s druhým; že sa nemajú dopúšťať smilstiev; a že nemajú činiť žiadnu z týchto vecí; lebo kto ich činí, zahynie.

33 Lebo žiadna z týchto neprávností neprichádza od Pána; lebo

on činí medzi deťmi ľudskými to, čo je dobré; a nečiní nič bez toho, aby to bolo deťom ľudským jasné; a on pozýva všetkých, aby prišli k nemu a podieľali sa na dobrotnosti jeho; a neodopiera žiadnemu, ktorý ku nemu prichádza, čiernemu ani bielemu, porobenému ani slobodnému, mužovi ani žene; a pamätá na nezabohov; a všetci sú Bohu rovnakí, ako Žid, tak aj pohan.

KAPITOLA 27

Temnota a odpadlivosť pokrývajú zem v posledných dňoch – Vyjde Kniha Mormonova – O knihe budú svedčiť traja svedkovia – Učený muž povie, že nemôže čítať zapečatenú knihu – Pán vykoná podivuhodné dielo a div – Porovnaj s Izaiášom 29. Okolo roku 559–545 pred Kr.

ALE, hľa, v posledných dňoch, teda v dňoch pohanov – áno, hľa, všetky národy pohanov, a tiež Židia, ako tí, ktorí prídu do krajiny tejto, tak aj tí, ktorí budú v iných krajinách, áno, dokonca vo všetkých krajinách sveta, hľa, budú opití nepravosťou a všelijakými ohavnosťami –

2 A až ten deň príde, budú navštvívení Pánom mocnosťami, hromom a zemetrasením, a veľkým hlučkom, a búrkou, a víchricou, a plameňom stravujúceho ohňa.

3 A všetky národy, ktoré bojujú proti Sionu a ktoré ho utláčajú budú ako sen nočného videnia; áno, budú pre nich dokonca ako

hladný muž, ktorý snáva, a hľa, on je, ale prebudí sa a duša jeho je prázdna; alebo ako smädný muž, ktorý snáva, a hľa, on pije, ale prebudí sa a hľa, je slabý a duša jeho prahne; áno, práve tak to bude so zástupom všetkých národov, ktoré bojujú proti hore Sion.

4 Lebo hľa, vy všetci, ktorí činíte nepravosť, zastavte sa a divte sa, lebo budete volať, a kvíliť; áno, budete opití, ale nie vínom, budete sa potácať, ale nie od silného nápoja.

5 Lebo hľa, Pán na vás vylial ducha hlbokého spánku. Lebo hľa, vy ste zavreli oči svoje a zavrhlí ste prorokov; a panovníkov vašich, a vidcov skryl pre nepravosť vašu.

6 A stane sa, že Pán Boh vám prinesie slová knihy a budú to slová tých, ktorí driemali.

7 A hľa, tá kniha bude zapečatená; a v tej knihe bude zjavenie od Boha, od počiatku sveta do konca jeho.

8 A preto, pre veci, ktoré sú zapečatené nebudú veci, ktoré sú zapečatené vydané v deň zlovolnosti a ohavnosti ľudu. A preto, oná kniha bude pred nimi skrytá.

9 Ale oná kniha bude odovzdaná mužovi a on odovzdá slová onej knihy, ktoré sú slovami tých, ktorí driemali v prachu, a on odovzdá tieto slová inému;

10 Ale slová, ktoré sú zapečatené neodovzdá, ani knihu neodovzdá. Lebo oná kniha bude zapečatená mocou Božou a zjavenie, ktoré bolo zapečatené, bude

uchované v onej knihe až do vlastného príhodného času Pána, aby mohli vyjsť; lebo hľa, oni zjavujú všetky veci od založenia sveta až do konca jeho.

11 A prichádza deň, kedy slová onej knihy, ktorá bola zapečatená, budú čítané na strechách domov; a budú čítané mocou Kristovou; a deťom ľudským budú zjavené všetky veci, ktoré sa vôbec kedy stali medzi deťmi ľudskými, a ktoré sa vôbec kedy stanú až do skončenia zeme.

12 A preto, oného dňa, kedy bude kniha odovzdaná mužovi, o ktorom som hovoril, bude kniha ukrytá pred očami sveta, aby ju neuzreli oči nikoho okrem troch svedkov, ktorí ju uzrú mocou Božou, okrem toho, komu bude kniha odovzdaná; a oni budú svedčiť o pravdivosti onej knihy a vecí v nej.

13 A niet nikoho iného, kto ju uvidí, okrem niekoľkých podľa vôle Božej, aby vydávali svedectvo o slove jeho deťom ľudským; lebo Pán Boh povedal, že slová verných budú hovoriť, akoby to bolo od mŕtvych.

14 A preto, Pán Boh bude pokračovať v odovzdávaní slov onej knihy; a v ústach toľkých svedkov, koľkých sa mu bude zdať dobré, bude utvrdzovať slovo svoje; a beda buď tomu, kto odmieta slovo Božie!

15 Ale hľa, stane sa, že Pán Boh povie tomu, komu odovzdá knihu: Vezmi slová tieto, ktoré nie sú zapečatené a odovzdaj ich

inému, aby ich mohol ukázať učnému, hovoriac: Čítaj to, prosím ťa. A učný povie: Prines sem onú knihu a ja ich budem čítať.

16 A teraz, povedia to pre slávu sveta a aby dosiahli zisk, a nie pre slávu Božiu.

17 A ten muž povie: Nemôžem priniesť knihu, lebo je zapečatená.

18 Potom učný povie: Nemôžem to čítať.

19 A preto, stane sa, že Pán Boh odovzdá opäť knihu a jej slová tomu, ktorý nie je učný; a muž, ktorý nie je učný, povie: Ja nie som učný.

20 Potom mu Pán Boh povie: Učení ich nebudú čítať, lebo oni ich odmietli, a ja som schopný vykonať vlastné dielo svoje; a preto ty budeš čítať slová, ktoré ti dám.

21 Nedotýkaj sa vecí, ktoré sú zapečatené, lebo ich vynesiem vo svojom vlastnom príhodnom čase; lebo ukážem deťom ľudským, že som schopný vykonať vlastné dielo svoje.

22 A preto, keď prečítaš slová, ktoré som ti prikázal, a keď získaš svedkov, ktorých som ti prisľúbil, potom máš knihu opäť zapečatiť a ukryť ju pre mňa, aby som mohol zachovať slová, ktoré si nečítal, pokiaľ neuznám za vhodné podľa vlastnej múdrosti svojej zjaviť deťom ľudským všetky veci.

23 Lebo hľa, ja som Boh; a ja som Boh zázrakov; a ukážem svetu, že som ten istý včera, dnes a naveky; a nepracujem medzi deťmi ľudskými, iba ak podľa ich viery.

24 A opäť, stane sa, že Pán povie

tomu, kto bude čítať slová, ktoré mu budú odovzdané:

25 Tak ako sa tento ľud približuje ku mne ústami svojimi a perami svojimi ma uctieva, ale vzdáva ľuďom srdcia svoje ďaleko odo mňa a bázeň jeho voči mne je učená podľa predpisov ľudských –

26 Takže budem naďalej vykonávať podivuhodné dielo medzi týmto ľudom, áno, podivuhodné dielo a div, lebo múdrosť ich múdrych a učných zahynie a porozumenie ich rozvážnych bude skryté.

27 A beda tým, ktorí sa snažia hlboko ukryť radu svoju pred Pánom! A ich diela sú v tme; a oni hovoria: Kto nás vidí a kto nás pozná? A tiež hovoria: Istotne, tvoje prevracanie vecí hore nohami bude cenené ako hrnčiarova hlina. Ale hľa, ja im ukážem, hovorí Pán mocnosť, že ja poznám všetky ich diela. Lebo povie dielo o tom, kto ho utvoril, on ma neutvoril? Alebo či povie vytvorená vec o tom, kto ju vytvoril, on nemal žiadne porozumenie?

28 Ale hľa, hovorí Pán mocnosť: Ja ukážem deťom ľudským, že už len veľmi malú chvíľu a Libanon sa obráti v plodné pole; a to plodné pole bude cenené ako les.

29 A v onen deň hluchí budú počuť slová knihy a oči slepých budú vidieť z mrákavy a z temnoty.

30 A mierni tiež porastú, a ich radosť bude v Pánovi, a núdzni medzi ľuďmi sa budú radovať zo Svätého Izraelského.

31 Lebo akože žije Pán, oni

uvidia, že ten strašný je privedený navnivoč a posmievač je strávený, a všetci, ktorí hľadajú k nepravosti, sú odrezaní;

32 A tí, ktorí pre slovo činia z človeka zločinca a kladú pascu tomu, kto karhá v bráne, a odvrhujú spravodlivého ako bezcennú vec.

33 Takže, tak hovorí Pán, ktorý vykúpil Abraháma, ohľadom domu Jákobovho: Jákob nebude teraz zahanbený, ani tvár jeho teraz nepobledne.

34 Ale keď uvidí deti svoje, dielo rúk mojich, uprostred neho, budú svätiť meno moje a svätiť Svätého Jákobovho, a budú sa báť Boha Izraelského.

35 Tiež tí, ktorí pochybili v duchu prídu k porozumeniu a tí, ktorí reptali naučia sa náuku.

KAPITOLA 28

V posledných dňoch budú vybudované mnohé falošné cirkvi – Budú učiť falošné, márne a pochabé náuky – Odpadlíctvo sa rozšíri kvôli falošným učiteľom – Diabol bude besnieť v srdciach ľudí – Bude učiť všelijaké falošné náuky. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A TERAZ hľa, bratia moji, hovoril som k vám podľa toho, ako ma Duch nabádal; a preto, ja viem, že sa musia skutočne stať.

2 A veci, ktoré budú vypísané z knihy budú veľmi cenné pre deti ľudské a hlavne pre semeno naše, ktoré je zvyškom domu Izraela.

3 Lebo stane sa oného dňa, že cirkvi, ktoré sú vybudované, a nie pre Pána, že jedna povie druhej: Hľa, ja, ja som Pánova; a ostatné povedia: Ja, ja som Pánova; a tak povie každý, kto buduje cirkvi, a nie pre Pána –

4 A ony budú medzi sebou zápasíť; a ich kňazi budú medzi sebou zápasíť a budú vyučovať učenie svoje a zaprú Ducha Svätého, ktorý dáva hovoriť.

5 A zaprú moc Božiu, Svätého Izraelského; a povedia ľuďom: Počúvajte nás a čujte predpis náš; lebo hľa, dnes niet žiadneho Boha, lebo Pán a Vykupiteľ vykonal dielo svoje a dal ľuďom moc svoju;

6 Hľa, počúvajte predpis môj; ak oni povedia, že je nejaký zázrak, ktorý bol spôsobený rukou Pánovou, neverte tomu; lebo on dnes nie je Bohom zázrakov; on už vykonal dielo svoje.

7 Áno, a budú mnohí, ktorí povedia: Jedzte, pite a veselte sa, lebo zajtra zomrieme; a bude nám dobre.

8 A budú tiež mnohí, ktorí povedia: Jedzte, pite a veselte sa; a predsa sa bojte Boha – spáchanie niekoľkých hriechov on ospravedlní; áno, klamte trochu, chytajte človeka za slovo, vykopte jamu bližnému svojmu; na tom nie je nič zlé; a robte všetky veci tieto, lebo zajtra zomrieme; a ak je tomu tak, že sme vinní, Boh nás bude biť niekoľkými ranami a nakoniec budeme spasení v kráľovstve Božom.

9 Áno, a budú mnohí, ktorí budú

týmto spôsobom vyučovať falošné, márne a pochabé nauky a budú v srdci svojom nadutí, a budú sa snažiť hlboko ukryť rady svoje pred Pánom; a ich diela budú v tme.

10 A krv svätých bude proti nim kričať zo zeme.

11 Áno, tí všetci zišli z cesty; stali sa skazenými.

12 Pre pýchu a pre falošných učiteľov, a pre falošnú nauku sa ich cirkvi stali skazenými a cirkvi ich sú povýšené; pre pýchu sú naduté.

13 Okrádajú chudobných pre krásne svätyne svoje; okrádajú chudobných pre krásny odev svoj; a prenasledujú miernych a chudobných v srdci, pretože sú nadutí v pýche svojej.

14 Nesú šije strnulo a hlavy vztýčené; áno, a pre pýchu a zlovoľnosť, a ohavnosti, a smilstvá všetci zblúdili, okrem niekoľkých, ktorí sú pokornými nasledovníkmi Kristovými; a predsa sú vedení tak, že v mnohých prípadoch chybujú, pretože sú učení podľa predpisov ľudských.

15 Ó múdri a učení, a bohatí, ktorí sú nadutí v pýche srdca svojho, a všetci tí, ktorí kážu falošné nauky, a všetci tí, ktorí páchajú smilstvá, a prevracajú pravú cestu Pánovu, beda, beda, beda buď im, hovorí Pán Boh Všemohúci, lebo tí budú zvrhnutí do pekla!

16 Beda tým, ktorí odvrhujú spravodlivých ako bezcennú vec a hanobia to, čo je dobré, a hovoria, že to nemá žiadnu cenu!

Lebo príde deň, kedy Pán Boh rýchlo navštívi obyvateľov zeme; a v onen deň, kedy budú úplne zreli v neprávosti, zahynú.

17 Ale hľa, ak budú obyvatelia zeme činiť pokánie zo zlovolnosti a z ohavností svojich, nebudú zničení, hovorí Pán mocnosťí.

18 Ale hľa, oná veľká a ohavná cirkev, smilnica celej zeme, sa musí zrútiť k zemi a veľký musí byť jej pád.

19 Lebo kráľovstvo diabloveho sa musí otriasť, a tí, ktorí k nemu patria musia nevyhnutne byť pohnutí k pokániu, inak ich diabol zovrie večnými reťazami svojimi a budú donútení k hnevu, a zahynú;

20 Lebo hľa, oného dňa bude besnieť v srdciach detí ľudských a bude ich podnecovať ku hnevu proti tomu, čo je dobré.

21 A iných upokojí a učičička ich do telesného bezpečia, takže budú hovoriť: Všetko je dobré v Sione; áno, Sion prekvitá, všetko je dobré – a tak diabol klame ich duše a vedie ich opatrne dole do pekla.

22 A hľa, iných láka lichotením a hovorí im, že niet žiadneho pekla; a hovorí im: Ja nie som žiadny diabol, lebo niet žiadneho – a tak im šepká do uší, dokiaľ ich nezovrie hroznými reťazami svojimi, odkiaľ niet vyslobodenia.

23 Áno, sú zovretí smrťou a peklom; a smrť a peklo, a diabol, a všetci, ktorí nimi boli uchvátení musia stáť pred trónom Božím a byť súdení podľa skutkov svojich, odkiaľ musia odísť na miesto

pre nich pripravené, a to do jazerá ohňa a síry, čo sú nekonečné muky.

24 Takže, beda tomu, kto si v Sione dopriava pohodlie!

25 Beda tomu, kto volá: Všetko je dobré!

26 Áno, beda tomu, kto načúva predpisom ľudí a zapiera moc Božiu a dar Duchu Svätého!

27 Áno, beda tomu, kto hovorí: My sme obdržali a nepotrebuje viac!

28 A nakoniec, beda všetkým tým, ktorí sa trasú a sú nahnevaní pre pravdu Božiu! Lebo hľa, ten, kto je postavený na skale prijíma s radosťou; a ten, kto je postavený na piesčitých základoch sa trasie, aby nepadol.

29 Beda tomu, kto povie: Obdržali sme slovo Božie a nepotrebuje žiadne ďalšie slovo Božie, lebo máme dosť!

30 Lebo hľa, tak hovorí Pán Boh: Dám deťom ľudským riadok za riadkom, predpis za predpisom, tu trochu a tam trochu; a pozhnaní sú tí, ktorí počúvajú predpisy moje a prepožičiavajú sluch rade mojej, lebo tí sa naučia múdrosti; lebo tomu, kto prijíma, dám viac; a tým, ktorí budú hovoriť: Máme dosť, tým bude odňaté aj to, čo majú.

31 Prekliaty je ten, kto vkladá dôveru svoju v človeka alebo sa spolieha na ruku človeka, alebo kto bude počúvať predpisy ľudské, iba ak by predpisy ich boli dané mocou Duchu Svätého.

32 Beda pohanom, hovorí Pán

Boh mocností! Lebo napriek tomu, že k nim budem vzťahovať ruku svoju deň za dňom, oni ma budú zapierať; a predsa k nim budem milosrdný, hovorí Pán Boh, ak budú činiť pokánie a ak pôjdu ku mne; lebo ruka moja je vzťahnutá po celý deň, hovorí Pán Boh mocností.

KAPITOLA 29

Mnohí pohania odmietnu Knihu Mormonovu – Povedia: Nepotrebujeme ďalšiu Bibliu – Pán hovorí k mnohým národom – Bude súdiť svet z kníh, ktoré budú napísané. Okolo roku 559–545 pred Kr.

ALE hľa, budú mnohí – oného dňa, kedy medzi nimi budem naďalej vykonávať podivuhodné dielo, aby som sa mohol rozpamätať na zmluvy svoje, ktoré som učinil s deťmi ľudskými, aby som mohol vzťahnuť ruku svoju znova druhýkrát, aby som prinavrátil späť ľud svoj, ktorý je z domu Izraela;

2 A tiež, aby som sa mohol rozpamätať na sľuby, ktoré som dal tebe, Nefi, a tiež otcovi tvojmu, že budem pamätať na semeno vaše; a že slová semena tvojho budú z úst mojich vychádzať k semenu tvojmu; a slová moje budú syčať až do končín zeme ako zástava pre ľud môj, ktorý je z domu Izraela.

3 A pretože slová moje budú syčať – mnohí pohania povedia: Biblia! Biblia! My máme Bibliu, a nemôže byť žiadna ďalšia Biblia.

4 Ale tak hovorí Pán Boh:

Ó pochabí, budú mať Bibliu; a vyjde od Židov, môjho dávneho ľudu zmluvy. A ako ďakujú Židom za Bibliu, ktorú od nich získavajú? Áno, čo tým pohania myslia? Pamätajú na utrpenia a prácu, a bolesti Židov, a ich usilovnosť pre mňa pri prinášaní spásy pohanom?

5 Ó vy pohania, pamätali ste na Židov, môj dávny ľud zmluvy? Nie; ale preklínali ste ich a nenávideli ste ich, a nesnažili ste sa ich prinavrátiť. Ale hľa, ja všetky veci tieto vrátim na vlastné hlavy vaše; lebo ja, Pán, som na ľud svoj nezabudol.

6 Ty pochabý, ktorý povieš: Biblia, my máme Bibliu a žiadnu ďalšiu Bibliu nepotrebujeme. Obdržali by ste Bibliu, keby nebola od Židov?

7 Neviete, že je viac národov než iba jeden? Neviete, že ja Pán, váš Boh, som stvoril všetkých ľudí a že pamätám na tých, ktorí sú na ostrovoch morských; a že panujem hore na nebesiach a dole na zemi; a prinášam slovo svoje deťom ľudským, áno, dokonca všetkým národom zeme?

8 A preto reptáte, pretože máte obdržať viac slova môjho? Neviete, že svedectvo dvoch národov je vám svedectvom, že ja som Boh, že pamätám na jeden národ ako na druhý? A preto, ja hovorím rovnaké slová k jednému národu ako k druhému. A keď sa dva národy stretnú, svedectvo dvoch národov sa tiež stretne.

9 A ja to činím, aby som mohol

dokázať mnohým, že som rovnaký včera, dnes a naveky; a že hovorím slová svoje podľa vlastnej vôle svojej. A pretože som hovoril jedno slovo, nemusíte sa domnievať, že nemôžem hovoriť ďalšie; lebo dielo moje ešte nie je dokončené; ani nebude dokončené do konca ľudstva, ani od tej doby naďalej a naveky.

10 A preto, pretože máte Bibliu, nemusíte sa domnievať, že obsahuje všetky slová moje; ani sa nemusíte domnievať, že som nespôsobil, aby bolo napísané viac.

11 Lebo ja prikazujem všetkým ľuďom, ako na východe, tak na západe, a na severe, a na juhu, a na ostrovoch morských, že majú zapísať slová, ktoré k nim hovorím; lebo z kníh, ktoré budú napísané budem súdiť svet, každého človeka podľa ich skutkov, podľa toho, čo je napísané.

12 Lebo hľa, budem hovoriť k Židom a oni to zapíšu; a budem tiež hovoriť k Nefitom a oni to zapíšu; a budem tiež hovoriť k ďalším kmeňom domu Izraela, ktoré som vyviedol a oni to zapíšu; a budem tiež hovoriť ku všetkým národom zeme a oni to zapíšu.

13 A stane sa, že Židia budú mať slová Nefitov a Nefiti budú mať slová Židov; a Nefiti a Židia budú mať slová stratených kmeňov Izraela; a stratené kmene Izraela budú mať slová Nefitov a Židov.

14 A stane sa, že ľud môj, ktorý je z domu Izraela, bude zhromaždený domov do krajín dedičstva svojho; a slovo moje bude tiež

zhromaždené v jedno. A ja ukážem tým, ktorí bojujú proti slovu môjmu a proti ľudu môjmu, ktorý je z domu Izraela, že ja som Boh a že som s Abrahámom učinil zmluvu, že na semeno jeho budem pamätať naveky.

KAPITOLA 30

Obrátení pohanía budú počítaní medzi ľud zmluvy – Mnohí Lámániti a Židia uveria slovu a stanú sa príjemnými – Izrael bude znovuzriadený a zlovoľní budú zničení. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A TERAZ hľa, milovaní bratia moji, chcel by som k vám hovoriť; lebo ja, Nefi, by som nestrpel, aby ste sa domnievali, že ste spravodlivejší, než budú pohanía. Lebo hľa, ak nebudete zachovávať prikázania Božie, všetci podobne zahyniete; a pre slová, ktoré boli hovorené sa nemusíte domnievať, že pohanía sú úplne zničení.

2 Lebo hľa, hovorím vám, že toľko pohanov, koľko ich bude činiť pokánie, je ľuďom zmluvy Pánovej; a toľko Židov, koľko ich nebude činiť pokánie, bude zvrhnutých; lebo Pán nečiní zmluvy s nikým, okrem tých, ktorí činia pokánie a veria v Syna jeho, ktorý je Svätý Izraelský.

3 A teraz by som chcel prorokovať niečo viac ohľadom Židov a pohanov. Lebo potom, čo oná kniha, o ktorej som hovoril, vyjde a bude napísaná pre pohanov a opäť zapečatená pre Pána, budú

mnohí, ktorí budú veriť slovám, ktoré sú napísané; a tí ich prinesú zvyšku semena nášho.

4 A potom bude zvyšok semena nášho vedieť ohľadom nás, ako sme prišli z Jeruzalema a že sú potomkami Židov.

5 A bude im hlásané evanjelium Ježiša Krista; a preto budú znovuzriadení k poznaniu otcov svojich, a tiež k poznaniu Ježiša Krista, ktoré bolo medzi ich otcami.

6 A potom sa budú radovať; lebo budú vedieť, že je to požehnanie pre nich z ruky Božej; a ich šupiny temnoty začnú padať z ich očí; a neprejdú medzi nimi mnohé pokolenia bez toho, aby boli čistým a príjemným ľudom.

7 A stane sa, že Židia, ktorí sú rozptýlení začnú tiež veriť v Krista; a začnú sa zhromažďovať na tvári krajiny; a toľko, koľko ich bude veriť v Krista sa tiež stane príjemným ľudom.

8 A stane sa, že Pán Boh započne dielo svoje medzi všetkými národmi, pokoleniami, jazykmi a ľuďmi, aby uskutočnil znovuzriadenie ľudu svojho na zemi.

9 A so spravodlivosťou bude Pán Boh súdiť chudobných, a karhať podľa práva pokorných zeme. A biť bude zem palicou úst svojich; a dychom pier svojich zabije zlovoľných.

10 Lebo rýchlo prichádza čas, kedy Pán Boh spôsobí veľké rozdelenie medzi ľudom a zlovoľných zničí; a ušetrí ľud svoj, áno, aj keby musel zlovoľných zničiť ohňom.

11 A spravodlivosť bude pásom na bedrách jeho, a vernosť opaskom na ľadví jeho.

12 A potom bude vlk prebývať s baránkom; a leopard bude ležať s kozľatom, a teľa, a levíča, a kímny dobytok spolu; a malé dieťa ich povedie.

13 A krava, a medveď sa budú pást; mláďatá ich budú ležať spolu; a lev bude žrať slamu ako vôl.

14 A dojča sa bude hrať nad dieťrou kobry, a odstavené dieťa vloží ruku svoju do brloha zmije.

15 Nebudú zraňovať ani ničiť na celej svätej hore mojej; lebo zem bude plná poznania Pána ako vody pokrývajú more.

16 A preto, oné veci všetkých národov budú oznámené; áno, všetky veci budú oznámené deťom ľudským.

17 Niet ničoho, čo je tajné, čo nebude zjavené; niet žiadneho diela temnoty, ktoré by nebolo prejavené na svetle; a niet ničoho, čo je zapečatené na zemi, čo nebude uvoľnené.

18 A preto všetky veci, ktoré boli zjavené deťom ľudským, budú oného dňa zjavené; a Satan nebude už mať moc nad srdcami deťí ľudských na dlhú dobu. A teraz, milovaní bratia moji, končím reč svoju.

KAPITOLA 31

Nefi hovorí, prečo bol Kristus pokrstený – Ľudia musia nasledovať

Krista, byť pokrstení, obdržať Ducha Svätého a vytrvať do konca, aby boli spasení – Pokánie a krst sú bránou k tesnej a úzkej ceste – Večný život dosiahnu tí, ktorí po krste zachovávajú prikázania. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A TERAZ ja, Nefi, končím s prorokovaním svojim k vám, milovaní bratia moji. A môžem napísať len niekoľko vecí, o ktorých viem, že sa celkom isto musia stať; tiež môžem napísať len niekoľko slov brata svojho Jáka.

2 A preto veci, ktoré som napísal mi postačujú, okrem niekoľkých slov, ktoré musím povedať ohľadom náuky Kristovej; a preto budem k vám hovoriť jasne, podľa jasnosti prorokovania svojho.

3 Lebo duša moja sa teší z jasnosti; lebo týmto spôsobom Pán Boh pôsobí medzi deťmi ľudskými. Lebo Pán Boh dáva svetlo k porozumeniu; lebo hovorí k ľuďom ich jazykom, aby porozumeli.

4 A preto, chcel by som, aby ste si pamätali, že som k vám hovoril o onom prorokovi, ktorého mi Pán ukázal, ktorý má pokrstiť Baránka Božieho, ktorý má sňať hriechy sveta.

5 A teraz, ak Baránok Boží, súc svätý, potrebuje, aby bol pokrstený vodou, aby naplnil celú spravodlivosť, ó potom, o čo viac potrebujeme my, súc nesvätí, byť pokrstení, áno, dokonca vodou!

6 A teraz, chcel by som sa vás opýtať, milovaní bratia moji, v čom naplnil Baránok Boží celú

spravodlivosť tým, že bol pokrstený vodou?

7 Neviete, že bol svätý? Ale napriek tomu, súc svätý, ukazuje deťom ľudským, že sa podľa tela pokoruje pred Otcem a dosvedčuje Otcovi, že bude jemu poslušný v zachovávaní prikázaní jeho.

8 A preto potom, čo bol pokrstený vodou, zostúpil na neho Duch Svätý v podobe holubice.

9 A opäť to ukazuje deťom ľudským tesnosť cesty a úzkosť brány, ktorou majú vstúpiť, on dal im príklad.

10 A hovoril deťom ľudským: Nasledujte ma. A preto, milovaní bratia moji, môžeme nasledovať Ježiša, pokiaľ nebudeme ochotní zachovávať prikázania Otcove?

11 A Otec hovoril: Čiňte pokánie, čiňte pokánie a buďte pokrstení v mene Milovaného Syna môjho.

12 A tiež ku mne prišiel hlas Syna, hovoriac: Ten, kto je pokrstený v mene mojom, tomu dá Otec Ducha Svätého ako mne; a preto, nasledujte ma a čiňte veci, ktoré ste videli činiť mňa.

13 A preto, milovaní bratia moji, ja viem, že ak budete nasledovať Syna s celým úmyslom srdca, jednajúc pred Bohom bez pokrytectva a bez podvodu, ale s naozajstným zámerom, činiac pokánie z hriechov svojich, dosvedčujúc Otcovi, že ste ochotní vziať na seba meno Kristove krstom – áno, nasledovaním Pána svojho a Spasiteľa svojho dole do vody podľa slova jeho, hľa, potom obdržíte

Ducha Svätého; áno, potom prichádza krst ohňom a Duchom Svätým; a potom môžete hovoriť jazykom anjelov a prevolať chvály Svätému Izraelskému.

14 Ale hľa, milovaní bratia moji, tak prišiel ku mne hlas Syna, hovorí: Potom, čo ste činili pokánie z hriechov svojich a dosvedčili ste Otcovi krstom vodou, že ste ochotní prikázania moje zachovávať, a obdržali ste krst ohňom a Duchom Svätým, a môžete hovoriť novým jazykom, áno, dokonca jazykom anjelov, a po tomto keby ste ma zapreli, bolo by pre vás lepšie, keby ste ma nepoznali.

15 A počul som Otcov hlas, hovorí: Áno, slová Milovaného môjho sú pravdivé a verné. Ten, kto vytrvá do konca, ten bude spasený.

16 A teraz, milovaní bratia moji, preto viem, že ak nevytrvá človek do konca v nasledovaní príkladu Syna živého Boha, nemôže byť spasený.

17 A preto čiňte veci, ktoré som vám povedal, že som videl, že ich bude činiť Pán váš a Vykupiteľ váš; lebo preto mi boli ukázané, aby ste mohli poznať bránu, ktorou máte vstúpiť. Lebo brána, ktorou máte vstúpiť je pokánie a krst vodou; a potom prichádza odpustenie hriechov vašich ohňom a Duchom Svätým.

18 A potom ste na tejto tesnej a úzkej ceste, ktorá vedie k večnému životu; áno, vy ste na ňu vstúpili onou bránou; učinili ste podľa prikázání Otca a Syna; a obdržali ste Ducha Svätého, ktorý svedčí

o Otcovi a Synovi, aby sa naplnil sľub, ktorý on dal, že ak vstúpite na onú cestu, máte obdržať.

19 A teraz, milovaní bratia moji, potom, čo ste vstúpili na túto tesnú a úzku cestu, chcem sa vás opýtať, či je už vykonané všetko? Hľa, hovorím vám: Nie; lebo nedošli by ste tak ďaleko, ak by to nebolo slovom Kristovým s neotrasiteľnou vierou v neho, úplne sa spoliehajú na zásluhy toho, ktorý má moc spasiť.

20 A preto, musíte sa tlačiť vpred so stálosťou v Kristovi, majúť dokonalý jas nádeje a lásku k Bohu, a ku všetkým ľuďom. A preto, ak sa budete tlačiť vpred, hodujúc na slove Kristovom, a vytrváte do konca, hľa, tak hovorí Otec: Budete mať život večný.

21 A teraz hľa, milovaní bratia moji, toto je tá cesta; a niet danej žiadnej inej cesty ani žiadneho iného mena pod nebom, ktorými človek môže byť spasený v kráľovstve Božom. A teraz hľa, toto je náuka Kristova a jediná a pravá náuka Otca a Syna, a Ducha Svätého, čo je jeden Boh bez konca. Amen.

KAPITOLA 32

Anjeli hovoria mocou Ducha Svätého – Ľudia sa musia modliť a získať sami pre seba znalosť od Ducha Svätého. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A TERAZ hľa, milovaní bratia moji, domnievam sa, že premýšľate trochu v srdci svojom o tom, čo máte

robiť potom, čo vstúpíte na cestu. Ale hľa, prečo o veciach týchto premýšľate v srdci svojom?

2 Nepamätáte sa, že som vám hovoril, že potom, čo ste obdržali Ducha Svätého môžete hovoriť jazykom anjelov? A teraz, ako by ste mohli hovoriť jazykom anjelov, ak by to nebolo Duchom Svätým?

3 Anjeli hovoria mocou Ducha Svätého; a preto, oni hovoria slová Kristove. A preto, hovoril som vám, hodujte na slovách Kristových; lebo hľa, slová Kristove vám povedia všetky veci, ktoré máte činiť.

4 A preto teraz, potom ako som povedal slová tieto, ak im nemôžete porozumieť, bude to preto, že neprosíte ani neklopete; a preto nie ste privedení do svetla, ale musíte zahnúť v tme.

5 Lebo hľa, opäť vám hovorím, že keď vstúpíte na cestu a obdržíte Ducha Svätého, on vám ukáže všetky veci, ktoré máte činiť.

6 Hľa, toto je náuka Kristova a nebude daná žiadna iná náuka až do tej doby, kedy sa vám on sám prejaví v tele. A keď sa vám on sám prejaví v tele, veci, ktoré vám povie, budete určite činiť.

7 A teraz ja, Nefi, nemôžem hovoriť viac; Duch bráni reči mojej a nezostáva mi nič iné, ako žiaľiť pre nevieru a zlovoľnosť, a nevedomosť, a tvrdošijnosť ľudí; lebo oni nechcú vyhľadávať poznanie, ani pochopiť veľké poznanie, keď je im dávané v jasnosti, dokonca tak jasne, ako len slovo môže byť.

8 A teraz, milovaní bratia moji,

uvedomujem si, že ešte stále premýšľate v srdci svojom; a zarmucuje ma, že o veci tejto musím hovoriť. Lebo keby ste počúvali Ducha, ktorý učí človeka modliť sa, vedeli by ste, že sa musíte modliť; lebo zlý duch neučí človeka modliť sa, ale učí ho, že sa modliť nemusí.

9 Ale hľa, hovorím vám, že sa musíte vždy modliť a nechať bovať; že nemáte pre Pána konať ničoho bez toho, aby ste sa najskôr nepomodlili k Otcovi v mene Kristovom, aby ti posvätil konanie tvoje, aby konanie tvoje mohlo byť pre blaho duše tvojej.

KAPITOLA 33

Nefiho slová sú pravdivé – Svedčia o Kristovi – Ti, ktorí veria v Krista budú veriť Nefiho slovám, ktoré budú stáť ako svedok pred súdnou stolicou. Okolo roku 559–545 pred Kr.

A TERAZ ja, Nefi, nemôžem napísať všetky veci, ktoré boli vyučované medzi ľuďom mojím; ani nie som taký mocný v písaní ako v hovorení; lebo keď človek hovorí mocou Ducha Svätého, moc Ducha Svätého to nesie do srdca detí ľudských.

2 Ale hľa, sú mnohí, ktorí zatvrdzujú srdcia svoje proti Duchu Svätému, takže v nich nemá žiadne miesto; a preto oni zavrhnú mnohé veci, ktoré sú napísané a považujú ich za veci bezcenné.

3 Ale ja, Nefi, som napísal to,

čo som napísal a považujem to za veľmi cenné, a obzvlášť pre ľud môj. Lebo sa za nich neustále modlím cez deň a v noci kvôli nim oči moje vankúš kropia; a vo viere volám k Bohu svojmu a viem, že bude počuť volanie moje.

4 A ja viem, že Pán Boh posväti modlitby moje k úžitku ľudu môjho. A slová, ktoré som napísal v slabosti budú im učené silnými; lebo ich presviedčajú, aby činili dobro; dávajú im poznať ich otcov; a hovoria o Ježišovi, a presviedčajú ich, aby v neho verili, a aby vytrvali do konca, čo je život večný.

5 A hovoria ostro proti hriechu podľa jasnosti pravdy; a preto sa žiadny človek nebude hnevať pre slová, ktoré som napísal, iba ak by bol z ducha diabľovho.

6 Radujem sa z jasnosti; radujem sa z pravdy; radujem sa z Ježiša svojho, lebo vykúpil dušu moju z pekla.

7 Mám pravú lásku k ľudu svojmu a veľkú vieru v Krista, že postretne mnoho duší bez poškrvny pri sudcovskej stolici jeho.

8 Mám pravú lásku k Židom – hovorím Židom, pretože tým mienim tých, od ktorých pochádzam.

9 Mám tiež pravú lásku k pohanom. Ale hľa, pre nikoho z týchto nemôžem mať nádej, iba ak budú zmierení v Kristovi a vstúpia do úzkej brány, a budú kráčať po tesnej ceste, ktorá vedie k životu, a budú pokračovať po ceste až do konca dňa skúšky.

10 A teraz, milovaní bratia moji, a tiež Židia, a vy všetky končiny zeme, počúvajte slová tieto a verte v Krista; a ak neveríte slovám týmto, verte v Krista. A ak budete veriť v Krista, budete veriť slovám týmto, lebo sú to slová Kristove a on mi ich dal; a učia všetkých ľudí, aby činili dobro.

11 A ak to nie sú slová Kristove, súďte – lebo Kristus vám ukáže, s mocou a veľkou slávou, že to sú slová jeho, posledného dňa; a vy a ja budeme stáť tvárou v tvár pred stolicou jeho; a vy budete vedieť, že mi bolo ním prikázané veci tieto napísať, napriek slabosti mojej.

12 A modlím sa k Otcovi v mene Krista, aby mnohí z nás, ak nie všetci, mohli byť oného veľkého a posledného dňa spasení v kráľovstve jeho.

13 A teraz, milovaní bratia moji, všetci tí, ktorí sú z domu Izraela, a vy všetky končiny zeme, hovorím k vám ako hlas volajúceho z prachu: Zbohom, pokiaľ nepríde onen veľký deň.

14 A vám, ktorí sa nepodielate na dobrotivosti Božej a nevážite si slová Židov, a tiež slová moje, a slová, ktoré vyjdú z úst Baránka Božieho, hľa, vám dávam večné zbohom, lebo slová tieto vás odsúdia posledného dňa.

15 Lebo čo pečatím na zemi bude použité proti vám pred sudcovskou stolicou; lebo tak mi Pán prikázal a ja musím poslúchnuť. Amen.

KNIHA JÁKOBOVA

BRATA NEFIHO

Slová jeho kázania jeho bratom. Zahanbuje muža, ktorý sa snaží Svyvrátiť náuku Kristovu. Niekoľko slov o histórii ľudu Nefiho.

KAPITOLA 1

Jákob a Jozef sa snažia presvedčiť ľudí, aby verili v Krista a zachovávali jeho prikázania – Nefi umiera – Zlovoľnosť prevláda medzi Nefitmi. Okolo roku 544–421 pred Kr.

LEBO hľa, stalo sa, že päťdesiat a päť rokov uplynulo od doby, kedy Lechí opustil Jeruzalem; a preto dal Nefi mne, Jákobovi, prikázanie ohľadom malých dosiek, na ktorých sú veci tieto vyryté.

2 A dal mne, Jákobovi, prikázanie, aby som napísal na tieto dosky zopár vecí, ktoré považujem za najcennejšie; že sa nemám dotýkať, iba ak mierne, histórie ľudu tohto, ktorý sa nazýva ľud Nefiho.

3 Lebo hovoril, že história ľudu jeho má byť vyrytá na ďalších doskách jeho a že ja mám zachovať dosky tieto, a odovzdávať ich ďalej semenu svojmu z pokolenia na pokolenie.

4 A keby bolo kázanie, ktoré je posvätné, či zjavenie, ktoré je veľké, či prorokovanie, potom mám vyryť najhlavnejšie veci na dosky tieto a dotknúť sa ich natoľko, ako to len bude možné, v Kristovom záujme a v záujme ľudu nášho.

5 Lebo pre vieru a veľkú úzkosť

nám bolo skutočne o ľude našom ukázané, aké veci sa im prihodia.

6 A tiež sme mali mnohé zjavenia, a ducha mnohých prorocietiev; a preto, vedeli sme o Kristovi a o kráľovstve jeho, ktoré príde.

7 A preto, pracovali sme usilovne medzi ľuďom svojím, aby sme ich mohli presvedčiť, aby prišli ku Kristovi a požívali z dobrotivosti Božej, aby mohli vojsť do odpočinku jeho, aby nijako neprisahal v hneve svojom, že oni do neho nevojdú, ako keď ho popudzovali v dňoch pokušenia, keď boli deti Izraela v pustatine.

8 A preto, kiež by Boh dal, aby sme mohli presvedčiť všetkých ľudí, aby sa nebúrili proti Bohu, aby ho nepopudzovali k hnevu, ale aby všetci ľudia verili v Krista a mali na očiach jeho smrť, a niesli jeho kríž, a znášali potupu sveta; a preto ja, Jákob, beriem na seba to, že budem plniť prikázanie brata svojho Nefiho.

9 Teraz, Nefi začal byť starý a videl, že musí čoskoro zomrieť; a preto pomazal teraz jedného muža za kráľa a panovníka nad ľuďom svojím, podľa kraľovania kráľov.

10 Ľud nesmierne miloval Nefiho, pretože bol ich veľkým ochrancom, držiac meč Lábánov

na ich ochranu a pracujúc po všetky dni svoje pre ich blaho –

11 A preto, ľud si prial zachovať meno jeho v pamäti. A kto by kraľoval namiesto neho, mal byť ľudom nazývaný druhý Nefi, tretí Nefi, a tak ďalej, podľa kraľovania kráľov; a boli tak ľudom nazývaní, nech už ich meno bolo akékoľvek.

12 A stalo sa, že Nefi zomrel.

13 Teraz, ľudia, ktorí neboli Lámániti boli Nefiti; predsa len sa nazývali Nefiti, Jákobiti, Jozefiti, Zórámiti, Lámániti, Lemúéliti a Izmaeliti.

14 Ale ja, Jákob, ich nebudem odteraz rozlišovať týmito menami, ale Lámánitmi budem nazývať tých, ktorí sa snažia zničiť ľud Nefiho, a tí, ktorí sú priateľskí k Nefimu budem nazývať Nefitmi, čiže ľudom Nefiho, podľa kraľovania kráľov.

15 A teraz, stalo sa, že ľud Nefiho za kraľovania druhého kráľa začal zatvrdzovať srdcia svoje a oddávať sa trochu zlovoľným zvyklostiam, tak ako Dávid za stara, a tiež Šalamún, syn jeho, túžiaci po mnohých manželkách a vedľajších ženách.

16 Áno, a tiež začali hľadať mnoho zlata a striebra, a začali byť trocha povýšení v pýche.

17 A preto ja, Jákob, dal som im slová tieto, keď som ich vyučoval v chráme, obdržiac najskôr poslanie svoje od Pána.

18 Lebo ja, Jákob, a brat môj Jozef sme boli vysvätení za kňazov a za učiteľov ľudu tohto rukou Nefiho.

19 A zvelebovali sme svoj úrad v záujme Pánovom, berúc na seba zodpovednosť a berúc hriech ľudí na svoje vlastné hlavy, ak by sme ich neučili slovo Božie so všetkou usilovnosťou; a preto, pracujúc s mocou svojou, aby ich krv nemohla prísť na odev náš; inak by ich krv prišla na odev náš a my by sme neboli nájdení bez poškvرنy posledného dňa.

KAPITOLA 2

Jákob odsudzuje lásku k bohatstvu, pýchu a necudnosť – Ľudia sa môžu usilovať o bohatstvo, aby pomáhali svojim blíždym – Jákob odsudzuje neoprávnené praktizovanie mnohoženstva – Pán sa teší z cudnosti žien. Okolo roku 544–421 pred Kr.

SLOVÁ, ktoré Jákob, brat Nefiho, hovoril k ľudu Nefiho po smrti Nefiho:

2 Teraz, milovaní bratia moji, ja, Jákob, podľa zodpovednosti, ktorú mám voči Bohu, aby som zveleboval úrad svoj s rozvážnosťou, a aby som mohol zbaviť odev svoj hriechov vašich, vystupujem dnes hore do chrámu, aby som vám mohol hlásať slovo Božie.

3 A vy sami viete, že dosiaľ som bol v úrade svojho povolania usilovný; ale tento deň ma ťaží omnoho väčšia túžba a úzkosť kvôli blahu duše vašej, než tomu dosiaľ bolo.

4 Lebo hľa, doposiaľ ste boli poslušní slova Pánovho, ktoré som vám dával.

5 Ale hľa, počúvajte ma a vedzte, že s pomocou všemocného Stvoriteľa neba a zeme k vám môžem hovoriť ohľadom myšlienok vašich, že sa začínate dopúšťať hriechu, ktorý to hriech sa mi javí veľmi ohavný, áno, a ohavný Bohu.

6 Áno, zarmucuje to dušu moju a spôsobuje, že sa prepadám od hanby v prítomnosti Tvorcu svojho, že vám musím svedčiť o zlovolnosti srdc vašich.

7 A tiež ma zarmucuje, že musím používať toľko smelosti v reči ohľadom vás pred vašimi manželkami a pred vašimi deťmi, pričom city mnohých sú pred Bohom nesmierne jemné a cudné, a krehké, čo je Bohu vec príjemná.

8 A domnievam sa, že sem prišli vypočuť si príjemné slovo Božie, áno, slovo, ktoré hojí zranenú dušu.

9 A preto dušu moju ťaží, že som nútený vás napomenúť pre prísne prikázanie, ktoré som obdržal od Boha, kvôli vašim zločinom, aby som zväčšil rany tých, ktorí už sú zranení, namiesto utešenia a zahojenia ich rán; a tí, ktorí zranení neboli, majú namiesto hodovania na príjemnom slove Božom dýky priložené, aby prebodli ich duše a zranili ich krehké mysle.

10 Ale napriek veľkosti úlohy musím jednať podľa prísnych príkazov Božích a povedať vám o zlovolnosti vašej a ohavnostiach v prítomnosti čistého srdca a zlomeného srdca, a pod pohľadom prenikavého oka Všemohúceho Boha.

11 A preto, musím vám povedať pravdu podľa jasnosti slova Božieho. Lebo hľa, keď som sa pýtal Pána, takto ku mne prišlo slovo, hovoriac: Jákob, choď hore do chrámu napozajtre a hlásaj slovo, ktoré ti dám pre ľud tento.

12 A teraz hľa, bratia moji, toto je slovo, ktoré vám hlásam, že mnohí z vás začali hľadať zlato a striebro, a všelijaké cenné rudy, ktorými krajina táto, ktorá je krajinou zaslúbenia pre vás a semeno vaše, oplýva vo veľkej hojnosti.

13 A ruka prozreteľnosti sa na vás veľmi príjemne usmiala, že ste obdržali mnohé bohatstvá; a pretože niektorí z vás obdržali hojnejšie než bratia vaši, ste povýšení v pýche srdca svojho a nosíte šije strnulo, a hlavy vztyčené pre drachocnosť šatu svojho, a prenasledujete bratov svojich, pretože sa domnievate, že ste lepší než oni.

14 A teraz, bratia moji, domnievate sa, že Boh vás v tejto veci ospravedľňuje? Hľa, vravím vám: Nie. Ale odsudzuje vás a ak zotrúvate vo veciach týchto, musia na vás rýchlo prísť súdy jeho.

15 Ó, kiež by vám ukázal, že vás môže prebodnúť a letným pohľadom oka svojho vás môže zraziť do prachu!

16 Ó, kiež by vás zbavil tejto nepravosti a ohavnosti. A, ó, kiež by ste počúvali slovo príkazov jeho a nenechali touto pýchou srdca svojho ničiť duše svoje!

17 Myslite na bratov svojich ako sami na seba a buďte priateľskí ku všetkým, a dávajte štedro

majetok svoj, aby i oni mohli byť bohatí ako vy.

18 Ale predtým ako hľadáte bohatstvá, hľadajte kráľovstvo Božie.

19 A potom, čo ste obdržali nádej v Krista, obdržíte bohatstvá, ak ich budete hľadať; a budete ich hľadať so zámerom činiť dobro – nahých zaodieť a hladných nasýtiť, a zajatých oslobodiť, a poskytnúť úľavu chorým a sužovaným.

20 A teraz, bratia moji, hovoril som k vám o pýche; a tí z vás, ktorí ste sužovali blížneho svojho a prenasledovali ho, pretože ste boli pyšní v srdciach svojich pre veci, ktoré vám Boh dal, čo na to poviete?

21 Nedomnievate sa, že takéto veci sú ohavné pre toho, kto stvoril všetko telo? A jedna bytosť je v očiach jeho rovnako drahocenná ako druhá. A všetko telo je z prachu; a práve za týmto účelom ich stvoril, aby zachovávali prikázania jeho a oslavovali ho naveky.

22 A teraz, ustávam k vám hovoriť o pýche tejto. A keby som k vám nemusel hovoriť o závažnejšom zločine, srdce moje by sa z vás nesmierne radovalo.

23 Ale slovo Božie ma ťaží pre závažnejšie zločiny vaše. Lebo hľa, tak hovorí Pán: Ľud tento začína pozvoľne rásť v neprávnosti; nerozumejú písmam, lebo sa snažia ospravedlňovať samých seba v páchaní smilstiev pre veci, ktoré boli napísané o Dávidovi a Šalamúnovi, synovi jeho.

24 Hľa, Dávid a Šalamún skutočne mali mnoho manželiek

a vedľajších žien, ktorá to vec bola ohavná predomnou, hovorí Pán.

25 A preto, tak hovorí Pán, vyviedol som mocou ramena svojho ľud tento z krajiny Jeruzalem, aby som si mohol vzbudiť spravodlivú vetvu z plodu bedier Jozefových.

26 A preto ja, Pán Boh, nestrpím, aby ľud tento činil ako tí za stara.

27 A preto, bratia moji, čujte ma a počúvajte slovo Pána: Lebo žiadny muž medzi vami nebude mať viac ako jednu ženu; a vedľajšie ženy nebude mať žiadne;

28 Lebo ja, Pán Boh, sa teším z cudnosti žien. A smilstvá sú ohavnosťou predomnou; tak hovorí Pán mocnosť.

29 A preto bude ľud tento zachovávať prikázania moje, hovorí Pán mocnosť, alebo prekliata bude krajina kvôli ich skutkom.

30 Lebo ak chcem, hovorí Pán mocnosť, vzbudiť semeno pre seba, prikážem ľudu svojmu; inak budú počúvať veci tieto.

31 Lebo hľa, ja, Pán, som videl smútok a počul nárek dcér ľudu svojho v krajine Jeruzalem, áno, a vo všetkých krajinách ľudu svojho pre zlovoľnosť a ohavnosti ich manželov.

32 A nestrpím, hovorí Pán mocnosť, aby volania pôvabných dcér ľudu tohto, ktorý som vyviedol z krajiny Jeruzalem, stúpali hore ku mne proti mužom ľudu môjho, hovorí Pán mocnosť.

33 Lebo oni nebudú odvádzať do zajatia dcéry ľudu môjho pre ich nežnosť, inak ich navštívim ťažkým prekliatím, až ku zničeniu;

lebo oni nebudú páchať smilstvá ako tí za stara, hovorí Pán mocnosťami.

34 A teraz hľa, bratia moji, vy viete, že tieto prikázania boli dané otcovi nášmu Lechímu; a preto, poznali ste ich predtým; a prišli ste k veľkému odsúdeniu; lebo ste činili veci tieto, ktoré ste činiť nemali.

35 Hľa, vy ste činili väčšie neprávosti než Lámániti, bratia naši. Zlomili ste srdcia svojich nežných manželiek a stratili ste dôveru detí svojich pre svoj zlý príklad im; a vzlykot ich srdc stúpa hore k Bohu proti vám. A pre prísnosť slova Božieho, ktoré proti vám zostupuje, mnohé srdcia zomreli prebodnuté hlbokými ranami.

KAPITOLA 3

Čistí v srdci prijímajú príjemné slovo Božie – Spravodlivosť Lámánitov presahuje spravodlivosť Nefitov – Jákob varuje pred smilstvom, rozkošnosťou a každým hriechom. Okolo roku 544–421 pred Kr.

ALE hľa, ja, Jákob, chcel by som hovoriť k vám, ktorí ste čistého srdca. Hľadte k Bohu s pevnosťou mysle a modlite sa k nemu s nesmiernou vierou, a on vás uteší v strastiach vašich a bude hájiť záležitosť vašu, a zošle spravodlivosť na tých, ktorí usilujú o zničenie vaše.

2 Ó vy všetci, ktorí ste čistého srdca, pozdvihnite hlavy svoje a prijmite príjemné slovo Božie,

a hodujte na láske jeho; lebo vy môžete, ak je myseľ vaša pevná, naveky.

3 Ale beda, beda vám, ktorí nie ste čistého srdca, ktorí ste v tento deň špinaví pred Bohom; lebo ak nebudete činiť pokánie, krajina je kvôli skutkom vašim prekliata; a Lámániti, ktorí nie sú špinaví ako vy, a predsa sú prekliati ťažkým prekliatím, vás budú trestať až k zničeniu.

4 A rýchlo prichádza čas, že ak nebudete činiť pokánie, oni budú vlastniť krajinu dedičstva vášho a Pán Boh vyvedie spravodlivých spomedzi vás.

5 Hľa, Lámániti, bratia vaši, ktorí vy nenávidíte pre ich špinavosť a prekliatie, ktoré prišlo na ich kožu, sú spravodlivejší než vy; lebo oni nezabudli na prikázanie Pána, ktoré bolo dané otcovi nášmu – že majú mať iba jednu manželku a vedľajšie ženy nemajú mať žiadne, a nemajú byť medzi nimi páchané smilstvá.

6 A teraz, snažia sa toto prikázanie zachovávať; a preto, kvôli tomuto dodržiavaniu v zachovávaní prikázania tohto ich Pán Boh nezničí, ale bude k nim milosrdný; a jedného dňa sa stanú požehnaným ľuďom.

7 Hľa, ich manželka milujú manželky svoje a ich manželky milujú manželov svojich; a ich manželka, a ich manželky milujú deti svoje; a ich nevieru, a ich nenávisť voči vám je kvôli neprávosti ich otcov; a preto, o čo ste lepší než oni v očiach veľkého Stvoriteľa vášho?

8 Ó bratia moji, bojím sa, že ak nebudete činiť pokánie z hriechov svojich, bude ich koža belšia než vaša, keď budete privedení s nimi pred trón Boží.

9 A preto, prikázanie vám dávam, ktoré je slovom Božím, aby ste ich už viac nehanobili pre tmaivosť ich kože; ani ich nebudete hanobiť pre ich špinavosť; ale budete pamätať na svoju vlastnú špinavosť a pamätať, že ich špinavosť prišla kvôli ich otcom.

10 A preto budete pamätať na deti svoje, ako ste zarmútili ich srdcia kvôli príkladu, ktorý ste im dali; a tiež pamätajte, že môžete pre špinavosť svoju uviesť deti svoje do skazy, a ich hriechy budú navršené na hlavy vaše posledného dňa.

11 Ó bratia moji, počúvajte slová moje; prebuďte schopnosti duše svojej; otraste sa, aby ste sa mohli prebudiť z driemoty smrti; a oslobodte sa od bolesti pekla, aby ste sa nestali anjelmi diablu, a neboli uvrhnutí do oného jazera ohňa a síry, čo je druhá smrť.

12 A teraz ja, Jákob, som hovoril omnoho viac vecí k ľudu Nefiho, varujúc ich pred smilstvom a chlipnosťou, a každým druhom hriechu, rozprávajúc im o ich hrozných následkoch.

13 A ani stotina z konania ľudu tohto, ktorý teraz začal byť početným, nemôže byť zapísaná na doskách týchto; ale mnohé z ich konania je zapísané na väčších doskách, a ich vojny, a ich nehody, a kraľovania ich kráľov.

14 Dosky tieto sa nazývajú dosky Jákovove, a boli zhotovené rukou Nefiho. A ustávam hovoriť slová tieto.

KAPITOLA 4

Všetci proroci uctievali Otca v mene Krista – Abrahámove obetovanie Izáka bolo predobrazom Boha a jeho Jednorodného – Ľudia sa majú zmieriť s Bohom skrze uzmiernenie – Židia odmietnu základný kameň. Okolo roku 544–421 pred Kr.

TERAZ hľa, stalo sa, že ja, Jákob, som veľmi poučoval ľud svoj slovom (a nemôžem napísať viac ako máličko slov svojich pre zložitost' rytia slov našich na dosky) a my vieme, že veci, čo píšeme na dosky musia pretrvať;

2 Ale ak napíšeme akékoľvek veci na niečo iné ako na dosky, musia zaniknúť a zmiznúť; ale môžeme napísať niekoľko slov na dosky, ktoré dajú deťom našim, a tiež milovaným bratom našim malú mieru poznania o nás či o ich otcoch –

3 Teraz, z tejto veci sa radujeme; a pracujeme usilovne, aby sme vyryli slová tieto na dosky dúfajúc, že milovaní bratia naši a deti naše ich prijmu s vďačným srdcom, a budú na ne hľadieť, aby sa mohli učiť s radosťou, a nie so smútkom, ani s pohrdaním, o svojich prvých rodičoch.

4 Lebo s týmto zámerom sme napísali veci tieto, aby mohli vedieť, že my sme vedeli o Kristovi a mali

sme nádej v slávu jeho mnoho stoviek rokov pred príchodom jeho; a nielen my sami sme mali nádej v slávu jeho, ale tiež všetci svätí proroci, ktorí boli pred nami.

5 Hľa, oni verili v Krista a uctievali Otca v mene jeho, a my tiež uctieваме Otca v mene jeho. A s týmto zámerom zachovávame zákon Mojžišov, pretože smeruje duše naše k nemu; a z tohto dôvodu je nám to posvätené k spravodlivosti, dokonca tak ako to bolo počítané Abrahámovi v pustatine, že bol poslušný príkazov Božích obetovaním syna svojho Izáka, čo je predobrazom Boha a Jednorodeného Syna jeho.

6 A preto skúmame prorokov a máme mnohé zjavenia, a ducha proroctva; a majú všetky tieto svedectvá, získavame nádej a viera naša sa stáva neotrasiteľnou natoľko, že môžeme skutočne prikazovať v mene Ježišom a samotné stromy nás poslúchnu či hory, či vlny morské.

7 A predsa, Pán Boh nám ukazuje našu slabosť, aby sme mohli vedieť, že jeho milosťou a jeho veľkou blahosklonnosťou k deťom ľudským máme moc konať veci tieto.

8 Hľa, veľké a podivuhodné sú diela Pánove. Aké nepreniknuteľné sú hlbiny tajomstiev jeho; a je nemožné, aby človek odhalil všetky cesty jeho. A nikto nepozná cesty jeho, ibaže by mu to bolo zjavené; a preto, bratia, nepovrhujte zjaveniami Božími.

9 Lebo hľa, mocou slova jeho

prišiel človek na tvár zeme, ktorá to zem bola stvorená mocou slova jeho. A preto, ak Boh, súc schopný prehovoriť a je svet, a prehovoriť a človek je stvorený, ó potom, prečo by nebol schopný prikazať zemi alebo dielu rúk svojich na jej tvári podľa vôle svojej a potešenia?

10 A preto, bratia, nesnažte sa radiť Pánovi, ale snažte sa brať radu z ruky jeho. Lebo hľa, vy sami viete, že on radí v múdrosti a v spravodlivosti, a vo veľkom milosrdenstve, vo veci všetkých diel svojich.

11 A preto, milovaní bratia, buďte s ním zmierení skrze uzmiernenie Krista, jeho Jednorodeného Syna, a môžete získať vzkriesenie podľa moci vzkriesenia, ktorá je v Kristovi, a byť predstavení Bohu ako prvotiny Kristove, majú vieru a získajú dobrú nádej v slávu jeho predtým, ako sa sám prejaví v tele.

12 A teraz, milovaní, nedivte sa, že vám hovorím veci tieto: lebo prečo nehovoriť o uzmiernení Krista a nedosiahnuť dokonalé poznanie o ňom, rovnako ako dosiahnuť znalosť o vzkriesení a o svete, ktorý príde?

13 Hľa, bratia moji, ten kto prorokuje, nech prorokuje, aby ľudia porozumeli; lebo Duch hovorí pravdu a neklame. A preto hovorí o veciach tak, ako skutočne sú, a tak, ako skutočne budú; a preto sú nám veci tieto jasne ukázané pre spásu duší našich. Ale hľa, my nie sme jediní svedkovia v týchto

veciach; lebo Boh tiež hovoril ku prorokom za stara.

14 Ale hľa, Židia boli tvrdošijným ľuďom; a opovrhovali jasnými slovami, a zabíjali prorokov, a vyhľadávali veci, ktorým nemohli rozumieť. A preto, pre slepotu svoju, slepotu, ktorá prišla tým, že hľadeli za cieľ, musia nevyhnutne padnúť; lebo Boh od nich odňal jasnosť svoju a vydal im mnohé veci, ktorým nemôžu rozumieť, pretože si to priali. A pretože si to priali, Boh spôsobil, že sa môžu potknúť.

15 A teraz som ja, Jákob, vedený Duchom k prorokovaniu; lebo si uvedomujem, pôsobením Ducha, ktorý je vo mne, že Židia potkýnaním svojím odmietnu kameň, na ktorom by mohli stavať a mať bezpečný základ.

16 Ale hľa, podľa písiev sa tento kameň stane veľkým a posledným, a jediným istým základom, na ktorom Židia môžu stavať.

17 A teraz, milovaní moji, ako je možné, že títo, tým že odmietli oný istý základ, môžu na ňom vôbec niekedy stavať, aby sa mohol stať hlavou ich uhlov?

18 Hľa, milovaní bratia moji, odhalím vám toto tajomstvo; ak nebudem akokoľvek otrasený v pevnosti svojej v Duchu a nepotknem sa pre preveľkú úzkosť svoju o vás.

o ušľachtilom a planom olivovníku – Sú podobou Izraela a pohánov – Je predznamenané rozptýlenie a zhromaždenie Izraela – Sú učinené zmienky o Nefitoch a Lámánitoch, a celom dome Izraela – Pohania budú naštepení na Izrael – Nakoniec bude vinica spálená. Okolo roku 544–421 pred Kr.

HĽA, bratia moji, nespomínate si, že ste čítali slová proroka Zenóša, ktoré hovoril k domu Izraela, hovoriac:

2 Počúvaj, ó dom Izraela, a čuj slová odo mňa, proroka Pánovho.

3 Lebo hľa, tak hovorí Pán, prirovnám ťa, ó dom Izraela, k ušľachtilému olivovníku, ktorý človek vzal a staral sa oň na vinici svojej; a on rástol, a zostarol, a začal upadať.

4 A stalo sa, že vyšiel majster vinice a uvidel, že jeho olivovník začal upadať; a povedal: Prerežem ho a okopem ho, a budem sa oň starať, aby mohol snáď vyhnať mladé a jemné vetvy, a nezhynul.

5 A stalo sa, že ho prerezal, a okopal, a staral sa oň podľa slova svojho.

6 A stalo sa, že po mnohých dňoch začal vyháňať niekoľko mladých a jemných vetiev; ale hľa, jeho hlavný vrchol začal hynúť.

7 A stalo sa, že majster vinice to uvidel a povedal služobníkovi svojmu: Rmúti ma, že by som mal stratiť strom tento; a preto choď, a odtrhni vetvy z planého olivovníka, a prines ich sem ku mne;

KAPITOLA 5

Jákob cituje alegóriu podľa Zenóša

a odtrhneme oné hlavné vetvy, ktoré začínajú chradnúť, a uvrhneme ich do ohňa, aby zhoreli.

8 A hľa, hovorí Pán vinice, vezmem mnohé z týchto mladých a jemných vetiev, a naštépim ich kdekoľvek budem chcieť; a nezáleží na tom, či koreň stromu tohto zahynie, ja si môžem zachovať plody jeho pre seba; a preto vezmem tieto mladé a jemné vetvy, a naštépim ich kdekoľvek budem chcieť.

9 Vezmi vetvy planého olivovníka a naštép ich namiesto nich; a tieto vetvy, ktoré som vytrhol, uvrhnem do ohňa a spálím ich, aby nemohli zafažovať zem vinice mojej.

10 A stalo sa, že služobník Pána vinice učinil podľa slova Pána vinice a naštépil vetvy planého olivovníka.

11 A Pán vinice spôsobil, aby bol okopávaný a prerezávaný, a aby bolo oň postarané, hovoriac služobníkovi svojmu: Rmúti ma, že by som mal stratiť strom tento; a preto, aby som snáď mohol zachovať korene jeho, aby nezahynuli, aby som si ich mohol zachovať pre seba, toto som učinil.

12 A preto choď cestou svojou; stráž strom tento a staraj sa oň podľa slov mojich.

13 A tieto umiestnim do najodľahlejšej časti vinice svojej kdekoľvek budem chcieť, to pre teba nie je dôležité; a činím to, aby som si pre seba mohol zachovať prirodzené vetvy stromu; a tiež, aby som si pre seba mohol odložiť

plody jeho pre onú dobu; lebo ma rmúti, že by som mal strom tento a plody jeho stratiť.

14 A stalo sa, že Pán vinice šiel cestou svojou a uschoval prirodzené vetvy ušľachtilého olivovníka v najodľahlejších častiach vinice, niektoré v jednej a niektoré v inej, podľa svojej vôle a potešenia.

15 A stalo sa, že uplynul dlhý čas a Pán vinice hovoril služobníkovi svojmu: Poď, zídeme dole do vinice, aby sme mohli na viniči pracovať.

16 A stalo sa, že Pán vinice, a tiež služobník zišli dole do vinice, aby pracovali. A stalo sa, že služobník povedal majstrovi svojmu: Hľa, pozri sem; uzri onen strom.

17 A stalo sa, že Pán vinice pozrel a uzrel oný strom, na ktorý boli naštepené vetvy planého olivovníka; a vypučal, a začal niesť plody. A uzrel, že bol dobrý; a plody jeho boli ako plody prirodzené.

18 A povedal služobníkovi: Hľa, vetvy planého stromu sa zmocnili vlahy koreňa jeho, takže koreň jeho vydal mnoho sily; a vďaka veľkej sile koreňa jeho vydali plané vetvy ušľachtilé plody. Teraz, keby sme nenaštépili tieto vetvy, oný strom by zahynul. A teraz hľa, odložím plody mnohé, ktoré oný strom priniesol; a plody jeho si odložím pre onú dobu, sám pre seba.

19 A stalo sa, že Pán vinice povedal služobníkovi: Poď, poďme do najodľahlejšej časti vinice a uvidíme, či prirodzené vetvy stromu tiež nepriniesli plody mnohé, aby

som si mohol odložiť ich plody pre onú dobu, sám pre seba.

20 A stalo sa, že vyšli k miestu, kde majster uschoval prirodzené vetvy stromu a povedal služobníkovi: Pozri na tieto; a on uzrel onú prvú, že priniesla plody mnohé; a videl tiež, že boli dobré. A povedal služobníkovi: Vezmi z jej plodov a odlož ich pre onú dobu, aby som si ich mohol zachovať sám pre seba; lebo hľa, povedal, po tento dlhý čas som sa o ňu staral a priniesla plody mnohé.

21 A stalo sa, že služobník povedal majstrovi svojmu: Ako to, že si prišiel sem zasadiť strom tento či túto vetvu stromu? Lebo hľa, je to najchudobnejšie miesto v celej krajine vinice tvojej.

22 A Pán vinice mu povedal: Nerad mi; vedel som, že to je chudobný kus zeme; a preto, hovoril som ti, staral som sa o ňu po tento dlhý čas a ty vidíš, že priniesla plody mnohé.

23 A stalo sa, že Pán vinice povedal služobníkovi svojmu: Pozri sem; hľa, zasadil som aj inú vetvu stromu; a ty vieš, že tento kus zeme bol ešte chudobnejší než ten prvý. Ale pozri na onen strom. Staral som sa oň po tento dlhý čas a priniesol plody mnohé; a preto zober ich, a odlož ich pre onú dobu, aby som si ich mohol zachovať, sám pre seba.

24 A stalo sa, že Pán vinice hovoril znovu služobníkovi svojmu: Pozri sem a uzri aj inú vetvu, ktorú som zasadil; uzri, že som sa o ňu tiež staral a priniesla plody.

25 A povedal služobníkovi: Pozri sem a uzri onú poslednú. Hľa, túto som zasadil na dobrom kuse zeme; a staral som sa o ňu po tento dlhý čas, a len časť stromu priniesla ušľachtilé plody, a druhá časť stromu priniesla plody plané; hľa, staral som sa o strom tento ako o tie ostatné.

26 A stalo sa, že Pán vinice povedal služobníkovi: Vytrhni vetvy, ktoré nepriniesli dobré plody a uvrhni ich do ohňa.

27 Ale hľa, služobník mu povedal: Prerežme ho a okopme, a starajme sa oň ešte chvíľu, aby ti možno mohol priniesť dobré plody, aby si si ich mohol odložiť pre onú dobu.

28 A stalo sa, že sa Pán vinice a služobník Pána vinice starali o všetky plody vinice.

29 A stalo sa, že uplynul dlhý čas a Pán vinice povedal služobníkovi svojmu: Poď, zídme dole do vinice, aby sme znovu mohli pracovať na vinici. Lebo hľa, čas sa blíži a čoskoro príde koniec; a preto musím odložiť plody pre onú dobu, sám pre seba.

30 A stalo sa, že Pán vinice a služobník zišli dole do vinice; a prišli ku stromu, ktorého prirodzené vetvy boli odlomené, a na ktorý boli naštepené vetvy plané; a hľa, všetky druhy plodov obťažkali strom.

31 A stalo sa, že Pán vinice ochutnal plody, každý druh podľa jeho počtu. A Pán vinice povedal: Hľa, po tento dlhý čas sme sa starali o strom tento a odložil som si pre onú dobu plody mnohé.

32 Ale hľa, tentoraz priniesol plody mnohé, a niet medzi nimi žiadnych, ktoré by boli dobré. A hľa, sú to všetky druhy zlých plodov; a nie sú mi k úžitku, napriek všetkej našej práci; a teraz, rmúti ma, že by som mal strom tento stratíť.

33 A Pán vinice povedal služobníkovi: Čo urobíme pre onen strom, aby som si mohol opäť zachovať dobré plody jeho sám pre seba?

34 A služobník povedal majstrovi svojmu: Hľa, pretože si naštepil vetvy planého olivovníka, ony vyživovali korene, takže sú živé a nezahynuli; a preto vidíš, že sú stále dobré.

35 A stalo sa, že Pán vinice povedal služobníkovi svojmu: Strom mi nie je k úžitku a ani korene jeho mi nie sú k úžitku, pokiaľ bude prinášať zlé plody.

36 A predsa viem, že korene sú dobré, a pre svoj vlastný účel som ich zachoval; a pre veľkú silu svoju dosiaľ prinášali z planých vetiev plody dobré.

37 Ale hľa, plané vetvy vyrástli a prerástli korene jeho; a pretože plané vetvy premohli korene jeho, priniesol mnoho zlých plodov; a pretože priniesol tak mnoho zlých plodov, vidíš, že začína hynúť; a čoskoro bude zrelý, takže bude môcť byť uvrhnutý do ohňa, iba ak preň niečo neurobíme, aby sme ho zachovali.

38 A stalo sa, že Pán vinice povedal služobníkovi svojmu: Zostúpme dole do najodľahlejších častí

vinice a pozrime sa, či prirodzené vetvy tiež priniesli zlé plody.

39 A stalo sa, že zišli dole do najodľahlejších častí vinice. A stalo sa, že uzreli, že plody prirodzených vetiev sa tiež skazili; áno, prvé a druhé, a tiež posledné; a ony všetky sa skazili.

40 A plané plody tej poslednej premohli tú časť stromu, ktorá niesla plody dobré, dokonca tak, že vetva zvädla a odumrela.

41 A stalo sa, že Pán vinice plakal a povedal služobníkovi: Čo viac som mohol urobiť pre vinicu svoju?

42 Hľa, vedel som, že všetky plody vinice, okrem týchto, sa skazili. A teraz tie, ktoré kedysi niesli dobré plody, sa tiež skazili; a teraz žiaden strom vinice mojej nie je k ničomu, iba aby bol vyťatý a uvrhnutý do ohňa.

43 A hľa tento posledný, ktorého vetva odumrela, som zasadil na dobrý kus zeme; áno, dokonca na ten, ktorý mi bol vyvolený nad všetky iné časti krajiny vinice mojej.

44 A vidíš, že som zoťal aj to, čo zaťažovalo tento kus zeme, aby som mohol zasadiť strom tento na miesto jeho.

45 A vidíš, že jedna jeho časť priniesla dobré plody, a jedna jeho časť priniesla plody plané; a pretože som tieto vetvy jeho neodtrhol a neuvrhol do ohňa, hľa, premohli dobrú vetvu, takže vyschla.

46 A teraz hľa, napriek všetkej starostlivosti, ktorú sme venovali

vinici mojej, sa stromy jej skazili, takže neprinášajú žiadne dobré plody; a dúfal som, že tieto si zachovám, aby som si odložil ich plody pre onú dobu, sám pre seba. Ale hľa, stali sa ako planý olivovník a nie sú už k ničomu inému, než aby boli vyfaté a uvrhnuté do ohňa; a rmúti ma, že ich musím stratiť.

47 Ale čo viac som mohol urobiť na vinici svojej? Ochabla tak ruka moja, že som sa o ňu nestaral? Nie, staral som sa o ňu a okopával som ju, a prerezával som ju, a hnojil som ju; a mal som pozdvihnutú ruku svoju takmer po celý deň a koniec sa blíži. A rmúti ma, že musím vyťať všetky stromy vinice svojej a uvrhnúť ich do ohňa, aby boli spálené. Kto skazil vinicu moju?

48 A stalo sa, že služobník povedal majstrovi svojmu: Nie je to povýšenie vinice tvojej – nepremohli vetvy korene svoje, ktoré sú dobré? A pretože vetvy premohli korene svoje, hľa, rástli rýchlejšie než sila koreňov, berúc si silu sami pre seba. Hľa, hovorím, nie je toto príčinou, že sa stromy vinice tvojej skazili?

49 A stalo sa, že Pán vinice povedal služobníkovi: Poďme a vytnime stromy vinice, a uvrhnime ich do ohňa, aby nezaťažovali zem vinice mojej, lebo ja som učinil všetko. Čo viac som mohol urobiť pre vinicu svoju?

50 Ale hľa, služobník povedal Pánovi vinice: Ušetri ju ešte chvíľu.

51 A Pán povedal: Áno, ušetřím ju ešte chvíľu, lebo ma rmúti, že by som mal stratiť stromy vinice svojej.

52 A preto vezmeme oné vetvy z tých, ktoré som zasadil v najodľahlejších častiach vinice svojej a naštepme ich na strom odkiaľ pochádzajú; a odtrhneme zo stromu oné vetvy, ktorých plody sú najtrpkéjšie, a naštepme na ich miesto prirodzené vetvy stromu.

53 A toto učiním, aby oný strom snáď nezahynul, aby som si možno mohol pre seba zachovať korene jeho pre svoj vlastný účel.

54 A hľa, korene prirodzených vetiev stromu, ktoré som zasadil kdekoľvek sa mi zachcelo sú stále živé; a preto, aby som ich tiež mohol zachovať pre svoj vlastný účel, odoberiem z vetiev stromu tohto a naštepím ich na ne. Áno, naštepím na ne vetvy ich materského stromu, aby som si mohol zachovať tiež korene sám pre seba, aby mi možno mohli, keď budú dostatočne silné, priniesť plody dobré a aby som mohol ešte mať slávu s ohľadom na plody vinice svojej.

55 A stalo sa, že odobrali z prirodzeného stromu, ktorý sa stal planým, a naštepili na prirodzené stromy, ktoré sa tiež stali planými.

56 A tiež odobrali z prirodzených stromov, ktoré sa stali planými, a naštepili na ich materský strom.

57 A Pán vinice povedal služobníkovi: Neodtrhávaj plané vetvy zo stromov, iba tie, ktoré sú najtrpkéjšie; a na ne naštepíš podľa toho, ako som povedal.

58 A budeme sa opäť starať o stromy vinice, a budeme zastrešovať ich vetvy; a odtrhneme zo stromov tie vetvy, ktoré sú zrelé a musia zahynúť, a uvrhneme ich do ohňa.

59 A toto činím, aby možno ich korene nadobudli silu, pretože sú dobré; a tak vďaka zmene vetiev dobré môže prekonať zlé.

60 A pretože som zachoval ich prirodzené vetvy a korene, a pretože som naštepil prirodzené vetvy opäť na ich materský strom, a zachoval som korene ich materského stromu, aby možno stromy vinice mojej mohli opäť priniesť plody dobré; a aby som opäť mohol mať radosť s ohľadom na plody vinice svojej a, možno, aby som sa mohol nesmierne radowať, že som zachoval korene a vetvy prvých plodov –

61 A preto choď, a povolaj služobníkov, aby sme mohli pracovať usilovne zo všetkých síl na vinici, aby sme mohli pripraviť cestu, aby som mohol opäť priniesť prirodzené plody, prirodzené plody, ktoré sú dobré a nesmierne cenné nad všetky iné plody.

62 A preto poďme, a pracujme so všetkou mocou, tentoraz naposledy, lebo hľa, koniec sa blíži a toto je naposledy, kedy budem prerezávať vinicu svoju.

63 Naštepajte vetvy; začnite u posledných, aby mohli byť prvé a aby prvé mohli byť posledné, a okopte stromy, tak staré, ako aj mladé, prvé aj posledné; a posledné aj prvé, aby

o všetko bolo postarané ešte raz, naposledy.

64 A preto, okopte ich a prerežte ich, a pohnojte ich ešte raz, naposledy, lebo koniec sa blíži. A ak tieto posledné štepy porastú a ponosú prirodzené plody, potom pre ne pripravíte cestu, aby mohli rásť.

65 A keď začnú rásť, budeme odstraňovať vetvy, ktoré nesú trpké plody, podľa sily dobrých a podľa ich veľkosti; a neodstránime ony zlé všetky naraz, inak ich korene budú príliš silné pre štep a ich štep zahynie, a ja stratím stromy vinice svojej.

66 Lebo ma rmúti, že by som mal stratiť stromy vinice svojej, a preto budete odstraňovať tie zlé podľa toho, ako porastú tie dobré, aby si koreň i vrchol mohli byť rovnými v sile, pokiaľ tie dobré nepremôžu tie zlé a pokiaľ tie zlé nebudú vyťaté a uvrhnuté do ohňa, aby nezaťažovali zem vinice mojej; a tak odstránim tie zlé z vinice svojej.

67 A vetvy prirodzeného stromu naštepím znova na prirodzený strom;

68 A vetvy prirodzeného stromu naštepím na prirodzené vetvy stromu; a tak ich dám znova dohromady, takže ponosú prirodzené plody a budú jedno.

69 A tie zlé budú vyvrhnuté, áno, dokonca z celej krajiny vinice mojej; lebo hľa, už iba raz prerežem vinicu svoju.

70 A stalo sa, že Pán vinice vyslal služobníka svojho; a služobník išiel, a učinil ako mu Pán prikázal,

a priviedol ďalších služobníkov; a bolo ich málo.

71 A Pán vinice im povedal: Choďte a pracujte na vinici zo všetkých síl. Lebo hľa, toto je naposledy, čo sa budem starať o vinicu svoju; lebo koniec je blízko, na dosah, a oná doba sa rýchlo blíži; a ak budete so mnou pracovať zo všetkých síl, budete mať radosť z plodov, ktoré si odložím pre čas, ktorý čoskoro príde.

72 A stalo sa, že služobníci išli a pracovali zo všetkých síl; a Pán vinice s nimi pracoval tiež; a poslúchali prikázania Pána vinice vo všetkých veciach.

73 A na vinici začali byť znovu prirodzené plody; a prirodzené vetvy začali nesmierne rásť, a rozmáhať sa; a plané vetvy začali byť odtrhávané a vyvrhované; a udržiavali korene svoje a ich korunu seberovnými, podľa ich sily.

74 A tak pracovali so všetkou usilovnosťou podľa prikázaní Pána vinice, pokiaľ oné zlé neboli vyvrhnuté z vinice a Pán si zachoval sám pre seba stromy, ktoré by znovu rodili prirodzené plody; a stali sa ako jedno telo; a plody boli rovnaké; a Pán vinice si zachoval sám pre seba prirodzené plody, ktoré mu boli od počiatku najcennejšie.

75 A stalo sa, že keď Pán vinice videl, že jeho plody sú dobré a že vinica jeho už nie je skazená, zvolal služobníkov svojich, a povedal im: Hľa, tentoraz naposledy sme sa starali o vinicu moju; a vidíte, že som učinil podľa vôle svojej;

a zachoval som prirodzené plody, takže sú dobré, dokonca ako boli na počiatku. A požehnaní ste; lebo pretože ste boli usilovní pri práci so mnou na vinici mojej a zachovávali ste prikázania moje, a priniesli ste mi znovu prirodzené plody, takže vinica moja už nie je skazená a zlé je vyvrhnuté, hľa, budete sa radovať so mnou z plodov vinice mojej.

76 Lebo hľa, na dlhý čas si zachovám plody vinice svojej sám pre seba pre onú dobu, ktorá rýchlo prichádza; a naposledy som sa staral o vinicu svoju, a prerezal som ju, a okopal som ju, a pohnojil som ju; a preto odložím si sám pre seba plody na dlhý čas podľa toho, čo som povedal.

77 A keď príde čas, kedy plody zlé znovu prídu do vinice mojej, potom nechám dobré a zlé zhromaždiť; a dobré si zachovám, a zlé vyvrhnem na vlastné miesto jeho. A potom príde oná doba a onen koniec; a nechám vinicu svoju spáliť ohňom.

KAPITOLA 6

V posledných dňoch Pán znovu zhromaždí Izrael – Svet bude spálený ohňom – Ľudia musia nasledovať Krista, aby sa vyhli jazeru ohňa a síry. Okolo roku 544–421 pred Kr.

A TERAZ hľa, bratia moji, ako som vám hovoril, že budem prorokovať, hľa, toto je proroctvo moje – že veci, ktoré tento prorok Zenoš hovoril o dome Izraela a v ktorých

ich prirovnal k ušlachtilému olivovníku, sa musia skutočne stať.

2 A onen deň, kedy on znovu, po druhýkrát, vzťahne ruku svoju, aby znovu zhromaždil ľud svoj, je oným dňom, áno, dokonca je to naposledy, kedy služobníci Pána vyjdú v moci jeho, aby sa starali o vinicu jeho a prerezávali ju; a čoskoro potom príde koniec.

3 A ako požehnaní sú tí, ktorí pracovali usilovne na vinici jeho; a ako prekliati sú tí, ktorí budú vyvrhnutí na vlastné miesto svoje! A svet bude spálený ohňom.

4 A ako milosrdný je náš Boh k nám, lebo on pamätá na dom Izraela, ako na korene, tak aj na vetvy; a vzťahuje k nim ruky svoje po celý deň; a oni sú tvrdošijným a protiviacim sa ľuďom; ale toľko, koľko ich nebude srdcia svoje zatvrdzovať, bude spasených v kráľovstve Božom.

5 A preto, milovaní bratia moji, naliehavo vás prosím s veľkou vážnosťou, aby ste činili pokánie a aby ste išli s celým úmyslom srdca, a aby ste priľnuli k Bohu tak, ako on priľnul k vám. A zatiaľ čo je rameno jeho milosrdenstva natiahnuté ku vám vo svetle dňa, nezatvrdzujte srdcia svoje.

6 Áno, dnes, ak chcete počuť hlas jeho, nezatvrdzujte srdcia svoje; lebo prečo chcete zomrieť?

7 Lebo hľa, potom, čo ste boli živení dobrým slovom Božím po celý deň, či prinesiete plody zlé, takže budete musieť byť vyfati a uvrhnutí do ohňa?

8 Hľa, či budete odmietat slová

tieto? Budete odmietat slová prorokov; a budete odmietat všetky slová, ktoré boli povedané ohľadom Krista potom, čo tak mnohí hovorili o ňom; a budete popierať dobré slovo Kristove a moc Božiu, a dar Ducha Svätého a tlmieť Svätého Ducha, a budete si robiť posmech z veľkého plánu vykúpenia, ktorý bol pre vás pripravený?

9 Neviete vy, že ak budete veci tieto činiť, moc vykúpenia a vzkriesenia, ktorá je v Kristovi, vás postaví s hanbou a strašnou vinou pred stolicu Božiu?

10 A podľa moci spravodlivosti, lebo spravodlivosť nemôže byť popretá, musíte odísť do oného jazera ohňa a síry, ktorého plamene sú neuhasiteľné a ktorého dym vystupuje hore na veky vekov, ktoré to jazero ohňa a síry sú nekonečné muky.

11 Ó potom, milovaní bratia moji, čiňte pokánie a vstupujte tesnou bránou, a pokračujte po ceste, ktorá je úzka, pokiaľ nezískate život večný.

12 Ó, buďte múdri; čo môžem povedať viac?

13 Nakoniec, dávam vám zbohom, pokiaľ sa s vami nestretnem pred príjemnou stolicou Božou, stolicou, ktorá otriasa zlovoľnými strašným desom a strachom. Amen.

KAPITOLA 7

Šérem zapiera Krista, háda sa s Jákomom, požaduje znamenie a Boh ho

udrie – Všetci proroci hovorili o Kristovi a o jeho uzmiernení – Nefiti prežili svoje dni ako tuláci, zrodení do súženia a nenávidení Lámánitmi. Okolo roku 544–421 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa potom, čo prešlo niekoľko rokov, že prišiel medzi ľud Nefiho muž, ktorý sa volal Šérem.

2 A stalo sa, že začal medzi ľuďom kázať a oznamoval im, že nemá byť žiadneho Krista. A kázal mnohé veci, ktoré ľudu lichoťtili; a toto činil, aby mohol vyvrátiť náuku Kristovu.

3 A pracoval usilovne, a tak mohol zviest srdcia ľudu, natoľko, že zviedol mnohé srdcia; a vediac, že ja, Jákob, mám vieru v Krista, ktorý príde, veľmi vyhľadával príležitosť, aby mohol prísť ku mne.

4 A bol učení, takže mal dokonalú znalosť jazyka ľudu; a preto mohol použiť mnoho lichôtok a viesť mocné reči podľa moci diablovej.

5 A mal nádej, že otrasie mojou vierou, napriek mnohým zjaveniam a mnohým veciam, ktoré som o týchto veciach videl; lebo ja som skutočne videl anjelov a oni mi slúžili. A tiež som počul hlas Pána hovoriac z času na čas ku mne, dokonca slovom; a preto som nemohol byť otrasený.

6 A stalo sa, že prišiel za mnou a takto ku mne prehovoril, hovoriac: Brat Jákob, veľmi som vyhľadával príležitosť, aby som mohol hovoriť s tebou; lebo som počul a tiež viem, že veľa chodíš a kážeš

to, čo nazývaš evanjeliom, či náukou Kristovou.

7 A zviedol si mnohých z ľudu tohto, takže prevracajú pravú cestu Božiu a nezachovávajú zákon Mojžišov, ktorý je tou pravou cestou; a obracajú zákon Mojžišov v uctievanie bytosti, ktorá, ako hovoríš, príde za mnoho sto rokov. A teraz hľa, ja, Šérem, ti oznamujem, že toto je rúhanie; lebo nikto o takých veciach nevie; lebo nemôže hovoriť o veciach, ktoré prídu. A takýmto spôsobom sa Šérem so mnou hádal.

8 Ale hľa, Pán Boh vliat Ducha svojho do duše mojej, natoľko, že som ho zahanbil vo všetkých slovách jeho.

9 A povedal som mu: Zapieraš Krista, ktorý príde? A on povedal: Keby bol nejaký Kristus, nezapieral by som ho; ale ja viem, že niet žiadneho Krista, ani nebolo, ani nikdy nebude.

10 A ja som mu povedal: Veríš písmam? A on povedal: Áno.

11 A ja som mu povedal: Potom im nerozumieš; lebo oni skutočne svedčia o Kristovi. Hľa, hovorím ti, že žiadny z prorokov nepísal, ani neprorokoval bez toho, aby nehovoril ohľadom tohto Krista.

12 A toto nie je všetko – bolo mi to prejavené, lebo ja som počul a videl; a tiež mi to bolo prejavené mocou Ducha Svätého; a preto, ja viem, že ak nie je učinené uzmiernenie, celé ľudstvo musí byť stratené.

13 A stalo sa, že mi povedal: Ukáž mi znamenie touto mocou

Ducha Svätého, vďaka ktorej toho toľko vieš.

14 A ja som mu povedal: Čo som ja, aby som pokúšal Boha, aby ti ukázal znamenie o tom, čo vieš, že je pravdivý? Aj tak to však zaprieš, pretože si od diabla. A predsa, nie moja vôľa sa staň; ale ak ťa Boh udrie, nech ti je to znamením, že on má moc, ako v nebi, tak aj na zemi; a tiež, že Kristus príde. A vôľa tvoja, ó Pane, sa staň, a nie moja.

15 A stalo sa, že keď som ja, Jákob, prehovoril slová tieto, prišla na neho moc Pána, natoľko, že padol k zemi. A stalo sa, že bol živý po dobu mnohých dní.

16 A stalo sa, že hovoril k ľudu: Zhromaždite sa napozajtre, lebo zomriem; a preto si prajem prehovoriť k ľudu, predtým ako zomriem.

17 A stalo sa, že napozajtre sa spolu zhromaždil zástup; a on k nim prehovoril jasne a poprel to, čo ich učil, a vyznal Krista, a moc Ducha Svätého, a službu anjelov.

18 A hovoril k nim jasne, že bol oklamáný mocou diablovou. A hovoril o pekle, a o večnosti, a o večnom treste.

19 A povedal: Bojím sa, že som sa dopustil neodpustiteľného hriechu, lebo som klamal Bohu; lebo som zaprel Krista a povedal som, že verím písmam; a oni skutočne svedčia o ňom. A pretože som tak klamal Bohu, veľmi sa strachujem, že stav môj bude strašný; ale vyznávam sa Bohu.

20 A stalo sa, že keď dohovoric

slová tieto, nič viac už povedať nemohol a vypustil ducha.

21 A keď bol zástup svedkom toho, že prehovoril veci tieto, keď už skoro vypúšťal ducha, boli nemsierne užasnutí; natoľko, že moc Božia na nich zostúpila a oni boli premožení tak, že padli k zemi.

22 Teraz, toto mňa, Jákoba, tešilo, lebo o to som žiadal Otca svojho, ktorý je v nebi; lebo on vypočul volanie moje a odpovedal na modlitbu moju.

23 A stalo sa, že pokoj a láska Božia bola znova znovuzriadená medzi ľuďmi; a skúmali písma, a nepočúvali už slová tohto zlovoľného muža.

24 A stalo sa, že sme vymýšľali mnohé spôsoby, ako navrátiť a znovuzriadiť Lámánitov k poznaniu pravdy; ale to všetko bolo márne, lebo oni sa tešili z vojen a krviprelievania, a mali vo večnej nenávisti nás, bratov svojich. A neustále sa nás snažili zničiť mocou zbraní svojich.

25 A preto, ľud Nefiho sa proti nim opevnil zbraňami svojimi a celou mocou svojou, dôverujúc v Boha a skalú spásy svojej; a preto stále vífazili nad nepriateľmi svojimi.

26 A stalo sa, že ja, Jákob, som začal byť starý; a záznam ľudu tohto je vedený na druhých doskách Nefiho, a preto končím záznam tento prehlasujúc, že som písal podľa svojich najlepších znalostí, a hovorím, že čas nám plynul a aj náš život uplynul, akoby to pre nás bol sen, sme osamoteným

a ponurým ľuďom, tulákmi vyvrhnutými z Jeruzalema, narodenými do súženia v pustatine, a nenávidení bratmi svojimi, čo spôsobilo vojny a sváry; a preto, oplakávali sme dni svoje.

27 A ja, Jákob, vidiac, že čoskoro musím zísť dole do hrobu svojho; a preto, povedal som synovi

svojmu Enóšovi: Vezmi tieto dosky. A povedal som mu to, čo mi brat môj, Nefi, prikázal, a on slúbil, že bude príkazom týmto poslušný. A ustávam písať na dosky tieto, písanie ktoré bolo krátke; a dávam zbohom čitateľovi, dúfajúc, že mnohí bratia moji môžu čítať slová moje. Bratia, adieu.

KNIHA ENÓŠOVA

Enóš sa mocne modlí a získava odpustenie svojich hriechov – Hlas Pánov prichádza do jeho mysle a sľubuje spásu pre Lámánitov v budúcnosti – Nefiti sa usilujú opäť získať Lámánitov – Enóš sa raduje zo svojho Vykupiteľa. Okolo roku 420 pred Kr.

HĽA, stalo sa, že ja, Enóš, ve-diac, že otec môj bol mužom spravodlivým – lebo ma vyučoval ohľadom jazyka jeho, a tiež podľa výchovy a nabádania Pána – a požehnané buď za to meno Boha môjho –

2 A poviem vám o zápase, ktorý som mal pred Bohom predtým, ako som obdržal odpustenie hriechov svojich.

3 Hľa, šiel som loviť zver do lesov; a slová o večnom živote a o radosti svätých, ktoré som často počúval hovoriť otca svojho, prenikli hlboko do srdca môjho.

4 A duša moja lačnela; a ja som pokľakol pred Tvorcom mojím, a volal som k nemu v mocnej

modlitbe a v úpenlivej prosbe za vlastnú dušu svoju; a po celý deň som k nemu volal; áno, a keď prišla noc, stále som ešte dvíhal hlas svoj vysoko, až dosiahol nebesia.

5 A prišiel ku mne hlas, hovoriac: Enóš, hriechy tvoje sú ti odpustené a ty budeš požehnaný.

6 A ja, Enóš, som vedel, že Boh nemôže klamať; a preto bola vina moja zotretá.

7 A ja som povedal: Pane, ako sa to stalo?

8 A on mi povedal: Pre vieru tvoju v Krista, ktorého si nikdy predtým nepočul ani nevidel. A prejde mnoho rokov, než sa prejavi v tele; a preto choď, viera tvoja ťa uzdravila.

9 Teraz, stalo sa, že keď som začul slová tieto, začal som pociťovať túžbu po blahu svojich bratov, Nefitov; a preto, vylial som za nich celú dušu svoju Bohu.

10 A zatiaľ čo som tak v duchu zápasil, hľa, hlas Pána prišiel do mysle mojej znova, hovoriac:

Navštívím bratov tvojich podľa usilovnosti ich v zachovávaní prikázaní mojich. Dal som im krajinu túto a je to svätá krajina; a ja ju neprekľajem, ibaže by to bolo pre neprávosť; a preto navštívím bratov tvojich, tak ako som povedal; a priestupky ich privediem so žiaľom na ich vlastné hlavy.

11 A potom, čo som ja, Enóš, počul slová tieto, moja viera v Pána začala byť neotrasiteľná; a modlil som sa k nemu v mnohých dlhých zápasoch za bratov svojich, Lámánitov.

12 A stalo sa, že potom, čo som sa modlil a namáhal som sa s celou usilovnosťou, Pán mi povedal: Udelím ti podľa prianí tvojich, pre vieru tvoju.

13 A teraz hľa, toto bolo prianie, ktoré som si od neho prial – že ak by to tak bolo, že by ľud môj, Nefiti, upadol do priestupku a bol by akokoľvek zničený, a Lámániti by zničení neboli, aby Pán Boh zachoval záznam ľudu môjho, Nefitov; aj keby to bolo mocou svätého ramena jeho, aby mohol byť niekedy v budúcnosti pre Lámánitov vyneseny, aby snáď mohli byť privedení k spásu –

14 Lebo v terajšej dobe bolo naše úsilie o ich znovuzriadenie k pravej viere márne. A oni prisahali v hneve svojom, že ak to bude možné, zničia záznamy naše i nás, a tiež všetky tradície otcov našich.

15 A preto vediac, že Pán Boh môže záznamy naše zachovať, neustále som k nemu volal, lebo mi povedal: O akúkoľvek vec

požiadate vo viere veriac, že obdržíte v mene Kristovom, obdržíte ju.

16 A ja som mal vieru, a volal som k Bohu, aby záznamy zachoval; a on so mnou učinil zmluvu, že ich vynesie Lámánitom vo svojom vlastnom príhodnom čase.

17 A ja, Enóš, som vedel, že sa to stane podľa zmluvy, ktorú učinil; a preto sa duša moja upokojila.

18 A Pán mi povedal: Otcovia tvoji odo mňa tiež žiadali vec túto; a stane sa im podľa ich viery; lebo viera ich bola taká ako tvoja.

19 A teraz, stalo sa, že ja, Enóš, som vyšiel medzi ľud Nefiho prorokujúc o veciach, ktoré prídu a svedčiac o veciach, ktoré som počul a videl.

20 A vydávam svedectvo, že ľud Nefiho sa usilovne usiloval o to, aby znovuzriadili Lámánitov k pravej viere v Boha. Ale námaha naša bola márna; ich nenávisť bola stála a oni boli vedení zlou povahou svojou, takže sa stali divokým a krutým, a krvilačným ľuďom, plným modlárstva a špinavosti; živili sa divou zverou; prebývali v stanoch a potulovali sa po pustatine v krátkom koženom páse okolo bedier svojich, a s vyholenými hlavami; a boli obratní v luku, a v dýke, a v sekere. A mnohí z nich nejedli nič iné iba surové mäso; a neustále sa nás snažili zničiť.

21 A stalo sa, že ľud Nefiho obrábal zem a pestoval všelijaké obilie, a ovocie, a choval stáda čried, a stáda všelijakého dobytká

každého druhu, a kozy, a divé kozy, a tiež mnoho koní.

22 A bolo medzi nami nesmierne mnoho prorokov. A ľud bol tvrdošijným ľuďom, ťažko chápacím.

23 A nebolo ničoho než nesmiernej prísnosti, kázania a prorokovania o vojnách a svároch, zničeníach, a neustáleho pripomínania im smrti a trvania večnosti a súdov, a moci Božej, a všetkých vecí týchto – neustáleho podnecovania, čo by ich udržovalo v bázni Pána. Hovorím, že nebolo ničoho než vecí týchto a nesmiernej jasnosti reči, čo by ich zdržalo pred rýchlou cestou ku zničeniu. A týmto spôsobom o nich píšem.

24 A v priebehu dní svojich som videl vojny medzi Nefitmi a Lámánitmi.

25 A stalo sa, že som začal byť starý a sto a sedemdesiat a deväť

rokov uplynulo od doby, kedy otec náš Lechí opustil Jeruzalem.

26 A videl som, že čoskoro musím zísť dole do hrobu svojho, a pôsobila na mňa moc Božia tak, že som musel kázať a prorokovať ľuďu tomuto, a oznamovať slovo podľa pravdy, ktorá je v Kristovi. A oznamoval som ho po všetky dni svoje, a radoval som sa z neho viac než zo sveta.

27 A čoskoro pôjdem na miesto odpočinku svojho, ktoré je u Vykupiteľa môjho; lebo viem, že v ňom budem odpočívať. A radujem sa zo dňa, kedy si moja smrteľnosť odeje nesmrteľnosť a budem stáť pred ním; potom s potešením uvidím tvár jeho a on mi povie: Poď ku mne, ty požehnaný, je pre teba pripravené miesto v príbytkoch Otca môjho. Amen.

KNIHA JAROMOVA

Nefiti zachovávajú zákon Mojžišov, tešia sa na príchod Krista a v krajine sa im darí – Mnohí proroci sa usilujú udržať ľud na ceste pravdy. Okolo roku 399–361 pred Kr.

TERAZ hľa, ja, Jarom, píšem niekoľko slov podľa prikázania otca môjho, Enóša, aby mohli byť naše rodové zoznamy zachované.

2 A pretože dosky tieto sú malé a pretože veci tieto sú písané so zámerom prospieť bratom našim

Lámánitom, a preto musím nevyhnutne napísať trochu; ale nebudem písať o prorokovaní svojom ani o zjaveniach svojich. Lebo čo viac by som mohol napísať než to, čo napísali otcovia moji? Lebo nezjavili plán spásy? Hovorím vám, áno; a to mi postačuje.

3 Hľa, je nevyhnutné, aby bolo vykonané mnohé medzi ľuďom týmto pre tvrdosť ich srdc a hluchotu ich uší, a slepotu ich myslí, a strnulosť ich šijí; a predsa,

Boh je k nim nesmierne milosrdný a ešte ich nezmietol z tváre krajiny.

4 A sú medzi nami mnohí, ktorí majú mnohé zjavenia, lebo všetci nie sú tvrdošijní. A toľko, koľko ich nie je tvrdošijných a má vieru, má spoločenstvo s Duchom Svätým, ktorý sa prejavuje deťom ľudským podľa ich viery.

5 A teraz hľa, dvesto rokov uplynulo a ľud Nefiho sa posilnil v krajine. Snažili sa zachovávať zákon Mojžišov a svätili deň sabatu pre Pána. A nerúhali sa; a ani nekliali. A zákony krajiny boli nesmierne prísne.

6 A boli rozptýlení po tvári krajiny, a Lámániti tiež. A tí boli omnoho viac početnejší, než boli tí z Nefitov; a milovali vraždenie a pili krv zvierat.

7 A stalo sa, že vyšli mnohokrát proti nám, Nefitom, do boja. Ale naši králi a naši vodcovia boli mužmi mocnými vo viere v Pána; a učili ľud cestám Pána; a preto odolávali sme Lámánitom a vyhánali ich preč z krajín svojich, a začali sme opevňovať mestá svoje alebo akékoľvek miesto dedičstva svojho.

8 A nesmierne sme sa rozmnožili, a šírili sme sa po tvári krajiny, a nesmierne sme zbohatli zlatom a striebrom, a drahocennými vecami, a v jemnom opracovaní dreva, v stavbách, a v strojoch, a tiež v železe, a medi, a mosedzi, a oceli, vyrábajúc všelijaké druhy nástrojov na obrábanie pôdy a zbrane vojnové – áno, šíp

s ostrým hrotom a tulec, a kopiju, a oštep, a činiac všetky prípravy na vojnu.

9 A súc takto pripravení stretnúť sa s Lámánitmi, nedarilo sa im proti nám. Ale slovo Pána, ktoré on hovoril k otcom našim, bolo potvrdzované, hovoriac: Na koľko budete zachovávať prikázania moje, bude sa vám v krajine dariť.

10 A stalo sa, že proroci Pána varovali ľud Nefiho podľa slova Božieho, že ak nebudú zachovávať prikázania, ale upadnú do priestupku, majú byť vyhladení z tváre krajiny.

11 A preto proroci a kňazi, a učitelia usilovne pracovali, nabádajúc so všetkou zhovievavosťou ľud k usilovnosti; vyučujúc zákon Mojžišov a zámer, pre ktorý bol daný; presviedčajúc ich, aby očakávali Mesiáša a verili v príchod jeho, ako keby už prišiel. A týmto spôsobom ich učili.

12 A stalo sa, že týmto ich zachovávali pred vyhladením z tváre krajiny; lebo bodali ich srdcia slovom, podnecujúc ich neustále k pokániu.

13 A stalo sa, že dvesto a tridsať a osem rokov uplynulo – vo vojnách a svároch, a rozkoloch, po dobu dlhého času.

14 A ja, Jarom, nepíšem viac, lebo dosky sú malé. Ale hľa, bratia moji, môžete sa obrátiť na druhé dosky Nefiho; lebo hľa, na nich sú vyryté záznamy o vojnách našich, podľa zápisov kráľov, alebo tie, ktoré oni nechali zapísať.

15 A odovzdávam dosky tieto do rúk syna svojho Omniho, aby

mohli byť vedené podľa prikázaní otcov mojich.

KNIHA OMNIHO

Omni, Amaron, Chemiš, Abinadom a Amaleki, jeden po druhom, vedú záznamy – Mosiáš objavuje ľud Zarahemlov, ktorý prišiel z Jeruzalema za dní Cidkiju – Mosiáš sa stáva ich kráľom – Potomkovia Muleka v Zarahemle objavili Koriantumra, posledného z Járeditov – Kráľ Benjamín nastupuje po Mosiášovi – Ľudia majú obetovať svoje duše ako obeť Kristovi. Okolo roku 323–130 pred Kr.

HĽA, stalo sa, že mne, Omnimu, otec môj, Jarom, prikázal, že mám na tieto dosky niečo napísať, aby som zachoval naše rodové zoznamy –

2 A preto, chcel by som, aby ste vedeli, že za dní svojich som mnoho bojoval mečom, aby som zachoval ľud svoj, Nefitov, od pádu do rúk ich nepriateľov, Lámánitov. Ale hľa, ja sám som muž zlovoľný a nezachovával som ustanovenia a prikázania Pána ako som mal.

3 A stalo sa, že dvesto a sedemdesiat a šesť rokov uplynulo, a mali sme mnohé obdobia mieru; a mali sme mnohé obdobia ničivých vojen a krviprelievania. Áno, a nakoniec dvesto a osemdesiat a dva roky uplynuli, a ja som zachovával dosky tieto podľa prikázaní

otcov svojich; a zveril som ich synovi svojmu Amaronovi. A ja končím.

4 A teraz ja, Amaron, píšem veci, ktoré píšem, a je toho málo, do knihy otca svojho.

5 Hľa, stalo sa, že tristo a dvadsať rokov uplynulo, a zlovoľnejšia časť Nefitov bola zničená.

6 Lebo Pán by nestrpel, potom, čo ich vyviedol z krajiny Jeruzalem a zachovával ich, a uchovával ich od pádu do rúk ich nepriateľov, áno, nestrpel by, aby sa nepotvrдили slová, ktoré prehovoril k otcom našim, hovoriac že: Nakoľko nebudete zachovávať prikázania moje, nebude sa vám v krajine dariť.

7 A preto, Pán ich navštívil veľkým súdom; a predsa ušetril spravodlivých, aby nezahynuli, ale vyslobodil ich z rúk ich nepriateľov.

8 A stalo sa, že som dal dosky bratovi svojmu Chemišovi.

9 Teraz ja, Chemiš, píšem tých málo vecí, ktoré píšem, do rovnakej knihy s bratom mojím; lebo hľa, videl som, že to posledné, čo napísal, napísal vlastnou rukou svojou; a napísal to v deň, kedy mi ich dal. A týmto spôsobom vedieme záznamy, lebo tak

je to podľa prikázaní otcov našich. A ja končím.

10 Hľa, ja, Abinadom, som syn Chemišov. Hľa, stalo sa, že som videl mnoho vojen a svárov medzi ľuďom mojím, Nefitmi, a Lámánitmi; a ja, vlastným mečom mojím, som vzal život mnohým Lámánitom pri obrane bratov svojich.

11 A hľa, záznam ľudu tohto je vyrytý na doskách, ktoré vlastnia králi, podľa pokolení kráľov; a neviem o žiadnom zjavení okrem toho, ktoré bolo napísané, ani o prorockve; a preto, čo je napísané, postačuje. A ja končím.

12 Hľa, ja som Amaleki, syn Abinadomov. Hľa, poviem vám niečo o Mosiášovi, ktorý sa stal kráľom nad krajinou Zarahemla; lebo hľa, bol varovaný Pánom, aby utiekol z krajiny Nefi, a aby toľko, koľko ich počúvalo hlas Pánov, s ním tiež odišlo z krajiny do pustatiny –

13 A stalo sa, že učinil podľa toho, čo mu prikázal Pán. A oni odišli z krajiny do pustatiny, toľko, koľko ich počúvalo hlas Pána; a boli vedení mnohými kázaniami a prorokovaniami. A boli neustále nabádaní slovom Božím; a boli vedení mocou ramena jeho pustatinou, pokiaľ nezišli dole do krajiny, ktorá sa nazývala krajinou Zarahemla.

14 A objavili ľud, ktorý sa nazýval ľuďom Zarahemlovým. Teraz, nastala veľká radosť medzi ľuďom Zarahemlovým; a tiež Zarahemla sa nesmierne radoval, pretože Pán poslal ľud Mosiášov

s doskami z mosadze, ktoré obsahovali záznam Židov.

15 Hľa, stalo sa, že Mosiáš zistil, že ľud Zarahemlov vyšiel z Jeruzalema v dobe, kedy Cidkija, kráľ judský, bol odvedený do zajatia do Babylonu.

16 A putovali pustatinou, a boli prevedení rukou Pána cez veľké vody do krajiny, kde ich Mosiáš objavil; a prebývali tam od tej doby naďalej.

17 A v dobe, kedy ich Mosiáš objavil, stali sa nesmierne početnými. A predsa mali mnoho vojen a ničivých svárov, a z času na čas padali mečom; a ich jazyk sa skazil; a neprinesli so sebou žiadne záznamy; a zapreli existenciu Stvoriteľa svojho; a Mosiáš ani ľud Mosiášov im neboli schopní rozumieť.

18 Ale stalo sa, že Mosiáš ich dal vyučovať jazyku svojmu. A stalo sa, že potom, čo boli vyučovaní jazyku Mosiášovmu, Zarahemla podal rodové zoznamy otcov svojich podľa svojej pamäti; a sú zapísané, ale nie na týchto doskách.

19 A stalo sa, že ľud Zarahemlov a Mosiášov sa spojil; a Mosiáš bol ustanovený za ich kráľa.

20 A stalo sa za dní Mosiášových, že mu bol prinesený veľký kameň s rytinami; a on rytiny tieto vyložil darom a mocou Božou.

21 A podávali správu o nejakom Koriantumrovi, a o vyvraždení ľudu jeho. A Koriantumr bol objavený ľuďom Zarahemlovým; a prebýval s nimi po dobu deviatich mesiacov.

22 A tiež hovorili niekoľko slov o otcov jeho. A jeho prví rodičia vyšli od veže v dobe, kedy Pán zmiatol jazyk ľudu; a prísnosť Pánova na nich padla podľa súdov jeho, ktoré sú spravodlivé; a ich kosti ležia rozptýlené v krajine severnej.

23 Hľa ja, Amaleki, som sa narodil za dní Mosiášových; a dožil som sa smrti jeho; a Benjamín, syn jeho, vládne na mieste jeho.

24 A hľa, videl som za dní kráľa Benjamína ničivú vojnu a mnohé krviprelievania medzi Nefitmi a Lámánitmi. Ale hľa, Nefiti nad nimi dosiahli veľkej prevahy; áno, natoľko, že ich kráľ Benjamín vyhnať z krajiny Zarahemla.

25 A stalo sa, že som začal byť starý; a nemajúc žiadneho semena a vediac, že kráľ Benjamín je mužom spravodlivým pred Pánom, a preto vydám mu dosky tieto, nabádajúc všetkých ľudí, aby prišli k Bohu, Svätému Izraelskému, a verili v prorokovanie a v zjavenia, a v službu anjelov, a v dar hovorenia jazykmi, a v dar vykladania jazykov, a vo všetky veci, ktoré sú dobré; lebo nie je nič, čo je dobré, okrem toho, čo pochádza od

Pána; a to, čo je zlé, pochádza od diabla.

26 A teraz, milovaní bratia moji, chcel by som, aby ste prišli ku Kristovi, ktorý je Svätý Izraelský, a podieľali sa na spásе jeho a jeho moci vykúpenia. Áno, poďte k nemu a obetujte celú dušu svoju ako obeť jemu, a pokračujte v pôste a modlitbe, a vytrvajte až do konca; a akože žije Pán, budete spasení.

27 A teraz by som chcel povedať niečo o istom počte tých, ktorí vyšli do pustatiny, aby sa navrátili do krajiny Nefi; lebo bol veľký počet tých, ktorí si priali vlastniť krajinu dedičstva svojho.

28 A preto vyšli do pustatiny. A ich vodca, súc silný a mocný muž, a tvrdošijný muž, a preto spôsobil medzi nimi svár; a všetci boli v pustatine pobití, až na päťdesiatich, a tí sa opäť vrátili do krajiny Zarahemla.

29 A stalo sa, že tiež vzali značný počet ďalších a opäť sa vydali na cestu svoju do pustatiny.

30 A ja, Amaleki, som mal brata, ktorý tiež išiel s nimi; a od tej doby o nich nič neviem. A čoskoro uľahnem dole do hrobu svojho; a tieto dosky sú plné. A ustávam hovoriť.

SLOVÁ MORMONOVE

Mormon skraca je velké dosky Nefiho – Pripája malé dosky k ďalším

doskám – Kráľ Benjamín nastoluje mier v krajine. Okolo roku 385 po Kr.

ATERAZ ja, Mormon, som pripravený vydať záznam, ktorý som vytvoril, do rúk syna svojho, Moroniho, hľa, bol som svedkom takmer úplného zničenia ľudu svojho, Nefitov.

2 A je mnoho sto rokov po príchode Krista, keď vkladám záznamy tieto do rúk syna svojho; a domnievam sa, že on bude svedkom úplného zničenia ľudu môjho. Ale kiež Boh dá, aby ich mohol prežiť, aby mohol o nich niečo napísať, a niečo o Kristovi, aby z toho snád jedného dňa mohli mať úžitok.

3 A teraz hovorím niečo o tom, čo som napísal; lebo potom, čo som učinil skrátenie z dosiek Nefiho až po vládu oného kráľa Benjamína, o ktorom hovoril Amaleki, hľadal som medzi záznamami, ktoré sa mi dostali do rúk, a našiel som dosky tieto, ktoré obsahovali túto krátku správu prorokov od Jáкова až po vládu oného kráľa Benjamína, a tiež mnohé slová Nefiho.

4 A to, čo je na doskách týchto ma teší pre prorocktá o príchode Krista; a otcovia moji vedia, že mnohé z nich sa naplnili; áno, a ja tiež viem, že toľko, koľko bolo o nás prorokované do tohto dňa sa naplnilo, a toľko, koľko je po tomto dni sa musí zaiste stať –

5 A preto, vybral som veci tieto, aby som nimi ukončil záznam svoj, ktorý ako zvyšok záznamu svojho vyjmem z dosiek Nefiho; a nemôžem napísať ani stotinu vecí ľudu svojho.

6 Ale hľa, vezmem dosky tieto,

ktoré obsahujú tieto prorokovania a zjavenia, a pripojím ich k zvyšku záznamu svojho, lebo sú pre mňa vzácne; a viem, že budú vzácne pre bratov mojich.

7 A činím to pre múdry zámer; lebo tak mi je to našepkávané, podľa pôsobenia Ducha Pána, ktorý je vo mne. A teraz, ja nepoznám všetky veci; ale Pán pozná všetky veci, ktoré prídu; a preto pôsobí vo mne, aby som činil podľa vôle jeho.

8 A modlím sa k Bohu za bratov svojich, aby mohli znovu dôjsť k poznaniu Boha, áno, vykúpenia Kristovho; aby znovu mohli byť príjemným ľuďom.

9 A teraz ja, Mormon, pristupujem k dokončeniu záznamu svojho, ktorý vyberám z dosiek Nefiho; a činím to podľa poznania a porozumenia, ktoré mi dal Boh.

10 A preto, stalo sa, že potom, čo Amaleki vydal dosky tieto do rúk kráľa Benjamína, ten ich vzal a spojil ich s ďalšími doskami, ktoré obsahovali záznamy, ktoré boli odovzdávané kráľmi z pokolenia na pokolenie až do dní kráľa Benjamína.

11 A boli odovzdávané od kráľa Benjamína z pokolenia na pokolenie, až sa dostali do rúk mojich. A ja, Mormon, sa modlím k Bohu, aby mohli byť zachované od tejto doby aj naďalej. A ja viem, že budú zachované; lebo sú na nich napísané veľké veci, z ktorých ľud môj a ich bratia budú súdení veľkého a posledného dňa, podľa slova Božieho, ktoré je napísané.

12 A teraz, ohľadom oného kráľa Benjamína – mal nejaké sváry medzi vlastným ľudom svojím.

13 A stalo sa tiež, že vojská Lámánitov zišli dole z krajiny Nefi, aby bojovali proti ľudu jeho. Ale hľa, kráľ Benjamín zhromaždil vojská svoje a postavil sa proti nim; a bojoval silou vlastného ramena svojho mečom Lábánovým.

14 A v sile Pánovej bojovali proti nepriateľom svojim, pokiaľ nepobili mnoho tisíc Lámánitov. A stalo sa, že bojovali proti Lámánitom, pokiaľ ich nevyhnali zo všetkých krajín dedičstva svojho.

15 A stalo sa, že potom tam boli falošní Kristovia, a ich ústa boli umlčané, a oni boli potrestaní podľa zločinov svojich;

16 A potom, čo boli medzi ľudom

falošní proroci a falošní kazatelia, a učítelia, a títo všetci boli potrestaní podľa zločinov svojich; a potom, čo bolo mnoho svárov a mnohé zbehnutia k Lámánitom, hľa, stalo sa, že kráľ Benjamín s pomocou svätých prorokov, ktorí boli medzi ľudom jeho –

17 Lebo hľa, kráľ Benjamín bol svätý muž a vládol ľudu svojmu v spravodlivosti; a v krajine bolo mnoho svätých mužov a oni hovorili slovo Božie s mocou a s právomocou; a používali veľa ostrosti pre tvrdošijnosť ľudu –

18 A preto, s pomocou týchto, kráľ Benjamín, skrze svoje pôsobenie celou mocou tela svojho a schopnosťou celej duše svojej, a tiež skrze prorokov, znova raz nastolil v krajine mier.

KNIHA MOSIÁŠOVA

KAPITOLA 1

Kráľ Benjamín učí svojich synov jazyk a proroctvá ich otcov – Ich náboženstvo a civilizácia sú zachovávané vďaka záznamom vedeným na rôznych doskách – Mosiáš je zvolený za kráľa a sú mu dané do opatery záznamy a iné veci. Okolo roku 130–124 pred Kr.

ATERAZ, nebolo už žiadneho sváru v celej krajine Zarahemla medzi všetkým ľudom, ktorý patril kráľovi Benjamínovi, takže

kráľ Benjamín mal neustály mier po celý zvyšok dní svojich.

2 A stalo sa, že mal troch synov; a pomenoval ich Mosiáš, a Helorum, a Helaman. A dal ich vyučovať všetko v jazyku ich otcov, aby sa tak mohli stať mužmi porozumenia; a aby mohli mať znalosť o proroctvách, ktoré boli hovoréné ústami ich otcov, ktoré im boli doručené rukou Pána.

3 A tiež ich poučoval o záznamoch, ktoré boli vyryté na doskách z mosadze, hovoriac: Synovia moji, chcel by som, aby ste si pamätali,

že ak by nebolo dosiek týchto, ktoré obsahujú záznamy tieto a prikázania tieto, boli by sme museli trpieť v nevedomosti, dokonca aj v tejto terajšej dobe, nepoznajúc tajomstvá Božie.

4 Lebo by nebolo možné, aby si otec náš, Lechí, pamätal všetky veci tieto, aby ich učil deti svoje, ibaže by to bolo pomocou dosiek týchto; lebo on bol učený v jazyku Egypťanov, takže mohol čítať rytiny tieto a učiť ich deti svoje, aby ich takto oni mohli učiť deti svoje, a tak naplniť prikázania Božie, dokonca do tejto terajšej doby.

5 Hovorím vám, synovia moji, keby nebolo vecí týchto, ktoré sú udržiavané a zachovávané rukou Božou, aby sme mohli čítať a rozumieť tajomstvám jeho, a mať prikázania jeho vždy pred očami svojimi, potom by dokonca aj otcovia naši upadli do neviery a my by sme boli ako bratia naši, Lámániti, ktorí o veciach týchto nevedia nič, alebo im dokonca ani neveria, keď sú im učené, pre tradície otcov svojich, ktoré nie sú správne.

6 Ó synovia moji, chcel by som, aby ste si pamätali, že slová tieto sú pravdivé, a tiež, že záznamy tieto sú pravdivé. A hľa, tiež dosky Nefiho, ktoré obsahujú záznamy a slová otcov našich od doby, kedy opustili Jeruzalem až doteraz, a oni sú pravdivé; a môžeme to o nich s istotou vedieť, pretože ich máme pred očami svojimi.

7 A teraz, synovia moji, chcel by som, aby ste pamätali na to, aby

ste ich usilovne skúmali, aby ste tak mohli mať úžitok; a chcel by som, aby ste zachovávali prikázania Božie, aby sa vám dobre darilo v krajine podľa sľubov, ktoré Pán dal otcom našim.

8 A mnohé iné veci učil kráľ Benjamín synov svojich, ktoré nie sú napísané v knihe tejto.

9 A stalo sa, že potom, čo kráľ Benjamín ustal vyučovať synov svojich, že zostarol a videl, že čoskoro sa musí vydať cestou všetkého pozemského; takže myslel si, že je nevyhnutné, aby udelil kráľovstvo jednému zo svojich synov.

10 Takže si pred seba dal predviesť Mosiáša; a toto sú slová, ktoré hovoril k nemu, hovoriac: Syn môj, chcel by som, aby si vydal vyhlásenie po celej krajine tejto medzi všetkým ľudom týmto, či ľudom Zarahemlovým a ľudom Mosiášovým, ktorý prebýva v krajine, aby sa tak mohli spolu zhromaždiť; lebo napozajtre vyhlásim ľudu tomuto vlastnými ústami svojimi, že ty si kráľom a panovníkom nad ľudom týmto, ktorý nám Pán, náš Boh, dal.

11 A navyše, dám ľudu tomuto meno, aby tak mohli byť odlišení od všetkých ľudí, ktorých Pán Boh vyviedol z krajiny Jeruzalem; a toto učiním, pretože je to ľud usilovný v zachovávaní prikázaní Pána.

12 A dám mu meno, ktoré nebude nikdy vymazané, iba ak by to bolo skrze priestupok.

13 Áno, a navyše ti hovorím, že keby tento nadmieru obľúbený

ľud Pána upadol do priestupku a stal sa zlovoľným a cudzoložným ľuďom, potom ich Pán vydá, aby sa tak stali slabými ako ich bratia; a nebude ich už naďalej zachovávať nesmiernou a podivuhodnou mocou svojou, ako doposiaľ zachovával otcov našich.

14 Lebo hovorím ti, keby nebol vztiahol rameno svoje k zachovaniu otcov našich, boli by museli padnúť do rúk Lámánitov a stať sa obeťou ich nenávisťi.

15 A stalo sa, že potom, čo kráľ Benjamín ustal hovoriť k synovi svojmu, poveril ho správou všetkých záležitostí kráľovstva.

16 A navyše, poveril ho tiež starostlivosťou o záznamy, ktoré boli vyryté na doskách z mosadze; a tiež dosky Nefiho; a tiež meč Lábánov, a guľu alebo ukazovateľa, ktorý viedol otcov našich pustatinou, ktorý bol pripravený rukou Pána, aby tak mohli byť vedení, každý podľa pozornosti a usilovnosti, ktorú mu venovali.

17 Takže keď boli neverní, nedarilo sa im ani nepokračovali v ceste svojej, ale boli hnaní späť a privodili na seba neľúbosť Božiu; takže boli zasiahnutí hladom a ťažkými strastami, aby ich podnietili k rozpamätaniu sa na povinnosť svoju.

18 A teraz, stalo sa, že Mosiáš išiel a učinil ako mu otec jeho prikázal, a vyhlásil celému ľudu, ktorý bol v krajine Zarahemla, aby sa tak mohli spolu zhromaždiť, vyjsť hore do chrámu vypočuť si slová, ktoré k nim bude otec jeho hovoriť.

KAPITOLA 2

Kráľ Benjamín hovorí k svojmu ľudu – Opisuje nestrannosť, čestnosť a duchovnosť svojho panovania – Radí im, aby slúžili svojmu Nebeskému Kráľovi – Tí, ktorí sa búrila proti Bohu budú trpieť úzkosťou podobnou neuhasiteľnému ohňu. Okolo roku 124 pred Kr.

A STALO sa, že potom, čo Mosiáš učinil, ako mu otec jeho prikázal a vydal vyhlásenie naprieč celou krajinou, aby sa ľudia spolu zhromaždili naprieč celou krajinou, aby mohli vyjsť hore k chrámu vypočuť si slová, ktoré k nim bude kráľ Benjamín hovoriť.

2 A bol ich veľký počet, dokonca toľko, že ich ani nepočítali, lebo sa v krajine nesmierne rozmnožili a rozrástli.

3 A tiež vzali prvorodené zo stád svojich, aby mohli priniesť obeť a spaľované obeť podľa zákona Mojžišovho;

4 A tiež, aby mohli vzdať vďaky Pánovi, svojmu Bohu, ktorý ich vyviedol z krajiny Jeruzalem, a ktorý ich vyslobodil z rúk ich nepriateľov, a určil spravodlivých mužov za ich učiteľov, a tiež spravodlivého muža za ich kráľa, ktorý nastolil mier v krajine Zarahemla, a ktorý ich učil zachovávať prikázania Božie, aby sa mohli radowať a byť naplnení láskou k Bohu a ku všetkým ľuďom.

5 A stalo sa, že keď vyšli hore k chrámu, vztýčili okolo stany svoje, každý muž podľa rodiny

svojej pozostávajúcej z manželky jeho a synov jeho, a dcér jeho, a ich synov, a ich dcér, od najstarších po najmladších, každá rodina súc oddelená od druhej.

6 A vztyčili stany svoje okolo chrámu, každý muž mal stan svoj dvermi smerom k chrámu, aby takto mohli zostať v stanoch svojich a počuť slová, ktoré k nim kráľ Benjamín bude hovoriť;

7 Lebo oný zástup bol tak veľký, že ich kráľ Benjamín nemohol všetkých učiť vo vnútri chrámových múrov, takže dal postaviť vežu, aby tak ľud jeho mohol počuť slová, ktoré k nim bude hovoriť.

8 A stalo sa, že začal hovoriť k ľudu svojmu z veže; a všetci nemohli počuť slová jeho pre veľkosť oného zástupu; takže dal, aby slová, ktoré hovoril, boli zapisované a rozposielané medzi tých, ktorí neboli v dosahu hlasu jeho, aby aj oni mohli obdržať slová jeho.

9 A toto sú slová, ktoré hovoril a dal zapísať, hovoriac: Bratia moji, vy všetci, ktorí ste sa spolu zhromaždili, vy, ktorí môžete počuť slová moje, ktoré k vám dnes budem hovoriť; lebo neprikázal som vám, aby ste sa sem prišli zahrávať so slovami, ktoré budem hovoriť, ale aby ste ma počúvali a otvorili uši svoje, aby ste mohli počuť, a srdcia svoje, aby ste mohli rozumieť, a mysle svoje, aby tajomstvá Božie mohli byť odhalené zraku vášmu.

10 Neprikázal som vám sem

prísť, aby ste sa ma báli či aby ste si mysleli, že ja sám som viac než človek smrteľný.

11 Veď ja som ako vy sami, podliehajúci všelijakým slabostiam tela a mysle; ale bol som vyvolený ľuďom týmto a vysvätený otcom mojím, a ruka Pánova strpela, aby som bol panovníkom a kráľom nad ľuďom týmto; a bol som udržiavaný, a zachovávaný nesmiernou mocou jeho, aby som vám slúžil s celou svojou mocou, myslou a silou, ktorú mi Pán udelil.

12 Hovorím vám, že mi bolo dovolené stráviť dni svoje v službe vám, dokonca až do doby tejto, a nežiadal som od vás zlata ani striebra, ani žiadneho druhu bohatstva;

13 Ani som nestrpel, aby ste boli zatváraní do temníc, ani aby ste robili jeden z druhého otrokov, ani aby ste vraždili, alebo plienili, alebo kradli, alebo cudzoložili; ani som dokonca nestrpel, aby ste sa dopúšťali akéhokoľvek druhu zlovoľnosti a učil som vás, že máte zachovávať prikázania Pána vo všetkých veciach, ktoré vám prikázal –

14 A dokonca, ja sám som pracoval vlastnými rukami svojimi, aby som vám mohol slúžiť a aby ste neboli preťažení daňami, a aby na vás neprišlo nič, čo by bolo ťažké niesť – a všetkých vecí týchto, o ktorých som hovoril, ste tohto dňa vy sami svedkami.

15 A predsa, bratia moji, nečinil som veci tieto, aby som sa mohol

chváliť, ani nehovorím veci tieto, aby som vás takto mohol obviňovať; ale hovorím vám veci tieto, aby ste mohli vedieť, že sa tohto dňa môžem zodpovedať pred Bohom s čistým svedomím.

16 Hľa, hovorím vám, že si nepravem chváliť sa preto, že som vám hovoril, že som prežil dni svoje v službe vám, lebo som bol vlastne v službe Božej.

17 A hľa, hovorím vám veci tieto, aby ste sa mohli učiť múdrosti; aby ste sa mohli učiť, že keď ste v službe blížnych svojich, ste vlastne v službe Boha svojho.

18 Hľa, nazývali ste ma kráľom svojím; a ak ja, ktorého nazývate kráľom svojím, pracujem, aby som vám slúžil, nemali by ste potom aj vy pracovať, aby ste si navzájom slúžili?

19 A pozrite tiež, ak si ja, ktorého nazývate kráľom svojím, ktorý prežil dni svoje v službe vám, a predsa som bol v službe Božej, zasluhujem od vás nejakú vďačnosť, ó, ako by ste mali ďakovať nebeskému Kráľovi svojmu!

20 Hovorím vám, bratia moji, že keby ste vzdali všetky vďaky a chválu, ktorú má celá duša vaša moc vlastniť, tomu Bohu, ktorý vás stvoril a ktorý vás udržiava, a zachováva, a spôsobuje, aby ste sa radovali, a umožňuje, aby ste navzájom žili v mieri –

21 Hovorím vám, že keby ste slúžili tomu, ktorý vás stvoril od počiatku a zachováva vás zo dňa na deň, ktorý vám požičiava dych, aby ste mohli žiť a pohybovať sa,

a konať podľa vlastnej vôle svojej, a dokonca vás podporuje od okamihu k okamihu – hovorím, keby ste mu slúžili celou dušou svojou, ešte by ste boli neužitočnými služobníkmi.

22 A hľa, všetko, čo od vás žiada je, aby ste zachovávali prikázania jeho; a slúbil vám, že ak budete zachovávať prikázania jeho, bude sa vám v krajine dariť; a on sa nikdy neodchyľuje od toho, čo hovorí; takže ak zachováate prikázania jeho, žehná vám a dáva vám úspech.

23 A teraz, v prvom rade, on vás stvoril a dal vám život, za čo ste dlžníkmi jeho.

24 A po druhé, vyžaduje, aby ste činili, ako vám prikázal; za čo, ak to činíte, vám okamžite žehná; a takže vám zaplatil. A vy ste stále dlžníkmi jeho, a ste, a budete na veky vekov; takže čím sa môžete chváliť?

25 A teraz sa pýtam, môžete povedať niečo o sebe? Odpovedám vám: Nie. Nemôžete ani povedať, že ste toľko, čo prach zeme; a predsa ste boli z prachu zeme stvorení; ale hľa, ten patrí tomu, kto vás stvoril.

26 A ja, dokonca ja, ktorého nazývate kráľom svojím, nie som o nič lepší, než ste vy sami; lebo ja som tiež z prachu. A vy vidíte, že som starý a čoskoro prenehám túto smrteľnú schránku jej matke zemi.

27 Takže keď som vám hovoril, že som vám slúžil, kráčajúc pred Bohom s čistým svedomím, i tak

som vás dal v túto dobu spolu zhromaždiť, aby som mohol byť nájdený bez viny a aby na mňa nepadla krv vaša, keď budem stáť, aby som bol súdený Bohom z tých vecí, ktoré mi ohľadom vás prikázal.

28 Hovorím vám, že som vás dal spolu zhromaždiť, aby som mohol zbaviť rúcho svojej krvi vašej v túto dobu, kedy čoskoro zídeme dole do hrobu svojho, aby som mohol zísť dole v pokoji a nesmrteľný duch môj sa mohol pripojiť k chórom na výšinách v speve chvál spravodlivému Bohu.

29 A navyše, hovorím vám, že som vás dal spolu zhromaždiť, aby som vám oznámil, že už nemôžem byť ďalej učiteľom vašim, ani kráľom vašim;

30 Lebo i v túto chvíľu sa celá schránka moja nesmierne chveje, keď sa pokúšam hovoriť k vám; ale Pán Boh ma podporuje a dovolil mi, aby som k vám prehovoril, a prikázal mi, aby som vám tohto dňa oznámil, že syn môj Mosiáš je kráľom a panovníkom nad vami.

31 A teraz, bratia moji, chcel by som, aby ste činili tak, ako ste činili až doteraz. Tak ako ste zachovávali prikázania moje, a tiež prikázania otca môjho, a darilo sa vám, a boli ste ochraňovaní pred pádom do rúk nepriateľov vašich, práve tak, ak budete zachovávať prikázania syna môjho či prikázania Božie, ktoré vám budú skrze neho dané, bude sa vám v krajine dariť a nepriatelia vaši nebudú mať nad vami žiadnej moci.

32 Ale, ó ľud môj, vyvaruj sa, aby medzi vami nevyvstali sváry a aby ste nechceli poslúchať zlého ducha, o ktorom hovoril otec môj Mosiáš.

33 Lebo hľa, je vyslovená beda nad tým, kto chce poslúchať toho ducha; lebo ak ho chce poslúchať a zostane, a zomrie v hriechoch svojich, ten istý vypije zatratenie pre vlastnú dušu svoju; lebo oddrží ako mzdu svoju večný trest, pretože prekročil zákon Boží navzdory vlastnému poznaniu svojmu.

34 Hovorím vám, že niet medzi vami nikoho, okrem malých detí vašich, kto nebol učený veci tieto a kto nevie, že ste večnými dlžníkmi nebeského Otca svojho, aby ste mu dávali všetko, čo máte a čo ste; a tiež kto nebol vyučovaný o záznamoch, ktoré obsahujú proctvá, ktoré boli hovorené svätými prorokmi až do doby, kedy otec náš, Lechí, opustil Jeruzalem;

35 A tiež, o všetkom, čo bolo hovorené otcami našimi doteraz. A hľa, tiež oni hovorili to, čo im prikázal Pán; takže sú spravodlivé a pravdivé.

36 A teraz, hovorím vám, bratia moji, že potom, čo ste poznali všetky veci tieto a boli ste ich učený, ak sa dopustíte priestupku a pôjdete proti tomu, čo bolo povedané, vzdialite sa od Ducha Pánovho, že vo vás nebude mať žiadne miesto, aby vás viedol po cestách múdrosti, aby ste mohli byť požehnaní, darilo sa vám a boli ste zachovaní –

37 Hovorím vám, že človek, ktorý toto činí, ten istý vstupuje do otvorenej vzbury proti Bohu; takže chce poslúchať oného zlého ducha a stáva sa nepriateľom celej spravodlivosti; takže Pán v ňom nemá žiadne miesto, lebo on neprebýva v chrámoch nesvätých.

38 Takže ak nečiní onen človek pokánie a zostane, a zomrie ako nepriateľ Boha, požiadavky božskej spravodlivosti prebudia nesmrtnú dušu jeho k prenikavému pocitu vlastnej viny jeho, ktorá spôsobuje, že sa stiahne z prítomnosti Pána, a ktorá naplňa hrud' jeho vinou a bolesťou, a úzkosťou, ktorá je ako neuhasiteľný oheň, ktorého plameň vystupuje nahor na veky vekov.

39 A teraz, hovorím vám, že milosrdenstvo nemá na takého človeka žiadny nárok; preto konečným osudom jeho je trpieť nikdy nekončiace muky.

40 Ó všetci vy, starí ľudia, a tiež vy, mladí ľudia, a vy, malé deti, ktorí rozumiete slovám mojím, lebo som k vám hovoril jasne, aby ste porozumeli, modlím sa, aby ste sa prebudili, aby ste sa rozpačovali na hrozný stav tých, ktorí upadli do priestupku.

41 A navyše, prial by som si, aby ste zvážili požehnaný a šťastný stav tých, ktorí zachovávajú prikázania Božie. Lebo hľa, tí sú požehnaní vo všetkých veciach, ako v časných, tak v duchovných; a ak vytrvávajú verne až do konca, sú prijatí v nebi, aby takto mohli prebývať s Bohom v stave nikdy

nekončiaceho šťastia. Ó pamätajte, pamätajte, že veci tieto sú pravdivé; lebo Pán Boh to povedal.

KAPITOLA 3

Kráľ Benjamín pokračuje vo svojom príhovore – Pán Vševládny bude slúžiť medzi ľuďmi v stánku z hliny – Krv potečie z každého póru, keď bude uzmierovať hriechy sveta – Jeho meno je jediné, ktorým prichádza spása – Ľudia môžu odložiť prirodzeného človeka a stať sa svätými skrze uzmiernenie – Muky zlovoľných budú ako jazero ohňa a síry. Okolo roku 124 pred Kr.

A ZNOVA, bratia moji, chcel by som vás požiadať o pozornosť vašu, lebo mám niečo viac, čo by som vám chcel povedať; lebo hľa, chcem vám povedať veci týkajúce sa toho, čo príde.

2 A veci, ktoré vám poviem, mi boli oznámené anjelom od Boha. A on mi povedal: Prebuď sa; a ja som sa prebudil a hľa, on stál pred mnou.

3 A hovoril mi: Prebuď sa a počúvaj slová, ktoré ti poviem; lebo hľa, prišiel som, aby som ti oznámil radostné zvesti veľkej radosti.

4 Lebo Pán vypočul modlitby tvoje a posúdil spravodlivosť tvoju, a poslal ma, aby som ti ich oznámil, aby si sa mohol radovať; a aby si ich mohol oznámiť ľudu svojmu, tak aby tiež aj oni mohli byť naplnení radosťou.

5 Lebo hľa, prichádza čas, a nie je ďaleko, kedy Pán Vševládny,

ktorý vládne, ktorý bol a ktorý je od celej večnosti do celej večnosti, zostúpi dole s mocou z neba medzi deti ľudské a bude prebývať v stánku z hlíny, a bude chodiť medzi ľuďmi činiac mocné zázraky, ako uzdravovanie chorých, kriesenie mŕtvych, spôsobí, že chromí budú chodiť, slepí obdržia zrak svoj a hluchí budú počuť, a vylieči všelijaké choroby.

6 A bude vyháňať diablov či zlých duchov, ktorí prebývajú v srdciach detí ľudských.

7 A hľa, vytrpí pokušenia a bolest tela, hlad, smäď a únavu, dokonca viac, než človek môže vytrpieť, bez toho, aby mu to privodilo smrť; lebo hľa, krv potecie z každého póru, tak veľká bude úzkosť jeho pre zlovoľnosť a ohavnosť ľudu jeho.

8 A bude sa volať Ježiš Kristus, Syn Boží, Otec neba a zeme, Stvoriteľ všetkých vecí od počiatku; a matka jeho sa bude volať Mária.

9 A hľa, príde k svojim vlastným, aby k deťom ľudským mohla prísť spása, dokonca skrže vieru v meno jeho; a dokonca aj po tom všetkom ho budú považovať za človeka a povedia, že má diabla a budú ho bičovať, a ukrižujú ho.

10 A on vstane tretieho dňa z mŕtvych; a hľa, povstane, aby súdil svet; a hľa, všetky veci tieto sú vykonané, aby na deti ľudské mohol prísť spravodlivý súd.

11 Lebo hľa, a tiež krv jeho uzmieruje hriechy tých, ktorí padli pre priestupok Adamov, ktorí zomreli, nepoznajúc vôľu Božiu

ohľadom seba samých, alebo ktorí hrešili v neznalosti.

12 Ale beda, beda tomu, kto vie, že sa búri proti Bohu! Lebo spása neprichádza k žiadnemu takému, iba ak je to skrže pokánie a vieru v Pána Ježiša Krista.

13 A Pán Boh vyslal svätých prorokov svojich medzi všetky deti ľudské, aby oznamovali veci tieto každému pokoleniu, národu a jazyku, aby takto všetci, ktorí uveria, že Kristus príde, mohli rovnako obdržať odpustenie hriechov svojich a mohli sa radosťovať nesmierne veľkou radosťou, dokonca ako keby už medzi nich prišiel.

14 Jednako len Pán Boh videl, že ľud jeho je ľuďom tvrdošijným a stanovil pre nich zákon, dokonca zákon Mojžišov.

15 A ukázal im mnohé znamenia a divy, a predobrazy, a náznaky týkajúce sa príchodu svojho; a tiež svätí proroci k nim hovorili o príchode jeho; a jednako len zatvrdili srdcia svoje a nepochopili, že zákon Mojžišov nie je nič platný, ibaže by to bolo skrže uzmiernenie krvi jeho.

16 A aj keby bolo možné, aby malé deti mohli hrešiť, nemohli by byť spasené; ale ja ti hovorím, ony sú požehnané; lebo hľa, tak ako v Adamovi či podstatou svojou padajú, práve tak krv Kristova uzmieruje ich hriechy.

17 A navyše, hovorím ti, že nebude dané žiadne iné meno ani žiadna iná cesta, ani prostriedok, ktorým k deťom ľudským môže

prísť spása, iba v mene a skrze meno Krista, Pána Vševládneho.

18 Lebo hľa, on súdi a súd jeho je spravodlivý; a malé dieťa, ktoré zomrie v detstve svojom nezahynie; ale ľudia pijú zatratenie vlastnej duše svojej, iba ak sa pokoria a stanú sa ako malé deti, a uveria, že spása bola a je, a príde v zmiernej krvi, a skrze zmiernu krv Krista, Pána Vševládneho.

19 Lebo prirodzený človek je nepriateľom Boha a bol ním od pádu Adama, a bude na veky vekov, pokiaľ sa nepoddá nabádaniu Ducha Svätého a neodloží prirodzeného človeka, a nestane sa svätým skrze uzmiernenie Krista Pána, a nestane sa ako dieťa, poddajným, miernym, pokorným, trepezlivým, plným lásky, ochotným podrobiť sa všetkým veciam, ktoré Pán považuje za vhodné na neho vložiť, rovnako ako sa dieťa podrobuje otcovi svojmu.

20 A navyše, hovorím ti, že príde čas, kedy sa znalosť o Spasiteľovi rozšíri v každom národe, pokolení, jazyku a ľude.

21 A hľa, keď ten čas príde, nikto nebude nájdený pred Bohom bez viny, okrem malých detí, iba skrze pokánie a vieru v meno Pána Boha Vševládneho.

22 A dokonca v tejto dobe, keď poučíš ľud svoj o veciach, ktoré ti Pán, tvoj Boh, prikázal, dokonca vtedy už nebudú viac nájdení bez viny v očiach Božích, iba ak podľa slov, ktoré som ti hovoril.

23 A teraz, povedal som slová, ktoré mi Pán Boh prikázal.

24 A tak hovorí Pán: Oni budú stáť ako jasné svedectvo proti ľudu tomuto v súdny deň; z tohto budú súdení, každý podľa skutkov svojich, či už boli dobré, alebo či už boli zlé.

25 A ak boli zlé, budú vydaní hroznému pohľadu na vlastnú vinu svoju a ohavnosti svojej, čo spôsobí, že sa stiahnu z prítomnosti Pána do stavu biedy a nekonečných múk, odkiaľ sa už nemôžu viac navrátiť; takže vypili zatratenie vlastných duší svojich.

26 Takže pili z čaše hnevu Božieho, čo im spravodlivosť nemôže odoprieť, rovnako ako nemohla odoprieť Adamovi, aby padol, pretože požil zo zakázaného ovocia; takže milosrdenstvo na nich už naveky nebude môcť mať nárok.

27 A muky ich budú ako jazero ohňa a síry, ktorého plamene sú neuhasiteľné a ktorého dym stúpa hore na veky vekov. Tak mi Pán prikázal. Amen.

KAPITOLA 4

Kráľ Benjamín pokračuje vo svojom príhovore – Spása prichádza vďaka uzmierneniu – Verte v Boha, aby ste boli spasení – Uchovávajte si odpustenie svojich hriechov skrze vernosť – Dávajte z majetku svojho chudobným – Číňte všetky veci v múdrosti a po poriadku. Okolo roku 124 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď kráľ Benjamín ustal hovoriť slová, ktoré mu boli doručené anjelom Pána,

rozhlíadal sa po zástupe a hľa, oni padli k zemi, lebo na nich prišla bázeň Pána.

2 A uvideli samých seba vo svojom vlastnom telesnom stave, že sú dokonca menej než prach zeme. A všetci volali nahlas jedným hlasom, hovoriac: Ó, buď milosrdný a obráť k nám zmiernu krv Kristovu, aby sme mohli obdržať odpustenie hriechov svojich, a srdcia naše mohli byť očistené; lebo my veríme v Ježiša Krista, Syna Božieho, ktorý stvoril nebo a zem, a všetky veci; ktorý zostúpi dole medzi deti ľudské.

3 A stalo sa, že potom, čo prehovorili slová tieto, zostúpil na nich Duch Pána a oni boli naplnení radosťou, obdržiac odpustenie hriechov svojich, a majúc pokoj svedomia pre nesmiernu vieru, ktorú mali v Ježiša Krista, ktorý príde podľa slov, ktoré k nim hovoril kráľ Benjamín.

4 A kráľ Benjamín znovu otvoril ústa svoje a začal k nim hovoriť, hovoriac: Priatelia moji a bratia moji, pokolenie moje a ľud môj, chcel by som vás opäť požiadať o pozornosť vašu, aby ste si vypočuli zvyšok slov mojich, ktoré k vám hovorím, a aby ste im porozumeli.

5 Lebo hľa, ak vás v tejto chvíli poznanie dobrotivosti Božej prebudilo k pocitu ničoty vašej a bezcenného, a padlého stavu vášho –

6 Hovorím vám, ak ste došli k poznaniu dobrotivosti Božej a nesmiernej moci jeho, a múdrosti

jeho, a trpezlivosti jeho, a zhovievavosti jeho voči deťom ľudským; a tiež uzmierenia, ktoré je pripravené od založenia sveta, aby ním mohla prísť spása k tomu, kto dôveru svoju vloží v Pána a bude usilovný v zachovávaní prikázaní jeho, a vytrvá vo viere až do konca života svojho, mám na mysli život smrteľného tela –

7 Hovorím, že toto je človek, ktorý obdrží spásu skrze uzmierenie, ktoré bolo pripravené od založenia sveta pre celé ľudstvo, ktoré kedy bolo od pádu Adama či ktoré je alebo ktoré kedy bude, až do konca sveta.

8 A toto je prostriedok, ktorým prichádza spása. A niet žiadnej inej spásy okrem tejto, o ktorej bolo hovorené; ani žiadnych iných podmienok, za ktorých človek môže byť spasený, okrem tých podmienok, o ktorých som vám hovoril.

9 Verte v Boha; verte, že on je a že stvoril všetky veci, ako na nebi, tak na zemi; verte, že má všetku múdrosť a všetku moc, ako na nebi, tak na zemi; verte, že človek neobsiahne všetky veci, ktoré môže obsiahnuť Pán.

10 A znova, verte, že musíte činiť pokánie z hriechov svojich a zanechať ich, a pokoriť sa pred Bohom; a prosiev v úprimnosti srdca, aby vám odpustil; a teraz, ak veríte všetkým veciam týmto, hľadte, aby ste ich činili.

11 A znova, hovorím vám, ako som už hovoril predtým, že pokiaľ ste prišli k poznaniu slávy Božej

či pokiaľ ste poznali dobrotivosť jeho a ochutnali ste z lásky jeho, a obdržali ste odpustenie hriechov svojich, čo spôsobuje tak nesmierne veľkú radosť v duši vašej, dokonca tak by som chcel, aby ste si pamätali a vždy si pripomínali veľkosť Božiu a vlastnú ničotu svoju, a dobrotivosť jeho, a zhovievavosť jeho k vám, nehodným stvoreniam, a aby ste sa pokorili až do hlbín pokory, denne vzývajúc meno Pána a stojac nechvejne vo viere v to, čo príde, čo bolo hovorené ústami anjela.

12 A hľa, hovorím vám, že ak budete toto činiť, budete sa vždy radowať a budete naplnení láskou Božou, a vždy si podržíte odpustenie hriechov svojich; a porastiete v poznaní slávy toho, ktorý vás stvoril, alebo v poznaní toho, čo je spravodlivé a pravdivé.

13 A nebudete pomýšľať na to, aby ste jeden druhému ubližovali, ale aby ste žili pokojne a dávali každému človeku podľa toho, ako mu náleží.

14 A nestrpíte, aby deti vaše chodili hladné či nahé; a tiež nestrpíte, aby prestupovali zákony Božie a mali spory, a hádali sa jeden s druhým, a slúžili diablove, ktorý je pánom hriechu alebo ktorý je oným zlým duchom, o ktorom hovorili otcovia naši, súc je on nepriateľom všetkej spravodlivosti.

15 Ale budete ich učiť, aby kráčali po cestách pravdy a striedmosti; budete ich učiť, aby jeden druhého milovali a aby jeden druhému slúžili.

16 A tiež vy sami budete pomáhať tým, ktorí pomoc vašu potrebujú; poskytnete z majetku svojho tomu, kto je v núdzi; a nestrpíte, aby k vám žobrák vznášal prosbu svoju nadarmo, a nezapudíte ho, aby nezahynul.

17 Možno si poviete: Človek ten si sám privodil biedu svoju; takže pozdržím ruku svoju a nedám mu z jedla svojho, ani mu neudelím z majetku svojho, aby netrpel, lebo tresty jeho sú spravodlivé –

18 Ale ja vám hovorím: Ó človeče, ten, kto toto činiť, má veľký dôvod k pokániu; a ak nebude činiť pokánie z toho, čo učinil, zahynie naveky a nebude mať podiel v kráľovstve Božom.

19 Lebo hľa, nie sme všetci žobrákmi? Nezávisíme všetci na rovnakej Bytosti, dokonca na Bohu, celým majetkom, ktorý máme, jedlom a odevom, a zlatom, a striebrom, a celým bohatstvom všelijakého druhu, ktoré máme?

20 A hľa, dokonca aj v tejto dobe vzývate meno jeho a žiadate o odpustenie hriechov svojich. A strpel, aby ste žiadali nadarmo? Nie; vylial na vás Duchu svojho a spôsobil, že sa srdce vaše naplnilo radosťou, a spôsobil, že ústa vaše boli zatvorené, takže ste neboli schopní reči, tak nesmierne veľká bola radosť vaša.

21 A teraz, ak Boh, ktorý vás stvoril, na ktorom ste závislí životom svojím a všetkým, čo máte, a čím ste, vám poskytuje všetko, o čo vo viere požiadate a čo je správne, veriac, že obdržíte, ó, ako

si potom vy máte jeden druhému poskytovať z majetku, ktorý máte.

22 A ak súdite človeka, ktorý k vám vznáša prosbu svoju o majetok váš, aby nezahynul, a odsúdite ho, o čo viac spravodlivé bude odsúdenie vaše za neposkytnutie majetku svojho, ktorý nepatrí vám, ale Bohu, ktorému tiež patrí život váš; a predsa nevznášate žiadnu prosbu ani nečinite pokánie z toho, čo ste učinili.

23 Hovorím vám, beda tomu človeku, lebo majetok jeho zahynie s ním; a teraz, ja hovorím veci tieto tým, ktorí sú bohatí čo do vecí sveta tohto.

24 A znova, hovorím chudobným, vám, ktorí nemáte, a predsa máte dosť, aby ste prežívali zo dňa na deň; mám na mysli všetkých vás, ktorí odmietate žobráka, pretože nemáte; chcem, aby ste si v srdci svojom povedali toto: Nedávam, pretože nemám, ale keby som mal, dal by som.

25 A teraz, ak si toto poviete v srdci svojom, zostávate nevinní, inak ste odsúdení; a odsúdenie vaše je spravodlivé, lebo ste žiadostiví po tom, čo ste neobdržali.

26 A teraz, kvôli veciam týmto, ktoré som k vám hovoril – čiže kvôli udržaniu odpustenia hriechov svojich zo dňa na deň, aby ste mohli kráčať pred Bohom nevinní – chcel by som, aby ste poskytovali z majetku svojho chudobným, každý človek podľa toho, čo má, aby ste sýtili hladných, odievali nahých, navštevovali chorých a poskytovali im

úľavu, ako duchovne, tak časne, podľa ich potrieb.

27 A dohliadnite, aby všetky veci tieto boli konané v múdrosti a po poriadku; lebo nie je nutné, aby človek bežal rýchlejšie, ako má síl. A znova, je nevyhnutné, aby bol usilovný, aby tak mohol získať cenu; takže všetky veci musia byť konané po poriadku.

28 A chcel by som, aby ste si pamätali, že ten, kto si medzi vami požičia od bližneho svojho, má mu vrátiť to, čo si požičal podľa toho, ako sa dohodol, lebo inak sa dopúšťaš hriechu; a možno spôsobíš, že sa hriechu dopustí aj bližný tvoj.

29 A nakoniec, nemôžem vám vyrozprávať všetky veci, ktorými sa môžete dopustiť hriechu; lebo sú rozmanité spôsoby a prostriedky, dokonca tak mnohé, že ich ani nemôžem vypočítať.

30 Ale toľkoto vám môžem povedať, že ak nebudete bdieť nad sebou samými a nad myšlienkami svojimi, a nad slovami svojimi, a nad skutkami svojimi, a ak nebudete dodržiavať prikázania Božie, a ak nezotrváte vo viere v to, čo ste počuli o príchode Pána nášho, až do konca života svojho, musíte zahynúť. A teraz, ó človeče, pamätaj a nezahyň.

KAPITOLA 5

Vierou sa Svätí stávajú synmi a dcérami Kristovými – Sú potom nazývaní menom Kristovým – Kráľ

Benjamín ich nabáda, aby boli stáli a neochvejní v dobrých skutkoch. Okolo roku 124 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď kráľ Benjamín takto prehovoril k ľudu svojmu, vyslal medzi nich poslov želajúc si dozvedieť sa od ľudu svojho, či uverili slovám, ktoré k nim hovoril.

2 A všetci volali jedným hlasom, hovoriac: Áno, veríme všetkým slovám, ktoré si k nám hovoril; a tiež vieme o ich pravosti a pravdivosti, skrže Ducha Pána Vševládneho, ktorý v nás, alebo v srdci našom, spôsobil mocnú zmenu, takže už nemáme viac sklon činiť zlo, ale činiť dobro neustále.

3 A aj my sami, skrže nekonečnú dobrotivosť Božiu a prejavy Ducha jeho, máme veľký výhľad na to, čo príde; a keby to bolo žiaduce, mohli by sme prorokovať o všetkých veciach.

4 A je to viera, ktorú sme mali ohľadom vecí, ktoré k nám kráľ náš hovoril, ktoré nás priviedli k tomuto veľkému poznaniu, z ktorého sa radujeme takou nesmierne veľkou radosťou.

5 A sme ochotní vstúpiť do zmluvy s Bohom svojím, že budeme činiť vôľu jeho a že budeme poslušní prikázani jeho vo všetkých veciach, ktoré nám prikáže, po celý zvyšok dní svojich, aby sme na seba neprivedili nikdy nekončiace muky, ako bolo hovorené anjelom, aby sme nemuseli piť z čaše hnevu Božieho.

6 A teraz, toto sú slová, ktoré si kráľ Benjamín od nich prial; takže im povedal: Prehovorili ste slová, ktoré som si prial; a zmluva, ktorú ste učinili, je zmluvou spravodlivou.

7 A teraz, pre zmluvu, ktorú ste učinili, budete nazývaní deťmi Kristovými, synmi jeho a dcérami jeho; lebo hľa, tento deň vás duchovne splodil; lebo vy hovoríte, že srdcia vaše sú zmenené vierou v meno jeho; takže ste z neho zrodení a stali ste sa synmi jeho a dcérami jeho.

8 A pod týmto titulom ste oslobodení, a niet žiadneho iného titulu, ktorým by ste mohli byť oslobodení. Nie je dané žiadne iné meno, ktorým prichádza spása; takže chcel by som, aby ste vzali na seba meno Krista, vy všetci, ktorí ste vstúpili do zmluvy s Bohom, že budete poslušní do konca života svojho.

9 A stane sa, že kto toto učiní, bude nájdený na pravici Božej, lebo bude poznať meno, ktorým je nazývaný; lebo bude nazývaný menom Kristovým.

10 A teraz, stane sa, že ten, kto na seba nevezme meno Krista, musí byť nazývaný nejakým iným menom; takže, nájde sa na lavici Božej.

11 A chcel by som, aby ste si tiež pamätali, že toto je oné meno, o ktorom som hovoril, že vám dám a že nebude nikdy vymazané, ibaže by to bolo skrže priestupok; takže majte sa na pozore, aby ste sa nedopúšťali priestupku,

aby oné meno nebolo vymazané zo srdc vašich.

12 Hovorím vám, chcel by som, aby ste pamätali na to, aby ste si udržiavali oné meno vždy napísané v srdciach svojich, aby ste neboli nájdení na lavici Božej, ale aby ste počuli a poznali hlas, ktorým vás zavolá, a tiež meno, ktorým vás nazve.

13 Lebo ako môže človek poznať pána, ktorému neslúžil a ktorý je pre neho cudzincom, a ktorý je ďaleko od myšlienok a zámerov srdca jeho?

14 A opäť, či vezme človek osla, ktorý patrí blížnemu jeho, a ponechá si ho? Hovorím vám: Nie; nestrpí ani, aby sa pásol medzi stádami jeho, ale vyženie ho a zapudí. Hovorím vám, že dokonca tak tomu bude medzi vami, ak nepoznáte meno, ktorým ste nazývaní.

15 Takže chcel by som, aby ste boli stáli a neochvejní, vždy oplývajúci dobrými skutkami, aby vás Kristus, Pán Boh Vševládny, mohol spečatiť za svojich, aby ste mohli byť privedení do neba, aby ste mohli mať večnú spásu a večný život skrze múdrosť a moc, a spravodlivosť, a milosrdenstvo toho, ktorý stvoril všetky veci, na nebi a na zemi, ktorý je Bohom nad všetkým. Amen.

KAPITOLA 6

Kráľ Benjamín zaznamenáva mená ľudí a ustanovuje kňazov, aby ich

učili – Mosiáš vládne ako spravodlivý kráľ. Okolo roku 124–121 pred Kr.

A TERAZ, kráľ Benjamín potom, čo ustal hovoriť k ľudu, považoval za žiaduce, aby zapísal mená všetkých tých, ktorí vstúpili do zmluvy s Bohom, že budú zachovávať prikázania jeho.

2 A stalo sa, že nebolo jedinej duše, ibaže by to boli malé deti, ktorá by nevstúpila do zmluvy a nevzala na seba meno Kristovo.

3 A znovu, stalo sa, že keď kráľ Benjamín učinil koniec všetkým veciam týmto a posvätil syna svojho Mosiáša, aby bol panovníkom a kráľom nad ľuďom svojím, a dal mu všetky pokyny týkajúce sa kráľovstva, a tiež ustanovil kňazov, aby učili ľud, aby tak mohli počuť a poznať prikázania Božie, a aby ich podnecovali k pripomenutiu si prísahy, ktorú učinili, rozpustil zástup a oni sa navrátili, každý s rodinou svojou, do vlastného domu svojho.

4 A Mosiáš začal panovať namiesto otca svojho. A začal panovať v tridsiatom roku veku svojho, čo je vcelku okolo štyristo a sedemdesiatšesť rokov od doby, kedy Lechí opustil Jeruzalem.

5 A kráľ Benjamín žil tri roky, a zomrel.

6 A stalo sa, že kráľ Mosiáš kráčal po cestách Pána a dodržiaval súdy jeho, a ustanovenia jeho, a zachovával prikázania jeho vo všetkých veciach, ktoré mu prikázal.

7 A kráľ Mosiáš viedol ľud svoj k tomu, aby obrábali pôdu.

A tiež on sám obrábal pôdu, aby sa tak nestal príťažou ľudu svojmu, aby činil podľa toho, čo činil otec jeho vo všetkých veciach. A nebolo žiadnych svárov medzi celým ľudom jeho po dobu troch rokov.

KAPITOLA 7

Ammón nachádza krajinu Lechí-Nefi, kde je kráľom Limhi – Limhiho ľud je v porobe Lámánitov – Limhi opisuje ich príbeh – Prorok (Abinadi) svedčí, že Kristus je Boh a Otec všetkých vecí – Tí, ktorí sejú špinavosť, žnú víchor, a tí, ktorí okladajú svoju dôveru v Pána, budú vyslobodení. Okolo roku 121 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že potom, čo mal kráľ Mosiáš neustály mier po dobu troch rokov, prial si dozvedieť sa o ľuďoch, ktorí vyšli hore, aby prebývali v krajine Lechí-Nefi, čiže v meste Lechí-Nefi; lebo ľud jeho o nich nič nepočul od tej doby, kedy opustili krajinu Zarahemla; takže, unavovali ho dožadovaním svojím.

2 A stalo sa, že kráľ Mosiáš povolil, aby šesťnásť ich silných mužov vyšlo hore do krajiny Lechí-Nefi, aby pátrali po bratoch svojich.

3 A stalo sa, že napozajtre sa vydali na cestu, majúc so sebou istého Ammóna, ktorý bol silný a mocný muž, a potomok Zarahemlov; a tiež bol ich vodcom.

4 A teraz, nepoznali smer, ktorým mali v pustatine putovať, aby došli do krajiny Lechí-Nefi; takže

blúdili pustatinou po mnoho dní, dokonca štyridsať dní blúdili.

5 A keď blúdili štyridsať dní, prišli k pahorku, ktorý je na sever od krajiny Šilom, a tam vztýčili stany svoje.

6 A Ammón vzal troch bratov svojich, a volali sa Amaleki, Halem a Hem, a išli dole do krajiny Nefi.

7 A hľa, stretli kráľa ľudu, ktorý bol v krajine Nefi a v krajine Šilom; a boli obklúčení kráľovou strážou, a boli zajatí, a boli zviazaní, a boli uvrhnutí do väzenia.

8 A stalo sa, že keď boli vo väzení dva dni, boli znova privedení pred kráľa a boli im uvoľnené putá; a stáli pred kráľom, a bolo im povolené, alebo skôr prikázané, aby odpovedali na otázky, ktoré im bude klásť.

9 A on im povedal: Hľa, ja som Limhi, syn Nóacha, ktorý bol synom Zeniffovým, ktorý prišiel hore z krajiny Zarahemla, aby zdedil krajinu túto, ktorá bola krajinou ich otcov, a ktorý bol hlasom ľudu učineny kráľom.

10 A teraz, želim si poznať príčinu, pre ktorú ste boli tak smelí, že ste sa priblížili k hradbám mesta, keď som ja sám bol so strážami svojimi pred bránou?

11 A teraz, z tejto príčiny som strpel, aby ste boli zachovaní, aby som sa vás mohol opýtať, lebo inak by som vás dal usmrtiť strážami svojimi. Je vám dovolené hovoriť.

12 A teraz, keď Ammón videl, že je mu dovolené hovoriť,

predstúpil a poklonil sa pred kráľom; a vystrúc sa znova, hovoril: Ó kráľu, som veľmi vďačný Bohu v tento deň, že som ešte živý a že mi je dovolené hovoriť; a pokúsim sa hovoriť smelo;

13 Lebo som si istý, že keby si ma poznal, nebol by si strpel, aby som nosil putá tieto. Lebo ja som Ammón a som potomok Zarahemlov, a prišiel som hore z krajiny Zarahemla pátrať po bratoch svojich, ktorých Zeniff z onej krajiny vyviedol.

14 A teraz, stalo sa, že potom, čo Limhi počul slová Ammónove, bol nesmierne potešený a povedal: Teraz s istotou viem, že bratia moji, ktorí boli v krajine Zarahemla, sú ešte živí. A teraz, budem sa radowať; a napozajtre dám, aby sa ľud môj tiež radoval.

15 Lebo hľa, sme v porobe Lámánitov a sme zaťaženi daňou, ktorú je ťažké niesť. A teraz hľa, bratia naši nás vyslobodia z poroby našej alebo z rúk Lámánitov, a my budeme ich otrokmi; lebo je lepšie byť otrokmi Nefitov, než platiť dávku kráľovi Lámánitov.

16 A teraz, kráľ Limhi prikázal strážam svojim, aby už Ammóna nespýtavali, ani bratov jeho, ale dal, aby išli k pahorku, ktorý bol na sever od Šilomu, a priviedli do mesta ich bratov, aby sa tak mohli najesť a napiť, a odpočinúť si od námahy cesty svojej; lebo vytrpeli mnohé veci; trpeli hladom, smädom a únavou.

17 A teraz, stalo sa napozajtre, že kráľ Limhi poslal prehlásenie

medzi všetok ľud svoj, aby sa spolu zhromaždili pri chráme, aby si vypočuli slová, ktoré k nim prehovorí.

18 A stalo sa, že keď sa spolu zhromaždili, že k nim prehovoril týmto spôsobom, hovoriac: Ó vy, ľud môj, pozdvihnite hlavy svoje a buďte utešení; lebo hľa, čas je na dosah alebo nie je ďaleko, kedy už viac nebudeme v poddanstve nepriateľov svojich, napriek mnohým bojom svojim, ktoré boli márne; a predsa mám dôveru, že zostáva vykonať jeden úspešný boj.

19 Takže pozdvihnite hlavy svoje a radujte sa, a vložte dôveru svoju v Boha, v toho Boha, ktorý bol Bohom Abrahámovým a Izákovým, a Jákobovým; a tiež toho Boha, ktorý vyviedol deti Izraela z krajiny egyptskej a dal, aby prešli Červeným morom po suchej zemi, a živili ich mannou, aby snád v pustatine nezahynuli; a veľa ďalších vecí pre nich urobil.

20 A znova, ten istý Boh vyviedol otcov našich z krajiny Jeruzalem a udržoval, a zachovával ľud svoj až doteraz; a hľa, pre nepravosti a ohavnosti naše nás uviedol do poroby.

21 A vy všetci ste dnes svedkami, že Zeniff, ktorý bol ustanovený kráľom nad ľudom týmto, súc preveľmi dychtivý zdediť krajinu otcov svojich, takže bol oklamán prefíkanosťou a úlisnosťou kráľa Lámána, ktorý sa dohodol s kráľom Zeniffom, a vydal mu do rúk vlastníctvo časti krajiny,

ba dokonca mesto Lechí-Nefi a mesto Šilom; a priľahlé krajiny –

22 A toto všetko urobil s jediným zámerom, aby priviedol ľud tento do poddanstva či do poroby. A hľa, my v tejto dobe platíme dávku kráľovi Lámánitov, až polovicu kukurice našej a jačmeňa nášho, a dokonca všetkého obilia nášho každého druhu, a polovicu prírastkov stád našich, a čried našich; a dokonca polovicu všetkého, čo máme či vlastníme, kráľ Lámánitov od nás žiada, alebo životy naše.

23 A teraz, nie je toto ťažké niesť? A nie je táto strasť naša veľká? Teraz hľa, aký veľký máme dôvod k žialeniu.

24 Áno, hovorím vám, veľké sú dôvody, ktoré máme k žialeniu; lebo hľa, koľko bratov našich bolo zabitých a ich krv bola preliata nadarmo, a všetko pre nepravosť.

25 Lebo keby ľud tento nebol upadol do priestupku, Pán by nikdy nestrpel, aby na nich prišlo toto veľké zlo. Ale hľa, oni nepočúvali slová jeho; ale povstali sváry medzi nimi, dokonca také veľké, že prelievali krv medzi sebou.

26 A proroka Pánovho zabili; áno, vyvoleného muža Božieho, ktorý im hovoril o ich zlovolnosti a ohavnostiach, a prorokoval o mnohých veciach, ktoré prídu, áno, dokonca o príchode Krista.

27 A pretože im hovoril, že Kristus je Boh, Otec všetkých vecí, a hovoril, že na seba vezme obraz človeka, a bude to obraz, podľa ktorého bol človek na počiatku

stvorený; alebo inými slovami hovoril, že človek bol stvorený podľa obrazu Božieho a že Boh zostúpi medzi deti ľudské, a vezme na seba telo a krv, a bude chodiť po tvári zeme –

28 A teraz, pretože toto hovoril, oni ho usmrtili; a mnohé ďalšie veci učinili, ktoré na nich privodili hnev Boží. Takže, kto by sa divil, že sú v porobe a že sú sužovaní ťažkými strastami?

29 Lebo hľa, Pán hovoril: Nepomôžem ľudu svojmu v deň ich priestupku; ale zahradím ich cesty, aby sa im nedarilo; a ich skutky budú pred nimi ako kameň úrazu.

30 A znova on hovorí: Ak bude ľud môj siah špinavosť, budú zbierať jej plevy vo víchre; a výsledkom toho je jed.

31 A znova on hovorí: Ak bude ľud môj siah špinavosť, bude zbierať východný vietor, ktorý prináša okamžité zničenie.

32 A teraz hľa, sľub Pánov sa naplnil, a vy ste bití a sužovaní.

33 Ale ak sa obrátite k Pánovi s celým úmyslom srdca a vložíte do neho dôveru svoju, a budete mu slúžiť s celou usilovnosťou mysle, ak budete toto činiť, on vás podľa svojej vlastnej vôle a potešenia vyslobodí z poroby.

KAPITOLA 8

Ammón učí ľud Limhiho – Dozvedá sa o dvadsiatich štyroch járeditských doskách – Staroveké záznamy môžu byť preložené vidcami – Niet väčšieho

daru ako byť vidcom. Okolo roku 121 pred Kr.

A STALO sa, že potom, čo kráľ Limhi ustal hovoriť k ľudu svojmu, lebo k nim hovoril mnoho vecí a len niekoľko z nich som napísal do knihy tejto, povedal ľudu svojmu všetky veci ohľadom ich bratov, ktorí boli v krajine Zarahemla.

2 A nechal Ammóna, aby sa postavil pred zástup a zopakoval im všetko, čo sa prihodilo ich bratom od tej doby, kedy Zeniff odišiel z krajiny, až do doby, kedy odišiel z krajiny on sám.

3 A tiež im zopakoval posledné slová, ktoré ich učil kráľ Benjamín, a vysvetlil ich ľudu kráľa Limhiho, aby mohli porozumieť všetkým slovám, ktoré hovoril.

4 A stalo sa, že potom, čo on toto všetko učinil, kráľ Limhi rozpusťil zástup a dal, aby sa navrátili, každý jeden do vlastného domu svojho.

5 A stalo sa, že dal priniesť pred Ammóna dosky, ktoré obsahovali záznam ľudu jeho od doby, kedy opustili krajinu Zarahemla, aby si ich mohol prečítať.

6 Teraz, akonáhle Ammón prečítal záznam, kráľ sa ho opýtal, či vie vykladať jazyky a Ammón mu povedal, že nevie.

7 A kráľ mu povedal: Súc zarmútený pre strasti ľudu svojho, dal som vypraviť štyridsať a troch z ľudu svojho na cestu do pustatiny, aby takto snáď našli krajinu

Zarahemla, aby sme sa mohli obrátiť na bratov svojich, aby nás vyslobodili z poroby.

8 A stratili sa blúdiac pustatinou po dobu mnohých dní, hoci boli usilovní, a nenašli krajinu Zarahemla, ale navrátili sa do krajiny tejto, potom ako putovali po krajine medzi mnohými vodami, potom ako objavili krajinu, ktorá bola pokrytá kosťami ľudí a zvierat, a tiež bola pokrytá zrúcaninami stavieb rôzneho druhu, potom ako objavili krajinu, ktorá bývala zaľudnená ľuďom, ktorý bol tak početný ako zástup Izraela.

9 A na svedectvo, že veci, ktoré vypovedali, sú pravdivé, priniesli dvadsaťštyri dosiek, ktoré sú pokryté rytinami a sú z rýdzeho zlata.

10 A hľa, tiež priniesli náprsné panciere, ktoré sú veľké a sú z mosadze a z medi, a sú dokonalo zachované.

11 A znova, priniesli meče, ktorých rukoväte podľahli skaze a ktorých ostria boli rozožraté hrdzou; a v krajine niet nikoho, kto by bol schopný vyložiť jazyk alebo rytiny, ktoré sú na doskách. Preto som ti povedal: Vieš prekladať?

12 A hovorím ti znova: Vieš o niekom, kto vie prekladať? Lebo si prajem, aby boli záznamy tieto preložené do nášho jazyka; lebo nám snáď dajú poznanie o zvyšku ľudu, ktorý bol zničený, odkiaľ záznamy tieto pochádzajú; alebo nám snáď dajú poznanie priamo o onom ľude, ktorý bol zničený;

a ja si prajem poznať príčinu ich zničenia.

13 Teraz mu Ammón povedal: Môžem ti celkom isto povedať, ó kráľu, o mužovi, ktorý vie prekladať záznamy; lebo má niečo, cez čo sa môže pozerať a prekladať všetky záznamy z dávnej doby; a je to dar od Boha. A oné veci sa nazývajú prekladatelia, a žiadny človek sa do nich nemôže pozrieť, ibaže by mu to bolo prikázané, aby snáď nezhladol niečo, čo by nemal, a aby nezahynul. A komu je prikázané do nich sa pozrieť, ten sa nazýva vidcom.

14 A hľa, kráľ ľudu, ktorý je v krajine Zarahemla, je oným mužom, ktorému je prikázané činiť veci tieto a ktorý má tento veľký dar od Boha.

15 A kráľ povedal, že videc je väčší než prorok.

16 A Ammón povedal, že videc je zjavovateľom, a tiež prorokom; a väčší dar nemôže žiadny človek mať, ibaže by vlastnil moc Božiu, čo žiadny človek nemôže; a predsa človek môže mať veľkú moc danú mu Bohom.

17 Ale videc môže poznať veci, ktoré sú minulé, a tiež veci, ktoré prídu, a skrze nich budú všetky veci zjavené, alebo skôr tajné veci sa prejavia a skryté veci vyjdú na svetlo, a veci, ktoré nie sú známe budú skrze nich oznámené, a tiež budú skrze nich oznámené veci, ktoré by inak známe byť nemohli.

18 Tak Boh poskytol prostriedky, aby človek, skrze vieru, mohol vykonávať mocné zázraky,

takže prináša veľký osoh blížnym svojim.

19 A teraz keď Ammón ustal hovoriť slová tieto, kráľ sa nesmierne zaradoval a vzdával vďaky Bohu, hovoriac: Nepochybne veľké tajomstvo je obsiahnuté na doskách týchto a prekladatelia títo boli nepochybne pripravení preto, aby boli odhalené všetky takéto tajomstvá deťom ľudským.

20 Ó aké podivuhodné sú diela Pána a ako dlho má strpenie s ľuďom svojím; áno, a aké slepé a nepreniknuteľné je chápanie detí ľudských; lebo nechcú hľadať múdrosť, ani netúžia po tom, aby nad nimi panovala!

21 Áno, sú ako divoké stádo, ktoré uteká od pastiera a rozpráchni sa, a je hnané, a je zožraté lesnou zverou.

ZÁZNAM ZENIFFOV – Správa o ľuďe jeho od doby, kedy opustili krajinu Zarahemla, do doby, kedy boli vyslobodení z rúk Lámánitov.

Obsiahnuté v kapitolách 9 až 22 vrátane.

KAPITOLA 9

Zeniff vedie skupinu zo Zarahemly, aby vlastnili krajinu Lechí-Nefi – Lámánitský kráľ im povoľuje zdediť krajinu – Vojna medzi Lámánitmi a Zeniffovým ľuďom. Okolo roku 200–187 pred Kr.

JA, Zeniff, súc vyučovaný vo

všetkom jazyku Nefitov a majúcnosť o krajine Nefi či krajine prvého dedičstva otcov našich, a súc vyslaný ako zved medzi Lámánitov, aby som mohol vyzvedieť o ich silách, aby na nich vojsko naše mohlo vyťahnuť a zničť ich – ale keď som videl to, čo bolo medzi nimi dobré, prial som si, aby neboli zničeni.

2 Takže, sváril som sa v pustatine s bratmi svojimi, lebo som chcel, aby s nimi panovník náš učinil dohodu; ale on, súc krutý a krvilačný muž, prikázal, aby ma zabili; bol som ale zachránený veľkým krviprelieváním; lebo otec bojoval proti otcovi a brat proti bratovi, až kým nebola väčšina vojska nášho zničená v pustatine; a my sme sa vrátili, tí z nás, ktorí boli ušetrení, do krajiny Zarahemla, aby sme príbeh ten vyrozprávali ich manželkám a ich deťom.

3 A predsa, súc preveľmi dychtivý zdediť krajinu otcov našich, pozbieral som toľkých, koľkí si priali ísť, aby vlastnili krajinu, a vydali sme sa znova na cestu svoju do pustatiny, aby sme vyšli hore do krajiny; ale boli sme sužovaní hladom a ťažkými strasťami; lebo sme boli pomalí v tom, aby sme sa rozpamätali na Pána, svojho Boha.

4 A predsa po mnohých dňoch blúdenia pustatinou sme vztýčili stany svoje na mieste, kde boli pobití bratia naši, ktoré bolo blízko krajiny otcov našich.

5 A stalo sa, že som išiel znova so štyrmi mužmi svojimi do mesta

ku kráľovi, aby som mohol poznať zmýšľanie kráľove a aby som sa dozvedel, či môžem vstúpiť s ľudom svojím a vlastniť krajinu v mieri.

6 A vošiel som ku kráľovi, a on so mnou učinil zmluvu, že môžem vlastniť krajinu Lechí-Nefi a krajinu Šilom.

7 A tiež prikázal, aby ľud jeho z krajiny odišiel, a ja a ľud môj sme vstúpili do krajiny, aby sme ju mohli vlastniť.

8 A začali sme stavať stavby, a opravovať hradby mesta, áno, dokonca hradby mesta Lechí-Nefi a mesta Šilom.

9 A začali sme obrábať zem, áno, dokonca všelijakými semenami, semenami kukurice a pšenice, a jačmeňa, a neasom, a šeumom, a semenami všelijakých plodov; a začali sme sa množiť a v krajine sa nám darilo.

10 Teraz, bola to prefikanosť a šikovnosť kráľa Lámána, že vydal krajinu, aby sme ju mohli vlastniť, aby uviedol ľud môj do poroby.

11 Takže stalo sa, že potom, čo sme prebývali v krajine po dobu dvanástich rokov, že kráľ Lámán začal byť veľmi znepokojený, aby snáď ľud môj v krajine nejako nezosilnel, a tak by ich oni nemohli premôcť a uviesť ich do poroby.

12 Teraz, oni boli lenivým a modlárskeým ľudom; takže si priali uviesť nás do poroby, aby sa mohli sami prejedat z práce rúk našich; áno, aby sami mohli hodovať na stádach polí našich.

13 Takže stalo sa, že kráľ Lámán začal podnecovať ľud svoj, aby sa svárili s ľudom mojím; takže začali vojny a sváry v krajine.

14 Lebo v trinástom roku panovania môjho v krajine Nefi, ďaleko na juhu krajiny Šilom, keď ľudia moji napájali a krmili stáda svoje, a obrábali zem svoju, prišiel na nich početný zástup Lámánitov a začal ich zabíjať, a brať ich stáda a kukuricu z ich polí.

15 Áno, a stalo sa, že všetci tí, ktorých nedostihli, ušli až do mesta Nefi a dovoľávali sa u mňa ochrany.

16 A stalo sa, že som ich vyzbrojil lukmi a šípami, a mečmi, a dýkami, a palicami, a kyjakmi, a prakmi, a všelijakými zbraňami, ktoré sme mohli vymyslieť, a ja a ľud môj sme vyšli proti Lámánitom do boja.

17 Áno, v sile Pánovej sme vyšli do boja proti Lámánitom; lebo ja a ľud môj sme mocne volali k Pánovi, aby nás vyslobodil z rúk nepriateľov našich, lebo sme boli prebudení, aby sme sa rozpamätali na vyslobodenie otcov svojich.

18 A Boh vypočul volania naše, a odpovedal na modlitby naše; a my sme vyšli v moci jeho; áno, vyšli sme proti Lámánitom a za jeden deň a noc sme ich zabili tritisíc a štyridsaťtri; zabíjali sme ich, dokiaľ sme ich nevyhnali z krajiny svojej.

19 A ja sám, vlastnými rukami svojimi, som pomáhal pochovávať ich mŕtvych. A hľa, k nášmu veľkému smútku a náreku bolo

zabitých dvesto a sedemdesiatdeväť bratov našich.

KAPITOLA 10

Kráľ Lámán zomiera – Jeho ľud je divoký a krutý, a verí vo falošné tradície – Zeniff a jeho ľud ich porážajú. Okolo roku 187–160 pred Kr.

A STALO sa, že sme znova začali budovať kráľovstvo a znova sme začali vlastniť krajinu v mieri. A ja som dal vyrábať vojnové zbrane všelijakého druhu, aby som tak mohol mať zbrane pre ľud svoj na dobu, kedy by Lámániti prišli znova bojovať proti ľudu môjmu.

2 A rozostaval som stráže okolo krajiny, aby na nás Lámániti nemohli znova nepozorovane prísť a zničiť nás; a tak som strážil ľud svoj a stáda svoje, a ochraňoval som ich, aby nepadli do rúk nepriateľov našich.

3 A stalo sa, že sme vlastnili krajinu otcov svojich po mnoho rokov, áno, po dobu dvadsať a dvoch rokov.

4 A nechal som mužov obrábať zem, a pestovať všelijaké obilie a všelijaké ovocie každého druhu.

5 A nechal som ženy priať a lopotiť sa, a pracovať, a vyrábať všelijaké druhy jemného plátna, áno, a látky každého druhu, aby sme mohli zaodievať nahotu svoju; a tak sa nám v krajine darilo – tak sme mali v krajine neustály mier po dobu dvadsať a dvoch rokov.

6 A stalo sa, že kráľ Lámán

zomrel a syn jeho začal panovať na mieste jeho. A začal podnecovať ľud svoj k vzbure proti ľudu môjmu; takže sa začali pripravovať na vojnu a na to, že pôjdu bojovať proti ľudu môjmu.

7 Ale ja som vyslal zvedov svojich okolo krajiny Šemlon, aby som mohol odhaliť ich prípravy, aby som sa mal pred nimi na pozore, aby snád neprišli na ľud môj a nezničili ich.

8 A stalo sa, že prišli na sever krajiny Šilom, s početnými zástupmi svojimi, muži ozbrojení lukmi a šípmi, a mečmi, a dýkami, a kameňmi, a prakmi; a hlavy svoje mali oholené tak, že boli holé; a boli opásaní koženým pásom okolo bedier svojich.

9 A stalo sa, že som dal, aby ženy a deti ľudu môjho boli ukryté v pustatine; a tiež som dal, aby sa všetci starí mužovia moji, ktorí mohli niesť zbrane, a tiež všetci mladí mužovia moji, ktorí boli schopní niesť zbrane, spolu zhromaždili, aby išli do boja proti Lámánitom; a zoradil som ich do šikov, každého muža podľa veku jeho.

10 A stalo sa, že sme išli do boja proti Lámánitom; a ja, dokonca aj ja v pokročilom veku svojom, som išiel bojovať proti Lámánitom. A stalo sa, že sme išli v sile Pánovej do boja.

11 Teraz, Lámániti nevedeli nič o Pánovi ani o sile Pánovej, takže sa spoliehali na vlastnú silu svoju. Avšak boli silným ľuďom, čo do sily ľudskej.

12 Boli divokým a krutým, a krvilačným ľuďom, veriacim v túto tradíciu otcov svojich – verili, že boli vyhnaní z krajiny Jeruzalem pre neprávosť otcov svojich a že im bolo v pustatine ich bratmi ukrivdené, a tiež im bolo ukrivdené pri plavbe cez more;

13 A znova, že im bolo ukrivdené, keď boli v krajine prvého dedičstva svojho, potom, čo sa preplavili cez more, a všetko toto, pretože Nefi bol vernejší v zachovávaní Pánových prikázaní – preto sa mu dostalo priazne Pánovej, lebo Pán vypočul modlitby jeho a odpovedal na ne, a on prevzal vedenie nad ich putovaním v pustatine.

14 A bratia jeho boli na neho nahnevani, pretože nerozumeli záležitostiam Pána; hnevali sa na neho i na vodách, pretože zatvrdili srdcia svoje proti Pánovi.

15 A znova, hnevali sa na neho, keď prišli do zaslúbenej krajiny, pretože povedali, že im vzal z ich rúk vládu nad ľuďom; a usilovali sa pripraviť ho o život.

16 A znova, hnevali sa na neho, pretože odišiel do pustatiny, ako mu prikázal Pán, a vzal záznamy, ktoré boli vyryté na doskách z mosadze, pretože hovorili, že ich ukradol.

17 A takto učili deti svoje, že ich majú nenávidieť a že ich majú vraždiť, a že ich majú okrádať a plieniť, a robiť všetko, čo môžu, aby ich zničili; takže majú večnú nenávisť voči deťom Nefiho.

18 Práve pre túto príčinu ma

kráľ Lámán prefíkanosťou svojou a lživou šikovnosťou, a svojimi krásnymi sľubmi oklamal, aby som priviedol ľud svoj do krajiny tejto, aby ich mohli zničiť; áno, a my sme po tieto mnohé roky v krajine trpeli.

19 A teraz ja, Zeniff, potom, čo som povedal všetky veci tieto o Lámánitoch ľudu svojmu, povzbudil som ich, aby išli do boja s mocou svojou, vložiac dôveru svoju v Pána; takže, bojovali sme s nimi tvárou v tvár.

20 A stalo sa, že sme ich znova vyhнали z krajiny svojej; a pobili sme ich veľkým krviprelieváním, dokonca tak veľa, že sme ich ani nepočítali.

21 A stalo sa, že sme sa znova vrátili do vlastnej krajiny svojej a ľud môj sa znova začal starať o stáda svoje a obrábať zem svoju.

22 A teraz ja, súc starý, udelil som kráľovstvo jednému zo synov svojich; takže nehovorím už viac. A kiež Pán žehná ľudu môjmu. Amen.

KAPITOLA 11

Kráľ Nóach panuje v zlovolnosti – Oddáva sa samopašnému životu so svojimi manželkami a vedľajšími ženami – Abinadi prorokuje, že ľud bude vzatý do poroby – Kráľ Nóach mu usiluje o život. Okolo roku 160–150 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že Zeniff udelil kráľovstvo Nóachovi, jednému zo synov svojich; takže Nóach začal

panovať na jeho mieste; a nekráčal po cestách otca svojho.

2 Lebo hľa, nezachovával prikázania Božie, ale kráčal podľa prianí vlastného srdca svojho. A mal mnoho manželiek a vedľajších žien. A spôsobil, že ľud jeho sa dopúšťal hriechu a činil to, čo je ohavné v očiach Pána. Áno, a dopúšťali sa smilstiev a všelijakých zlovolností.

3 A uložil daň jednej piatej časti zo všetkého, čo vlastnili, piatu časť z ich zlata a z ich striebra, a piatu časť z ich ziffu, a z ich medi, a z ich mosadze, a z ich železa; a piatu časť z ich krmneho dobytky; a tiež piatu časť zo všetkého ich obilia.

4 A toto všetko poberal, aby uživil seba a manželky svoje, a vedľajšie ženy svoje; a tiež kňazov svojich a ich manželky, a ich vedľajšie ženy; tak pozmenil záležitosti kráľovstva.

5 Lebo odstránil všetkých kňazov, ktorí boli vysvätení otcom jeho, a vysvätil na ich miesto nových, takých, ktorí boli povýšení v pýche srdca svojho.

6 Áno, tak boli podporovaní v lenivosti svojej a v modlárstve svojom, a v smilstvách svojich daňami, ktoré kráľ Nóach uložil ľudu svojmu; takto ľud pracoval nesmierne, aby podporovali neprávosť.

7 Áno, a tiež sa stali modlárskymi, pretože boli oklamaní márnivými a lichotivými slovami kráľa a kňazov; lebo k nim hovorili lichotivé veci.

8 A stalo sa, že kráľ Nóach postavil mnoho nádherných a pries-tranných stavieb; a ozdobil ich jemnou prácou z dreva a všelijakými drahocennými vecami, zlatom a striebrom, a železom, a mosadzou, a ziffom, a meďou;

9 A tiež si postavil priestranný palác, a v jeho strede trón, všetko to bolo z vybraného dreva a ozdobené zlatom a striebrom, a drahocennými vecami.

10 A tiež nechal robotníkov svojich vypracovať všelijaké jemné práce vo vnútri stien chrámu, z vybraného dreva a z medi, a z mosadze.

11 A miesta, ktoré boli vyhradené pre vysokých kňazov, ktoré boli nad všetkými inými miestami, ozdobil rýdzim zlatom; a dal pred nimi postaviť operadlo, aby mohli nechať telo svoje a ruky svoje na ňom spočinúť, zatiaľ čo budú hovoriť k ľudu jeho lživé a márne slová.

12 A stalo sa, že postavil v blízkosti chrámu vežu, áno, veľmi vysokú vežu, dokonca takú vysokú, že sa mohol postaviť na jej vrchol a zhliaďnúť krajinu Šilom, a tiež krajinu Šemlon, ktorú vlastnili Lámániti; a mohol dokonca zhliaďnúť celú prilahlú krajinu.

13 A stalo sa, že dal v krajine Šilom postaviť stavby mnohé; a dal postaviť veľkú vežu na pahorku severne od krajiny Šilom, čo bolo útočisko pre deti Nefiho v dobe, kedy ušli z krajiny; a tak nakladal s bohatstvom, ktoré získaval zdanením ľudu svojho.

14 A stalo sa, že lipol srdcom svojím na bohatstve svojom a trávil čas svoj samopašným životom s manželkami svojimi a vedľajšími ženami svojimi; a rovnako aj kňazi jeho trávili čas s neviestkami.

15 A stalo sa, že po krajine založil vinice; a postavil vínne lisy, a vyrábalo víno v hojnosti; a preto sa stal pijanom vína, a tiež ľud jeho.

16 A stalo sa, že Lámániti začali napádať ľud jeho, malé počty jeho, a zabíjať ich na ich poliach a keď sa starali o stáda svoje.

17 A kráľ Nóach vyslal strážu okolo krajiny, aby ich zadržali; ale nevyslal dostatočný počet a Lámániti ich napadli a zabili ich, a odohňali mnohé ich stáda z krajiny; tak ich Lámániti začali ničiť a prejavovať voči nim nenávisť svoju.

18 A stalo sa, že kráľ Nóach vyslal proti nim vojská svoje a boli zahnaní späť, alebo zahňali ich na nejaký čas späť; takže, vrátili sa a radovali sa z koristi svojej.

19 A teraz, pre toto veľké víťazstvo boli povýšení v pýche srdca svojho; chválili sa vlastnou silou svojou, hovoriac, že ich päťdesiat by sa mohlo postaviť proti tisícim Lámánitov; a tak sa chválili, a radovali sa z krvi a z prelievania krvi bratov svojich, a to pre zlovolnosť kráľa svojho a kňazov svojich.

20 A stalo sa, že medzi nimi bol muž, ktorého meno bolo Abinadi; a vyšiel medzi nich, a začal prorokovať, hovoriac: Hľa, tak hovorí Pán, a tak mi prikázal, hovoriac: Choď a povedz ľudu tomuto, tak

hovorí Pán – Beda ľudu tomuto, lebo ja som videl ich ohavnosti a ich zlovoľnosť, a ich smilstvá; a ak nebudú činiť pokánie, navštívím ich v hneve svojom.

21 A ak nebudú činiť pokánie a neobrátia sa k Pánovi, svojmu Bohu, hľa, vydám ich do rúk ich nepriateľov; áno, budú privedení do poroby; a budú sužovaní rukou nepriateľov svojich.

22 A stane sa, že poznajú, že ja som Pán, ich Boh, a som Boh horliaci, navštevujúci neprávosti ľudu svojho.

23 A stane sa, že ak nebude ľud tento činiť pokánie a neobrátia sa k Pánovi, svojmu Bohu, budú privedení do poroby; a nikto ich nevyslobodí, ibaže by to bol Pán Všemohúci Boh.

24 Áno, a stane sa, že až ku mne budú volať, budem pomalý vo vypočutí ich volaní; áno, a strpím, aby boli bití nepriateľmi svojimi.

25 A ak nebudú činiť pokánie vo vrecovine a na popole, a nebudú mocne volať k Pánovi, svojmu Bohu, nevypočujem ich modlitby, ani ich nevyslobodím od ich strastí; a tak hovorí Pán, a tak mi prikázal.

26 Teraz, stalo sa, že keď k nim Abinadi prehovoril slová tieto, rozhnevali sa na neho a usilovali sa pripraviť ho o život; ale Pán ho vyslobodil z ich rúk.

27 Teraz, keď kráľ Nóach počul slová, ktoré Abinadi hovoril k ľudu, tiež sa hneval; a povedal: Kto je Abinadi, že ja a ľud môj by sme ním mali byť súdení, alebo

kto je onen Pán, ktorý prinesie na ľud môj tak veľkú strasť?

28 Prikazujem vám, aby ste Abinadiho priviedli sem, aby som ho mohol zabiť, lebo hovoril veci tieto, aby podnietil ľud môj, aby sa jeden na druhého hnevali, a aby vyvolal medzi ľuďom mojím sváry; takže ho zabijem.

29 Teraz, oči ľudí boli zaslepené; takže zatvrdili srdcia svoje proti slovám Abinadiho a od tej doby sa ho naďalej usilovali zajať. A kráľ Nóach zatvrdil srdce svoje proti slovu Pána, a nečinil pokánie zo zlých skutkov svojich.

KAPITOLA 12

Abinadi je uväznený za prorokovanie o zničení ľudu a o smrti kráľa Nóača – Falošní kňazi citujú písma a predstierajú, že zachovávajú zákon Mojžišov – Abinadi ich začína učiť desať prikázaní. Okolo roku 148 pred Kr.

A STALO sa, že po uplynutí dvoch rokov medzi nich prišiel Abinadi v prestrojení, aby ho nepoznali, a začal medzi nimi prorokovať, hovoriac: Tak mi prikázal Pán, hovoriac – Abinadi, choď a prorokuj tomuto ľudu môjmu, lebo oni zatvrdili srdcia svoje proti slovám mojím; nečinili pokánie zo zlých skutkov svojich; takže ich navštívím v hneve svojom, áno, v prudkom hneve svojom ich navštívím v ich neprávostiach a ohavnostiach.

2 Áno, beda tomuto pokoleniu! A Pán mi povedal: Vztiahni ruku svoju a prorokuj, hovoriac: Tak

hovorí Pán, stane sa, že toto pokolenie bude pre neprávosti svoje uvedené do poroby a bude bité po tvári; áno, bude hnané ľuďmi a bude pozabíjané; a supy z oblohy a psy, áno, a divá zver bude žrať ich mäso.

3 A stane sa, že život kráľa Nóacha bude cenený dokonca ako odev v horúcej peci; lebo on pozná, že ja som Pán.

4 A stane sa, že udriem tento ľud svoj ťažkými strastami, áno, hladom a morom; a spôsobím, že budú kvíliť po celý deň.

5 Áno, a spôsobím, že budú mať priviazané bremená na chrbtoch svojich; a budú poháňaní ako nemý osol.

6 A stane sa, že na nich zošlem krupobitie, a to ich bude biť; a tiež budú bití východným vetrom; a tiež hmyz bude obťažovať ich krajinu a žrať ich obilie.

7 A budú postihnutí veľkým morom – a toto všetko učiním pre ich neprávosti a ohavnosti.

8 A stane sa, že ak nebudú činiť pokánie, úplne ich vyhladím z tváre zeme; avšak zanechajú po sebe záznam a ja ho zachovám pre iné národy, ktoré budú krajinu vlastniť; áno, dokonca toto učiním, aby som mohol odkryť ohavnosti ľudu tohto iným národom. A mnohé veci prorokoval Abinadi proti ľudu tomuto.

9 A stalo sa, že sa na neho rozhnevali; a popadli ho, a priniesli ho spútaného pred kráľa, a povedali kráľovi: Hľa, priviedli sme pred teba muža, ktorý prorokuje

v zlom ohľadom ľudu tvojho a hovorí, že Boh ich zničí.

10 A tiež prorokuje v zlom ohľadom života tvojho a hovorí, že život tvoj bude ako odev v ohnivej peci.

11 A znova, on hovorí, že budeš ako steblo, dokonca ako suché steblo na poli, po ktorom behá zver a ktoré pošliapava nohami.

12 A znova, on hovorí, že budeš ako kvety bodliaku, ktorý, keď je úplne zrelý, ak zafúka vietor, je rozprášený po tvári krajiny. A tvrdí, že to hovoril Pán. A hovorí, že toto všetko na teba príde, ak nebudeš činiť pokánie, a to pre neprávosti tvoje.

13 A teraz, ó kráľu, aké veľké zlo si učinil alebo akých veľkých hriechov sa ľud tvoj dopustil, aby sme boli odsúdení Bohom či súdení mužom týmto?

14 A teraz, ó kráľu, hľa, my sme nevinní a ty, ó kráľu, si nezehrešil; takže muž tento o tebe klamal a prorokoval nadarmo.

15 A hľa, my sme silní, my nevojeme do poroby, ani nebudeme zajatí nepriateľmi svojimi; áno, a tebe sa v krajine darilo, a tiež sa ti dariť bude.

16 Hľa, tu je muž ten, vydávame ho do rúk tvojich; môžeš s ním urobiť, čo sa ti zdá dobré.

17 A stalo sa, že kráľ Nóach dal Abinadiho uvrhnúť do väzenia; a prikázal, aby sa kňazi spolu zhromaždili, aby sa s nimi mohol poradiť, čo by s ním mal urobiť.

18 A stalo sa, že povedali kráľovi: Prived ho sem, aby sme ho

mohli vypočúvať; a kráľ prikázal, aby bol pred nich predvedený.

19 A začali ho vypočúvať, aby ho mohli prichytiť, aby ho tak mali z čoho obviňiť; ale on im smelo odpovedal a odolal všetkým ich otázkam, áno, k ich údivu; lebo im odolal vo všetkých ich otázkach a zahanbil ich vo všetkých ich slovách.

20 A stalo sa, že jeden z nich mu povedal: Čo znamenajú slová, ktoré sú napísané a ktoré učili otcovia naši, hovoriac:

21 Aké krásne na horách sú nohy toho, kto prináša dobré zvesti, kto zvestuje pokoj; kto prináša dobré zvesti o dobre; kto zvestuje spásu; kto hovorí Sionu: Boh tvoj kraľuje;

22 Strážcovia tvoji pozdvihnú hlas; spoločným hlasom spievať budú; lebo zoči-vočividia, keď Pán znova privedie Sion;

23 Prepuknite v radosť; spievajte spolu, vy pusté miesta Jeruzalema, lebo Pán utešil ľud svoj, vykúpil Jeruzalem;

24 Pán obnažil sväté rameno svoje pred očami národov všetkých, a končiny zeme všetkyvidia spásu nášho Boha?

25 A teraz im Abinadi povedal: Vy ste kňazi a predstierate, že učíte ľud tento a že rozumiete duchu prorokovania, a predsa si prajete dozvedieť sa odo mňa, čo veci tieto znamenajú?

26 Hovorím vám, beda vám za prevracanie ciest Pánových! Lebo ak rozumiete veciam týmto, neučili ste ich; takže ste prevracali cesty Pánove.

27 Nepoužili ste srdce svoje k porozumeniu, takže ste neboli múdri. Takže, čo učíte ľud tento?

28 A oni povedali: Učíme zákon Mojžišov.

29 A on im znova povedal: Ak učíte zákon Mojžišov, prečo ho nezachovávate? Prečo lipnete srdcom svojim na bohatstve? Prečo sa dopúšťate smilstiev a mrháte sily svoje s neviestkami, áno, a spôsobujete, že sa ľud tento dopúšťa hriechu, takže Pán má príčinu poslať mňa, aby som prorokoval proti ľudu tomuto, áno, dokonca veľké zlo proti ľudu tomuto?

30 Neviete, že hovorím pravdu? Áno, vy viete, že hovorím pravdu; ale mali by ste sa triasť pred Bohom.

31 A stane sa, že budete bití za nepravosti svoje, lebo ste hovorili, že učíte zákon Mojžišov. A čo vy viete o zákone Mojžišovom? Prichádza spása zákonom Mojžišovým? Čo hovoríte vy?

32 A oni odpovedali a povedali, že spása prichádza zákonom Mojžišovým.

33 Ale teraz im Abinadi povedal: Viem, že ak budete zachovávať prikázania Božie, budete spasení; áno, ak budete zachovávať prikázania, ktoré Pán odovzdal Mojžišovi na hore Sinaj, hovoriac:

34 Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z krajiny egyptskej, z domu poroby.

35 Nebudeš mať žiadneho iného Boha predo mnou.

36 Neučiníš sebe žiadnu vyrežávanú predstavu alebo žiadnu

podobizeň žiadnej veci hore na nebi alebo vecí, ktoré sú dole na zemi.

37 Teraz, Abinadi im povedal: Činili ste toto všetko? Hovorím vám: Nie, nečinili. A učili ste ľud tento, že má činiť všetky veci tieto? Hovorím vám: Nie, neučili.

KAPITOLA 13

Abinadi je chránený božskou mocou – Učí desať prikázaní – Spása neprichádza samotným zákonom Mojžišovým – Boh sám učiní uzmiernenie a vykúpi ľud svoj. Okolo roku 148 pred Kr.

A TERAZ, keď kráľ počul slová tieto, povedal kňazom svojim: Odveďte muža tohto a zabite ho; lebo prečo sa do nás stará, veď je šialený.

2 A oni pristúpili, a pokúsili sa položiť na neho ruky svoje; ale on im odolal a povedal im:

3 Nedotýkajte sa ma, lebo Boh vás udrie, ak položíte na mňa ruky svoje, lebo som neodovzdal posolstvo, ktoré ma Pán poslal odovzdať; ani som vám nepovedal to, o čo ste ma žiadali, aby som povedal; takže, Boh nestrpí, aby som bol zničený v túto dobu.

4 Ale musím splniť prikázania, ktoré mi Boh prikázal; a pretože som vám povedal pravdu, hneváte sa na mňa. A znova, pretože som hovoril slovo Božie, odsúdili ste ma, že som šialený.

5 Teraz, stalo sa, že potom, čo Abinadi prehovoril slová tieto,

ľudia kráľa Nóacha sa neodvážili položiť na neho ruky, lebo na ňom spočíval Duch Pánov; a tvár jeho žiarila nesmiernym jasom, dokonca ako Mojžišova, keď bol na hore Sinaj a keď hovoril s Pánom.

6 A hovoril s mocou a právomocou od Boha; a pokračoval v slovách svojich, hovoriac:

7 Vidíte, že nemáte moc zabiť ma, takže dokončím posolstvo svoje. Áno, a cítim, že sa vám zarezáva do srdca vašich to, že vám hovorím pravdu o nepravostiach vašich.

8 Áno, a slová moje vás naplňajú údivom a úžasom, a hnevom.

9 Ale ja dokončím posolstvo svoje; a potom nezáleží na tom, kam pôjdem, ak budem spasený.

10 Ale toľko vám hovorím, že to, čo so mnou potom učiníte, bude predobrazom a náznakom vecí, ktoré prídu.

11 A teraz, prečítam vám zvyšok prikázaní Božích, lebo cítim, že nie sú napísané v srdciach vašich; cítim, že ste študovali nepravosť a učili ju po väčšinu života svojho.

12 A teraz, pamätajte si, že som vám hovoril: Neučiníš sebe žiadnu vyrezávanú predstavu alebo žiadnu podobizeň vecí, ktoré sú hore na nebi alebo ktoré sú dole na zemi, alebo ktoré sú vo vodách pod zemou.

13 A znova: Nebudeš sa im klaňať, ani im slúžiť; lebo ja Pán, tvoj Boh, som Boh horliaci, navštevujúci nepravosti otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia;

14 A preukazujúci milosrdenstvo tisícom tých, ktorí ma milujú a zachovávajú prikázania moje.

15 Nebudeš brať meno Pána, svojho Boha, nadarmo; lebo Pán nenechá bez viny toho, kto berie meno jeho nadarmo.

16 Pamätaj na deň sabatný, aby si ho svätil.

17 Šesť dní pracovať budeš a konať všetku prácu svoju;

18 Ale siedmy deň, počas sabatu Pána, tvojho Boha, nebudeš konať žiadnu prácu, ty, ani syn tvoj, ani dcéra tvoja, sluha tvoj, ani slúžka tvoja, ani dobytok tvoj, ani cudzinec tvoj, ktorý je v bránach tvojich;

19 Lebo za šesť dní Pán učinil nebo a zem, a more, a všetko, čo je v nich; a preto Pán požehnal deň sabatný a posvätil ho.

20 Cti otca svojho a matku svoju, aby sa predĺžili dni tvoje v krajine, ktorú Pán, tvoj Boh, tebe dáva.

21 Nezabiješ.

22 Nescudzoložíš. Nepokradneš.

23 Nevydáš krivého svedectva proti blížnemu svojmu.

24 Nepožiadaš dom blížneho svojho, nepožiadaš manželku blížneho svojho, ani sluhu jeho, ani slúžku jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani nič, čo je blížneho tvojho.

25 A stalo sa, že potom, čo Abinadi ustal hovoriť toto, povedal im: Učili ste ľud tento, že majú určite činiť všetky veci tieto, aby zachovávali prikázania tieto?

26 Hovorím vám: Nie; lebo keby ste tak činili, Pán by ma nebol poslal, aby som prišiel a prorokoval zlo ohľadom ľudu tohto.

27 A teraz, vy ste povedali, že spása prichádza zákonom Mojžišovým. Hovorím vám, že je nevyhnutné, aby ste zatiaľ zachovávali zákon Mojžišov; ale hovorím vám, že príde čas, kedy už nebude viac nevyhnutné zachovávať zákon Mojžišov.

28 A navyše, hovorím vám, že spása neprichádza zákonom samotným; a keby nebolo uzmiernenie, ktoré Boh sám učiní za hriechy a neprávosti ľudu svojho, museli by nevyhnutne zahynúť, aj napriek zákonu Mojžišovmu.

29 A teraz, hovorím vám, že bolo nevyhnutné, aby bol deťom Izraela daný zákon, áno, dokonca veľmi prísny zákon; lebo boli ľuďom tvrdošijným, rýchlym k tomu, aby konali neprávosti a pomalým k tomu, aby sa rozpamätali na Pána, svojho Boha;

30 Takže im bol daný zákon, áno, zákon úkonov a obradov, zákon, ktorý mali prísne dodržiavať deň za dňom, aby im pomáhal pamätať na Boha a na ich povinnosti voči nemu.

31 Ale hľa, hovorím vám, že všetky veci tieto boli predobrazom vecí, ktoré prídu.

32 A teraz, rozumeli zákonu? Hovorím vám: Nie, nie všetci rozumeli zákonu; a to pre tvrdosť srdca svojho; lebo nepochopili, že žiadny človek nemôže byť spasený, iba ak by to bolo vykúpením Božím.

33 Lebo hľa, neprorokoval im Mojžiš ohľadom príchodu Mešiáša, a že Boh vykúpi ľud svoj?

Áno, a dokonca všetci proroci, ktorí kedy prorokovali od počiatku sveta – nehovorili viac či menej ohľadom vecí týchto?

34 Nehovorili, že sám Boh zostúpi medzi deti ľudskej a vezme na seba podobu človeka, a vyjde s veľkou mocou po tvári zeme?

35 Áno, a nehovorili tiež, že uskutoční vzkriesenie mŕtvych a že on sám bude utláčaný a sužovaný?

KAPITOLA 14

Izaiáš hovorí o Mesiášovi – Mesiášovo pokorenie a utrpenia sú vyložené – Dáva svoju dušu ako obeť za hriech a prihovára sa za priestupníkov – Porovnaj s Izaiášom 53. Okolo roku 148 pred Kr.

ÁNO, dokonca či Izaiáš nehovorí: Kto uveril zvesti našej a na kom sa zjavilo rameno Pánovo?

2 Lebo vyrastie pred ním ako krehký výhonok a ako koreň z vyprahutej zeme; nemá podobu ani okázalosť; a keď ho uzieme, niet žiadnej krásy, po ktorej by sme túžili.

3 Opopvrhnutý bol a opustený ľuďmi, muž bolestí a znalý zármutku; a my sme sa akoby skryli, odvracajúc tváre svoje pred ním; opopvrhnutý bol a my sme si ho nevážili.

4 Skutočne on znášal zármutky naše a smútky naše on niesol; my však sme sa nazdali, že je zasiahnutý, Bohom bitý a trpiaci.

5 Ale on bol ranený pre

priestupky naše, zmučený pre nepravosti naše; trest za pokoj náš bol na ňom; a jazvami jeho sme uzdravení.

6 My všetci, ako ovce, sme zblúdili; každý z nás sa pustil vlastnou cestou svojou; a Pán položil na neho nepravosti všetkých nás.

7 Utláčaný bol a strápený, a predsa neotvoril ústa svoje; ako baránok je vedený na porážku, a ako je ovca pred strihačmi svojimi nemá, tak on neotvoril ústa svoje.

8 Bol odvedený z väzenia a spred súdu; a kto sa bude hlásiť k pokoleniu jeho? Lebo odrezaný bol z krajiny živých; pre priestupky ľudu môjho zranený bol.

9 A hrob mal so zlovoľnými a s bohatými v smrti svojej; aj keď neučinil nič zlé, ani nebolo ľsti v ústach jeho.

10 Avšak Pánovi sa zaľúbilo ho raniť; vydal ho zármutku; keď učiníš dušu jeho obeťou za hriech, on uvidí semeno svoje, predĺži dni svoje a potešenie Pánove rásť bude v ruke jeho.

11 Uzrie lopotu duše svojej a bude spokojný; poznaním svojím ospravedlní spravodlivý služobník môj mnohých; lebo ich nepravosti on ponesie.

12 Takže dám mu podiel s veľkými a on sa podelí o korisť so silnými; lebo k smrti vylial dušu svoju; a bol počítaný medzi priestupníkov; a niesol hriechy mnohých, a za priestupníkov sa prihováral.

KAPITOLA 15

Ako je Kristus Otcom i Synom – Bude sa prihovárať a poniesie priestupky svojho ľudu – Oni a všetci svätí proroci sú jeho semenom – On uskutočňuje vzkriesenie – Malé deti majú večný život. Okolo roku 148 pred Kr.

A TERAZ, Abinadi im hovoril: Chcel by som, aby ste rozumeli, že sám Boh zostúpi medzi deti ľudské a vykúpi ľud svoj.

2 A pretože prebýva v tele, bude nazývaný Syn Boží, a podriadiac telo vôli Otcovej, je Otcom i Synom –

3 Otec, pretože bol počatý mocou Božou; a Syn kvôli telu; tak sa stáva Otcom i Synom –

4 A sú jeden Boh, áno, skutočný Večný Otec neba a zeme.

5 A tak telo, stanúc sa podriadeným Duchu, čiže Syn Otcovi, súc jedným Bohom, vytrpí pokušenie a nepoddá sa pokušeniu, ale strpí, aby sa mu ľud jeho vysmieval a aby ho bičoval, a vyvrhol, a zriekol sa ho.

6 A po tom všetkom, potom, čo vykoná mocné zázraky medzi deťmi ľudskými, bude vedený, áno, dokonca ako Izaiáš hovoril, ako ovca pred strihačom je nemá, tak on neotvoril ústa svoje.

7 Áno, práve tak bude vedený, ukrižovaný a zabitý, telo sa stane podriadeným, dokonca až smrti, vôľa Synova bude pohltená vo vôli Otcovej.

8 A tak Boh prelomí putá smrti,

získajúc víťazstvo nad smrťou; dávajúc Synovi moc učiniť prímluvu za deti ľudské –

9 Vystúpiac do neba, majúc vnútro naplnené milosrdenstvom; súc naplnený súcitom voči deťom ľudským; stojac medzi nimi a spravodlivosťou; zlomiac putá smrti, vezmúc na seba ich nepravosť a ich priestupky, vykúpiac ich a uspokojac požiadavky spravodlivosti.

10 A teraz, hovorím vám, kto sa bude hlásiť k pokoleniu jeho? Hľa, hovorím vám, že keď bude duša jeho učená obeťou za hriech, uvidí semeno svoje. A teraz, čo hovoríte vy? A kto bude semenom jeho?

11 Hľa, hovorím vám, že každý, kto počul slová prorokov, áno, všetkých svätých prorokov, ktorí prorokovali o príchode Pána – hovorím vám, že všetci tí, ktorí počúvali ich slová a uverili, že Pán vykúpi ľud svoj, a ktorí vyzerajú onen deň pre odpustenie hriechov svojich, hovorím vám, že títo sú semenom jeho, lebo oni dedičmi kráľovstva Božieho sú.

12 Lebo to sú tí, ktorých hriech on niesol; to sú tí, pre ktorých zomrel, aby ich vykúpil z ich priestupkov. A teraz, nie sú oni semenom jeho?

13 Áno, a nie sú nimi proroci, každý, ktorý otvoril ústa svoje k prorokovaniu, ktorý neupadol do priestupku, chcem povedať, všetci svätí proroci, dokonca od počiatku sveta? Hovorím vám, že oni sú semenom jeho.

14 A to sú tí, ktorí zvestovali pokoj, ktorí prinášali dobré zvesti o dobre, ktorí zvestovali spásu; a hovorili Sionu: Boh tvoj kraľuje!

15 A ó, aké krásne na horách boli ich nohy!

16 A znova, aké krásne na horách sú nohy tých, ktorí ešte stále zvestujú pokoj!

17 A znova, aké krásne na horách sú nohy tých, ktorí budú zvestovať pokoj odteraz, áno, odo dneška naďalej a naveky!

18 A hľa, hovorím vám, toto nie je všetko. Lebo ó, aké krásne na horách sú nohy toho, kto prináša dobré zvesti, kto je zakladateľom pokoja, áno, dokonca Pána, ktorý vykúpil ľud svoj; áno, toho, ktorý udelil spásu ľudu svojmu;

19 Lebo keby nebolo vykúpenia, ktoré vykonal pre ľud svoj, ktoré bolo pripravené od založenia sveta, hovorím vám, keby toho nebolo, celé ľudstvo by bolo muselo zahynúť.

20 Ale hľa, putá smrti budú zlomené a Syn kraľuje, a má moc nad smrťou; takže uskutočňuje vzkriesenie mŕtvych.

21 A prichádza vzkriesenie, dokonca prvé vzkriesenie; áno, dokonca vzkriesenie tých, ktorí boli a ktorí sú, a ktorí budú, dokonca až do vzkriesenia Krista – lebo tak sa bude nazývať.

22 A teraz, vzkriesenie všetkých prorokov a všetkých tých, ktorí uverili v ich slová, alebo všetkých tých, ktorí zachovávali prikázania Božie, nastane pri prvom

vzkriesení; takže oni sú prvým vzkriesením.

23 Sú pozdvihnutí, aby prebývali s Bohom, ktorý ich vykúpil; tak majú večný život skrze Krista, ktorý zlomil putá smrti.

24 A to sú tí, ktorí majú podiel na prvom vzkriesení; a to sú tí, ktorí zomreli predtým, ako prišiel Kristus, v nevedomosti svojej, bez toho, aby im bola oznámená spása. A tak Pán uskutočňuje ich znovuzriadenie; a oni majú podiel na prvom vzkriesení alebo majú večný život, súc vykúpení Pánom.

25 A malé deti tiež majú večný život.

26 Ale hľa, a bojte a chvejte sa pred Bohom, lebo by ste sa mali chvieť; lebo Pán nevykupuje nikoho takého, kto sa proti nemu búri a umiera v hriechoch svojich; áno, dokonca všetci tí, ktorí zahynuli v hriechoch svojich od samého počiatku sveta, ktorí sa zámerne búrili proti Bohu, ktorí poznali prikázania Božie, a nezachovávali ich; to sú tí, ktorí nemajú podiel na prvom vzkriesení.

27 Takže nemali by ste sa chvieť? Lebo spása k nikomu takému neprichádza; lebo Pán nikoho takého nevykúpil; áno, Pán ani takých vykúpiť nemôže; lebo nemôže poprieť sám seba; lebo nemôže poprieť spravodlivosť, keď ona má nárok svoj.

28 A teraz, hovorím vám, že príde čas, kedy spása Pánova bude hlásaná každému národu, pokoleniu, jazyku a ľudu.

29 Áno, Pane, strážcovia tvoji pozdvihnú hlas svoj; spoločným hlasom spievať budú; lebo zoči-voči uvidia, keď Pán znova privedie Sion.

30 Prepuknite v radosť; spievajte spolu, vy pusté miesta Jeruzalema; lebo Pán utešil ľud svoj, vykúpil Jeruzalem.

31 Pán obnažil sväté rameno svoje pred očami všetkých národov; a končiny zeme všetky uvidia spásu nášho Boha.

KAPITOLA 16

Boh vykupuje ľudí z ich strateného a padlého stavu – Tí, ktorí sú telesní, zostávajú, ako keby nebolo žiadneho vykúpenia – Kristus uskutočňuje vzkriesenie k nekonečnému životu alebo k nekonečnému zatrateniu. Okolo roku 148 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že potom, čo Abinadi prehovoril slová tieto, vztiahol ruku svoju a povedal: Príde čas, kedy všetci uvidia spásu Pánovu; kedy každý národ, pokolenie, jazyk a ľud zoči-voči uvidia a vyznajú pred Bohom, že súdy jeho sú spravodlivé.

2 A potom budú zlovoľní vyvrhnutí a budú mať príčinu ku kvíleniu a k plaču, a k bedákaniu, a k škripaniu zubov; a to preto, že nepočúvali hlas Pána; takže ich Pán nevykúpi.

3 Lebo sú telesní a diabolskí, a diabol má nad nimi moc; áno, dokonca oný starý had, ktorý podviedol našich prvých rodičov, čo

spôsobilo ich pád; čo spôsobilo to, že celé ľudstvo sa stalo telesným, zmyselným, diabolským, schopným rozoznávať zlo od dobra a poddávajúcim sa diablove.

4 Takto bolo celé ľudstvo stratené; a hľa, bolo by nekonečne stratené, keby Boh ľud svoj zo strateného a padlého stavu jeho nevykúpil.

5 Ale pamätajte, že ten, kto zotráva vo vlastnom telesnom stave svojom a ide ďalej po cestách hriechu a vzbury proti Bohu, zostáva v padlom stave svojom a diabol má nad ním všetku moc. Takže je, ako keby nebolo učinené žiadne vykúpenie, súc nepriateľom Boha; a tiež diabol je nepriateľom Boha.

6 A teraz, keby Kristus nebol prišiel na svet, hovorím o veciach, ktoré prídu, ako keby už boli prišli, nemohlo by byť žiadneho vykúpenia.

7 A keby Kristus nebol vstal z mŕtvych alebo keby nebol zlomil putá smrti, aby hrob nemal žiadneho víťazstva a aby smrť nemala žiadneho ostňa, potom by nebolo mohlo byť žiadneho vzkriesenia.

8 Ale vzkriesenie je, takže hrob nemá žiadne víťazstvo a osten smrti je pohltý v Kristovi.

9 On je svetlo a život sveta; áno, svetlo, ktoré je nekonečné, ktoré nemôže nikdy byť zatemnené; áno, a tiež život, ktorý je nekonečný, takže už nemôže byť smrti.

10 Dokonca toto smrteľné si odeje nesmrteľnosť a táto porušiteľnosť sa odeje v neporušiteľnosť, a ľudia budú predvedení,

aby stáli pred stolicou Božou, aby boli ním súdení podľa skutkov svojich, či už boli dobré alebo či už boli zlé –

11 Ak boli dobré, ku vzkrieseniu nekonečného života a šťastia; a ak boli zlé, ku vzkrieseniu nekonečného zatratenia, súc vydaní diablu, ktorý si ich podrobil, čo je zatratenie –

12 A oni chodili podľa vlastnej telesnej vôle svojej a prianí svojich; nikdy nevyhľadávajú Pána, keď k nim bolo vzťahnuté rameno milosrdenstva; lebo rameno milosrdenstva k nim bolo vzťahnuté, a oni ho nechceli; boli varovaní ohľadom neprávostí svojich, a predsa sa od nich neodvrátili; a bolo im prikázané činiť pokánie, a predsa pokánie nečinili.

13 A teraz, nemali by ste sa triasť a činiť pokánie z hriechov svojich a pamätať, že iba v Kristovi a skrze neho môžete byť spasení?

14 Takže ak učíte zákon Mojžišov, učte tiež, že je náznakom oných vecí, ktoré prídu –

15 Učte ich, že vykúpenie prichádza skrze Krista Pána, ktorý je skutočným Večným Otcom. Amen.

KAPITOLA 17

Alma verí slovám Abinadiho a zapisuje ich – Abinadi vytrpí smrť ohňom – Prorokuje svojim vrahom choroby a smrť ohňom. Okolo roku 148 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď Abinadi ustal takto hovoriť, kráľ prikázal,

aby sa ho kňazi chopili a dali ho usmrtiť.

2 Ale bol medzi nimi jeden, ktorého meno bolo Alma, súc tiež potomkom Nefiho. A bol to mladý muž a uveril slovám, ktoré Abinadi hovoril, lebo vedel o neprávosti, o ktorej Abinadi proti nim svedčil; takže začal prosiť kráľa, aby sa na Abinadiho nehneval, ale aby strpel, aby mohol odísť v pokoji.

3 Ale kráľ sa nahneval ešte viac a dal Almu vyvrhnúť spomedzi nich, a poslal za ním služobníkov svojich, aby ho zabili.

4 On ale pred nimi utiekol a skryl sa, takže ho nenašli. A on, súc po mnoho dní skrytý, zapísal všetky slová, ktoré Abinadi hovoril.

5 A stalo sa, že kráľ dal Abinadiho obklopiť strážami svojimi a zajať; a oni ho spúťali, a uvrhli do väzenia.

6 A za tri dni, keď sa poradil s kňazmi svojimi, ho nechal opäť predviest pred seba.

7 A povedal mu: Abinadi, našli sme proti tebe obvinenie a ty si hodný smrti.

8 Lebo si hovoril, že sám Boh zostúpi medzi deti ľudské; a teraz, z tohto dôvodu budeš usmrtený, ibaže odvoláš všetky slová, ktorými si hovoril zle o mne a ľuďe mojom.

9 Teraz, Abinadi mu hovoril: Hovorím vám, neodvolám slová, ktoré som vám hovoril ohľadom ľudu tohto, lebo sú pravdivé; a aby ste sa dozvedeli o ich spoľahlivosti, strpel som, aby som padol do rúk vašich.

10 Áno, a budem trpieť až k smrti, a neodvolám slová svoje, a oni budú stáť ako svedectvo proti vám. A ak ma zabijete, preležete nevinnú krv, a to tiež bude stáť ako svedectvo proti vám posledného dňa.

11 A teraz, kráľ Nóach sa hochystal prepustiť, lebo sa bál slova jeho; lebo sa bál, že na neho prídu súdy Božie.

12 Ale kňazi proti nemu pozdvihli hlas svoj a začali ho obviňovať, hovoriac: Hanobil kráľa. Takže kráľ bol podnecovaný k hnevu proti nemu a vydal ho, aby bol zabitý.

13 A stalo sa, že ho zajali a zviazali, a mučili kožu jeho prútmi, áno, až k smrti.

14 A teraz, keď ho plamene začali spaľovať, zvolal k nim, hovoriac:

15 Hľa, dokonca ako ste mne učinili, tak sa stane, že semeno vaše spôsobí, že mnohí vytrpia bolesti, ktorými trpím ja, dokonca bolesti smrti ohňom; a to preto, že uveria v spásu Pána, svojho Boha.

16 A stane sa, že budete sužovaní chorobami všelijakými pre nepravosti svoje.

17 Áno, a budete bití zo všetkých strán, a budete hnaní, a rozptyľovaní sem a tam, dokonca ako je stádo divokých zvierat hnané divou a zúrivou zverou.

18 A v onen deň budete štvaní, a budete zajatí rukou nepriateľov svojich, a potom budete trpieť, ako ja trpím, bolesťami smrti ohňom.

19 Tak Boh vykonáva odplatu na

tých, ktorí ničia ľud jeho. Ó Bože, prijmi dušu moju.

20 A teraz, keď Abinadi prehovoril slová tieto, padol, vytrpiac smrť ohňom; áno, súc usmrtený, pretože nezaprel prikázania Božie, spečiatil tak pravdivosť slov svojich smrťou svojou.

KAPITOLA 18

Alma káže v skrytosti – Vysvetľuje zmluvu krstu a krstí pri vodách Mormonu – Organizuje Cirkev Kristovu a vysväčuje kňazov – Tí si zarábajú na vlastné živobytie a učia ľud – Alma a jeho ľud utekajú pred kráľom Nóachom do pustatiny. Okolo roku 147–145 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že Alma, ktorý utiekol pred služobníkmi kráľa Nóača, činil pokánie z hriechov svojich a nepravostí a v skrytosti obchádzal ľud, a začal učiť slová Abinadiho –

2 Áno, o tom, čo príde, a tiež o vzkriesení mŕtvych a vykúpení ľudu, čo sa uskutočňuje mocou a utrpením, a smrťou Kristovou, a jeho vzkriesením a vystúpením do neba.

3 A toľkých, koľkí chceli počúvať slová jeho on učil. A učil ich v skrytosti, aby sa to nedonieslo ku kráľovi. A mnohí uverili slovám jeho.

4 A stalo sa, že toľkí, koľkí mu uverili, išli na miesto, ktoré sa nazývalo Mormon a dostalo meno svoje od kráľa, a bolo na hraničiach krajiny, a v určitom čase či

období bývalo zamorené divou zverou.

5 Teraz, v Mormone bol prameň čistej vody a Alma sa tam uchýlil, lebo blízko vody tam bola húština nízkych stromov, kde sa cez deň skrýval pred kráľovým pátraním.

6 A stalo sa, že toľkí, koľkí mu uverili, tam chodili, aby počúvali slová jeho.

7 A stalo sa po mnohých dňoch, že sa na mieste Mormon zhromaždil značný počet, aby počúvali slová Almове. Áno, zhromaždili sa všetci, ktorí verili v slovo jeho, aby ho počúvali. A on ich učil, a kázal im o pokání a o vykúpení, a o viere v Pána.

8 A stalo sa, že im hovoril: Hľa, tu sú vody Mormonu (lebo tak ich nazývali), a teraz, pretože si prajete prísť do stáda Božieho a byť nazývaní ľuďom jeho, a ste ochotní niesť si navzájom bremená svoje, aby boli ľahké;

9 Áno, a ste ochotní žialiť s tými, ktorí žialia; áno, a utešovať tých, ktorí útechu potrebujú, a stáť ako svedkovia Boží vo všetkých dobách a vo všetkých veciach, a na všetkých miestach, kde môžete byť, až do smrti, aby ste mohli byť Bohom vykúpení a počítaní medzi tých z prvého vzkriesenia, aby ste mohli mať život večný –

10 Teraz, hovorím vám, ak je toto prianie srdca vášho, čo máte proti tomu, aby ste boli pokrstení v mene Pánovom na svedectvo pred ním, že ste vstúpili do zmluvy s ním, že mu budete slúžiť a zachovávať prikázania jeho,

aby na vás mohol hojnejšie vylievať Ducha svojho?

11 A teraz, keď ľudia počuli slová tieto, s radosťou tliekali a zvolali: Toto je prianie srdca nášho.

12 A teraz, stalo sa, že Alma vzal Helama, ktorý bol jedným z prvých, a išiel a vstúpil do vody, a zvolal, hovoriac: Ó Pane, vylej Ducha svojho na služobníka svojho, aby mohol vykonať toto dielo so svätosťou v srdci.

13 A keď hovoril slová tieto, Duch Pánov spočíval na ňom a on hovoril: Helam, krstím ňa, majúc právomoc od Všemohúceho Boha, na svedectvo, že si vstúpil do zmluvy, že mu budeš slúžiť, pokiaľ nezomrieš čo sa týka smrteľného tela; a kiež na teba vyleje Ducha Pánovho; a kiež ti udelí život večný skrze vykúpenie Krista, ktorého pripravil od založenia sveta.

14 A potom, čo Alma povedal slová tieto, ako Alma, tak aj Helam sa ponorili do vody; a povstali, a radujúc sa vyšli z vody, súc naplnení Duchom.

15 A znova, Alma vzal ďalšieho a išiel do vody po druhýkrát, a pokrstil ho ako toho prvého, len on sám sa už do vody neponoril.

16 Týmto spôsobom pokrstil každého, kto prišiel na miesto Mormon; a bolo ich čo do počtu okolo dvesto a štyri duše; áno, a boli pokrstení vo vodách Mormonu, a boli naplnení milosťou Božou.

17 A od tej doby naďalej sa nazývali cirkvou Božou alebo cirkvou

Kristovou. A stalo sa, že ktokoľvek bol pokrstený mocou a právomocou Božou, bol pripojený k cirkvi jeho.

18 A stalo sa, že Alma, majúc právomoc od Boha, vysvätil kňazov; a to na každých päťdesiat z ich počtu vysvätil jedného kňaza, aby im kázal a aby ich učil o veciach týkajúcich sa kráľovstva Božieho.

19 A prikázal im, že nemajú učiť nič, okrem tých vecí, ktoré učil on a ktoré boli hovorené ústami svätých prorokov.

20 Áno, dokonca im prikázal, že nemajú kázať nič, okrem pokánia a viery v Pána, ktorý vykúpil ľud svoj.

21 A prikázal im, že medzi nimi nemá byť svár, ale že majú pozerať dopredu ako jeden, majú jednu vieru a jeden krst, a majú srdcia svoje spojené v jednote a vo vzájomnej láske.

22 A takto im prikázal kázať. A tak sa stali deťmi Božími.

23 A prikázal im, že majú dodržiavať deň sabatu a svätiť ho, a tiež že majú každý deň vzdávať vďaky Pánovi, svojmu Bohu.

24 A tiež im prikázal, že kňazi, ktorých vysvätil, si majú zarábať na živobytie svoje vlastnými rukami svojimi.

25 A v každom týždni bol jeden deň, ktorý bol určený k tomu, aby sa zhromažďovali, aby učili ľud a aby uctievali Pána, svojho Boha, a tiež aby sa tak často, ako to bolo v ich moci, spolu schádzali.

26 A kňazi nemali živobytím svojim byť závislí na ľuďe; ale

mali za prácu svoju dostávať milosť Božiu, aby mohli silnieť v Duchu, majúc poznanie Boha, aby mohli učiť s mocou a právomocou od Boha.

27 A znova, Alma prikázal, aby ľud cirkvi poskytoval z majetku svojho, každý podľa toho, čo mal; ak mal hojnejšie, mal poskytovať hojnejšie; a od toho, kto mal len málo, len málo malo byť požadované; a tomu, kto nemal, malo byť dávané.

28 A tak mali poskytovať z majetku svojho skrze vlastnú slobodnú vôľu svoju a dobré priania voči Bohu i tým kňazom, ktorí boli v núdzi, áno, aj každej núdznej, nahej duši.

29 A toto im hovoril, prikázuc mu tak Boh; a oni kráčali vzpriamene pred Bohom, dávajúc si navzájom ako časne, tak aj duchovne, podľa potrieb svojich a nedostatku svojho.

30 A teraz, stalo sa, že toto všetko sa stalo v Mormone, áno, pri vodách Mormonu, v lese, ktorý bol blízko vôd Mormonu; áno, miesto Mormon, vody Mormonu, les Mormon, aké krásne sú očiam tých, ktorí tam došli k poznaniu Vykupiteľa svojho; áno, a ako sú požehnaní, lebo budú naveky spievať na chválu jeho.

31 A veci tieto sa stali na hraniciach krajiny, aby sa nedoniesli ku kráľovi.

32 Ale hľa, stalo sa, že kráľ, obzvlášť hnutie medzi ľuďom, vyslal služobníkov svojich, aby ich sledovali. Takže v deň, kedy sa spolu

zhromaždili, aby počúvali slovo Pánove, boli kráľovi vyzradení.

33 A teraz, kráľ povedal, že Alma podnecuje ľud k vzbure proti nemu; takže vyslal vojsko svoje, aby ich zničilo.

34 A stalo sa, že Alma a ľud Pánov boli oboznámení s príchodom vojska kráľovho; takže vzali stany svoje a rodiny svoje a odišli do pustatiny.

35 A bolo ich do počtu okolo štyristo a päťdesiat duší.

KAPITOLA 19

Gideon sa snaží zabiť kráľa Nóacha – Lámániti napádajú krajinu – Kráľ Nóach vytrpí smrť ohňom – Limhi panuje ako poddaný panovník. Okolo roku 145–121 pred Kr.

A STALO sa, že kráľove vojsko sa vrátilo potom, čo márne hľadalo ľud Pánov.

2 A teraz hľa, kráľove jednotky boli malé, pretože sa zredukovali, a medzi zvyškom ľudu začala nejednota.

3 A menšia časť začala chrliť vyhrážky proti kráľovi a začal medzi nimi byť veľký svár.

4 A teraz, bol medzi nimi muž, ktorý sa volal Gideon, a bol to silný muž a nepriateľ kráľa, preto vytasil meč svoj a prisahal v hneve svojom, že kráľa zabije.

5 A stalo sa, že s kráľom bojoval; a keď kráľ videl, že ho skoro premáha, ušiel a bežal, a dostal sa na vežu, ktorá bola blízko chrámu.

6 A Gideon ho prenasledoval,

a chystal sa dostať na vežu, aby kráľa zabil, a kráľ sa rozhliadol smerom ku krajine Šemlon, a hľa, vo vnútri hraníc krajiny bolo vojsko Lámánitov.

7 A teraz, kráľ vykrikol v úzkosti duše svojej, hovoriac: Gideon, ušetri ma, lebo idú na nás Lámániti a oni nás zničia; áno, zničia ľud môj.

8 A teraz, kráľ nemal ani takú starosť o ľud svoj, ako skôr o vlastný život svoj; avšak Gideon ušetril život jeho.

9 A kráľ prikázal ľuďom, aby pred Lámánitmi ušli, a on sám išiel pred nimi a oni utekali do pustatiny so ženami svojimi a s deťmi svojimi.

10 A stalo sa, že Lámániti ich prenasledovali a dobehli ich, a začali ich zabíjať.

11 Teraz, stalo sa, že im kráľ prikázal, aby všetci muži opustili manželky svoje a deti svoje a utkali pred Lámánitmi.

12 Teraz, bolo mnoho tých, ktorí ich opustiť nechceli, ale radšej chceli zostať a zahynúť s nimi. A zvyšok opustil manželky svoje a deti svoje a ušiel.

13 A stalo sa, že tí, ktorí zostali s manželkami svojimi a s deťmi svojimi nechali vystúpiť pôvabné dcéry svoje a prosili Lámánitov, aby ich nezabíjali.

14 A stalo sa, že Lámániti s nimi mali súcit, lebo boli očarení krásou ich žien.

15 Takže Lámániti ušetrili ich životy a zajali ich, a odviekli späť do krajiny Nefi, a dovolili im, že

môžu vlastniť krajinu za podmienok, že vydajú kráľa Nóacha do rúk Lámánitov a vydajú majetok svoj, dokonca polovicu všetkého, čo vlastnili, polovicu zlata svojho a striebra svojho, a všetkých drahocenných vecí svojich, a tak mali platiť daň kráľovi Lámánitov rok čo rok.

16 A teraz, medzi tými, ktorí boli zajatí, bol jeden zo synov kráľa, ktorý sa volal Limhi.

17 A teraz, Limhi si prial, aby otec jeho nebol zničený; avšak Limhi nebol neznalý nepravosti otca svojho, súc sám spravodlivým mužom.

18 A stalo sa, že Gideon tajne vyslal do pustatiny mužov, aby hľadali kráľa a tých, ktorí boli s ním. A stalo sa, že stretli ľud v pustatine, všetkých okrem kráľa a kňazov jeho.

19 Teraz, oni sa zaprisahávali v srdci svojom, že sa vrátia do krajiny Nefi, a ak budú ich manželky a ich deti zabití, a tiež všetci tí, ktorí zostali s nimi, že sa budú usilovať o odplatu, a tiež zahynú s nimi.

20 A kráľ im prikázal, aby sa nevracali; a oni sa rozhnevali na kráľa, a spôsobili, aby trpel, dokonca až k smrti ohňom.

21 A chystali sa zobrať tiež kňazov a usmrtiť ich, a oni pred nimi ušli.

22 A stalo sa, že sa chystali vrátiť do krajiny Nefi a stretli mužov Gideonových. A muži Gideonovi im povedali o všetkom, čo sa stalo ich manželkám a ich deťom; a že

Lámániti im dovolili, že môžu vlastniť krajinu, platiac Lámánitom daň jednej polovice zo všetkého, čo vlastnili.

23 A ľudia povedali mužom Gideonovým, že zabili kráľa a kňazi jeho pred nimi utiekli ďalej do pustatiny.

24 A stalo sa, že potom, čo ukončili obradnú oslavu, vrátili sa do krajiny Nefi, radujúc sa, pretože ich manželky a ich deti neboli zabití; a povedali Gideonovi, čo učinili kráľovi.

25 A stalo sa, že kráľ Lámánitov im prisahal, že ich ľud jeho nezabije.

26 A tiež Limhi, súc syn kráľa, pretože mu bolo ľuďom dané kráľovstvo, prisahal kráľovi Lámánitov, že ľud jeho mu bude platiť daň, dokonca jednu polovicu zo všetkého, čo vlastnili.

27 A stalo sa, že Limhi začal upevňovať kráľovstvo a nastoľovať mier medzi ľuďom svojím.

28 A kráľ Lámánitov rozmiestnil okolo krajiny stráže, aby udržal ľud Limhiho v krajine, aby nemohli odísť do pustatiny; a podporoval stráže svoje z dane, ktorú obdržal od Nefitov.

29 A teraz, kráľ Limhi mal v kráľovstve svojom neustály mier po dobu dvoch rokov, kedy ich Lámániti nerušili a ani neusilovali o ich zničenie.

KAPITOLA 20

Niekoľko lámánitských dcér je

unesených Nóachovými kňazmi – Lámániti vedú vojnu s Limhim a s jeho ľudom – Lámánitské zástupy sú odrazené a upokojené. Okolo roku 145–123 pred Kr.

TERAZ, v Šemlone bolo miesto, kde sa dcéry Lámánitov spolu schádzali, aby spievali a tancovali, a veselili sa.

2 A stalo sa, že jedného dňa sa ich malý počet spolu zhromaždil, aby spievali a tancovali.

3 A teraz, kňazi kráľa Nóacha, pretože sa hanbili vrátiť do mesta Nefi, áno, a tiež sa báli, že ich ľud pobije, takže sa neopovažovali navrátiť k manželkám svojim a k deťom svojim.

4 A pretože sa zdržiavali v pustatine, a pretože objavili dcéry Lámánitov, zaľahli a pozorovali ich;

5 A keď sa ich zišlo k tancu len málo, vyšli z úkrytov svojich a zajali ich, a uniesli ich do pustatiny; áno, dvadsať a štyri dcéry Lámánitov uniesli do pustatiny.

6 A stalo sa, keď Lámániti zistili, že ich dcéry zmizli, že sa rozhnevali na ľud Limhiho, lebo si mysleli, že to bol ľud Limhiho.

7 Takže vyslali vojská svoje; áno, dokonca sám kráľ išiel pred ľudom svojím; a išli do krajiny Nefi, aby zničili ľud Limhiho.

8 A teraz, Limhi ich uvidel z veže, dokonca videl všetky ich prípravy na vojnu; takže zhromaždil ľud svoj a čakali na nich v zálohe na poliach a v lesoch.

9 A stalo sa, že keď Lámániti prišli, ľud Limhiho ich začal

napádať zo svojich záloh a začal ich zabíjať.

10 A stalo sa, že bitka bola nesmierne ťažká, lebo bojovali ako levy o koristiť svoju.

11 A stalo sa, že ľud Limhiho začal hnať Lámánitov pred sebou; aj keď neboli ani z polovice tak početní ako Lámániti. Ale bojovali za život svoj a za manželky svoje, a za deti svoje; takže vynaložili všetky sily svoje a bili sa ako draci.

12 A stalo sa, že medzi počtom ich mŕtvych našli kráľa Lámánitov; avšak nebol mŕtvý, bol len zranený a zanechaný na zemi, tak rýchly bol útek ľudu jeho.

13 A oni ho vzali, a obviazali mu rany, a predviedli ho pred Limhiho, a povedali: Hľa, tu je kráľ Lámánitov; súc zranený padol medzi ich mŕtvych, a oni ho opustili; a hľa, predviedli sme ho pred teba; a teraz nám dovoľ zabiť ho.

14 Ale Limhi im povedal: Nezabíjajte ho, ale priveďte ho sem, aby som ho mohol vidieť. A oni ho priviedli. A Limhi mu povedal: Čo spôsobil, že ste vyšli do vojny proti ľudu môjmu? Hľa, ľud môj neporušil prísahu, ktorú som vám dal; takže prečo by ste mali porušovať prísahu, ktorú ste dali ľudu môjmu?

15 A teraz, kráľ povedal: Porušil som prísahu, pretože ľud tvoj uniesol dcéry ľudu môjho; takže v hneve svojom som spôsobil, aby ľud môj prišiel bojovať proti ľudu tvojmu.

16 A teraz, Limhi o tejto

záležitosti nič nepočul; takže povedal: Budem pátrať medzi ľuďom mojím a ten, kto to urobil, zahynie. Takže dal pátrať medzi ľuďom mojím.

17 Teraz, keď Gideon počul veci tieto, súc veliteľ kráľov, predstúpil a povedal kráľovi: Prosím, zadrž a nepátraj medzi ľuďom týmto a vec túto im nepričitaj.

18 Lebo nepamätáš sa už na kňazov otca tvojho, ktorí sa snažili ľud tento zničiť? A nie sú snáď v pustatine? A nie sú to snáď oni, ktorí ukradli dcéry Lámánitov?

19 A teraz hľa, a povedz kráľovi o veciach týchto, aby mohol povedať ľuďu svojmu, že môžu byť voči nám pokojní; lebo hľa, oni sa už pripravujú, že proti nám vyjdú; a hľa, tiež nás nie je veľa.

20 A hľa, oni prichádzajú s početnými zástupmi svojimi; a ak ich kráľ voči nám neupokojí, musíme zahynúť.

21 Lebo nenaplnili sa snáď slová Abinadiho, ktorými proti nám prorokoval – a to všetko preto, že sme neposlúchali slová Pánove a neodvrátili sme sa od nepravosti svojich?

22 A teraz, mali by sme upokojiť kráľa a splniť prísahu, ktorú sme mu dali; lebo je lepšie, aby sme boli v porobe, než aby sme prišli o život; takže zastavme tak veľké krviprelievania.

23 A teraz, Limhi rozpovedal kráľovi všetky veci o otcovi svojom a o kňazoch, ktorí utiekli do pustatiny, a prisúdil im únos ich dcér.

24 A stalo sa, že kráľ bol voči ľuďu jeho upokojený; a povedal im: Vyjdime v ústrety ľuďu môjmu, bez zbraní; a zaväzujem sa vám prísahou, že ľud môj nebude zabíjať ľud váš.

25 A stalo sa, že nasledovali kráľa a vyšli bez zbraní v ústrety Lámánitom. A stalo sa, že sa s Lámánitmi stretli; a kráľ Lámánitov sa pred nimi sklonil a prosil za ľud Limhiho.

26 A keď Lámániti videli ľud Limhiho, že sú bez zbraní, mali s nimi súciti a boli voči nim upokojení, a vrátili sa s kráľom svojim v mieri do vlastnej krajiny svojej.

KAPITOLA 21

Limhiho ľud je pobitý a porazený Lámánitmi – Limhiho ľud sa stretáva s Ammónom a je obrátený – Rozprávajú Ammónovi o dvadsiatich štyroch jareditských doskách. Okolo roku 122–121 pred Kr.

A STALO sa, že Limhi a ľud jeho sa vrátili do mesta Nefi a začali znova v krajine prebývať v mieri.

2 A stalo sa, že po mnohých dňoch začali Lámániti byť podnecovaní znova k hnevu proti Nefitom a začali prechádzať hranice okolo krajiny.

3 Teraz, neopovažovali sa ich zabíjať pre prísahu, ktorú dal ich kráľ Limhimu; ale bili ich do tváre a uplatňovali proti nim právomoc; a začali nakladať ťažké bremená na ich chrbty, a naháňať ich, akoby hnali nemých oslov –

4 Áno, toto všetko sa dialo, aby sa naplnilo slovo Pánovo.

5 A teraz, strasti Nefitov boli veľké a nebolo žiadneho spôsobu, ako by sa mohli vyslobodiť z ich rúk, lebo Lámániti ich obklopili zo všetkých strán.

6 A stalo sa, že ľud začal pred kráľom reptáť pre strasti svoje; a začali si priať, aby tiahli proti nim do vojny. A sužovali kráľa preveľmi sťažnosťami svojimi; takže dovolil im, aby činili podľa prianí svojich.

7 A oni sa znova spolu zhromaždili, a obliekli si brnenia svoje, a vyšli proti Lámánitom, aby ich vyhnali z krajiny svojej.

8 A stalo sa, že Lámániti ich porazili a zahnali ich späť, a mnohých z nich zabili.

9 A teraz, medzi ľudom Limhiho nastal veľký žal a nárek, vdova žiaľila za manželom svojim, syn a dcéra žiaľili za otcom svojim, a bratia za bratmi svojimi.

10 Teraz, v krajine bolo veľmi mnoho vdov, a tie veľmi nariekali deň za dňom, lebo na nich prišiel veľký strach z Lámánitov.

11 A stalo sa, že ich neustále nárek podnietili zvyšok ľudu Limhiho k hnevu proti Lámánitom; a tiahli znova do boja, ale boli znova zahnaní späť utrpiať veľkú stratu.

12 Áno, tiahli znova, dokonca po tretíkrát, a utrpeli podobne; a tí, ktorí neboli zabití sa vrátili znova do mesta Nefi.

13 A pokorili sa až do prachu, poddávajúc sa jarmu poroby,

poddávajúc sa tomu, že boli bití a hnaní sem a tam, a zaťažovaní bremenami, podľa prianí nepriateľov svojich.

14 A pokorili sa až do hlbín pokory; a volali silno k Bohu; áno, dokonca celý deň volali k Bohu svojmu, aby ich vyslobodil z ich strastí.

15 A teraz, Pán bol pomalý v tom, aby vypočul ich volanie pre ich neprávosti; avšak, Pán ich volania vypočul a začal obmäčovať srdcia Lámánitov, takže im začali uľahčovať ich bremená; ale Pán nepokladal za vhodné vyslobodiť ich z poroby.

16 A stalo sa, že sa im postupne začalo v krajine dariť a začali hojnejšie pestovať obilie a chovať stáda a dobytok, takže netrpeľi hladom.

17 Teraz, žien bolo veľmi veľa, viac než mužov; takže kráľ Limhi prikázal, že každý muž má prispievať na podporu vdov a ich detí, aby nezahynuli hladom; a toto činili pre veľký počet tých, ktorí boli zabití.

18 Teraz, ľud Limhiho sa držal pospolu, tak ako to len bolo možné, a chránil obilie svoje a stáda svoje;

19 A kráľ sám nedôveroval v bezpečnosť svoju mimo hradieb mesta, iba keď si so sebou vzal strážu svoje, pretože sa bál, že by nejakým spôsobom mohol padnúť do rúk Lámánitov.

20 A nechal ľud svoj strážiť krajinu dookola, aby nejakým spôsobom mohli zajať oných kňazov,

ktorí utiekli do pustatiny, ktorí ukradli dcéry Lámánitov a ktorí spôsobili, že na nich prišlo tak veľké zničenie.

21 Lebo si priali, aby ich mohli potrestať; lebo oni prichádzali v noci do krajiny Nefi a odnášali im obilie a mnohé drahocenné veci; takže čakali na nich v zálohe.

22 A stalo sa, že medzi Lámánitmi a ľuďom Limhiho už nebolo nepokojov až do doby, kedy do krajiny prišiel Ammón a bratia jeho.

23 A kráľ, súc so strážou svojou pred mestskými bránami, objavil Ammóna a bratov jeho; a mysliac si, že to sú kňazi Nóachovi, takže dal, aby boli zajatí a spútaní, a uvrhnutí do väzenia. A keby to boli kňazi Nóachovi, dal by ich usmrtiť.

24 Ale keď zistil, že to nie sú oni, ale že sú to bratia jeho a prišli z krajiny Zarahemla, bol naplnený nesmierne veľkou radosťou.

25 Teraz, kráľ Limhi vyslal pred príchodom Ammóna malý počet mužov, aby pátrali po krajine Zarahemla; ale oni ju nemohli nájsť a zablúdili v pustatine.

26 A predsa našli krajinu, ktorá bývala zaľudnená; áno, krajinu, ktorá bola pokrytá vyschnutými kosťami; áno, krajinu, ktorá bývala zaľudnená a ktorá bola zničená; a oni, mysliac si, že to je krajina Zarahemla, sa vrátili do krajiny Nefi a prešli hranice krajiny nemnoho dní pred príchodom Ammónovým.

27 A priniesli so sebou záznam,

dokonca záznam ľudu, ktorého kosti našli; a bol vyrytý na doskách z rudy.

28 A teraz, Limhi bol znova naplnený radosťou, dozvediac sa z úst Ammónových, že kráľ Mosiáš má dar od Boha, ktorým vie vykladať takéto rytiny; áno, a Ammón sa tiež radoval.

29 Ale Ammón a bratia jeho boli naplnení smútkom, pretože tak veľa ich bratov bolo zabitých.

30 A tiež že kráľ Nóach a kňazi jeho spôsobili, že sa ľud dopustil toľkých hriechov a neprávostí proti Bohu; a tiež žialili pre smrť Abinadiho; a tiež pre odchod Almu a ľudí, ktorí išli s ním, ktorí utvorili cirkev Božiu silou a mocou Božou, a vierou v slová, ktoré hovoril Abinadi.

31 Áno, žialili nad ich odchodom, lebo nevedeli, kam ušli. Teraz by sa k nim boli radi pripojili, lebo oni sami vstúpili do zmluvy s Bohom, že mu budú slúžiť a zachovávať prikázania jeho.

32 A teraz, od príchodu Ammóna i kráľ Limhi vstúpil do zmluvy s Bohom, a tiež mnohí z ľudu jeho, že mu budú slúžiť a zachovávať prikázania jeho.

33 A stalo sa, že kráľ Limhi a mnohí z ľudu jeho si priali byť pokrstení; ale v krajine nebolo nikoho, kto by mal právomoc od Boha. A Ammón, považujúc sa za služobníka nehodného, odmietal toto vykonať.

34 Takže v tej dobe neutvorili cirkev, čakajúc na Ducha Pánovho. Teraz si priali stať sa takými ako

Alma a bratia jeho, ktorí utiekli do pustatiny.

35 Priali si byť pokrstení na dôkaz a na svedectvo, že sú ochotní slúžiť Bohu celým srdcom svojím; avšak onú dobu odkladali; a správa o ich krste bude podaná neskôr.

36 A teraz, Ammón a ľud jeho a kráľ Limhi a ľud jeho už len premýšľali, ako sa vyslobodiť z rúk Lámánitov a z poroby.

KAPITOLA 22

Sú vytvorené plány na únik ľudu z lámánitskej poroby – Lámánitov opijú – Ľud uniká, vracia sa do Zarahemly a stáva sa poddaným kráľa Mosiáša. Okolo roku 121–120 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že Ammón a kráľ Limhi sa začali radíť s ľuďmi, ako by sa mali vyslobodiť z poroby; a dokonca dali všetok ľud spolu zhromaždiť; a toto učinili, aby poznali hlas ľudu ohľadom záležitosti tejto.

2 A stalo sa, že nemohli nájsť žiadny iný spôsob, ako sa vyslobodiť z poroby, iba ak by vzali ženy a deti svoje, a stáda svoje, a dobytok svoj, a stany svoje, a odišli by do pustatiny; lebo Lámániti boli tak početní, že keď ľud Limhiho rozmýšľal nad vyslobodením svojím z poroby mečom, bolo pre nich nemožné bojovať s nimi.

3 Teraz, stalo sa, že predstúpil Gideon a postavil sa pred kráľa, a povedal mu: Teraz, ó kráľu, ty si doteraz veľakrát počúvol slová

moje, keď sme bojovali s bratmi svojimi, Lámánitmi.

4 A teraz, ó kráľu, ak ma nepokladáš za služobníka neúčinného, či ak si doteraz v akejkoľvek miere počúval slová moje a ak ti boli k úžitku, potom si prajem, aby si počúval slová moje aj teraz, a ja budem služobníkom tvojím a vyslobodím ľud tento z poroby.

5 A kráľ mu dovolil, aby prehovoril. A Gideon mu povedal:

6 Predstav si zadnú bránu pri zadnej hradbe na zadnej strane mesta. Lámániti, alebo stráže Lámánitov, sú v noci opité; takže pošleme správu medzi všetok ľud, aby zhromaždili svoje stáda a dobytok, aby ich v noci mohli vyhnať do pustatiny.

7 A ja pôjdem na rozkaz tvoj a zaplatím Lámánitom poslednú daň z vína a oni budú opití; a my prejdeme, keď budú spíť a budú spať, tajným priechodom naľavo od ich tábora.

8 Tak odídeme so ženami svojimi a s deťmi svojimi, so stádami svojimi a s dobytkom svojím do pustatiny; a budeme putovať okolo krajiny Šilom.

9 A stalo sa, že kráľ počúvol slová Gideona.

10 A kráľ Limhi dal, aby ľud jeho zhromaždil stáda svoje; a poslal Lámánitom daň z vína; a tiež im poslal ďalšie víno ako dar; a oni neviazane pili víno, ktoré im kráľ Limhi poslal.

11 A stalo sa, že ľud kráľa Limhiho odišiel v noci do pustatiny so stádami svojimi a s dobytkom

svojím a išli okolo krajiny Šilom, a zamierili smerom ku krajine Zarahemla, súc vedení Ammónom a bratmi jeho.

12 A vzali si so sebou do pustatiny všetko zlato a striebro svoje, a drahocenné veci svoje, ktoré mohli uniesť, a tiež zásoby svoje; a pokračovali v ceste svojej.

13 A keď boli mnoho dní v pustatine, prišli do krajiny Zarahemla a pripojili sa k ľudu Mosiášovmu, a stali sa poddanými jeho.

14 A stalo sa, že Mosiáš ich prijal s radosťou; a tiež prijal ich záznamy, a tiež záznamy, ktoré našiel ľud Limhiho.

15 A teraz, stalo sa, keď Lámániti zistili, že ľud Limhiho v noci odišiel z krajiny, že vyslali do pustatiny vojsko, aby ich prenasledovalo;

16 A potom, čo ich prenasledovali dva dni, nemohli už ďalej sledovať ich stopy; takže sa stratili v pustatine.

Správa Almu a ľudu Pánovho, ktorý bol vyhnaný do pustatiny ľuďom kráľa Nóača.

Obsiahnuté v kapitolách 23 a 24.

KAPITOLA 23

Alma odmieta byť kráľom – Slúži ako vysoký kňaz – Pán trestá svoj ľud a Lámániti dobyjú krajinu Helam – Amulon, vodca zlovoľných kňazov kráľa Nóača, panuje pod

lámánitským panovníkom. Okolo roku 145–121 pred Kr.

TERAZ Alma, keďže bol varovaný Pánom, že na nich prídu vojská kráľa Nóača, a keďže to oznámil ľudu svojmu, takže zhromaždili stáda svoje a zobrali z obilia svojho, a odišli do pustatiny pred vojskami kráľa Nóača.

2 A Pán ich posilňoval, takže ľud kráľa Nóača ich nemohol dosiahnuť, aby ich zničil.

3 A utiekli na osem dní cesty do pustatiny.

4 A prišli do krajiny, áno, dokonca veľmi krásnej a príjemnej krajiny, krajiny čistej vody.

5 A vztýčili stany svoje, a začali obrábať zem, a začali stavať stavby; áno, boli pracovití a pracovali veľmi usilovne.

6 A ľud si prial, aby bol Alma ich kráľom, lebo ľud jeho ho miloval.

7 Ale on im povedal: Hľa, nie je žiaduce, aby sme mali kráľa; lebo tak hovorí Pán: Nebudete si vážiť jedno telo viac ako druhé alebo jeden človek si nebude myslieť, že je viac než druhý; takže hovorím vám, že nie je žiaduce, aby ste mali kráľa.

8 Avšak, ak by to bolo možné, aby ste mohli mať vždy spravodlivých mužov, ktorí by boli kráľmi vašimi, bolo by pre vás dobré mať kráľa.

9 Ale rozpomätajte si na nepravosť kráľa Nóača a kňazov jeho; a ja sám som bol chytený do pasce a činil som veľa vecí, ktoré boli ohavné v očiach Pána, ktoré

boli príčinou bolestného pokánia môjho;

10 A predsa, po mnohom súžení, Pán vypočul volania moje a odpovedal na modlitby moje, a učinil ma nástrojom v rukách svojich, takže som priviedol toľko z vás k poznaniu jeho pravdy.

11 A predsa, nepýšim sa týmto, lebo nie som hodný pýšiť sa sám sebou.

12 A teraz, hovorím vám, boli ste utláčaní kráľom Nóachom a boli ste porobenými jeho a kňazov jeho, a boli ste nimi uvedení v nepravosť; takže ste boli spútaní putami nepravosti.

13 A teraz, pretože ste boli vyslobodení mocou Božou z pút týchto; áno, dokonca z rúk kráľa Nóacha a ľudu jeho, a tiež z pút nepravosti, preto si prajem, aby ste pevne stáli za touto slobodou, ktorou ste boli oslobodení, a aby ste nezverovali žiadnemu človeku, aby bol nad vami kráľom.

14 A tiež nezverujte nikomu, aby bol učiteľom vašim alebo duchovným vašim, iba ak to je muž Boží, kráčajúci po cestách jeho a zachováajúci prikázania jeho.

15 Tak učil Alma ľud svoj, že každý človek má milovať blížneho svojho ako seba samého a že medzi nimi nemá byť žiaden svár.

16 A teraz, Alma bol ich vysokým kňazom, súc zakladateľom ich cirkvi.

17 A stalo sa, že nik neobdržal právomoc kázať alebo učiť, iba ak by to bolo skrze neho od Boha.

Takže on vysväcoval všetkých ich kňazov a všetkých ich učiteľov; a nikto nebol vysvätený, iba ak to boli mužovia spravodliví.

18 Takže oni dohliadali nad ľudom svojím a živili ich vecami, ktoré sa týkajú spravodlivosti.

19 A stalo sa, že sa im začalo v krajine nesmierne dariť; a nazvali ju krajina Helam.

20 A stalo sa, že sa v krajine Helam množili a nesmierne sa im darilo; a postavili mesto, ktoré nazvali mesto Helam.

21 A predsa Pán považuje za vhodné ľud svoj trestať; áno, skúša trpezlivosť jeho a vieru jeho.

22 A predsa – každý, kto vkladá dôveru svoju v neho, ten bude pozdvihnutý posledného dňa. Áno, a tak tomu bolo s ľudom týmto.

23 Lebo hľa, ukážem vám, že boli privedení do poroby a nikto ich nemohol vyslobodiť, iba Pán, ich Boh, áno, dokonca Boh Abrahámov a Izákov, a Jákobov.

24 A stalo sa, že on ich vyslobodil a ukázal im veľkú moc svoju a ich radosť bola veľká.

25 Lebo hľa, stalo sa, že keď boli v krajine Helam, áno, v meste Helam, a keď obrábali zem naokolo, hľa, vojsko Lámánitov bolo vo vnútri hraníc krajiny.

26 Teraz, stalo sa, že bratia Almovi utiekli z polí svojich a zhromaždili sa v meste Helam; a boli veľmi vydesení, pretože sa objavili Lámániti.

27 Ale Alma predstúpil a postavil sa medzi nich, a nabádal ich, aby neboli vydesení, ale aby

pamätali na Pána, svojho Boha, a on ich vyslobodí.

28 Takže umlčali strach svoj a začali volať k Pánovi, aby obmäkčil srdcia Lámánitov, aby ušetrili ich a ich manželky, a ich deti.

29 A stalo sa, že Pán obmäkčil srdcia Lámánitov. A Alma a bratia jeho vyšli a vydali sa im do rúk; a Lámániti si krajinu Helam privlastnili.

30 Teraz, vojská Lámánitov, ktoré prenasledovali ľud kráľa Limhiho, boli stratené v pustatine po mnoho dní.

31 A hľa, našli oných kňazov kráľa Nóacha na mieste, ktoré nazvali Amulon; a začali vlastniť krajinu Amulon a začali obrábať pôdu.

32 Teraz, vodca oných kňazov sa volal Amulon.

33 A stalo sa, že Amulon prosil Lámánitov; a tiež vyslal ich manželky, ktoré boli dcérami Lámánitov, aby prosili bratov svojich, aby nezničili ich manželov.

34 A Lámániti mali s Amulonom a bratmi jeho súcit, a nezničili ich, kvôli ich manželkám.

35 A Amulon a bratia jeho sa pripojili k Lámánitom a putovali pustatinou, a hľadali krajinu Nefi, a vtedy objavili krajinu Helam, ktorú vlastnil Alma a bratia jeho.

36 A stalo sa, že Lámániti slúbili Almovi a bratom jeho, že keď im ukážu cestu, ktorá vedie do krajiny Nefi, darujú im ich život a ich slobodu.

37 Ale potom, čo im Alma ukázal cestu, ktorá viedla do krajiny

Nefi, Lámániti nedodrжали sľub svoj; ale umiestnili okolo krajiny Helam stráže nad Almom a bratmi jeho.

38 A zvyšok odišiel do krajiny Nefi; a časť sa ich vrátila do krajiny Helam, a tiež so sebou priviedli manželky a deti stráží, ktoré boli zanechané v krajine.

39 A kráľ Lámánitov dovolil, aby Amulon bol kráľom a panovníkom nad ľudom svojím, ktorý bol v krajine Helam; a predsa nemal moc činiť čokoľvek proti vôli kráľa Lámánitov.

KAPITOLA 24

Amulon prenasleduje Almu a jeho ľud – Ak sa budú modliť, budú usmrtení – Pán spôsobí, že sa ich bremená zdajú byť ľahké – Vyslobodzuje ich z poroby a oni sa vracajú do Zarahemly. Okolo roku 145–120 pred Kr.

A STALO sa, že Amulon získal priazeň v očiach kráľa Lámánitov; takže kráľ Lámánitov dovolil jemu a bratom jeho, aby boli ustanovení za učiteľov nad ľudom jeho, áno, dokonca nad ľudom, ktorý bol v krajine Šemlon a v krajine Šilom, a v krajine Amulon.

2 Lebo Lámániti si všetky krajiny tieto privlastnili; takže kráľ Lámánitov dosadil kráľov nad všetkými krajinami týmito.

3 A teraz, meno kráľa Lámánitov bolo Lámán, súc nazvaný menom otca svojho; a takže sa volal kráľ Lámán. A on bol kráľom nad ľudom početným.

4 A ustanovil učiteľov z bratov Amulonových v každej krajine, ktorú ľud jeho vlastnil; a takto začal byť jazyk Nefiho vyučovaný medzi všetkým ľudom Lámánitov.

5 A boli ľuďom navzájom k sebe priateľskými; a predsa nepoznali Boha; ani bratia Amulonovi ich neučili nič o Pánovi, ich Bohu, ani o zákone Mojžišovom; neučili ich ani slová Abinadiho;

6 Ale učili ich, aby si viedli vlastný záznam svoj a aby si mohli navzájom písať.

7 A tak Lámániti začali bohatnúť a začali medzi sebou obchodovať a rozrastať sa, a začali byť prefikánym a múdрым ľuďom čo do múdrosti sveta, áno, veľmi prefikánym ľuďom, tešiacim sa z každého spôsobu zlovoľnosti a plienenia, pokiaľ to nebolo medzi ich vlastnými bratmi.

8 A teraz, stalo sa, že Amulon začal uplatňovať nad Almom a bratmi jeho právomoc a začal ho prenasledovať, a spôsobil, aby deti jeho prenasledovali ich deti.

9 Lebo Amulon poznal Almu, že bol jedným z kráľových kňazov a že to bol on, kto uveril slovám Abinadiho, a bol od kráľa vyhnaný, a takže sa na neho hneval; lebo bol poddaný kráľovi Lámánitov, napriek tomu nad nimi uplatňoval právomoc a zadával im prácu, a dosadil nad nimi dozorcov.

10 A stalo sa, že ich strasti boli tak veľké, že začali mocne volať k Bohu.

11 A Amulon im prikázal, aby prestali s volaním svojím; a dosadil nad nimi stráže, aby nad nimi dohliadali, aby každý, kto bude pristihnutý ako volá k Bohu, bol usmrtený.

12 A Alma a ľud jeho nedvíhali k Pánovi, svojmu Bohu, hlas svoj, ale vyliali pred ním srdcia svoje; a on poznal myšlienky ich srdc.

13 A stalo sa, že hlas Pánov k nim prišiel v ich strastiach, hovoriac: Pozdvihnite hlavy svoje a buďte dobrej mysle, lebo ja viem o zmluve, ktorú ste so mnou učinili; a ja učiním zmluvu s ľuďom svojím a vyslobodím ich z poroby.

14 A tiež uľahčím bremená, ktoré sú vložené na ramená vaše, že ich dokonca nebudete cítiť na chrbtoch svojich, dokonca pokiaľ budete v porobe; a toto učiním, aby ste pre mňa mohli odteraz stáť ako svedkovia a aby ste s istotou vedeli, že ja, Pán Boh, navštevujem ľud svoj v strastiach jeho.

15 A teraz, stalo sa, že bremená, ktoré boli vložené na Almu a bratov jeho, boli učinené ľahkými; áno, Pán ich posilnil, takže niesli bremená svoje s ľahkosťou a podrobili sa radostne a s trepezlivosťou všetkej vôli Pánovej.

16 A stalo sa, že ich viera a ich trepezlivosť boli tak veľké, že k nim znova prišiel hlas Pána, hovoriac: Buďte dobrej mysle, lebo napozajtre vás vyslobodím z poroby.

17 A povedal Almovi: Ty pôjdeš pred ľuďom týmto a ja pôjdem s tebou a vyslobodím ľud tento z poroby.

18 Teraz, stalo sa, že Alma a ľud jeho v noci zhromaždili stáda svoje, a tiež z obilia svojho; áno, dokonca po celú noc zhromažďovali stáda svoje.

19 A ráno Pán dopustil na Lámánitov hlboký spánok, áno, a všetci ich dozorcovia boli v hlbokom spánku.

20 A Alma a ľud jeho odišli do pustatiny; a keď putovali celý deň, vztýčili stany svoje v údolí a nazvali to údolie Alma, pretože on ich viedol pustatinou.

21 Áno, a v údolí Alma vyliali vďaky svoje Bohu, pretože k nim bol milosrdný a ulahčil im ich bremená, a vyslobodil ich z poroby; lebo boli v porobe a nikto ich nemohol vyslobodiť okrem Pána, ich Boha.

22 A vzdávali Bohu vďaky, áno, všetci ich mužovia a všetky ich ženy, a všetky ich deti, ktoré vedeli hovoriť, pozdvihovali hlas svoj v chválach svojho Boha.

23 A teraz, Pán povedal Almovi: Ponáhľaj sa a vyveď seba a ľud tento z krajiny tejto, lebo Lámániti sa prebudili a prenasledujú ťa; takže odíď z krajiny tejto a ja zastavím Lámánitov v údolí tomto, aby už nepostupovali v prenasledovaní ľudu tohto.

24 A stalo sa, že z údolia odišli a vydali sa na cestu do pustatiny.

25 A potom, čo boli v pustatine dvanásť dní, prišli do krajiny Zarahemla; a kráľ Mosiáš ich tiež prijal s radosťou.

KAPITOLA 25

Potomkovia Muleka v Zarahemle sa stávajú Nefitmi – Dozvedajú sa o ľude Almovom a Zeniffovom – Alma krstí Limhiho a celý jeho ľud – Mosiáš splnomocňuje Almu, aby zorganizoval Cirkev Božiu. Okolo roku 120 pred Kr.

A TERAZ, kráľ Mosiáš dal zhromaždiť všetok ľud.

2 Teraz, detí Nefiho nebolo toľko alebo nebolo toľko tých, ktorí boli potomkami Nefiho, ako bolo ľudu Zarahemlovho, ktorý bol potomkom Mulekovým, a tých, ktorí s ním prišli do pustatiny.

3 A nebolo toľko ľudu Nefiho a ľudu Zarahemlovho, ako bolo Lámánitov; áno, neboli ani z polovice tak početní.

4 A teraz, bol zhromaždený všetok ľud Nefiho, a tiež všetok ľud Zarahemlov, a boli zhromaždení do dvoch skupín.

5 A stalo sa, že Mosiáš čítal a dal čítať záznamy Zeniffove ľudu svojmu; áno, čítal záznamy o ľude Zeniffovom od doby, kedy opustili krajinu Zarahemla, až do doby, kedy sa znova vrátili.

6 A tiež čítal správu o Almovi a bratoch jeho a o všetkých ich strastiach od doby, kedy opustili krajinu Zarahemla, až do doby, kedy sa znova vrátili.

7 A teraz, keď Mosiáš ustal čítať oné záznamy, ľud jeho, ktorý zotrval v krajine, sa podivil a užasol.

8 Lebo nevedeli, čo si majú

myslieť; lebo keď uzreli tých, ktorí boli vyslobodení z poroby, boli naplnení nesmierne veľkou radosťou.

9 A znova, keď pomysleli na bratov svojich, ktorí boli zabití Lámánitmi, boli naplnení smútkom a dokonca prelievali mnoho sĺz smútku.

10 A znova, keď pomysleli na bezodkladnú dobrotivosť Božiu a na moc jeho pri vyslobodení Almu a bratov jeho z rúk Lámánitov a z poroby, pozdvihli hlas svoj a vzdávali vďaky Bohu.

11 A znova, keď pomysleli na Lámánitov, ktorí boli ich bratmi, na ich hriešny a skazený stav, boli naplnení bolesťou a úzkosťou o blaho ich duší.

12 A stalo sa, že tí, ktorí boli deťmi Amulonovými a bratov jeho, ktorí si vzali za manželky dcéry Lámánitov, boli nespokojní s počínaním otcov svojich a nechceli sa nazývať menami otcov svojich, preto vzali na seba meno Nefiho, aby sa mohli nazývať deťmi Nefiho a mohli sa počítat medzi tých, ktorí sa nazývali Nefiti.

13 A teraz, všetok ľud Zarahemlov bol počítaný medzi Nefitov, a to preto, že ich kráľovstvo nebolo udeľované nikomu inému, iba tým, ktorí boli potomkami Nefiho.

14 A teraz, stalo sa, že keď Mosiáš ustal hovoriť a predčítať ľudu, prial si, aby aj Alma prehovoril k ľudu.

15 A Alma k nim prehovoril, keď boli zhromaždení vo veľkých skupinách, a chodil od jednej skupiny

k druhej, kázuc ľudu pokánie a vieru v Pána.

16 A nabádal ľud Limhiho a bratov svojich, všetkých tých, ktorí boli vyslobodení z poroby, aby si pamätali, že to bol Pán, kto ich vyslobodil.

17 A stalo sa, že potom, čo Alma učil ľud mnohé veci a ustal k nim hovoriť, kráľ Limhi si prial, aby bol pokrstený; a všetok ľud jeho si prial, aby boli tiež pokrstení.

18 Takže Alma vstúpil do vody a pokrstil ich; áno, pokrstil ich rovnakým spôsobom, akým pokrstil bratov svojich vo vodách Mormonu; áno, a toľko, koľko ich pokrstil, patrilo k cirkvi Božej; a to pre ich vieru v slová Almove.

19 A stalo sa, že kráľ Mosiáš dovolil Almovi, aby zakladal cirkvi po celej krajine Zarahemla; a dal mu moc vysväcovať kňazov a učiteľov nad každou cirkvou.

20 Teraz, toto bolo učinené, pretože bolo toľko ľudí, že nemohli byť všetci vedení jedným učiteľom; ani nemohli všetci počuť slovo Božie v jednom zhromaždení;

21 Takže sa zhromažďovali v rôznych skupinách, ktoré sa nazývali cirkvami; každá cirkev mala svojich kňazov a svojich učiteľov a každý kňaz kázal podľa toho, ako mu bolo odovzdané ústami Almovými.

22 A tak, napriek tomu, že bolo mnoho cirkví, boli všetky jednou cirkvou, áno, dokonca cirkvou Božou; lebo vo všetkých cirkvách

nebolo kázané nič, iba ak to bolo pokánie a viera v Boha.

23 A teraz, v krajine Zarahemla bolo sedem cirkví. A stalo sa, že každý, kto si prial vziať na seba meno Krista alebo Boha, sa pripojil k cirkvám Božím;

24 A boli nazývaní ľuďom Božím. A Pán na nich vylieval Duha svojho a boli požehnaní a v krajine sa im darilo.

KAPITOLA 26

Mnohí členovia Cirkvi sú neveriacimi zvedení k hriechu – Almovi je prisľúbený večný život – Tí, ktorí činia pokánie a sú pokrstení, získavajú odpustenie – Členom Cirkvi, ktorí zhrešili a ktorí činia pokánie a vyznajú sa Almovi a Pánovi, bude odpustené; inak nebudú počítaní medzi ľud Cirkvi. Okolo roku 120–100 pred Kr.

TERAZ, stalo sa, že medzi dorastajúcim pokolením bolo mnoho tých, ktorí nerozumeli slovám kráľa Benjamína, súc v dobe, kedy hovoril k ľudu svojmu, malými deťmi; a neverili tradíciám otcov svojich.

2 Neverili tomu, čo bolo povedané o vzkriesení mŕtvych, a tiež neverili v príchod Krista.

3 A teraz, pre nevieru svoju nemohli rozumieť slovu Božiemu; a ich srdcia boli zatvrdené.

4 A nechceli byť pokrstení; a tiež nechceli vstúpiť do cirkvi. A boli oddeleným ľuďom, čo sa týka ich viery, a zostávali tak stále,

dokonca vo svojom telesnom a hriešnom stave; lebo nechceli volať k Pánovi, svojmu Bohu.

5 A teraz, za vlády Mosiášovej neboli ani z polovice tak početní ako ľud Boží; ale pre rozkoly medzi bratmi sa stávali početnejšími.

6 Lebo stalo sa, že klamali lichotivými slovami svojimi mnohých, ktorí boli v cirkvi, a spôsobili, že sa dopúšťali mnohých hriechov; takže bolo nevyhnutné, aby tí, ktorí sa dopúšťali hriechu a ktorí boli v cirkvi boli cirkvou napomenutí.

7 A stalo sa, že učitelia ich priviedli pred kňazov a vydali ich kňazom; a kňazi ich priviedli pred Almu, ktorý bol vysokým kňazom.

8 Teraz, kráľ Mosiáš dal Almovi právomoc nad cirkvou.

9 A stalo sa, že Alma si ohľadom nich nevedel rady; ale bolo proti nim mnoho svedkov; áno, ľud sa postavil a hojne svedčil o ich neprávosti.

10 Teraz, nič takého sa predtým v cirkvi nestalo; takže Alma bol v duchu zarmútený a dal ich predviest pred kráľa.

11 A povedal kráľovi: Hľa, tu sú mnohí, ktorých sme pred teba priviedli, ktorí sú obvinení bratmi svojimi; áno, a boli pristihnutí pri rôznych neprávostiach. A nečinia pokánie z neprávostí svojich; takže sme ich priviedli pred teba, aby si ich mohol súdiť podľa ich zločinov.

12 Ale kráľ Mosiáš povedal Almovi: Hľa, ja ich súdiť nebudem;

takže vydávam ich do rúk tvojich, aby boli súdení.

13 A teraz, duch Almov bol znova zarmútený; a išiel, a pýtal sa Pána, čo má v záležitosti tejto činiť, lebo sa bál, aby neurobil niečo, čo je nesprávne v očiach Božích.

14 A stalo sa, že potom, čo vyliel celú dušu svoju Bohu, prišiel k nemu hlas Pána, hovoriac:

15 Požehnaný si, Alma, a požehnaní sú tí, ktorí boli pokrstení vo vodách Mormonu. Ty si požehnaný pre nesmiernu vieru svoju v samotné slová služobníka môjho Abinadiho.

16 A oni sú požehnaní pre nesmiernu vieru svoju v samotné slová, ktoré si k nim hovoril.

17 Požehnaný si, pretože si založil medzi ľuďom týmto cirkev; a oni budú uznávaní a budú ľuďom mojím.

18 Áno, požehnaný je ľud tento, ktorý je ochotný niesť meno moje; lebo menom mojím budú nazývaní a oni sú moji.

19 A pretože si sa ma pýtal ohľadom priestupníka, požehnaný si.

20 Ty si služobník môj; a činím s tebou zmluvu, že budeš mať život večný; a budeš mi slúžiť a chodiť v mene mojom, a budeš zhromažďovať ovce moje.

21 A ten, kto chce počuť hlas môj, bude ovcou mojou; a toho prijmite do cirkvi, a toho ja tiež prijmem.

22 Lebo hľa, toto je cirkev moja; ktokoľvek je pokrstený, má byť pokrstený k pokániu. A ktokoľvek prijímate, má veriť

v meno moje; a tomu ja ochotne odpustím.

23 Lebo som to ja, kto na seba berie hriechy sveta; lebo som to ja, kto ich stvoril; a som to ja, kto udeľuje tomu, kto verí do konca, miesto na pravici svojej.

24 Lebo hľa, menom mojím sú nazývaní, a ak ma poznajú, vyjdú a budú mať naveky miesto po pravici mojej.

25 A stane sa, že keď zaznie hlas druhej trúby, potom vyjdú tí, ktorí ma nikdy nepoznali a zastanú predom mnou.

26 A potom poznajú, že ja som Pán, ich Boh, že ja som ich Vykupiteľ; ale oni nechceli byť vykúpení.

27 A potom im ja vyznám, že som ich nikdy nepoznal; a odídu do večného ohňa, ktorý je pripravený pre diabla a anjelov jeho.

28 Takže, hovorím ti, že toho, kto nechce počuť hlas môj, toho nebudete prijímať do cirkvi mojej, lebo toho ja neprijmem v posledný deň.

29 Takže, hovorím ti: Choď; a ktokoľvek sa dopustí priestupku proti mne, toho budete súdiť podľa hriechov, ktorých sa dopustil; a ak vyzná hriechy svoje pred tebou a predom mnou a ak bude činiť pokánie v úprimnosti srdca svojho, odpustíš mu a ja mu odpustím tiež.

30 Áno, a kedykoľvek bude ľud tento činiť pokánie, odpustím mu previnenia jeho proti mne.

31 A vy si tiež budete odpúšťať jeden druhému previnenia svoje; lebo veru hovorím ti, ten,

kto neodpúšťa previnenia blížnemu svojmu, keď hovorí, že činí pokánie, ten sám na seba privádza odsúdenie.

32 Teraz, hovorím ti: Choď; a ktokoľvek nebude činiť pokánie z hriechov svojich, ten nebude počítaný medzi ľud môj; a toto bude dodržiavané odo dnes naďalej.

33 A stalo sa, že keď si Alma vypočul slová tieto, zapísal ich, aby ich mohol mať a aby mohol súdiť ľudí cirkvi tejto podľa prikázaní Božích.

34 A stalo sa, že Alma išiel a súdil tých, ktorí boli pristihnutí pri neprávosti, podľa slova Pánovho.

35 A všetci tí, ktorí činili pokánie z hriechov svojich a vyznali ich, tých počítal medzi ľud cirkvi;

36 A tí, ktorí nechceli hriechy svoje vyznať a činiť pokánie z neprávosti svojej, tí medzi ľud cirkvi počítaní neboli a ich mená boli vymazané.

37 A stalo sa, že Alma viedol všetky záležitosti cirkvi; a začali mať znova mier a začalo sa im nesmierne dariť v záležitostiach cirkvi, kráčajúc pred Bohom v obozretnosti, prijímajúc mnohých a krstiac mnohých.

38 A teraz, všetky veci tieto vykonávali Alma a spolupracovníci jeho, ktorí boli nad cirkvou, kráčajúc so všetkou usilovnosťou, učiac slovu Božiemu vo všetkých veciach, trpiac všelijakými strasťami, súc prenasledovaní všetkými tými, ktorí k cirkvi Božej nepatrili.

39 A napomínali bratov svojich; a oni boli tiež napomínaní, každý slovom Božím podľa hriechov svojich alebo podľa hriechov, ktorých sa dopustil, a Boh im prikázal, aby sa neprestajne modlili a aby vzdávali vďaky vo všetkých veciach.

KAPITOLA 27

Mosiáš zakazuje prenasledovanie a nariaďuje rovnosť – Alma mladší a štyria synovia Mosiášovi sa snažia zničiť Cirkev – Ukazuje sa im anjel a prikazuje im, aby zanechali cestu zla – Alma onemie – Celé ľudstvo musí byť znovuzrozené, aby získalo spásu – Alma a synovia Mosiášovi oznamujú radostné zvesti. Okolo roku 100–92 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že prenasledovania, ktoré neveriaci uvalili na cirkev, sa natoľko zväčšili, že cirkev začala reptáť a sťažovať si na záležitosť túto vodcom svojim; a tí sa sťažovali Almovi. A Alma predložil vec túto kráľovi Mosiášovi. A Mosiáš sa poradil s kňazmi svojimi.

2 A stalo sa, že kráľ Mosiáš vyslal po celej krajine prehlásenie, že žiadny neveriaci nemá prenasledovať žiadneho z tých, ktorí patria k cirkvi Božej.

3 A medzi všetkými cirkvami bol prísny príkaz, že medzi nimi nemá byť žiadnych prenasledovaní, že medzi všetkými ľuďmi má byť rovnosť;

4 Že nemajú dovoliť pýche ani

domýšľavosti, aby rušila ich pokoj; že každý človek si má vážiť blížneho svojho ako seba samého, pracujúc na živobytie svoje vlastnými rukami svojimi.

5 Áno, a že všetci ich kňazi a učitelia majú pracovať na živobytie svoje vlastnými rukami svojimi vo všetkých prípadoch, iba ak by sa jednalo o chorobu alebo veľkú núdzu; a činiac veci tieto, oplývali milosťou Božou.

6 A znova začal v krajine veľký mier; a ľud začal byť veľmi početným a začal sa rozširovať doširoka po tvári zeme, áno, na severe a na juhu, na východe a na západe, stavajúc veľké mestá a dediny vo všetkých častiach krajiny.

7 A Pán ich navštevoval a doprial im úspech, a oni sa stali veľkým a zámožným ľudom.

8 Teraz, synovia Mosiášovi boli počítaní medzi neveriacich; a tiež jeden zo synov Almových bol medzi nich počítaný, a volal sa Alma, po otcovi svojom; a predsa sa stal veľmi zlovoľným a modlárskeym človekom. A bol to muž mnohých slov; a hovoril k ľudu mnoho lichôtok; takže zvedol mnohých ľudí, aby činili podľa spôsobu nepravosti jeho.

9 A stal sa veľkou prekážkou pre rozkvet cirkvi Božej; a ulúpil srdcia ľudí; a pôsobil medzi ľuďmi mnohé rozkoly; a dával tak nepriateľovi Boha príležitosť používať nad nimi moc svoju.

10 A teraz, stalo sa, že zatiaľ čo obchádzal, aby zničil cirkev Božiu, lebo obchádzal tajne so synmi

Mosiášovými, usilujúc sa zničiť cirkev a zvádzať ľud Pánov z cesty proti prikázaniam Božím, či dokonca kráľovým –

11 A ako som vám hovoril, keď obchádzali, búriac sa proti Bohu, hľa, ukázal sa im anjel Pánov; a zostúpil ako keby v oblaku; a prehovoril ako keby hlasom hromu, ktorý spôsobil, že zem, na ktorej stáli, sa triasla;

12 A tak veľký bol ich úžas, že padli k zemi a nerozumeli slovám, ktoré k nim hovoril.

13 A predsa znova zvolal, hovoriac: Alma, povstaň a vystúp, lebo prečo prenasleduješ cirkev Božiu? Lebo Pán povedal: Toto je moja cirkev a ja ju upevním; a nič ju nepremôže, iba ak to bude priestupok ľudu môjho.

14 A znova, anjel povedal: Hľa, Pán vypočul modlitby ľudu svojho, a tiež modlitby služobníka svojho, Almu, ktorý je otcom tvojím; lebo on sa za teba modlil s veľkou vierou, aby si mohol byť privedený k poznaniu pravdy; takže, z tohto dôvodu som prišiel, aby som ťa presvedčil o moci a právomoci Božej, aby modlitby služobníkov jeho mohli byť zodpovedané podľa ich viery.

15 A teraz, hľa, môžeš spochybňovať moc Božiu? Lebo hľa, či neotriasa hlas môj zemou? A nezrieš ma snáď tiež pred sebou? A ja som poslaný od Boha.

16 Teraz, hovorím ti: Choď a pamätaj na zajatie otcov svojich v krajine Helam a v krajine Nefi; a pamätaj na to, aké veľké veci pre

nich vykonal; lebo boli v porobe a on ich vyslobodil. A teraz, hovorím ti, Alma, choď cestou svojou a nesnaž sa už ničiť cirkev, aby ich modlitby mohli byť zodpovedané, a to aj keby si ty sám chcel byť zavrhnutý.

17 A teraz, stalo sa, že toto boli posledné slová, ktoré anjel povedal Almovi, a odišiel.

18 A teraz Alma a tí, ktorí boli s ním, padli znova k zemi, lebo veľký bol ich úžas; lebo na vlastné oči svoje uzreli anjela Pánovho; a hlas jeho bol ako hrom, ktorý otriasol zemou; a oni vedeli, že niet ničoho, iba ak by to bola moc Božia, čo by mohlo otriasť zemou a spôsobiť, aby sa chvela, akoby sa mala rozpuknúť vo dvoje.

19 A teraz, úžas Almu bol tak veľký, že onemel, takže nemohol otvoriť ústa svoje; áno, a zoslabol, dokonca tak, že nemohol hýbať rukami svojimi; takže tí, ktorí boli s ním, ho vzali a niesli ho bezmocného, pokiaľ ho nepoložili pred otca jeho.

20 A zopakovali otcovi jeho všetko, čo sa im prihodilo; a otec jeho sa radoval, lebo vedel, že to bola moc Božia.

21 A dal zhromaždiť zástup, aby mohli byť svedkom toho, čo Pán učinil pre syna jeho, a tiež pre tých, ktorí boli s ním.

22 A dal zhromaždiť kňazov; a oni sa začali postiť a modliť k Pánovi, svojmu Bohu, aby otvoril ústa Almome, aby mohol hovoriť, a tiež, aby končatiny jeho obdržali silu svoju – aby oči ľudu

mohli byť otvorené, aby videli a aby poznali dobrotivosť a slávu Božiu.

23 A stalo sa, že potom, čo sa postili a modlili po dobu dvoch dní a dvoch nocí, Almome končatiny obdržali silu svoju a on vstal a začal k nim hovoriť, a požiadal ich, aby boli dobrej mysle:

24 Lebo, povedal, činil som pokánie z hriechov svojich a Pán ma vykúpil; hľa, som zrodený z Ducha.

25 A Pán mi povedal: Nediv sa, že celé ľudstvo, áno, muži a ženy, všetky národy, pokolenia, jazyky a ľudia musia byť znovuzrodení; áno, zrodení z Boha, premenení z telesného a padlého stavu svojho do stavu spravodlivosti, súc Bohom vykúpení, a stať sa synmi a dcérami jeho;

26 A tak sa stávajú novými stvoreniami; a pokiaľ tak neučinia, nemôžu žiadnym spôsobom zdediť kráľovstvo Božie.

27 Hovorím ti, ak tomu nebude tak, musia byť zavrhnutí; a toto viem, pretože ja som bol takmer zavrhnutý.

28 A predsa potom, čo som sa predral veľkým súžením, činiac pokánie takmer až k smrti, Pán v milosrdenstve považoval za vhodné vyslobodiť ma z večného ohňa a ja som zrodený z Boha.

29 Duša moja bola vykúpená zo žlče horkosti a z pút neprávosti. Bol som v najtemnejšej priepasti; ale teraz zriem podivuhodné svetlo Božie. Duša moja bola trýznená mukami večnými; ale som

vyslobodený a duša moja už nie je trýznená.

30 Odmietal som Vykupiteľa svojho a popieral som to, čo bolo hovorené otcami našimi; ale teraz, aby mohli predvídať, že on príde a že si pamätá na každé stvorenie stvorenia svojho, prejaví sa všetkým.

31 Áno, každé koleno sa sklóni a každý jazyk sa vyzná pred ním. Áno, dokonca posledného dňa, keď všetci ľudia budú stáť, aby ním boli súdení, vtedy vyznajú, že on je Boh; potom vyznajú tí, ktorí žijú vo svete bez Boha, že súd večného trestu nad nimi je spravodlivý; a budú sa triasť a chvieť, a stiahnu sa pod pohľadom všeprenikajúceho oka jeho.

32 A teraz, stalo sa, že Alma začal od tejto doby naďalej učiť ľud, a tí, ktorí boli s Almom v dobe, kedy sa im ukázal anjel, putovali po celej krajine a oznamovali celému ľudu veci, ktoré počuli a videli, a kázali slovo Božie vo veľkom súžení, súc veľmi prenasledovaní tými, ktorí boli neveriaci, súc bití od mnohých.

33 Avšak napriek tomuto všetkému poskytovali cirkvi mnoho útechy, utvrdzujúc ich vieru a nabádajúc ich, so zhovievavosťou a s veľkými útrapami, aby zachovávali prikázania Božie.

34 A štyria z nich boli synmi Mosiášovými; a volali sa Ammón a Áron, a Omner, a Himni; toto boli mená synov Mosiášových.

35 A putovali po celej krajine Zarahemla a medzi všetkými

ľuďmi, ktorým vládol kráľ Mosiáš, horlivo sa snažiac napraviť všetky škody, ktoré cirkvi učinili, vyznávajúc všetky hriechy svoje a oznamujúc všetky veci, ktoré videli, a vysvetľujúc proroctvá a písma všetkým, ktorí si ich priali počuť.

36 A tak boli nástrojmi v rukách Božích pri privádzaní mnohých k poznaniu pravdy, áno, k poznaniu ich Vykupiteľa.

37 A akí požehnaní sú! Lebo zvestovali pokoj; zvestovali dobré zvesti dobra; a oznamovali ľudu, že Pán panuje.

KAPITOLA 28

Synovia Mosiášovi idú kázať Lámánitom – S použitím dvoch videckých kameňov prekladá Mosiáš dosky Jáređitov. Okolo roku 92 pred Kr.

TERAZ, stalo sa, že potom, čo synovia Mosiášovi vykonali všetky veci tieto, vzali so sebou malý počet a vrátili sa k otcovi svojmu, kráľovi, a žiadali ho, aby im dovolil vyjsť s tými, ktorých si vybrali, do krajiny Nefi, aby mohli kázať to, čo počuli, a aby mohli poskytovať slovo Božie bratom svojim, Lámánitom –

2 Aby ich snáď mohli priviesť k poznaniu Pána, ich Boha, a presvedčiť ich o nepravosti ich otcov; a aby ich snáď mohli vyliciť z ich nenávisti voči Nefitom, aby aj oni mohli byť privedení k radosti z Pána, svojho Boha, aby mohli byť k sebe priateľskí a aby už

nebolo sporov v celej krajine, ktorú im Pán, ich Boh, dal.

3 Teraz, priali si, aby bola spása oznamovaná každému stvoreniu, lebo nemohli zničiť, že by niektorá ľudská duša mala zahynúť; áno, dokonca samotná myšlienka, že by niektorá duša mala trpieť nekonečnými mukami, nimi otriasala a rozochvievala ich.

4 A tak na nich pôsobil Duch Pánov, lebo boli tými najhroznejšími z hriešnikov. A Pán v nekonečnom milosrdenstve svojom považoval za vhodné ich ušetriť; avšak trpeli veľkou úzkosťou duše pre neprávosť svoje, trpiac veľmi a strachujúc sa, že budú zavrhnutí naveky.

5 A stalo sa, že prosili otca svojho po mnoho dní, aby mohli vyjsť hore do krajiny Nefi.

6 A kráľ Mosiáš išiel a pýtal sa Pána, či má dovoliť synom svojim vyjsť hore medzi Lámánitov kázať slovo.

7 A Pán Mosiášovi povedal: Nechaj ich vyjsť hore, lebo mnohí uveria v ich slová a budú mať život večný; a ja vyslobodím synov tvojich z rúk Lámánitov.

8 A stalo sa, že im Mosiáš dovolil, aby išli a činili podľa žiadosti svojej.

9 A vydali sa na cestu do pustatiny, aby vyšli hore a kázali slovo medzi Lámánitmi; a správu o ich pôsobení podám neskôr.

10 Teraz, kráľ Mosiáš nemal nikoho, komu by udelil kráľovstvo, lebo žiadny zo synov jeho kráľovstvo neprijal.

11 Takže vzal záznamy, ktoré

boli vyryté na doskách z moadze, a tiež dosky Nefiho a všetky veci, ktoré udržiaval a zachovával podľa prikázaní Božích potom, čo preložil a dal zapísať záznamy, ktoré boli na doskách zo zlata, ktoré boli nájdené ľuďom Limhiho a ktoré mu boli dané rukou Limhiho;

12 A toto učinil pre veľkú dychtivosť ľudu; lebo si nadmieru priali dozvedieť sa o oných ľuďoch, ktorí boli zničení.

13 A teraz, preložil ich prostredníctvom dvoch kameňov, ktoré boli vložené do dvoch obrúb rámu.

14 Teraz, veci tieto boli pripravené od počiatku a boli odovzdávané z pokolenia na pokolenie, za účelom vykladania jazykov;

15 A boli udržiavané a zachovávané rukou Pána, aby mohol odhaľovať každému stvoreniu, ktoré bude vlastniť krajinu, neprávosti a ohavnosti ľudu svojho;

16 A ten, kto má veci tieto sa nazýva vidcom, tak ako v starých časoch.

17 Teraz, potom, čo Mosiáš dokončil preklad záznamov týchto, hľa, podávali správu o ľuďoch, ktorý bol zničený, od doby, kedy bol zničený, späť až k stavbe veľkej veže, v dobe, kedy Pán zmiatol jazyk ľudí a oni boli rozptýlení do široka po tvári celej zeme, áno, a dokonca od tej doby späť až po stvorenie Adama.

18 Teraz, táto správa spôsobila, že ľud Mosiášov nesmierne žiadil, áno, boli naplnení smútkom;

avšak, dala im veľké poznanie, z ktorého sa radovali.

19 A táto správa bude napísaná neskôr; lebo hľa, je žiaduce, aby všetci ľudia poznali veci, ktoré sú napísané v tejto správe.

20 A teraz, ako som vám hovoril, že potom, čo kráľ Mosiáš učinil veci tieto, vzal dosky z mosadze a všetky veci, ktoré zachovával, a dal ich Almovi, ktorý bol synom Almu; áno, všetky záznamy, a tiež prekladateľov, a dal mu ich a prikázal mu, že ich má udržiavať a zachovávať a že má tiež viesť záznam o ľuďoch, a odovzdávať ich z jedného pokolenia na druhé, tak ako boli odovzdávané od doby, kedy Lechí opustil Jeruzalem.

KAPITOLA 29

Mosiáš navrhuje, aby namiesto kráľa boli volení sudcovia – Nespravodliví králi vedú svoj ľud k hriechu – Alma mladší je hlasom ľudu zvolený za hlavného sudcu – Je tiež vysokým kňazom nad Cirkvou – Alma starší a Mosiáš zomierajú. Okolo roku 92–91 pred Kr.

TERAZ, keď Mosiáš toto učinil, vyslal po celej krajine medzi všetok ľud prehlásenie, lebo si prial poznať ich vôľu ohľadom toho, kto má byť ich kráľom.

2 A stalo sa, že hlas ľudu prišiel, hovoriac: Prajeme si, aby Áron, syn tvoj, bol kráľom naším a pánovníkom naším.

3 Teraz, Áron vyšiel hore do

krajiny Nefi, takže mu kráľ nemohol udeliť kráľovstvo; a Áron by ani kráľovstvo neprevzal; ani žiadny iný zo synov Mosiášových nebol ochotný prevziať kráľovstvo.

4 Takže kráľ Mosiáš vyslal znova medzi ľud; áno, dokonca písané slovo vyslal medzi ľud. A toto boli slová, ktoré boli napísané, hovoriac:

5 Hľa, ó ľud môj či bratia moji, lebo vás za takých považujem, prajem si, aby ste zväžili vec, ktorú ste povolani zväžiť – lebo si prajete mať kráľa.

6 Teraz vám oznamujem, že ten, komu kráľovstvo spravodlivo prináleží, odmietol a kráľovstvo neprevezme.

7 A teraz, keby mal byť iný dosadený na miesto jeho, bojím sa, že by medzi vami vyvstali sváry. A kto vie, či by sa potom syn môj, ktorému kráľovstvo prináleží, nerozhneval a neodviedol časť tohto ľudu k sebe, čo by medzi vami spôsobilo vojny a sváry, čo by bolo príčinou preliatia mnohej krvi a prevracania ciest Pánových, áno, a zničilo by to duše mnohých ľudí.

8 Teraz, hovorím vám, budme múdri a zväžme veci tieto, lebo nemáme žiadne právo zničiť syna môjho, ani nemáme žiadne právo zničiť iného, keby bol dosadený na miesto jeho.

9 A keby sa syn môj znova obrátil k pýche svojej a k márnym veciam, odvolal by veci, ktoré povedal, a dožadoval by sa práva

svojho na kráľovstvo, čo by spôsobilo, že by sa on, a tiež ľud tento dopustili mnohého hriechu.

10 A teraz, budme múdri a hľadme vpred na veci tieto a učíme to, čo zaistí mier ľudu tomuto.

11 Takže, budem kráľom vašim po zvyšok dní svojich; ale predsa, ustanovme sudcov, aby súdili ľud tento podľa zákona nášho; a nanovo usporiadame záležitosti ľudu tohto, lebo ustanovíme za sudcov múdrych mužov, ktorí budú súdiť ľud tento podľa prikázaní Božích.

12 Teraz, je lepšie, aby bol človek súdený Bohom než človekom, lebo súdy Božie sú vždy spravodlivé, ale súdy ľudské vždy spravodlivé nie sú.

13 Takže, keby bolo možné, aby ste mohli mať za kráľov mužov spravodlivých, ktorí by nastoľovali zákony Božie a súdili ľud tento podľa prikázaní jeho, áno, keby ste mohli mať za kráľov mužov, ktorí by činili tak, ako pre ľud tento činil otec môj Benjamín – hovorím vám, keby tomu tak vždy mohlo byť, potom by bolo žiaduce, aby ste vždy mali kráľov, ktorí by panovali nad vami.

14 A dokonca ja sám som pracoval celou mocou svojou a všetkými schopnosťami, ktoré som mal, aby som vás učil prikázania Božie a aby som po celej krajine nastolil mier, aby nebolo viac vojen ani svárov, ani krádeží, ani plienenia, ani vraždenia, ani žiadnej neprávosti;

15 A ktokoľvek sa dopustil neprávosti, toho som potrestal podľa zločinu, ktorého sa dopustil, podľa zákona, ktorý nám bol daný otcami našimi.

16 Teraz, hovorím vám, pretože všetci ľudia nie sú spravodliví, nie je žiaduce, aby ste mali kráľa či kráľov, ktorí by panovali nad vami.

17 Lebo hľa, koľko neprávosti spôsobí jeden zlovoľný kráľ, áno, a aké veľké zničenie!

18 Áno, spomeňte si na kráľa Nóacha, na zlovoľnosť jeho a na ohavnosť jeho, a tiež na zlovoľnosť a ohavnosť ľudu jeho. Hľa, aké veľké zničenie prišlo na nich; a tiež boli pre neprávosti svoje uvedení do poroby.

19 A keby ich všemúdry Stvoriteľ nezakročil, a to pre ich úprimné pokánie, museli by nevyhnutne zostať v porobe až doposiaľ.

20 Ale hľa, on ich oslobodil, pretože sa pred ním pokorili; a pretože k nemu mocne volali, oslobodil ich z poroby; a tak Pán pôsobí mocou svojou vo všetkých prípadoch medzi deťmi ľudskými a vzťahuje rameno milosrdenstva k tým, ktorí vkladajú dôveru svoju v neho.

21 A hľa, teraz, hovorím vám, nemôžete zvrhnúť z trónu zlovoľného kráľa, iba ak by to bolo skrze veľký svár a preliatím mnohej krvi.

22 Lebo hľa, má svojich priateľov medzi zlovoľnými a drží okolo seba strážu svoje; a roztrhá zákony tých, ktorí pred ním vládli

v spravodlivosti; a šliape nohami svojimi prikázania Božie;

23 A schvaľuje zákony, a posielala ich medzi ľud svoj, áno, zákony po spôsobe vlastnej zlovoľnosti svojej; a ktokoľvek nepočúva zákony jeho, toho dá zničiť; a proti tým, ktorí sa vzbúria proti nemu, vyšle vojská svoje do vojny, a pokiaľ môže, tak ich zničí; a tak nespravodlivý kráľ prevracia cesty všetkej spravodlivosti.

24 A teraz hľa, hovorím vám, nie je vhodné, aby takéto ohavnosti prišli na vás.

25 Takže zvolte hlasom ľudu tohto sudcov, aby ste mohli byť súdení podľa zákonov, ktoré vám boli dané otcami vašimi, ktoré sú správne, a ktoré im boli dané rukou Pána.

26 Teraz, nie je zvykom, aby hlas ľudu niečo žiadal, čo by sa protivilo tomu, čo je správne; ale je zvykom, aby menšia časť ľudu požadovala to, čo správne nie je; takže toto budete dodržiavať a učinite to zákonom svojim – riadiť záležitosti svoje hlasom ľudu.

27 A ak príde čas, kedy hlas ľudu zvolí nepravosť, bude to čas, kedy na vás prídu súdy Božie; áno, bude to čas, kedy vás navštívi veľkým zničením, dokonca ako doteraz navštevoval krajinu túto.

28 A teraz, ak máte sudcov, a oni vás nesúdia podľa zákona, ktorý bol daný, môžete spôsobiť, že budú súdení vyšším sudcom.

29 Ak vaši vyšší sudcovia nesúdia spravodlivým súdom, necháte zhromaždiť malý počet

svojich nižších sudcov, a tí budú súdiť vašich vyšších sudcov podľa hlasu ľudu.

30 A prikazujem vám, aby ste činili veci tieto v bázni pred Pánom; a prikazujem vám, aby ste činili veci tieto, a že nemáte mať kráľa; takže ak sa bude ľud tento dopúšťať hriechov a nepravostí, budú zodpovedané na ich vlastných hlavách.

31 Lebo hľa, hovorím vám, hriechy mnohých ľudí boli spôsobené nepravosťou ich kráľov; takže ich nepravosti sú zodpovedané na hlavách ich kráľov.

32 A teraz, prajem si, aby už viac nebolo nerovnosti tejto v krajine tejto, obzvlášť medzi týmto ľudom mojím; ale prajem si, aby krajina táto bola krajinou slobody a aby sa každý človek mohol rovnako tešiť z práv svojich a výsad tak dlho, ako Pán bude pokladať za vhodné, aby sme mohli žiť a mať v dedičstve onú krajinu, áno, dokonca tak dlho, pokiaľ ktokoľvek z potomstva nášho bude na tvári krajiny tejto.

33 A mnohé ďalšie veci im kráľ Mosiáš napísal, odhaľujúc im všetky skúšky a starosti spravodlivého kráľa, áno, všetko trápenie duše pre ľud ich, a tiež všetky repťania ľudu pred kráľom svojim; a to všetko im vysvetlil.

34 A povedal im, že veci tieto by nemali byť; ale že toto bremeno by malo padnúť na celý ľud, aby každý človek niesol svoj diel.

35 A tiež im odhalil všetky nevýhody, s ktorými by sa borili,

keby nad nimi panoval nespravodlivý kráľ;

36 Áno, všetky nepravosti jeho a ohavnosti a všetky vojny a spory, a krviprelievania, a krádeže, a plienenie, a dopúšťanie sa smilstva, a nepravostí všetkého druhu, ktoré ani nemôžu byť vymenované – a povedal im, že veci tieto by nemali byť, že výslovne odporujú prikázaniam Božím.

37 A teraz, stalo sa potom, čo kráľ Mosiáš poslal veci tieto medzi ľud, že boli presvedčení o pravdivosti slov jeho.

38 Takže upustili od priania svojho mat' kráľa a započali nesmierne dychtiť po tom, aby každý človek v celej krajine mal rovnakú príležitosť; áno, a každý človek vyjadril ochotu zodpovedať za vlastné hriechy svoje.

39 Takže, stalo sa, že sa zhromaždili v skupinách po celej krajine, aby hlasovali o tých, ktorí majú byť ich sudcami, ktorí by ich súdili podľa zákona, ktorý im bol daný; a nesmierne sa radovali zo slobody, ktorá im bola udelená.

40 A ich láska k Mosiášovi zosilnela; áno, vážili si ho viac ako ktoréhokoľvek iného človeka; lebo na neho nehládali ako na tyrana, ktorý usiluje o zisk, áno, o oný mamon, ktorý kazí dušu; lebo on od nich nevymáhal bohatstvo, ani ho netešilo prelievanie krvi; ale nastolil v krajine mier

a umožnil ľudu svojmu, aby bol vyslobodený zo všelijakej poroby; takže vážili si ho, áno, nesmierne, nadmieru.

41 A stalo sa, že ustanovili sudcov, aby nad nimi panovali, či aby ich súdili podľa zákona; a toto učinili v celej krajine.

42 A stalo sa, že Alma bol ustanovený za prvého hlavného sudcu, súc tiež vysokým kňazom, lebo otec jeho mu udelil oný úrad a zveril mu správu všetkých záležitostí cirkvi.

43 A teraz, stalo sa, že Alma kráčal po cestách Pánových a zachovával prikázania jeho, a súdil súdom spravodlivým; a v krajine bol neustály mier.

44 A tak započala vláda sudcov po celej krajine Zarahemla, medzi všetkými ľuďmi, ktorí sa nazývali Nefiti; a Alma bol prvým a hlavným sudcom.

45 A teraz, stalo sa, že otec jeho zomrel, súc osemdesiat a dva roky starý, žijúc, aby plnil prikázania Božie.

46 A stalo sa, že Mosiáš tiež zomrel, v tridsiatom a treťom roku panovania svojho; súc šesťdesiat a tri roky starý; čo celkom činí päťsto a deväť rokov od doby, kedy Lechí opustil Jeruzalem.

47 A tak skončilo panovanie kráľov nad ľuďom Nefiho; a tak skončili dni Almu, ktorý bol zakladateľom ich cirkvi.

KNIHA ALMOVA

SYNA ALMOVHO

Správa Almova, ktorý bol synom Almovým a ktorý bol prvým a hlavným sudcom nad ľudom Nefiho, a tiež vysokým kňazom nad Cirkvou. Obsahuje správu o vláde sudcov a o vojnách a svá-roch medzi ľudom. A tiež správu o vojne medzi Nefitmi a Lámánitmi podľa záznamu Almovo, prvého a hlavného sudcu.

KAPITOLA 1

Nehor učí falošné náuky, zakladá cirkev, nastoluje kňazskú lstivosť a zabije Gideona – Nehor je za svoje zločiny popravený – Medzi ľudom sa šíria kňazské lstivosti a prenasledovania – Kňazi si sami zarábajú na živobytie, ľudia sa starajú o chudobných a Cirkev prosperuje. Okolo roku 91–88 pred Kr.

TERAZ, stalo sa, že v prvom roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho, od tejto doby naďalej, keď kráľ Mosiáš odišiel cestou všetkého pozemského a dobrý boj dobojoval, kráčajúc pred Bohom vzpriamene, nezanechal nikoho, kto by vládol na mieste jeho; a predsa nastolil zákony, a tie boli ľudom uznané; takže boli povinní riadiť sa zákonmi, ktoré vydal.

2 A stalo sa, že v prvom roku vlády Almu na sudcovskej stolici bol pred neho predvedený muž, aby bol súdený, muž, ktorý bol mohutný a bol známy veľkou silou svojou.

3 A obchádzal medzi ľudom, ká-žuc im to, čo vydával za slovo Bo-žie, utláčajúc cirkev; oznamujúc

ľudu, že každý kňaz a učiteľ by sa mal stať obľúbeným; a že by ne-mali pracovať vlastnými rukami svojimi, ale že by mali byť pod-porovaní ľudom.

4 A tiež ľudu svedčil, že celé ľudstvo má byť spasené posled-ného dňa a že sa nemusia stra-chovať ani chvieť, ale že môžu pozdvihnúť hlavy svoje a rado-vať sa; lebo Pán stvoril všetkých ľudí, a tiež všetkých ľudí vykúpil; a všetci ľudia majú mať nakoniec život večný.

5 A stalo sa, že učil tieto veci tak veľa, že mnohí uverili slo-vám jeho, dokonca tak veľa, že ho začali podporovať a dávať mu peniaze.

6 A on začal byť povýšený v pý-che srdca svojho a nosiť veľmi drahý odev, áno, a dokonca za-čal podľa kázania svojho zakla-dať cirkev.

7 A stalo sa, ako tak chodil, aby kázal tým, ktorí verili v slovo jeho, že stretol muža, ktorý patril k cir-kvi Božej, áno, dokonca jedného z ich učiteľov; a začal sa s ním os-tro sváriť, aby mohol zviešť ľud cirkvi; ale oný muž mu odolával, napomínajúc ho slovami Božími.

8 Teraz, meno oného muža bolo Gideon; a bol to ten, ktorý bol nástrojom v rukách Božích pri oslobodení ľudu Limhiho z poroby.

9 Teraz, pretože mu Gideon odolával slovami Božími, nahneval sa na Gideona a tasil meč svoj, a začal ho biť. Teraz Gideon, súc zošlý pokročilým vekom, takže nebol schopný odolávať ranám jeho, takže bol mečom zabitý.

10 A oný muž, ktorý ho zabil, bol zajatý ľuďom cirkvi a bol predvedený pred Almu, aby bol súdený podľa zločinov, ktoré spáchal.

11 A stalo sa, že sa postavil pred Almu a obhajoval sa s veľkou smelosťou.

12 Ale Alma mu povedal: Hľa, toto je prvýkrát, čo bola medzi ľuďom týmto zavedená kňazská ľstivosť. A hľa, ty nie si vinný iba kňazskou ľstivosťou, ale snažil si sa presadiť ju mečom; a keby medzi ľuďom týmto bola presadená kňazská ľstivosť, viedlo by to k jeho úplnému zničeniu.

13 A ty si preliat krv spravodlivého muža, áno, muža, ktorý medzi ľuďom týmto vykonal mnoho dobra; a keby sme ťa ušetrili, jeho krv by prišla odplatou na nás.

14 Takže si odsúdený k smrti podľa zákona, ktorý nám dal Mošiáš, náš posledný kráľ; a zákon tento bol ľuďom týmto uznaný; takže ľud tento sa musí riadiť zákonom týmto.

15 A stalo sa, že ho vzali; a meno jeho bolo Nehor; a odniesli ho na vrchol pahorku Manti a tam ho primäli, či skôr sám priznal medzi

nebesami a zemou, že to, čo učil ľud, je proti slovu Božiemu; a tam vytrpel potupnú smrť.

16 A predsa toto neukončilo šírenie kňazskej ľstivosti po krajine; lebo bolo mnoho tých, ktorí milovali márne veci sveta a oni chodili, kážuc falošné nauky; a toto činili kvôli bohatstvu a pocte.

17 A predsa zo strachu pred zákonom sa neopovažovali klamať, pokiaľ by to bolo známe, lebo klamári boli trestaní; takže predstierali, že kážu podľa viery svojej; a teraz, zákon nemohol nad nikým mať moc pre vieru jeho.

18 A zo strachu pred zákonom sa neopovažovali kraďnúť, lebo takí boli trestaní; ani sa neopovažovali lupiť ani vraždiť, lebo ten, kto zavraždil, bol potrestaný smrťou.

19 Ale stalo sa, že tí, ktorí nepatrili k cirkvi Božej, začali prenasledovať tých, ktorí k cirkvi Božej patrili a ktorí na seba vzali meno Kristovo.

20 Áno, prenasledovali ich a sužovali ich slovami všelijakého druhu, a to pre ich pokoru; pretože neboli pyšní vo vlastných očiach svojich a pretože si navzájom udeľovali slovo Božie bez peňazí a bez ceny.

21 Teraz, medzi ľuďom cirkvi bol prísny zákon, že nikto, kto patrí k cirkvi, nesmie povstať a prenasledovať tých, ktorí k cirkvi nepatria, a že ani medzi nimi samotnými nemá byť prenasledovanie.

22 A predsa, boli medzi nimi mnohí, ktorí začali byť pyšní a začali sa prudko sváriť s protivníkmi

svojimi, dokonca až k ranám; áno, bili sa spolu päťami.

23 Teraz, toto bolo v druhom roku vlády Almu a bolo to príčinou veľkej strasti pre cirkev; áno, bolo to príčinou veľkej skúšky pre cirkev.

24 Lebo srdcia mnohých boli zatvrdené a ich mená boli vymazané, takže na nich nebolo medzi ľuďom Božím už viac pamätané. A tiež mnohí sami odišli spomedzi nich.

25 Teraz, toto bola veľká skúška pre tých, ktorí stáli pevne vo viere; a predsa boli stáli a neochvejní v zachovávaní prikázaní Božích, a trpezlivo znášali prenasledovanie, ktoré sa na nich vršilo.

26 A keď kňazi zanechali prácu svoju, aby ľudu udeľovali slovo Božie, ľudia tiež zanechali prácu svoju, aby počúvali slovo Božie. A keď im kňazi udelili slovo Božie, všetci sa znova usilovne vrátili k práci svojej; a kňaz sa nevyvyšoval nad poslucháčov svojich, lebo kazateľ nebol lepší než poslucháč, ani učiteľ nebol o nič lepší než žiak; a tak si boli všetci rovní a všetci pracovali, každý človek podľa sily svojej.

27 A dávali z majetku svojho, každý človek podľa toho, čo mal, chudobným a núdzným, a chorým, a sužovaným; a nenesli drahý odev, boli však upravení a vzhľadní.

28 A tak usporiadali záležitosti cirkvi; a tak začali mať znova neustály mier, napriek všetkým prenasledovaniám svojim.

29 A teraz, pre pevnosť cirkvi začali byť nesmierne bohatí, majú hojnosť všetkých vecí, ktoré potrebovali – hojnosť stád a dobytku, aj krmného dobytku všetkého druhu, a tiež hojnosť obilia a zlata, a striebra, a drahocenných vecí, a hojnosť hodvábu, a jemne tkaného plátna, a všelijakého druhu dobrého prostého súkna.

30 A tak za týchto priaznivých okolností neodohnali nikoho, kto bol nahý alebo kto bol hladný, alebo kto bol smädný, alebo kto bol chorý, alebo o koho nebolo postarané; a nelipli srdcom svojím na bohatstve; takže boli štedrý ku všetkým, ako ku starým, tak k mladým, ako k porobeným, tak k slobodným, ako k mužom, tak k ženám, či už mimo cirkve alebo z cirkvi, nehládali na osobu toho, kto bol v núdzi.

31 A tak sa im darilo, a stali sa omnoho bohatšími než tí, ktorí k ich cirkvi nepatrili.

32 Lebo tí, ktorí k ich cirkvi nepatrili, holdovali kúzelníctvu a modlárstvu, či záhaľčivosti a márnym rečiam, závidi a rozbrojom; nosiac drahý odev; súc povýšení v pýche vlastných očí svojich; prenasledujúc, klamúc, kradnúc, lúpiac, páchajúc smilstvá a vraždy, a všelijaké zlovoľnosti; a predsa bol zákon uplatňovaný na všetkých tých, ktorí ho prekročili, natoľko, ako to bolo len možné.

33 A stalo sa, že keď bol takto na nich uplatňovaný zákon a keď každý človek trpel podľa toho, čo

učinil, upokojili sa a neopovažovali sa dopúšťať sa žiadnych zlovolností, ak by to bolo známe; takže medzi ľuďom Nefiho bol veľký mier až do piateho roku vlády sudcov.

KAPITOLA 2

Amlici usiluje o to, aby bol kráľom a je hlasom ľudu zavrhnutý – Jeho nasledovníci ho dosadzujú za kráľa – Amliciti vedú vojnu proti Nefitom a sú porazení – Lámániti a Amliciti spájajú sily a sú porazení – Alma zabije Amliciho. Okolo roku 87 pred Kr.

A STALO SA na počiatku piateho roku ich vlády, že medzi ľuďom vyvstal svár; lebo istý muž, ktorý sa volal Amlici, súc mužom veľmi ľstivým, áno, múdрым mužom čo do múdrosti sveta, súc podľa rádu oného muža, ktorý zabil mečom Gideona, ktorý bol podľa zákona popravený –

2 Teraz, tento Amlici k sebe ľstivosťou svojou odviedol mnoho ľudí; dokonca toľko, že začali byť veľmi mocní; a začali usilovať o dosadenie Amliciho za kráľa nad ľuďom.

3 Teraz, toto znepokojilo ľud cirkvi, a tiež všetkých tých, ktorí neboli odvedení Amliciovým presviedčaním; lebo vedeli, že podľa ich zákona musia byť také veci potvrdené hlasom ľudu.

4 Takže, keby bolo možné, aby Amlici získal hlas ľudu, on, súc zlovoľný človek, by ich pripravil o ich práva a výsady cirkvi; lebo

zámerom jeho bolo zničiť cirkev Božiu.

5 A stalo sa, že sa ľudia zhromaždili po celej krajine, každý človek podľa svojho názoru, či už bol pre Amliciho alebo proti nemu, do oddelených skupín, majúc medzi sebou mnoho sporov a podivných svárov.

6 A tak sa zhromaždili, aby v onej záležitosti odovzdali hlas svoj; a tie boli predložené sudcom.

7 A stalo sa, že hlas ľudu prišiel proti Amlicimu, takže nebol dosadený za kráľa nad ľuďom.

8 Teraz, to spôsobilo mnoho radosti v srdciach tých, ktorí boli proti nemu; ale Amlici podnecoval tých, ktorí mu boli naklonení, aby sa hnevali na tých, ktorí mu naklonení neboli.

9 A stalo sa, že sa zhromaždili a vysvätili Amliciho za kráľa svojho.

10 Teraz, keď bol Amlici nad nimi dosadený za kráľa, prikázal im, aby pozdvihli zbrane proti bratom svojim; a toto učinil, aby si ich mohol podrobiť.

11 Teraz, Amliciho ľudia boli roznávaní menom Amliciho, súc nazývaní Amliciti; a zvyšok sa nazýval Nefiti alebo ľud Boží.

12 Takže ľud Nefiho si bol vedomý zámeru Amlicitov, a takže sa pripravoval na stretnutie s nimi; áno, vyzbrojili sa mečmi a dýkami, a lukmi, a šípami, a kameňmi, a prakmi, a všelijakými zbraňami každého druhu.

13 A tak boli pripravení na stretnutie s Amlicitmi v dobe ich

príchodu. A podľa svojho počtu mali určených veliteľov a vyšších veliteľov, a hlavných veliteľov.

14 A stalo sa, že Amlici vyzbrojil mužov svojich všelijakými vojnovými zbraňami každého druhu; a tiež ustanovil nad ľuďmi panovníkov a vodcov, aby ich viedli do vojny proti ich bratom.

15 A stalo sa, že Amliciti prišli na pahorok Amnihu, ktorý je na východ od rieky Sidon, ktorá tečie okolo krajiny Zarahemla, a tam začali viesť vojnu s Nefitmi.

16 Teraz Alma, súc hlavným sudcom a správcom ľudu Nefiho, takže vyšiel s ľuďom svojím, áno, so svojimi veliteľmi a s hlavnými veliteľmi, áno, na čele vojsk svojich do boja proti Amlicitom.

17 A začali Amlicitov zabíjať na pahorku východne od Sidonu. A Amliciti bojovali s Nefitmi s veľkou silou, tak veľkou, že mnohí Nefiti pred Amlicitmi padli.

18 A predsa, Pán posilnil ruku Nefitov tak, že Amlicitov zabíjali vo veľkom krviprelievaní, takže oni pred nimi začali utekať.

19 A stalo sa, že Nefiti Amlicitov po celý onen deň prenasledovali a zabíjali ich vo veľkom krviprelievaní, tak veľkom, že z Amlicitov bolo zabitých dvanásťtisíc päťsto tridsať a dve duše; a z Nefitov bolo zabitých šesťtisíc päťsto šesťdesiat a dve duše.

20 A stalo sa, že keď Alma už viac nemohol Amlicitov prenasledovať, dal, aby ľudia jeho vztýčili stany svoje v údolí Gideon, v údolí, ktoré bolo nazývané

po onom Gideonovi, ktorý bol zabitý mečom rukou Nehora; a v tomto údolí vztýčili Nefiti stany svoje na noc.

21 A Alma vyslal zvedov, aby sledovali zvyšok Amlicitov, aby mohol poznať ich plány a ich úklady, aby sa mohol brániť proti nim, aby mohol zachovať ľud svoj od zničenia.

22 Teraz tí, ktorých vyslal, aby pozorovali tábor Amlicitov, sa volali Zeram a Amnor, a Manti, a Limher; toto boli tí, ktorí vyšli s mužmi svojimi pozorovať tábor Amlicitov.

23 A stalo sa, že sa napozajtre vrátili do tábora Nefitov vo veľkom náhlení, súc preveľmi ohromení a zasiahnutí veľkým strachom, hovoriac:

24 Hľa, sledovali sme tábor Amlicitov a k veľkému úžasu svojmu sme uvideli v krajine Minon, nad krajinou Zarahemla, smerom ku krajine Nefi, početné zástupy Lámánitov; a hľa, Amliciti sa k nim pripojili;

25 A útočia v krajine tejto na bratov našich; a tí pred nimi utekajú so stádami svojimi a s manželkami svojimi, a s deťmi svojimi k mestu nášmu; a pokiaľ sa nebudeme ponáhľať, oni sa zmocnia mesta nášho a otcovia naši a manželky naše, a deti naše budú zabité.

26 A stalo sa, že ľud Nefiho vzal stany svoje a odišiel z údolia Gideon k mestu svojmu, čo bolo mesto Zarahemla.

27 A hľa, keď prechádzali riekou

Sidon, Lámániti a Amliciti, sú takmer tak početní ako piesok morský, prišli na nich, aby ich zničili.

28 A predsa Nefiti, posilnení rukou Pána, pretože sa k nemu vrúcne modlili, aby ich oslobodil z rúk ich nepriateľov, takže Pán vypočul ich volania a posilnil ich, a Lámániti a Amliciti pred nimi padali.

29 A stalo sa, že Alma sa bil s Amlicim mečom, tvárou v tvár; a udatne spolu bojovali.

30 A stalo sa, že Alma, súc mužom Božím a súc naplnený veľkou vierou, zvolal, hovoriac: Ó Pane, buď milosrdný a ušetri život môj, aby som mohol byť nástrojom v rukách tvojich, aby som zachránil a zachoval ľud tento.

31 Teraz, keď Alma predniesol slová tieto, bojoval znova s Amlicim; a bol posilnený natoľko, že Amlicioho mečom zabil.

32 A tiež bojoval s kráľom Lámánitov; ale kráľ Lámánitov pred Almom ušiel a poslal strážu svoje, aby s Almom bojovali.

33 Ale Alma so strážami svojimi bojoval proti strážam kráľa Lámánitov, pokiaľ ich nepozabýjal a nezahnal späť.

34 A tak čistil zem, či skôr breh, ktorý bol na západ od rieky Sidon, hádzuc telá Lámánitov, ktorí boli zabití, do vôd Sidonu, aby tak ľudia jeho mali miesto, kde by mohli prejsť a bojovať s Lámánitmi a Amlicitmi na západnej strane rieky Sidon.

35 A stalo sa, že keď všetci prekročili rieku Sidon, že Lámániti a Amliciti pred nimi začali utekať, napriek tomu, že boli tak početní, že nemohli byť spočítaní.

36 A utekali pred Nefitmi do pustatiny, ktorá bola na západe a na severe, ďaleko za hranicami krajiny; a Nefiti ich udatne prenasledovali a zabýjali ich.

37 Áno, napadli ich zo všetkých strán a zabýjali ich, a hnali, pokiaľ neboli rozptýlení na západe a na severe, a pokiaľ nedosiahli pustatinu, ktorá sa nazývala Hermounts; a bola to oná časť pustatiny, ktorá bola zamorená divou a dravou zverou.

38 A stalo sa, že mnohí v pustatine na rany svoje zomreli a boli zožratí onou zverou, a tiež supmi z oblohy; a ich kosti boli nájdené a boli navršené na zemi.

KAPITOLA 3

Amliciti sa označili znamením podľa prorockého slova – Lámániti sú prekliati za svoju vzburu – Ľudia sami na seba privádzajú svoje vlastné prekliatie – Nefiti porážajú ďalšie lámánitské vojsko. Okolo roku 87–86 pred Kr.

A STALO SA, že Nefiti, ktorí neboli vojnovými zbraňami zabití, pochovali tých, ktorí zabití boli – teraz, počet zabitých nebol spočítaný, pretože ich počet bol tak veľký – potom, čo dokončili pochovávanie mŕtvych svojich, navrátili sa každý do krajiny svojej

a do domu svojho, a k manželke svojej, a k deťom svojim.

2 Teraz, mnohé ženy a deti boli zabité mečom, a tiež mnoho ich stád a ich dobytka; a tiež boli zničené mnohé ich obilné polia, lebo boli pošliapané zástupmi mužov.

3 A teraz, všetci Lámániti a Amliciti, ktorí boli zabití na brehu rieky Sidon, boli nahádzaní do vôd Sidonu; a hľa, ich kosti sú v hĺbinách morských, a je ich veľa.

4 A Amliciti sa od Nefitov odlišovali, lebo sa na čele označili červenou farbou ako Lámániti; a predsa si neoholili hlavy svoje ako Lámániti.

5 Teraz, hlavy Lámánitov boli oholené; a boli nahí, okrem kože, ktorú mali obviazanú okolo bedier svojich, a tiež brnenie svoje, ktorým boli opásaní, a luky svoje, a šípy svoje, a kamene svoje, a praky svoje, a tak ďalej.

6 A koža Lámánitov bola tmavá, podľa znamenia, ktoré bolo vložené na ich otcov, čo bolo prekliatie na nich za ich priestupky a za ich vzburu proti ich bratom, ktorí pozostávali z Nefiho, Jákoba a Jozefa, a Sáma, ktorí boli spravodliví a svätí muži.

7 A ich bratia sa usilovali o to, aby ich zničili, takže boli prekliati; a Pán Boh na nich vložil znamenie, áno, na Lámána a Lemúéla, a tiež na synov Izmaelových a na ženy izmaelitské.

8 A to bolo učinené, aby ich semeno bolo odlíšené od semena ich bratov, aby tak Pán Boh mohol zachovať ľud svoj, aby sa

snáď nepomiešali a neverili v nesprávne tradície, ktoré by viedli k ich zničeniu.

9 A stalo sa, že každý, kto zmiešal semeno svoje so semenom Lámánitov, priviedol také isté prekliatie na semeno svoje.

10 Takže ktokoľvek sa dal Lámánitmi zviest, bol nazývaný oným menom a bolo na neho vložené znamenie.

11 A stalo sa, že všetci tí, ktorí neverili v tradíciu Lámánitov, ale verili oným záznamom, ktoré boli prinesené z krajiny Jeruzalem, a tiež v tradíciu otcov svojich, ktorá bola správna, ktorí verili v prikázania Božie a zachovávali ich, boli od onej doby naďalej nazývaní Nefiti alebo ľud Nefiho –

12 A sú to oni, kto viedli záznamy, ktoré sú pravdou o ich ľuďoch, a tiež o ľuďoch Lámánitov.

13 Teraz, vrátime sa znova k Amlicitom, lebo na nich tiež bolo vložené znamenie; áno, oni sami na seba vložili znamenie, áno, dokonca červené znamenie na čelo svoje.

14 Tak je naplnené slovo Božie, lebo toto sú slová, ktoré hovoril Nefimu: Hľa, Lámánitov som preklial a vložím na nich znamenie, aby oni a ich semeno boli od tejto doby naďalej a naveky od teba a od semena tvojho oddelení, iba ak budú činiť pokánie zo zlovolnosti svojej a obrátia sa ku mne, aby som k nim mohol byť milosrdný.

15 A znova: Vložím znamenie

na toho, kto zmieša semeno svoje s bratmi tvojimi, aby aj oni boli prekliati.

16 A znova: Vložím znamenie na toho, kto bojuje proti tebe a semenu tvojmu.

17 A znova, hovorím, kto sa od teba odvráti, nebude už nazývaný semenom твоjím; a ja budem odteraz a naveky žehnať tebe a všetkým, ktorí budú nazývaní semenom твоjím; a toto boli zaslúbenia Pánove Nefimu a semenu jeho.

18 Teraz, Amliciti nevedeli, že naplňajú slová Božie, keď sa začali označovať na čelách svojich; a predsa vyšli v otvorenej vzbure proti Bohu; takže bolo nevyhnutné, aby na nich padlo prekliatie.

19 Teraz, chcel by som, aby ste pochopili, že oni sami priviedli na seba oné prekliatie; a dokonca tak každý človek, ktorý je prekliaty, privádza sám na seba vlastné odsúdenie svoje.

20 Teraz, stalo sa, že nie veľa dní po bitke, ktorú viedli Lámániti a Amliciti v krajine Zarahemla, prišlo na ľud Nefiho ďalšie vojsko Lámánitov, na rovnakom mieste, kde sa prvé vojsko stretlo s Amlicitmi.

21 A stalo sa, že bolo vyslané vojsko, aby ich z krajiny svojej vyhnalo.

22 Teraz, Alma sám, súc sužovaný zranením, nevyšiel tentoraz do bitky proti Lámánitom;

23 Ale vyslal proti nim početné vojsko; a oni vyšli a zabili mnoho

Lámánitov, a zvyšok vyhnali za hranice krajiny svojej.

24 A potom sa znova vrátili a začali nastoľovať v krajine mier, a po nejakú dobu neboli nepriateľmi svojimi trápení.

25 Teraz, všetky veci tieto sa stali, áno, všetky tieto vojny a sváry boli započaté a ukončené v piatom roku vlády sudcov.

26 A v jedinom roku boli tisíce a desiatky tisíc duší poslané do večného sveta, aby zožali odmenu svoju podľa skutkov svojich, či už boli dobré, alebo či boli zlé, aby zožali večné šťastie, alebo večnú biedu, podľa oného ducha, ktorého chceli poslúchať, či už to bol duch dobrý, alebo zlý.

27 Lebo každý človek obdrží mzdu od toho, koho chce poslúchať, a to podľa slov ducha proctva; takže nech sa stane podľa pravdy. A tak končí piaty rok vlády sudcov.

KAPITOLA 4

Alma krstí tisíce obrátených – Do Cirkvi vstupuje neprávosť a pokrok Cirkvi je pozdržaný – Nefia je menovaný hlavným sudcom – Alma sa ako vysoký kniaz venuje službe. Okolo roku 86–83 pred Kr.

TERAZ, stalo sa v šiestom roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho, že v krajine Zarahemla nebolo žiadnych svárov ani vojen;

2 Ale ľudia sa súžili, áno, veľmi sa súžili nad stratou bratov svojich, a tiež nad stratou stád svojich

a dobytku, a tiež nad stratou polí svojich s obilím, ktoré Lámániti pošliapali nohami a zničili.

3 A tak veľké boli ich strasti, že každá duša mala príčinu žiaľit; a verili, že to sú sudy Božie zoslané na nich pre ich zlovoľnosť a ich ohavnosti; takže boli prebudení, aby sa rozpomätali na povinnosť svoju.

4 A začali cirkev viesť poriadnejšie; áno, a mnohí boli pokrstení vo vodách Sidonu a boli pripojení k cirkvi Božej; áno, boli pokrstení rukou Almu, ktorý bol vysvätený za vysokého kňaza nad ľudom cirkvi rukou otca svojho Almu.

5 A stalo sa v siedmom roku vlády sudcov, že okolo tritisíc päťsto duší sa pripojilo k cirkvi Božej a boli pokrstené. A tak skončil siedmy rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho; a po celú dobu bol neustály mier.

6 A stalo sa v ôsmom roku vlády sudcov, že ľudia cirkvi začali byť pyšní pre nesmierne bohatstvo svoje a jemný hodváb svoj, a jemne tkané plátno svoje, a pre mnohé stáda svoje, a dobytok, a zlato svoje, a striebro svoje, a drahocenné veci všelijakého druhu, ktoré získali pracovitosťou svojou; a pre všetky veci tieto boli povýšení v pýche očí svojich, lebo začali nosiť preveľmi drahý odev.

7 Teraz, toto bolo príčinou veľkej strasti pre Almu, áno, a pre mnohých ľudí, ktorých Alma vysvätil, aby boli učiteľmi a kňazmi, a staršími nad cirkvou; áno, mnohí z nich boli veľmi zarmútení pre

zlovoľnosť, ktorá, ako videli, začala byť medzi ich ľuďmi.

8 Lebo videli a hľadeli s veľkým zármutkom na to, že ľudia cirkvi začali byť povýšení v pýche očí svojich a začali lipnúť srdcom svojím na bohatstve a na márných veciach sveta, že začali jeden druhým opovrhovať a prenasledovať tých, ktorí neverili, podľa ich vlastnej vôle a potešenia.

9 A tak v tomto ôsmom roku vlády sudcov začali byť medzi ľudom cirkvi veľké sváry; áno, povstala závisť a rozbroje, a zloba, a prenasledovania, a pýcha, ktorá dokonca presahovala pýchu tých, ktorí k cirkvi Božej nepatrili.

10 A tak skončil ôsmy rok vlády sudcov; a zlovoľnosť cirkvi bola veľkým kameňom úrazu pre tých, ktorí k cirkvi nepatrili; a tak cirkev začala ochabovať v pokroku svojom.

11 A stalo sa, že na počiatku deviateho roku videl Alma zlovoľnosť cirkvi, a tiež videl, že príklad cirkvi začína viesť tých, ktorí sú neveriaci, od jednej neprávosti k druhej, a tak privádza zničenie ľudu.

12 Áno, videl medzi ľuďmi veľkú nerovnosť, niektorí sa povyšovali v pýche svojej a pohrdali druhými, a obracali sa chrbtom k núdnym a k nahým, a k tým, ktorí boli hladní, a k tým, ktorí boli smädní, a k tým, ktorí boli chorí a sužovaní.

13 Teraz, toto bolo veľkou príčinou k náreku medzi ľudom, zatiaľ čo iní sa ponižovali, pomáhajúc

tým, ktorým bolo ich pomoci treba, a tak rozdávaúc z majetku svojho chudobným a núdzným, sýtiac hladných a trpiac všelijakými strastami pre Krista, ktorý príde podľa ducha proroctva;

14 Vyzerajúc onen deň, udržujúc si tak odpustenie hriechov svojich; súc naplnení veľkou radosťou zo vzkriesenia mŕtvych, podľa vôle a moci, a vyslobodenia Ježiša Krista z pút smrti.

15 A teraz, stalo sa, že Alma, vidiac strasti pokorných nasledovníkov Božích a prenasledovania, ktoré na nich vŕšil zvyšok ľudu jeho, a vidiac všetku ich nerovnosť, sa veľmi zarmútil; a predsa, Duch Pána ho neopustil.

16 A vybral si medzi staršími cirkvi jedného múdreho muža, a dal mu moc podľa hlasu ľudu, aby mohol mať moc schvaľovať zákony podľa zákonov, ktoré boli dané, a uplatňovať ich podľa zlovoľnosti a zločinov ľudu.

17 Teraz, meno tohto muža bolo Nefia a bol menovaný hlavným sudcom; a zasadol na sudcovskú stolicu, aby súdil ľud a vládol mu.

18 Teraz, Alma mu nedal úrad vysokého kňaza nad cirkvou, ale podržal si úrad vysokého kňaza pre seba; ale dal Nefiaovi sudcovskú stolicu.

19 A toto učinil, aby sám mohol vyjsť medzi ľud svoj, teda medzi ľud Nefiho, aby im mohol kázať slovo Božie, aby ich podnecoval k rozpamätaniu sa na ich povinnosti, aby mohol slovom Božím odstrániť všetku pýchu

a prefíkanosť, a všetky sváry, ktoré boli medzi ľuďom jeho, nevidiac žiaden iný spôsob, ako by ich mohol napraviť, než premôcť ich jasným svedectvom proti nim.

20 A tak na počiatku deviateho roku vlády sudcov nad ľuďom Nefiho dal Alma sudcovskú stolicu Nefiaovi a úplne sa zameral na vysoké kňazstvo svätého rádu Božieho a na svedectvo o slove, podľa ducha zjavenia a proroctva.

Slová, ktoré Alma, vysoký kňaz podľa svätého rádu Božieho, hovoril k ľudu v ich mestách a dedinách po celej krajine.

Obsiahnuté v kapitole 5.

KAPITOLA 5

Aby ľudia získali spásu, musia činiť pokánie a zachovávať prikázania, byť znovuzrodení, očistiť šat svoj skrze krv Kristovu, byť pokorní a odložiť pýchu a závisť a konať diela spravodlivosti – Dobrý pastier zvoláva svoj ľud – Tí, ktorí konajú zlé diela sú deťmi diabla – Alma svedčí o pravdivosti svojej náuky a prikazuje ľuďom, aby činili pokánie – Mená spravodlivých budú zapísané v knihe života. Okolo roku 83 pred Kr.

TERAZ, stalo sa, že Alma začal hovoril k ľudu slovo Božie, najskôr v krajine Zarahemla a odtiaľ po celej krajine.

2 A toto sú slová, ktoré hovoril k ľudu v cirkvi, ktorá bola

zriadená v meste Zarahemla, podľa vlastného záznamu jeho, hovoriac:

3 Ja, Alma, súc vysvätený otcom svojim Almom, aby som bol vysokým kňazom nad cirkvou Božou, lebo on mal moc a právomoc od Boha činiť veci tieto, hľa, hovorím vám, že začal zriaďovať cirkev v krajine, ktorá bola na hraniciach Nefi; áno, v krajine, ktorá bola nazývaná krajinou Mormon; áno, a krstil bratov svojich vo vodách Mormonu.

4 A hľa, hovorím vám, boli oslobodení z rúk ľudu kráľa Nóacha milosrdenstvom a mocou Božou.

5 A hľa, potom boli v pustatine privedení do poroby rukami Lámanitov; áno, hovorím vám, boli v zajatí a Pán ich znova oslobodil z poroby mocou slova svojho; a my sme boli privedení do krajiny tejto, a tiež sme tu začali zriaďovať cirkev Božiu po celej krajine tejto.

6 A teraz hľa, hovorím vám, bratia moji, vám, ktorí patríte k cirkvi tejto, uchovali ste si dostatočne v pamäti zajatie otcov vašich? Áno, a uchovali ste si dostatočne v pamäti milosrdenstvo jeho a zhovievavosť jeho s nimi? A navyše, uchovali ste si dostatočne v pamäti, že on oslobodil ich duše z pekla?

7 Hľa, on zmenil ich srdcia; áno, prebudil ich z hlbokého spánku a oni sa prebudili k Bohu. Hľa, boli uprostred temnoty; a predsa boli ich duše osvietené svetlom večného slova; áno, boli obvinutí

putami smrti a reťazami pekla a čakalo ich večné zničenie.

8 A teraz, pýtam sa vás, bratia moji, boli zničení? Hľa, hovorím vám: Nie, neboli.

9 A znova sa pýtam, boli oné putá smrti pretrhnuté a boli oné reťaze pekla, ktoré ich obvíjali, uvoľnené? Hovorím vám: Áno, boli uvoľnené a ich duše sa rozvinuli a oni ospevovali vykupujúcu lásku. A hovorím vám, že sú spasení.

10 A teraz, pýtam sa vás, za akých podmienok sú spasení? Áno, aké mali dôvody dúfať v spásu? Čo je príčinou toho, že sú uvoľnení z pút smrti, áno, a tiež z reťazí pekla?

11 Hľa, môžem vám to povedať – neveril otec môj Alma v slová, ktoré boli hovorené ústami Abinadiho? A nebol on svätým prorokom? Nehovoril on slová Božie a neveril im otec môj Alma?

12 A podľa viery jeho bola v srdci jeho spôsobená mocná zmena. Hľa, hovorím vám, že toto všetko je pravda.

13 A hľa, on kázal slovo otcom vašim, a v ich srdciach bola tiež spôsobená mocná zmena, a oni sa pokorili a vložili dôveru svoju v pravého a živého Boha. A hľa, boli verní až do konca; takže boli spasení.

14 A teraz hľa, pýtam sa vás, bratia moji v cirkvi, ste duchovne zrodení z Boha? Prijali ste obraz jeho do tvárí svojich? Prežili ste túto mocnú zmenu v srdciach svojich?

15 Preukazujete vieru vo

vykúpenie toho, kto vás stvoril? Hľadáte vpred okom viery a vidíte toto smrteľné telo ako pozdvihnuté do nesmrteľnosti a túto porušiteľnosť ako pozdvihnutú do neporušiteľnosti, aby ste stáli pred Bohom, aby ste boli súdení podľa skutkov, ktoré boli vykonané v smrteľnom tele?

16 Hovorím vám, môžete si predstaviť, že počujete hlas Pána hovoriaci vám v oný deň: Podďte ku mne, vy požehnaní, lebo hľa, diela vaše boli dielami spravodlivosti na tvári zeme?

17 Alebo si predstavujete, že budete môcť v oný deň Pánovi klamať a hovoriť – Pane, diela naše boli spravodlivými dielami na tvári zeme – a že on vás spasí?

18 Alebo inak, môžete si predstaviť samých seba privedených pred súdny dvor Boží s dušou svojou naplnenou vinou a výčitkami svedomia, majúc spomienku na všetku vinu svoju, áno, dokonalú spomienku na všetku zlovoľnosť svoju, áno, spomienku na to, že ste odporovali prikázaniam Božím?

19 Hovorím vám, môžete oného dňa vzhliaďnúť k Bohu s čistým srdcom a s čistými rukami? Hovorím vám, môžete vzhliaďnúť, majúc obraz Boha vyrytý v tvárach svojich?

20 Hovorím vám, môžete si myslieť, že budete spasení, keď ste dovolili, aby ste sa stali poddanými diabla?

21 Hovorím vám, oného dňa poznáte, že nemôžete byť spasení; lebo žiadny človek nemôže

byť spasený, iba ak je odev jeho omytý dobiela; áno, odev jeho musí byť čistený, pokiaľ nie je očistený od všetkej poškvرنy krvou toho, o ktorom hovorili otcovia naši, ktorý príde, aby vykúpil ľud svoj z hriechov jeho.

22 A teraz, pýtam sa vás, bratia moji, ako sa bude ktorýkoľvek z vás cítiť, keď budete stáť pred stolicou Božou, majúc odev svoj poškvرنený krvou a všelijakou špinavosťou? Hľa, ako budú veci tieto svedčiť proti vám?

23 Hľa, nebudú snáď svedčiť, že ste vrahmi, áno, a tiež že ste vinní všelijakou zlovoľnosťou?

24 Hľa, bratia moji, myslíte si, že niekto taký môže mať miesto, na ktoré by zasadol v kráľovstve Božom s Abrahámom, s Izákom a s Jákobom, a tiež so všetkými svätými prorokmi, ktorých odev je očistený a je bez poškvرنy, čistý a biely?

25 Hovorím vám: Nie; iba ak by ste urobili zo Stvoriteľa nášho klamára od počiatku alebo ak si myslíte, že je od počiatku klámárom, nemôžete sa domnievať, že takí môžu mať miesto v kráľovstve nebeskom; ale budú vyvrhnutí, lebo sú deťmi kráľovstva diabľovho.

26 A teraz hľa, hovorím vám, bratia moji, ak ste zakúsili zmenu srdca a ak sa vám chcelo spievať pieseň vykupiteľskej lásky, chcel by som sa opýtať, cítite sa tak teraz?

27 Kráčali ste uchovávajúc sa bez úhony pred Bohom? Mohli by ste

sami sebe povedať, keby ste v túto dobu boli povolaní k smrti, že ste boli dostatočne pokorní? Že odev váš bol očistený a vybielený krvou Krista, ktorý príde, aby vykúpil ľud svoj z hriechov jeho?

28 Hľa, odložili ste pýchu? Hovorím vám, ak nie, potom nie ste pripravení stretnúť sa s Bohom. Hľa, musíte sa pripraviť rýchlo; lebo kráľovstvo nebeské bude čoskoro na dosah, a taký človek nemá život večný.

29 Hľa, hovorím, je medzi vami niekto, kto neodložil závisť? Hovorím vám, že taký človek nie je pripravený; a chcel by som, aby sa pripravil rýchlo, lebo oná hodina je skoro na dosah a on nevie, kedy nadíde čas; lebo taký človek nie je nájdený nevinný.

30 A znova, hovorím vám, je medzi vami niekto, kto sa vysmieva bratovi svojmu či vší na neho prenasledovanie?

31 Beda takému, lebo nie je pripravený, a na dosah je čas, kedy bude musieť činiť pokánie, inak nemôže byť spasený!

32 Áno, a dokonca beda vám všetkým činiteľom neprávosti; čiňte pokánie, čiňte pokánie, lebo Pán Boh to povedal!

33 Hľa, on ponúka pozvanie všetkým ľuďom, lebo rameno milosrdenstva je k nim vzťahnuté a on hovorí: Čiňte pokánie a ja vás prijmem.

34 Áno, on hovorí: Poďte ku mne a požívajte z ovocia stromu života; áno, budete voľne jesť a piť z chleba a z vôd života;

35 Áno, poďte ku mne a prinášajte diela spravodlivosti a nebudete vyfatí a uvrhnutí do ohňa –

36 Lebo hľa, na dosah je čas, kedy každý, kto neprináša dobré ovocie, alebo každý, kto nečini diela spravodlivosti, bude mať príčinu nariaekať a žiaľiť.

37 Ó vy činitelia neprávosti; vy, ktorí ste nadutí v márných veciach sveta, vy, ktorí ste vyznali, že ste poznali cesty spravodlivosti, a predsa ste zišli z cesty ako ovce nemajúc pastiera, napriek tomu, že vás pastier volal a stále vás volá, ale vy nechcete hlas jeho počúvať!

38 Hľa, hovorím vám, že vás volá dobrý pastier; áno, a vlastným menom svojim vás nazýva, čo je meno Kristovo; a ak nebudete počúvať hlas dobrého pastiera, menom ktorého ste nazývaní, hľa, nie ste ovcami dobrého pastiera.

39 A teraz, ak nie ste ovcami dobrého pastiera, z akého stáda ste? Hľa, hovorím vám, že diabol je pastier váš a vy ste zo stáda jeho; a teraz, kto to môže poprieť? Hľa, hovorím vám, kto to popiera, je klamárom a dieťaťom diabla.

40 Lebo hovorím vám, že všetko, čo je dobré, pochádza od Boha, a všetko, čo je zlé, pochádza od diabla.

41 Takže ak človek prináša dobré skutky, počúva hlas dobrého pastiera a nasleduje ho; ale kto prináša skutky zlé, ten sa stáva dieťaťom diablovým, lebo počúva hlas jeho a nasleduje ho.

42 A kto tak činí, musí obdržať mzdu svoju od neho; takže ako mzdu svoju obdrží smrť, čo do vecí týkajúcich sa spravodlivosti, súc mŕtvy pre všetky dobré diela.

43 A teraz, bratia moji, chcel by som, aby ste ma vypočuli, lebo hovorím zo všetkých síl duše svojej; lebo hľa, hovoril som k vám jasne, aby ste nemohli chybiť, čiže hovoril som podľa prikázaní Božích.

44 Lebo som povolaný, aby som takto hovoril, podľa svätého rádu Božieho, ktorý je v Kristovi Ježišovi; áno, je mi prikázané, aby som stál a dosvedčil ľudu tomuto veci, ktoré hovorili otcovia naši o tom, čo príde.

45 A to nie je všetko. Myslíte si, že viem o veciach týchto sám od seba? Hľa, svedčím vám, že viem, že veci tieto, o ktorých som hovoril, sú pravdivé. A ako myslíte, že viem o ich istote?

46 Hľa, hovorím vám, že mi boli oznámené Svätým Duchom Božím. Hľa, po mnoho dní som sa postil a modlil, aby som mohol poznať veci tieto sám za seba. A teraz viem sám za seba, že sú pravdivé; lebo Pán Boh mi ich prejavil Svätým Duchom svojím; a toto je duch zjavenia, ktorý je vo mne.

47 A navyše, hovorím vám, že takto mi bolo zjavené, že slová, ktoré hovorili otcovia naši, sú pravdivé, a to podľa ducha proctva, ktoré je vo mne, ktoré je tiež prejavom Ducha Božieho.

48 Hovorím vám, že viem sám za seba, že všetko, čo vám poviem o tom, čo príde, je pravdivé; a hovorím vám, že viem, že príde Ježiš Kristus, áno, Syn, Jednorodný Otcov, plný milosti a milosrdenstva, a pravdy. A hľa, to je ten, kto príde, aby sňal hriechy sveta, áno, hriechy každého človeka, ktorý neočchvejne verí v meno jeho.

49 A teraz, hovorím vám, že toto je rád, podľa ktorého som povolaný, áno, aby som kázal milovaným bratom svojím, áno, a každému, kto v krajine prebýva; áno, aby som kázal všetkým, ako starým, tak mladým, ako porobeným, tak slobodným; áno, hovorím k vám, zostarnutým, a tiež k tým stredného veku, aj k dorastajúcemu pokoleniu; áno, aby som k nim volal, že musia činiť pokánie a byť znovuzrodení.

50 Áno, tak hovorí Duch: Čiňte pokánie, všetky končiny zeme, lebo kráľovstvo nebeské je takmer na dosah; áno, Syn Boží príde v sláve svojej, vo svojej moci, majestátnosti, sile a nadvláde. Áno, milovaní bratia moji, hovorím vám, že Duch hovorí: Hľa, sláva Kráľa celej zeme; a tiež Kráľa neba veľmi skoro zažiarí medzi všetkými deťmi ľudskými.

51 A Duch mi tiež hovorí, áno, volá ku mne mocným hlasom, hovoriac: Choď a povedz ľudu tomuto – čiňte pokánie, lebo ak nebudete činiť pokánie, nijako nemôžete zdediť kráľovstvo nebeské.

52 A znova, hovorím vám, Duch

hovorí: Hľa, sekera je priložená ku koreňu stromu; takže každý strom, ktorý nenesie dobré ovocie, bude vyťatý a uvrhnutý do ohňa, áno, do ohňa, ktorý nemôže byť strávený, dokonca do ohňa neuhasiteľného. Pozrite a pamätajte, Svätý to hovoril.

53 A teraz, milovaní bratia moji, hovorím vám, môžete odporovať slovám týmto; áno, môžete veci tieto odkladať nabok a nohami pošliapať Svätého; áno, môžete byť nadutí v pýche srdca svojho; áno, budete naďalej neustále nosiť drahý odev a lipnúť srdcami svojimi na márných veciach sveta, na bohatstve svojom?

54 Áno, budete si neustále myslieť, že ste lepší ako druhí; áno, budete neustále prenasledovať bratov svojich, ktorí sa pokorujú a kráčajú podľa svätého rádu Božieho, ktorým boli privedení do cirkvi tejto, súc posvätení Svätým Duchom, a prinášajú skutky, ktoré sú hodné pokánia –

55 Áno, budete sa neustále obracať chrbtom k chudobným a k núdzným a odopierať im z majetku svojho?

56 A nakoniec, vy všetci, ktorí budete zotrvať v zlovoľnosti svojej, hovorím vám, že to sú tí, ktorí budú vyťatí a uvrhnutí do ohňa, ibaže budú rýchlo činiť pokánie.

57 A teraz, hovorím vám, vám všetkým, ktorí si prajete nasledovať hlas dobrého pastiera, vyjdite od zlovoľných a oddeľte sa, a nedotýkajte sa ich vecí nečistých;

a hľa, ich mená budú vymazané, aby mená zlovoľných neboli počítané medzi mená spravodlivých, aby sa mohlo naplniť slovo Božie, ktoré hovorí: Mená zlovoľných nebudú zmiešané s menami ľudu môjho;

58 Lebo mená spravodlivých budú zapísané v knihe života, a im udelím dedičstvo na pravici svojej. A teraz, bratia moji, máte proti tomu čo povedať? Hovorím vám, nezáleží na tom, či proti tomu hovoríte, lebo slovo Božie sa musí naplniť.

59 Lebo je medzi vami nejaký pastier, majúci mnoho oviec, a nedozerá na ne, aby neprišli vlci a nepožrali stádo jeho? A hľa, keď sa do stáda dostane vlk, či ho nevyženie von? Áno, a nakoniec, ak môže, zničí ho.

60 A teraz, hovorím vám, že vás volá dobrý pastier; a ak budete hlas jeho počúvať, privedie vás do stáda svojho a budete ovcami jeho; a prikazuje vám, aby ste nestrpeli, aby sa medzi vás dostal dravý vlk, aby ste neboli zničení.

61 A teraz ja, Alma, prikazujem vám jazykom toho, ktorý mi prikazuje, aby ste pozorne zachovávali slová, ktoré som k vám hovoril.

62 Hovorím spôsobom príkazu k vám, ktorí patríte k cirkvi; a k tým, ktorí k cirkvi nepatria, hovorím spôsobom výzvy, hovoriac: Poďte a buďte pokrstení k pokániu, aby ste tiež vy mohli požiť z ovocia stromu života.

KAPITOLA 6

Cirkev v Zarahemle je očistená a uvedená do poriadku – Alma ide kázať do Gideonu. Okolo roku 83 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že potom, čo Alma ustal hovoriť k ľudu cirkvi, ktorá bola založená v meste Zarahemla, vysvätil kňazov a starších kladením rúk svojich podľa rádu Božieho, aby predsedali cirkvi a dohliadali na ňu.

2 A stalo sa, že každý, kto nepatril k cirkvi a kto činil pokánie z hriechov svojich, bol pokrstený k pokániu a bol prijatý do cirkvi.

3 A tiež, stalo sa, že každý, kto k cirkvi patrilo, ale kto pokánie zo zlovoľnosti svojej nečinil a nepokoril sa pred Bohom – mám na mysli tých, ktorí boli povýšení v pýche srdca svojho – tí boli zahrnutí a ich mená boli vymazané, aby neboli počítané medzi mená spravodlivých.

4 A tak začali nastoľovať poriadok cirkvi v meste Zarahemla.

5 Teraz, chcel by som, aby ste rozumeli, že slovo Božie bolo voľne dostupné všetkým, takže nikto nebol pripravený o výsadu zhromažďovať sa, aby počul slovo Božie.

6 A predsa bolo deťom Božím prikázané, aby sa často zhromažďovali a spájali sa v pôste a v mocnej modlitbe za blaho duší tých, ktorí Boha nepoznali.

7 A teraz, stalo sa, že keď Alma dal tieto nariadenia, odišiel od nich, áno, od cirkvi, ktorá bola v meste Zarahemla, a prešiel na

východ od rieky Sidon do údolia Gideon, kde bolo postavené mesto, ktoré sa nazývalo mesto Gideon, ktoré bolo v údolí, ktoré sa nazývalo Gideon, súc nazvané po onom mužovi, ktorý bol zabitý mečom rukou Nehora.

8 A Alma išiel a začal slovo Božie oznamovať cirkvi, ktorá bola založená v údolí Gideon, podľa zjavenia o pravdivosti slova, ktoré hovorili otcovia jeho, a podľa ducha proroctva, ktorý bol v ňom, podľa svedectva Ježiša Krista, Syna Božieho, ktorý príde, aby vykúpil ľud svoj z ich hriechov, a podľa svätého rádu, ktorým bol povolany. A tak je napísané. Amen.

Slová Almove, ktoré hovoril k ľudu v Gideonu, podľa vlastného záznamu jeho.

Obsiahnuté v kapitole 7.

KAPITOLA 7

Kristus sa narodí Márii – Uvoľní putá smrti a poniesie hriechy svojho ľudu – Tí, ktorí činia pokánie, sú pokrstení a zachovávajú prikázania, budú mať večný život – Špinavosť nemôže zdediť kráľovstvo Božie – Je požadovaná pokora, viera, nádej a pravá láska. Okolo roku 83 pred Kr.

HLA, milovaní bratia moji, vzhľadom na to, že mi bolo umožnené prísť k vám, takže sa vás pokúsim osloviť rečou svojou; áno,

vlastnými ústami svojimi, vzhľadom na to, že je to po prvýkrát, čo k vám hovorím slovami úst svojich, bol som úplne pripútaný k stoličnici sudcovskej, bol som veľmi zamestnaný, takže som k vám nemohol prísť.

2 A dokonca ani teraz, v túto dobu, by som nemohol prísť, keby nebolo toho, že sudcovská stolica bola daná inému, aby vládol na mieste mojom; a Pán vo veľkom milosrdenstve dal, aby som prišiel za vami.

3 A hľa, prišiel som s veľkými nádejami a s veľkým priáním, aby som zistil, že ste sa pred Bohom pokorili a že ste naďalej úpenlivo prosili o milosť jeho, aby som zistil, že ste pred ním bez úhony, aby som zistil, že nie ste v oných hrozných rozpakoch, v ktorých boli bratia naši v Zarahemle.

4 Ale požehnané buď meno Božie, že mi dal poznať, áno, dal mi preveľkú radosť z poznania, že sú opäť upevnení na ceste spravodlivosti jeho.

5 A verím, podľa Ducha Božieho, ktorý je vo mne, že tiež budem mať radosť z vás; a predsa, neprajem si, aby radosť moja z vás prišla skrze mnoho strastí a zármutku, ktoré som mal kvôli bratom v Zarahemle, lebo hľa, radosť moja z nich prichádza až potom, čo som sa predral cez veľa strastí a zármutku.

6 Ale hľa, verím, že nie ste v stave tak veľkej neviery, ako boli bratia vaši; verím, že nie ste povýšení v pýche srdca svojho;

áno, verím, že ste nelipli srdcami svojimi na bohatstve a márných veciach sveta; áno, verím, že neuctievate modly, ale že uctievate pravého a živého Boha a že hľadíte vpred s vytrvalou vierou v odpustenie hriechov svojich, ktoré príde.

7 Lebo hľa, hovorím vám, že má prísť mnoho vecí; a hľa, jedna vec je dôležitejšia než všetky ostatné – lebo hľa, nie je ďaleko čas, kedy Vykupiteľ bude žiť medzi ľuďom mojím a príde medzi nich.

8 Hľa, nehovorím, že príde medzi nás v dobe, kedy bude prebývať v smrteľnom stánku svojom; lebo hľa, Duch mi nepovedal, že tomu tak bude. Teraz, čo sa týka tejto veci, neviem; ale toľko viem, že Pán Boh má moc činiť všetky veci podľa slova svojho.

9 Ale hľa, Duch mi hovoril toľko, hovoriac: Volaj k ľudu tomuto, hovoriac – Čiňte pokánie a pripravujte cestu Pánovi, a kráčajte po cestách jeho, ktoré sú priame; lebo hľa, kráľovstvo nebeské je na dosah a Syn Boží príde na tvár zeme.

10 A hľa, narodí sa Márii v Jeruzaleme, čo je krajina predkov našich, a ona bude pannou, drahocennou a vyvolenou nádobou, ktorá bude zatienená, a počne mocou Ducha Svätého a porodí syna, áno, dokonca Syna Božieho.

11 A on pôjde, trpiac bolesti a strasti, a pokušenia všetkého druhu; a to sa stane, aby sa naplnilo slovo, ktoré hovorí, že na seba vezme bolesti a choroby ľudu svojho.

12 A vezme na seba smrť, aby mohol uvoľniť putá smrti, ktoré spútavajú ľud jeho; a vezme na seba ich slabosti, aby vnútro jeho mohlo byť naplnené milosrdenstvom podľa tela, aby poznal podľa tela, ako pomôcť ľudu svojmu podľa ich slabostí.

13 Teraz, Duch pozná všetky veci; a predsa Syn Boží bude trpieť podľa tela, aby na seba mohol vziať hriechy ľudu svojho, aby mohol vymazať ich priestupky podľa moci vyslobodenia svojho; a teraz hľa, toto je svedectvo, ktoré je vo mne.

14 Teraz, hovorím vám, že musíte činiť pokánie a byť znovuzrodení; lebo Duch hovorí, že ak nie ste znovuzrodení, nemôžete zdediť kráľovstvo nebeské; takže poďte a buďte pokrstení k pokániu, aby ste mohli byť omytí z hriechov svojich, aby ste mohli mať vieru v Baránka Božieho, ktorý sníma hriechy sveta a ktorý má moc spasíť a očistiť od všetkej nespravodlivosti.

15 Áno, hovorím vám, poďte a nebojte sa, a odložte každý hriech, ktorý vás ľahko napáda a ktorý vás zväzuje až k zničeniu, áno, poďte a vyjdite, a ukážte Bohu svojmu, že ste ochotní činiť pokánie z hriechov svojich a vstúpiť s ním do zmluvy, že budete zachovávať prikázania jeho, a dosvedčíte mu to dnes tým, že vojdete do vôd krstu.

16 A ktokoľvek toto učiní, a bude zachovávať prikázania Božie od tejto doby naďalej, ten sa

rozpamätá, že mu hovorím, áno, rozpamätá sa, že som mu hovoril, že bude mať život večný, podľa svedectva Ducha Svätého, ktorý vo mne svedčí.

17 A teraz, milovaní bratia moji, veríte veciam týmto? Hľa, hovorím vám: Áno, ja viem, že im veríte; a to, že viem, že im veríte, je prejavom Ducha, ktorý je vo mne. A teraz, pretože viera vaša v to je silná, áno, v oné veci, o ktorých som hovoril, veľká je radosť moja.

18 Lebo ako som vám hovoril od počiatku, že som si veľmi prial, aby ste neboli v onom stave rozpakov ako bratia vaši, tak som zistil, že priania moje boli uspokojené.

19 Lebo si uvedomujem, že ste na cestách spravodlivosti; uvedomujem si, že ste na ceste, ktorá vedie do kráľovstva Božieho; áno, uvedomujem si, že činíte priamymi cesty jeho.

20 Uvedomujem si, že vám to bolo oznámené svedectvom slova jeho, že on nemôže kráčať po cestách krivolakých; ani sa neodchýľuje od toho, čo hovoril; ani náznakom sa neobracia sprava doľava, či od toho, čo je správne, k tomu, čo je zlé; takže cesta jeho je jeden večný kolobeh.

21 A on neprebýva v chrámoch nesvätých; ani do kráľovstva Božieho nemôže byť prijatá špinavosť alebo niečo, čo je nečisté; takže hovorím vám, že príde čas, áno, a bude to posledného dňa, kedy ten, kto je špinavý, zostane v špinavosti svojej.

22 A teraz, milovaní bratia moji,

povedal som vám veci tieto, aby som vás prebudil k pocitu povinnosti vašej voči Bohu, aby ste pred ním mohli kráčať bez viny a aby ste mohli kráčať podľa svätého rádu Božieho, podľa ktorého ste boli prijatí.

23 A teraz, chcel by som, aby ste boli pokorní a poddajní, a jemní; aby sa s vami dalo ľahko vychádzať; plní trpezlivosti a zhovievavosti; súc umiernení vo všetkých veciach; súc usilovní v zachovávaní prikázaní Božích vo všetkých dobách; žiadajúc všetko, čoho vám treba, ako vecí duchovných, tak časných; vždy vzdávajúc Bohu vďaky za všetko, čo dostávate.

24 A hľadte, aby ste mali vieru, nádej a pravú lásku, a potom budete vždy oplývať dobrými skutkami.

25 A kiež vám Pán žehná a zachováva odev váš bez poškvرنy, aby ste nakoniec mohli byť privedení, aby ste zasadli s Abrahámom, Izákom a Jákobom, a so svätými prorokmi, ktorí boli už od tej doby, kedy počal svet, majú odev svoj bez poškvرنy, tak ako je bez poškvرنy ich odev v kráľovstve nebeskom, a už nikdy z neho nevyšli.

26 A teraz, milovaní bratia moji, hovoril som k vám slová tieto podľa Ducha, ktorý svedčí vo mne; a duša moja sa nesmierne raduje z onej nesmiernej usilovnosti a pozornosti, ktorú ste venovali slovu môjmu.

27 A teraz, kiež odo dnes naďalej a naveky spočíva na vás pokoj

Boží, a na domoch vašich, a krajinách vašich, a na stádach vašich, a dobytku vašom, a na všetkom, čo vlastníte, na ženách vašich, a deťoch vašich, podľa viery vašej a dobrých skutkoch vašich. A tak som hovoril. Amen.

KAPITOLA 8

Alma káže a krstí v Meleku – V Ammonia je odmietnutý a odchádza – Anjel mu prikazuje, aby sa vrátil a hlásal ľudu pokánie – Je prijatý Amulekom a spolu kážu v Ammonia. Okolo roku 82 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že Alma sa vrátil z krajiny Gideon, poučiac ľud z Gideonu o mnohých veciach, ktoré nemôžu byť napísané, nastoliac poriadok v cirkvi podľa toho, ako predtým učinil v krajine Zarahemla, áno, vrátil sa do vlastného domu svojho v Zarahemle, aby si odpočinul od prác, ktoré vykonával.

2 A tak skončil deviaty rok vlády sudcov nad ľuďom Nefi.

3 A stalo sa na počiatku desiateho roku vlády sudcov nad ľuďom Nefi, že Alma odtiaľ odišiel a vydal sa na cestu svoju do krajiny Melek pri západnom brehu rieky Sidon, na západe pri hraniciach pustatiny.

4 A začal učiť ľud v krajine Melek podľa svätého rádu Božieho, ktorým bol povolaný; a začal učiť ľud po celej krajine Melek.

5 A stalo sa, že k nemu prichádzali ľudia od všetkých hraníc

krajiny, ktorá bola na strane pustatiny. A boli krstení po celej krajine;

6 Tak keď dokončil prácu svoju v Meleku, odišiel odtiaľ a išiel na tri dni cesty na sever od krajiny Melek; a prišiel do mesta, ktoré sa volalo Ammonia.

7 Teraz, medzi ľuďom Nefiho bolo zvykom nazývať ich krajiny a ich mestá, a ich dediny, áno, dokonca všetky ich malé dediny, podľa mena prvého, kto ich vlastnil; a tak tomu bolo aj v krajine Ammonia.

8 A stalo sa, že keď Alma prišiel do mesta Ammonia, začal im kázať slovo Božie.

9 Teraz, Satan získal veľkú moc nad srdcami ľudí mesta Ammonia; takže nechceli počúvať slová Almove.

10 A predsa sa Alma veľmi namáhal v duchu, zápasiac s Bohom v mocnej modlitbe, aby vylial Ducha svojho na ľudí, ktorí boli v meste; aby tiež dal, aby ich mohol pokrstiť k pokániu.

11 A predsa oni zatvrdili srdcia svoje, hovoriac mu: Hľa, my vieme, že si Alma; a my vieme, že si vysoký kňaz nad cirkvou, ktorú si založil v mnohých častiach krajiny podľa tradície vašej; a my nie sme z cirkvi tvojej a neveríme v tak pochabé tradície.

12 A teraz, my vieme, že pretože nie sme z cirkvi tvojej, my vieme, že nad nami nemáš žiadnu moc; a sudcovskú stolicu si dal Nefiovi; takže nie si hlavným sudcom nad nami.

13 Teraz, keď ľudia toto hovorili

a odporovali všetkým slovám jeho, a hanobili ho, a plúvali na neho, a dali ho vyvrhnúť z mesta svojho, on odtiaľ odišiel a vydal sa na cestu k mestu, ktoré sa nazývalo Áron.

14 A stalo sa, že ako tam putoval, súc postihnutý zármutkom, predierajúc sa veľkým súžením a úzkosťou duše pre zlovoľnosť ľudí, ktorí boli v meste Ammonia, stalo sa, že keď bol Alma takto zaťažený zármutkom, hľa, ukázal sa mu anjel Pánov, hovoriac:

15 Požehnaný si, Alma; takže pozdvihni svoju hlavu a raduj sa, lebo máš veľkú príčinu radovať sa; lebo si bol verný v zachovávaní prikázaní Božích od doby, kedy si od neho obdržal prvé posolstvo svoje. Hľa, ja som ten, ktorý ti ho priniesol.

16 A hľa, som poslaný, aby som ti prikázal, aby si sa vrátil do mesta Ammonia a aby si znova kázal ľuďom mesta toho; áno, káž im. Áno, povedz im, že ak nebudú činiť pokánie, Pán Boh ich zničí.

17 Lebo hľa, oni teraz premýšľajú, ako by mohli zničiť slobodu ľudu tvojho (lebo tak hovorí Pán), čo je v rozpore s ustanoveniami a súdmi, a prikázaniami, ktoré dal ľudu svojmu.

18 Teraz, stalo sa, že potom, čo Alma obdržal od anjela Pánovho posolstvo svoje, rýchlo sa vrátil do krajiny Ammonia. A vstúpil do mesta inou cestou, áno, cestou, ktorá je na juh od mesta Ammonia.

19 A keď vstúpil do mesta, bol

vyhladovaný a povedal jednému mužovi: Dáš pokornému služobníkovi Božiemu niečo na jedenie?

20 A ten muž mu povedal: Ja som Nefita a viem, že ty si svätý prorok Boží, lebo ty si ten muž, o ktorom mi anjel povedal vo videní: Ty ho prijmeš. Takže poď so mnou do domu môjho a ja ti dám z jedla svojho; a ja viem, že budeš pre mňa a dom môj požehnaním.

21 A stalo sa, že ho oný muž prijal do domu svojho; a oný muž sa volal Amulek; a priniesol chlieb a mäso, a položil to pred Almu.

22 A stalo sa, že Alma jedol chlieb a bol nasýtený; a požehnal Amulekovi a domu jeho a vzdal vďaky Bohu.

23 A potom, čo sa najedol a bol nasýtený, povedal Amulekovi: Ja som Alma a som vysokým kňazom nad cirkvou Božou v celej krajine.

24 A hľa, bol som povolaný kázať slovo Božie medzi celým ľudom týmto podľa ducha zjavenia a proroctva; a bol som v krajine tejto a oni ma neprijali, ale vyvrhli ma a ja som sa chystal obrátiť sa ku tejto krajine naveky chrbtom.

25 Ale hľa, bolo mi prikázané, aby som sa vrátil späť a prorokoval ľudu tomuto, áno, a svedčil proti nemu o ich neprávostiach.

26 A teraz, Amulek, pretože si ma nasýtil a vzal k sebe, si požehnaný; lebo hladný som bol, lebo po mnoho dní som sa postil.

27 A Alma zostal u Amuleka mnoho dní, predtým ako začal kázať ľudu.

28 A stalo sa, že neprávosti ľudu sa ešte viac prehĺbili.

29 A prišlo k Almovi slovo, hovoriac: Choď; a povedz tiež služobníkovi môjmu Amulekovi, vyjdite a prorokujte ľuďom týmto, hovoriac – Čiňte pokánie, lebo tak hovorí Pán, ak nebudete činiť pokánie, navštívim ľud tento v hneve svojom; áno, a prudký hnep svoj neodvrátim.

30 A Alma vyšiel, a tiež Amulek, medzi ľud, aby mu hlásali slová Božie; a boli naplnení Duchom Svätým.

31 A bola im daná taká moc, že nemohli byť držaní v temniciach; ani nebolo možné, aby ich niekto zabil; a predsa moc svoju nepoužívali, dokiaľ neboli zviazaní putami a uvrhnutí do väzenia. Teraz, toto sa stalo, aby na nich Pán mohol ukázať moc svoju.

32 A stalo sa, že vyšli a začali ľudu kázať a prorokovať podľa ducha a moci, ktorú im Pán dal.

Slová Almove, a tiež slová Amulekove, ktoré boli oznamované ľudu, ktorý bol v krajine Ammonia. A tiež sú uvrhnutí do väzenia a vyslobodení zázračnou mocou Božou, ktorá v nich bola, podľa záznamu Almovo.

*Obsiahnuté v kapitolách 9 až 14
vrátane.*

KAPITOLA 9

Alma prikazuje ľudu Ammonia, aby

činil pokánie – Pán bude milosrdný k Lámánitom v posledných dňoch – Ak Nefiti opustia svetlo, budú zničení Lámánitmi – Syn Boží príde čoskoro – Vykúpi tých, ktorí činia pokánie, sú pokrstení a majú vieru v jeho meno. Okolo roku 82 pred Kr.

A ZNOVA, pretože mne, Almovi, Boh prikázal, aby som vzal Amuleka a išiel, a kázal znova ľuďom týmto, čiže ľuďom, ktorí boli v meste Ammonia, stalo sa, že keď som im začal kázať, začali sa so mnou sváriť, hovoriac:

2 Kto si ty? Myslíš si, že uveríme svedectvu jedného muža, hoc nám bude kázať, že zem sa pominie?

3 Teraz, oni nerozumeli slovám, ktoré hovorili; lebo nevedeli, že zem sa pominie.

4 A tiež povedali: Nebudeme veriť slovám tvojim, aj keby si mal prorokovať, že veľké mesto toto by malo byť zničené v jeden deň.

5 Teraz, oni nevedeli, že Boh môže činiť tak podivuhodné diela, lebo boli tvrdošijným ľuďom zatvrdeného srdca.

6 A hovorili: Kto je Boh, že nepošle medzi ľud tento viac právomoci ako jedného muža, aby im oznámil pravdu o tak veľkých a podivuhodných veciach?

7 A vystúpili, aby na mňa vztiahli ruky svoje; ale hľa, neučinili tak. A ja som smelo stál, aby som im oznamoval, áno, smelo som im svedčil, hovoriac:

8 Hľa, ó vy zlovoľné a zvrátené pokolenie, ako ste mohli zabudnúť na tradíciu otcov svojich; áno,

ako rýchlo ste zabudli na prikázania Božie.

9 Nepamätáte sa, že otec náš, Lechí, bol vyvedený z Jeruzalema rukou Božou? Nepamätáte sa, že on ich všetkých viedol pustatinou?

10 A tak rýchlo ste zabudli, koľkokrát vyslobodil otcov našich z rúk ich nepriateľov a zachoval ich od zničenia, dokonca rukami ich vlastných bratov?

11 Áno, a keby nebolo nesmiernej moci jeho a milosrdenstva jeho, a zhovievavosti jeho s nami, boli by sme museli nevyhnutne byť odrezaní z tváre zeme dávno pred touto dobou, a snáď by sme boli vydaní stavu nekonečnej biedy a bedy.

12 Hľa, teraz, hovorím vám, že on vám prikazuje, aby ste činili pokánie; a ak nebudete činiť pokánie, nemôžete nijako zdediť kráľovstvo Božie. Ale hľa, toto nie je všetko – on vám prikázal, aby ste činili pokánie, alebo vás úplne vyhladí z tváre zeme; áno, on vás navštívi v hneve svojom a neodvráti sa v prudkom hneve svojom.

13 Hľa, nepamätáte sa na slová, ktoré hovoril Lechímu, hovoriac: Nakoľko budete zachovávať prikázania moje, bude sa vám v krajine dariť? A znova je povedané toto: Nakoľko prikázania moje zachovávať nebudete, budete odrezaní z prítomnosti Pána.

14 Teraz, chcel by som, aby ste si pamätali, že nakoľko Lámániti prikázania Božie nezachovávali, boli z prítomnosti Pána odrezaní.

Teraz vidíme, že slovo Pánovo bolo vo veci tejto potvrdené a Lámániti boli odrezaní z prítomnosti jeho, od počiatku priestupkov svojich v krajine.

15 A predsa, hovorím vám, že to bude pre nich v deň súdu znesiteľnejšie než pre vás, ak zostanete v hriechoch svojich, áno, a dokonca to bude pre nich v tomto živote omnoho znesiteľnejšie než pre vás, iba ak budete činiť pokánie.

16 Lebo je mnoho zaslúbení, ktoré sú ponúknuté Lámánitom; lebo to je kvôli tradíciám ich otcov, ktoré spôsobili, že zostali vo svojom stave nevedomosti; takže Pán k nim bude milosrdný a predĺži ich bytie v krajine.

17 A v určitej dobe budú privedení k tomu, aby verili v slovo jeho a aby poznali nesprávnosť tradícií otcov svojich; a mnohí z nich budú spasení, lebo Pán bude milosrdný k všetkým, ktorí vyzývajú meno jeho.

18 Ale hľa, hovorím vám, že ak budete zotrvať v zlovoľnosti svojej, dni vaše v krajine predĺžené nebudú, lebo na vás budú vyslaní Lámániti; a ak nebudete činiť pokánie, prídu v dobe, ktorú nepoznáte, a budete navštívení úplným zničením; a bude to podľa prudkého hnevu Pánovho.

19 Lebo on nestrpí, aby ste žili v neprávostiach svojich, aby ste tak ničili ľud jeho. Hovorím vám: Nie; skôr by strpel, aby Lámániti zničili všetok ľud jeho, ktorý sa nazýva ľudom Nefiho, keby sa

snáď stalo, že by upadli do hriechov a priestupkov potom, čo obdržali toľko svetla a toľko poznania od Pána, ich Boha;

20 Áno, boli tak vysoko obľúbeným ľudom Pána; áno, boli požehnaní nad každý iný národ, pokolenie, jazyk či ľud; boli oboznámení so všetkými vecami podľa prianí svojich a viery svojej, a modlitieb ohľadom toho, čo bolo a čo je, a čo príde;

21 Boli navštevovaní Duchom Božím; hovoriac s anjelmi a boli oslovovaní hlasom Pána; a vlastniac ducha proroctva a ducha zjavenia, a tiež mnohé dary, dar hovorenia jazykmi a dar kázania, a dar Ducha Svätého, a dar prekladania;

22 Áno, a boli Bohom vyslobodení z krajiny Jeruzalem rukou Pána; boli zachraňovaní pred hladomorom a chorobami, a všelijakými ochoreniami všetkého druhu; boli posilňovaní v boji, aby nemohli byť zničení; boli čas od času vyvedení z poroby a boli udržiavaní, a zachovávaní až dodnes; a dobre sa im darilo, až boli bohatí všelijakými vecami –

23 A teraz hľa, hovorím vám, že keby sa ľud tento, ktorý obdržal tak mnohé požehnanie z ruky Pánovej, dopúšťal priestupku proti svetlu a poznaniu, ktoré majú, hovorím vám, že keby tomu tak bolo, že by upadol do priestupku, bolo by to omnoho znesiteľnejšie pre Lámánitov než pre nich.

24 Lebo hľa, zaslúbenia Pánove

sú ponúknuté Lámánitom, ale nevzťahujú sa na vás, ak sa dopúšťate priestupku; lebo nesľúbil Pán výslovne a nestanovil pevne, že ak sa budete proti nemu búriť, budete úplne vyhladení z tváre zeme?

25 A teraz, z tohto dôvodu, aby ste neboli zničení, vyslal Pán anjela svojho, aby navštívil mnohých z ľudu jeho a oznámil im, že musia vyjsť a mocne volať k ľudu tomuto, hovoriac: Čiňte pokánie, lebo kráľovstvo nebeské je blízko, na dosah;

26 A po nemnohých dňoch príde Syn Boží v sláve svojej; a sláva jeho bude slávou Jednorodeného Otcovho, plného milosti, rovnosti a pravdy, plného trpezlivosti, milosrdenstva a zhovievavosti, rýchleho vypočúť si volania ľudu svojho a odpovedať na ich modlitby.

27 A hľa, on príde, aby vykúpil tých, ktorí budú pokrstení k pokániu skrze vieru v meno jeho.

28 Takže, pripravujte cestu Pánovi, lebo na dosah je čas, kedy všetci ľudia zožnú odmenu za skutky svoje podľa toho, aké boli – ak boli spravodlivé, zožnú spásu duše svojej, podľa moci a vyslobodenia Ježiša Krista; a ak boli zlé, zožnú zatratenie duše svojej, podľa moci a zajatia diabľovho.

29 Teraz hľa, toto je hlas anjela volajúceho k ľuďom.

30 A teraz, milovaní bratia moji, lebo ste bratmi mojimi a mali by ste byť milovanými, a mali by

ste prinášať skutky hodné pokánia, pretože sa srdcia vaše značne zatvrdili proti slovu Božiemu a pretože ste strateným a padlým ľuďom.

31 Teraz, stalo sa, že keď som ja, Alma, hovoril slová tieto, hľa, ľudia sa na mňa rozhnevali, pretože som im povedal, že sú tvrdošijným ľuďom zatvrdeného srdca.

32 A tiež preto, že som im povedal, že sú strateným a padlým ľuďom, sa na mňa hnevali a snažili sa na mňa vztiahnuť ruky, aby ma uvrhli do väzenia.

33 Ale stalo sa, že Pán nestrpel, aby ma vtedy zajali a uvrhli do väzenia.

34 A stalo sa, že Amulek išiel a predstúpil, a začal im tiež kázať. A teraz, všetky slová Amulekove zapísané nie sú, a predsa časť slov jeho je zapísaná v knihe tejto.

KAPITOLA 10

Lechí je potomok Menaššeho – Amulek hovorí o anjelovom príkaze, aby sa postaral o Almu – Modlitby spravodlivých spôsobia, že je ľud ušetrený – Nespravodliví zákonníci a sudcovia kladú základy zničenia ľudu. Okolo roku 82 pred Kr.

TERAZ, toto sú slová, ktoré Amulek kázal ľudu, ktorý bol v krajine Ammonia, hovoriac:

2 Ja som Amulek; som synom Giddonaovým, ktorý bol synom Izmaelovým, ktorý bol potomkom Aminadiho; a bol to rovnaký Aminadi, ktorý vyložil nápis, ktorý bol

na stene chrámu, ktorý bol napísaný prstom Božím.

3 A Aminadi bol potomkom Ne-fiho, ktorý bol synom Lechího, ktorý vyšiel z krajiny Jeruzalem, ktorý bol potomkom Menašeho, ktorý bol synom Jozefa, ktorý bol predaný do Egypta rukou bratov svojich.

4 A hľa, aj ja som muž nemalej povesti medzi všetkými tými, ktorí ma poznajú; áno, a hľa, mám veľa príbuzných a priateľov, a tiež som dosiahol veľkého bohatstva pracovitou rukou svojej.

5 A predsa, po všetkom tomto som nikdy nevedel veľa o cestách Pánových a tajomstvách jeho, a podivuhodnej moci jeho. Hovorím, že som nikdy veľa o veciach týchto nevedel; ale hľa, mýlim sa, lebo som videl mnohé z tajomstiev jeho a z podivuhodnej moci jeho; áno, dokonca v zachovávaní životov ľudu tohto.

6 A predsa, zatvrdzoval som srdce svoje, lebo som bol mnohokrát volaný, a nechcel som počuť; takže som vedel o veciach týchto, a predsa som vedieť nechcel; takže naďalej som sa búril proti Bohu v zlovoľnosti srdca svojho, dokonca až do štvrtého dňa tohto siedmeho mesiaca, ktorý je v de-siatom roku vlády sudcov.

7 Keď som putoval, aby som navštívil veľmi blízkeho príbuzného, hľa, ukázal sa mi anjel Pánov a hovoril: Amulek, vráť sa do vlastného domu svojho, lebo máš nasýtiť proroka Pánovho; áno, svätého muža, ktorý je vyvoleným

mužom Božím; lebo sa postil po mnoho dní pre hriechy ľudu tohto a je vyhladovaný, a ty ho máš prijať do domu svojho a nasýtiť ho, a on požehná tebe a domu tvojmu; a požehnanie Pánove spočinú na tebe a na dome tvojom.

8 A stalo sa, že som poslúchol hlas anjela a vracal som sa k domu svojmu. A ako som tam išiel, našiel som oného muža, o ktorom mi anjel povedal: Ty ho máš prijať do domu svojho – a hľa, bol to ten istý muž, ktorý k vám hovoril o veciach Božích.

9 A anjel mi povedal, že je to svätý muž; a preto viem, že je to svätý muž, pretože tak hovoril anjel Boží.

10 A znova, ja viem, že veci, o ktorých svedčil, sú pravdivé; lebo hľa, hovorím vám, že akože žije Pán, dokonca tak vyslal anjela svojho, aby mi veci tieto ukázal; a toto učinil, zatiaľ čo tento Alma prebýval v dome mojom.

11 Lebo hľa, on požehnal domu môjmu, požehnal mňa a ženu moju, a deti moje, a otca môjho, a príbuzných mojich; áno, dokonca požehnal všetko príbuzenstvo moje a požehnanie Pánove spočinulo na nás podľa slov, ktoré povedal.

12 A teraz, keď Amulek povedal slová tieto, ľudia začali žasnúť, vidiac, že je viac ako len jeden svedok, ktorý svedčí o veciach, z ktorých boli obvinení, a tiež o veciach, ktoré prídu, podľa ducha proroctva, ktorý bol v nich.

13 A predsa boli medzi nimi

niektorí, ktorí ich zamýšľali vypočúvať, aby ich ľstivými prostriedkami svojimi mohli chytiť za ich slová, aby proti nim našli svedectvo, aby ich mohli vydať sudcom svojim, aby boli súdení podľa zákona a aby mohli byť zabití alebo uvrhnutí do väzenia podľa zločinu, ktorý by odhalili alebo o ktorom by proti nim svedčili.

14 Teraz, boli to oní muži, ktorí sa ich snažili zničiť, ktorí boli zákonníkmi, ktorí boli najatí či určení ľuďom, aby slúžili zákonu v dobách súdnych pojednávanií, či pri súdnych pojednávaniach o zločinoch ľudu pred sudcami.

15 Teraz, títo zákonníci boli učení vo všetkej prefíkanosti a ľstivosti ľudu; a toto im malo umožniť, aby boli zruční v povolanií svojom.

16 A stalo sa, že začali vypočúvať Amuleka, aby spôsobili, aby odporoval slovám svojim, či aby protirečil slovám, ktoré prehovorí.

17 Teraz, oni nevedeli, že Amulek môže poznať ich plány. Ale stalo sa, že ako ho začali vypočúvať, on vytyšil ich myšlienky a hovoril im: Ó vy zlovoľné a zvrátené pokolenie, vy zákonníci a pokrytci, lebo vy kladiete základy diablove; lebo vy kladiete pasce a nástrahy, aby ste chytili svätých Božích.

18 Kladiete plány, aby ste prevracali cesty spravodlivých a aby ste na hlavy svoje priviedli hnev Boží, dokonca k úplnému zničeniu ľudu tohto.

19 Áno, správne hovoril Mosiáš,

ktorý bol posledným kráľom naším, keď sa chystal odovzdať kráľovstvo, nemajúc nikoho iného, komu by ho dal, zariadiac, aby si ľud tento vládol vlastným hlasom svojim – áno, správne hovoril, že ak príde čas, kedy si hlas ľudu tohto zvolí nepravosť, to znamená, ak príde čas, kedy ľud tento upadne do priestupku, budú zrelí k zničeniu.

20 A teraz, hovorím vám, že Pán správne súdi nepravosti vaše; správne volá k ľudu tomuto hlasom anjelov svojich: Činite pokánie, činite pokánie, lebo kráľovstvo nebeské je na dosah.

21 Áno, správne volá hlasom anjelov svojich: Zostúpim medzi ľud svoj s rovnosťou a spravodlivosťou v rukách svojich.

22 Áno, a hovorím vám, že keby nebolo modlitieb spravodlivých, ktorí sú teraz v krajine, boli by ste dokonca teraz navštívení úplným zničením; avšak nebolo by to popopou, ako boli navštívení ľudia za dní Nóachových, ale bolo by to hladomorom a morom, a mečom.

23 Ale modlitbami spravodlivých ste ušetrení; takže teraz, ak budete vyvrhovať spravodlivých spomedzi seba, potom Pán nezačdrží ruku svoju; ale vyjde proti vám v prudkom hneve svojom; potom budete zasiahnutí hladomorom a morom, a mečom; a ten čas bude čoskoro na dosah, iba ak budete činiť pokánie.

24 A teraz, stalo sa, že sa ľudia na Amuleka ešte viac rozhnevali a zvolali, hovoriac: Muž tento

hanobí zákony naše, ktoré sú spravodlivé, a múdrych zákonníkov našich, ktorých sme si vybrali.

25 Ale Amulek vztiahol ruku svoju a ešte mocnejšie k nim zvolal, hovoriac: Ó vy zlovoľné a zvrátené pokolenie, prečo získal Satan tak veľkú moc nad srdcom vaším? Prečo sa mu chcete poddať, aby mal nad vami moc, aby zaslepil oči vaše, takže nechcete rozumieť slovám, ktoré sú hovorené podľa pravdy svojej?

26 Lebo hľa, svedčil som snád proti zákonu vášmu? Vy nerozumiете; hovoríte, že som hovoril proti zákonu vášmu; ale ja som proti nemu nehovoril, ale hovoril som v prospech zákona vášho, k odsúdeniu vášmu.

27 A teraz hľa, hovorím vám, základy zničenia ľudu tohto začala klásť nespravodlivosť zákonníkov vašich a sudcov vašich.

28 A teraz, stalo sa, že keď Amulek prehovoril slová tieto, ľudia proti nemu zvolali, hovoriac: Teraz vieme, že muž tento je dieťaťom diablovým, lebo nám klamal; lebo hovoril proti zákonu nášmu. A teraz hovorí, že proti nemu nehovoril.

29 A znova, hanobil zákonníkov našich a sudcov našich.

30 A stalo sa, že zákonníci vnukli do ich sŕdc, aby si pamätali veci tieto proti nemu.

31 A bol medzi nimi jeden, ktorý sa volal Zezrom. Teraz, to on v prvom rade obviňoval Amuleka a Almu, súc medzi nimi jedným z najväčších odborníkov, majúc

dočinenie v mnohých záležitostiach medzi ľuďom.

32 Teraz, zámerom týchto zákonníkov bolo dosiahnuť zisk; a dosahovali zisk podľa zamestnanosti svojej.

KAPITOLA 11

Je vysvetlený nefitský peňažný systém – Amulek sa svári so Zezromom – Kristus nespasí ľud v jeho hriechoch – Iba tí, ktorí zdedia kráľovstvo nebeské, sú spasení – Všetci ľudia vstanú v nesmrteľnosti – Po vzkriesení niet žiadnej smrti. Okolo roku 82 pred Kr.

TERAZ, v zákone Mosiášovom stálo, že každý muž, ktorý je sudcom zákona, či tí, ktorí sú ustanovení, aby boli sudcami, majú dostávať mzdu podľa času, kedy pracujú, aby súdili tých, ktorí boli pred nich predvedení, aby boli súdení.

2 Teraz, ak jeden človek dlhoval druhému a nechcel splatiť, čo dlhoval, bola na neho podaná sťažnosť sudcovi; a sudca použil právomoc a vyslal úradníkov, aby bol pred neho oný človek predvedený; a súdil oného človeka podľa zákona a dôkazov, ktoré boli proti nemu vznesené, a tak bol onen človek prinútený splatiť, čo dlžil, alebo bol zbavený majetku, alebo bol vyvrhnutý spomedzi ľudí ako zlodej a lupič.

3 A tento sudca dostal mzdu svoju podľa času svojho – senin zlata za deň, či senum striebra, čo

sa rovná seninu zlata; a to je podľa zákona, ktorý bol daný.

4 Teraz, toto sú názvy rôznych kúskov ich zlata a ich striebra podľa ich hodnoty. A tieto názvy dali Nefiti, lebo nepočítali podľa spôsobu Židov, ktorí boli v Jeruzaleme; ani nemerali podľa spôsobu Židov; ale menili svoje počítanie a meranie podľa názoru a okolností ľudu v každom pokolení až do vlády sudcov, a bolo to zavedené kráľom Mosiášom.

5 Teraz, toto počítanie je takéto – senin zlata, seon zlata, šam zlata a limna zlata.

6 Senum striebra, amnor striebra, ezrom striebra a onti striebra.

7 Senum striebra sa rovnal seninu zlata alebo miere jačmeňa, a tiež miere každého druhu obilia.

8 Teraz, množstvo seonu zlata bolo dvojnásobkom hodnoty seninu.

9 A šam zlata bol dvojnásobkom hodnoty seonu.

10 A limna zlata mala hodnotu týchto všetkých.

11 A amnor striebra bol rovnako veľký ako dva senumy.

12 A ezrom striebra bol rovnako veľký ako štyri senumy.

13 A onti bol rovnako veľký ako tieto všetky.

14 Teraz, toto je hodnota menších čiastok ich počítania –

15 Šiblon je polovica senumu; takže, jeden šiblon za polovicu miery jačmeňa.

16 A šiblum je polovica šiblonu.

17 A léach je polovica šiblumu.

18 Teraz, toto je ich čiastka, podľa ich počítania.

19 Teraz, antion zlata sa rovná trom šiblonom.

20 Teraz, bolo to iba za účelom toho, aby dosiahli zisk, pretože dostávali mzdu svoju podľa zamestnanosti svojej, takže podnecovali ľud k povstaniam a všelijakým nepokojom, a zlovolnosti, aby boli viac zamestnaní, aby získali peniaze podľa prípadov, ktoré pred nich boli predvedené; takže podnecovali ľud proti Almovi a Amulekovi.

21 A tento Zezrom začal vypočúvať Amuleka, hovoriac: Odpovieš mi na niekoľko otázok, na ktoré sa ťa opýtam? Teraz, Zezrom bol muž, ktorý bol odborníkom v nástrojoch diablových, aby mohol ničiť to, čo je dobré; takže hovoril Amulekovi: Odpovieš mi na otázky, ktoré ti položím?

22 A Amulek mu hovoril: Áno, ak to bude podľa Ducha Pánovho, ktorý je vo mne; lebo nepoviem nič, čo by bolo proti Duchu Pánovmu. A Zezrom mu povedal: Hľa, tu je šesť ontiov striebra, a tie všetky ti dám, ak poprieš súcnosť Najvyššej Bytosti.

23 Teraz, Amulek povedal: Ó ty dieťa pekla, prečo ma pokúšaš? Ty nevieš, že spravodliví sa takým pokušeniam nepoddávajú?

24 Ty veríš, že niet žiadneho Boha? Hovorím ti: Nie, ty vieš, že je Boh, ale ty viac miluješ mamon ako jeho.

25 A teraz, ty si mi klamal pred Bohom. Hovoril si mi – Hľa,

týchto šesť ontiov, ktoré majú veľkú cenu, ti dám – keď si mal v srdci svojom, že si ich ponecháš; a jediným priáním tvojím bolo, aby som poprel pravého a živého Boha, aby si mal príčinu zničiť ma. A teraz, hľa, za toto veľké zlo budeš mať odmenu svoju.

26 A Zezrom mu povedal: Ty hovoríš, že je pravý a živý Boh?

27 A Amulek povedal: Áno, je pravý a živý Boh.

28 Teraz, Zezrom povedal: Je viac ako jeden Boh?

29 A on odpovedal: Nie.

30 Teraz, Zezrom mu znova hovoril: Ako vieš o veciach týchto?

31 A on povedal: Anjel mi ich oznámil.

32 A Zezrom znova povedal: Kto je ten, ktorý príde? Je to Syn Boží?

33 A on mu povedal: Áno.

34 A Zezrom znova povedal: Spasí ľud svoj v ich hriechoch? A Amulek odpovedal a povedal mu: Hovorím ti, nespasí, lebo je nemožné, aby poprel slovo svoje.

35 Teraz, Zezrom povedal ľudu: Hľadte, nech si veci tieto zapamätáte; lebo on povedal, že je len jeden Boh; avšak hovorí, že príde Syn Boží, ale ľud svoj nespasí – ako keby mal právomoc prikazovať Bohu.

36 Teraz, Amulek mu znova povedal: Hľa, ty si klamal, lebo hovoríš, že som hovoril, ako keby som mal právomoc prikazovať Bohu, pretože som hovoril, že nespasí ľud svoj v ich hriechoch.

37 A znova ti hovorím, že ich

v ich hriechoch spasí nemôže; lebo ja nemôžem poprieť slovo jeho a on povedal, že žiadna nečistá vec nemôže zdediť kráľovstvo nebeské; takže, ako môžete byť spasení, ak nezeddíte kráľovstvo nebeské? Takže nemôžete byť spasení v hriechoch svojich.

38 Teraz, Zezrom mu znova povedal: Je Syn Boží oným skutočným Večným Otcom?

39 A Amulek mu povedal: Áno, on je skutočným Večným Otcom neba a zeme, a všetkých vecí, ktoré na nich sú; on je začiatok a koniec, prvý a posledný;

40 A príde na svet, aby vykúpil ľud svoj; a vezme na seba priestupky tých, ktorí veria v meno jeho; a to sú tí, ktorí budú mať život večný, a k nikomu inému spása nepríde.

41 Takže zlovoľní zostanú, ako keby nebolo učinené žiadne vykúpenie, okrem toho, že budú uvoľnené putá smrti; lebo hľa, príde deň, kedy všetci vstanú z mŕtvych a stanú pred Bohom, a budú súdení podľa skutkov svojich.

42 Teraz, je smrť, ktorá sa nazýva smrťou časnou; a smrť Kristova uvoľní putá tejtočasnej smrti, takže všetci budú pozdvihnutí z tejtočasnej smrti.

43 Duch a telo budú opäť spojené v dokonalej podobe svojej; ako končatina, tak kĺb budú znovuzriadené do vlastnej schránky svojej, dokonca ako sme teraz v túto dobu; a budeme privedení, aby sme stáli pred Bohom, veďiac dokonca tak ako vieme teraz

a budeme mať jasnú spomienku na všetku vinu svoju.

44 Teraz, toto znovuzriadenie príde ku všetkým, ako k starým, tak k mladým, ako k porobeným, tak k slobodným, ako k mužom, tak k ženám, ako k zlovoľným, tak k spravodlivým; dokonca ani jeden vlas z ich hlavy nebude stratený; ale všetko bude znovuzriadené do dokonalej schránky svojej, ako je to teraz, čiže v tele, a budú predvedení a obžalovaní pred stolicou Krista Syna a Boha Otca, a Svätého Ducha, ktorý je jeden Večný Boh, aby boli súdení podľa skutkov svojich, či už boli dobré alebo či už boli zlé.

45 Teraz hľa, hovoril som ti o smrti smrteľného tela, a tiež o vzkriesení smrteľného tela. Hovorím ti, že toto smrteľné telo bude pozdvihnuté ako telo nesmrtelné, to jest zo smrti, dokonca z prvej smrti k životu, takže oni už viac nemôžu zomrieť; ich duch sa spojí s ich telom, aby neboli nikdy rozdelení; takto sa celok stane duchovným a nesmrteľným, takže oni už viac neuvidia porušiteľnosť.

46 Teraz, keď Amulek dokončil slová tieto, ľudia znova začali žasnúť, a tiež Zezrom sa začal triasť. A tak skončili slová Amulekove, alebo toto je všetko, čo som napísal.

KAPITOLA 12

Alma sa svári so Zezromom –

Tajomstvá Božie môžu byť dané iba verným – Ľudia sú súdení podľa toho, čomu veria, podľa svojich myšlienok, slov a skutkov – Zlovoľní vytrpia duchovnú smrť – Tento smrteľný život je skúšobným stavom – Plán vykúpenia uskutočňuje vzkriesenie a, skrze vieru, odpustenie hriechov – Kajúcný má nárok na milosrdenstvo skrze Jednorodného Syna. Okolo roku 82 pred Kr.

TERAZ, Alma, vidiac, že slová Amulekove umlčali Zezroma, lebo zrel, že Amulek ho pristihol, keď klamal a podvádzal, aby ho zničil, a vidiac, že sa začal triasť pri vedomí viny svojej, otvoril ústa svoje a začal k nemu hovoriť a potvrdzovať slová Amulekove, a vysvetľovať ďalšie veci, či odhaľovať písma okrem toho, čo učinil Amulek.

2 Teraz, slová, ktoré Alma prehovoril k Zezromovi, počuli aj ľudia okolo; lebo zástup bol veľký, a on hovoril takto:

3 Teraz, Zezrom, vidíš, že si bol pristihnutý pri klamstve a prefiakanosti, lebo si neklamal len ľuďom, ale klamal si Bohu; lebo hľa, on pozná všetky myšlienky tvoje a ty vidíš, že Duchom jeho nám boli myšlienky tvoje oznámené;

4 A ty vidíš, že my vieme, že plán tvoj bol veľmi prešibaný plán, podľa prešibanosti diablovej, aby si klamal a podvádzal ľud tento a aby si ich mohol postaviť proti nám, aby nás hanobili a vyvrhli nás –

5 Teraz, toto bol plán protivníka

tvojho a on v tebe použil moc svoju. Teraz, chcel by som, aby si si zapamätal, že to, čo ti hovorím, hovorím všetkým.

6 A hľa, hovorím vám všetkým, že toto bola pasca protivníka, ktorú nastražil, aby chytil ľud, aby si vás mohol podmaniť, aby vás mohol obvinúť reťazami svojimi, aby vás mohol spútať k večnému zničeniu, podľa moci zajatia svojho.

7 Teraz, keď Alma prehovoril slová tieto, Zezrom sa začal triasť ešte viac, lebo bol viac a viac presvedčený o moci Božej; a tiež bol presvedčený, že Alma a Amulek ho poznajú, lebo bol presvedčený, že poznajú myšlienky a zámery srdca jeho; lebo im bola daná moc, aby mohli poznať veci tieto podľa ducha prorocstva.

8 A Zezrom sa ich začal usilovne vypytovať, aby sa dozvedel viac o kráľovstve Božom. A hovoril Almovi: Čo znamená to, čo hovoril Amulek o vzkriesení mŕtvych, že všetci vstanú z mŕtvych, ako spravodliví, tak nespravodliví, a budú privedení, aby stáli pred Bohom, aby boli súdení podľa skutkov svojich?

9 A teraz, Alma mu začal objasňovať veci tieto, hovoriac: Mnohým je dané poznať tajomstvá Božie; a predsa majú prísny príkaz, aby neprezradzovali tajomstvá tieto, iba podľa tej časti slova jeho, ktorú on poskytuje deťom ľudským podľa pozornosti a usilovnosti, ktorú mu venujú.

10 A takže, ten, kto bude

zatvrdzovať srdce svoje, ten istý obdrží menšiu časť slova; a tomu, kto nebude zatvrdzovať srdce svoje, tomu bude daná väčšia časť slova, až kým mu nebude dané poznať tajomstvá Božie, až kým ich nebude poznať v plnosti.

11 A tí, ktorí budú zatvrdzovať srdcia svoje, tým je daná menšia časť slova, až kým nevedia nič o tajomstvách jeho; a potom sú zajatí diablom a vedení podľa vôle jeho do záhuby. Teraz, to je to, čo je mienené onými reťazami pekla.

12 A Amulek jasne hovoril o smrti a o pozdvihnutí z tejto smrteľnosti do stavu nesmrteľnosti, a o privedení pred stolicu Božiu, aby sme boli súdení podľa skutkov svojich.

13 Potom, ak boli srdcia naše zatvrdené, áno, ak sme zatvrdili srdcia svoje proti slovu natoľko, že sa v nás nenachádza, potom bude náš stav hrozný, lebo potom budeme odsúdení.

14 Lebo slová naše nás odsúdia, áno, všetky skutky naše nás odsúdia; nebudeme nájdení bez poškrvny; a myšlienky naše nás tiež odsúdia; a v tomto hroznom stave sa neodvážime vzhliadnúť k Bohu svojmu; a boli by sme radšej, keby sme mohli prikázať skalám a horám, aby na nás padli a ukryli nás pred prítomnosťou jeho.

15 Ale to nemôže byť; musíme vystúpiť a postaviť sa pred ním v sláve jeho a v sile jeho, a v jeho moci, majestátnosti a nadvláde, a priznať sa k večnej hanbe svojej, že všetky súdy jeho sú

spravodlivé; že on je spravodlivý vo všetkých dielach svojich a že je milosrdný k deťom ľudským, a že má všetku moc spasť každého človeka, ktorý verí v meno jeho a prináša ovocie hodné pokánia.

16 A teraz hľa, hovorím ti, že potom príde smrť, dokonca druhá smrť, ktorá je smrťou duchovnou; potom nastane čas, kedy každý, kto zomrie v hriechoch svojich čo do časnej smrti, zomrie tiež smrťou duchovnou; áno, zomrie čo do vecí týkajúcich sa spravodlivosti.

17 Potom nadíde čas, kedy ich muky budú ako jazero ohňa a síry, ktorého plameň stúpa hore na veky vekov; a potom nastane čas, kedy budú spútaní k večnému zničeniu podľa moci a zajatia Satanovho, pretože on si ich podrobil podľa vôle svojej.

18 Potom, hovorím ti, budú, akoby nebolo učinené žiadne vykúpenie; lebo nemôžu byť vykúpení podľa spravodlivosti Božej; a nemôžu zomrieť, pretože už nebude porušiteľnosti.

19 Teraz, stalo sa, že keď Alma ustal hovoriť slová tieto, ľud začal ešte viac žasnúť;

20 Ale bol tam istý Antiona, ktorý bol medzi nimi hlavným vládcom, a ten vystúpil a povedal mu: Čo si to hovoril o tom, že človek vstane z mŕtvych a bude premenený z tohto smrteľného stavu do nesmrteľného, takže duša nebude môcť nikdy zomrieť?

21 Čo znamená písmo, ktoré hovorí, že Boh umiestnil na východe záhrady Éden cherubov

a plamenný meč, aby tam naši prví rodičia nevstúpili a nepožili z ovocia stromu života, a nežili naveky? A tak vidíme, že nijako nebolo možné, aby žili naveky.

22 Teraz, Alma mu povedal: To som sa práve chystal vysvetliť. Teraz, vidíme, že Adam padol tým, že požil zo zakázaného ovocia, podľa slova Božieho; a tak vidíme, že pádom jeho sa celé ľudstvo stalo strateným a padlým ľudom.

23 A teraz hľa, hovorím ti, že keby bolo možné, aby Adam vtedy požil z ovocia stromu života, nebolo by žiadnej smrti, a slovo by bolo prázdne a urobilo by z Boha klamára, lebo on hovoril: Ak požiješ, určite zomrieš.

24 A my vidíme, že smrť prichádza na ľudstvo, áno, oná smrť, o ktorej hovoril Amulek, ktorá je smrťou časnou; a predsa človeku bola daná doba, v ktorej môže činiť pokánie; takže tento život sa stal stavom skúšobným; dobou prípravy na stretnutie s Bohom; dobou prípravy na oný nekonečný stav, o ktorom sme hovorili, ktorý nastane po vzkriesení mŕtvych.

25 Teraz, keby nebolo plánu vykúpenia, ktorý bol ustanovený od založenia sveta, nemohlo by byť žiadneho vzkriesenia mŕtvych; ale bol ustanovený plán vykúpenia, ktorý oné vzkriesenie mŕtvych, o ktorom sa hovorilo, uskutoční.

26 A teraz hľa, keby bolo možné, aby naši prví rodičia mohli ísť a požiť zo stromu života, boli by naveky biedni, nemajúc žiadneho prípravného stavu; a tak by bol

plán vykúpenia zmarený a slovo Božie by bolo prázdne, nemajúc žiadneho účinku.

27 Ale hľa, tak tomu nebolo; ale ľuďom bolo určené, že musia zomrieť; a po smrti musia prísť k súdu, dokonca k rovnakému súdu, o ktorom sme hovorili, ktorý je koncom.

28 A potom, čo Boh určil, že na človeka prídu veci tieto, hľa, potom videl, že je žiaduce, aby človek vedel o veciach, ktoré im určil;

29 Takže vyslal anjelov, aby s nimi hovorili, ktorí spôsobili, že ľudia uzreli slávu jeho.

30 A oni začali od tej doby naďalej vzývať meno jeho; takže Boh s ľuďmi hovoril a oboznámil ich s plánom vykúpenia, ktorý bol pripravený od založenia sveta; a s týmto ich zoznamoval podľa ich viery a ich pokánia, a podľa ich svätých skutkov.

31 A preto, dal ľuďom prikázania, pretože oni najskôr prestúpili prvé prikázania čo do vecí, ktoré sú časné, a stali sa ako bohovia, rozoznávajúc dobro od zla, uvedúc samých seba do stavu, kedy mohli jednať, alebo súc uvedení do stavu, kedy mohli jednať podľa vôle svojej a potešenia, či už budú činiť zlo, alebo či už budú činiť dobro –

32 Takže Boh, oboznámiač ich s plánom vykúpenia, im dal prikázania, že nemajú činiť zlo, ktorého trestom je druhá smrť, čo je smrť večná čo do vecí týkajúcich sa spravodlivosti; lebo nad takými nemôže mať plán

vykúpenia žiadnej moci, lebo skutky spravodlivosti nemôžu byť zničené, podľa najvyššej dobrotivosti Božej.

33 Ale Boh volal k ľuďom v mene Syna svojho (a toto bol plán vykúpenia, ktorý bol daný), hovoriac: Ak budete činiť pokánie a ak nebudete zatvrdzovať srdcia svoje, potom k vám budem milosrdný, skrze Jednorodného Syna svojho;

34 Takže, každý, kto činiť pokánie a nezatvrdzuje srdce svoje, bude mať nárok na milosrdenstvo skrze Jednorodného Syna môjho, k odpusteniu hriechov svojich; a títo vojdú do odpočínutia môjho.

35 A ktokoľvek, kto bude zatvrdzovať srdce svoje a bude činiť nepravosť, hľa, prisahám v hneve svojom, že ten do odpočínutia môjho nevojde.

36 A teraz, bratia moji, hľa, hovorím vám, že ak budete zatvrdzovať srdcia svoje, nevojdete do odpočínutia Pánovho; takže nepravosť vaša ho popudzuje, takže zosiela na vás hnev svoj, ako pri prvom popudení, áno, podľa slova svojho pri poslednom popudení, rovnako ako pri prvom, k večnému zničeniu duší vašich; takže, podľa slova jeho, k poslednej smrti, rovnako ako k prvej.

37 A teraz, bratia moji, vidiac, že poznáme veci tieto, a ony sú pravdivé, čiňme pokánie a nezatvrdzujme srdcia svoje, aby sme nepopudzovali Pána, svojho Boha, aby na nás neuvalil hnev svoj pre tieto jeho druhé prikázania, ktoré nám dal; ale vojdime do

odpočinutia Božieho, ktoré je pripravené podľa slova jeho.

KAPITOLA 13

Muži sú povolávaní ako vysokí kňazi pre svoju nesmiernu vieru a dobré skutky – Majú učiť prikázania – Skrze spravodlivosť sú posvätení a vchádzajú do odpočinutia Pánovho – Melchisedek bol jedným z nich – Anjeli oznamujú radostné zvesti po celej krajine – Zjavia ozajstný príchod Krista. Okolo roku 82 pred Kr.

A ZNOVA, bratia moji, chcel by som upnúť myseľ vašu na onú dobu, kedy Pán Boh dal deťom svojim prikázania tieto; a chcel by som, aby ste si pamätali, že Pán Boh vysväcoval kňazov podľa svätého rádu svojho, ktorý bol podľa rádu Syna Jeho, aby učili ľud veci tieto.

2 A títo kňazi boli vysväcovaní podľa rádu Syna jeho takým spôsobom, aby ľud vedel, akým spôsobom vzhliadať k Synovi jeho pre vykúpenie.

3 A toto je spôsob, akým boli vysväcovaní – súc povolávaní a pripravovaní od založenia sveta podľa vedomosti Božej na základe nesmiernej viery svojej a dobrých skutkov; najskôr súc ponechaní zvoliť si dobro, alebo zlo; takže, zvoliac si dobro a prejavujúc veľmi veľkú vieru, sú povolani svätým povolaním, áno, oným svätým povolaním, ktoré bolo pre takých pripravené s prípravným vykúpením a podľa neho.

4 A tak boli povolaní k tomuto svätému povolaniu na základe viery svojej, zatiaľ čo iní odmietali Ducha Božieho na základe tvrdosti sŕdc svojich a zaslepenosti mysli svojich, zatiaľ čo keby toho nebolo, mohli mať rovnako veľkú výsadu ako ich bratia.

5 Či skrátka, najskôr boli v rovnakom postavení ako ich bratia; tak bolo toto sväté povolanie pripravené od založenia sveta pre takých, ktorí nebudú zatvrdzovať srdce svoje, súc v uzmiernení a skrze uzmiernenie Jednorodného Syna, ktoré on pripravil –

6 A tak súc povolani týmto svätým povolaním a vysvätení do vysokého kňazstva svätého rádu Božieho, aby učili deti ľudské prikázaniam jeho, aby i oni mohli vojsť do odpočinutia jeho –

7 Toto vysoké kňazstvo je podľa rádu Syna jeho, rádu, ktorý bol od založenia sveta; či inými slovami, je bez počiatku dní či konca rokov, súc pripravený od večnosti do celej večnosti podľa vedomosti jeho o všetkých veciach –

8 Teraz, boli vysvätení týmto spôsobom – súc povolani svätým povolaním a vysvätení svätým obradom, a berúc na seba vysoké kňazstvo svätého rádu, ktoré povolanie a obrad, a vysoké kňazstvo je bez počiatku či konca –

9 Tak sa stávajú vysokými kňazmi naveky, podľa rádu Syna, Jednorodného Otcovho, ktorý je bez počiatku dní či konca rokov, ktorý je plný milosti, rovnosti a pravdy. A tak tomu je. Amen.

10 Teraz, ako som hovoril o svätom ráde, či o tomto vysokom kňazstve, bolo mnoho tých, ktorí boli vysvätení a stali sa vysokými kňazmi Božími; a bolo to na základe ich nesmiernej viery a pokánia, a ich spravodlivosti pred Bohom, lebo si radšej zvolili činiť pokánia a spravodlivosť, než by zahynuli;

11 Takže boli povolani podľa svätého rádu tohto a boli posvätení a odev ich bol omytý dobiela krvou Baránkovou.

12 Teraz, oni, súc posvätení Duchom Svätým, ucinia odev svoj bielym, súc pred Bohom čistí a bez poškvرنy, nemohli pozerat na hriech, iba ak s odporom; a bolo veľa tých, nesmierne veľa, ktorí boli ucinení čistými a vošli do odpočinutia Pána, svojho Boha.

13 A teraz, bratia moji, chcel by som, aby ste sa pokorili pred Bohom a prinášali ovocie hodné pokánia, aby ste i vy mohli vojsť do oného odpočinutia.

14 Áno, pokorte sa tak ako ľud za dní Melchisedeka, ktorý bol tiež vysokým kňazom podľa toho istého rádu, o ktorom som hovoril, ktorý tiež vzal na seba vysoké kňazstvo naveky.

15 A bol to ten istý Melchisedek, ktorému Abrahám platil desiatky; áno, dokonca otec náš Abrahám platil desiatky, jeden desiaty diel zo všetkého, čo vlastnil.

16 Teraz, tieto obrady boli týmto spôsobom dané, aby tak ľud mohol vzhliadať na Syna Božieho, a to bolo predobrazom rádu jeho,

čiže to bol rád jeho, a to bolo učinené, aby mohli k nemu vzhliadať pre odpustenie hriechov svojich, aby mohli vojsť do odpočinutia Pánovho.

17 Teraz, tento Melchisedek bol kráľ nad krajinou Sálem; a ľud jeho zosilnel v neprávosti a v ohavnosti; áno, všetci zišli z cesty; boli plní všelijakej zlovoľnosti;

18 Ale Melchisedek, prejaviac mocnú vieru a obdržiac úrad vysokého kňazstva podľa svätého rádu Božieho, kázal ľudu svojmu pokánia. A hľa, oni činili pokánia; a Melchisedek nastolil v krajine mier za dní svojich; takže bol nazývaný kniežaťom pokoja, lebo bol kráľom Sálemu; a vládol pod otcom svojím.

19 Teraz, boli mnohí pred ním, a tiež boli mnohí potom, ale žiadny nebol väčší; takže, zmienili sa podrobnejšie o ňom.

20 Teraz, nemusím túto vec opakovať; to, čo som povedal, postačí. Hľa, písma sú pred vami; ak ich budete prekrucovať, bude to k vlastnej skaze vašej.

21 A teraz, stalo sa, že keď im Alma hovoril slová tieto, vztiahol k nim ruku svoju a zvolal mocným hlasom, hovoriac: Teraz je čas činiť pokánia, lebo deň spásy sa blíži;

22 Áno, a hlas Pánov to ústami anjelov oznamuje všetkým národom; áno, oznamuje to, aby mohli mať radostné zvesti veľkej radosti; áno, hlása tieto radostné zvesti medzi všetkým ľudom mojím, áno, dokonca aj tým, ktorí sú

rozptýlení doširoka po tvári zeme; a preto ony prišli k nám.

23 A sú nám oznámené jasnými slovami, aby sme mohli porozumieť, takže nemôžeme chybovať; a to preto, že sme tulákmi v cudzej krajine; takže sme tak vysoko obľúbení, lebo sú nám tieto radostné zvesti oznamované vo všetkých častiach vinice našej.

24 Lebo hľa, anjeli ich v dobe tejto oznamujú mnohým v krajine našej; a to preto, aby pripravili srdcia detí ľudských na to, aby prijali slovo jeho v dobe príchodu jeho v sláve jeho.

25 A teraz, my len čakáme na to, kedy si vypočujeme radostnú novinu, ktorá nám bude oznámená ústami anjelov, o príchode jeho; lebo oný čas príde, nevieme ako skoro. Kiež by Boh dal, aby to bolo za dní mojich; ale či už to bude skôr alebo neskôr, budem sa z toho radovať.

26 A spravodlivým a svätým ľuďom to bude ústami anjelov v dobe príchodu jeho oznámené, aby sa slová otcov našich mohli naplniť podľa toho, čo o ňom hovorili, čo bolo podľa ducha proctva, ktorý bol v nich.

27 A teraz, bratia moji, prajem si z celej hĺbky srdca svojho, áno, s veľkou úzkosťou až k bolesti, aby ste počúvali slová moje a zavrhlí hriechy svoje, a neodkladali deň pokánia svojho;

28 Ale aby ste sa pokorili pred Pánom a vzývali sväté meno jeho, a bdeli, a modlili sa stále, aby ste neboli pokúšaní nad to, čo môžete

zniest, a tak aby ste boli vedení Duchom Svätým, stávajúc sa pokornými, miernymi, poddajnými, trpezlivými, plnými lásky a všetkej zhovievavosti;

29 Majúc vieru v Pána; majúc nádej, že obdržíte život večný; majúc vždy lásku Božiu v srdci svojom, aby ste mohli byť pozdvihnutí posledného dňa a aby ste mohli vojsť do odpočinutia jeho.

30 A kiež vám Pán udelí pokánie, aby ste na seba neprivedli hnev jeho, aby ste neboli spútaní reťazami pekla, aby ste nevytrpeli druhú smrť.

31 A Alma k ľudu prehovoril oveľa viac slov, ktoré nie sú v knihe tejto napísané.

KAPITOLA 14

Alma a Amulek sú uväznení a bití – Veriaci a ich sväté písma sú upaľovaní v ohni – Títo mučeníci sú prijatí Pánom v sláve – Väzenské múry pukajú a padajú – Alma a Amulek sú vyslobodení a ich prenasledovatelia sú zabití. Okolo roku 82–81 pred Kr.

A STALO sa, potom, čo ustal k ľuďom hovoriť, že mnohí z nich v slová jeho uverili a začali činiť pokánie, a skúmať písma.

2 Ale väčšia časť z nich si priala, aby mohli Almu a Amuleka zničiť; lebo sa na Almu hnevali pre jasnosť slov jeho, ktoré hovoril Zezromovi; a tiež hovorili, že im Amulek klamal a hanobil ich zákon, a tiež ich zákonníkov a sudcov.

3 A oni sa tiež hnevali na Almu a Amuleka; a pretože tak jasne svedčili proti ich zlovoľnosti, snažili sa ich tajne zbaviť.

4 Ale stalo sa, že sa ich nezbačili; ale zajali ich a zviazali ich silnými povrazmi, a priviedli ich pred hlavného sudcu krajiny.

5 A ľudia predstúpili a svedčili proti nim – svedčiac, že hanobili zákon a ich zákonníkov, a sudcov krajiny, a tiež všetkých ľudí, ktorí sú v krajine; a tiež, že svedčili, že je len jeden Boh a že pošle Syna svojho medzi ľudí, ale že ten ich nespasí; a mnohými takými vecami svedčili proti Almovi a Amulekovi. Teraz, toto sa stalo pred hlavným sudcom krajiny.

6 A stalo sa, že Zezrom užasol nad slovami, ktoré boli hovorené; a on tiež vedel o zaslepenosti mysli, ktorú medzi ľuďom spôsobil lživými slovami svojimi; a dušu jeho začalo trýzniť vedomie vlastnej viny jeho; áno, začal byť obklopený bolesťami pekla.

7 A stalo sa, že začal volať k ľuďom, hovoriac: Hľa, ja som vinný a mužovia títo sú pred Bohom bez poškvrný. A začal ich od tej doby naďalej hájiť; ale oni ho hanobili, hovoriac: Si tiež posadnutý diablom? A pľuli na neho a vyvrhli ho spomedzi seba, a to isté učinili všetkým tým, ktorí verili slovám, ktoré Alma a Amulek hovorili; a vyvrhli ich a poslali mužov, aby ich kameňovali.

8 A priviedli dokopy ich manželky a deti, a každého, kto veril alebo bol učený, aby veril v slovo

Božie, uvrhli do ohňa; a tiež priniesli ich záznamy, ktoré obsahovali sväté písma, a tiež ich uvrhli do ohňa, aby boli spálené a zničené ohňom.

9 A stalo sa, že vzali Almu a Amuleka a priviedli ich na miesto mučeníctva, aby boli svedkami zničenia tých, ktorí boli stravovaní ohňom.

10 A keď Amulek videl bolesti žien a detí, ktoré boli stravované v ohni, bol tiež trápený bolesťou; a hovoril Almovi: Ako môžeme byť svedkami tohto strašného výjavu? A preto, vzťahujeme ruky svoje a použijeme moc Božiu, ktorá je v nás, a zachráňme ich pred plameňmi.

11 Ale Alma mu povedal: Duch mi bráni, takže nesmiem vzťahovať ruku svoju; lebo hľa, Pán ich v sláve prijíma k sebe; a strpí, aby oni toto činili, či aby im ľudia toto činili podľa tvrdosti srdc svojich, aby súdy, ktoré na nich vykoná v hneve svojom, boli spravodlivé; a krv nevinných bude stáť posledného dňa proti nim ako svedectvo, áno, a bude proti nim mocne volať.

12 Teraz Amulek povedal Almovi: Hľa, možno nás tiež upália.

13 A Alma povedal: Nech sa stane podľa vôle Pána. Ale hľa, dielo naše nie je dokončené; takže nás neupália.

14 Teraz, stalo sa, že keď telá tých, ktorí boli uvrhnutí do ohňa, boli strávené, a tiež záznamy, ktoré boli uvrhnuté s nimi, prišiel hlavný sudca krajiny a zastal

pred Almom a Amulekom, zatiaľ čo boli spútaní; a udrel ich rukou do tváre a povedal im: Po tom, čo ste videli, budete znovu kázať ľudu tomuto, že budú uvrhnutí do jazera ohňa a síry?

15 Hľa, vidíte, že ste nemali moc zachrániť tých, ktorí boli uvrhnutí do ohňa; ani Boh ich nezachránil, aj keď boli vašej viery. A sudca ich znova udrel do tváre a opýtal sa: Čo za seba poviete?

16 Teraz, tento sudca bol podľa rádu a viery Nehora, ktorý zabil Gideona.

17 A stalo sa, že Alma a Amulek mu neodvetili nič; a on ich znova udrel a vydal ich úradníkom, aby boli uvrhnutí do väzenia.

18 A keď boli uvrhnutí vo väzení po tri dni, prišlo mnoho zákonníkov a sudcov, a kňazov, a učiteľov, ktorí boli vyznania Nehorovho; a prišli do väzenia pozrieť sa na nich a vypočúvať ich ohľadom mnohých slov; ale oni im nič neodvetili.

19 A stalo sa, že pred nimi zastal sudca a povedal: Prečo neodpovedáte na slová týchto ľudí? Či nevíete, že mám moc vydať vás plameňom? A prikázal im, aby prehovorili; ale oni nič neodvetili.

20 A stalo sa, že oni odišli a išli cestou svojou, ale prišli znova napolozajtre; a sudca ich znova udrel do tváre. A mnohí tiež pristúpili a bili ich, hovoriac: Postavíte sa znovu a budete súdiť ľud tento a odsudzovať zákon náš? Ak máte takú veľkú moc, prečo sa sami neoslobodíte?

21 A mnoho takých vecí im hovorili a škripali zubami proti nim, a pľuli na nich, a povedali: Ako budeme vyzerieť, keď budeme zatratení?

22 A mnoho takých vecí, áno, všelijaké takéto veci im povedali; a tak sa im vysmievali po mnoho dní. A odopreli im jedlo, aby hladovali, a vodu, aby boli smädní; a tiež im vzali šaty, takže boli nahí; a takto boli zviazaní silnými povrazmi a pripútaní vo väzení.

23 A stalo sa, potom, čo takto trpeli po mnoho dní (a bolo to dvadnásteho dňa v desiatom mesiaci v desiatom roku vlády sudcov nad ľuďom Nefiho), že do väzenia, kde boli Alma a Amulek zviazaní povrazmi, prišiel hlavný sudca nad krajinou Ammonia a mnohí ich učителиa, a ich zákonníci.

24 A hlavný sudca zastal pred nimi a znova ich udrel, a povedal im: Ak máte moc Božiu, oslobodte sa z týchto pút, a potom uveríme, že Pán zničí ľud tento podľa slov vašich.

25 A stalo sa, že všetci predstúpili a bili ich, hovoriac rovnaké slová, až do posledného; a keď k nim prehovoril posledný, bola na Almovi a Amulekovi moc Božia a oni vstali a stáli na nohách svojich.

26 A Alma zvolal, hovoriac: Ako dlho máme trpieť veľké strasti tieto, ó Pane? Ó Pane, daj nám silu podľa viery našej, ktorá je v Kristovi, dokonca až k oslobodeniu nášmu. A pretrhli povrazy, ktorými boli zviazaní; a keď to ľudia

uvideli, začali utekať, lebo na nich prišiel strach zo zničenia.

27 A stalo sa, že strach ich bol tak veľký, že padli k zemi a nedosiahli východu z väzenia; a zem sa mocne otriasala a múry väzenia sa rozpukli na dvoje, takže padli k zemi; a ich pád zabil hlavného sudcu a zákonníkov, a kňazov, a učiteľov, ktorí Almu a Amuleka bili.

28 A Alma a Amulek vyšli z väzenia a nebolo im ublížené; lebo Pán im udelil moc podľa ich viery, ktorá bola v Kristovi. A priamo vyšli z väzenia; a boli uvoľnení z pút svojich; a väzenie padlo k zemi a každá duša za múrmi jeho, okrem Almu a Amuleka, bola zabitá; a oni vošli priamo do mesta.

29 Teraz, ľudia, počujúc veľký hluk, pribehli v zástupoch, aby sa toho dozvedeli príčinu; a keď uvideli Almu a Amuleka, ako vychádzajú von z väzenia, a že múry jeho padli k zemi, boli zasiahnutí veľkým strachom a utekali z prítomnosti Almu a Amuleka, tak ako koza uteká s mládatami svojimi pred dvomi levmi; a tak utekali z prítomnosti Almu a Amuleka.

KAPITOLA 15

Alma a Amulek idú do Sidomu a zakladajú cirkev – Alma uzdravuje Zezroma, ktorý sa pripája k Cirkvi – Mnohí sú pokrstení a Cirkvi sa darí – Alma a Amulek idú do Zarahemly. Okolo roku 81 pred Kr.

A STALO sa, že Almovi a Amulekovi bolo prikázané, aby z toho mesta odišli; a odišli a prišli až do krajiny Sidom; a hľa, tam našli všetok ľud, ktorý odišiel z krajiny Ammonia, ktorý bol vyvrhnutý a kameňovaný, pretože verili slovom Almovým.

2 A oni im vyrozprávali všetko, čo sa stalo ich manželkám a deťom, a tiež o sebe a o svojej moci vyslobodiť sa.

3 A tiež Zezrom ležal v Sidome chorý so spaľujúcou horúčkou, ktorá bola spôsobená veľkým súžením mysle jeho z dôvodu zlovoľnosti jeho, lebo si myslel, že Almu a Amuleka už niet; a myslel si, že boli zabití pre nepravosť jeho. A tento veľký hriech a mnoho jeho ďalších hriechov trýznilo myseľ jeho, až nesmierne oťažela, nemajúc žiadneho vyslobodenia; takže začal byť zožieraný pálivým žiarom.

4 Teraz, keď počul, že Alma a Amulek sú v krajine Sidom, srdce jeho nabralo odvalu a on im okamžite poslal odkaz, žiadajúc ich, aby za ním prišli.

5 A stalo sa, že išli hneď, počúvnu odkaz, ktorý im poslal; a išli do domu k Zezromovi; a našli ho na lôžku chorého, veľmi zúboženého, so spaľujúcou horúčkou; a tiež myseľ jeho bola nesmierne ťažká pre nepravosť jeho; a keď ich uvidel, vztiahol ruku svoju a úpenlivo ich prosil, aby ho uzdravili.

6 A stalo sa, že Alma mu povedal, uchopiac ho za ruku: Veríš v moc Kristovu k spáse?

7 A on odpovedal a povedal: Áno, verím všetkým slovám, ktoré si učil.

8 A Alma povedal: Ak veríš vo vykúpenie Kristove, môžeš byť uzdravený.

9 A on povedal: Áno, verím podľa slov tvojich.

10 A potom Alma zvolal k Pánovi, hovoriac: Ó Pane, náš Bože, buď milosrdný k mužovi tomuto a uzdrav ho podľa viery jeho, ktorá je v Kristovi.

11 A keď Alma povedal slová tieto, Zezrom vyskočil na nohy a začal chodiť; a to sa stalo k veľkému úžasu celého ľudu; a známosť o tom sa rozšírila po celej krajine Sidom.

12 A Alma pokrstil Zezroma Pánovi; a on začal od tej doby naďalej kázať ľudu.

13 A Alma založil v krajine Sidom cirkev a vysvätil kňazov a učiteľov v krajine, aby krstili Pánovi každého, kto si prial byť pokrstený.

14 A stalo sa, že ich bolo mnoho; lebo sa schádzali z celého kraja okolo Sidomu a boli krstení.

15 Ale čo sa týka ľudí, ktorí boli v krajine Ammonia, tí napriek tomu zostali tvrdošijným ľuďom zatvrdeného srdca; a nečinili pokánie z hriechov svojich, pripisujúc všetku moc Almovu a Amulekovu diablove; lebo boli vyznania Nehorovho a neverili v pokánie z hriechov svojich.

16 A stalo sa, že Alma a Amulek, Amulek opustiac pre slovo Božie všetko zlato svoje a striebro,

a drahocenné veci svoje, ktoré boli v krajine Ammonia, súc zavrhnutý tými, ktorí boli kedysi priateľmi jeho, a tiež otcom svojím a príbuznými svojimi;

17 Takže, Alma, založiac v Sidome cirkev, vidiac veľké zadržanie, áno, vidiac, že ľudia boli zadržaní čo sa týka pýchy srdc svojich a začali sa pokorovať pred Bohom, a začali sa zhromažďovať v svätyniach svojich, aby pred oltárom uctievali Boha, bdejúc a modliac sa neustále, aby boli oslobodení od Satana a od smrti, a od zničenia –

18 Teraz, ako som povedal, Alma videl všetky veci tieto, takže vzal Amuleka a prešiel do krajiny Zarahemla, a vzal ho do vlastného domu svojho, a pomáhal mu v súžení, a posilňoval ho v Pánovi.

19 A tak skončil desiaty rok vlády sudcov nad ľuďom Nefiho.

KAPITOLA 16

Lámániti ničia ľud Ammonia – Zóráram vedie Nefitom k víťazstvu nad Lámánitmi – Alma a Amulek, a mnoho iných kážu slovo – Učia, že Kristus sa po svojom vzkriesení ukáže Nefitom. Okolo roku 81–77 pred Kr.

A STALO sa, že v jedenástom roku vlády sudcov nad ľuďom Nefiho, piateho dňa druhého mesiaca, potom, čo bol v krajine Zarahemla veľký mier, potom, čo nebolo vojen ani svárov po určitý počet rokov, až do piateho dňa druhého mesiaca v jedenástom roku, bolo

po celej krajine počuť volanie o vojne.

2 Lebo hľa, vojska Lámánitov prešli cez hranice krajiny zo strany pustatiny až do mesta Ammonia a začali zabíjať ľud a ničiť mesto.

3 A teraz, stalo sa, že než Nefiti stačili postaviť dostatočné vojsko, aby ich vyhnali z krajiny, oni zničili ľud, ktorý bol v meste Ammonia, a tiež niektorých okolo hraníc Nóach, a iných zajali a odviekli do pustatiny.

4 Teraz, stalo sa, že Nefiti si priali získať tých, ktorí boli unesení ako zajatci do pustatiny.

5 Takže, ten, ktorý bol určený za hlavného veliteľa nad vojskami Nefitov (a volal sa Zórám a mal dvoch synov, Lechiho a Ahu) – teraz, Zórám a jeho dvaja synovia, vediac, že Alma je vysokým kňazom nad cirkvou, a počujúc, že má dar ducha proroctva, takže išli za ním a priali si od neho vedieť, kam by Pán chcel, aby v pustatine išli hľadať bratov svojich, ktorí boli zajatí Lámánitmi.

6 A stalo sa, že Alma sa ohľadom veci tejto pýtal Pána. A Alma sa vrátil a hovoril im: Hľa, Lámániti prekročia riekú Sidon v južnej pustatine, ďaleko za hranicami krajiny Manti. A hľa, tam sa s nimi stretnete, na východ od rieky Sidon, a tam vám Boh vydá bratov vašich, ktorí boli zajatí Lámánitmi.

7 A stalo sa, že Zórám a synovia jeho prešli cez riekú Sidon s vojskami svojimi a pochodovali ďaleko za hranice Manti do južnej

pustatiny, ktorá bola na východnom brehu rieky Sidon.

8 A napadli vojská Lámánitov a Lámániti boli rozptýlení a zahnaní do pustatiny; a oni si vzali bratov svojich, ktorí boli zajatí Lámánitmi, a ani jediná duša z tých, ktorí boli zajatí, nebola stratená. A boli privedení bratmi svojimi, aby vlastnili vlastné krajiny svoje.

9 A tak skončil jedenásty rok sudcov, Lámániti boli vyhnaní z krajiny a ľud Ammonia bol zničený; áno, každá živá duša z Ammonianov bola zničená, a tiež ich veľké mesto, o ktorom hovorili, že ho Boh pre veľkosť jeho nemôže zničiť.

10 Ale hľa, v jedinom dni bolo spustošené; a mŕtvolky boli roztrhané psami a divou zverou z pustatiny.

11 A predsa po mnohých dňoch boli ich mŕtve telá nahromadené na tvári zeme a boli pokryté plytkou pokrývkou. A teraz, tak veľký bol z toho zápach, že po mnoho rokov do krajiny Ammonia nevkráčili ľudia, aby ju vlastnili. A bola nazvaná Pustotou Nehorovou; lebo boli vyznania Nehorovho, tí, ktorí boli zabití; a krajiny ich zostali pusté.

12 A Lámániti sa nevrátili, aby bojovali proti Nefitom, do štrnásteho roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho. A tak mal ľud Nefiho tri roky v celej krajine neustály mier.

13 A Alma a Amulek vyšli, kážuc ľuďom pokánie v ich chrámoch a v ich svätyniach, a tiež

v ich synagógach, ktoré boli postavené po spôsobe Židov.

14 A toľko, koľko ich chcelo počuť ich slová, tým neustále udeľovali slovo Božie bez akéhokoľvek uprednostňovania osôb.

15 A takto vyšli Alma a Amulek, a tiež mnoho ďalších, ktorí boli pre toto dielo vybraní, aby kázali slovo po celej krajine. A zakladanie cirkvi sa rozšírilo po celej krajine, v celom kraji okolo, medzi všetkým ľuďom Nefitov.

16 A nebolo medzi nimi žiadnej nerovnosti; Pán vylieval Ducha svojho na celú tvár krajiny, aby pripravil mysle detí ľudských, čiže aby pripravil ich srdcia na to, aby prijali slovo, ktoré medzi nimi bude učené v dobe príchodu jeho –

17 Aby neboli proti slovu zatvrdení, aby neboli neveriaci a nepokračovali ku skaze, ale aby prijali slovo s radosťou a boli ako vetva naštepení na pravý vínny kmeň, aby mohli vojsť do odpočínutia Pána, svojho Boha.

18 Teraz, oní kňazi, ktorí chodili medzi ľuďom, kázali proti všetkému klamaniu a podvádzaniu, a závisť, a rozbrojom, a nenávisť, a hanobeniu, a krádežiam, lupeniu, plieneniu, vraždeniu, páchaniu cudzoložstva a všelijakej chlipnosti, volajúc, že veci tieto nemajú byť –

19 A hovorili o tom, čo musí čoskoro prísť; áno, hovorili o príchode Syna Božieho, o utrpení a smrti jeho, a tiež o vzkriesení mŕtvych.

20 A mnohí z ľudu sa pýtali na miesto, kam má Syn Boží prísť; a boli poučení, že sa im ukáže po svojom vzkriesení; a ľud to počúval s veľkou radosťou a s potešením.

21 A teraz, potom, čo bola cirkev založená v celej krajine – dosiahnuc víťazstvo nad diablom, a slovo Božie bolo kázané v čistote svojej v celej krajine a Pán na ľud vylieval požehnanie svoje – tak skončil štrnásty rok vlády sudcov nad ľuďom Nefiho.

Správa o synoch Mosiášových, ktorí pre slovo Božie odmietli právo svoje na kráľovstvo a vyšli do krajiny Nefi kázať Lámánitom; ich utrpenie a vyslobodenie – podľa záznamu Almovho.

Obsiahnuté v kapitolách 17 až 27 vrátane.

KAPITOLA 17

Synovia Mosiášovi majú ducha proctva a zjavenia – Idú rôznymi cestami oznamovať slovo Lámánitom – Ammón ide do krajiny Izmael a stáva sa služobníkom kráľa Lamoniho – Ammón zachraňuje kráľove stáda a zabije jeho nepriateľov pri vodách Sebusu. Verše 1–3 okolo roku 77 pred Kr.; verš 4 okolo roku 91–77 pred Kr.; a verše 5–39 okolo roku 91 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď Alma pu-
toval z krajiny Gideon na juh ďalej

do krajiny Manti, hľa, k svojmu úžasu sa stretol so synmi Mosiášovými, putujúcimi smerom ku krajine Zarahemla.

2 Teraz, tito synovia Mosiášovi boli s Almom v dobe, keď sa mu po prvýkrát ukázal anjel; takže Alma sa nesmierne radoval, že vidí bratov svojich; a čo ešte viac pridalo na jeho radosti, že to boli stále bratia jeho v Pánovi; áno, zosilneli v poznaní pravdy; lebo to boli mužovia zdravého rozumu a skúmali usilovne písma, aby poznali slovo Božie.

3 Ale to nie je všetko, venovali sa veľmi modlitbe a pôstu; takže mali ducha proroctva a ducha zjavenia, a keď učili, učili s mocou a právomocou Božou.

4 A učili slovo Božie medzi Lámánitmi po dobu štrnásť rokov, majúc veľký úspech v privádzaní mnohých k poznaniu pravdy; áno, mocou ich slov boli mnohí privedení pred oltár Boží, aby vzývali meno jeho a vyznali pred ním hriechy svoje.

5 Teraz, toto sú okolnosti, ktoré ich sprevádzali pri ich putovaní, lebo mali mnohé strasti; vytrpeli mnoho, ako na tele, tak v mysli, hladom, smädom a únavou, a tiež veľkým zápasením v duchu.

6 Teraz, takéto boli ich putovania: Opustiac otca svojho, Mosiáša, v prvom roku sudcov; odmietnuc kráľovstvo, ktoré im ich otec túžil dať, a tiež ľud bol rovnakého zmýšľania;

7 A predsa, odišli z krajiny

Zarahemla a vzali si meče svoje a kopie svoje, a luky svoje, a šípy svoje, a praký svoje; a to učinili, aby si mohli obstarávať potravu, zatiaľ čo budú v pustatine.

8 A tak odišli do pustatiny s počtom tých, ktorých si vybrali, aby vyšli hore do krajiny Nefi kázať Lámánitom slovo Božie.

9 A stalo sa, že putovali mnoho dní pustatinou a veľa sa postili a veľa sa modlili, aby im Pán udelil časť Ducha svojho, aby išiel s nimi a zostával s nimi, aby mohli byť nástrojom v rukách Božích a aby priviedli, keby to bolo možné, bratov svojich, Lámánitov, k poznaniu pravdy, k poznaniu bezostyšnosti tradícií ich otcov, ktoré boli nesprávne.

10 A stalo sa, že Pán ich navštívil Duchom svojím a povedal im: Buďte upokojení. A oni boli upokojení.

11 A Pán im tiež hovoril: Chodte medzi Lámánitov, bratov svojich, a potvrdzujte slovo moje; máte ale byť trpezliví v zhovievavosti a v strastiach, aby ste im ukázali dobrý príklad vo mne, a ja z vás učiním nástroj v rukách svojich ku spáse mnohých duší.

12 A stalo sa, že srdcia synov Mosiášových, a tiež tých, ktorí boli s nimi, nabrali odvalu, aby vyšli k Lámánitom oznamovať im slovo Božie.

13 A stalo sa, že keď dosiahli hranice krajiny Lámánitov, rozdelili sa a rozišli sa, dôverujúc v Pána, že sa znova stretnú na konci žatvy svojej; lebo sa dom-

nievali, že veľká je práca, ktorú na seba vzali.

14 A celkom isto bola veľká; lebo vzali na seba, že budú kázať slovo Božie divokému a zatvrdenému, a krutému ľudu; ľudu, ktorý sa tešil z vraždenia Nefitov a z ich okrádania, a plienenia; a ich srdcia lipli na bohatstve, či na zlate a striebre, a drahých kameňoch; avšak usilovali sa získať veci tieto vraždením a plienením, aby na ne nemuseli pracovať vlastnými rukami svojimi.

15 Takže boli veľmi lenivým ľuďom, mnohí z nich uctievali modly a preklatie Božie padlo na nich kvôli tradíciám ich otcov; napriek tomu sa prísľuby Pánove vzťahovali na nich pod podmienkou pokánia.

16 Takže, toto bolo príčinou, prečo na seba synovia Mosiášovi vzali onú prácu, aby ich snád priviedli k pokániu; aby ich snád priviedli k poznaniu plánu vykúpenia.

17 Takže, rozdelili sa a vyšli medzi nich, každý sám, podľa slova a moci Božej, ktorá mu bola daná.

18 Teraz, Ammón, súc medzi nimi vodcom, či skôr on im slúžil, ich opustil, požehnajúc im podľa ich rôznych pôsobísk, udeliac im slovo Božie, či posláziac im pred odchodom svojím; a tak sa vydali rôznymi cestami po krajine.

19 A Ammón išiel do krajiny Izmael, do krajiny nazývajúcej sa po synoch Izmaelových, ktorí sa tiež stali Lámánitmi.

20 A keď Ammón vstúpil do

krajiny Izmael, Lámániti ho chytili a zviazali ho, tak ako bolo ich zvykom zväzovať všetkých Nefitov, ktorí im padli do rúk, a doviesť ich pred kráľa; a tak bolo ponechané na želanie kráľa, aby ich zabil, či aby ich nechal v zajatí, či aby ich uvrhol do väzenia, či aby ich vyhnal z krajiny, podľa vôle svojej a želania.

21 A tak bol Ammón privedený pred kráľa, ktorý bol nad krajinou Izmael; a volal sa Lamoni; a bol potomkom Izmaelovým.

22 A kráľ sa Ammóna opýtal, či si praje prebývať v krajine medzi Lámánitmi, teda medzi ľuďom jeho.

23 A Ammón mu povedal: Áno, prajem si prebývať nejakú dobu medzi ľuďom týmto; áno, a možno až do dňa, kedy zomriem.

24 A stalo sa, že kráľovi Lamonimu sa Ammón veľmi zapáčil a dal mu uvoľniť putá; a chcel, aby si Ammón vzal jednu z dcér jeho za manželku.

25 Ale Ammón mu povedal: Nie, ale budem služobníkom tvojím. Takže Ammón sa stal služobníkom kráľa Lamoniho. A stalo sa, že bol postavený medzi iných služobníkov, aby strážili stáda Lamoniho, podľa zvyku Lámánitov.

26 A keď bol v službách kráľa tri dni, keď s lámánitskými služobníkmi a s ich stádami vyšiel k miestu s vodou, ktoré sa nazývalo voda Sebusu, a všetci Lámániti tam vodia stáda svoje, aby mali vodu –

27 Takže, keď Ammón a služobníci kráľovi hnali stáda svoje k tomuto miestu vody, hľa, určitý počet Lámánitov, ktorí boli so stádami svojimi pri vode, sa postavil a rozháňal stáda Ammónove a služobníkov kráľových a rozohnali ich natoľko, že sa rozpáchli mnohými smermi.

28 Teraz, služobníci kráľovi začali reptáť, hovoriac: Teraz nás kráľ zabije, ako zabil bratov našich, pretože ich stáda boli rozohnané zlovoľnosťou mužov týchto. A začali nesmierne plakať, hovoriac: Hľa, naše stáda sú už rozohnané.

29 Teraz, plakali zo strachu, že budú zabíť. Teraz, keď to Ammón videl, srdce mu kypelo radosťou; lebo, povedal, ukážem týmto spoluslužobníkom svojim moc svoju, čiže moc, ktorá je vo mne, v tom, že navrátim stáda tieto kráľovi, aby som si získal srdcia týchto spoluslužobníkov svojich, aby som ich mohol viesť k tomu, aby uverili v slová moje.

30 A teraz, takéto boli myšlienky Ammónove, keď videl strasti tých, ktorých nazýval bratmi svojimi.

31 A stalo sa, že ich lákal slovami svojimi, hovoriac: Bratia moji, buďte dobrej mysle a počme hľadať oné stáda a zhromaždíme ich a privedieme ich späť k miestu vody; a tak kráľovi zachováme stáda a on nás nezabije.

32 A stalo sa, že išli hľadať stáda a nasledovali Ammóna, a veľmi svižne sa ponáhľali, a dobehli kráľove stáda, a znova ich zhromaždili pri mieste vody.

33 A oní muži sa znova postavili, aby ich stáda rozohnali; ale Ammón hovoril bratom svojim: Obklopte stáda dookola, aby sa nerozpáchli; a ja pôjdem a budem bojovať s tými mužmi, ktorí rozháňajú stáda naše.

34 Takže učinili, ako im Ammón prikázal, a on išiel a postavil sa, aby bojoval s tými, ktorí stáli pri vodách Sebusu; a čo do počtu ich bolo nie málo.

35 Takže sa Ammóna nebáli, lebo si mysleli, že jediný z ich mužov by ho mohol zabiť podľa želania svojho, lebo nevedeli, že Pán prisľúbil Mosiášovi, že vyslobodí synov jeho z ich rúk; ani o Pánovi nič nevedeli; takže mali potešenie z ničenia bratov svojich; a z toho dôvodu sa postavili, aby rozháňali stáda kráľove.

36 Ale Ammón sa postavil a začal po nich vrhať kamene prakom svojim; áno, s veľkou mocou vrhal kamene medzi nich; a tak ich určitý počet zabil, natoľko, že začali žasnúť nad mocou jeho; a predsa sa hnevali pre zabitie bratov svojich a boli odhodlaní, že on padne; takže, vidiac, že ho nemôžu zasiahnúť kameňmi svojimi, vyšli s kyjakmi, aby ho zabili.

37 Ale hľa, každému mužovi, ktorý pozdvihol kyjak svoj, aby Ammóna udrel, odťal paže jeho mečom svojim; lebo odporoval ich úderom tým, že im sekal do paží ostrím meča svojho, natoľko, že začali žasnúť a začali pred ním utekať; áno, a nebolo ich čo do počtu málo;

a on ich silou paže svojej prinútil utekať.

38 Teraz, šesť z nich bolo zabíjajúcich prakom, ale mečom svojím nezabil žiadneho, až na ich vodcu; a odťal im toľko paží, koľko ich bolo pozdvihnutých proti nemu, a bolo ich nie málo.

39 A keď ich zahnal ďaleko, vrátil sa a oni napojili stáda svoje a vrátili ich na pastviny kráľove, a potom išli za kráľom, nesúc paže, ktoré boli odťaté mečom Ammónovým, tých, ktorí sa ho snažili zabiť; a priniesli ich ku kráľovi na svedectvo o veciach, ktoré učinili.

KAPITOLA 18

Kráľ Lamoni si myslí, že Ammón je Veľký Duch – Ammón poučuje kráľa o stvorení, o Božom jednaní s ľuďmi a o vykúpení, ktoré prichádza skrze Krista – Lamoni verí a padá k zemi ako keby mŕtvy. Okolo roku 90 pred Kr.

A STALO sa, že kráľ Lamoni dal služobníkom svojim predstúpiť a svedčiť o všetkých veciach, ktoré ohľadom veci tejto videli.

2 A keď všetci svedčili o tom, čo videli, a on sa dozvedel o vernosti Ammónovej pri ochrane stád jeho, a tiež o veľkej moci jeho v boji s tými, ktorí sa ho snažili zabiť, užasol nesmierne a povedal: Celkom isto je on viac ako človek. Hľa, nie je on oným Veľkým Duchom, ktorý zosiela na ľud tento také veľké tresty za ich vraždy?

3 A oni kráľovi odpovedali

a povedali: Či je Veľkým Duchom, alebo človekom, nevieme; ale toľko vieme, že nemôže byť zabitý nepriateľmi kráľovými; ani nemôžu rozohnať stáda kráľove, keď je on s nami, vďaka jeho obratnosti a veľkej sile; takže, my vieme, že je kráľovým priateľom. A teraz, ó kráľu, my neveríme, že nejaký človek má takú veľkú moc, lebo vieme, že on nemôže byť zabitý.

4 A teraz, keď kráľ počul slová tieto, povedal im: Teraz ja viem, že je Veľkým Duchom; a on zostúpil v čas tento, aby zachoval životy vaše, aby som vás nezabil, ako som to urobil bratom vašim. Teraz, on je oný Veľký Duch, o ktorom hovorili otcovia naši.

5 Teraz, toto bola tradícia Lamoniho, ktorú získal od otca svojho, že je Veľký Duch. Ale napriek tomu, že verili vo Veľkého Ducha, mysleli si, že čokoľvek, čo oni činia, je správne; a predsa, Lamoni sa začal nesmierne strachovať, s obavou, že činil zlo, keď zabíjal služobníkov svojich;

6 Lebo zabil mnohých z nich, pretože ich bratia rozháňali ich stáda pri mieste vody; a tak, pretože ich stáda boli rozohnané, boli zabití.

7 Teraz, zvykom týchto Lámánitov bolo stáť pri vodách Sebusu, aby rozháňali stáda ľudí, aby si tak zahnali mnohé zvieratá, ktoré boli rozohnané, do vlastnej krajiny svojej, to bolo zvykom medzi nimi, plieniť.

8 A stalo sa, že kráľ Lamoni sa

vypytoval služobníkov svojich, hovoriac: Kde je muž tento, ktorý má takú veľkú moc?

9 A oni mu povedali: Hľa, krmi kone tvoje. Teraz, kráľ prikázal služobníkom svojim pred dobou napájania ich stád, aby pripravili kone jeho a vozy a sprevádzali ho do krajiny Nefi; lebo otec Lamoniho, ktorý bol kráľom nad celou krajinou, vyhlásil v krajine Nefi veľkú hostinu.

10 Teraz, keď kráľ Lamoni počul, že Ammón pripravuje kone jeho a vozy jeho, bol ešte viac užasnutý nad vernosťou Ammónovou, hovoriac: Celkom isto medzi všetkými služobníkmi mojimi nebolo služobníka, ktorý by bol tak verný ako muž tento; lebo on dokonca pamätá na všetky príkazy moje, aby ich vykonal.

11 Teraz s istotou viem, že je Veľkým Duchom, a prial by som si, aby ku mne prišiel, ale neodvažujem sa.

12 A stalo sa, že keď Ammón pripravil kone a vozy pre kráľa a pre služobníkov jeho, išiel ku kráľovi a uvidel, že tvár kráľova sa zmenila; takže sa chystal odísť z prítomnosti jeho.

13 A jeden zo služobníkov kráľových mu povedal: Rabbana, čo v preklade je mocný či veľký kráľ, pretože považovali kráľov svojich za mocných; a tak mu povedal: Rabbana, kráľ si praje, aby si zostal.

14 Takže Ammón sa otočil ku kráľovi a povedal mu: Čo chceš, aby som pre teba učinil, ó kráľu?

A kráľ mu neodpovedal po dobu jednej hodiny podľa ich času, lebo nevedel, čo mu má povedať.

15 A stalo sa, že mu Ammón znova povedal: Čo si praješ od mňa? Ale kráľ mu neodpovedal.

16 A stalo sa, že Ammón, súc naplnený Duchom Božím, takže vycítil myšlienky kráľove. A povedal mu: Je to preto, že si počul, že som bránil služobníkov tvojich a stáda tvoje, a zabil som sedem ich bratov prakom a mečom, a odtal som paže ďalších, aby som ubránil stáda tvoje, a služobníkov tvojich; hľa, je toto príčinou úžasu tvojho?

17 Hovorím ti, čím to je, že úžas tvoj je tak veľký? Hľa, ja som človek a som služobníkom tvojím; takže, čokoľvek si praješ, čo je správne, to učiním.

18 Teraz, keď kráľ počul slová tieto, znova žasol, lebo zrel, že Ammón vie rozoznať myšlienky jeho; ale napriek tomu kráľ Lamoni otvoril ústa svoje a povedal mu: Kto si ty? Si oný Veľký Duch, ktorý pozná všetky veci?

19 Ammón odpovedal a povedal mu: Nie som.

20 A kráľ povedal: Ako poznáš myšlienky srdca môjho? Môžeš smelo hovoriť a povedať mi o veciach týchto; a tiež mi môžeš povedať, akou mocou si zabil bratov mojich, ktorí rozhánali stáda moje, a odtínal im paže –

21 A teraz, ak mi povieš o veciach týchto, čokoľvek si budeš priať, ja ti dám; a keby to bolo potrebné, strážil by som ťa vojskami svojimi;

ale ja viem, že ty si mocnejší než oni všetci; a predsa, čokoľvek si odo mňa budeš priať, to ti dám.

22 Teraz Ammón, súc múdry, avšak nie zákerný, povedal Lamoni: Budeš počúvať slová moje, ak ti poviem, akou mocou činím veci tieto? A to je to, čo si od teba prajem.

23 A kráľ mu odpovedal a povedal: Áno, uverím všetkým slovám tvojim. A tak bol chytený obratnosťou.

24 A Ammón k nemu začal smelo hovoriť a povedal mu: Veríš, že je Boh?

25 A on odpovedal a povedal mu: Nevieam, čo to znamená.

26 A potom Ammón povedal: Veríš, že je Veľký Duch?

27 A on povedal: Áno.

28 A Ammón povedal: On je Bohom. A Ammón mu znova povedal: Veríš, že oný Veľký Duch, ktorý je Boh, stvoril všetky veci, ktoré sú na nebi a na zemi?

29 A on povedal: Áno, verím, že stvoril všetky veci, ktoré sú na zemi; ale nebesia nepoznám.

30 A Ammón mu povedal: Nebesia sú miestom, kde prebýva Boh a všetci jeho svätí anjeli.

31 A kráľ Lamoni povedal: Je to nad zemou?

32 A Ammón povedal: Áno, a on pozerá dole na všetky deti ľudské; a pozná všetky myšlienky a zámery srdca; lebo rukou jeho boli všetci od počiatku stvorení.

33 A kráľ Lamoni povedal: Verím všetkým veciam týmto, ktoré si hovoril. Si poslaný od Boha?

34 Ammón mu povedal: Ja som človek; a človek bol na počiatku stvorený podľa obrazu Božieho a ja som povolaný Svätým Duchom jeho, aby som veci tieto učil ľud tento, aby mohli byť privedení k poznaniu toho, čo je spravodlivé a pravdivé;

35 A časť oného Ducha prebýva vo mne, čo mi dáva poznanie, a tiež moc podľa mojej viery a prianí, ktoré sú v Bohu.

36 Teraz, keď Ammón povedal slová tieto, začal od stvorenia sveta, a tiež od stvorenia Adama, a povedal mu všetko o páde človeka, a rozprával mu o záznamoch a svätých písmach ľudu, ktoré boli oznamované prorokmi, dokonca do doby, kedy otec ich, Lechí, opustil Jeruzalem, a vykladal mu ich.

37 A tiež im rozprával (teda kráľovi a služobníkom jeho) o všetkom putovaní ich otcov pustatinou, a o všetkom ich utrpení hladom a smädou, a o ich útrapách, a tak ďalej.

38 A tiež im rozprával o vzburách Lámána a Lémúela, a synov Izmaelových, áno, o všetkých ich vzburách im porozprával; a vysvetľoval im všetky záznamy a písma od doby, kedy Lechí opustil Jeruzalem, až do tejto tejšej doby.

39 Ale to nie je všetko; lebo on im vysvetlil plán vykúpenia, ktorý bol pripravený od založenia sveta; a tiež im oznámil príchod Krista, a všetky diela Pána im oznámil.

40 A stalo sa, že potom, čo povedal všetky veci tieto a vysvetlil ich kráľovi, že kráľ uveril všetkým slovám jeho.

41 A začal volať k Pánovi, hovoriac: Ó Pane, buď milosrdný; podľa hojného milosrdenstva svojho, ktoré si mal s ľuďom Ne-fiho, maj aj so mnou a s ľuďom mojím.

42 A teraz, keď toto povedal, padol k zemi, ako keby bol mŕtvy.

43 A stalo sa, že služobníci jeho ho vzali a doniesli ho manželke jeho, a položili ho na lôžko; a on ležal, ako keby bol mŕtvy, po dobu dvoch dní a dvoch nocí; a manželka jeho a synovia jeho, a dcéry jeho nad ním žiaľili podľa spôsobu Lámánitov a veľmi lamentovali nad stratou jeho.

KAPITOLA 19

Lamoni získava svetlo večného života a vidí Vykupiteľa – Jeho dom upadá do vytrženia a mnohí vidia anjelov – Ammón je zázračne zachovaný – Krstí mnohých a zakladá medzi nimi cirkev. Okolo roku 90 pred Kr.

A STALO sa, že po dvoch dňoch a dvoch nociach sa chystali vziať telo jeho a položiť ho do hrobky, ktorú zhotovili na pochovávanie mŕtvych svojich.

2 Teraz, kráľovná, pretože počula o Ammónovej vychýrenosti, takže vyslala poslov a priala si, aby prišiel k nej.

3 A stalo sa, že Ammón učinil, ako mu bolo prikázané, a išiel ku

kráľovnej a prial si dozvedieť, čo by chcela, aby učinil.

4 A ona mu povedala: Služobníci manžela môjho mi oznámili, že si prorok svätého Boha a že máš moc činiť mnohé mocné diela v mene jeho;

5 Takže, ak je tomu tak, chcela by som, aby si išiel a pozrel sa na manžela môjho, lebo leží na lôžku po dobu dvoch dní a dvoch nocí; a niektorí hovoria, že nie je mŕtvy, ale iní hovoria, že je mŕtvy a že zapácha, a že by mal byť uložený do hrobky; ale čo sa mňa týka, mne nezapácha.

6 Teraz, práve toto si Ammón prial, lebo vedel, že kráľ Lamoni je v moci Božej; vedel, že sa z mysle jeho sníma temný závoj neviery a svetlo, ktoré osvecuje myseľ jeho, ktoré je svetlom slávy Božej, čo je podivuhodné svetlo dobrotivosti jeho – áno, toto svetlo naplní dušu jeho takou radosťou, že je oblak temnoty rozptýlený, že sa v duši jeho rozsvecuje svetlo života večného, áno, vedel, že toto premohlo prirodzenú schránku jeho a je nesený preč v Bohu –

7 Takže to, čo si kráľovná od neho priala, bolo jediným prianím jeho. Takže sa išiel pozrieť na kráľa, tak ako si to kráľovná od neho priala; a uvidel kráľa a poznal, že nie je mŕtvy.

8 A povedal kráľovnej: Nie je mŕtvy, ale spí v Bohu, a napozajtre znova vstane; takže nepochováajte ho.

9 A Ammón jej povedal: Veríš tomu? A ona mu povedala:

Nemám žiadne svedectvo, iba slovo tvoje a slovo služobníkov našich; a predsa verím, že sa stane tak, ako si povedal.

10 A Ammón jej povedal: Požehnaná si pre nesmiernu vieru svoju; hovorím ti, žena, medzi všetkým ľuďom Nefitov nebolo tak veľkej viery.

11 A stalo sa, že od tej doby bdela pri lôžku manžela svojho až do onej doby napozajtre, kedy Ammón určil, že vstane.

12 A stalo sa, že vstal podľa slov Ammónových; a keď vstal, vziahol ruku svoju k žene a povedal: Požehnané buď meno Božie a požehnaná si ty.

13 Lebo tak isto, akože ty žiješ, hľa, videl som Vykupiteľa svojho; a on príde a zrodí sa zo ženy, a vykúpi všetkých ľudí, ktorí veria v meno jeho. Teraz, keď hovoril slová tieto, srdce jeho v ňom kypelo a on znova klesol radosťou; a kráľovná tiež klesla, súc premožená Duchom.

14 Teraz, Ammón, vidiac, že sa Duch Pána podľa modlitieb jeho vylial na Lámánitov, bratov jeho, ktorí boli príčinou tak mnohého žiaľenia medzi Nefitmi, alebo medzi všetkým ľuďom Božím pre nepravosti svoje a tradície svoje, padol na kolená a začal vylievať dušu svoju v modlitbe a vo vďakyvdaní Bohu za to, čo pre bratov jeho učinil; a bol tiež premožený radosťou; a tak všetci traja klesli k zemi.

15 Teraz, keď služobníci kráľovi uvideli, že oni padli, začali tiež

volať k Bohu, lebo bázeň Pánova prišla tiež na nich, lebo to boli oni, ktorí stáli pred kráľom a svedčili mu o veľkej moci Ammónovej.

16 A stalo sa, že vzývali meno Pánovo zo všetkých síl svojich, dokonca až všetci padli k zemi, okrem jednej z lámánitských žien, ktorá sa volala Abiš, a ona bola obrátená k Pánovi už po mnoho rokov na základe pozoruhodného videnia otca svojho –

17 Tak, pretože bola obrátená k Pánovi a nikdy nikomu to neprezradila, takže, keď videla, že všetci služobníci Lamoniho padli k zemi, a tiež jej pani, kráľovná, a kráľ, a Ammón ležali natiahnutí na zemi, vedela, že to je moc Božia; a mysliac si, že táto príležitosť, to, že oznámi ľuďu, čo sa stalo medzi nimi, a že oni uvidia výjav tento, ich pohne k tomu, aby verili v moc Božiu, takže bežala od domu k domu, oznamujúc to ľuďu.

18 A oni sa začali zhromažďovať v dome kráľovom. A prišiel ich zástup a k svojmu úžasu uvideli kráľa a kráľovnú, a služobníkov jeho natiahnutých na zemi, a všetci tam ležali, akoby boli mŕtvi; a tiež uvideli Ammóna, a hľa, bol to Nefita.

19 A teraz, ľudia začali medzi sebou reptáť; niektorí hovorili, že to je veľké zlo, ktoré prišlo na nich, čiže na kráľa a dom jeho, pretože strpel, aby oný Nefita zostal v krajine.

20 Ale iní ich karhali, hovoriac: Kráľ priviedol toto zlo na dom

svoj, pretože zabil služobníkov svojich, ktorým boli rozohnané ich stáda pri vodách Sebusu.

21 A tí boli tiež karhaní tými mužmi, ktorí stali pri vodách Sebusu a rozháňali stáda, ktoré patrili kráľovi, lebo sa na Ammóna hnevali pre počet bratov svojich, ktorých zabil pri vodách Sebusu, zatiaľ čo bránil stáda kráľove.

22 Teraz, jeden z nich, ktorého brat bol zabíjajúci mečom Ammónovým, súc na Ammóna nesmierne nahnevaný, tasil meč svoj a vystúpil, aby ho nechal padnúť na Ammóna, aby ho zabil; a keď pozdvihol meč, aby ho udrel, hľa, padol mŕtvy.

23 Teraz vidíme, že Ammón nemohol byť zabíjajúci, lebo Pán povedal Mosiášovi, otcovi jeho: Ušetrím ho a stane sa mu podľa viery tvojej – takže, Mosiáš ho zveril Pánovi.

24 A stalo sa, že keď zástup uvidel, že oný muž, ktorý pozdvihol meč, aby Ammóna zabil, padol mŕtvy, padol na nich všetkých strach a neodvažovali sa vzťahovať ruky svoje, aby sa dotkli jeho alebo kohokoľvek z tých, ktorí padli; a začali medzi sebou znova žasnúť, čo môže byť príčinou tejto veľkej moci, či čo môžu všetky veci tieto znamenať.

25 A stalo sa, že medzi nimi boli mnohí, ktorí hovorili, že Ammón je Veľký Duch, a iní hovorili, že je Veľkým Duchom poslaný;

26 Ale iní ich karhali, hovoriac, že je to netvor, ktorého vyslali Nefiti, aby ich trýznili.

27 A boli niektorí, ktorí hovorili, že Ammón je poslaný Veľkým Duchom, aby ich sužoval pre ich nepravosti; a že to je oný Veľký Duch, ktorý vždy navštevoval Nefitov, ktorý ich vždy oslobodil z ich rúk; a hovorili, že to bol tento Veľký Duch, ktorý zničil toľko ich bratov, Lámánitov.

28 A tak sa svár medzi nimi nesmierne vyostřil. A zatiaľ, čo sa tak sváрили, prišla oná služobnica, ktorá spôsobila, aby bol zástup zhromaždený, a keď videla ten svár, ktorý bol medzi zástupom, bola nesmierne zarmútená, dokonca k slzám.

29 A stalo sa, že išla a vzala kráľovnú za ruku, aby ju snád zdvihla zo zeme; a akonáhle sa dotkla jej ruky, ona vstala a postavila sa na nohy, a zvolala silným hlasom, hovoriac: Ó požehnaný Ježiš, ktorý si ma spasil zo strašného pekla! Ó požehnaný Bože, buď milosrdný k ľudu tomuto!

30 A keď toto povedala, zopála ruky svoje, súc naplnená radosťou, hovoriac mnohé slová, ktorým nebolo rozumieť; a keď to učinila, vzala za ruku kráľa Lamoniho, a hľa, on vstal a postavil sa na nohy.

31 A hneď, vidiac svár medzi ľuďom mojím, išiel a začal ich karhať, a učil ich slová, ktoré počul z úst Ammónových; a toľko, koľko ich slová jeho počulo, uverilo a boli obrátení k Pánovi.

32 Ale boli medzi nimi mnohí, ktorí nechceli slová jeho počuť; takže tí išli svojou cestou.

33 A stalo sa, že keď Ammón vstal, že im tiež slúžil, a tiež všetci služobníci Lamoniho; a všetci oznamovali ľudu to isté – že sa ich srdcia zmenili; že už nemajú túžbu činiť zlo.

34 A hľa, mnohí ľuďom oznamovali, že videli anjelov a hovorili s nimi; a tak im hovorili veci o Bohu a o spravodlivosti jeho.

35 A stalo sa, že boli mnohí, ktorí uverili v ich slová; a toľko, koľko ich uverilo, bolo pokrstených; a stali sa spravodlivým ľuďom a bola medzi nimi založená cirkev.

36 A tak započalo dielo Pánovo medzi Lámánitmi; tak na nich Pán začal vylievať Ducha svojho; a vidíme, že rameno jeho je vzťahnuté ku všetkým ľuďom, ktorí budú činiť pokánie a veriť v meno jeho.

KAPITOLA 20

Pán posielal Ammóna do Middoni, aby vyslobodil svojich uväznených bratov – Ammón a Lamoni sa stretávajú s Lamoniho otcom, ktorý je kráľom nad celou krajinou – Ammón donúti starého kráľa, aby súhlasil s prepustením jeho bratov. Okolo roku 90 pred Kr.

A STALO sa, že keď v onej krajine založili cirkev, kráľ Lamoni si prial, aby s ním Ammón išiel do krajiny Nefi, aby ho mohol ukázať otcovi svojmu.

2 A k Ammónovi prišiel hlas Pánov, hovoriac: Nepôjdeš hore do krajiny Nefi, lebo hľa, kráľ ti bude usilovať o život; ale pôjdeš

do krajiny Middoni; lebo hľa, brat tvoj Áron, a tiež Muloki a Amma sú vo väzení.

3 Teraz, stalo sa, že keď to Ammón počul, povedal Lamoni: Hľa, brat môj a bratia sú vo väzení v Middoni a ja idem, aby som ich oslobodil.

4 Teraz, Lamoni povedal Ammónovi: Viem, že v sile Pánovej môžeš činiť všetky veci. Ale hľa, pôjdem s tebou do krajiny Middoni; lebo kráľ krajiny Middoni, ktorý sa volá Antiomno, je priateľom mojím; takže idem do krajiny Middoni, aby som zalichotil kráľovi onej krajiny, a on prepustí bratov tvojich z väzenia. Teraz, Lamoni mu povedal: Kto ti povedal, že bratia tvoji sú vo väzení?

5 A Ammón mu povedal: Nikto mi to nepovedal, iba Boh; a povedal mi – Choď a osloboď bratov svojich, lebo sú vo väzení v krajine Middoni.

6 Teraz, keď to Lamoni počul, nechal služobníkov svojich, aby pripravili kone jeho a vozy jeho.

7 A povedal Ammónovi: Poď, pôjdem s tebou do krajiny Middoni a poprosím tam kráľa, aby prepustil bratov tvojich z väzenia.

8 A stalo sa, že keď tam Ammón s Lamoni cestovali, stretli Lamoniho otca, ktorý bol kráľom nad celou krajinou.

9 A hľa, otec Lamoniho mu povedal: Prečo si neprišiel na hostinu oného veľkého dňa, kedy som konal hostinu pre synov svojich a ľud svoj?

10 A tiež povedal: Kam ideš

s Nefitom týmto, ktorý je jedným z detí klamára?

11 A stalo sa, že Lamoni mu porozprával, kam ide, lebo sa bál, že ho urazí.

12 A tiež mu povedal všetko, čo bolo príčinou toho, že zostal vo vlastnom kráľovstve svojom a že neprišiel k otcovi svojmu na hostinu, ktorú pripravil.

13 A teraz, keď mu Lamoni porozprával všetky veci tieto, hľa, k jeho úžasu sa na neho otec nahneval a povedal: Lamoni, ty ideš oslobodiť Nefitov týchto, ktorí sú synmi klamára. Hľa, on okradol otcov našich; a teraz medzi nás prichádzajú aj deti jeho, aby nás ľstivosťou svojou a klamstvom svojím oklamali, aby nás znova mohli okradnúť o majetok náš.

14 Teraz, otec Lamoniho mu prikázal, aby Ammóna zabil mečom. A tiež mu prikázal, aby nechodil do krajiny Middoni, ale aby sa s ním vrátil do krajiny Izmael.

15 Ale Lamoni mu povedal: Nezabijem Ammóna, ani sa nevrátim do krajiny Izmael, ale pôjdem do krajiny Middoni, aby som mohol vyslobodiť bratov Ammónových, lebo ja viem, že sú to mužovia spravodliví a svätí proroci pravého Boha.

16 Teraz, keď otec jeho počul slová tieto, nahneval sa na neho a tasil meč svoj, aby ho zrazil k zemi.

17 Ale Ammón predstúpil a povedal mu: Hľa, ty syna svojho nezabiješ; ale predsa by bolo lepšie, aby padol on než ty, lebo hľa, on

činil pokánie z hriechov svojich; ale keby si padol ty v dobu túto v hneve svojom, duša tvoja by nemohla byť spasená.

18 A znova, je vhodné, aby si sa zdržal; lebo keby si zabil syna svojho, ktorý je nevinný, krv jeho by volala zo zeme k Pánovi, jeho Bohu, aby na teba prišla odplata; a možno by si stratil dušu svoju.

19 Teraz, keď mu Ammón povedal slová tieto, on mu odpovedal, hovoriac: Viem, že keby som zabil syna svojho, preliat by som krv nevinnú; lebo ty si ten, ktorý sa ho snaží zničiť.

20 A vzťahol ruku svoju, aby Ammóna zabil. Ale Ammón odolal úderom jeho, a tiež zasiahol pažu jeho, takže ju nemohol používať.

21 Teraz, keď kráľ videl, že ho Ammón môže zabiť, začal Ammóna prosiť, aby život jeho ušetril.

22 Ale Ammón pozdvihol meč svoj a povedal mu: Hľa, zrazím ťa, ak nedovolíš, aby bratia moji boli prepustení z väzenia.

23 Teraz, kráľ, bojac sa, aby nestratil život svoj, povedal: Ak ma ušetríš, dám ti čokoľvek, o čo požiadaš, dokonca polovicu kráľovstva.

24 Teraz, keď Ammón videl, že na starého kráľa zapôsobil podľa priania svojho, povedal mu: Ak zabezpečíš, aby bratia moji boli prepustení z väzenia, a tiež, aby si Lamoni mohol ponechať kráľovstvo svoje a aby nebol u teba v nemilosti, ale dáš, aby mohol činiť

podľa vlastných prianí svojich, v čomkoľvek si zmyslí, potom ťa ušetším; inak ťa zrazím k zemi.

25 Teraz, keď Ammón povedal slová tieto, kráľ sa začal radovať zo života svojho.

26 A keď videl, že Ammón nemá žiadnu túžbu zničiť ho, a keď tiež videl onú veľkú lásku, ktorú prechováva k synovi jeho Lamoni, užasol nesmierne a povedal: Pretože toto je všetko, čo si praješ, aby som uvoľnil bratov tvojich a dovolil, aby si syn môj Lamoni ponechal kráľovstvo svoje, hľa, dám, aby si syn môj ponechal kráľovstvo svoje odteraz a naveky; a nebudem mu viac vládnuť –

27 A tiež dám, aby bratia tvoji boli prepustení z väzenia, a ty a bratia tvoji môžete prísť za mnou do kráľovstva môjho; lebo si veľmi budem priat' uvidieť ťa. Lebo kráľ bol veľmi užasnutý zo slov, ktoré on hovoril, a tiež zo slov, ktoré hovoril syn jeho Lamoni, takže si priat' učiť sa ich.

28 A stalo sa, že Ammón a Lamoni pokračovali v ceste svojej do krajiny Middoni. A Lamoni našiel priazeň v očiach kráľa krajiny; takže boli bratia Ammónovi vyvedení z väzenia.

29 A keď sa s nimi Ammón stretol, bol nesmierne zarmútený, lebo hľa, boli nahí a ich koža bola nesmierne zodratá, pretože boli zviazaní silnými povrazmi. A tiež trpeli hladom, smädom a všetkými druhmi strastí; a predsa boli vo všetkých utrpeniach svojich trpezliví.

30 A ako sa tak stalo, bol to ich osud padnúť do rúk zatvrdnutejšieho a tvrdošijnejšieho ľudu; takže oni nechceli počúvať ich slová a vyvrhovali ich, a bili ich, a hnali ich od domu k domu a z miesta na miesto, až prišli do krajiny Middoni; a tam boli zajatí a uvrhnutí do väzenia, a zviazaní silnými povrazmi, a držaní vo väzení po mnoho dní, a boli oslobodení Lamoni a Ammónom.

Správa o kázaní Árona a Mulo-kiho, a ich bratov Lámánitom.

*Obsiahnuté v kapitolách 21 až 26
vrátane.*

KAPITOLA 21

Áron učí Amalekitov o Kristovi a o jeho uzmiernení – Áron a jeho bratia sú uväznení v Middoni – Po svojom oslobodení učia v synagógach a obracajú mnohých – Lamoni dáva ľudu v zemi Izmael náboženskú slobodu. Okolo roku 90–77 pred Kr.

TERAZ, keď sa Ammón a bratia jeho na hraniciach krajiny Lámánitov rozdelili, hľa, Áron sa vydal na cestu do krajiny, ktorú Lámániti nazývali Jeruzalem, nazývajú ju po rodnej krajine otcov svojich; a bola ďaleko pri hraniciach Mormonu.

2 Teraz, Lámániti a Amalekiti, a ľud Amulonov vybudovali veľké mesto, ktoré sa nazývalo Jeruzalem.

3 Teraz, Lámániti sami boli dost zatvrdení, ale Amalekiti a Amuloniti boli ešte zatvrdenejší; takže spôsobovali, že Lámániti zatvrdzovali srdcia svoje a že silneli v zlovoľnosti a ohavnostiach svojich.

4 A stalo sa, že Áron prišiel do mesta Jeruzalem a najprv začal kázať Amalekitom. A začal im kázať v ich synagógach, lebo oni postavili synagógy podľa rádu Nehorov; lebo mnohí z Amalekitov a Amulonitov boli podľa rádu Nehorov.

5 Takže, keď Áron vstúpil do jednej z ich synagóg, aby kázal ľuďom, a keď k nim hovoril, hľa, tu povstal jeden Amalekita a začal sa s ním sváriť, hovoriac: O čom to svedčíš? Videl si anjela? Prečo sa anjeli neukazujú nám? Hľa, či nie je ľud tento rovnako dobrý ako ľud tvoj?

6 Tiež hovoríš, že ak nebudeme činiť pokánie, zahynieme. Ako poznáš myšlienku a zámer srdca našich? Ako vieš, že máme príčinu činiť pokánie? Ako vieš, že nie sme ľuďom spravodlivým? Hľa, postavili sme svätyne a zhromažďujeme sa, aby sme uctievali Boha. My veríme, že Boh spasí všetkých ľudí.

7 Teraz mu Áron povedal: Veríš, že príde Syn Boží, aby vykúpil ľudstvo z ich hriechov?

8 A oný muž mu hovoril: My neveríme, že niečo takéto vieš. My neveríme v pochabé tradície tieto. Neveríme, že vieš o veciach, ktoré prídu, ani neveríme,

že otcovia tvoji, a tiež že otcovia naši vedeli o veciach, ktoré hovorili o tom, čo príde.

9 Teraz im Áron začal odkrývať písma ohľadom príchodu Krista, a tiež ohľadom vzkriesenia mŕtvych, a že pre ľudstvo nemôže byť žiadne vykúpenie, iba skrze smrť a utrpenie Kristovo, a uzmiernenie krvou jeho.

10 A stalo sa, keď im začal veci tieto vysvetľovať, nahnevali sa na neho a začali sa mu vysmievať; a nechceli počúvať slová, ktoré hovoril.

11 Takže keď videl, že nechcú slová jeho počúvať, odišiel z ich synagógy a prišiel do dediny, ktorá s nazývala Ani-Anti, a tam našiel Mulokiho, kázuceho im slovo; a tiež Ammu a bratov jeho. A sváрили sa s mnohými o slovo.

12 A stalo sa, že videli, že ľud bude zatvrdzovať srdcia svoje, takže odišli a prešli do krajiny Middoni. A kázali slovo mnohým, a málo ich uverilo v slová, ktoré učili.

13 A predsa bol Áron a určitý počet bratov jeho zajatí a uvrhnutí do väzenia a zvyšok ich utiekol z krajiny Middoni do okolitých krajov.

14 A tí, ktorí boli uvrhnutí do väzenia, mnoho vytrpeli a boli oslobodení rukou Lamonihho a Ammóna, a boli nasýtení, a zaodetí.

15 A vyšli znova hlásať slovo, a tak boli po prvýkrát vyslobodení z väzenia; a tak trpeli.

16 A išli tam, kam ich viedol

Duch Pánov, kázuc slovo Božie v každej synagóge Amalekitov alebo na každom zhromaždení Lámánitov, kam boli vpustení.

17 A stalo sa, že im Pán začal žehnať, natoľko, že priviedli mnohých k poznaniu pravdy; áno, presvedčili mnohých o ich hriechoch a o tradíciách ich otcov, ktoré boli nesprávne.

18 A stalo sa, že Ammón a Lamoni sa vrátili z krajiny Middoni do krajiny Izmael, ktorá bola krajinou ich dedičstva.

19 A kráľ Lamoni nestrpel, aby mu Ammón slúžil, či aby bol služobníkom jeho.

20 Ale dal v krajine Izmael postaviť synagógy; a dal zhromaždiť ľud svoj čiže ľud, ktorý bol pod vládou jeho.

21 A radoval sa z nich a učil ich mnohé veci. A tiež im oznámil, že sú ľuďom, ktorý je pod ním, a že sú ľuďom slobodným, že sú oslobodení od útlakov kráľa, otca jeho; lebo otec jeho mu dovolil, že môže vládnuť nad ľuďom svojím, ktorý je v krajine Izmael a v celej príľahlej krajine.

22 A tiež im oznámil, že môžu slobodne uctievať Pána, svojho Boha, podľa prianí svojich, nech sú kdekoľvek, ak je to v krajine, ktorá je pod vládou kráľa Lamoniho.

23 A Ammón kázal ľudu kráľa Lamoniho; a stalo sa, že ich učil všetko o veciach týkajúcich sa spravodlivosti. A nabádal ich denne so všetkou usilovnosťou; a oni dbali na slovo jeho a boli

horliví v zachovávaní prikázaní Božích.

KAPITOLA 22

Áron učí Lamoniho otca o stvorení, o páde Adamovom a o pláne vykúpenia skrze Krista – Kráľ a celý jeho dom je obrátený – Je vysvetlené rozdelenie krajiny medzi Nefitmi a Lámánitmi. Okolo roku 90–77 pred Kr.

TERAZ, zatiaľ čo Ammón takto neustále učil ľud Lamoniho, my sa vrátíme ku správe o Áronovi a bratoch jeho; lebo potom, čo odišiel z krajiny Middoni, bol vedený Duchom do krajiny Nefi, dokonca do domu kráľa, ktorý bol nad celou krajinou okrem krajiny Izmael; a bol to otec Lamoniho.

2 A stalo sa, že išiel k nemu do kráľovského paláca s bratmi svojimi a poklonil sa kráľovi, a povedal mu: Hľa, ó kráľu, my sme oní bratia Ammónovi, ktorých si vyslobodil z väzenia.

3 A teraz, ó kráľu, ak ušetríš život náš, budeme služobníkmi tvojimi. A kráľ im povedal: Povstaňte, lebo vám udeľujem život a nestrpím, aby ste boli služobníkmi mojimi; ale budem trvať na tom, aby ste ma vyučovali; lebo ma v myslí trochu znepokojuje veľkorysosť a veľkosť slov brata tvojho Ammóna; a prajem si dozvedieť sa dôvod, prečo neprišiel z Middoni s tebou.

4 A Áron povedal kráľovi: Hľa, Duch Pánov ho povolal inou

cestou; odišiel do krajiny Izmael, aby učil ľud Lamoniho.

5 Teraz im kráľ povedal: Čo ste to hovorili o Duchu Pánovom? Hľa, práve to ma znepokojuje.

6 A tiež, čo je to, čo Ammón hovoril – Ak budete činiť pokánie, budete spasení, a ak pokánie činiť nebudete, budete posledného dňa zavrnutí?

7 A Áron mu odpovedal a povedal mu: Veríš, že je Boh? A kráľ mu povedal: Viem, že Amalekiti hovoria, že je Boh, a ja som im dovolil, aby si stavali svätyne, aby sa mohli zhromažďovať, aby ho uctievali. A ak mi teraz ty hovoríš, že je Boh, hľa, uverím.

8 A teraz, keď to Áron počul, srdce jeho sa začalo radovať a povedal: Hľa, tak celkom isto, akože ty žiješ, ó kráľu, je Boh.

9 A kráľ povedal: Je Boh oný Veľký Duch, ktorý priviedol otcov našich z krajiny Jeruzalem?

10 A Áron mu povedal: Áno, on je oným Veľkým Duchom a on stvoril všetky veci ako na nebi, tak na zemi. Veríš tomu?

11 A on povedal: Áno, verím, že Veľký Duch stvoril všetky veci, a prajem si, aby si mi o všetkých veciach týchto povedal, a ja slovom tvojim uverím.

12 A stalo sa, že keď Áron videl, že kráľ bude veriť slovám jeho, začal od stvorenia Adama, predčítajúc kráľovi písma – ako Boh stvoril človeka podľa vlastného obrazu svojho a že mu Boh dal prikázania, a že kvôli priestupku človek padol.

13 A Áron mu vysvetľoval písma od stvorenia Adama a vyložil mu pád človeka a jeho telesný stav, a tiež plán vykúpenia, ktorý bol pripravený od založenia sveta skrze Krista pre všetkých tých, ktorí budú veriť v meno jeho.

14 A pretože človek padol, nemohol sa o nič sám zaslúžiť; ale utrpenie a smrť Kristova uzmierujú ich hriechy skrze vieru a pokánie a tak ďalej; a že on zlomí putá smrti, aby hrob nemal žiadne víťazstvo a aby bol osteň smrti pohltý v nádejach slávy; a Áron vysvetľoval kráľovi všetky veci tieto.

15 A stalo sa, že potom, čo mu Áron vysvetlil veci tieto, kráľ povedal: Čo mám činiť, aby som mohol mať večný život tento, o ktorom si hovoril? Áno, čo mám činiť, aby som mohol byť zrodený z Boha, aby bol tento zlovoľný duch vykorenený z hrude mojej a aby som prijal Ducha jeho, aby som mohol byť naplnený radosťou a aby som nebol posledného dňa zavrnutý? Hľa, hovoril, vzdám sa všetkého, čo mám, áno, opustím kráľovstvo svoje, aby som mohol obdržať túto veľkú radosť.

16 Ale Áron mu povedal: Ak si to praješ, ak sa skloníš pred Bohom, áno, ak budeš činiť pokánie zo všetkých hriechov svojich a skloníš sa pred Bohom, a budeš vo viere volať meno jeho, veriac, že obdržíš, potom obdržíš nádej, ktorú si praješ.

17 A stalo sa, že keď Áron povedal slová tieto, kráľ sa sklonil

pred Pánom na kolená; áno, dokonca padol na zem a mocne zvolal, hovoriac:

18 Ó Bože, Áron mi povedal, že je Boh; a ak je Boh, a ak si ty ten Boh, kiež by si sa mi dal poznať, a ja odložím všetky hriechy svoje, aby som ťa poznal a aby som mohol byť pozdvihnutý z mŕtvych, a byť spasený posledného dňa. A teraz, keď kráľ hovoril slová tieto, bol zrazený, ako keby bol mŕtvy.

19 A stalo sa, že služobníci jeho bežali a povedali kráľovnej všetko, čo sa stalo kráľovi. A ona prišla ku kráľovi; a keď ho videla ležiaceho, akoby bol mŕtvy, a tiež Árona a bratov jeho, ako stoja, akoby oni boli príčinou pádu jeho, nahnevala sa na nich a prikázala, aby ich jej služobníci, čiže služobníci kráľovi, zajali a zabili.

20 Teraz, služobníci videli príčinu kráľovho pádu, takže sa neodvažovali položiť ruky na Árona a bratov jeho; a prosili kráľovnú, hovoriac: Prečo nám prikazuješ, aby sme mužov týchto zabili, keď hľa, jeden z nich je mocnejší než my všetci? Takže padneme pred nimi.

21 Teraz, keď kráľovná videla strach služobníkov, začala sa tiež nesmierne strachovať, aby na ňu neprišlo nejaké zlo. A prikázala služobníkom svojim, aby išli a zvolali ľud, aby mohli Árona a bratov jeho zabiť.

22 Teraz, keď Áron videl kráľovnine odhodlanie, a pretože tiež poznal tvrdosť v srdciach ľudu,

bál sa, že sa ich zhromaždí zástup a že medzi nimi bude veľký svár a nepokoj; takže vzťahol ruku svoju a pozdvihol kráľa zo zeme, a povedal mu: Vstaň. A on sa postavil na nohy, obdržiac silu svoju.

23 Teraz, toto sa stalo v prítomnosti kráľovnej a mnohých zo služobníkov. A keď to videli, veľmi sa divili a začali sa báť. A kráľ predstúpil a začal ich poučovať. A poučoval ich natoľko, že celý dom jeho bol obrátený k Pánovi.

24 Teraz, na prikázanie kráľovnine sa zhromaždil zástup a začalo byť v ňom veľké reptanie kvôli Áronovi a bratom jeho.

25 Ale kráľ sa postavil medzi nich a poučoval ich. A boli upokojení voči Áronovi a tým, ktorí boli s ním.

26 A stalo sa, že keď kráľ videl, že ľudia sú upokojení, nechal Árona a bratov jeho vystúpiť uprostred zástupu a kázať im slovo.

27 A stalo sa, že kráľ vyslal prehlásenie po celej krajine, medzi všetok ľud svoj, ktorý bol v celej krajine jeho, ktorý bol vo všetkých krajoch navôkol, ktoré hraničili až s morom na východe a na západe, ktoré boli oddelené od krajiny Zarahemla úzkym pruhom pustatiny, ktorý sa tiahol od mora na východe k moru na západe a okolo hraníc pobrežia morského a hraníc pustatiny, ktorá bola na severe pri krajine Zarahemla, cez hranice Manti pri prameni rieky Sidon, a tiahol sa od východu na západ – a tak boli Lámániti a Nefiti oddelení.

28 Teraz, oná lenivejšia časť Lámánitov žila v pustatine a prebývali v stanoch; a boli rozšírení po pustatine na západe v krajine Nefi; áno, a tiež na západ od krajiny Zarahemla, pri hraniciach s pobrežím, a na západe v krajine Nefi, na mieste prvého dedičstva otcov svojich, a to na hraniciach s pobrežím.

29 A tiež bolo mnoho Lámánitov pri pobreží na východe, kam ich zahnali Nefiti. A tak boli Nefiti skoro obklúčení Lámánitmi; a predsa Nefiti obsadili všetky severné časti krajiny hraničiacej s pustatinou, pri prameni rieky Sidon, od východu na západ, okolo okraja pustatiny; na sever, až dosiahli krajinu, ktorú nazvali Hojnosť.

30 A tá hraničila s krajinou, ktorú nazvali Pustota, pretože siahala tak ďaleko na sever, že dosiahla až do onej krajiny, ktorá bývala zaľudnená a ktorá bola zničená, o ktorého kostiach sme hovorili a ktorú objavil ľud Zarahemlov, pretože bola miestom ich prvého pristátia.

31 A odtiaľ prišli do južnej pustatiny. Tak sa krajina na severe nazývala Pustota a krajina na juhu sa nazývala Hojnosť, a bola pustatinou, ktorá je plná všelijakých divokých zvierat všetkého druhu, z ktorých časť prišla za potravou z krajiny severnej.

32 A teraz, pre Nefitu to bola len vzdialenosť pol druhého dňa cesty po hranici Hojnosti a krajiny Pustoty od východného mora

k západnému; a tak boli krajina Nefi a krajina Zarahemla skoro obklopené vodou a medzi krajinou severnou a krajinou južnou bola malá úžina.

33 A stalo sa, že Nefiti osídlili krajinu Hojnosť od východného mora až k západnému, a tak Nefiti vo svojej múdrosti odrezali strážami svojimi a vojskami svojimi Lámánitov na juhu, aby tí tak nezískali viac vlastníctva na severe a nemohli krajinu severnú obsadiť.

34 Takže Lámániti nemohli mať viac vlastníctva inde, iba v krajine Nefi a v pustatine okolo. Teraz, to bola múdrosť Nefitov – pretože Lámániti boli ich nepriatelia, nechceli strpieť, aby ich sužovali zo všetkých strán, a tiež aby mali krajinu, kam by mohli utiecť podľa prianí svojich.

35 A teraz ja, potom ako som toto povedal, vraciam sa znova k správe o Ammónovi a Áronovi, Omnerovi a Himnim, a o ich bratoch.

KAPITOLA 23

Je vyhlásená náboženská sloboda – Lámániti v siedmich krajinách a mestách sú obrátení – Nazývajú sa Anti-Nefi-Lechíti a sú oslobodení od prekliatia – Amalekiti a Amuloniti odmietajú pravdu. Okolo roku 90–77 pred Kr.

HĽA, teraz, stalo sa, že kráľ Lámánitov vyslal medzi všetok ľud svoj prehlásenie, aby nekládli ruky svoje na Ammóna či Árona,

či Omnera, či Himniho, ani na žiadneho z ich bratov, ktorí pôjdu kážuc slovo Božie, nech už sú na akomkoľvek mieste v ktorejkoľvek časti ich krajiny.

2 Áno, vyslal medzi nich nariadenie, aby na nich nekládli ruky svoje, aby ich nezviazali alebo neuvrhli do väzenia; ani aby po nich nepľuli ani ich nebili, ani nevyvrhovali zo synagóg svojich, ani ich nebičovali; ani aby ich nekameňovali, ale že majú mať voľný prístup do ich domovov, a tiež do ich chrámov a do ich svätých.

3 A tak mohli ísť a kázať slovo podľa priania svojho, lebo kráľ bol obrátený k Pánovi i celý dom jeho; takže vyslal po krajine prehlásenie k ľudu svojmu, aby slovo Božie nemalo žiadnu prekážku, ale aby sa mohlo šíriť po celej krajine, aby ľud jeho mohol byť presvedčený o zlovoľných tradíciách otcov svojich a aby mohli byť presvedčení, že sú všetci bratia a že nemajú vraždiť ani plieniť, ani kraďnúť, ani nemajú páchať cudzoložstvo, ani nemajú páchať žiadnu zlovoľnosť.

4 A teraz, stalo sa, že keď kráľ vyslal toto prehlásenie, Áron a bratia jeho chodili od mesta k mestu a od jedného domu uctievania k druhému, zakladajúc cirkvi a vysväcujúc kňazov a učiteľov po celej krajine medzi Lámánitmi, aby medzi nimi kázali a učili slovo Božie; a tak začali mať veľký úspech.

5 A tisíce boli privedené k poznaniu Pána, áno, tisíce boli privedené

k tomu, aby verili v tradície Nefitov; a boli učení o záznamoch a proroctvách, ktoré boli dané až do terajšej doby.

6 A tak isto, akože žije Pán, tak isto toľko, koľko uverilo, či toľko, koľko bolo privedených k poznaniu pravdy kázaním Ammóna a bratov jeho podľa ducha zjavenia a proroctva, a moci Božej pôsobiacej skrze nich zázraky – áno, hovorím vám, akože žije Pán, toľko Lámánitov, koľko uverilo v ich kázanie a bolo obrátených k Pánovi, nikdy neodpadlo.

7 Lebo sa stali spravodlivým ľudom; zložili zbrane vzbury svojej, takže už nikdy viac proti Bohu nebojovali, ani proti žiadnemu z bratov svojich.

8 Teraz, toto sú tí, ktorí boli obrátení k Pánovi:

9 Ľud Lámánitov, ktorý bol v krajine Izmael;

10 A tiež ľud Lámánitov, ktorý bol v krajine Middoni;

11 A tiež ľud Lámánitov, ktorý bol v meste Nefi;

12 A tiež ľud Lámánitov, ktorý bol v krajine Šilom a ktorý bol v krajine Šemlon, a v meste Lemúél, a v meste Šimnilom.

13 A toto sú mená miest Lámánitov, ktoré boli obrátené k Pánovi; a toto sú tí, ktorí zložili zbrane vzbury svojej, áno, všetky vojnové zbrane svoje; a tí všetci boli Lámániti.

14 A Amalekiti obrátení neboli, iba jediný; ani žiadny z Amulonitov; ale zatvrdzovali srdcia svoje, a tiež srdcia Lámánitov v onej časti

krajiny, kde prebývali, áno, a vo všetkých dedinách svojich a vo všetkých mestách svojich.

15 Takže, vymenovali sme všetky mestá Lámánitov, v ktorých činili pokánie a prišli k poznaniu pravdy, a boli obrátení.

16 A teraz, stalo sa, že kráľ a tí, ktorí boli obrátení, si priali, aby mali meno, aby tým mohli byť odlišení od bratov svojich; takže sa kráľ radil s Áronom a s mnohými ich kňazmi o mene, ktoré by na seba mali vziať, aby mohli byť odlišení.

17 A stalo sa, že sa nazvali Anti-Nefi-Lechíti; a boli nazývaní týmto menom a neboli už nazývaní Lámánitmi.

18 A začali byť veľmi pracovitým ľuďom; áno, boli priateľskí k Nefitom; takže nadviazali s nimi priateľstvo a preklatie Božie ich už neprenasledovalo.

KAPITOLA 24

Lámániti vychádzajú proti ľudu Božiemu – Anti-Nefi-Lechíti sa radujú v Kristovi a sú navštevovaní anjelmi – Volia si radšej vytrpieť smrť než sa brániť – Ďalší Lámániti sú obrátení. Okolo roku 90–77 pred Kr.

A STALO sa, že Amalekiti a Amuloniti, a Lámániti, ktorí boli v krajine Amulon, a tiež v krajine Helam, a ktorí boli v krajine Jeruzalem, a skrátka v celej príľahlej krajine, ktorí neboli obrátení a nevzali na seba meno Anti-Nefi-Lechíti, boli podnecovaní Amalekitmi

a Amulonitmi k hnevu voči bratom svojim.

2 A ich nenávisť voči nim nesmierne zosilnela, dokonca natoľko, že sa začali búriť proti kráľovi svojmu, natoľko, že nechceli, aby bol ich kráľom; takže pozdvihli zbrane proti ľudu Anti-Nefi-Lechí.

3 Teraz, kráľ udelil kráľovstvo synovi svojmu a nazval ho Anti-Nefi-Lechí.

4 A kráľ zomrel v tom istom roku, kedy Lámániti začali činiť prípravu na vojnu proti ľudu Božiemu.

5 Teraz, keď Ammón a bratia jeho, a všetci tí, ktorí prišli s ním, videli prípravu Lámánitov na to, aby zničili bratov svojich, vyšli do krajiny Midian, a tam sa Ammón stretol so všetkými bratmi svojimi; a odtiaľ prišli do krajiny Izmael, aby sa mohli poradiť s Lamonim, a tiež s bratom jeho Anti-Nefi-Lechím, čo by mali robiť, aby sa ubránili proti Lámánitom.

6 Teraz, nebolo jedinej duše medzi všetkým ľuďom, ktorý bol obrátený k Pánovi, ktorá by pozdvihla zbrane proti bratom svojim; nie, nečinili ani žiadne vojnové prípravu proti bratom svojim; áno, a tiež im kráľ ich prikázal, že tak činiť nemajú.

7 Teraz, toto sú slová, ktoré hovoril k ľudu v tejto záležitosti: Ďakujem Bohu svojmu, milovaný ľud môj, že k nám náš veľký Boh v dobrotivosti svojej vyslal týchto bratov našich, Nefitov, aby nám kázali a aby nás presvedčili

o tradíciách zlovoľných otcov našich.

8 A hľa, ďakujem veľkému Bohu svojmu, že nám dal diel Ducha svojho, aby obmäkčil srdcia naše, takže sme s týmito bratmi Nefitmi nadviazali priateľstvo.

9 A hľa, ďakujem tiež Bohu svojmu, že nadviazaním tohto priateľstva sme boli presvedčení o hriechoch svojich a o mnohých vraždách, ktoré sme spáchali.

10 A tiež ďakujem Bohu svojmu, áno, veľkému Bohu svojmu, že nám dovolil, aby sme mohli činiť pokánie z vecí týchto, a tiež že nám odpustil tie mnohé hriechy naše a vraždy, ktoré sme spáchali, a sňal zo srdc našich vinu skrze zásluhu Syna svojho.

11 A teraz hľa, bratia moji, vzhľadom na to, že toto je všetko, čo sme mohli urobiť (pretože sme boli najstratenejšími z celého ľudstva), činiť pokánie zo všetkých hriechov svojich a mnohých vražd, ktoré sme spáchali, a pohnúť Boha, aby ich vyňal zo srdc našich, lebo to bolo všetko, čo sme mohli urobiť, činiť pred Bohom dostatočné pokánie, aby sňal poškrvnu našu –

12 Teraz, najmilovanejší bratia moji, vzhľadom na to, že Boh sňal poškrvnu našu a meče naše sa zaleskli, potom teda už nepoškrvňujme meče svoje krvou bratov svojich.

13 Hľa, hovorím vám: Nie, pozdržme meče svoje, aby neboli poškrvnené krvou bratov našich; lebo možno, ak by sme meče svoje

znovu poškrvnili, nemohli by už byť dočista omyté skrze krv Syna nášho veľkého Boha, ktorá bude preliata na uzmiernenie hriechov našich.

14 A veľký Boh k nám bol milosrdný a oznámil nám veci tieto, aby sme nezahynuli; áno, oznámil nám veci tieto vopred, pretože miluje duše naše, rovnako ako miluje deti naše; takže, v milosrdenstve svojom nás navštevuje anjelmi svojimi, aby plán spásy mohol byť oznámený nám, rovnako ako budúcim pokoleniam.

15 Ó, aký milosrdný je náš Boh! A teraz hľa, vzhľadom na to, že to je všetko, čo sme mohli urobiť, aby nám bola odňatá poškrvna naša a meče naše sa lesknú, ukryme ich, aby si udržali lesk svoj ako svedectvo nášmu Bohu posledného dňa, teda oného dňa, kedy budeme privedení, aby sme sa pred ním postavili a boli súdení, že sme nepoškrvnili meče svoje krvou bratov svojich od doby, kedy nám udelil slovo svoje, a tým nás očistil.

16 A teraz, bratia moji, ak bratia naši usilujú o naše zničenie, hľa, ukryjeme meče svoje, áno, dokonca ich pochováme hlboko do zeme, aby si udržali lesk svoj ako svedectvo posledného dňa, že sme ich nikdy nepoužili; a ak nás bratia naši zničia, hľa, pôjdeme k Bohu svojmu a budeme spasení.

17 A teraz, stalo sa, že keď kráľ ustal takto hovoriť a všetok ľud bol zhromaždený, vzali meče svoje a všetky zbrane, ktoré sa používali

na prelievanie ľudskej krvi, a pochovali ich hlboko do zeme.

18 A toto učinili, pretože to bolo z ich pohľadu svedectvo Bohu, a tiež ľuďom, že už nikdy znova nepoužijú zbrane k prelievaniu krvi ľudskej; a toto učinili, potvrdiac Bohu a činiac s ním zmluvu, že radšej sa vzdajú vlastného života svojho, než by preliali krv bratov svojich; a radšej dajú bratovi svojmu, než by mu vzali; a radšej budú hojne pracovať rukami svojimi, než by strávili dni svoje v nečinnosti.

19 A tak vidíme, že keď boli títo Lámániti privedení k tomu, aby verili a poznali pravdu, boli pevní a radšej trpeli až k smrti, než by spáchali hriech; a tak vidíme, že pochovali zbrane svoje mieru, čiže pochovali vojnové zbrane pre mier.

20 A stalo sa, že ich bratia Lámániti činili prípravy na vojnu a prišli hore do krajiny Nefi, aby zničili kráľa a aby na miesto jeho dosadili iného, a tiež aby zničili v krajine ľud Anti-Nefi-Lechí.

21 Teraz, keď ľudia videli, že proti nim prichádzajú, vyšli im v ústrety a padli pred nimi na zem, a začali volať meno Pánovo; a tak boli v tejto polohe, keď ich Lámániti začali napádať a začali ich zabíjať mečom.

22 A tak, bez toho, aby sa stretli s akýmkoľvek odporom, zabili ich tisíc a päť; a my vieme, že oni sú požehnaní, lebo odišli prebývať s Bohom svojim.

23 Teraz, keď Lámániti videli,

že ich bratia pred mečom nebudú utekať a ani nebudú uhýbať napravo či naľavo, ale že si ľahnú na zem a zahynú, a že chvália Boha dokonca priamo v okamihu smrti mečom –

24 Teraz, keď toto Lámániti videli, prestali ich zabíjať; a bolo mnoho tých, ktorých srdcia boli pohnuté pre tých z ich bratov, ktorí padli mečom, lebo činili pokánie z vecí, ktoré učinili.

25 A stalo sa, že odhodili vojnové zbrane svoje a už sa ich nechceli znova chopiť, lebo mali výčitky z vražd, ktoré spáchali; a sklonili sa tak ako ich bratia, spoliehajúc sa na milosrdenstvo tých, ktorých paže boli pozdvihnuté, aby ich zabili.

26 A stalo sa, že sa ich k ľudu Božiemu oného dňa pripojilo viac, než bol počet tých, ktorí boli zabití; a tí, ktorí boli zabití, boli spravodliví ľudia, takže nemáme žiadny dôvod pochybovať, že boli spasení.

27 A nebol medzi nimi zabitý jediný zlovoľný človek; ale viac než tisíc ich bolo pripravených k poznaniu pravdy; tak vidíme, že Pán pracuje mnohými spôsobmi k spásu ľudu svojho.

28 Teraz, najväčší počet oných Lámánitov, ktorí pobili tak mnohých z bratov svojich, boli Amalekiti a Amuloniti, a najviac ich bolo podľa rádu Nehorov.

29 Teraz, medzi tými, ktorí sa pripojili k ľudu Pánovmu, neboli žiadni, ktorí by boli Amalekiti alebo Amuloniti, či ktorí by

boli z rádu Nehorovho, ale boli to priami potomkovia Lámána a Lemúela.

30 A takto môžeme jasne rozoznať, že potom, čo bol ľud raz osvietený Duchom Božím a mal veľké poznanie vecí náležitých spravodlivosti, a potom upadol do hriechu a priestupku, stáva sa zatvrdenejším, a tak je stav jeho horší, než keby veci tieto nikdy nepoznal.

KAPITOLA 25

Lámánitské útoky sa šíria – Semeno kňazov Nóachových hynie, ako prorokoval Abinadi – Mnoho Lámánitov je obrátených a pripája sa k ľudu Anti-Nefi-Lechí – Veria v Krista a zachovávajú zákon Mojžišov. Okolo roku 90–77 pred Kr.

A HĽA, teraz, stalo sa, že títo Lámániti sa hnevali viac, pretože zabili bratov svojich; takže prisahali Nefitom odplatu; a v tej dobe sa už viac nepokúšali zabíjať ľud Anti-Nefi-Lechí.

2 Ale vzali zbrane svoje a prešli hranice krajiny Zarahemla, a napadli ľud, ktorý bol v krajine Ammonia, a zničili ich.

3 A potom mali mnoho bitiek s Nefitmi, v ktorých boli odrazení a zabití.

4 A medzi tými Lámánitmi, ktorí boli zabití, bolo skoro všetko semeno Amulonove a bratov jeho, ktorí boli kňazmi Nóachovými, a boli zabití rukami Nefitov;

5 A zvyšok, ujdúc do východnej

pustatiny a uchvátiac moc a právomoc nad Lámánitmi, spôsobil, aby mnohí Lámániti zahynuli ohňom pre vieru svoju –

6 Lebo mnohí z nich, utrpia veľkú stratu a tak veľa strastí, začali byť podnecovaní k roz-pamätaniu sa na slová, ktoré im v ich krajine kázal Áron a bratia jeho; takže prestávali veriť tradíciám otcov svojich a začali veriť v Pána a v to, že on dal Nefitom veľkú moc; a tak boli mnohí z nich v pustatine obrátení.

7 A stalo sa, že oní vládcovia, ktorí boli zvyškom detí Amulonových, spôsobili, aby boli usmrtení, áno, všetci tí, ktorí verili vo veci tieto.

8 Teraz, toto mučeníctvo spôsobilo, že mnohí z ich bratov boli podnietení k hnevu; a v pustatine začal byť svár; a Lámániti začali štváť semeno Amulonove a bratov jeho a začali ich zabíjať; a oni utekali do východnej pustatiny.

9 A hľa, sú štvani Lámánitmi ešte dnes. Tak sa naplnili slová Abinadiho, ktoré hovoril o semene kňazov, ktorí spôsobili, že vytrpel smrť ohňom.

10 Lebo on im povedal: Čo mne učiníte, bude predobrazom vecí, ktoré prídu.

11 A teraz, Abinadi bol prvý, kto vytrpel smrť ohňom pre vieru svoju v Boha; teraz, toto mal na mysli, že mnohí vytrpia smrť ohňom, rovnako ako vytrpel on.

12 A povedal kňazom Nóachovým, že ich semeno spôsobí, že mnohí budú usmrtení podobným

spôsobom, ako bol usmrtený on, a že bude doširoka rozptýlené a pobité, tak ako sú ovce nemajúce pastiera hnané a zabitú divou zverou; a teraz hľa, slová tieto sa potvrdili, lebo boli hnaní Lámánitmi a boli štvaní, a boli bití.

13 A stalo sa, že keď Lámániti videli, že nemôžu Nefitov premôcť, že sa vrátili znova do vlastnej krajiny svojej; a mnohí z nich prešli, aby prebývali v krajine Izmael a v krajine Nefi, a pripojili sa k ľudu Božiemu, ktorým bol ľud Anti-Nefi-Lechí.

14 A oni tiež pochovali vojnové zbrane svoje podľa toho, ako učinili ich bratia, a začali byť spravodlivým ľuďom; a kráčali po cestách Pánových a snažili sa zachovávať prikázania jeho a ustanovenia jeho.

15 Áno, a zachovávali zákon Mojžišov; lebo bolo nevyhnutné, aby ešte zachovávali zákon Mojžišov, lebo nebol úplne naplnený. Ale nehľadiac na zákon Mojžišov, očakávali príchod Krista chápuc, že zákon Mojžišov je predobrazom príchodu jeho, a veriac, že musia dodržiavať oné vonkajšie úkony do tej doby, kedy sa im zjaví.

16 Teraz, nemysleli si, že spása prichádza zákonom Mojžišovým; ale zákon Mojžišov slúžil na to, aby posilňoval ich vieru v Krista; a tak si skrze vieru udržiavali nádej vo večnú spásu, spoliehajúc na ducha prorocstva, ktorý hovoril o oných veciach, ktoré prídu.

17 A teraz hľa, Ammón a Áron,

a Omner, a Himni, a ich bratia sa nesmierne radovali z úspechu, ktorý mali medzi Lámánitmi, vidiac, že Pán im udelil podľa ich modlitieb a že im tiež potvrdil slovo svoje do poslednej čiarky.

KAPITOLA 26

Ammón jasá v Pánovi – Verní sú posilňovaní Pánom a je im dané poznanie – Vierou môžu ľudia priviesť tisíce duší k pokániu – Boh má všetku moc a obsiahne všetky veci. Okolo roku 90–77 pred Kr.

A TERAZ, toto sú slová Ammónove k bratom jeho, ktoré hovoria toto: Rodní bratia moji a bratia moji, hľa, hovorím vám, aký veľký dôvod máme radovať sa; lebo mohli sme sa snáď domnievať, keď sme vyrazili z krajiny Zarahemla, že Boh nám dá tak veľké požehnania?

2 A teraz, pýtam sa, aké veľké požehnania nám udelil? Môžete to povedať?

3 Hľa, odpoviem za vás; lebo bratia naši, Lámániti, boli v temnote, áno, dokonca v najtemnejšej priepasti, ale hľa, koľko ich je privedených k tomu, aby uzreli podivuhodné svetlo Božie! A to je oné požehnanie, ktoré nám bolo udelené, že sme boli učinení nástrojmi v rukách Božích, aby sme uskutočnili veľké dielo toto.

4 Hľa, tisíce sa ich radujú a boli privedení do stáda Božieho.

5 Hľa, pole bolo zrelé a vy ste požehnaní, lebo ste sa rozohnali

kosákom a žali ste v sile svojej, áno, po celý deň ste pracovali; a uzrite množstvo snopov svojich! A budú zhromaždené v obilniciach, takže nevyjdú nazmar.

6 Áno, posledného dňa nebudú pobité búrkou; áno, ani nebudú rozmetané víchrami; ale keď príde búrka, budú zhromaždené na mieste svojom, takže k nim búrka neprenikne; áno, ani nebudú hnané prudkými vetrami tam, kdekoľvek ich nepriateľ chce niest.

7 Ale hľa, sú v rukách Pána žatvy a sú jeho; a on ich pozdvihne posledného dňa.

8 Požehnané buď meno nášho Boha; spievajme k chvále jeho, áno, vzdajme vďaky svätému menu jeho, lebo on koná spravodlivosť naveky.

9 Lebo keby sme neboli prišli hore z krajiny Zarahemla, títo naši vrúcne milovaní bratia, ktorí nás tak vrúcne milujú, by ešte stále boli trýznení nenávisťou voči nám, áno, a tiež by boli Bohu cudzincami.

10 A stalo sa, že keď Ammón povedal slová tieto, brat jeho Áron ho karhal, hovoriac: Ammón, obávam sa, že si sa nechal radosťou svojou uniesť k vychvaľovaniu.

11 Ale Ammón mu povedal: Nevychvaľujem sa vlastnou silou svojou ani vlastnou múdrosťou svojou; ale hľa, radosť moja je úplná, áno, srdce moje prekypuje radosťou a ja sa budem radowať z Boha svojho.

12 Áno, ja viem, že nie som nič;

čo do sily svojej som slabý; takže sa nebudem vychvaľovať sám sebou, ale budem sa vychvaľovať Bohom svojím, lebo v sile jeho môžem činiť všetky veci; áno, hľa, mnohé mocné zázraky sme spôsobili v krajine tejto, za ktoré budeme chváliť meno jeho naveky.

13 Hľa, koľko tisíc bratov našich uvoľnil od bolesti pekla; a oni sú vedení k tomu, aby ospevovali vykupujúcu lásku, a to kvôli moci slova jeho, ktoré je v nás, takže nemáme my veľký dôvod radowať sa?

14 Áno, máme dôvod chváliť ho naveky, lebo on je Boh Najvyšší a uvoľnil bratov našich z reťazí pekla.

15 Áno, boli obklopení večnou temnotou a skazou; ale hľa, on ich priviedol do večného svetla svojho, áno, do večnej spásy, a sú obklopení nesmiernou štedrosťou lásky jeho; áno, a my sme boli pri konaní tohto veľkého a podivuhodného diela nástrojmi v rukách jeho.

16 Takže, jasajme, áno, budeme jasať v Pánovi; áno, budeme sa radowať, lebo radosť naša je úplná; áno, budeme chváliť Boha svojho naveky. Hľa, kto môže príliš veľa jasať v Pánovi? Áno, kto môže povedať príliš veľa o veľkej moci jeho a o milosrdenstve jeho, a o zhovievavosti jeho k deťom ľudským? Hľa, hovorím vám, nemôžem povedať ani najmenšiu časť toho, čo cítim.

17 Kto si mohol myslieť, že by Boh náš bol tak milosrdný, že

by nás vytrhol zo strašného, hriešneho a skazeného stavu nášho?

18 Hľa, my sme chodili dokonca v hneve s mocnými hrozbami, aby sme zničili cirkev jeho.

19 Ó potom, prečo nás nevydal tak strašnej skaze, áno, prečo na nás nenechal padnúť meč spravodlivosti svojej a neodsúdil nás k večnému zúfalstvu?

20 Ó, duša moja akoby pri onej myšlienke utekala. Hľa, on na nás neuplatnil spravodlivosť svoju, ale vo veľkom milosrdenstve svojom nás preniesol cez onú večnú priepasť smrti a biedy, dokonca ku spásu duší našich.

21 A teraz hľa, bratia moji, ktorý prirodzený človek pozná veci tieto? Hovorím vám, niet nikoho, kto pozná veci tieto, iba ak kajúcnik.

22 Áno, ten, kto činí pokánie a preukazuje vieru, a prináša dobré skutky, a modlí sa neustále bez ustania – takému je dané poznať tajomstvá Božie; áno, takému bude dané, aby zjavil veci, ktoré nikdy neboli zjavené, áno, takému bude dané, aby priviedol tisíce duší k pokániu, dokonca ako to bolo dané nám, aby sme priviedli týchto bratov svojich k pokániu.

23 Teraz, pamätáte si, bratia moji, že sme povedali bratom svojim v krajine Zarahemla: Ideme hore do krajiny Nefi kázať bratom svojim Lámánitom, a oni sa nám posmešne smiali?

24 Lebo hovorili nám: Vy si myslíte, že môžete priviesť Lámánitov k poznaniu pravdy? Myslíte

si, že môžete Lámánitov presvedčiť o nesprávnosti tradícií ich otcov, keď sú takým tvrdošijným ľudom; ktorých srdcia sa tešia z prelievania krvi; ktorí strávili dni svoje v najhrubšej nepravosti; ktorých cesty boli od počiatku cestami priestupníka? Teraz, bratia moji, pamätáte sa, že takáto bola ich reč.

25 A navyše hovorili: Pozdvihnime proti nim zbrane, aby sme v krajine zničili ich aj ich nepravosť, aby nás nepremohli a nezničili nás.

26 Ale hľa, milovaní bratia moji, neprišli sme do pustatiny so zámerom bratov svojich ničiť, ale so zámerom, aby sme mohli spasť niekoľko málo z ich duší.

27 Teraz, keď srdcia naše boli skleslé a my sme boli pripravení vrátiť sa späť, hľa, Pán nás utešil a povedal: Choďte medzi bratov svojich, Lámánitov, a znášajte s trpezlivosťou strasti svoje, a ja vám dám úspech.

28 A teraz hľa, prišli sme a boli sme medzi nimi; a boli sme trpezliví v utrpení svojom a vytrpeli sme všetok nedostatok; áno, putovali sme od domu k domu, spoliehajúc sa na milosrdenstvá sveta – nielen na milosrdenstvá sveta, ale na milosrdenstvá Božie.

29 A vstupovali sme do ich domovov a učili sme ich, a učili sme ich na ich uliciach; áno, a učili sme ich na ich pahorkoch; a tiež sme vstupovali do ich chrámov a ich synagóg, a učili sme ich; a boli sme vyvrhovaní a zosmiešňovaní,

a oplúvaní, a bití do tváre; a boli sme kameňovaní, a zajatí, a zväzovaní silnými povrazmi, a uvrhovaní do väzenia; a skrze moc a múdrosť Božiu sme boli opäť oslobodzovaní.

30 A vytrpeli sme všelijaké strasti, a to všetko preto, aby sme snád mohli byť prostriedkom ku spásu nejakej duše; a mysleli sme si, že radosť naša bude úplná, ak budeme môcť byť prostriedkom ku spásu niektorých.

31 Teraz hľa, môžeme pohliadať a uvidieť plody práce svojej; a je ich málo? Hovorím vám: Nie, je ich mnoho; áno, a my môžeme dosvedčiť ich úprimnosť skrze ich lásku k ich bratom, a tiež k nám.

32 Lebo hľa, radšej by obetovali život svoj, než by dokonca vzali život nepriateľovi svojmu; a pre lásku k bratom svojim pochovali vojnové zbrane svoje hlboko do zeme.

33 A teraz hľa, hovorím vám, bolo v celej krajine tejto niekedy tak veľkej lásky? Hľa, hovorím vám: Nie, nebolo, dokonca ani medzi Nefitmi.

34 Lebo hľa, tí by pozdvihli zbrane proti bratom svojim; nestrpeli by, aby boli zabití. Ale hľa, koľko z nich položilo životy svoje; a my vieme, že odišli k Bohu svojmu, pre lásku svoju a pre nenávisť svoju k hriechu.

35 Teraz, či nemáme dôvod k radosti? Áno, hovorím vám, nikdy neboli ľudia, ktorí by mali tak veľký dôvod k radosti ako my, od počiatku sveta; áno, a radosť moja

je unášaná, dokonca k vychvaľovaniu v Bohu mojom; lebo on má všetku moc, všetku múdrosť a všetko porozumenie; on obsiahne všetky veci a je milosrdnou Bytosťou, dokonca k spásu tých, ktorí budú činiť pokánie a veriť v meno jeho.

36 Teraz, ak je toto vychvaľovanie, i tak sa budem vychvaľovať; lebo toto je život môj a svetlo moje, radosť moja a spása moja, a vykúpenie moje z večnej bedy. Áno, požehnané je meno Boha môjho, ktorý pamätá na ľud tento, ktorý je vetvou stromu Izraela, ktorá sa stratila z kmeňa svojho v cudzej krajine; áno, hovorím, požehnané buď meno Boha môjho, ktorý pamätá na nás, tulákov v cudzej krajine.

37 Teraz, bratia moji, vidíme, že Boh pamätá na každý ľud, nech už je v ktorejkoľvek krajine; áno, on počíta ľud svoj a vnútro milosrdenstva jeho je nad celou zemou. Teraz, toto je radosť moja a veľké vdakyvzdanie moje; áno, a budem vzdávať vdaky Bohu svojmu naveky. Amen.

KAPITOLA 27

Pán prikazuje Ammónovi, aby vyviedol ľud Anti-Nefi-Lechí do bezpečia – Pri stretnutí s Almom vyčerpáva Ammónova radosť jeho silu – Nefiti dávajú Anti-Nefi-Lechítom krajinu Jeršon – Sú nazývaní ľudom Ammónovým. Okolo roku 90–77 pred Kr.

TERAZ, stalo sa, že keď títo

Lámániti, ktorí vytiahli do vojny proti Nefitom, po svojom veľkom úsilí zničiť ich zistili, že je márne o ich zničenie usilovať, vrátili sa znova do krajiny Nefi.

2 A stalo sa, že Amalekiti sa pre svoje straty nesmierne hnevali. A keď videli, že nemôžu usilovať o odplatu na Nefitoch, začali podnecovať ľud k hnevu proti ich bratom, ľudu Anti-Nefi-Lechí; takže, začali ich znova ničiť.

3 Teraz, tento ľud znova odmietol vziať zbrane svoje a strpeli, aby boli zabíjaní podľa prianí nepriateľov svojich.

4 Teraz, keď Ammón a bratia jeho videli toto dielo skazy medzi tými, ktorých tak vrúcne milovali, a medzi tými, ktorí tak vrúcne milovali ich – lebo chovali sa k nim, ako keby to boli anjeli zoslaní Bohom, aby ich zachránili pred večným zničením – takže, keď Ammón a bratia jeho videli toto veľké dielo skazy, boli pohnutí súcitom a povedali kráľovi:

5 Zhromaždíme tento ľud Pánov a zídme dole do krajiny Zarahemla k bratom svojim Nefitom, a ujdeme z rúk nepriateľov svojich, aby sme neboli zničení.

6 Ale kráľ im povedal: Hľa, Nefiti nás zničia pre mnohé vraždy a hriechy, ktorých sme sa na nich dopustili.

7 A Ammón povedal: Pôjdem a opýtam sa Pána, a ak nám povie: Zídte dole k bratom svojim, pôjdete?

8 A kráľ mu povedal: Áno, ak nám Pán povie: Choďte, zídeme

dole k bratom svojim a budeme ich otrokmi, dokiaľ im nenahradíme oné mnohé vraždy a hriechy, ktorých sme sa na nich dopustili.

9 Ale Ammón mu povedal: Je proti zákonu bratov našich, ktorý bol ustanovený otcom mojím, aby medzi nimi boli akýkoľvek otroci; takže, zídme dole a spoliehajme na milosrdenstvá bratov svojich.

10 Ale kráľ mu povedal: Opýtaj sa Pána, a ak nám povie: Choďte, pôjdeme; inak zahynieme v krajine tejto.

11 A stalo sa, že Ammón išiel a pýtal sa Pána, a Pán mu povedal:

12 Vyveď ľud tento z krajiny tejto, aby nezahynuli; lebo Satan má veľkú vládu nad srdcami Amalekitov, ktorí podnecujú Lámánitov k hnevu proti ich bratom, aby ich zabíjali; takže, odíď z krajiny tejto; a požehnaný je ľud tento v tomto pokolení, lebo ich zachovám.

13 A teraz, stalo sa, že Ammón išiel a povedal kráľovi všetky slová, ktoré mu povedal Pán.

14 A zhromaždili všetok ľud svoj, áno, všetok ľud Pánov, a zhromaždili všetky stáda svoje a dobytok a odišli z krajiny, a prišli do pustatiny, ktorá oddeľovala krajinu Nefi od krajiny Zarahemla, a prešli do blízkosti hraníc krajiny.

15 A stalo sa, že im Ammón povedal: Hľa, ja a bratia moji pôjdeme do krajiny Zarahemla a vy zostaňte tu, pokiaľ sa nevrátíme; a my vyskúšame srdcia bratov svojich, či chcú, aby ste prišli do ich krajiny.

16 A stalo sa, že keď Ammón išiel do krajiny, on a bratia jeho stretli Almu na mieste, o ktorom sa už hovorilo; a hľa, bolo to radostné stretnutie.

17 Teraz, radosť Ammónova bola tak veľká, že bol až naplnený; áno, bol tak pohľtený radosťou z Boha svojho, že sila jeho bola vyčerpaná; a znova padol k zemi.

18 Teraz, nebola to nesmierna radosť? Hľa, to je radosť, ktorá sa nedostáva nikomu, iba ak človeku, ktorý naozaj v kajúcnosti a pokore hľadá šťastie.

19 Teraz, Almova radosť pri stretnutí s bratmi jeho bola skutočne veľká, a tiež aj radosť Áronova, Omnerova a Himniho; ale hľa, ich radosť nebola taká, že by presahovala ich sily.

20 A teraz, stalo sa, že Alma viedol bratov svojich späť do krajiny Zarahemla; a to do vlastného domu svojho. A išli a povedali hlavnému sudcovi všetko, čo sa im prihodilo v krajine Nefi medzi ich bratmi Lámánitmi.

21 A stalo sa, že hlavný sudca vyslal po celej krajine prehlásenie, žiadajúc o hlas ľudu ohľadom prijatia ich bratov, ktorými bol ľud Anti-Nefi-Lechí.

22 A stalo sa, že prišiel hlas ľudu, hovoriac: Hľa, vzdáme sa krajiny Jeršon, ktorá je na východe pri mori a ktorá susedí s krajinou Hojnosti, čo je na juhu krajiny Hojnosti; a táto krajina Jeršon je krajinou, ktorú dávame bratom svojim ako dedičstvo.

23 A hľa, postavíme vojská svoje

medzi krajinu Jeršon a krajinu Nefi, aby sme ochraňovali bratov svojich v krajine Jeršon; a toto činíme pre bratov svojich, pre ich strach pozdvihnúť zbrane proti bratom svojim, aby sa nedopustili hriechu; a tento ich veľký strach prišiel pre ich ťažké pokánie, ktorí činili pre mnohé vraždy svoje a strašnú zlovoľnosť svoju.

24 A teraz hľa, toto chceme urobiť pre bratov svojich, aby mohli dedične vlastniť krajinu Jeršon; a budeme ich strážiť pred ich nepriateľmi vojskami svojimi pod podmienkou, že nám budú dávať časť majetku svojho, aby nám vypomohli, aby sme mohli udržať vojská svoje.

25 Teraz, stalo sa, že keď to Ammón počul, vrátil sa k ľudu Anti-Nefi-Lechí, a s ním tiež Alma, do pustatiny, kde oni vztýčili stany svoje, a oznámil im všetky veci tieto. A Alma im tiež hovoril o obrátení svojom s Ammónom a Áronom, a bratmi jeho.

26 A stalo sa, že to medzi nimi spôsobilo veľkú radosť. A išli do krajiny Jeršon a prijali krajinu Jeršon za vlastnú; a Nefiti ich nazývali ľud Ammónov; takže vždy potom boli odlišovaní týmto menom.

27 A boli medzi ľuďom Nefiho, a tiež boli počítaní medzi ľud, ktorý bol z cirkvi Božej. A tiež sa odlišovali horlivosťou svojou voči Bohu, a tiež voči ľuďom; lebo boli dokonale poctiví a priami vo veciach všetkých; a boli pevní vo viere Kristovej až do konca.

28 A na prelievanie krvi bratov svojich vzhladali s najväčším odporom; a nikdy nemohli byť presvedčení k tomu, aby pozdvihli zbrane proti bratom svojim; a nikdy nepozerali na smrť ani s najmenšou mierou hrôzy, pre svoju nádej a pohľad na Krista a na vzkriesenie; takže, smrť pre nich bola pohltená víťazstvom Kristovým nad ňou.

29 Takže, radšej by vytrpeli smrť tým najkrutejším a najbolestnejším spôsobom, aký by im ich bratia mohli spôsobiť, než by vzali meč alebo dýku, aby ich udreli.

30 A tak boli horlivým a milovaným ľudom, vysoko obľúbeným ľudom Pána.

KAPITOLA 28

Lámániti sú porazení v strašnej bitke – Desiatky tisíc sú zabití – Zlovolní sú vydaní stavu nekonečnej bedy; spravodliví dosahujú nikdy nekončiace šťastie. Okolo roku 77–76 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že potom, čo sa ľud Ammónov zabýval v krajine Jeršon, a v krajine Jeršon bola tiež založená cirkev a okolo krajiny Jeršon boli rozostavené vojská Nefitov, áno, na všetkých hraničiach okolo krajiny Zarahemla; hľa, vojská Lámánitov prenasledovali bratov svojich do pustatiny.

2 A tak nastala strašná bitka; áno, dokonca taká, akú nikto medzi všetkým ľudom v krajine nepoznal od doby, kedy Lechí opustil

Jeruzalem; áno, a desiatky tisíc Lámánitov bolo zabitých a rozptýlených doširoka.

3 Áno, a tiež medzi ľudom Nefiho bolo strašné krviprelievanie; a predsa boli Lámániti zahnaní a rozptýlení a ľud Nefiho sa opäť vrátil do krajiny svojej.

4 A teraz, bola to doba, kedy bolo po celej krajine počuť veľký žiaľ a nárek, medzi celým ľudom Nefiho –

5 Áno, plač vdov, žialiacich pre manželov, svojich a tiež otcov, žialiacich pre synov svojich, a dcéra pre brata, áno, brat pre otca; a tak bolo počuť výkriky žiaľu medzi nimi všetkými, žialenie pre ich príbuzných, ktorí boli zabití.

6 A teraz, isto to bol deň plný smútku; áno, čas vážnosti a čas mnohého pôstu a modlitby.

7 A tak končí pätnásty rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho;

8 A toto je správa o Ammónovi a bratoch jeho, o ich putovaní po krajine Nefi, o ich utrpení v krajine, o ich úzkostiach a o ich strastiach, a o ich nepredstaviteľnej radosti, a o prijatí a bezpečí v krajine Jeršon. A teraz, kiež Pán, Vykupiteľ všetkých ľudí, naveky požehná ich duše.

9 A toto je správa o vojnách a svároch medzi Nefitmi, a tiež o vojnách medzi Nefitmi a Lámánitmi; a pätnásty rok vlády sudcov končí.

10 A doba od prvého do pätnásťteho roku priniesla zničenie mnohých tisícok životov; áno, priniesla strašný výjav krviprelievania.

11 A telá mnohých tisícok sú uložené hlboko v zemi, zatiaľ čo telá mnohých tisícok tlejú v hromadách na tvári zeme; áno, a mnoho tisíc žiali nad stratou príbuzných svojich, pretože, podľa sľubov Pánových, majú dôvod sa báť, že sú vydaní stavu nekonečnej bedy.

12 Zatiaľ čo mnoho tisícok iných skutočne žiali nad stratou príbuzných svojich, a predsa sa radujú a tešia v nádeji, a dokonca vedia, podľa sľubov Pánových, že sú pozdvihnutí, aby prebývali po pravici Božej v stave nikdy nekončiaceho šťastia.

13 A tak vidíme, aká veľká je nerovnosť človeka kvôli hriechu a priestupku, a moci diablovej, ktorá prichádza lstivými plánmi, ktoré vymyslel, aby chytil do pasce srdcia ľudí.

14 A tak vidíme veľké povolanie ľudí usilovne pracovať na viniciach Pánových; a tak vidíme veľký dôvod k smútku, a tiež k radosti – k smútku kvôli smrti a kvôli zničeniu medzi ľuďmi, a k radosti kvôli svetlu Kristovmu k životu.

KAPITOLA 29

Alma si praje hlásať pokánie s anjelskou horlivosťou – Pán dáva učiteľov všetkým národom – Alma sa raduje z diela Pánovho a z úspechu Ammóna a jeho bratov. Okolo roku 76 pred Kr.

Ó, KIEŽ by som bol anjelom a dostalo sa mi priania srdca môjho, aby

som mohol ísť a hovoriť Božou trúbou, hlasom, ktorý by otriasal zemou, a hlásať pokánie všetkým ľuďom!

2 Áno, oznámil by som každej duši, akoby hlasom hromu, pokánie a plán vykúpenia, že majú činiť pokánie a ísť k Bohu svojmu, aby na celej tvári zeme už nebolo smútku.

3 Ale hľa, som človek a v prianí svojom hreším; lebo mám byť spokojný s vecami, ktoré mi Pán prideliť.

4 Nemám v prianiach svojich mariť pevné nariadenie spravodlivého Boha, lebo viem, že dáva ľuďom podľa ich prianí, či už je to k smrti, alebo k životu; áno, ja viem, že prideliť ľuďom, áno, nariaďuje im nariadenia, ktoré sú nemeniteľné, podľa ich vôle, či už sú k spásu, alebo k zničeniu.

5 Áno, a ja viem, že dobro a zlo predstúpilo pred všetkých ľudí; ten, kto nerozozná dobro od zla, je bez viny; ale ten, kto rozozná dobro a zlo, tomu je dané podľa prianí jeho, či už si praje dobro, alebo zlo, život, alebo smrť, radosť, alebo výčitky svedomia.

6 Teraz, vidiac, že viem tieto veci, prečo by som si mal priať viac než vykonávať dielo, ku ktorému som bol povolaný?

7 Prečo by som si mal priať, aby som bol anjelom, aby som mohol hovoriť ku všetkým končím zeme?

8 Lebo hľa, Pán dáva všetkým národom z ich vlastného národa a jazyka, aby učili slovo jeho, áno,

v múdrosti, všetko, čo uznáva za vhodné, že by mali mať; takže vidíme, že Pán radí v múdrosti podľa toho, čo je spravodlivé a pravdivé.

9 Viem, čo mi Pán prikázal, a radujem sa z toho. Neradujem sa ohľadom seba, ale radujem sa z toho, čo mi Pán prikázal; áno, a toto je chvála moja, že snáď môžem byť nástrojom v rukách Božích, aby som priviedol nejakú dušu k pokániu; a toto je radosť moja.

10 A hľa, keď vidím, že mnohí z bratov mojich sú skutočne kajúcní a idú k Pánovi, Bohu svojmu, potom je duša moja naplnená radosťou; potom sa rozepamätám na to, čo pre mňa učinil Pán, áno, dokonca, že vypočul modlitbu moju; áno, vtedy pamätám na milosrdné rameno jeho, ktoré ku mne vztiahol.

11 Áno, a tiež pamätám na zatie otcov svojich; lebo skutočne viem, že Pán ich oslobodil z poroby, a tým založil cirkev svoju; áno, Pán Boh, Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov ich oslobodil z poroby.

12 Áno, vždy som pamätal na zatie otcov svojich; a ten istý Boh, ktorý ich oslobodil z rúk Egyptanov, ich oslobodil z poroby.

13 Áno, a ten istý Boh medzi nimi založil cirkev svoju; áno, a ten istý Boh ma povolal svätým povolaním, aby som kázal slovo ľudu tomuto, a dal mi veľký úspech, v ktorom je radosť moja úplná.

14 Ale neradujem sa iba

z vlastného úspechu svojho, ale radosť moja je úplnejšia pre úspech bratov mojich, ktorí boli v krajine Nefi.

15 Hľa, oni nesmierne pracovali a priniesli mnoho ovocia; a aká veľká bude ich odmena!

16 Teraz, keď myslím na úspech týchto bratov svojich, duša moja je unesená, akoby sa až oddelila od tela môjho, tak veľká je radosť moja.

17 A teraz, kiež Boh dá týmto bratom mojím, aby mohli zasadiť v kráľovstve Božom; áno, a tiež všetkým tým, ktorí sú ovocím ich práce, aby z neho už nikdy nevyšli, ale aby ho mohli chváliť naveky. A kiež Boh dá, aby sa stalo podľa slov mojich, dokonca ako som hovoril. Amen.

KAPITOLA 30

Korihor, antikrist, sa vysmieva Kristovi, uzmiereniu a duchu proroctva – Učí, že niet žiadneho Boha, žiadneho pádu človeka, žiadneho trestu za hriech a žiadneho Krista – Alma svedčí, že Kristus príde a že všetky veci ukazujú, že je Boh – Korihor žiada znamenie a onemie – Korihorovi sa ukázal diabol ako anjel a učil ho, čo má hovoriť – Korihor je ušliapaný a umiera. Okolo roku 76–74 pri Kr.

HĽA, teraz, stalo sa, že potom, čo sa ľud Ammónov usadil v krajine Jeršon, áno, a tiež potom, čo boli Lámániti vyhnaní z krajiny a ich mŕtvi boli pochovaní ľuďom krajiny –

2 Teraz, ich mŕtvi neboli počítaní pre veľkosť množstva svojho; ani mŕtvi Nefitov neboli počítaní – ale stalo sa, že potom, čo pochovali mŕtvych svojich, a tiež po dňoch pôstu a žialenia, a modlitby (a bolo to v šestnástom roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho), začal byť v celej krajine neustály mier.

3 Áno, a ľudia sa snažili zachovávať prikázania Pánove; a boli prísni v dodržiavaní obradov Božích, podľa zákona Mojžišovho; lebo boli učení, že majú zachovávať zákon Mojžišov, pokiaľ nebude naplnený.

4 A tak ľud nemal žiadne nepokoje po celý šestnásty rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

5 A stalo sa, že na počiatku sedemdnásteho roku vlády sudcov bol neustály mier.

6 Ale stalo sa ku koncu sedemdnásteho roku, že do krajiny Zahemla prišiel muž, a bol to antikrist, lebo začal kázať ľudu proti proctvám, ktoré boli hovoréné prorokmi o príchode Krista.

7 Teraz, proti viere človeka nebol žiaden zákon; lebo to bolo vyslovene proti príkazom Božím, že by mal byť zákon, ktorý by priviedol ľudí do nerovného postavenia.

8 Lebo tak hovorí písmo: Vyvoľte si dnes, komu budete slúžiť.

9 Teraz, ak človek túžil slúžiť Bohu, bolo to jeho výsadou; či skôr, ak veril v Boha, bolo jeho výsadou slúžiť mu; ale ak v neho neveril, nebolo žiadneho zákona, ktorý by ho potrestal.

10 Ale ak vraždil, bol potrestaný

smrťou; a ak lúpil, bol tiež potrestaný; a ak kradol, bol tiež potrestaný; a ak sa dopúšťal cudzoložstva, bol tiež potrestaný; áno, za všetky zlovolnosti tieto boli potrestaní.

11 Lebo bol zákon, že ľudia majú byť súdení podľa zločinov svojich. A predsa nebol žiaden zákon proti viere človeka; takže človek bol trestaný iba za zločiny, ktoré učinil; takže boli všetci ľudia v rovnom postavení.

12 A tento antikrist, ktorý sa volal Korihor (a zákon nemohol mať na neho žiaden účinok), začal kázať ľudu, že žiadny Kristus nebude. A týmto spôsobom kázal, hovoriac:

13 Ó vy, ktorí ste zväzovaní pochabou a márnou nádejou, prečo na seba beriete jarmo tak pochabých vecí? Prečo očakávate Krista? Lebo žiadny človek nemôže vedieť, čo príde.

14 Hľa, veci, ktoré nazývate proctvami, ktoré sú, ako hovoríte, odovzdávané svätými prorokmi, hľa, to sú pochabé tradície otcov vašich.

15 Ako viete o ich istote? Hľa, nemôžete vedieť o veciach, ktoré nevidíte; takže nemôžete vedieť, že bude nejaký Kristus.

16 Hľadíte vpred a hovoríte, že vidíte odpustenie hriechov svojich. Ale hľa, je to len následok šialenej mysle; a táto pomätenosť mysle vašej je spôsobená tradíciami otcov vašich, ktoré vás zviadli k viere vo veci, ktoré tak nie sú.

17 A omnoho viac takých vecí im povedal, hovoriac im, že za hriechy ľudí nemôže byť učinené žiadne uzmiernenie, ale že každému človeku sa vodí v tomto živote podľa toho, ako so sebou nakladá; takže každému človeku sa vodí podľa nadania jeho, a že každý človek získava podľa sily svojej; a nech už človek učiní čokoľvek, nie je to zločin.

18 A tak im kázal, zvádžajúc srdcia mnohých, spôsobujúc, že dvíhali hlavy v zlovolnosti svojej, áno, zvádžajúc mnoho žien, a tiež mužov, aby sa dopúšťali smilstva – hovoriac im, že keď človek zomrie, je to jeho koniec.

19 Teraz, tento muž išiel tiež do krajiny Jeršon, aby kázal veci tieto medzi ľudom Ammónovým, ktorý bol kedysi ľudom Lámánitov.

20 Ale hľa, oni boli múdrejší než mnohí Nefiti; lebo ho zajali a zviazali, a priviedli ho pred Ammóna, ktorý bol vysokým kňazom nad oným ľudom.

21 A stalo sa, že on dal, aby bol vyvedený zo zeme. A on prešiel do krajiny Gideon a začal im tiež kázať; a tu nemal veľký úspech, lebo bol zajatý a zviazaný a privedený pred vysokého kňaza, a tiež pred hlavného sudcu nad krajinou.

22 A stalo sa, že vysoký kňaz mu povedal: Prečo obchádzaš prevracajúc cesty Pánove? Prečo učíš ľud tento, že nebude žiadneho Krista, aby si rušil ich radosť? Prečo hovoríš proti všetkým proroctvám svätých prorokov?

23 Teraz, meno oného vysokého kňaza bolo Giddona. A Korihor mu povedal: Pretože neučím pochabé tradície otcov vašich a pretože neučím týchto ľudí, aby sa zväzovali pochabými obradmi a úkonmi, ktoré sú stanovené dávnymi kňazmi, aby nad nimi uchvátili moc a právomoc, aby ich udržiavali v nevedomosti, aby oni nemohli pozdvihnúť hlavy, ale aby mohli byť zrážaní dole podľa slov vašich.

24 Vy hovoríte, že ľud tento je ľudom slobodným. Hľa, ja hovorím, že sú v porobe. Vy hovoríte, že dávne proroctvá tieto sú pravdivé. Hľa, ja hovorím, že neviete, že sú pravdivé.

25 Vy hovoríte, že ľud tento je vinným a padlým ľudom pre priestupok rodiča. Hľa, ja hovorím, že dieťa nie je vinné kvôli rodičom svojim.

26 A vy tiež hovoríte, že príde Kristus. Ale hľa, ja hovorím, že vy neviete, že bude nejaký Kristus. A vy tiež hovoríte, že bude zabitý pre hriechy sveta –

27 A tak zvádžate ľud tento podľa pochabých tradícií otcov svojich a podľa vlastných prání svojich; a držíte ich nakrátko, dokonca ako keby boli v porobe, aby ste sa mohli prepchávať z práce ich rúk, aby sa neodvážili smelo pohliadať a aby sa neodvážili užívať si práva svoje a výsady.

28 Áno, neodvažujú sa využívať to, čo je ich vlastné, aby neurazili kňazov svojich, ktorí na nich kladú jarmo podľa prání svojich

a ktorí ich donútili veriť, skrze tradície svoje a sny svoje, a rozmary svoje, a videnia svoje, a predstierané tajomstvá svoje, že ak neučinia podľa ich slov, urazia akúsi neznámu bytosť, ktorá, ako hovoria, je Boh – bytosť, ktorú nikdy nikto nevidel ani nepoznal, ktorá nikdy nebola ani nikdy nebude.

29 Teraz, keď vysoký kňaz s hlavným sudcom videli tvrdosť srdca jeho, áno, keď videli, že bude hanobiť dokonca Boha, nedali na slová jeho žiadnu odpoveď; ale dali, aby bol zviazaný; a vydali ho do rúk úradníkov a poslali ho do krajiny Zarahemla, aby bol predvedený pred Almu a hlavného sudcu, ktorý bol správcom nad celou krajinou.

30 A stalo sa, že keď bol predvedený pred Almu a hlavného sudcu, pokračoval tým istým spôsobom ako v krajine Gideon; áno, pokračoval v rúhaní.

31 A postavil sa pred Almu s veľmi nadutými slovami a hanobil kňazov a učiteľov, obviňujúc ich zo zvädzania ľudu podľa hlúpych tradícií ich otcov, aby sa mohli prepchávať z práce ľudu.

32 Teraz, Alma mu povedal: Ty vieš, že sa neprepchávame z práce ľudu tohto; lebo hľa, ja som pracoval dokonca od počiatku vlády sudcov až do dneška vlastnými rukami svojimi pre obživu svoju, napriek svojmu mnohému putovaníu po krajine, aby som označoval slovo Božie ľudu svojmu.

33 A napriek mnohým činnostiam, ktoré som vykonával

v cirkvi, som nikdy za prácu svoju nedostal ani senin; ani žiadny z bratov mojich, iba ak na sudcovskej stolici; a vtedy sme dostávali iba podľa zákona za čas svoj.

34 A teraz, ak nič nedostávame za prácu svoju v cirkvi, aký prospech máme z práce v cirkvi okrem toho, že oznamujeme pravdu, aby sme sa mohli radovať z radosti bratov svojich?

35 Potom, prečo hovoríš, že kážeme ľudu tomuto, aby sme dosiahli zisk, keď ty sám vieš, že žiaden zisk nedostávame? A teraz, ty veríš, že klameme ľud tento, a to že spôsobuje takú radosť v ich srdciach?

36 A Korihor mu odpovedal: Áno.

37 A potom mu Alma povedal: Veríš, že je Boh?

38 A on odpovedal: Nie.

39 Teraz mu Alma povedal: Budeš znova popierať, že je Boh, a budeš tiež popierať Krista? Lebo hľa, hovorím ti, ja viem, že je Boh, a tiež, že príde Kristus.

40 A teraz, aký máš dôkaz, že niet žiadneho Boha alebo že Kristus nepríde? Hovorím ti, že nemáš žiaden, iba ak vlastné slovo svoje.

41 Ale hľa, ja mám všetky veci ako svedectvo, že veci tieto sú pravdivé; a ty tiež máš všetky veci ako svedectvo pre seba, že sú pravdivé; a budeš ich popierať? Veríš, že veci tieto sú pravdivé?

42 Hľa, ja viem, že veríš, ale si posadnutý klamlivým duchom a odložil si Ducha Božieho, takže v tebe nemôže mať žiadne miesto;

ale má nad tebou moc diabol, a ten ťa vedie, chystajúc nástroje, aby mohol zničiť deti Božie.

43 A teraz, Korihor povedal Almovi: Ak mi ukážeš znamenie, aby som mohol byť presvedčený, že je Boh, áno, ukáž mi, že má moc, a potom budem presvedčený o pravdivosti slov tvojich.

44 Ale Alma mu povedal: Mal si dosť znamení; budeš pokúšať Boha svojho? Budeš hovoriť, ukážte mi znamenie, keď máš svedectvo všetkých týchto bratov svojich, a tiež všetkých svätých prorokov? Písma ležia pred tebou, áno, a všetky veci ukazujú, že Boh je; áno, dokonca zem a všetky veci, ktoré sú na jej tvári, áno, a jej pohyb, áno, a tiež všetky planéty, ktoré sa pohybujú v pravidelnom usporiadaní svojom, dosvedčujú, že je Najvyšší Stvoriteľ.

45 A predsa obchádzaš, zvádza-
júc srdcia ľudu tohto, svedčiac im, že niet žiadneho Boha? A predsa budeš popierať Boha napriek všetkým svedectvám týmto? A on povedal: Áno, budem popierať, ak mi neukážeš znamenie.

46 A teraz, stalo sa, že mu Alma povedal: Hľa, som zarmútený pre tvrdosť srdca tvojho, áno, že sa budeš neustále protiviť duchu pravdy, aby duša tvoja bola zničená.

47 Ale hľa, je lepšie, aby duša tvoja bola stratená, než keby si mal byť prostriedkom k privedeniu duší mnohých v skazu klamstvom svojím a lichotivými slovami svojimi; takže, ak znova

poprieš, hľa, Boh ťa udrie, aby si onemel, aby si už nikdy neotvoril ústa svoje, aby si už neklamal ľud tento.

48 Teraz, Korihor mu povedal: Nepopieram existenciu Boha, ale neverím, že je Boh; a tiež hovorím, že vy neviete, že je Boh; a pokiaľ mi neukážete znamenie, neverím.

49 Teraz, Alma mu povedal: Toto ti dám ako znamenie, že onemieš, podľa slov mojich; a hovorím, že v mene Božom onemieš, takže už nebudeš viac schopný hovoriť.

50 Teraz, keď Alma povedal slová tieto, Korihor onemel, podľa slov Almových, takže už nebol schopný hovoriť.

51 A teraz, keď to videl hlavný sudca, vzťahol ruku a napísal Korihorovi, hovoriac: Si presvedčený o moci Božej? Na kom si si prial, aby Alma ukázal znamenie svoje? Chcel si, aby postihol iných, aby ti ukázal znamenie? Hľa, ukázal ti znamenie; a teraz, budeš sa ešte hádať?

52 A Korihor vzťahol ruku svoju a napísal, hovoriac: Viem, že som nemý, lebo nemôžem hovoriť; a viem, že nič iné, okrem moci Božej, to na mňa nemohlo priviesť; áno, a vždy som vedel, že je Boh.

53 Ale hľa, diabol ma oklamal; lebo sa mi ukázal v podobe anjela a povedal mi: Choď a naprav ľud tento, lebo všetci zišli z cesty za nejakým neznámym Bohom. A povedal mi: Niet žiadneho Boha; áno, a učil ma to, čo mám hovoriť. A ja som sa učil slová

jeho; a učil som ich, pretože boli príjemné telesnej mysli; a učil som ich, dokonca až kým som mal veľký úspech, natoľko, že som skutočne uveril, že sú pravdivé; a preto som odporoval pravde, až som na seba priviedol toto veľké prekliatie.

54 Teraz, keď toto povedal, prosil, aby sa Alma modlil k Bohu, aby oné prekliatie z neho bolo odňaté.

55 Ale Alma mu povedal: Keby bolo prekliatie toto z teba odňaté, znova by si zvädzal srdcia ľudu tohto; takže, stane sa ti tak, ako chce Pán.

56 A stalo sa, že prekliatie z Korihora odňaté nebolo; ale bol vyvrhnutý a chodil od domu k domu, žobrúc o potravu.

57 Teraz, poznanie o tom, čo sa Korihorovi stalo sa ihneď rozhlásilo po celej krajine; áno, hlavný sudca vyslal prehlásenie k celému ľudu v krajine, oznamujúc tým, ktorí uverili v slová Korihorove, že musia rýchlo činiť pokánie, aby na nich neprišli rovnaké súdy.

58 A stalo sa, že oni všetci boli presvedčení o zlovoľnosti Korihorovej; takže boli všetci znova obrátení k Pánovi; a toto ukončilo nepravosť po spôsobe Korihora. A Korihor obchádzal dom od domu, žobrúc o potravu na obživu svoju.

59 A stalo sa, že keď chodil medzi ľuďmi, áno, medzi ľuďmi, ktorý sa sám oddelil od Nefitov a nazýval sa Zórámitemi, súc vedený mužom, ktorého meno bolo

Zórám – a keď medzi nimi chodil, hľa, bol zvalený a ušliapaný, dokonca až k smrti.

60 A tak vidíme koniec toho, kto prevracia cesty Pánove; a tak vidíme, že diabol nebude deti svoje posledného dňa podporovať, ale rýchlo ich stiahne do pekla.

KAPITOLA 31

Alma vedie misiu, ktorá ma napraviť padlých Zórámitem – Zórámiti popierajú Krista, veria vo falošnú predstavu o vyvolení a uctieujú stanovými modlitbami – Misionári sú naplnení Duchom Svätým – Ich strasti sú pohltené radosťou v Kristovi. Okolo roku 74 pred Kr.

TERAZ, stalo sa po konci Korihorovom, že keď Alma obdržal zvesti, že Zórámiti prevracajú cesty Pánove a že Zórám, ktorý je ich vodcom, zvädza srdcia ľudu, aby sa klaňali nemým modlám, rozbolelo ho znova srdce pre nepravosť ľudu.

2 Lebo vedomie o nepravosti medzi ľuďmi jeho spôsobovalo Almovi veľký smútok; takže srdce jeho bolo veľmi smutné pre odtrhnutie sa Zórámitem od Nefitov.

3 Teraz, Zórámiti sa zhromaždili v krajine, ktorú nazývali Antionum, ktorá bola na východ od krajiny Zarahemla, ktorá ležala takmer na hraniciach s pobrežím morským, ktorá bola na juhu krajiny Jeršon, ktorá tiež hraničila s pustatinou na juhu, pustatinou, ktorá bola plná Lámánitov.

4 Teraz, Nefiti sa veľmi báli, že Zórámiti nadviažu priateľstvo s Lámánitmi, a to že bude príčinou veľkej straty na strane Nefitov.

5 A teraz, pretože kázanie slova malo veľkú schopnosť viesť ľud tak, aby činil to, čo je spravodlivé – áno, malo mocnejší účinok na myseľ ľudu, než meč alebo čokoľvek iné, čo sa im stalo – takže Alma si myslel, že je žiaduce, aby skúsili účinnosť slova Božieho.

6 Takže vzal Ammóna a Árona, a Omnera; a Himniho zanechal v cirkvi v Zarahemle; ale tých prvých troch vzal so sebou, a tiež Amuleka a Zezroma, ktorí boli v Meleku; a tiež vzal dvoch zo synov svojich.

7 Teraz, najstaršieho zo synov svojich so sebou nevzal, a ten sa volal Helaman; ale mená tých, ktorých vzal so sebou boli Šiblon a Korianton; a toto sú mená tých, ktorí išli medzi Zórámitov, aby im kázali slovo.

8 Teraz, Zórámiti boli odštiepenci od Nefitov; takže im slovo Božie bolo kázané.

9 Ale upadli do veľkých omylov, lebo sa nesnažili zachovávať prikázania Božie a ustanovenia jeho podľa zákona Mojžišovho.

10 Ani nedodržiavali úkony cirkvi, pokračovať denne v modlitbe a v úpenlivej prosbe k Bohu, aby nevošli do pokušenia.

11 Áno, skrátka, prevracali cesty Pánove vo veľmi veľa prípadoch; takže, z tohto dôvodu, Alma a bratia jeho išli do krajiny kázať im slovo.

12 Teraz, keď prišli do krajiny, hľa, zistili k úžasu svojmu, že Zórámiti si postavili synagógy a že sa zhromažďujú v jeden deň v týždni, ktorý to deň nazývajú dňom Pánovým; a uctievajú spôsobom, aký Alma a bratia jeho nikdy nevideli;

13 Lebo mali postavené miesto uprostred synagógy svojej, miesto na státie, ktoré bolo vysoko nad hlavou; a jeho vrchol bol iba pre jednu osobu.

14 Takže, ktokoľvek chcel uctievať, musel ísť a postaviť sa na jeho vrchol, a pozdvihnúť ruky svoje k nebu, a volať silným hlasom, hovoriac:

15 Svätý, svätý Bože; my veríme, že si Boh, a veríme, že si svätý, a že si bol duchom, a že si duchom, a že budeš duchom naveky.

16 Svätý Bože, my veríme, že ty si nás oddelil od bratov našich; a neveríme v tradíciu bratov svojich, ktorá im bola daná detinskosťou ich otcov; ale veríme, že si nás vyvolil, aby sme boli tvojimi svätými deťmi; a tiež si nám oznámil, že nebude žiadneho Krista.

17 Ale ty si ten istý včera, dnes a naveky; a ty si nás vyvolil, aby sme boli spasení, zatiaľ čo všetci okolo nás sú vyvolení, aby boli hnevom tvojím uvrhnutí do pekla; za svätosť túto ti my, ó Bože, ďakujeme; a tiež ti ďakujeme, že si nás vyvolil, aby sme neboli zvedení pochabými tradíciami bratov svojich, ktoré ich zväzujú k viere v Krista, ktorá odvádza

ich srdcia tak, že blúdia ďaleko od teba, Bože náš.

18 A znova ti ďakujeme, ó Bože, že sme vyvoleným a svätým ľudom. Amen.

19 Teraz, stalo sa, že potom, čo Alma a bratia jeho, a synovia jeho počuli modlitby tieto, boli užasnutí nad všetku mieru.

20 Lebo hľa, každý tam išiel a predniesol takú istú modlitbu.

21 Teraz, toto miesto sa volalo Rameumptom, čo v preklade je svätý stupienok.

22 Teraz, z tohto stupienka prednášali, každý človek, rovnakú modlitbu k Bohu, ďakujúc Bohu svojmu, že ním boli vyvolení a že ich nezviedol podľa tradície ich bratov, a že ich srdcia neboli ukradnuté, aby uverili v to, čo príde, o čom nič nevedia.

23 Teraz, potom, čo všetci ľudia predniesli vďaka týmto spôsobom, vrátili sa do svojich domovov a už nikdy nerozprávali o Bohu svojom až do tej doby, pokiaľ sa znova nezhrmazdili pri svätom stupienku, aby predniesli vďaka svoje svojím spôsobom.

24 Teraz, keď to Alma videl, srdce jeho sa zarmútilo; lebo videl, že sú zlovoľným a zvráteným ľudom; áno, videl, že ich srdcia lipnú na zlate a na striebre, a na všelijakom vyberanom tovare.

25 Áno, a tiež videl, že ich srdcia sa povyšujú k veľkému vychvaľovaniu sa v pýche svojej.

26 A pozdvihol hlas svoj k nebu a zvolal, hovoriac: Ó, ako dlho, ó Pane, budeš trpieť, aby služob-

níci tvoji prebývali tu dole v tele, aby zreli tak obrovskú zlovoľnosť medzi deťmi človeka?

27 Hľa, ó Bože, volajú k tebe, a predsa ich srdcia sú zahltené ich pýchou. Hľa, ó Bože, volajú k tebe ústami svojimi, a pritom sú nadutí, dokonca k povýšenosti, pre márne veci sveta.

28 Hľa, ó Bože môj, drahocenný šat ich a ich prstienky, a ich náramky, a ich ozdoby zo zlata, a všetky ich drahocenné veci, ktorými sú ozdobení; a hľa, ich srdcia na nich lipnú, a predsa volajú k tebe a hovoria – Ďakujeme ti, ó Bože, lebo sme vyvoleným ľudom tvojím, zatiaľ čo ostatní zahynú.

29 Áno, a hovoria, že ty si im oznámil, že nebude žiadneho Krista.

30 Ó Pane Bože, ako dlho budeš trpieť, aby medzi ľudom týmto bola taká zlovoľnosť a nevierá? Ó Pane, daj mi silu, aby som mohol zniesť slabosti moje. Lebo som slabý a taká zlovoľnosť medzi ľudom týmto spôsobuje bolesť duši mojej.

31 Ó Pane, srdce moje je veľmi zarmútené; uteš dušu moju v Kristovi. Ó Pane, daj, aby som mal silu, aby som s trpezlivosťou znášal strasti tieto, ktoré na mňa prídu pre nepravosť ľudu tohto.

32 Ó Pane, uteš dušu moju a daj mi úspech, a tiež spolupracovníkom mojim, ktorí sú so mnou – áno, Ammónovi a Áronovi, a Omnerovi, a tiež Amulekovi a Zezromovi, a tiež dvom synom

mojim – áno, dokonca všetkých týchto uteš, ó Pane. Áno, uteš duše ich v Kristovi.

33 Daj, nech majú silu, aby mohli znášať strasti svoje, ktoré na nich prídu pre nepravosti ľudu tohto.

34 Ó Pane, daj, nech máme úspech pri ich opätovnom privádzaní k tebe v Kristovi.

35 Hľa, ó Pane, duše ich sú drahocenné a mnohí z nich sú bratmi našimi; takže, daj nám, ó Pane, moc a múdrosť, aby sme mohli priviesť týchto bratov svojich znova k tebe.

36 Teraz, stalo sa, že keď Alma povedal slová tieto, že položil ruky svoje na všetkých tých, ktorí boli s ním. A hľa, keď na nich položil ruky svoje, boli naplnení Duchom Svätým.

37 A potom, čo sa rozdelili, jeden od druhého, nemysleli sami na seba, čo budú jesť alebo čo budú piť, či čím sa zaodejú.

38 A Pán sa o nich postaral, aby nehladovali ani netrpeli smädom; áno, a tiež im dal silu, aby netrpeli žiadnym druhom strastí, iba tými, ktoré boli pohltené v radosť z Krista. Teraz, tak sa stalo podľa modlitby Almovej; a to preto, že sa modlil s vierou.

KAPITOLA 32

Alma učí chudobných, ktorých ich strasti pokorili – Viera je nádej v to, čo nie je vidieť, čo je pravdivé – Alma svedčí, že anjeli slúžia mužom, ženám a deťom – Alma priravnáva slovo k semienku – Musí byť zasadené

a vyživované – Potom vyrastie v strom, z ktorého sa oberá ovocie večného života. Okolo roku 74 pred Kr.

A STALO sa, že išli a začali kázať ľudu slovo Božie, vchádzajúc do ich synagóg a do ich domovov; áno, a dokonca kázali slovo na ich uliciach.

2 A stalo sa, že po mnohej práci medzi nimi začali mať úspech medzi chudobnou vrstvou ľudu; lebo hľa, tí boli vyvrhovaní zo synagóg pre hrubosť odevu svojho –

3 Takže im nebolo dovolené vstupovať do ich synagóg, aby uctievali Boha, súc považovaní za špinavosť; takže boli chudobní; áno, boli bratmi svojimi považovaní za trosku; takže boli chudobní čo do vecí svetských; a tiež boli chudobní v srdci.

4 Teraz, zatiaľ čo Alma učil a hovoril k ľudu na pahorku Onida, prišiel k nemu veľký zástup, boli to tí, o ktorých sme hovorili, ktorí boli chudobní v srdci pre chudobu svoju čo do vecí svetských.

5 A prišli k Almovi; a ten, ktorý bol medzi nimi popredným mu povedal: Hľa, čo môžu títo bratia moji činiť, lebo nimi pohrdajú všetci ľudia pre ich chudobu, áno, a obzvlášť kňazi naši; lebo nás vyvrhli zo synagóg našich, na ktorých stavbe sme usilovne pracovali vlastnými rukami svojimi; a vyvrhli nás pre nesmiernu chudobu našu; a nemáme žiadneho miesta, kde by sme mohli uctievať Boha svojho; a hľa, čo môžeme činiť?

6 A teraz, keď to Alma počul, rozhlíadol sa dookola a obrátil sa čelom priamo k nemu, a hľadel s veľkou radosťou; lebo videl, že ich strasti ich skutočne pokorili a že boli pripravení počuť slovo.

7 Takže už nehovoril k zvyšku zástupu; ale vzťahol ruku svoju a zvolal k tým, ktorých videl a ktorí boli skutočne kajúnci, a hovoril im:

8 Vidím, že ste pokorní v srdci; a ak je tomu tak, požehnaní ste.

9 Hľa, brat váš povedal: Čo môžeme činiť? – lebo sme vyvrhnutí zo synagóg svojich, takže nemôžeme uctievať Boha svojho.

10 Hľa, hovorím vám, myslíte si, že nemôžete uctievať Boha, iba v synagógach vašich?

11 A navyše, pýtam sa, myslíte si, že nesmiete uctievať Boha, iba ak raz v týždni?

12 Hovorím vám, je dobre, že ste vyvrhnutí zo synagóg svojich, aby ste mohli byť pokorní a aby ste sa naučili múdrosti; lebo je nutné, aby ste sa múdrosti naučili; lebo práve preto, že ste vyvrhnutí a že vami bratia vaši pohrdajú pre nesmiernu chudobu vašu, ste privedení ku krotkosti srdca; lebo ste privedení k pokore nutnosťou.

13 A teraz, pretože ste donútení byť pokornými, požehnaní ste; lebo človek niekedy, ak je donútený byť pokorným, vyhľadáva pokánie; a teraz isto každý, kto číní pokánie, nájde milosrdenstvo; a kto nájde milosrdenstvo a vytrvá do konca, ten bude spasený.

14 A teraz, ako som vám povedal,

že pretože ste boli donútení byť pokornými, boli ste požehnaní, nemyslíte si snáď, že požehnanjší sú tí, ktorí sa skutočne pokorujú pre slovo?

15 Áno, kto sa skutočne pokorí a číní pokánie z hriechov svojich, a vytrvá do konca, ten bude požehnaný – áno, omnoho požehnannejší než tí, ktorí sú donútení byť pokornými pre nesmiernu chudobu svoju.

16 Takže, požehnaní sú tí, ktorí sa pokoria bez toho, aby boli donútení byť pokornými; či skôr inými slovami, požehnaný je ten, kto verí v slovo Božie a je pokrstený bez zanovitosti srdca, áno, bez toho, aby bol pohnutý poznať slovo alebo dokonca donútený poznať ho, predtým než uveria.

17 Áno, sú mnohí, ktorí hovoria: Ak nám ukážeš znamenie z neba, potom budeme vedieť s istotou; potom uveríme.

18 Teraz sa pýtam, je toto viera? Hľa, hovorím vám: Nie; lebo keď človek niečo vie, nemá žiadny dôvod veriť, lebo to vie.

19 A teraz, o čo viac je prekliaty ten, kto pozná vôľu Božiu, a nečiní ju, než ten, kto iba verí či kto má iba dôvod veriť, a upadne do priestupku?

20 Teraz, túto vec musíte posúdiť vy. Hľa, ja vám hovorím, že je jedna strana, tak ako je druhá; a každému človeku sa stane podľa diela jeho.

21 A teraz, ako som hovoril o viere – viera neznamená mať dokonalú znalosť vecí; takže, ak

máte vieru, dúfate vo veci, ktoré nie sú vidieť, ktoré sú pravdivé.

22 A teraz hľa, hovorím vám a chcel by som, aby ste si pamätali, že Boh je milosrdný k všetkým, ktorí veria v meno jeho; takže praje si na prvom mieste, aby ste verili, áno, dokonca v slovo jeho.

23 A teraz, on udeľuje slovo svoje skrze anjelov ľuďom, áno, nielen mužom, ale tiež ženám. Teraz, to nie je všetko; malým deťom sú veľakrát dané slová, ktoré zahabujú múdrych a učeních.

24 A teraz, milovaní bratia moji, ako ste si priali odo mňa sa dozvedieť, čo máte činiť, pretože ste sužovaní a vyvrhnutí – teraz, neprajem si, aby ste si mysleli, že vás chcem súdiť inak, než podľa toho, čo je pravdivé –

25 Lebo si nemyslím, že vy všetci ste boli donútení k tomu, aby ste sa pokorili; lebo skutočne verím, že medzi vami sú niektorí, ktorí by sa pokorili, nech už by boli v akýchkoľvek podmienkach.

26 Teraz, ako som hovoril o viere – že to nie je dokonalá znalosť – práve tak je tomu aj so slovami mojimi. Nemôžete od začiatku dokonale vedieť o ich istote, tak ako viera nie je dokonalou znalosťou.

27 Ale hľa, ak sa prebudíte a povzbudíte schopnosti svojej, až tak, aby ste vyskúšali slová moje a uplatníte trochu viery, áno, dokonca ak nemôžete činiť nič viac, iba si priať, aby ste uverili, nechajte toto pranie v sebe pôsobiť, až kým neuveríte tak, aby

ste mohli venovať miesto časti slov mojich.

28 Teraz, prirovnáme slovo k semienku. Teraz, ak poskytnete miesto, aby v srdci vašom mohlo byť zasadené semienko, hľa, ak je to pravé semienko čiže dobré semienko, ak ho nevypuďíte nevierou svojou tak, že budete odporovať Duchu Pána, hľa, začne v hrudi vašej bobtnať; a keď ucítite tieto pohyby, ako bobtná, začnete si hovoriť – Musí to nevyhnutne byť, že to je dobré semienko, čiže oné slovo je dobré, lebo začína rozširovať dušu moju; áno, začína osvecovať porozumenie moje, áno, začína mi byť lahodným.

29 Teraz hľa, nezväčší to snád vieru vašu? Hovorím vám: Áno; a predsa, ešte nedorástla k dokonalnej znalosti.

30 Ale hľa, ako semienko bobtná a klíči, a začne rásť, potom musíte nevyhnutne povedať, že to semienko je dobré; lebo hľa, bobtná a klíči, a začína rásť. A teraz, hľa, neposilní to vieru vašu? Áno, posilní to vieru vašu; lebo poviete: Viem, že to je dobré semienko; lebo hľa, klíči a začína rásť.

31 A teraz hľa, ste si istí, že to je dobré semienko? Hovorím vám: Áno; lebo každé semienko prináša plody podľa druhu svojho.

32 Takže, ak semienko rastie, je dobré, ale ak nerastie, hľa, nie je dobré, takže je vyvrhnuté.

33 A teraz, hľa, pretože ste učinili pokus a zasadili semienko a ono bobtná a klíči, a začína rásť,

musíte nevyhnutne vedieť, že to semienko je dobré.

34 A teraz hľa, je znalosť vaša dokonalá? Áno, znalosť vaša je v tomto dokonalá a viera vaša drieme; a to preto, že viete, lebo vy viete, že slovo rozšírilo dušu vašu, a tiež viete, že vyklíčilo, že porozumenie vaše začína byť osvecované a myseľ vaša sa začína rozpínať.

35 Ó, nie je to potom skutočné? Hovorím vám: Áno, pretože to je svetlo; a všetko, čo je svetlo, je dobré, pretože je to rozpoznateľné, takže musíte vedieť, že to je dobré; a teraz hľa, potom, čo ste skúsili toto svetlo, je znalosť vaša dokonalá?

36 Hľa, hovorím vám: Nie; ani nesmiete odložiť vieru svoju, lebo ste iba uplatnili vieru svoju, aby ste zasadili semienko, aby ste učinili pokus a poznali, či semienko je dobré.

37 A hľa, keď strom začína vyrastať, poviete: Vyživujme ho s veľkou starostlivosťou, aby mohol zapustiť korene, aby mohol vyrastať a priniesť nám ovocie. A teraz hľa, ak ho budete vyživovať s veľkou starostlivosťou, zapustí korene a vyrastie, a prinesie ovocie.

38 Ale ak strom zanedbáte a nebudete myslieť na výživu jeho, hľa, žiadne korene nezapustí; a keď príde slnečný žiar a spáli ho, keďže nemá žiadne korene, uschne a vy ho vytrhnete, a vyvrhnete.

39 Teraz, to nie je preto, že

semienko nebolo dobré, ani to nie je preto, že by ovocie jeho nebolo žiaduce; ale je to preto, že pôda vaša je neúrodná a vy nechcete strom vyživovať, takže nemôžete mať ovocie jeho.

40 A tak, ak nebudete vyživovať slovo, očakávajúc ovocie jeho s okom viery, nemôžete nikdy trhať z ovocia stromu života.

41 Ale ak budete slovo vyživovať, áno, vyživovať strom, keď začína rásť, vierou svojou s veľkou usilovnosťou a trpezlivosťou, a ak budete očakávať ovocie jeho, zapustí korene; a hľa, bude to strom vyrastajúci k životu večnému.

42 A pre usilovnosť svoju a vieru svoju, a trpezlivosť svoju pri vyživovaní slova, aby vo vás mohlo zakoreniť, hľa, zožnete čoskoro ovocie jeho, ktoré je najcennejšie, ktoré je sladšie nadovšetko, čo je sladké, a ktoré je belšie nadovšetko, čo je biele, áno, a rýdzejšie nadovšetko, čo je rýdze; a budete hodovať na ovocí tomto, až kým sa nenasýtite, takže nebudete hladovať ani nebudete trpieť smädом.

43 Potom, bratia moji, zožnete odmenu za vieru svoju a za usilovnosť svoju, a za trpezlivosť, a za zhovievavosť, keď ste čakali na to, až vám strom prinesie ovocie.

KAPITOLA 33

Zenáš učil, že sa ľudia majú modliť a že majú uctievať Boha na všetkých miestach, a že vďaka Synovi

sú odvrátené súdy – Zenók učil, že vďaka Synovi je udelené milosrdenstvo – Mojžiš pozdvihol v pustatine predobraz Syna Božieho. Okolo roku 74 pred Kr.

TERAZ, potom, čo Alma povedal slová tieto, poslali po neho želajúc si dozvedieť sa, či majú veriť v jedného Boha, aby mohli dosiahnuť toto ovocie, o ktorom hovoril, či ako majú zasadiť semienko čiže slovo, o ktorom hovoril, ktoré, ako hovoril, musí byť zasadené do ich srdíc; či ako majú začať uplatňovať vieru svoju.

2 A Alma im povedal: Hľa, hovorili ste, že nemôžete uctievať Boha svojho, pretože ste vyvrhnutí zo synagóg svojich. Ale hľa, hovorím vám, ak si myslíte, že nemôžete uctievať Boha, veľmi sa mýlite a mali by ste skúmať písma; ak si myslíte, že vás učia toto, nerozumiete im.

3 Pamätáte si, že ste čítali, čo hovoril Zenoš, prorok za stara, ohľadom modlitby či uctievania?

4 Lebo on hovoril: Milosrdný si, ó Bože, lebo si vypočul modlitbu moju, dokonca keď som bol v pustatine; áno, bol si milosrdný, keď som sa modlil za tých, ktorí boli nepriateľmi mojimi, a ty si ich obrátil ku mne.

5 Áno, ó Bože, a bol si ku mne milosrdný, keď som volal k tebe na poli svojom; keď som volal k tebe v modlitbe svojej, a ty si ma vypočul.

6 A znova, ó Bože, keď som sa uchýlil do domu svojho,

ty si ma vypočul v modlitbe mojej.

7 A keď som sa uchýlil do komôrky svojej, ó Pane, a modlil som sa k tebe, ty si ma vypočul.

8 Áno, ty si milosrdný k deťom svojim, keď volajú k tebe, aby boli vypočuté tebou, a nie ľuďmi, a ty ich vypočuješ.

9 Áno, ó Bože, ty si bol milosrdný ku mne a vypočul si volanie moje uprostred zhromaždení svojich.

10 Áno, a tiež si ma vypočul, keď som bol vyvrhnutý a nepriatelia moji mnou pohrdali; áno, ty si vypočul volania moje a rozhneval si sa na nepriateľov mojich, a navštívil si ich v hneve svojom rýchlym zničením.

11 A vypočul si ma pre strasti moje a pre úprimnosť moju; a to pre Syna svojho si bol ku mne tak milosrdný, takže budem k tebe volať vo všetkých strastiach svojich, lebo v tebe je radosť moja; lebo ty si odvrátil súdy svoje odo mňa pre Syna svojho.

12 A teraz, Alma im povedal: Veríte oným písamam, ktoré boli napísané tými za stara?

13 Hľa, ak veríte, musíte veriť tomu, čo hovoril Zenoš; lebo hľa, on povedal: Ty si odvrátil súdy svoje pre Syna svojho.

14 Teraz hľa, bratia moji, opýtam sa, či ste čítali písma? Ak ste ich čítali, ako môžete neveriť v Syna Božieho?

15 Lebo nie je napísané, že iba Zenoš hovoril o veciach týchto, ale tiež Zenók hovoril o veciach týchto –

16 Lebo hľa, on povedal: Ty sa hneváš, ó Pane, na týchto ľudí, pretože nechcú chápať milosrdenstvá tvoje, ktoré si im udelil pre Syna svojho.

17 A teraz, bratia moji, vidíte, že aj druhý prorok za stara svedčil o Synovi Božom, a pretože ľud nechcel rozumieť slovám jeho, ukameňovali ho k smrti.

18 Ale hľa, to nie je všetko; títo nie sú jediní, ktorí hovorili o Synovi Božom.

19 Hľa, hovoril o ňom Mojžiš; áno, a hľa, v pustatine bol pozdvihnutý predobraz, aby každý, kto naň pohliadne, mohol žiť. A mnohí pohliadli a žili.

20 Ale málo ich rozumelo významu oných vecí, a to pre tvrdosť srdca svojich. Ale bolo mnoho tých, ktorí boli tak zatvrdení, že nechceli pohliadnuť, takže zahynuli. Teraz, nechceli pohliadnuť preto, že neverili, že ich to uzdraví.

21 Ó bratia moji, keby ste mohli byť uzdravení len pohliadnutím, aby ste boli uzdravení, či by ste rýchlo nepohliadli, alebo by ste radšej zatvrdili srdcia svoje v neviere a boli nedbalí, takže by ste nepohliadli, aby ste zahynuli?

22 Ak áno, príde na vás beda; ale pokiaľ nie, potom pohliadnite a začnite veriť v Syna Božieho, že príde, aby vykúpil ľud svoj, a že bude trpieť a zomrie, aby uzmierril ich hriechy; a že znova vstane z mŕtvych, čo uskutoční vzkriesenie, takže všetci ľudia sa postavia pred ním, aby boli súdení

posledného a súdneho dňa podľa skutkov svojich.

23 A teraz, bratia moji, prajem si, aby ste si zasadili toto slovo do srdca svojho, a keď začne bobtnať, potom ho vyživujte vierou svojou. A hľa, stane sa stromom, ktorý vo vás vyrastie k životu večnému. A potom nech vám Boh dá, aby bremená vaše boli ľahké skrze radosť zo Syna jeho. A skutočne toto všetko môžete činiť, ak chcete. Amen.

KAPITOLA 34

Amulek svedčí, že slovo v Kristovi je k spáse – Ak nebude učinené uzmiernenie, všetko ľudstvo musí zahynúť – Celý zákon Mojžišov poukazuje na obeť Syna Božieho – Večný plán vykúpenia je založený na viere a pokání – Modlite sa o časné a duchovné požehnania – Tento život je dobou na to, aby sa ľudia pripravili na stretnutie s Bohom – Pracujte na svojej spáse s bážňou pred Bohom. Okolo roku 74 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že potom, čo im Alma hovoril slová tieto, posadil sa na zem a Amulek povstal a začal ich učiť, hovoriac:

2 Bratia moji, myslím, že je nemožné, aby ste boli neznalí vecí, ktoré boli hovorené o príchode Krista, o ktorom učíme, že je Syn Boží; áno, viem, že ste boli týmto veciam hojne učení pred odštiepením sa od nás.

3 A ako ste si od milovaného brata môjho priali, aby vám

oznánil, čo máte ohľadom strastí svojich činiť; a niečo vám povedal, aby pripravil myseľ vašu; áno, a nabádal vás k viere a k trepezlivosti –

4 Áno, dokonca aby ste mali toľko viery, že dokonca zasadíte slovo do srdca svojich, aby ste mohli vyskúšať dobrotivosť jeho.

5 A uzreli sme, že veľkou otázkou v mysli vašej je, či ono slovo je v Synovi Božom, alebo či nebude žiadneho Krista.

6 A tiež ste uzreli, že brat môj vám dokázal v mnohých prípadoch, že slovo v Kristovi je k spásu.

7 Brat môj sa odvolával na slová Zenóšove, že vykúpenie príde skrze Syna Božieho, a tiež na slová Zenókove; a tiež sa odvolával na Mojžiša, aby dokázal, že veci tieto sú pravdivé.

8 A teraz hľa, dosvedčím vám sám za seba, že veci tieto sú pravdivé. Hľa, hovorím vám, že ja viem, že Kristus príde medzi deti ľudské, aby na seba vzal priestupky ľudu svojho, a že uzmiere hriechy sveta; lebo Pán Boh tak hovoril.

9 Lebo je nevyhnuté, aby bolo učinené uzmierenie; lebo podľa veľkého plánu Večného Boha musí byť učinené uzmierenie, lebo inak musí všetko ľudstvo nevyhnutne zahynúť; áno, všetci sú zatvrdení; áno, všetci sú padlí a stratení, a museli by zahynúť, keby nebolo uzmierenia, ktoré musí nevyhnutne byť učinené.

10 Lebo je nevyhnutné, aby bola

veľká a posledná obeť; áno, nie obeť človeka ani zvierata, ani žiadneho druhu vtáka; lebo to nebude obeť ľudská; ale musí to byť obeť nekonečná a večná.

11 Teraz, niet človeka, ktorý by mohol obetovať vlastnú krv svoju, ktorá by uzmierila hriechy druhého. Teraz, keď človek zavraždí, hľa, vezme zákon náš, ktorý je spravodlivý, život bratovi jeho? Hovorím vám: Nie.

12 Ale zákon požaduje život toho, kto vraždil; takže nemôže byť nič menšieho než nekonečné uzmierenie, čo by postačilo pre hriechy sveta.

13 Takže je nevyhnutné, aby bola veľká a posledná obeť, a potom nastane, alebo je žiaduce, aby nastal, koniec prelievania krvi; potom bude zákon Mojžišov naplnený; áno, celý bude naplnený, každá litera a čiarka, a žiadna nepominie.

14 A hľa, toto je celý význam zákona, každý bod ukazuje k onej veľkej a poslednej obeti; a onou veľkou a poslednou obeťou bude Syn Boží, áno, nekonečnou a večnou.

15 A tak on prinesie spásu všetkým tým, ktorí uveria v meno jeho; a toto je zmyslom tejto poslednej obeti, aby uskutočnila vnútro milosrdenstva, čo premôže spravodlivosť a uskutočňuje pre ľudí prostriedok, aby mohli mať vieru k pokániu.

16 A tak môže milosrdenstvo uspokojiť požiadavky spravodlivosti a obklopuje ich náručie

bezpečia, zatiaľ čo ten, kto neuplatňuje vieru k pokániu, je vystavený celému zákonu požiadaviek spravodlivosti; takže iba pre toho, kto má vieru k pokániu, sa uskutoční veľký a večný plán vykúpenia.

17 Takže, keď vám Boh dá, bratia moji, aby ste mohli začať uplatňovať vieru svoju k pokániu, aby ste začali vzývať sväté meno jeho, aby k vám bol milosrdný;

18 Áno, volajte k nemu pre milosrdenstvo; lebo on je mocný, aby spasil.

19 Áno, pokorte sa a pokračujte v modlitbe k nemu.

20 Volajte k nemu, keď ste na poliach svojich, áno, za všetky stáda svoje.

21 Volajte k nemu v dome svojom, áno, za celý dom svoj, ako ráno, tak napoludnie a večer.

22 Áno, volajte k nemu proti moci nepriateľov svojich.

23 Áno, volajte k nemu proti diablovei, ktorý je nepriateľom všetkej spravodlivosti.

24 Volajte k nemu za úrodu na poliach svojich, aby vám bola prospešná.

25 Volajte za stáda polí vašich, aby sa rozrastali.

26 Ale to nie je všetko; musíte vyliat dušu svoju v komôrke svojej a na tajných miestach svojich, a v pustatine svojej.

27 Áno, a keď k Pánovi nevoláte, nech je srdce vaše plné, pohnuté neustále k modlitbe k nemu za blaho vaše, a tiež za blaho tých, ktorí sú okolo vás.

28 A teraz hľa, milovaní bratia moji, hovorím vám, nemyslíte si, že to je všetko; lebo potom, čo urobíte všetky veci tieto, ak budete odmietať núdznych a nahých, a nebudete navštevovať chorých a sužovaných, a nebudete dávať z majetku svojho, ak máte, tým, ktorí to potrebujú – hovorím vám, ak nebudete činiť žiadnu z vecí týchto, hľa, modlitba vaša je márna a nič vám neprospeje, a vy ste ako pokrytci, ktorí zapierajú vieru.

29 Takže, ak nepamätáte na to, aby ste mali pravú lásku, ste ako troska, ktorú taviči vyvrhujú (pretože nemá cenu) a je pošliapaná nohami ľudí.

30 A teraz, bratia moji, prial by som si, aby ste potom, čo ste obdržali tak mnohé svedectvá, vidiac, že sväté písmo svedčia o veciach týchto, vyšli a prinášali ovocie k pokániu.

31 Áno, chcel by som, aby ste vyšli a nezatvrdzovali už viac srdcia svoje; lebo hľa, teraz je doba a deň spásy vašej; a takže, ak budete činiť pokánie a nebudete zatvrdzovať srdcia svoje, veľký plán vykúpenia sa pre vás bude ihneď uskutočňovať.

32 Lebo hľa, život tento je dobou na to, aby sa ľudia pripravili na stretnutie s Bohom; áno, hľa, deň života tohto je dňom na to, aby ľudia vykonávali práce svoje.

33 A teraz, ako som vám hovoril predtým, pretože sa vám dostalo toľkých svedectiev, takže, úpenlivo vás prosím, aby ste

neodkladali deň pokánia svojho až na koniec; lebo po tomto dni života, ktorý nám je daný, aby sme sa pripravili na večnosť, hľa, ak nevyužijeme poriadne čas svoj, kým sme v živote tomto, potom príde noc temnoty, kedy nemôže byť žiadna práca vykonaná.

34 Nebudete môcť povedať, keď budete uvedení do oného strašného stavu: Budem činiť pokánie, vrátim sa k Bohu svojmu. Nie, to nebudete môcť povedať; lebo ten istý duch, ktorý ovláda telá vaše v dobe, kedy odchádzate zo života tohto, ten istý duch bude mať moc ovládať telo vaše na onom večnom svete.

35 Lebo hľa, ak odkladáte deň pokánia svojho až do smrti, hľa, stávate sa poddanými duchu diablu a on si vás podrobí za svojich; takže Duch Pánov sa od vás vzdiali a nebude mať vo vás miesto, a diabol bude mať nad vami všetku moc; a toto je konečný stav zlovoľných.

36 A toto viem, pretože Pán hovoril, že neprebýva v chrámoch nesvätých, ale prebýva v srdciach spravodlivých; áno, a tiež hovoril, že spravodliví zasadnú v kráľovstve jeho a už viac nevyjdú; ale odev ich bude vybielený krvou Baránkovou.

37 A teraz, milovaní bratia moji, prajem si, aby ste si pamätali veci tieto a aby ste pracovali na spáse svojej s bážňou pred Bohom, a aby ste už viac nepopierali príchod Krista;

38 Aby ste už viac nebojovali

proti Duchu Svätému, ale aby ste ho prijali a vzali na seba meno Kristove; aby ste sa pokorili až do prachu a uctievali Boha, nech už ste na ktoromkoľvek mieste, v duchu a v pravde; a aby ste denne žili vo vdakývzdani za mnohé milosrdenstvá a požehnania, ktoré vám udeľuje.

39 Áno, a tiež vás nabádam, bratia moji, aby ste boli neustále všímaví ohľadom modlitby, aby ste neboli zvedení pokušeniami diablovými, aby vás nepremohol, aby ste sa posledného dňa nestali poddanými jeho; lebo hľa, on vás neodmení ničím dobrým.

40 A teraz, milovaní bratia moji, chcel by som vás nabádať, aby ste mali trpezlivosť a aby ste znášali všelijaké strasti; aby ste nehobili tých, ktorí vás vyvrhujú pre nesmiernu chudobu vašu, aby ste sa nestali hriešnikmi ako oni;

41 Ale aby ste mali trpezlivosť a znášali oné strasti s pevnou nádejou, že si jedného dňa odpočinete od všetkých strastí svojich.

KAPITOLA 35

Kázanie slova marí Ištivoš Zórámítov – Tí vyhánajú obrátených, ktorí sa potom v Jeršone pripájajú k ľudu Ammónovmu – Alma je zarmútený nad zlovoľnosťou ľudu. Okolo roku 74 pred Kr.

TERAZ, stalo sa, že potom, čo Amulek ukončil slová tieto, opusťili zástup a prešli do krajiny Jeršon.

2 Áno, a zvyšok bratov potom, čo kázali slovo Zórámitom, tiež prešiel do krajiny Jeršon.

3 A stalo sa, že potom, čo sa obľúbenejšia časť Zórámitov spoločne poradila o slovách, ktoré im boli kázané, nahnevali sa pre slovo, lebo marilo ich ľstivosť; takže oni nechceli počúvať slová tieto.

4 A vyslali posolstvo a zhromaždili všetkých ľudí po celej krajine, a radili sa s nimi o slovách, ktoré boli hovorené.

5 Teraz, ich panovníci a ich kňazi, a ich učitelia nedali ľudu poznať priania svoje; takže potajomky zistili zmýšľanie všetkého ľudu.

6 A stalo sa, že potom, čo zistili zmýšľanie všetkého ľudu, tí, ktorí boli naklonení slovám, ktoré hovoril Alma a bratia jeho, boli vyvrhnutí z krajiny; a bolo ich mnoho; a prišli tiež do krajiny Jeršon.

7 A stalo sa, že Alma a bratia jeho ich poučovali.

8 Teraz, ľud Zórámitov sa hneval na ľud Ammónov, ktorý bol v Jeršone, a hlavný panovník Zórámitov, súc veľmi zlovoľný muž, poslal k ľudu Ammónovmu posolstvo žiadajúc od nich, aby vyvrhli z krajiny svojej všetkých tých, ktorí od nich prešli do ich krajiny.

9 A vychrlil proti nim mnoho hrozieb. A teraz, ľud Ammónov sa ich slov nebál; takže ich nevyvrhli, ale prijali všetkých chudobných Zórámitov, ktorí k nim prišli; a nasýtli ich a zaodeli ich, a dali im pozemky ako ich dedičstvo; a slúžili im podľa ich potrieb.

10 Teraz, to podnietilo Zórámitov k hnevu voči ľudu Ammónovmu a začali sa stretávať s Lámánitmi, a podnecovali ich tiež k hnevu voči nim.

11 A tak začali Zórámiti a Lámániti činiť prípravy na vojnu proti ľudu Ammónovmu, a tiež proti Nefitom.

12 A tak skončil sedemnásť rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

13 A ľud Ammónov odišiel z krajiny Jeršon a prišiel do krajiny Melek, a uvoľnil miesto v krajine Jeršon vojskám Nefitov, aby mohli bojovať s vojskami Lámánitov a s vojskami Zórámitov; a tak započala vojna medzi Lámánitmi a Nefitmi v osemnástom roku vlády sudcov; a správa o ich vojnách bude podaná neskôr.

14 A Alma a Ammón, a ich bratia, a tiež dvaja synovia Almovi sa vrátili do krajiny Zarahemla, súc nástrojom v rukách Božích pri privádzaní mnohých Zórámitov k pokániu; a toľko, koľko ich bolo privedených k pokániu, bolo vyhnaných z krajiny svojej; ale majú krajiny ako dedičstvo svoje v krajine Jeršon a chopili sa zbraní, aby bránili seba a manželky svoje, a deti svoje, a krajiny svoje.

15 Teraz, Alma, súc zarmútený pre neprávosť ľudu svojho, áno, pre oné vojny a krviprelievania, a sváry, ktoré medzi nimi boli; a oznamoval slovo alebo dával prehlasovať slovo medzi všetkými ľuďmi v každom meste; a vidiac, že srdcia ľudí sa začali zatvrdzovať a že sa začali pre

prísnosť slova urážať, bol v srdci nesmierne zarmútený.

16 Takže dal, aby sa synovia jeho zhromaždili, aby mohol dať každému z nich jednotlivo ich poverenie ohľadom vecí týkajúcich sa spravodlivosti. A my máme správu o prikázaniach jeho, ktoré im dal, podľa vlastného záznamu jeho.

Prikázania Almове jeho synovi Helamanovi

Obsiahnuté v kapitolách 36 a 37.

KAPITOLA 36

Alma svedčí Helamanovi o svojom obrátení potom, čo videl anjela – Trpel bolesťami zatratenej duše; vzýval meno Ježišovo, a potom bol zrodený z Boha – Sladká radosť naplnila jeho dušu – Videl zástupy anjelov chváliacich Boha – Mnohí obrátení okúsili a videli to, čo okúsil a videl on. Okolo roku 74 pred Kr.

SYN môj, nakloň ucho slovám mojim; lebo ti prisahám, že nakoľko budeš zachovávať prikázania Božie, bude sa ti v krajine dariť.

2 Chcel by som, aby si činil tak, ako som činil ja, že som pamätal na zajatie otcov našich; lebo boli v porobe a nikto ich nemohol oslobodiť, iba Boh Abrahámov a Boh Izákov, a Boh Jákobov; a on ich isto v strastiach ich oslobodil.

3 A teraz, ó syn môj Helaman, hľa, ty si v mladosti svojej, a takže,

úpenlivo ťa prosím, aby si vypočul slová moje a učil sa odo mňa; lebo ja viem, že každý, kto vloží dôveru svoju v Boha, bude mať v skúškach svojich a v trápeniach svojich, a v strastiach svojich oporu, a bude pozdvihnutý posledného dňa.

4 A nechcel by som, aby si si myslel, že to viem sám od seba – viem to nie z časného, ale z duchovného, nie z telesnej mysle, ale od Boha.

5 Teraz hľa, hovorím ti, keby som nebol zrodený z Boha, nebol by som vedel o veciach týchto; ale Boh mi ústami svätého anjela svojho veci tieto oznámil, nie preto, že by som toho ja bol hodný;

6 Lebo ja som obchádzal so synmi Mosiášovými, usilujúc o zničenie cirkvi Božej; ale hľa, Boh poslal svätého anjela svojho, aby nás v onej ceste zastavil.

7 A hľa, prehovoril k nám akoby hlasom hromu, a celá zem sa nám triasla pod nohami; a všetci sme padli na zem, lebo na nás prišla bázeň Pánova.

8 Ale hľa, hlas mi povedal: Povstaň. A ja som povstal a postavil sa, a uzrel som anjela.

9 A on mi povedal: Aj keby si ty sám chcel byť zničený, neusiluj sa už ničiť cirkev Božiu.

10 A stalo sa, že som padol na zem; a po dobu troch dní a troch nocí som nemohol otvoriť ústa svoje, ani som nemohol pohnúť končatinami svojimi.

11 A anjel ku mne hovoril viac vecí, ktoré počuli bratia moji, ale

ja som ich nepočul; lebo keď som vypočul oné slová – Aj keby si ty sám chcel byť zničený, neusiluj sa už ničť cirkev Božiu – bol som zasiahnutý tak veľkým strachom a úžasom, že by som snád mal byť zničený, že som padol na zem a nič som už nepočul.

12 Ale bol som trýznený večnými mukami, lebo duša moja bola najväčšou mierou mučená a trýznená všetkými hriechmi mojimi.

13 Áno, rozpamätal som sa na všetky hriechy svoje a na nepravosti, pre ktoré som bol mučený bolesťami pekla; áno, videl som, že som sa búril proti Bohu svojmu a že som nezachovával sväté prikázania jeho.

14 Áno, zavraždil som mnohé z detí jeho, či skôr som ich zviadol ku skaze; áno, a skrátka, nepravosti moje boli tak veľké, že sama myšlienka na príchod do prítomnosti môjho Boha trýznila dušu moju nevýslovnou hrôzou.

15 Ó, pomyslel som si, kiež by som mohol byť vykázaný a zaniknúť, ako dušou, tak aj telom, aby som nemusel byť privedený, aby som stál v prítomnosti Boha svojho, aby som bol súdený za skutky svoje.

16 A teraz, po tri dni a po tri noci som bol trýznený, dokonca bolesťami zatratenej duše.

17 A stalo sa, že ako som tak bol trýznený mukami, zatiaľ čo ma trýznila spomienka na mnohé hriechy svoje, hľa, rozpamätal som sa tiež, že som počul otca svojho prorokovať ľudu ohľadom

príchodu istého Ježiša Krista, Syna Božieho, ktorý uzmiere hriechy sveta.

18 Teraz, keď sa myseľ moja zmocnila myšlienky tejto, zvolal som v srdci svojom: Ó Ježiš, ty Syn Boží, buď milosrdný ku mne, ktorý som v žlči horkosti a som obvinutý večnými refazami smrti.

19 A teraz hľa, keď som si toto pomyslel, nemohol som sa už viac rozpamätať na bolesti svoje; áno, spomienka na hriechy moje ma už netrýznila.

20 A ó, aká radosť, a aké podivuhodné svetlo som uzrel; áno, duša moja bola naplnená radosťou tak nesmiernou, akou bola bolesť moja!

21 Áno, hovorím ti, syn môj, že nič nemohlo byť tak prenikavé a tak trpké, ako boli bolesti moje. Áno, a znova ti hovorím, syn môj, že na druhej strane nič nemôže byť tak prenikavé a sladké, ako bola radosť moja.

22 Áno, zdalo sa mi, že vidím, dokonca ako videl otec náš Lechí, Boha sediaceho na tróne svojom, obklopeného nespočetnými zástupmi anjelov, ako ospevujú a chvália Boha svojho; áno, a duša moja tam túžila byť.

23 Ale hľa, končatiny moje nadobudli znova silu svoju a ja som stál na nohách svojich, a prejavil som ľuďom, že som bol zrodený z Boha.

24 Áno, a od onej doby až doteraz som neprestajne pracoval, aby som mohol privádzať duše k pokániu; aby som ich mohol

privádzať k tomu, aby okúsili onú nesmiernu radosť, ktorú som okúsil ja; aby tiež mohli byť zrodení z Boha a naplnení Duchom Svätým.

25 Áno, a teraz hľa, ó syn môj, Pán mi dáva nesmiernu radosť z ovocia práce mojej;

26 Lebo pre slovo, ktoré mi udelil, hľa, boli mnohí zrodení z Boha a okúsili, ako som okúsil ja, a uvideli zoči-voči, ako som uvidel ja; takže vedia o veciach týchto, o ktorých som hovoril, ako viem ja; a poznanie, ktoré mám, je od Boha.

27 A mal som oporu v skúškach a v trápeniach všetkého druhu, áno, a vo všelijakých strastiach; áno, Boh ma vyslobodil z väzenia a z pút, a zo smrti; áno, a ja vkladám dôveru svoju v neho a on ma vždy oslobodí.

28 A ja viem, že ma pozdvihne posledného dňa, aby som s ním prebýval v sláve; áno, a budem ho chváliť naveky, lebo on vyviedol otcov našich z Egypta a on pohltil Egyptanov v Červenom mori; a viedol ich mocou svojou do zaslúbenej krajiny; áno, a z času na čas ich vyslobodzoval z poroby a zo zajatia.

29 Áno, a on tiež vyviedol otcov našich z krajiny Jeruzalem; a tiež ich z času na čas, dokonca do dnešného dňa, oslobodzoval večnou mocou svojou z poroby a zo zajatia; a mal som vždy na pamäti ich zajatie; áno, a ty by si mal tiež, ako ja, mať na pamäti ich zajatie.

30 Ale hľa, syn môj, to nie je všetko, lebo ty by si mal vedieť, ako ja viem, že nakoľko budeš zachovávať prikázania Božie, bude sa ti v krajine dariť; a mal by si tiež vedieť, že nakoľko prikázania Božie nebudeš zachovávať, budeš z prítomnosti jeho odrezaný. Teraz, toto je podľa slova jeho.

KAPITOLA 37

Dosky z mosadze a ďalšie písma sú zachovávané, aby priviedli duše k spáse – Járediti boli zničení pre svoju zlovoľnosť – Ich tajné prísahty a zmluvy musia byť pred ľudom utajené – Raďte sa s Pánom vo všetkom svojom konaní – Tak ako Liahona viedla Nefitov, tak slovo Kristovo vedie ľudí k večnému životu. Okolo roku 74 pred Kr.

A TERAZ, syn môj Helaman, prikazujem ti, aby si vzal záznamy, ktoré mi boli zverené;

2 A tiež ti prikazujem, aby si viedol záznam ľudu tohto podľa toho, ako som to činil ja, na doskách Nefiho, a zachovával všetky veci tieto, ktoré som v posvätnosti zachovával ja, dokonca tak, ako som ich zachovával ja; lebo sú zachovávané pre múdry zámer.

3 A tieto dosky z mosadze, ktoré obsahujú rytiny tieto, na ktorých sú záznamy svätých písniem, ktoré majú rodové zoznamy praotcov našich, dokonca od počiatku –

4 Hľa, bolo prorokované otcami našimi, že budú udržiavané a odovzdávané z jedného pokolenia na

druhé, a budú udržiavané a zachovávané rukou Pána, pokiaľ nevyjdú ku každému národu, pokoleniu, jazyku a ľudu, aby poznali tajomstvá, ktoré sú v nich obsiahnuté.

5 A teraz hľa, ak sú udržiavané, musia si udržať jas svoj; áno, a oni si udržia jas svoj; áno, a tak tiež aj všetky dosky, ktoré obsahujú, ktoré sú písmom svätým.

6 Teraz, ty si môžeš myslieť, že to je pochabosť vo mne; ale hľa, ja ti hovorím, že malými a prostými vecami sa uskutočňujú veci veľké; a malé prostriedky v mnohých prípadoch zahanbujú múdrych.

7 A Pán Boh používa prostriedky, aby uskutočnil svoje veľké a večné zámery; a veľmi malými prostriedkami Pán zahanbuje múdrych a uskutočňuje spásu mnohých duší.

8 A teraz, doposiaľ bolo múdrosťou v Bohu, aby veci tieto boli zachovávané; lebo hľa, rozšírili pamäť ľudu tohto, áno, a presvedčili mnohých o omyloch ich ciest, a priviedli ich k poznaniu ich Boha, k spásu ich duší.

9 Áno, hovorím ti, keby nebolo vecí týchto, ktoré sú záznamy tieto obsahujú, ktoré sú na doskách týchto, Ammón a bratia jeho by neboli presvedčili toľko tisícok Lámánitov o nesprávnosti tradície ich otcov; áno, záznamy tieto a ich slová ich priviedli k pokániu; to znamená, priviedli ich k poznaniu Pána, ich Boha, a k radosti v Ježišovi Kristovi, ich Vykupiteľovi.

10 A kto vie, či skrze ne ich

nebude privedených mnoho tisíc, áno, a tiež mnoho tisíc našich tvrdošijných bratov Nefitov, ktorí teraz zatvrdzujú srdcia svoje v hriechu a v neprávostiach, k poznaniu Vykupiteľa svojho?

11 Teraz, tajomstvá tieto mi ešte neboli úplne oznámené; takže sa zdržím hovoriť o tom.

12 A postačí, ak len poviem, že sú zachovávané pre múdry zámer, zámer, ktorý je známy Bohu; lebo on radí v múdrosti nad všetkými dielami svojimi, chodníky jeho sú priame a cesta jeho je jeden večný kolobeh.

13 Ó, pamätaj, pamätaj, syn môj Helaman, aké prísne sú prikázania Božie. A on hovoril: Ak budete zachovávať prikázania moje, bude sa vám v krajine dariť – ale ak nebudeš zachovávať prikázania jeho, budeš z prítomnosti jeho odrezaný.

14 A teraz, pamätaj, syn môj, že ti Boh zveril veci tieto, ktoré sú posvätné, ktoré udržiaval v posvätnosti a ktoré tiež bude udržiavať a zachovávať pre múdry zámer v ňom, aby mohol ukázať moc svoju budúcim pokoleniam.

15 A teraz hľa, hovorím ti duchom proctva, že ak budeš prestupovať prikázania Božie, hľa, veci tieto, ktoré sú posvätné, ti budú mocou Božou odňaté a ty budeš vydaný Satanovi, aby ťa mohol preosiať ako plevy vo vetre.

16 Ale ak budeš zachovávať prikázania Božie a budeš nakladať s vecami týmito, ktoré sú posvätné, podľa toho, čo ti Pán

prikazuje (lebo ty sa musíš obracať k Pánovi ohľadom čohokoľvek, čo s nimi musíš činiť), hľa, žiadna moc na zemi alebo v pekle ti ich nemôže odobrať, lebo Boh je mocný, aby naplnil všetky slová svoje.

17 Lebo on naplní všetky sľuby svoje, ktoré ti dá, lebo on naplnil sľuby svoje, ktoré dal otcom našim.

18 Lebo im sľúbil, že veci tieto zachová pre múdry zámer v ňom, aby mohol ukázať moc svoju budúcim pokoleniam.

19 A teraz hľa, jeden zámer už naplnil, dokonca znovuzriadenie mnohých tisícov Lámánitov k poznaniu pravdy; a ukázal na nich moc svoju, a ešte na nich tiež moc svoju ukáže budúcim pokoleniam; takže budú zachovávané.

20 Takže ti prikazujem, syn môj Helaman, aby si bol usilovný v plnení všetkých slov mojich a aby si bol usilovný v zachovávaní prikázaní Božích, ako sú napísané.

21 A teraz, hovorím k tebe o oných dvadsiatich štyroch doskách, aby si ich udržiaval, aby ľudu tomuto mohli byť ukázané tajomstvá a diela temnoty, a ich tajné diela čiže tajné diela oného ľudu, ktorý bol zničený; áno, všetky ich vraždy a ich lúpeže, a ich plienenia, a všetky ich zlovoľnosti a ohavnosti majú byť ukázané ľudu tomuto; áno, a aby si uchovával týchto prekladateľov.

22 Lebo hľa, Pán videl, že ľud jeho začal pôsobiť v temnote, áno, konať tajné vraždy a ohavnosti;

takže Pán povedal, že ak nebudú činiť pokánie, budú vyhladení z tváre zeme.

23 A Pán povedal: Pripravím služobníkovi svojmu Gazelemovi kameň, ktorý bude vyžarovať svetlo v temnote, aby som mohol odkryť ľuďom svojim, ktorí mi slúžia, aby som im mohol odkryť diela ich bratov, áno, ich tajné diela, ich diela temnoty, a ich zlovoľnosť a ohavnosti.

24 A teraz, syn môj, títo prekladatelia boli pripravení, aby sa mohlo naplniť slovo Božie, ktoré on hovoril, hovoriac:

25 Vynesiem z temnoty na svetlo všetky ich tajné diela a ich ohavnosti; a ak nebudú činiť pokánie, vyhladím ich z tváre zeme; a vynesiem na svetlo všetky ich tajnosti a ohavnosti, každému národu, ktorý bude odo dneška naďalej vlastniť krajinu túto.

26 A teraz, syn môj, my vidíme, že nečinili pokánie; takže boli zničení, a potiaľ sa slovo Božie naplnilo; áno, ich tajné ohavnosti boli vynesené z temnoty a boli nám oznámené.

27 A teraz, syn môj, prikazujem ti, aby si zadržal všetky ich prísahy a ich zmluvy, a ich dohody v ich tajných ohavnostiach; áno, a všetky ich znamenia a ich divy budeš pred ľuďom týmto tajiť, aby ich nepoznali, aby snáď tiež neupadli do temnoty a neboli zničení.

28 Lebo hľa, na celej krajine tejto leží preklatie, že na všetkých oných činiteľov temnoty príde zničenie podľa moci Božej, keď

budú úplne zrelí; takže si prajem, aby ľud tento nemusel byť zničený.

29 Takže budeš pred ľuďom týmto oné tajné plány ich prisah a ich zmlúv tajiť a iba ich zlovoľnosť a ich vraždy, a ich ohavnosti im budeš oznamovať; a budeš ich učiť, aby sa im taká zlovoľnosť a ohavnosti, a vraždy hnusili; a tiež ich budeš učiť, že oný ľud bol zničený pre zlovoľnosť svoju a ohavnosti, a vraždy svoje.

30 Lebo hľa, povraždili všetkých prorokov Pána, ktorí prišli medzi nich, aby im oznamovali ich neprávosti; a krv tých, ktorých zavraždili, volala k Pánovi, ich Bohu, o odplatu na tých, ktorí boli ich vrahmi; a tak súdy Božie prišli na týchto činiteľov temnoty a tajných spolkov.

31 Áno, a prekliata buď krajina táto na veky vekov pre oných činiteľov temnoty a tajné spolky, až k zničeniu, iba ak by činili pokánie, predtým ako úplne dozrejú.

32 A teraz, syn môj, pamätaj na slová, ktoré som ti hovoril; nezve-ruj oné tajné plány ľudu tomuto, ale uč ich večnej nenávisti k hriechu a k neprávosti.

33 Káž im pokánie a vieru v Pána Ježiša Krista; uč ich, aby sa pokorili a aby boli mierni a pokorní v srdci; uč ich, aby odolávali každému pokušeniu diablovmu vierou svojou v Pána Ježiša Krista.

34 Uč ich, aby nikdy neboli unavení konaním dobra, ale aby boli mierni a pokorní v srdci; lebo takí nájdú odpôčinutie duší svojich.

35 Ó, pamätaj, syn môj, a uč sa múdrosti v mladosti svojej; áno, nauč sa v mladosti svojej zachovávať prikázania Božie.

36 Áno, a volaj k Bohu pre všetku podporu svoju; áno, nech všetky konania tvoje sú pre Pána, a kdekoľvek ideš, nech je to v Pánovi; áno, nech všetky myšlienky tvoje smerujú k Pánovi; áno, nech náklonnosť srdca tvojho leží na Pánovi naveky.

37 Raď sa s Pánom vo všetkom konaní svojom a on ťa povedie k dobrému; áno, keď si večer líhaš, líhaj v Pánovi, aby nad tebou bdel v spánku tvojom; a keď ráno vstávaš, nech je srdce tvoje naplnené poďakovaním Bohu; a ak toto budeš činiť, budeš pozdvihnutý posledného dňa.

38 A teraz, syn môj, mám niečo, čo by som ti chcel povedať o onej veci, ktorú otcovia naši nazývali guľou či ukazovateľom – alebo ju otcovia naši nazývali Liahonou, čo preložené je kompas; a pripravil ju Pán.

39 A hľa, žiadny človek nemôže vypracovať tak nezvyčajné vypracovanie. A hľa, bola pripravená, aby otcom našim ukazovala smer, ktorým majú putovať v pustatine.

40 A pracovala pre nich podľa ich viery v Boha; takže ak mali vieru, aby verili, že Boh môže spôsobiť, že oné vretená budú ukazovať cestu, ktorou majú ísť, hľa, stalo sa tak; takže tento zázrak, a tiež mnohé iné zázraky, bol pre nich spôsobený mocou Božou, deň za dňom.

41 A predsa, pretože oné zázraky boli konané malými prostriedkami, ukázala im podivuhodné diela. Boli nedbalí a zabudli uplatňovať vieru svoju a usilovnosť, a potom oné podivuhodné diela ustali a oni nepostupovali v putovaní svojom;

42 Takže zotrúvali v pustatine alebo nepostupovali priamym smerom, a boli pre priestupky svoje sužovaní hladom a smädом.

43 A teraz, syn môj, chcel by som, aby si pochopil, že veci tieto nie sú bez náznaku; lebo keď boli otcovia naši nedbalí dbať na oný kompas (teraz, veci tieto boli časné), nedarilo sa im; práve tak je tomu s vecami, ktoré sú duchovné.

44 Lebo hľa, je rovnako ľahké dbať na slovo Kristove, ktoré ti bude ukazovať priamy smer k večnej blaženosti, ako bolo ľahké pre otcov našich dbať na oný kompas, ktorý im ukazoval priamy smer do zaslúbenej krajiny.

45 A teraz, ja hovorím, nie je vo veci tejto predobraz? Lebo práve tak s istotou, ako ukazovateľ tento priviedol otcov našich tým, že nasledovali jeho smer, do zaslúbenej krajiny, tak nás prenesú slová Kristove, ak budeme nasledovať ich smer, cez toto údolie smútku do ďaleko lepšej krajiny zaslúbenia.

46 Ó syn môj, nebudme nedbalými preto, že cesta je jednoduchá; lebo tak tomu bolo s otcami našimi; lebo tak to pre nich bolo pripravené, že keby pohliadli, mohli žiť; práve tak je tomu s nami. Cesta je pripravená, a ak

budeme na ňu hľadiť, môžeme žiť naveky.

47 A teraz, syn môj, hľad, aby si sa staral o posvätné veci tieto, áno, hľad, aby si vzhliadal k Bohu a žil. Choď k ľudu tomuto a ozna-muj slovo, a buď rozvážny. Syn môj, zbohom.

Prikázania Almове jeho synovi Šiblonovi.

Obsiahnuté v kapitole 38.

KAPITOLA 38

Šiblon bol prenasledovaný pre spravodlivosť – Spása je v Kristovi, ktorý je životom a svetlom sveta – Držte na uzde všetky svoje vášne. Okolo roku 74 pred Kr.

SYN môj, nakloň ucho slovám mojím, lebo ti hovorím, dokonca ako som hovoril Helamanovi, že nakoľko budeš zachovávať prikázania Božie, bude sa ti v krajine dariť; a nakoľko prikázania Božie nebudeš zachovávať, budeš z prítomnosti jeho odrezaný.

2 A teraz, syn môj, verím, že v tebe budem mať veľkú radosť pre stálosť tvoju a pre vernosť tvoju Bohu; lebo ako si začal v mladosti svojej vzhliadať k Pánovi, svojmu Bohu, dúfam, že práve tak budeš naďalej zachovávať prikázania jeho; lebo požehnaný je ten, kto vytrvá do konca.

3 Hovorím ti, syn môj, že už

teraz som mal z teba veľkú radosť pre vernosť tvoju a usilovnosť tvoju, a trpezlivosť tvoju, a zhovievavosť tvoju medzi ľuďom Zórámitov.

4 Lebo viem, že si bol v putách; áno, a tiež viem, že si bol pre slovo kameňovaný; a všetky veci tieto si znášal s trpezlivosťou, pretože Pán bol s tebou; a teraz vieš, že Pán ťa oslobodil.

5 A teraz, syn môj Šiblon, chcel by som, aby si si zapamätal, že nakoľko budeš vkladať dôveru svoju v Boha, práve tak budeš oslobodzovaný od skúšok svojich a z trápení svojich, a od strastí svojich, a že budeš pozdvihnutý posledného dňa.

6 Teraz, syn môj, nechcel by som, aby si si myslel, že veci tieto viem sám od seba, ale to je Duch Boží, ktorý je vo mne, ktorý mi to oznamuje; lebo keby som nebol zrodený z Boha, nepoznal by som veci tieto.

7 Ale hľa, Pán vo veľkom milosrdenstve svojom vyslal anjela svojho, aby mi oznámil, že musím zastaviť dielo skazy medzi ľuďom jeho; áno, a videl som anjela tvárou v tvár a on ku mne hovoril, a hlas jeho bol ako hrom, a otriasal celú zemou.

8 A stalo sa, že po tri dni a tri noci som bol v najtrpkšej bolesti a úzkosti duše; a nikdy, pokiaľ som nevolal k Pánovi Ježišovi Kristovi o milosrdenstvo, som nezískal odpustenie hriechov svojich. Ale hľa, volal som k nemu a našiel som pokoj duše svojej.

9 A teraz, syn môj, povedal som ti to, aby si sa mohol naučiť múdrosti, aby si sa mohol odo mňa naučiť, že niet žiadnej inej cesty či prostriedku, ktorým by mohol človek byť spasený, jedine v Kristovi a skrze neho. Hľa, on je život a svetlo sveta. Hľa, on je slovo pravdy a spravodlivosti.

10 A teraz, tak ako si slovo začal učiť, práve tak by som chcel, aby si učil aj naďalej; a chcel by som, aby si bol usilovný a umiernený vo všetkých veciach.

11 Hľad', aby si sa nepovyšoval k pýche; áno, hľad', aby si sa nevychvaľoval vlastnou múdrosťou svojou, ani veľkou silou svojou.

12 Využívaj smelosť, ale nie pannačnosť; a hľad' tiež, aby si držal na uzde všetky vášne svoje, aby si mohol byť naplnený láskou; hľad', aby si sa zdržal záhaľčivosti.

13 Nemodli sa tak, ako to robia Zórámiti, lebo si videl, že sa modlia, aby ich ľudia počuli a aby boli chválení za múdrosť svoju.

14 Nehovor: Ó Bože, ďakujem ti, že sme lepší než sú bratia naši; ale radšej hovor: Ó Pane, odpusť mi nehodnosť moju a pamätaj na bratov mojich v milosrdenstve – áno, priznávaj nehodnosť svoju pred Bohom vo všetkých dobách.

15 A kiež Pán žehná duši tvojej a prijme ťa posledného dňa do kráľovstva svojho, aby si zasadol v pokoji. Teraz choď, syn môj, a uč slovo ľud tento. Buď rozvážny. Syn môj, zbohom.

Prikázania Almova jeho synovi Koriantonovi

Obsiahnuté v kapitolách 39 až 42 vrátane.

KAPITOLA 39

Pohlavný hriech je ohavnosťou – Koriantonove hriechy bránili Zórámitom prijať slovo – Kristovo vykúpenie pôsobí spätne pri spáse verných, ktorí ho predošli. Okolo roku 74 pred Kr.

A TERAZ, syn môj, mám niečo viac, čo by som ti chcel povedať, než to, čo som hovoril bratovi tvojmu; lebo hľa, či si nepozoroval stálosť brata svojho, vernosť jeho a usilovnosť jeho v zachovávaní prikázaní Božích? Hľa, či ti nedal dobrý príklad?

2 Lebo ty si medzi ľuďom Zórámitov nedbal na slová moje tak veľa, ako brat tvoj. Teraz, toto je to, čo mám proti tebe; ty si dospel k vychvaľovaniu sa silou svojou a múdrosťou svojou.

3 A to nie je všetko, syn môj. Ty si učinil to, čo ma zarmútilo; lebo si opustil službu a odišiel si do krajiny Siron za hranicu s Lámánitmi za neviestkou Isabel.

4 Áno, ona ukradla srdcia mnohých; ale to nebolo žiadne ospravedlnenie pre teba, syn môj. Ty si sa mal prikloniť k službe, ktorá ti bola zverená.

5 Či nevieš, syn môj, že veci tieto sú ohavnosťou v očiach Pánových; áno, ohavnejšie nad

všetky hriechy okrem preliatia nevinnej krvi alebo zapretia Ducha Svätého?

6 Lebo hľa, ak zaprieš Ducha Svätého, keď už v tebe raz mal miesto a vieš, že ho zapieraš, hľa, to je hriech, ktorý je neodpustiteľný; áno, a ktokoľvek vraždí proti svetlu a poznaniu Božiemu, pre toho nie je ľahké získať odpustenie; áno, hovorím ti, syn môj, že pre toho nie je ľahké získať odpustenie.

7 A teraz, syn môj, kiež by Boh bol dal, aby si nebol vinný tak veľkým zločinom. Nezaoberal by som sa zločinmi tvojimi a netrýznil dušu tvoju, keby to nebolo pre dobro tvoje.

8 Ale hľa, pred Bohom nemôžeš ukryť zločiny svoje; a ak nebudeš činiť pokánie, budú stáť ako svedectvo proti tebe posledného dňa.

9 Teraz, syn môj, chcel by som, aby si činil pokánie a aby si zanechal hriechy svoje, a aby si už nechodil za žiadosťami očí svojich, ale aby si sa zaprel vo všetkých veciach týchto; lebo ak tak neučiníš, nemôžeš na žiaden spôsob zdediť kráľovstvo Božie. Ó, pamätaj a vezmi si to k srdcu, a zapri sa vo veciach týchto.

10 A prikazujem ti, aby si si vzal k srdcu, že sa budeš v konaní svojom radiť so staršími bratmi svojimi; lebo hľa, ty si v mladosti svojej a je potrebné, aby sa o teba bratia tvoji starali. A dbaj na ich rady.

11 Nestrp, aby ťa zviadlo niečo márne či pochabé; nestrp, aby

diabol znova zvedol srdce tvoje k oným zlovoľným neviestkam. Hľa, ó syn môj, akú veľkú neprávosť si priviedol na Zórámitov; lebo keď videli počínanie tvoje, nechceli veriť slovám mojim.

12 A teraz, Duch Pána mi hovorí: Prikáž deťom svojim, aby činili dobro, aby nezviedli srdcia mnohých ľudí ku skaze; takže ti prikazujem, syn môj, v bázni Božej, aby si sa zdržal neprávostí svojich;

13 Aby si sa obracal k Pánovi celou svojou myslou, mocou a silou; aby si už nezávážal srdcia ďalších k tomu, aby zlovoľnosť činili; ale radšej aby si sa k nim vrátil a aby si sa priznal k chybám svojim a k tomu zlu, ktoré si učinil.

14 Neusiluj o bohatstvo ani o márne veci sveta tohto; lebo hľa, nemôžeš si ich vziať so sebou.

15 A teraz, syn môj, chcel by som ti povedať niečo o príchode Krista. Hľa, hovorím ti, je to ten, ktorý určite príde, aby sňal hriechy sveta; áno, príde, aby ľudu svojmu oznámil radostné zvesti spásy.

16 A teraz, syn môj, toto bola ona služba, ku ktorej si bol povolaný, oznamovať tieto radostné zvesti ľudu tomuto, aby si pripravil ich myseľ; či skôr aby k nim mohla prísť spása, aby mohli pripraviť myseľ detí svojich, aby počuli slovo v dobe príchodu jeho.

17 A teraz, upokojím trochu myseľ tvoju vo veci tejto. Hľa, divíš sa, prečo veci tieto majú byť známe tak dlho vopred. Hľa, hovorím ti, či nie je duša v dobe tejto

Bohu rovnako drahá, ako bude duša v dobe príchodu jeho?

18 Či nie je rovnako nutné, aby bol plán vykúpenia oznámený ľudu tomuto, ako aj deťom jeho?

19 Či nie je pre Pána v dobe tejto rovnako ľahké, aby poslal anjela svojho, aby hlásal tieto radostné zvesti nám, ako aj deťom našim, alebo ako aj po dobe príchodu svojho?

KAPITOLA 40

Kristus uskutočňuje vzkriesenie všetkých ľudí – Spravodliví mŕtvi idú do raja a zlovoľní do vonkajšej temnoty, aby čakali na deň svojho vzkriesenia – Pri vzkriesení budú všetky veci znovuzriadené do svojej vlastnej a dokonalej schránky. Okolo roku 74 pred Kr.

TERAZ, SYN MÔJ, je tu ešte niečo, čo by som ti chcel povedať; lebo cítim, že si myseľ tvoja robí starosti ohľadom vzkriesenia mŕtvych.

2 Hľa, hovorím ti, že niet žiadneho vzkriesenia – či, povedal by som, inými slovami, že toto smrteľné si neodeje nesmrteľnosť, táto porušiteľnosť si neodeje neporušiteľnosť – až do doby po príchode Krista.

3 Hľa, on uskutočňuje vzkriesenie mŕtvych. Ale hľa, syn môj, vzkriesenie ešte nie je. Teraz ti odhalím tajomstvo, a predsa je mnoho tajomstiev, ktoré sú zadržované, takže ich nepozná nik okrem Boha samého. Ale ukážem ti niečo, na čo som sa usilovne

pýtal Boha, aby som sa mohol dozvedieť – a to o vzkriesení.

4 Hľa, je ustanovená doba, kedy všetci vyjdú z mŕtvych. Teraz, kedy tá doba príde, nikto nevie; ale Boh pozná tú dobu, ktorá je ustanovená.

5 Teraz, či bude jedna doba alebo druhá doba, alebo tretia doba, kedy ľudia vyjdú z mŕtvych, na tom nezáleží; lebo Boh pozná všetky veci tieto; a mne postačí vedieť, že to tak je – že je ustanovená doba, kedy všetci vstanú z mŕtvych.

6 Teraz, medzi dobou smrti a dobou vzkriesenia musí nevyhnutne byť priestor.

7 A teraz by som sa opýtal, čo sa deje s dušami ľudí od tejto doby smrti do doby určenej ku vzkrieseniu?

8 Teraz, či je pre ľudí ustanovená viac než jedna doba, kedy povstanú, na tom nezáleží; lebo všetci neumierajú naraz, a na tom nezáleží; u Boha je všetko ako jeden deň a čas je meraný iba ľuďom.

9 Takže, ľuďom je ustanovená doba, kedy vstanú z mŕtvych; a medzi dobou smrti a vzkriesením je priestor. A teraz, ohľadom oného priestoru času, čo sa deje s dušami ľudí, to je tá vec, na ktorú som sa usilovne pýtal Pána, aby som vedel; a to je tá vec, ktorú viem.

10 A keď príde doba, kedy všetci vstanú, potom poznajú, že Boh pozná všetky lehoty, ktoré sú človeku ustanovené.

11 Teraz, ohľadom stavu duše medzi smrťou a vzkriesením – Hľa, anjel mi oznámil, že duchovia všetkých ľudí, akonáhle odídu z tohto smrteľného tela, áno, duchovia všetkých ľudí, či sú dobrí alebo zlí, sú privedení domov k tomu Bohu, ktorý im dal život.

12 A potom, stane sa, že duchovia tých, ktorí sú spravodliví, sú prijatí do stavu šťastia, ktorý sa nazýva raj, stav odpočutia, stav pokoja, kde budú odpočívať od všetkých trápení svojich a od všetkých starostí a smútku.

13 A potom, stane sa, že duchovia zlovoľných, áno, ktorí sú zlí – lebo hľa, nemajú žiaden podiel ani časť Duchu Pánovho; lebo hľa, oni si vyvolili radšej zlé skutky než dobré; takže do nich vstúpil duch diablov a zmocnil sa ich domu – a títo budú vyvrhnutí do vonkajšej temnoty; a tam bude plač a kvílenie, a škripanie zubov, a to pre ich vlastnú nepravosť, pretože sú vedení ako zajatí vôľou diabla.

14 Teraz, toto je stav duší zlovoľných, áno, v temnote, a stav strašného, desivého očakávania ohnivého rozhorčenia hnevu Božieho voči nim; tak zostávajú v tomto stave, rovnako ako spravodliví v raji, až do doby vzkriesenia svojho.

15 Teraz, sú niektorí, ktorí to chápú tak, že tento stav šťastia a tento stav biedy duše pred vzkriesením je prvé vzkriesenie. Áno, pripúšťam, že to môže byť nazvané vzkriesením, oné

pozdvihnutie ducha či duše a ich vydanie šťastiu alebo biede podľa slov, ktoré boli povedané.

16 A hľa, znova bolo povedané, že je prvé vzkriesenie, vzkriesenie všetkých tých, ktorí boli alebo ktorí sú, alebo ktorí budú, až do vzkriesenia Kristovho z mŕtvych.

17 Teraz, nemyslíme si, že toto prvé vzkriesenie, o ktorom sa takto hovorí, môže byť oným vzkriesením duší a ich vydaním šťastiu alebo biede. Nemôžeš sa domnievať, že to je to, čo to znamená.

18 Hľa, hovorím ti: Nie; ale to znamená opätovné spojenie duše s telom, tých od oných dní Adamových až do vzkriesenia Kristovho.

19 Teraz, či duše a telá tých, o ktorých bolo hovorené, budú všetky znova spojené naraz, zlovoľných ako aj spravodlivých, to nehovorím; nech postačí, že hovorím, že všetci vyjdú; či inými slovami, ich vzkriesenie nastane pred vzkriesením tých, ktorí zomrú po vzkriesení Kristovom.

20 Teraz, syn môj, nehovorím, že ich vzkriesenie príde pri vzkriesení Kristovom; ale hľa, predkladám to ako názor svoj, že duše a telá spravodlivých budú opätovne spojené pri vzkriesení Kristovom a vystúpení jeho do neba.

21 Ale či to bude pri vzkriesení jeho, či po ňom, to nehovorím; ale toľko hovorím, že medzi smrťou a vzkriesením tela je priestor a stav duše v šťastí alebo v biede až

do doby, ktorá je ustanovená Bohom, aby mŕtvi vyšli a boli opäťovne spojení, ako duša, tak telo, a boli privedení, aby sa postavili pred Bohom a aby boli súdení podľa skutkov svojich.

22 Áno, toto uskutočňuje znovuzriadenie oných vecí, o ktorých bolo hovorené ústami prorokov.

23 Duša bude znovuzriadená k telu a telo k duši; áno, a každá končatina a kĺb budú znovuzriadené k telu svojmu; áno, dokonca vlas z hlavy nebude stratený; ale všetky veci budú znovuzriadené do vlastnej a dokonalej schránky svojej.

24 A teraz, syn môj, toto je oné znovuzriadenie, o ktorom bolo hovorené ústami prorokov –

25 A potom budú spravodliví žiariť v kráľovstve Božom.

26 Ale hľa, strašná smrť príde na zlovoľných; lebo zomrú čo do vecí týkajúcich sa vecí spravodlivosti; lebo sú nečistí a žiadna nečistá vec nemôže zdediť kráľovstvo Božie; ale budú vyvrhnutí a vydaní k tomu, aby požili ovocie práce svojej, čiže skutkov svojich, ktoré boli zlé; a vypijú kal z kalicha horkosti.

KAPITOLA 41

Pri vzkriesení ľudia vchádzajú do stavu nekonečného šťastia, alebo nekonečnej biedy – Zlovoľnosť nikdy nebola šťastím – Telesní ľudia sú na svete bez Boha – Každá osoba pri znovuzriadení získava znova rysy

a vlastnosti nadobudnuté v smrteľnosti. Okolo roku 74 pred Kr.

A TERAZ, syn môj, mám niečo, čo by som ti chcel povedať o onom znovuzriadení, o ktorom bolo hovorené; lebo hľa, niektorí prekrútili písmo a zišli pre vec túto ďaleko z cesty. A ja cítim, že myseľ tvoja si robila starosti aj vo veci tejto. Ale hľa, ja ti to vysvetlím.

2 Hovorím ti, syn môj, že plán znovuzriadenia je vyžadovaný spravodlivosťou Božou; lebo je nutné, aby všetky veci boli znovuzriadené k vlastnému poriadku svojmu. Hľa, je nutné a spravodlivé, podľa moci a vzkriesenia Kristovho, aby duša človeka bola znovuzriadená k telu svojmu a aby každá časť tela bola k nemu znovuzriadená.

3 A spravodlivosť Božia vyžaduje, aby ľudia boli súdení podľa skutkov svojich; a ak ich skutky v tomto živote boli dobré a priania ich srdc boli dobré, aby tiež oni boli posledného dňa znovuzriadení k tomu, čo je dobré.

4 A ak sú ich skutky zlé, potom k nim budú znovuzriadení pre zlo. Takže, všetko bude znovuzriadené k vlastnému poriadku svojmu, každá vec do prirodzenej schránky svojej – smrteľnosť pozdvihnutá k nesmrteľnosti, porušiteľnosť k neporušiteľnosti – pozdvihnutá k nekonečnému šťastiu, aby zdedili kráľovstvo Božie, alebo k nekonečnej biede, aby zdedili kráľovstvo diablove, jedno na jednej strane a druhé na druhej –

5 Jeden bude pozdvihnutý k šťastiu, podľa svojich prianí šťastia, alebo k dobru, podľa svojich prianí dobra; a druhý k zlu, podľa svojich prianí zla; lebo ak si prial po celý deň činiť zlo, dokonca tak bude mať odmenu zla, keď príde noc.

6 A tak tomu je aj na strane druhej. Ak činil pokánie z hriechov svojich a túžil po spravodlivosti až do konca dní svojich, dokonca tak bude odmenený spravodlivosťou.

7 To sú tí, ktorí sú vykúpení Pánom; áno, to sú tí, ktorí sú vyňatí, ktorí sú vyslobodení z onej nekonečnej moci temnoty; a tak oni stoja, alebo padajú; lebo hľa, sú vlastnými sudcami svojimi, nech činia dobro, alebo zlo.

8 Teraz, nariadenia Božie sú nemenné; takže, cesta je pripravená, aby ktokoľvek, kto chce, mohol po nej kráčať a byť spasený.

9 A teraz hľa, syn môj, neodvažuj sa dopustiť ďalšieho prečinu proti Bohu svojmu pri tých bodoch náuky, pri ktorých si sa doteraz odvážil dopúšťať hriechu.

10 Nemysli si, pretože bolo hovorené o znovuzriadení, že budeš znovuzriadený z hriechu k šťastiu. Hľa, hovorím ti, zlovoľnosť nikdy nebola šťastím.

11 A teraz, syn môj, všetci ľudia, ktorí sú v stave prirodzenosti čiže, povedal by som, v telesnom stave, sú v žlči horkosti a v putách nepravosti; sú na svete bez Boha a idú proti prirodzenosti Božej; takže sú v stave opačnom k povahe šťastia.

12 A teraz hľa, znamená slovo znovuzriadit' vziať vec v prirodzenom stave a umiestniť ju do stavu neprirodzeného alebo umiestniť ju do stavu opačného voči jej prirodzenosti?

13 Ó syn môj, tak to nie je; ale význam slova znovuzriadenie je znova priviesť späť zlo k zlu alebo telesné k telesnému alebo diabolské k diabolskému – dobré k tomu, čo je dobré; spravodlivé k tomu, čo je spravodlivé; správne k tomu, čo je správne; milosrdné k tomu, čo je milosrdné.

14 Takže, syn môj, hľad', aby si bol milosrdný k bratom svojim; jednaj správne, súď spravodlivo a čiň dobro neustále; a ak budeš všetky veci tieto činiť, potom obdržíš odmenu svoju; áno, bude ti znova znovuzriadené milosrdenstvo; bude ti znova znovuzriadená spravodlivosť; bude ti znova znovuzriadený spravodlivý súd; a bude ti znova dobro odmenou.

15 Lebo to, čo vysielaš, sa ti znova vráti a bude znovuzriadené; takže slovo znovuzriadenie odsudzuje hriešnika v plnosti, a nijako ho neospravedľuje.

KAPITOLA 42

Smrteľnosť je skúšobnou dobou, ktorá má umožniť človeku, aby činil pokánie a slúžil Bohu – Pád priniesol časnú a duchovnú smrť na celé ľudstvo – Vykúpenie prichádza skrze pokánie – Boh sám uzmieruje hriechy sveta – Milosrdenstvo je pre tých,

ktorí činia pokánie – Všetci ostatní sú poddaní Božej spravodlivosti – Milosrdenstvo prichádza vďaka uzmiereniu – Iba skutoční kajúcnici sú spasení. Okolo roku 74 pred Kr.

A TERAZ, syn môj, cítim, že je ešte niečo, čo znepokojuje myseľ tvoju, čomu nerozumieš – čo je ohľadom spravodlivosti Božej pri trestaní hriešnika; lebo ty sa snažíš myslieť si, že je nespravodlivé, aby bol hriešnik vydaný do stavu biedy.

2 Teraz hľa, syn môj, vysvetlím ti vec túto. Lebo hľa, potom, čo Pán Boh poslal našich prvých rodičov preč zo záhrady Éden, aby obrábali pôdu, z ktorej boli vzatí – áno, vyviedol muža a umiestnil pri východnom konci záhrady Éden cherubov a plamenný meč, ktorý sa obracal na všetky strany, aby chránili strom života –

3 Teraz, vidíme, že muž sa stal ako Boh, rozoznávajúc dobro a zlo; a aby nenapriahol ruku svoju a nevzal tiež zo stromu života, a nepožil, a nežil naveky, Pán Boh umiestnil cherubov a plamenný meč, aby nepožil z ovocia –

4 A tak vidíme, že človeku bola daná doba, aby činil pokánie, áno, skúšobná doba, doba, aby činil pokánie a slúžil Bohu.

5 Lebo hľa, keby Adam okamžite napriahol ruku svoju a požil zo stromu života, žil by naveky, podľa slova Božieho, nemajúc žiaden priestor k pokániu; áno, a tiež slovo Božie by bolo prázdne a veľký plán spásy by bol zmarený.

6 Ale hľa, človeku bolo určené

zomrieť – takže tak ako boli odrezaní od stromu života, mali byť odrezaní aj z tváre zeme – a človek sa stal naveky strateným, áno, stali sa padlými ľuďmi.

7 A teraz, tým vidíš, že naši prví rodičia boli odrezaní ako časne, tak duchovne z prítomnosti Pána; a tak vidíme, že sa stali poddanými tomu, aby nasledovali vlastnú vôľu svoju.

8 Teraz hľa, nebolo žiaduce, aby bol človek uchránený pred touto časnou smrťou, lebo by to zničilo veľký plán šťastia.

9 Takže, pretože duša nemohla nikdy zomrieť a pád priviedol na celé ľudstvo smrť tak duchovnú ako časnú, to znamená, pretože boli z prítomnosti Pánovej odrezaní, bolo žiaduce, aby ľudstvo bolo uchránené pred touto duchovnou smrťou.

10 Takže, pretože sa ľudia stali od prirodzenosti telesnými, zmyselnými a diabolskými, tento skúšobný stav sa pre nich stal stavom, aby sa pripravili; stal sa stavom prípravným.

11 A teraz pamätaj, syn môj, keby nebolo plánu vykúpenia (odložiac ho nabok), akonáhle by zomreli, ich duše by boli biedne, súc odrezané z prítomnosti Pána.

12 A teraz, nebolo žiadneho prostriedku, ako uchrániť ľudí pred týmto padlým stavom, ktorý človek priviedol sám na seba vlastnou neposlušnosťou svojou;

13 Takže, podľa spravodlivosti nemohol byť plán vykúpenia uskutočnený, iba ak pod

podmienkou, že ľudia budú činiť pokánie v tomto skúšobnom stave, áno, v tomto prípravnom stave; lebo keby nebolo tejto podmienky, milosrdenstvo by nemohlo mať pôsobnosť, bez toho aby zničilo dielo spravodlivosti. Teraz, dielo spravodlivosti nemohlo byť zničené; keby to tak bolo, Boh by prestal byť Bohom.

14 A tak vidíme, že celé ľudstvo bolo padlé a bolo v zovretí spravodlivosti; áno, spravodlivosti Božej, ktorá ich naveky vydala tomu, aby boli odrezaní z prítomnosti jeho.

15 A teraz, plán milosrdenstva by nemohol byť uskutočnený, pokiaľ by nebolo učinené uzmierenie; takže Boh sám uzmieruje hriechy sveta, aby uskutočnil plán milosrdenstva, aby upokojil požiadavky spravodlivosti, aby Boh mohol byť dokonalým, spravodlivým Bohom, a tiež Bohom milosrdným.

16 Teraz, pokánie by nemohlo prísť k človeku, pokiaľ by nebolo trestu, ktorý je tiež večný, ako život duše, a ten je pripojený proti plánu šťastia, ktorý je tiež tak večný, ako život duše.

17 Teraz, ako by mohol človek činiť pokánie, keby nehrešil? Ako by mohol hrešiť, keby nebolo žiadneho zákona? Ako by mohlo byť zákona, keby nebolo trestu?

18 Teraz, trest bol pripojený a spravodlivý zákon, ktorý priniesol človeku výčitky svedomia, bol daný.

19 Teraz, keby nebol daný žiaden zákon – ak človek zavraždil,

zomrie – bál by sa potom, že zomrie, ak zavraždí?

20 A tiež, keby proti hriechu nebol daný žiaden zákon, ľudia by sa nebáli hrešiť.

21 A keby nebol daný žiaden zákon a ľudia by hrešili, čo by zmohla spravodlivosť alebo aj milosrdenstvo, keď by na oné stvorenie nemali žiaden nárok?

22 Ale zákon je daný a trest je pripojený, a pokánie je udeľené; na ktoré to pokánie má nárok milosrdenstvo; inak má na oné stvorenie nárok spravodlivosť, a tá vykonáva zákon a zákon uvaľuje trest; keby tomu tak nebolo, diela spravodlivosti by boli zničené a Boh by prestal byť Bohom.

23 Ale Boh neprestáva byť Bohom a milosrdenstvo má nárok na kajúcnika, a milosrdenstvo prichádza uzmiernením; a uzmiernenie umožňuje vzkriesenie mŕtvych; a vzkriesenie mŕtvych privádza ľudí späť do prítomnosti Božej; a tak sú znovuzriadení do prítomnosti jeho, aby boli súdení podľa skutkov svojich, podľa zákona a spravodlivosti.

24 Lebo hľa, spravodlivosť vykonáva všetky požiadavky svoje, a aj milosrdenstvo má nárok na všetko, čo mu patrí; a tak nikto nie je spasený, iba ak ten, kto je naozaj kajúcnikom.

25 Myslíš si snáď, že milosrdenstvo môže olúpiť spravodlivosť? Hovorím ti: Nie; ani prinajmenšom. Keby tomu tak bolo, Boh by prestal byť Bohom.

26 A tak Boh uskutočňuje veľké a večné zámery svoje, ktoré boli pripravené od založenia sveta. A tak nastáva spása a vykúpenie ľudí, a tiež ich skaza a bieda.

27 Takže, ó syn môj, každý, kto chce prísť, môže prísť a voľne požiť z vôd života; a kto nechce prísť, ten nie je nútený, aby prišiel; ale v deň posledný mu bude znovuzriadené podľa skutkov jeho.

28 Ak si prial konať zlo a ak za dní svojich pokánie nečinil, hľa, bude mu učinené zlo podľa znovuzriadenia Božieho.

29 A teraz, syn môj, prajem si, aby si už nedovolil veciam týmto, aby ťa trápili, a dovoľ iba hriechom svojim, aby ťa trápili oným trápením, ktoré ťa zníži k pokániu.

30 Ó syn môj, prajem si, aby si už nepopieral spravodlivosť Božiu. Nesnaž sa popieraním spravodlivosti Božej, pre hriechy svoje, ospravedlňovať sa ani v tom najmenšom; ale dovoľ, aby srdce tvoje naplno ovládla spravodlivosť Božia a milosrdenstvo jeho, a zhovievavosť jeho; a dovoľ, aby ťa to znížilo do prachu pokory.

31 A teraz, ó syn môj, si povolný Bohom, aby si kázal slovo ľudu tomuto. A teraz, syn môj, choď cestou svojou, oznamuj slovo s pravdou a s rozvahou, aby si mohol priviesť duše k pokániu, aby na nich mohol mať nárok veľký plán milosrdenstva. A keď ti Boh dá podľa slov mojich. Amen.

KAPITOLA 43

Alma a jeho synovia kážu slovo – Zórámíti a ďalší nefitskí odštiepenci sa stávajú Lámánitmi – Lámániti vychádzajú do vojny proti Nefitom – Moroni vyzbrojuje Nefitov ochranným brnením – Pán zjavuje Almovi vojnový plán Lámánitov – Nefiti bránia svoje domovy, slobody, rodiny a náboženstvo – Vojská Moroniho a Lechího obkľučujú Lámánitov. Okolo roku 74 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že synovia Almovi vyšli medzi ľud, aby mu oznamovali slovo. A tiež sám Alma nemohol odpočívať, a vyšiel tiež.

2 Teraz, nebudeme hovoriť viac o ich kázani, iba to, že kázali slovo a pravdu podľa ducha proroctva a zjavenia; a kázali podľa svätého rádu Božieho, ktorým boli povolani.

3 A teraz, vrátim sa k správe o vojnách medzi Nefitmi a Lámánitmi v osemnástom roku vlády sudcov.

4 Lebo hľa, stalo sa, že Zórámíti sa stali Lámánitmi; takže na počiatku osemnásteho roku videl ľud Nefitov, že na nich prichádzajú Lámániti; takže učinili prípravy na vojnu; áno, zhromaždili vojská svoje v krajine Jeršon.

5 A stalo sa, že Lámániti prišli so svojimi tisícmi; a prišli do krajiny Antionum, čo je krajina Zórámítov; a ich vodcom bol muž menom Zerahemna.

6 A teraz, pretože Amalekiti boli

sami osebe omnoho zlovoľnejšej a vražednejšej povahy než boli Lámániti, takže Zerahemna dosadil nad Lámánitmi hlavných veliteľov, a všetci to boli Amalekiti a Zórámiti.

7 Teraz, toto učinil, aby mohol zachovať ich nenávisť voči Nefitom, aby si ich mohol porobiť k uskutočneniu plánov svojich.

8 Lebo hľa, plánom jeho bolo podnecovať Lámánitov k hnevu voči Nefitom; toto činil, aby nad nimi mohol uchvátiť veľkú moc, a tiež aby mohol získať moc nad Nefitmi tým, že ich privedie do poroby.

9 A teraz, plánom Nefitov bolo uchrániť krajiny svoje a domy svoje, a manželky svoje, a deti svoje, aby ich mohli zachovať pred rukami nepriateľov svojich; a tiež aby mohli zachovať práva svoje a výsady svoje, áno, a tiež slobodu svoju, aby mohli uctievať Boha podľa prianí svojich.

10 Lebo oni vedeli, že keby padli do rúk Lámánitov, že každého, kto by uctieval Boha v duchu a v pravde, pravého a živého Boha, by Lámániti zničili.

11 Áno, a tiež vedeli o nesmiernej nenávisti Lámánitov voči ich bratom, čo bol ľud Anti-Nefi-Lechí, ktorý sa nazýval ľudom Ammónovým – a tí nechceli pozdvihnúť zbrane, áno, vstúpili do zmluvy a nechceli ju porušiť – takže, keby padli do rúk Lámánitov, boli by zničení.

12 A Nefiti by nestrpeli, aby boli

zničení; takže im dali krajiny ako ich dedičstvo.

13 A ľud Ammónov dával Nefitom veľkú časť majetku svojho na podporu ich vojsk; a tak boli Nefiti donútení stáť sami proti Lámánitom, ktorí boli potomkami Lámána a Lemúéla, a synov Izmaelových, a všetkých tých, ktorí sa odštiepili od Nefitov, čo boli Amalekiti a Zórámiti, a potomkovia kňazov Nóachových.

14 Teraz, oní potomkovia boli skoro tak početní ako boli Nefiti; a tak boli Nefiti nútení bojovať s bratmi svojimi až do krviprelievania.

15 A stalo sa, pretože sa vojská Lámánitov zhromaždili v krajine Antionum, hľa, vojská Nefitov boli pripravené stretnúť sa s nimi v krajine Jeršon.

16 Teraz, vodca Nefitov, alebo muž, ktorý bol ustanovený, aby bol hlavným veliteľom nad Nefitmi – teraz, oný hlavný veliteľ prevzal velenie všetkých vojsk Nefitov – a meno jeho bolo Moroni;

17 A Moroni prevzal celé velenie a vládu nad ich vojnami. A mal iba dvadsaťpäť rokov, keď bol ustanovený za hlavného veliteľa nad vojskami Nefitov.

18 A stalo sa, že sa stretol s Lámánitmi na hraniciach Jeršonu, a ľud jeho bol vyzbrojený mečmi a dýkami, a všelijakými vojnovými zbraňami.

19 A keď vojská Lámánitov videli, že ľud Nefiho, alebo že Moroni vybavil ľud svoj náprsnými panciermi a naplecnými štítmami,

áno, a tiež štítmami k ochrane ich hlavy, a tiež boli oblečení do pevného odevu –

20 Teraz, vojsko Zerahemnove nebolo ničím takým vybavené; mali iba meče svoje a dýky svoje, luky svoje a šípy svoje, kamene svoje a praky svoje; a boli nahí, okrem kože, ktorú mali opášanú okolo bedier svojich; áno, všetci boli nahí, okrem Zórámitov a Amalekitov;

21 Ale neboli vyzbrojení náprsnými panciermi ani štítmami – takže sa nesmierne obávali vojsk Nefitov pre ich brnenie, napriek tomu, že ich počet bol oveľa vyšší než počet Nefitov.

22 Hľa, teraz, stalo sa, že sa neodvážili vyjsť proti Nefitom na hraniciach Jeršonu; takže odišli z krajiny Antionum do pustatiny a vydali sa na cestu pustatinou ďaleko k prameňu rieky Sidon, aby mohli vstúpiť do krajiny Manti a zmocniť sa onej krajiny; lebo si nemysleli, že vojská Moronihov budú vedieť, kam odišli.

23 Ale stalo sa, že hneď ako odišli do pustatiny, Moroni vyslal do pustatiny zvedov, aby pozorovali ich tábor; a Moroni tiež, poznajúc proroctvá Almove, vyslal istých mužov k nemu, žiadajúc ho, aby sa pýtal Pána, kam majú vojská Nefitov ísť, aby sa ubránili Lámánitom.

24 A stalo sa, že k Almovi prišlo slovo Pánove a Alma informoval Moronihov poslov, že vojská Lámánitov pochodujú pustatinou, aby prešli do krajiny Manti, aby mohli

započať útok na slabšiu časť ľudu. A oní poslovia išli a odovzdali toto posolstvo Moronimu.

25 Teraz Moroni, ponechajúc časť vojska svojho v krajine Jeršon, aby snád do krajiny tejto neprišla časť Lámánitov a nezmocnili sa mesta, vzal zvyšnú časť vojska svojho a odpochoval do krajiny Manti.

26 A dal, aby sa všetok ľud v onej časti krajiny zhromaždil, aby bojoval proti Lámánitom, aby bránil krajiny svoje a vlasť svoju, práva svoje a slobody svoje; takže boli pripravení na dobu príchodu Lámánitov.

27 A stalo sa, že Moroni dal, aby sa vojsko jeho ukrylo v údolí, ktoré bolo v blízkosti brehu rieky Sidon, čo bolo na západ od rieky Sidon v pustatine.

28 A Moroni rozmiestnil dookola zvedov, aby sa mohol dozvedieť, keď tábor Lámánitov príde.

29 A teraz, pretože Moroni poznal zámer Lámánitov, že ich zámerom je zničiť ich bratov či podrobiť si ich a uviesť ich do poroby, aby si mohli pre seba zriadiť kráľovstvo nad celou krajinou;

30 A vediac tiež, že jediným príaním Nefitov je zachovať krajinu svoje a slobodu svoju, a cirkev svoju, takže nepovažoval za žiaden hriech, že ich bude brániť úskokom; takže zistil od zvedov svojich, ktorým smerom sa Lámániti vydali.

31 Takže rozdelil vojsko svoje a časť previedol do údolia, a ukryl ich na východe a na juh od pahorku Ripla;

32 A zvyšok ukryl v západnom údolí, na západ od rieky Sidon, a tak ďalej k hraniciam krajiny Manti.

33 A keď rozmiestnil vojsko svoje podľa priania svojho, bol pripravený stretnúť sa s nimi.

34 A stalo sa, že Lámániti prišli hore na sever od pahorku, kde bola ukrytá časť vojska Moroniho.

35 A keď Lámániti prešli okolo pahorku Ripla a prišli do údolia, a začali prechádzať rieku Sidon, vojsko, ktoré bolo ukryté na juh od pahorku a ktoré bolo vedené mužom, ktorého meno bolo Lechí, a on viedol vojsko svoje a obklúčil Lámánitov zozadu na východe.

36 A stalo sa, že Lámániti, keď videli, ako na nich zozadu prichádzajú Nefiti, sa obrátili a začali bojovať s vojskom Lechího.

37 A dielo smrti započalo na oboch stranách, ale strašnejšie bolo na strane Lámánitov, lebo nahota ich bola vystavená tvrdým ranám mečov a dýk Nefitov, čo prinášalo smrť skoro s každým úderom.

38 Zatiaľ čo na druhej strane len tu a tam padol medzi Nefitmi ich muž mečom a stratou krvi, lebo boli chránení čo sa týka životne dôležitejších častí tela alebo životne dôležitejšie časti tela boli chránené pred údermi Lámánitov, svojimi náprsnými panciermi a svojimi náplecnými štítmami, a svojimi prilbicami; a tak Nefiti pokračovali v diele smrti medzi Lámánitmi.

39 A stalo sa, že sa Lámániti

vydesili nad veľkou skazou medzi nimi, že až dokonca začali utekať smerom k rieke Sidon.

40 A boli prenasledovaní Lechím a mužmi jeho; a boli Lechím hnaní do vôd Sidonu a prešli vody Sidonu. A Lechí zadržal vojská svoje na brehu rieky Sidon, aby neprechádzali.

41 A stalo sa, že Moroni a vojsko jeho sa stretlo s Lámánitmi v údolí na druhej strane rieky Sidon a začali ich napádať a zabíjať.

42 A Lámániti pred nimi znova utekali, smerom ku krajine Manti; a znova sa stretli s vojskami Moroniho.

43 Teraz, tentoraz sa Lámániti bili nesmierne; áno, nikdy nebolo o Lámánitoch známe, že by bojovali s tak nesmierne veľkou silou a odvahou, nie, dokonca ani od počiatku.

44 A boli povzbudzovaní Zórámitmi a Amalekitmi, ktorí boli ich hlavnými veliteľmi a vodcami, a Zerahemnom, ktorý bol ich hlavným veliteľom, čiže ich hlavným vodcom a vojvodcom; áno, bili sa ako draci a mnohí Nefiti padli pod ich rukami, áno, lebo im mnohé prilbice rozťali vo dvoje a preražili im mnohé náprsné panciere, a uťali im mnoho paží; a tak Lámániti bili Nefitov v prudkom hneve svojom.

45 Avšak Nefitov povzbudzovala lepšia vec, lebo nebojovali o panovanie ani o moc, ale bojovali za domovy svoje a za slobody svoje, za manželky svoje, a za deti svoje, a za všetko čo mali, áno, za

svoje rituály uctievania a za cirkev svoju.

46 A činili to, čo cítili ako povinnosť, ktorú dlhovali Bohu svojmu; lebo Pán im hovoril, a tiež ich otcom: Nakoľko nie ste vinní prvým útokom ani druhým, nestrpíte, aby ste boli pobití rukami nepriateľov svojich.

47 A znova, Pán povedal: Budete brániť rodiny svoje až do krviprelievania. Takže z tohto dôvodu bojovali Nefiti s Lámánitmi, aby bránili seba a rodiny svoje, a krajiny svoje, vlasť svoju a práva svoje, a náboženstvo svoje.

48 A stalo sa, že keď muži Moroniho videli prudkosť a hnev Lámánitov, chystali sa stiahnuť a utiecť pred nimi. A Moroni, vyčítiac ich zámer, vyslal slová svoje a povzbudil ich srdcia týmito myšlienkami – áno, myšlienkami na ich krajiny, na ich slobodu, áno, na ich slobodu od poroby.

49 A stalo sa, že sa obrátili na Lámánitov a volali jedným hlasom k Pánovi, Bohu svojmu, za slobodu svoju a za slobodu svoju od poroby.

50 A začali sa stavať proti Lámánitom s mocou; a v tú istú hodinu, kedy volali k Pánovi o slobodu svoju, Lámániti pred nimi začali utekať; a utekali až k vodám Sidonu.

51 Teraz, Lámániti boli početnejší, áno, viac ako dvojnásobkom počtu Nefitov; a predsa boli zahnaní, natoľko, že sa zhromaždili do jednej skupiny v údolí na brehu pri rieke Sidon.

52 Takže vojská Moroniho ich obklúčili, áno, a to na oboch stranách rieky, lebo hľa, na východe boli mužovia Lechího.

53 Takže, keď Zerahemna videl mužov Lechího na východ od rieky Sidon a vojská Moroniho na západ od rieky Sidon, že sú obklúčení Nefitmi, boli zasiahnutí desom.

54 Teraz Moroni, keď videl ich des, prikázal mužom svojim, aby ustali v prelievaní ich krvi.

KAPITOLA 44

Moroni prikazuje Lámánitom, aby uzavreli zmluvu o mieri, inak budú zničení – Zerahemna odmieta ponuku a bitka pokračuje – Moroniho vojská porážajú Lámánitov. Okolo roku 74–73 pred Kr.

A STALO sa, že sa zastavili a odstúpili od nich kúsok. A Moroni povedal Zerahemnovi: Uzri, Zerahemna, že my si neprajeme byť ľuďom krvilačným. Vy viete, že ste v rukách našich, avšak nie je prianím naším zabiť vás.

2 Hľa, neprišli sme bojovať proti vám, aby sme mohli prelievať krv vašu kvôli moci; ani si neprajeme uviesť niekoho do jarma poroby. Ale toto je skutočná príčina, pre ktorú ste vy vyšli proti nám; áno, a vy sa na nás hneváte pre náboženstvo naše.

3 Ale teraz, vy vidíte, že Pán je s nami; a vidíte, že vás vydal do rúk našich. A teraz, chcel by som, aby ste rozumeli, že nám sa tak

deje pre náboženstvo naše a vieru našu v Krista. A teraz, vidíte, že nemôžete zničiť túto vieru našu.

4 Teraz vidíte, že toto je pravá viera Božia; áno, vidíte, že Boh nás bude podporovať a udržiavať, a zachovávať tak dlho, pokiaľ budeme verní jemu a viere svojej, a náboženstvu svojmu; a Pán nikdy nestrpí, aby sme boli zničení, iba ak upadneme do priestupku a zaprieme vieru svoju.

5 A teraz, Zerahemna, prikazujem vám v mene oného všemocného Boha, ktorý posilnil paže naše, takže sme získali nad vami moc vďaka viere svojej, vďaka náboženstvu svojmu a vďaka rituálom uctievania, a vďaka cirkvi svojej, a vďaka posvätnej podpore, ktorú dlžíme manželkám svojim a deťom svojim, vďaka onej slobode, ktorá nás viaže ku krajinám svojim a k vlasti našej; áno, a tiež vďaka dodržiavaniu posvätného slova Božieho, ktorému dlžíme za všetko šťastie svoje; a vďaka všetkému, čo je nám najdrahšie –

6 Áno, a to nie je všetko; prikazujem vám v mene všetkých vašich túžob po živote, aby ste nám vydali vojnové zbrane svoje a my nebudeme usilovať o krv vašu, ale ušetríme životy vaše, ak pôjdete cestou svojou a nevyjdete znova bojovať proti nám.

7 A teraz, ak tak neučiníte, hľa, ste v rukách našich a ja prikážem mužom svojim, aby vás napadli a zasiahli telá vaše ranami smrti tak, aby ste zahynuli; a potom uvidíme, kto bude mať moc

nad ľudom týmto; áno, potom uvidíme, kto bude privedený do poroby.

8 A teraz, stalo sa, že keď Zerahemna počul slová tieto, predstúpil a vydal meč svoj a dýku svoju, a luk svoj do rúk Moroniho, a povedal mu: Hľa, tu sú vojnové zbrane naše; vydávame vám ich, ale nestrpíme, aby sme vám zložili prísahu, o ktorej vieme, že ju porušíme, a tiež deti naše; ale vezmite si vojnové zbrane naše a dovoľte, aby sme mohli odísť do pustatiny; inak si ponecháme meče svoje a buď zahynieme, alebo zvíťazíme.

9 Hľa, my nie sme viery vašej; my neveríme, že je to Boh, kto nás vydal do rúk vašich; ale veríme, že to je lstivosť vaša, ktorá vás ochránila pred mečmi našimi. Hľa, ochránili vás náprsné panciere vaše a štíty vaše.

10 A teraz, keď Zerahemna ustal hovoriť slová tieto, Moroni vrátil meč a vojnové zbrane, ktoré obdržal, Zerahemnovi, hovoriac: Hľa, ukončíme spor tento.

11 Teraz, ja nemôžem odvolať slová, ktoré som povedal, takže akože žije Pán, vy neodídete, iba ak odídete s prísahou, že sa nevrátite znova bojovať proti nám. Teraz, pretože ste v rukách našich, buď my rozlejeme krv vašu po zemi, alebo sa vy podvolíte podmienkam, ktoré som predložil.

12 A teraz, keď Moroni povedal slová tieto, Zerahemna si vzal späť meč svoj a nahneval sa na Moroniho, a učinil výpad, aby mohol Moroniho zabiť; ale ako pozdvihol

meč svoj, hľa, jeden z Moroniho vojakov mu ten meč zrazil dokonca k zemi, a on sa pri rukoväti rozlomil; a zrazil aj Zerahemnu tak, že mu vzal skalp, a ten padol na zem. A Zerahemna sa od nich stiahol do stredu vojakov svojich.

13 A stalo sa, že oný vojak, ktorý stál v blízkosti a ktorý uťal skalp Zerahemnov, pozdvihol skalp zo zeme za vlasy a položil ho na špičku meča svojho, a napriahol ho k nim, prehovoriac k nim silným hlasom:

14 Dokonca ako skalp tento padol na zem, ktorý je skalpom náčelníka vášho, tak vy padnete k zemi, pokiaľ nevydáte vojnové zbrane svoje a neodídete so zmluvou mieru.

15 Teraz, boli mnohí, ktorí keď počuli slová tieto a videli skalp, ktorý bol na meči, boli zasiahnutí strachom; a mnohí predstúpili a vrhli vojnové zbrane svoje k nohám Moroniho, a vstúpili do zmluvy mieru. A toľkým, koľkým z nich vstúpili do zmluvy, dovoľili odísť do pustatiny.

16 Teraz, stalo sa, že sa Zerahemna nesmierne nahneval a podnecoval zvyšok vojakov svojich k hnevu, aby proti Nefitom bojovali mocnejšie.

17 A teraz, Moroni sa hneval pre tvrdohlavosť Lámánitov; takže prikázal ľuďom svojim, aby ich napadli a zabili. A stalo sa, že ich začali zabíjať; áno, a Lámániti bojovali mečmi svojimi a mocou svojou.

18 Ale hľa, ich nahá koža a ich holé hlavy boli vystavené ostrým mečom Nefitov; áno, boli pobodaní a zabití, áno, a padali nesmierne rýchlo pod mečmi Nefitov; a začali byť kosení, tak ako to Moroniho vojak prorokoval.

19 Teraz, Zerahemna, keď videl, že všetci budú čochvíľa zničení, zvolal mocne k Moronimu sľubujúc, že on, a tiež ľud jeho s nimi učiní zmluvu, ak ušetria životy tých, čo zostali, že už nikdy nevyjdú proti nim do vojny.

20 A stalo sa, že Moroni dal dielo smrti medzi ľuďom znova zastaviť. A vzal od Lámánitov vojnové zbrane; a potom, čo s ním vstúpili do zmluvy mieru, bolo im dovolené odísť do pustatiny.

21 Teraz, počet ich mŕtvych nebol počítaný pre veľkosť počtu; áno, počet ich mŕtvych bol nesmierne veľký ako u Nefitov, tak u Lámánitov.

22 A stalo sa, že nahádzali mŕtvych svojich do vôd Sidonu, a oni boli odplavení a sú pochovaní v hĺbinách morských.

23 A vojská Nefitov alebo Moroniho sa vrátili a prišli do domovov svojich a do krajín svojich.

24 A tak skončil osemnásť rok vlády sudcov nad ľuďom Nefiho. A tak končí záznam Almu, ktorý bol napísaný na doskách Nefiho.

podľa záznamu Helamana, ktorý ich viedol za dní svojich.

Obsiahnuté v kapitolách 45 až 62 vrátane.

KAPITOLA 45

Helaman verí slovám Almu – Alma prorokuje zničenie Nefitov – Žehná a preklína krajinu – Alma bol pravdepodobne vzatý Duchom, dokonca ako Mojžiš – V cirkvi narastá rozkol. Okolo roku 73 pred Kr.

HĽA, teraz, stalo sa, že ľud Nefiho sa nesmierne radoval, pretože ich Pán znova vyslobodil z rúk ich nepriateľov; takže vzdávali vdaky Pánovi, Bohu svojmu; áno, a veľa sa postili, a veľa sa modlili, a uctievali Boha s nesmierne veľkou radosťou.

2 A stalo sa v devätnástom roku vlády sudcov nad ľuďom Nefiho, že Alma prišiel k synovi svojmu Helamanovi a povedal mu: Veríš slovám, ktoré som ti hovoril o oných záznamoch, ktoré sa viedli?

3 A Helaman mu povedal: Áno, verím.

4 A Alma znova povedal: Veríš v Ježiša Krista, ktorý príde?

5 A on povedal: Áno, verím všetkým slovám, ktoré si hovoril.

6 A Alma mu znova povedal: Budeš zachovávať prikázania moje?

7 A on povedal: Áno, budem zachovávať prikázania tvoje celým srdcom svojím.

8 Potom mu Alma povedal:

Správa o ľuďe Nefi a o ich vojnách a rozkoloch za dní Helamanových,

Požehnaný si; a Pán dá, aby sa ti darilo v krajine tejto.

9 Ale hľa, mám niečo, čo by som ti chcel prorokovať; ale to, čo ti budem prorokovať, nebudeš oznamovať; áno, to, čo ti budem prorokovať, nebude oznámené až do tej doby, kedy sa ono proroctvo naplní; takže zapíš slová, ktoré budem hovoriť.

10 A toto sú oné slová: Hľa, cítim, že práve ľud tento, Nefiti, podľa ducha zjavenia, ktorý je vo mne, bude za štyristo rokov od doby, kedy sa im prejaví Ježiš Kristus, upadať do neviery.

11 Áno, a potom zažijú vojny a mor, áno, hladomor a krviprelievania až do doby, kedy ľud Nefiho zahynie –

12 Áno, a to preto, že bude upadať do neviery a bude upadať do diel temnoty a do chlipnosti, a do všelijakej nepravosti; áno, hovorím ti, že preto, že budú hrešiť proti tak veľkému svetlu a poznaniu, áno, hovorím ti, že od oného dňa dokonca ani štvrté pokolenie nepominie predtým, než nastane táto veľká nepravosť.

13 A až oný veľký deň príde, hľa, veľmi skoro príde doba, kedy tí, ktorí sú teraz, alebo semeno tých, ktorí sú teraz počítaní medzi ľud Nefiho, nebudú už počítaní medzi ľud Nefiho.

14 Ale každý, kto zostane a nebude v oný veľký a hrozný deň zničený, bude počítaný medzi Lámánitov a stane sa ako oni, všetci, okrem niekoľkých, ktorí budú nazývaní učeníkmi Pána;

a tých budú Lámániti prenasledovať až do doby, kedy zahynú. A teraz, toto proroctvo sa naplní pre nepravosť.

15 A teraz, stalo sa, že potom, čo Alma povedal Helamanovi veci tieto, požehnal mu, a tiež ostatným synom svojim; a tiež požehnal krajinu pre spravodlivých.

16 A povedal: Tak hovorí Pán Boh – Prekliata buď krajina, áno, táto krajina až k zničeniu pre každý národ, pokolenie, jazyk a ľud, ktorý bude činiť zlovoľne, až budú úplne zreli; a ako som hovoril, tak sa stane; lebo toto je prekliatie a požehnanie Božie na krajine, lebo Pán sa nemôže pozerať na hriech ani s najmenšou mierou zhovievavosti.

17 A teraz, keď Alma povedal slová tieto, požehnal cirkvi, áno, všetkým tým, ktorí budú stáť pevne vo viere od onej doby naďalej.

18 A keď to Alma učinil, odišiel z krajiny Zarahemla, ako keby išiel do krajiny Melek. A stalo sa, že o ňom už nikdy nikto nepočul; ohľadom smrti jeho či pohrebu, o tom nevieme.

19 Hľa, toto vieme, že to bol spravodlivý muž; a v cirkvi sa šírila správa, že bol vzatý duchom alebo pochovaný rukou Pánovou, dokonca ako Mojžiš. Ale hľa, písma hovoria, že Pán vzal Mojžiša k sebe; a my si myslíme, že k sebe v duchu prijal tiež Almu; takže, z tohto dôvodu nevieme nič o smrti jeho a pohrebe.

20 A teraz, stalo sa na počiatku

devätnásteho roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho, že Helaman vyšiel medzi ľud, aby im oznamoval slovo.

21 Lebo hľa, pre ich vojny s Lámánitmi a mnohé malé rozkoly, a nepokoje, ktoré boli medzi ľudom, sa stalo nevyhnutným, aby medzi nimi bolo oznamované slovo Božie, áno, a aby bol učinený poriadok v celej cirkvi.

22 Takže, Helaman a bratia jeho vyšli, aby znova upevnili cirkiev v celej krajine, áno, v každom meste po celej krajine, ktorú vlastnil ľud Nefiho. A stalo sa, že po celej krajine nad všetky cirkvi ustanovili kňazov a učiteľov.

23 A teraz, stalo sa, že potom, čo Helaman a bratia jeho ustanovili kňazov a učiteľov nad cirkvami, povstal medzi nimi rozkol a oni nechceli dbať na slová Helamana a bratov jeho;

24 Ale rástli v pýche, súc povýšení v srdciach svojich pre nesmierne veľké bohatstvo svoje; takže zbohatli vo vlastných očiach svojich a nechceli dbať na ich slová, aby kráčali vzpriamene pred Bohom.

KAPITOLA 46

Amalikiáš kuje úklady, ako sa stať kráľom – Moroni pozdvihuje zástavu slobody – Sústreďuje ľud, aby bránil svoje náboženstvo – Praví veriaci sú nazývaní kresťanmi – Zvyšok Jozefov bude zachovaný – Amalikiáš a odštiepenci utekajú do krajiny

Nefi – Tí, ktorí nechcú podporovať vec slobody, sú usmrtení. Okolo roku 73–72 pred Kr.

A STALO sa, že toľko, koľko ich nechcelo počúvať slová Helamana a bratov jeho, sa spolu zhromaždilo proti bratom svojim.

2 A teraz hľa, nesmierne sa hnevali, natoľko, že boli odhodlaní ich zabiť.

3 Teraz, vodcom tých, ktorí sa hnevali na bratov svojich, bol statný a silný muž; a jeho meno bolo Amalikiáš.

4 A Amalikiáš si prial stať sa kráľom; a tí ľudia, ktorí sa hnevali, si tiež priali, aby bol ich kráľom; a oni boli, väčšia časť z nich, nižšími sudcami krajiny, a usilovali o moc.

5 A boli vedení lichotením Amalikiášovým, že ak ho budú podporovať a ak ho ustanovia, aby bol ich kráľom, on ich učiní panovníkmi nad ľuďmi.

6 Tak boli Amalikiášom zvädzaní k odštiepeniu, aj napriek kázaniu Helamana a bratov jeho, áno, aj napriek ich preveľkej starostlivosti o cirkiev, lebo oni boli vysokými kňazmi nad cirkvou.

7 A v cirkvi boli mnohí, ktorí uverili v lichotivé slová Amalikiášove, takže sa odštiepili dokonca od cirkvi; a tak boli záležitosti ľudu Nefiho nesmierne neisté a nebezpečné, aj napriek ich veľkému víťazstvu, ktorého dosiahli nad Lámánitmi, a ich veľkej radosti, ktorú mali zo svojho vyslobodenia rukou Pána.

8 Tak vidíme, ako rýchlo deti

ľudské zabúdajú na Pána, svojho Boha, áno, aké rýchle sú v tom, aby činili nepravosť a boli zvedené oným zlým.

9 Áno, a tak vidíme, akú veľkú zlovoľnosť môže spôsobiť jeden zlovoľný človek medzi deťmi ľudskými.

10 Áno, vidíme, že Amalikiáš, pretože to bol muž ľstivých intríg a muž mnohých lichotivých slov, zvedol srdcia mnohých ľudí, aby činili zlovoľne; áno, a aby usilovali o zničenie cirkvi Božej a o zničenie základov slobody, ktorú im Boh udelil, alebo ktoré to požehnanie Boh zoslal na tvár krajiny pre spravodlivých.

11 A teraz, stalo sa, že keď sa Moroni, ktorý bol hlavným vojvodcom vojsk Nefitov, dopočul o týchto rozkoloch, že sa rozhneval na Amalikiáša.

12 A stalo sa, že roztrhol plášť svoj; a vzal z neho kus a napísal naň – Na pripomienku Boha nášho, náboženstva nášho a slobody a mieru nášho, manželiek našich a detí našich – a pripevnil ho na koniec tyče.

13 A pripevnil si prilbicu svoju a náprsný pancier svoj, a štít svoj, a okolo bedier svojich si opásal brnenie svoje; a vzal tyč, na ktorej konci bol roztrhnutý plášť jeho (a nazval to zástavou slobody), a sklonil sa k zemi a modlil sa vrúčne k Bohu svojmu za to, aby na bratoch jeho spočívali požehnania slobody tak dlho, pokiaľ bude skupina kresťanov prebývať v krajine –

14 Lebo tak boli všetci praví veriaci Kristovi, ktorí patrili k cirkvi Božej, nazývaní tými, ktorí k cirkvi nepatrili.

15 A tí, ktorí patrili k cirkvi, boli verní; áno, všetci tí, ktorí boli pravými veriacimi v Krista vzali na seba s radosťou meno Kristove alebo kresťania, ako boli nazývaní pre vieru svoju v Krista, ktorý príde.

16 A takže, v tejto dobe sa Moroni modlil, aby sa dostalo priazne veci kresťanov a slobode krajiny.

17 A stalo sa, že keď vylial dušu svoju Bohu, nazval celú krajinu, ktorá bola na juh od krajiny Pustoty, áno, jednoducho celú krajinu ako na severe, tak na juhu – Vyvolenou krajinou a krajinou slobody.

18 A povedal: Skutočne Boh nestrpí, aby sme my, ktorými je pohrdané, pretože na seba berieme meno Kristove, boli pošliapaní a zničení skôr, než toto na seba privedieme vlastnými priestupkami svojimi.

19 A keď Moroni povedal slová tieto, vyšiel medzi ľud, mávajúc onou odtrhnutou časťou odevu svojho vo vzduchu, aby všetci mohli vidieť nápis, ktorý na odtrhnutú časť napísal, a volajúc silným hlasom, hovoriac:

20 Hľa, ktokoľvek, kto chce v krajine hájiť zástavu túto, nech predstúpi v sile Pánovej a vstúpi do zmluvy, že bude hájiť práva svoje a náboženstvo svoje, aby mu Pán Boh mohol požehnať.

21 A stalo sa, že keď Moroni prehlásil slová tieto, hľa, ľudia sa

zbiehali s brnením svojím opásaným okolo bedier svojich, trhajúc odev svoj ako symbol alebo ako zmluvu, že neopustia Pána, svojho Boha; či inými slovami, ak by prestúpili prikázania Božie alebo upadli do priestupku a hanbili sa vziať na seba meno Kristove, Pán ich má roztrhať tak, ako oni roztrhli odev svoj.

22 Teraz, toto bola zmluva, ktorú učinili, a vrhli odev svoj Moronimu k nohám, hovoriac: Činíme zmluvu s Bohom svojím, že budeme zničení, dokonca ako bratia v krajine severnej, ak upadneme do priestupku; áno, on nás môže vrhnúť k nohám nepriateľov našich, tak ako sme my vrhli odev svoj k nohám tvojim, aby sme boli nohami pošliapaní, ak upadneme do priestupku.

23 Moroni im povedal: Hľa, my sme zvyškom semena Jákobovho; áno, sme zvyškom semena Jozefovho, ktorého plášť bol bratmi jeho roztrhaný na mnoho kusov; áno, a teraz hľa, pamätajme na to, aby sme zachovávali prikázania Božie alebo odev náš bude roztrhaný bratmi našimi a my budeme uvrhnutí do väzenia alebo predaní, alebo zabití.

24 Áno, zachovajme si slobodu svoju ako zvyšok Jozefov; áno, pamätajme na slová Jákobove pred smrťou jeho, lebo hľa, on videl, že časť zvyšku plášte Jozefovho bola zachovaná a nezničila sa. A on povedal – Dokonca ako bol zachovaný tento zvyšok odevu syna môjho, bude rukou Božou

zachovaný aj zvyšok semena syna môjho a prijatý k nemu, zatiaľ čo zostatok semena Jozefovho zahynie, dokonca ako zvyšok odevu jeho.

25 Teraz hľa, to zarmucuje dušu moju; a predsa má duša moja radosť zo syna môjho pre onú časť semena jeho, ktorá bude prijatá k Bohu.

26 Teraz hľa, takáto bola reč Jákobova.

27 A teraz, kto vie, či oný zvyšok semena Jozefovho, ktorý zahynie ako odev jeho, nie sú tí, ktorí sa odštíepili od nás? Áno, a dokonca to budeme my sami, ak nebudeme stáť pevne vo viere Kristovej.

28 A teraz, stalo sa, že keď Moroni povedal slová tieto, vyšiel, a tiež vyslal poslov do všetkých častí krajiny, kde boli rozkoly, a zhromaždil všetok ľud, ktorý si prial hájiť slobodu svoju, aby sa postavil proti Amalikiášovi a tým, ktorí sa odštíepili, ktorí sa nazývali Amalikiášiti.

29 A stalo sa, že keď Amalikiáš videl, že ľud Moronihho je početnejší než Amalikiášiti – a tiež videl, že ľudia jeho pochybujú o spravodlivosti vecí, do ktorej sa zapojili – takže, bojac sa, že nedosiahne svojho, vzal tých z ľudí svojich, ktorí chceli, a odišiel do krajiny Nefi.

30 Teraz, Moroni nepovažoval za žiaduce, aby Lámániti mali viac sily; takže pomýšľal na to, že odreže ľud Amalikiášov alebo že ho zajme a dovedie späť a že usmrť Amalikiáša; áno, lebo vedel, že

on bude podnecovať Lámánitov k hnevu proti nim a presvedčí ich, aby proti nim bojovali; a toto vedel, že Amalikiáš bude činiť, aby mohol dosiahnuť zámery svoje.

31 Takže Moroni považoval za žiaduce, aby vzal vojská svoje, ktoré sa zhromaždili a ozbrojili, a vstúpili do zmluvy, že budú zachovávať mier – a stalo sa, že vzal vojsko svoje a pochodoval so stanmi svojimi do pustatiny, aby Amalikiášovi odrezal cestu v pustatine.

32 A stalo sa, že učinil podľa prianí svojich a pochodoval do pustatiny, a zastavil vojská Amalikiášove.

33 A stalo sa, že Amalikiáš utiekol s malým počtom mužov svojich a zostatok bol vydaný do rúk Moronihho a boli odvedení späť do krajiny Zarahemla.

34 Teraz, Moroni, súc mužom dosadeným najvyššími sudcami a hlasom ľudu, takže mal moc podľa vôle svojej, aby nad vojskami Nefitov nastolil a uplatňoval právomoc.

35 A stalo sa, že dal usmrtiť každého z Amalikiášitov, ktorý nechcel vstúpiť do zmluvy, že bude podporovať vec slobody, aby si mohli udržať slobodnú vládu; a bolo len málo tých, ktorí zmluvu slobody odmietli.

36 A stalo sa tiež, že dal vztýčiť zástavu slobody na všetky veže, ktoré boli v celej krajine, ktorú Nefiti vlastnili; a tak Moroni umiestnil medzi Nefitmi koruhvu slobody.

37 A začali znova mať mier v krajine; a tak si udržali v krajine mier skoro až do konca devätnásťteho roku vlády sudcov.

38 A Helaman a vysokí kňazi tiež udržiavali rád v cirkvi; áno, dokonca po dobu štyroch rokov mali v cirkvi veľký mier a radosť.

39 A stalo sa, že boli mnohí, ktorí zomreli, pevne veriac, že ich duše sú vykúpené Pánom Ježišom Kristom; tak odchádzali zo sveta s radosťou.

40 A boli niektorí, ktorí zomreli na horúčky, ktoré boli v krajine v niektorých obdobiach roku veľmi časté – ale neumieralo ich tak veľa na horúčky vďaka výborným vlastnostiam mnohých rastlín a koreňov, ktoré Boh pripravil, aby odstránili príčinu chorôb, ktorým ľudia podliehali kvôli povahe podnebia –

41 Ale bolo mnoho tých, ktorí zomreli vysokým vekom; a tí, ktorí zomreli vo viere Kristovej, sú v ňom šťastní, ako sa musíme nevyhnutne domnievať.

KAPITOLA 47

Amalikiáš používa zradu, vraždu a intrigy, aby sa stal kráľom Lámánitov – Nefitskí odštiepení sú zlovoľnejší a krutejší než Lámániti. Okolo roku 72 pred Kr.

TERAZ, vrátime sa v našom zázname k Amalikiášovi a k tým, ktorí s ním utiekli do pustatiny; lebo hľa, vzal tých, ktorí išli s ním, a odišiel hore do krajiny Nefi

medzi Lámánitov a podnecoval Lámánitov k hnevu proti ľudu Nefiho natoľko, že kráľ Lámánitov vyslal prehlásenie po celej krajine svojej medzi všetok ľud svoj, aby sa znova zhromaždili a išli do boja proti Nefitom.

2 A stalo sa, že keď medzi nich oné prehlásenie prišlo, nesmierne sa zľakli; áno, báli sa znelúbiť sa kráľovi, a tiež sa báli ísť do bitky proti Nefitom, aby neprišli o život. A stalo sa, že nechceli, či väčšia časť z nich nechcela poslúchnuť prikázania kráľove.

3 A teraz, stalo sa, že sa kráľ pre ich neposlušnosť nahneval; takže dal Amalikiášovi velenie nad onou časťou vojska svojho, ktorá poslúchala príkazy jeho, a prikázal mu, aby išiel a prinútil ich chopiť sa zbraní.

4 Teraz hľa, to bolo priáním Amalikiášovým; lebo on, súc prešibaným mužom k tomu, aby činil zlo, takže zosnoval v srdci svojom plán, že zosadí kráľa Lámánitov z trónu.

5 A teraz, získal velenie nad onými skupinami Lámánitov, ktoré mali priazeň kráľa; a on sa snažil získať priazeň tých, ktorí neboli poslušní; takže, išiel najskôr na miesto, ktoré sa volalo Onida, lebo tam všetci Lámániti ušli; lebo zistili, že prichádza vojsko, a mysleli si, že prichádza, aby ich zničilo, takže utiekli do Onidy, aby sa vyzbrojili.

6 A ustanovili si muža, aby im bol kráľom a vodcom, súc odhodlaní v mysli svojej pevným

rozhodnutím, že sa nepodvolia tomu, aby išli proti Nefitom.

7 A stalo sa, že sa zhromaždili na vrcholku hory, ktorá sa nazývala Antipas, a pripravovali sa na bitku.

8 Teraz, to nebolo zámerom Amalikiášovým napadnúť ich podľa prikázaní kráľových; ale hľa, jeho zámerom bolo získať priazeň vojsk Lámánitov, aby sa mohol postaviť na ich čelo a zosadiť kráľa z trónu, a zmocniť sa kráľovstva.

9 A hľa, stalo sa, že dal, aby si jeho vojsko vztýčilo stany svoje v údolí, ktoré bolo pri hore Antipas.

10 A stalo sa, že keď bola noc, poslal v tajnosti vyslancov na horu Antipas, žiadajúc, aby vodca tých, ktorí boli na hore, ktorý sa volal Lehonti, zišiel dole k úpätiu hory, lebo si prial hovoriť s ním.

11 A stalo sa, že keď Lehonti obdržal oné posolstvo, neodvažoval sa zísť dole na úpätie hory. A stalo sa, že Amalikiáš vyslal znova, po druhýkrát, žiadajúc ho, aby zišiel dole. A stalo sa, že Lehonti nechcel; a on vyslal znova, po tretíkrát.

12 A stalo sa, že keď Amalikiáš zistil, že nemôže Lehontihu presvedčiť, aby zišiel z hory dole, vyšiel na horu skoro až k Lehontihu tábora; a vyslal znova, po štvrtýkrát, posolstvo svoje Lehontimu, žiadajúc, aby zišiel dole a aby si priviedol stráže svoje so sebou.

13 A stalo sa, že keď Lehonti zišiel so strážami svojimi dole

k Amalikiášovi, že ho Amalikiáš požiadal, aby v noci zišiel dole s vojskom svojim a obklúčil oných mužov v ich táboroch, nad ktorými mu kráľ dal velenie, a on že ich vydá do Lehontihu rúk, ak jeho (Amalikiáša) učiní druhým vodcom nad celým vojskom.

14 A stalo sa, že Lehonti zišiel s mužmi svojimi a obklúčil mužov Amalikiášových, takže než sa na úsvite prebudili, boli obklúčení vojskami Lehontihu.

15 A stalo sa, že keď videli, že sú obklúčení, prosili Amalikiáša, aby im dovolil pripojiť sa k bratom svojim, aby neboli zničení. Teraz, toto bolo presne to, čo si Amalikiáš prial.

16 A stalo sa, že vydal mužov svojich, napriek príkazom kráľa. Teraz, toto bolo to, čo si Amalikiáš prial, aby mohol uskutočniť plány svoje na zosadenie kráľa z trónu.

17 Teraz, medzi Lámánitmi bolo zvykom, ak bol ich hlavný vodca zabitý, menovať druhého vodcu, aby bol ich hlavným vodcom.

18 A stalo sa, že Amalikiáš dal, aby jeden zo služobníkov jeho podával Lehontimu jed po troškách, takže ten zomrel.

19 Teraz, keď bol Lehonti mŕtvy, Lámániti ustanovili Amalikiáša, aby bol ich vodcom a ich hlavným vojvodcom.

20 A stalo sa, že Amalikiáš pochodoval s vojskami svojimi (lebo dosiahol priania svoje) do krajiny Nefi, do mesta Nefi, ktoré bolo hlavným mestom.

21 A kráľ vyšiel so strážami

svojimi, aby sa s ním zišiel, lebo si myslel, že Amalikiáš splnil príkazy jeho a že Amalikiáš zhromaždil tak veľké vojsko, aby išlo do boja proti Nefitom.

22 Ale hľa, keď kráľ vyšiel, aby sa s ním zišiel, Amalikiáš dal, aby služobníci jeho išli kráľovi v ústrety. A oni išli a sklonili sa pred kráľom, akoby ho uctievali pre veľkosť jeho.

23 A stalo sa, že kráľ vztiahol ruku svoju, aby ich pozdvihol, ako to bolo u Lámánitov zvykom, ako symbol mieru, zvyk, ktorý prevzali od Nefitov.

24 A stalo sa, že keď zo zeme dvíhal prvého, hľa, on bodol kráľa do srdca; a on padol k zemi.

25 Teraz, služobníci kráľovi utiekli; a služobníci Amalikiášovi sa dali do kriku, hovoriac:

26 Hľa, služobníci kráľovi ho bodli do srdca a on padol, a oni ušli; hľa, podťe a pozrite sa.

27 A stalo sa, že Amalikiáš prikázal, aby vojská jeho pochodovali vpred a pozreli sa, čo sa prihodilo kráľovi; a keď na oné miesto došli a našli kráľa ležiaceho v krvi, Amalikiáš predstieral, že sa hnevá, a povedal: Každý, kto miloval kráľa, nech ide a prenasleduje služobníkov jeho, aby mohli byť zabití.

28 A stalo sa, že všetci tí, ktorí kráľa milovali, keď počuli slová tieto, išli a prenasledovali služobníkov kráľových.

29 Teraz, keď služobníci kráľovi videli, že ich vojsko prenasleduje, znova sa preľakli a utiekli

do pustatiny, a prišli do krajiny Zarahemla, a pripojili sa k ľudu Ammónovmu.

30 A vojsko, ktoré ich prenasledovalo, sa vrátilo potom, čo ich prenasledovalo nadarmo; a tak si Amalikiáš podvodom získal srdcia ľudu.

31 A stalo sa, že druhého dňa vstúpil do mesta Nefi s vojskami svojimi a zmocnil sa mesta.

32 A teraz, stalo sa, že keď kráľovná počula, že kráľ bol zabitý – lebo Amalikiáš poslal ku kráľovnej vyslanca s oznámením, že kráľ bol zabitý služobníkmi svojimi, že on ich s vojskom svojím prenasledoval, ale že to bolo márne a že sa im podaril ich útek –

33 Takže, keď kráľovná obdržala posolstvo toto, vyslala k Amalikiášovi poslov, žiadajúc, aby ušetril ľud mesta; a tiež ho žiadala, aby k nej prišiel; a tiež ho žiadala, aby so sebou priviedol svedkov, ktorí by svedčili o smrti kráľovej.

34 A stalo sa, že Amalikiáš vzal toho istého služobníka, ktorý zabil kráľa, a všetkých tých, ktorí boli s ním, a išiel ku kráľovnej, k miestu, kde sedela; a všetci jej dosvedčili, že kráľ bol zabitý vlastnými služobníkmi svojimi; a povedali tiež: Oni ušli; či to nesvedčí proti nim? A tak kráľovnú ohľadom smrti kráľovej upokojili.

35 A stalo sa, že Amalikiáš sa usiloval o kráľovninu priazeň a vzal si ju za manželku; a tak podvodom svojím a za pomoci ľstivých služobníkov získal kráľovstvo; áno, bol uznaný za kráľa

po celej krajine medzi celým ľudom Lámánitov, ktorí sa skladali z Lámánitov a Lemúelitov, a Izmaelitov, a všetkých odštiepencov od Nefitov od doby vlády Nefiho až doteraz.

36 Teraz, títo odštiepení, majú rovnaké poučenie a rovnaké znalosti ohľadom Nefitov, áno, súc poučovaní v rovnakom poznaní Pána, a predsa, na počudovanie, zanedlho po odštiepení svojom stali sa zatvrdenejšími a zanovitejšími, a divokejšími, a zlovoľnejšími, a krutejšími než Lámániti – oddávajúc sa tradíciám Lámánitov; oddávajúc sa lenivosti a všelijakej chlipnosti; áno, úplne zabudnúc na Pána, Boha svojho.

KAPITOLA 48

Amalikiáš navádza Lámánitov proti Nefitom – Moroni pripravuje svoj ľud, aby bránil vec kresťanov – Raduje sa zo slobody a voľnosti a je mocným mužom Božím. Okolo roku 72 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že akonáhle Amalikiáš získal kráľovstvo, začal povzbudzovať srdcia Lámánitov proti ľudu Nefiho; áno, ustanovil mužov, aby hovorili k Lámánitom z ich veží proti Nefitom.

2 A tak povzbudzoval ich srdcia proti Nefitom, natoľko, že ku koncu devätnásteho roku vlády sudcov, dosiahnuc doteraz ciele svoje, áno, súc učinенý kráľom nad Lámánitmi, snažil sa tiež

o to, aby vládol nad celou krajinou, áno, a nad celým ľudom, ktorý bol v krajine, nad Nefitmi aj nad Lámánitmi.

3 Takže, dosiahol plán svoj, lebo zatvrdil srdcia Lámánitov a zaslepil ich myseľ, a podnietil ich k hnevu natoľko, že zhromaždil početný zástup na to, aby išiel bojovať proti Nefitom.

4 Lebo bol odhodlaný, pre veľkosť počtu ľudu svojho, že premôže Nefitov a privedie ich do poroby.

5 A tak vybral hlavných veliteľov zo Zórámitov, lebo oni boli najviac oboznámení so silou Nefitov a s ich útočiskami, a s najslabšími časťami ich miest; takže vybral ich, aby boli hlavnými veliteľmi nad vojskami jeho.

6 A stalo sa, že zobrali tábor svoj a presúvali sa pustatinou ku krajine Zarahemla.

7 Teraz stalo sa, že zatiaľ čo Amalikiáš takto získaval moc podvodom a lstou, Moroni na druhej strane pripravoval myseľ ľudu, aby boli verní Pánovi, Bohu svojmu.

8 Áno, posilňoval vojská Nefitov a dával stavať malé pevnosti, čiže útočiská; navrhujúc okolo valy zeme, aby obohnal vojská svoje, a tiež stavajúc hradby z kameňa, aby ich obklopil, okolo ich miest a hraníc ich krajín; áno, okolo celej krajiny.

9 A pri ich najslabších opevneniach umiestnil väčší počet mužov; a tak opevnil a posilnil krajinu, ktorú vlastnili Nefiti.

10 A tak činil prípravy, aby bránil ich slobodu, ich pozemky, ich manželky a ich deti, a ich mier, a aby mohli žiť pre Pána, svojho Boha, a aby si mohli uhájiť to, čo ich nepriatelia nazývali vecou kresťanov.

11 A Moroni bol silným a mocným mužom; bol mužom dokonalého porozumenia; áno, mužom, ktorý nemal potešenie v krviprelievaní; mužom, ktorého duša sa radovala zo slobody a z voľnosti svojej vlasti, a z bratov svojich z poroby a otroctva;

12 Áno, mužom, ktorého srdce prekypovalo vďakyzvdaním Bohu za oné mnohé výsady a požehnanie, ktoré udelil ľudu jeho; mužom, ktorý nesmierne pracoval pre blaho a bezpečie ľudu svojho.

13 Áno, a bol mužom, ktorý bol pevný vo viere v Krista a prisahal prisahou, že bude brániť ľud svoj, práva svoje a vlasť svoju, a náboženstvo svoje, dokonca do straty vlastnej krvi svojej.

14 Teraz, Nefiti boli poučovaní, aby sa proti nepriateľom svojim bránili, dokonca do preliatia krvi, pokiaľ by to bolo nutné; áno, a tiež boli poučovaní, aby neboli nikdy nikomu na pohoršenie, áno, a aby nikdy nepozdvihli meč, ibaže by to bolo proti nepriateľovi, ibaže by to bolo pre zachovanie života svojho.

15 A toto bola ich viera, že keď tak budú činiť, Boh dá, aby sa im v krajine darilo, či inými slovami, keď budú verní v zachovávaní prikázaní Božích, on dá, aby

sa im v krajine darilo; áno, bude ich varovať, aby utiekli alebo aby sa pripravili na vojnu, podľa nebezpečenstva;

16 A tiež, že im Boh oznámi, kam majú ísť, aby sa ubránili proti nepriateľom svojim, a keď tak učinia, Pán ich vyslobodí; a toto bola viera Moroniho a srdce jeho sa z nej radovalo; nie z prelievania krvi, ale z konania dobra, z ochraňovania ľudu svojho, áno, zo zachovávanía prikázaní Božích, áno, a z odolávania neprávosti.

17 Áno, veru, veru hovorím vám, keby všetci ľudia boli bývali, teraz boli a vždy by mohli byť ako Moroni, hľa, samotné moci pekelné by boli naveky otrasené; áno, diabol by nikdy nemal moc nad srdcami detí ľudských.

18 Hľa, bol mužom ako Ammón, syn Mosiášov, áno, dokonca ako ostatní synovia Mosiášovi, áno, a tiež ako Alma a synovia jeho, lebo oni všetci boli mužmi Božími.

19 Teraz hľa, Helaman a bratia jeho neboli ľudu o nič menej užitoční ako Moroni; lebo oni kázali slovo Božie a krstili k pokániu všetkých ľudí, ktorí počúvali ich slová.

20 A tak chodili a ľudia sa pre ich slová pokorovali, natoľko, že sa im od Pána dostalo veľkej priazne, a tak medzi sebou nemali vojny a sváry, áno, dokonca po dobu štyroch rokov.

21 Ale ako som hovoril, ku koncu devätnásteho roku, áno, napriek mieru medzi nimi, boli

so zdráhaním prinútení bojovať s bratmi svojimi, Lámánitmi.

22 Áno, a skrátka, ich vojny s Lámánitmi nikdy neustali po dobu mnohých rokov, napriek tomu, že sa veľmi zdráhali bojovať.

23 Teraz, oni ľutovali, že musia pozdvihnúť zbrane proti Lámánitom, pretože nemali potešenie v prelievaní krvi; áno, a to nebolo všetko – ľutovali, že musia byť prostriedkom, ktorým je posielaných toľko ich bratov z tohto sveta do sveta večného, nepripravených na stretnutie s Bohom svojim.

24 A predsa nemohli strpieť, aby položili život svoj a aby ich manželky a ich deti boli povražené so zverskou krutosťou tých, ktorí kedysi boli ich bratmi, áno, a odštiepili sa od ich cirkvi a opustili ich, a odišli, aby ich zničili, pripojac sa k Lámánitom.

25 Áno, nemohli zniest, aby sa ich bratia radovali nad krvou Nefitov, dokiaľ medzi nimi boli tí, ktorí zachovávali prikázania Božie, lebo príslubom Pánovým bolo, že ak budú zachovávať prikázania jeho, bude sa im v krajine dariť.

KAPITOLA 49

Útočiaci Lámániti nie sú schopní dobyť opevnené mestá Ammonia a Nóach – Amalikiáš preklína Boha a prisahá, že bude piť krv Moroniho – Helaman a jeho bratia naďalej posilňujú cirkev. Okolo roku 72 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že v jedenástom

mesiaci devätnásteho roku desiateho dňa mesiaca boli spozorované vojská Lámánitov približujúce sa ku krajine Ammonia.

2 A hľa, toto mesto bolo znova postavené a Moroni postavil na hraniciach mesta vojsko, a to okolo vyhádzalo hlinu, aby sa ochránilo pred šípami a kameňmi Lámánitov; lebo hľa, oni bojovali kameňmi a šípami.

3 Hľa, povedal som, že mesto Ammonia bolo znova postavené. Hovorím vám, áno, bolo z časti znova postavené; a pretože ho Lámániti už raz pre nepravosť ľudu zničili, mysleli si, že sa im znova stane ľahkou korisťou.

4 Ale hľa, aké veľké bolo ich sklamanie; lebo hľa, Nefiti okolo seba navršili násyp zeme, ktorý bol tak vysoký, že po nich Lámániti nemohli vrhať kamene svoje a šípy svoje tak, aby mali nejaký účinok, ani ich nemohli napadnúť, iba na mieste ich vchodu.

5 Teraz, tentokrát boli vrchní velitelia Lámánitov nesmierne užasnutí nad múdrosťou Nefitov pri príprave ich útočísk.

6 Teraz, vodcovia Lámánitov si pre veľkosť počtu svojho mysleli, áno, mysleli si, že budú mať príležitosť napadnúť ich tak, ako to činili doteraz; áno, a tiež sa vyzbrojili štítmami a náprsnými panciermi; a tiež boli vybavení odevom z kože, áno, veľmi pevným odevom, aby zakryli nahotu svoju.

7 A súc takto pripavení, mysleli si, že ľahko premôžu a podrobia

si bratov svojich jarmom poroby alebo ich zabijú a povražia, podľa potešenia svojho.

8 Ale hľa, oni boli, k ich najväčšiemu úžasu, na nich pripravení spôsobom, ktorý nikdy nebol medzi deťmi Lechího známy. Teraz boli pripravení, aby bojovali s Lámánitmi podľa pokynov Moroniho.

9 A stalo sa, že Lámániti či Amalikiášiti boli nesmierne užasnutí nad ich spôsobom prípravy na vojnu.

10 Teraz, keby kráľ Amalikiáš prišiel dole z krajiny Nefi na čele vojska svojho, možno by Lámánitov presvedčil, aby zaútočili na Nefitov pri meste Ammonia; lebo hľa, on sa nestaral o krv ľudu svojho.

11 Ale hľa, Amalikiáš sám do bitky nevyšiel. A hľa, hlavný veliteľia jeho sa neodvážili zaútočiť na Nefitov pri meste Ammonia, lebo Moroni pozmenil vedenie záležitostí medzi Nefitmi natoľko, že Lámániti boli kvôli ich útočiskám rozčarovaní a nemohli ich napadnúť.

12 Takže sa stiahli do pustatiny a zbalili tábor svoj, a pochodovali smerom ku krajine Nóach, mysliac si, že to bude pre nich druhé najlepšie miesto na to, aby vyšli proti Nefitom.

13 Lebo nevedeli, že Moroni opevnil či postavil ochranné pevnosti pre každé mesto po celej príľahlej krajine; takže pochodovali ďalej ku krajine Nóach s pevným odhodlaním; áno, ich hlavný

velitelia predstúpili a učinili príslahu, že ľud oného mesta zničia.

14 Ale hľa, k ich úžasu mesto Nóach, ktoré bolo doposiaľ slabým miestom, teraz, vďaka prostriedkom Moroniho, zosilnelo, áno, dokonca tak, že prevyšovalo silu mesta Ammonia.

15 A teraz, hľa, to bola múdrosť v Moronim; lebo on si myslel, že sa zláknú pri meste Ammonia; a pretože mesto Nóach bolo až doteraz najslabšou časťou krajiny, takže budú pochodovať, aby bojovali tam; a tak tomu bolo podľa prianí jeho.

16 A hľa, Moroni ustanovil Lechího, aby bol hlavným veliteľom nad mužmi oného mesta; a bol to ten istý Lechí, ktorý bojoval s Lámánitmi v údolí na východ od rieky Sidon.

17 A teraz hľa, stalo sa, že keď Lámániti zistili, že Lechí velí mestu, boli znova sklamaní, lebo sa Lechího nesmierne báli; a predsa ich hlavní velitelia prisahali prisahou, že na mesto zaútočia; takže, priviedli vojská svoje.

18 Teraz hľa, Lámániti sa nemohli do ich ochranných pevností dostať inak než vchodom, pre výšku valu, ktorý bol navýšený, a pre hĺbku priekopy, ktorá bolo dokola vykopaná, ibaže by to bolo vchodom.

19 A tak boli Nefiti pripravení zničiť všetkých tých, ktorí by sa pokúsili vyšplhať hore, aby vstúpili do pevnosti inou cestou, tým, že by po nich vrhali kamene a šípy.

20 Tak boli pripravení, áno,

skupina ich najsilnejších mužov, s mečmi svojimi a prakmi svojimi, aby zrazili každého, kto by sa pokúsil vojsť do ich útočiska miestom vchodu; a tak boli pripravení brániť sa proti Lámánitom.

21 A stalo sa, že velitelia Lámánitov priviedli vojská svoje pred miesto vchodu a začali s Nefitmi bojovať, aby sa dostali do ich útočiska; ale hľa, boli z času na čas odrazení, natoľko, že boli zabíjaní s obrovským krviprelieváním.

22 Teraz, keď zistili, že nemôžu získať moc nad Nefitmi priechodom, začali skopávať ich valy zeme, aby získali cestu pre vojská svoje, aby mali rovnocennú príležitosť k boju; ale hľa, pri týchto pokusoch boli rozmetaní kameňmi a šípami, ktoré na nich boli vrhnuté; a namiesto, aby zaplnili ich priekopy strhnutými valmi zeme, naplnili ich do určitej miery telami svojich mŕtvych a ranených.

23 Tak mali Nefiti nad nepriateľmi svojimi úplnú moc; a tak sa Lámániti pokúšali Nefitov zničiť, až boli všetci ich hlavní velitelia zabití; áno, a bolo zabitých viac ako tisíc Lámánitov; zatiaľ čo na druhej strane nebola medzi Nefitmi jediná duša, ktorá by bola zabitá.

24 Okolo päťdesiat ich bolo zranených, tých, ktorí boli vystavení šípom Lámánitov v priechode, ale boli chránení štítkami svojimi a náprsnými panciermi svojimi, a prilbicami svojimi, natoľko, že ich rany boli na ich nohách, z ktorých mnohé boli veľmi vážne.

25 A stalo sa, že keď Lámániti videli, že ich hlavní velitelia sú všetci zabití, utiekli do pustatiny. A stalo sa, že sa vrátili do krajiny Nefi, aby upovedomili kráľa svojho, Amalikiáša, ktorý bol rodom Nefita, o ich veľkej porážke.

26 A stalo sa, že ten sa na ľud svoj nesmierne rozhneval, pretože nedosiahol priania svojho ohľadom Nefitov; nepodrobil ich jarmom poroby.

27 Áno, hneval sa nesmierne a preklínal Boha, a tiež Moroniho, prisahajúc prisahou, že bude piť krv jeho; a to preto, že Moroni pri príprave pre bezpečie ľudu svojho zachovával prikázania Božie.

28 A stalo sa, že na druhej strane ľud Nefiho ťakoval Pánovi, svojmu Bohu, za jeho nesmiernu moc pri ich vyslobodení z rúk ich nepriateľov.

29 A tak skončil devätnásť rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

30 Áno, a mali medzi sebou neustály mier a cirkvi sa nesmierne darilo pre ich pozornosť a usilovnosť, ktorú venovali slovu Božiemu, ktoré im oznamovali Helaman a Šiblon, a Korianton, a Ammón, a bratia jeho, áno, a všetci tí, ktorí boli vysvätení svätým rádom Božím, súc pokrstení k pokániu, a vyslaní, aby kázali medzi ľudom.

KAPITOLA 50

Moroni opevňuje krajinu Nefitov – Stavajú veľa nových miest – Vojny

a zničenia postihujú Nefitov za dní ich zlovoľnosti a ohavnosti – Teankum poráža Moriantona a jeho odštiepencov – Nefia zomiera a na sudcovskú stolicu zasadá jeho syn Pahoran. Okolo roku 72–67 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že Moroni neprestal činiť prípravy na vojnu či brániť ľud svoj proti Lámánitom; lebo dal, aby vojská jeho započali na počiatku dvadsiateho roku vlády sudcov, aby započali navrhovať hromady zeme okolo všetkých miest po celej krajine, ktorú vlastnili Nefiti.

2 A dal, aby na vrchu týchto násypov zeme boli trámy, áno, aby okolo miest bolo postavené opevnenie z trémov do výšky muža.

3 A dal, aby na onom opevnení z trémov bolo na oných trémoch postavené dookola lemovanie zo zašpicatených kolov; a boli silné a vysoké.

4 A dal, aby boli postavené veže, ktoré sa týčili ponad oné opevnenia zo zašpicatených kolov, a dal, aby na oných vežiach boli postavené útočiská, aby ich kamene a šípy Lámánitov nemohli zraniť.

5 A boli pripravení, takže mohli vrhať z ich vrcholu kamene podľa toho ako sa im páčilo a podľa sily svojej, a zabiť toho, kto by sa pokúsil priblížiť sa k hradbám mesta.

6 Tak Moroni pripravil pevnosti proti príchodu ich nepriateľov, okolo každého mesta v celej krajine.

7 A stalo sa, že Moroni dal, aby

vojská jeho vyšli do východnej pustatiny; áno, a oni išli a zahnali všetkých Lámánitov, ktorí boli vo východnej pustatine, do ich vlastných krajín, ktoré boli na juh od krajiny Zarahemla.

8 A krajina Nefi sa tiahla priamym smerom od východného mora k západnému.

9 A stalo sa, že keď Moroni zahnal všetkých Lámánitov z východnej pustatiny, ktorá bola na sever od krajín ich vlastníctva, dal, aby obyvatelia, ktorí boli v krajine Zarahemla a v okolitej krajine, odišli do východnej pustatiny dokonca k hraniciam s pobrežím a aby krajinu vlastnili.

10 A tiež umiestnil vojská na juh, na hraniciach ich vlastníctva, a dal, aby boli postavené opevnenia, aby mohli zabezpečiť vojská svoje a ľud svoj pred rukami nepriateľov svojich.

11 A tak odrezal všetky pevnosti Lámánitov vo východnej pustatine, áno, a tiež na západe, opevniac hranicu medzi Nefitmi a Lámánitmi, medzi krajinou Zarahemla a krajinou Nefi od západného mora, tiahnucu sa pozdĺž prameňa rieky Sidon – a Nefiti vlastnili všetku severnú krajinu, áno, dokonca celú krajinu, ktorá bola na sever od krajiny Hojnosti, ako sa im páčilo.

12 Tak sa Moroni s vojskami svojimi, ktoré sa denne rozrastali kvôli zaisteniu ochrany, ktorú im diela jeho vytvárali, usiloval odrezať silu a moc Lámánitov od krajín vlastníctva svojho, aby nemali

žiadnu moc nad krajinami ich vlastníctva.

13 A stalo sa, že Nefiti začali zakladať mesto a nazvali to mesto Moroni; a bolo pri východnom mori; a bolo na juhu pri hranici vlastníctva Lámánitov.

14 A tiež začali zakladať mesto medzi mestom Moroni a mestom Áron, hraničiace s s Áronom a s Moronim; a nazvali to mesto, či krajinu, Nefia.

15 A začali tiež v tom istom roku stavať mnohé mestá na severe, jedno z nich zvláštnym spôsobom, ktoré nazvali Lechí a ktoré ležalo na severe pri hraniciach morského pobrežia.

16 A tak skončil dvadsiaty rok.

17 A za týchto priaznivých okolností bol ľud Nefiho na počiatku dvadsiateho a prvého roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

18 A neobyčajne sa im darilo a nesmierne zbohatli; áno, a množili sa a zosilneli v krajine.

19 A tak vidíme, aké milosrdné a spravodlivé sú všetky jednanie Pánove, až tak, že naplnia všetky slová svoje, ktoré dáva deťom ľudským; áno, môžeme vidieť, že práve v tejto dobe sa potvrdzujú slová jeho, ktoré hovoril k Lechímu, hovoriac:

20 Požehnaný si ty aj deti tvoje; a ony budú požehnané, nakoľko budú zachovávať prikázania moje, bude sa im v krajine dariť. Ale pamätaj, nakoľko prikázania moje zachovávať nebudú, budú odrezaní z prítomnosti Pána.

21 A my vidíme, že tieto prísľuby

boli potvrdené Ľudu Nefiho; lebo to boli práve ich hádky a ich sváry, áno, ich vraždenia a ich plienenia, ich modlárstvo, ich smilstvá a ich ohavnosti, ktoré boli medzi nimi, ktoré na nich priviedli ich vojny a ich zničenia.

22 A tí, ktorí boli verní v zachovávaní prikázaní Pánových, boli oslobodzovaní vo všetkých dobách, zatiaľ čo tisícky ich zlovoľných bratov boli vydávané do poroby, alebo aby zahynuli mečom, alebo aby upadli do neviery a zmiešali sa s Lámánitmi.

23 Ale hľa, odo dní Nefiho nebolo nikdy medzi ľuďom Nefiho šťastnejšej doby než za dní Moroniho, áno, dokonca v tejto dobe v dvadsiatom a prvom roku vlády sudcov.

24 A stalo sa, že dvadsiaty a druhý rok vlády sudcov tiež skončil v mieri; áno, a tiež dvadsiaty a tretí rok.

25 A stalo sa, že aj na počiatku dvadsiateho a štvrtého roku vlády sudcov by bol mier medzi ľuďom Nefiho, keby nebolo sváru, ktorý medzi nimi vyvstal ohľadom krajiny Lechí a krajiny Morianton, ktorá hraničila s krajinou Lechí; a obe boli na hraniciach s pobrežím.

26 Lebo hľa, ľud, ktorý vlastnil krajinu Morianton, si činil nárok na časť krajiny Lechí; takže povstal medzi nimi prudký svár, natoľko, že ľud Moriantonov pozdvihol zbrane proti bratom svojim a boli odhodlaní zabiť ich mečom.

27 Ale hľa, ľud, ktorý vlastnil

krajinu Lechí, utiekol do tábora Moroniho a prosil ho o pomoc; lebo hľa, boli v práve.

28 A stalo sa, že keď ľud Moriantonov, ktorý bol vedený mužom, ktorého meno bolo Morianton, zistil, že ľud Lechího utiekol do tábora Moroniho, nesmierne sa preľakol, aby na nich neprišlo vojsko Moroniho a nezničilo ich.

29 Takže, Morianton im vnukol do ich srdc, aby utiekli do krajiny, ktorá bola smerom na sever a ktorá bola pokrytá veľkými plochami vôd, a zmocnili sa krajiny, ktorá bola smerom na sever.

30 A hľa, boli by tento plán uskutočnili (čo by bolo spôsobilo veľké lamentovanie), ale hľa, Morianton, súc mužom veľmi výbušným, takže sa nahneval na jednu zo služobníc svojich a napadol ju, a veľmi ju zbil.

31 A stalo sa, že ona utiekla a prišla do Moroniho tábora, a povedala Moronimu všetko o onej záležitosti, a tiež o ich úmysloch ujsť do krajiny severnej.

32 Teraz hľa, ľud, ktorý bol v krajine Hojnosti, či skôr Moroni, sa obával, že oni budú počúvať slová Moriantonove a pripoja sa k ľudu jeho, a ten získa vlastníctvo oných častí krajiny, čo by položilo základy vážnym následkom medzi ľuďom Nefiho, áno, ktoré následky by viedli k strate ich slobody.

33 Takže, Moroni poslal vojsko, s jeho táborom, aby zadržalo ľud Moriantonov, aby zastavili ich útek do krajiny severnej.

34 A stalo sa, že ich nezadržali, pokiaľ nedošli k hraniciam krajiny Pustoty; a tam ich zadržali pri úžine, ktorá viedla pozdĺž mora do krajiny severnej, áno, pozdĺž mora na západe a na východe.

35 A stalo sa, že vojsko, ktoré poslal Moroni a ktoré viedol muž, ktorého meno bolo Teankum, sa stretlo s ľuďom Moriantonovým; a tak tvrdohlavý bol ľud Moriantonov (súc povzbudzovaný zlovoľnosťou jeho a lichotivými slovami jeho), že medzi nimi započala bitka, v ktorej Teankum zabil Moriantona a porazil vojsko jeho, zajal ich a vrátil sa do tábora Moroniho. A tak skončil dvadsiaty a štvrtý rok vlády sudcov nad ľuďom Nefiho.

36 A tak bol ľud Moriantonov privedený späť. A potom, čo učinili zmluvu, že budú zachovávať mier, bola im prinavrátená krajina Morianton a medzi nimi a ľuďom Lechího nastala svornosť; a boli im tiež prinavrátené ich krajiny.

37 A stalo sa, že v tom istom roku, kedy bol ľuďu Nefiho obnovený mier, že Nefia, druhý hlavný sudca, ktorý sedával na stoliči sudcovskej s dokonalou poctivosťou pred Bohom, zomrel.

38 A predsa, odmietol od Almu prevziať do vlastníctva oné záznaky a oné veci, ktoré Alma a otcovia jeho považovali za najposvätejšie; takže Alma ich dal synovi svojmu Helamanovi.

39 Hľa, stalo sa, že syn Nefiaov bol ustanovený, aby zasadol na stolicu sudcovskú namiesto otca

svojho; áno, bol ustanovený hlavným sudcom a správcom nad ľuďom s prísahou a posvätným obradom, že bude súdiť spravodlivo a že bude udržiavať mier a slobodu ľudu, a že im udelí ich posvätné výsady uctievať Pána, ich Boha, áno, že bude podporovať a hájiť vec Božiu po všetky dni svoje a že bude privádzať zlovoľných k spravodlivosti podľa ich zločinov.

40 Teraz hľa, volal sa Pahoran. A Pahoran zasadol na stolicu otca svojho a započal vládu svoju, na konci dvadsiateho a štvrtého roku, nad ľuďom Nefiho.

KAPITOLA 51

Kráľovi ľudia sa usilujú o zmenu zákona a o ustanovenie kráľa – Pahoran a ľudia slobody sú podporení hlasom ľudu – Moroni núti kráľových ľudí, aby bránili svoju krajinu, inak budú zabití – Amalikiáš a Lámániti sa zmocňujú mnohých opevnovaných miest – Teankum odráža vpád Lámánitov a zabíja Amalikiáša v jeho stane. Okolo roku 67–66 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa na počiatku dvadsiateho a piateho roku vlády sudcov nad ľuďom Nefiho, že nastolili mier medzi ľuďom Lechího a ľuďom Moriantonovým ohľadom ich krajín, a započali dvadsiaty a piaty rok v mieri;

2 A predsa, dlho si úplný mier v krajine neudržali, lebo medzi ľuďom začal svár ohľadom hlavného sudcu Pahorana; lebo hľa,

bola skupina ľudí, ktorí si priali, aby niekoľko jednotlivých bodov zákona bolo pozmenených.

3 Ale hľa, Pahoran nechcel zákon pozmeniť, ani nechcel strpieť, aby bol pozmenený; takže nepočúval tých, ktorí vyslali hlasy svoje so žiadosťami svojimi o pozmenenie zákona.

4 Takže tí, ktorí si priali, aby bol zákon pozmenený, sa na neho hnevali a priali si, aby už nebol hlavným sudcom nad krajinou; takže povstala v onej veci prudká hádka, ale nie krviprelievanie.

5 A stalo sa, že tí, ktorí si priali, aby bol Pahoran zosadený zo stolice sudcovskej, sa nazývali kráľovi ľudia, lebo si priali, aby bol zákon pozmenený tak, aby bola zvrhnutá slobodná vláda a aby bol nad krajinou ustanovený kráľ.

6 A tí, ktorí si priali, aby Pahoran zostal hlavným sudcom nad krajinou, vzali na seba meno ľudia slobody; a tak bol medzi nimi rozpor, lebo ľudia slobody prisahali alebo učinili zmluvu, že budú hájiť práva svoje a výsady náboženstva svojho prostredníctvom slobodnej vlády.

7 A stalo sa, že táto záležitosť ich sváru bola urovnaná hlasom ľudu. A stalo sa, že hlas ľudu vyznel pre ľud slobody a Pahoran si ponechal stolicu sudcovskú, čo spôsobilo veľkú radosť medzi bratmi Pahoranovými, a tiež medzi mnohými z ľudu slobody, ktorí tiež ľud kráľov umlčali, takže tí sa neodvažovali odporovať, ale boli nútení hájiť vec slobody.

8 Teraz, tí, ktorí boli za kráľa, boli ľudia urodzení a usilovali sa o to, aby sa stali kráľmi; a boli podporovaní tými, ktorí sa usilovali o moc a právomoc nad ľudom.

9 Ale hľa, bola to vážna doba na to, aby boli takéto sváry medzi ľudom Nefiho; lebo hľa, Amalikiáš opäť podnecoval srdcia ľudu Lámánitov proti ľudu Nefitov a zhromažďoval vojakov zo všetkých častí krajiny svojej, vyzbrojúc ich a pripravujúc na vojnu so všetkou usilovnosťou; lebo prisahal, že bude piť krv Moroniho.

10 Ale hľa, my uvidíme, že tento sľub jeho, ktorý učinil, bol unáhlený; a predsa, pripravoval seba a vojská svoje na to, aby išli bojovať proti Nefitom.

11 Teraz, vojská jeho neboli tak veľké, ako boli doteraz, pre oné mnohé tisíce, ktoré boli zabité rukou Nefitov; ale aj napriek ich veľkej strate Amalikiáš zhromaždil obdivuhodne veľké vojsko, natoľko, že sa nebál zísť dole do krajiny Zarahemla.

12 Áno, dokonca Amalikiáš sám zišiel na čele Lámánitov. A bolo to v dvadsiatom a piatom roku vlády sudcov; a bolo to v tej istej dobe, kedy začali urovnávať záležitosti svárov svojich ohľadom hlavného sudcu Pahorana.

13 A stalo sa, že keď títo mužovia, ktorí sa nazývali kráľovi ľudia, počuli, že Lámániti prichádzajú bojovať proti nim, boli vo svojich srdciach radi; a odmietli pozdvihnúť zbrane, lebo sa tak hnevali na hlavného sudcu,

a tiež na ľud slobody, že nechceli pozdvihnúť zbrane, aby bránili vlast svoju.

14 A stalo sa, že keď to Moroni videl, a tiež videl, že Lámániti prechádzajú hranice krajiny, nesmierne sa nahneval pre zanovitost' oných ľudí, ktorých sa s tak veľkou usilovnosťou snažil zachovať; áno, nesmierne sa hneval; duša jeho bola plná hnevu voči nim.

15 A stalo sa, že poslal žiadosť s hlasom ľudu správcovi krajiny, žiadajúc ho, aby si ju prečítal a dal jemu (Moronimu) moc prinútiť týchto odštiepenčov k tomu, aby bránili vlast svoju, alebo ich zabiť.

16 Lebo prvotným záujmom jeho bolo ukončiť takéto sváry a rozkoly medzi ľuďom; lebo hľa, to bolo doteraz príčinou všetkého ich zničenia. A stalo sa, že bola vypočutá podľa hlasu ľudu.

17 A stalo sa, že Moroni prikázal vojsku svojmu, aby tiahlo proti oným kráľovým ľuďom, aby zrazilo ich pýchu a ich vznešenosť a zrovnalo ich so zemou, alebo aby pozdvihli zbrane a podporovali vec slobody.

18 A stalo sa, že vojská pochodovali proti nim; a zrazili ich pýchu a ich vznešenosť natoľko, že keď pozdvihli vojnové zbrane svoje, aby bojovali proti Moronihom mužom, boli porazení a zrovnaní so zemou.

19 A stalo sa, že oných odštiepenčov, ktorí boli porazení mečom, bolo štyri tisíc; a tí z ich vodcov, ktorí neboli zabití v bitke,

boli zajatí a uvrhnutí do väzenia, lebo v túto dobu nebol čas na ich odsúdenie.

20 A zostatok oných odštiepenčov sa radšej, než by sa nechal zraziť k zemi mečom, podrobil zástave slobody, a boli donútení vyvesiť zástavu slobody na veže svoje a v mestách svojich a pozdvihnúť zbrane na ochranu vlasti svojej.

21 A tak Moroni učinil koniec oným kráľovým ľuďom, takže tam nebol nikto známy pod názvom kráľovi ľudia; a tak skoncoval so zanovitost'ou a pýchou oných ľudí, ktorí sa hlásili ku krvi vznešenej; ale boli privedení k tomu, aby sa pokorili ako ich bratia a aby udatne bojovali za svoju slobodu od poroby.

22 Hľa, stalo sa, že zatiaľ čo Moroni takto dával do poriadku vojny a sváry medzi vlastným ľuďom svojím, a podrobil ich mieru a civilizovanosti a vydal nariadenia, aby sa pripravili na vojnu s Lámánitmi, hľa, Lámániti prišli do krajiny Moroni, ktorá bola na hraniciach s morským pobrežím.

23 A stalo sa, že Nefiti neboli dostatočne silní v meste Moroni; takže, Amalikiáš ich vyhnal, zabijúc mnohých. A stalo sa, že Amalikiáš sa zmocnil mesta, áno, zmocnil sa všetkých ich opevnení.

24 A tí, ktorí utiekli z mesta Moroni, prišli do mesta Nefia; a tiež ľud z mesta Lechí sa zhromaždil a činil prípravy a boli pripravení stretnúť sa s Lámánitmi v bitke.

25 Ale stalo sa, že Amalikiáš

nedovolil Lámánitom, aby išli proti mestu Nefia do bitky, ale držal ich dole pri pobreží, zanechávajúc mužov v každom meste, aby ho hájili a bránili.

26 A tak išiel ďalej, zmocňujúc sa mnohých miest, mesta Nefia a mesta Lechí, a mesta Morianton, a mesta Omner, a mesta Gid, a mesta Mulek, a všetky boli pri východnej hranici s pobrežím.

27 A tak Lámániti získali ľstivosťou Amalikiášovou a svojimi nespočetnými zástupmi veľmi veľa miest a všetky z nich boli silno opevnené podľa Moroniho spôsobu opevnenia; a všetky sa stali pevnosťami Lámánitov.

28 A stalo sa, že pochodovali k hraniciam krajiny Hojnosti, ženúc Nefitov pred sebou a zabíjajúc mnohých.

29 Ale stalo sa, že sa stretli s Teankumom, ktorý zabil Moriantona a zastavil ľud jeho na úteku jeho.

30 A stalo sa, že zastavil tiež Amalikiáša, keď pochodoval s početným vojskom svojím, aby sa mohol zmocniť krajiny Hojnosti, a tiež krajiny severnej.

31 Ale hľa, postretlo ho sklamanie, súc odrazený Teankumom a mužmi jeho, lebo to boli veľkí bojovníci; lebo každý Teankumov muž prevýšil Lámánitov čo do ich sily a čo do ich bojového umenia natoľko, že získali prevahu nad Lámánitmi.

32 A stalo sa, že ich prenasledovali, natoľko, že ich zabíjali až do zotmenia. A stalo sa, že Teankum a mužovia jeho vztýčili stany svoje

na hraniciach krajiny Hojnosti; a Amalikiáš vztýčil stany svoje na pláži pri hraniciach s pobrežím, a týmto spôsobom boli zahnaní.

33 A stalo sa, že keď nastala noc, Teankum sa so služobníkom svojím vykradol a vyšli za noci a išli do tábora Amalikiášovho; a hľa, spánok ich premohol pre ich veľkú únavu, ktorá bola spôsobená prácou a horúčavou toho dňa.

34 A stalo sa, že Teankum sa tajne vkradol do kráľovho stanu a prebodol mu oštepom srdce; a spôsobil kráľovi okamžitú smrť, takže ten nezobudil služobníkov svojich.

35 A vrátil sa znova tajne do vlastného tábora svojho a hľa, mužovia jeho spali a on ich zobudil a povedal im všetko, čo učinil.

36 A dal, aby vojská jeho stáli v pohotovosti z obavy, že by sa Lámániti prebudili a prišli by na nich.

37 A tak končí dvadsiaty a piaty rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho; a tak končia dni Amalikiášove.

KAPITOLA 52

Ammoron nastupuje za Amalikiáša ako kráľ Lámánitov – Moroni, Teankum a Lechí vedú Nefitov do víťaznej vojny proti Lámánitom – Mesto Mulek je dobyté späť a Zórámita Jákob je zabitý. Okolo roku 66–64 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa v dvadsiatom a šiestom roku vlády sudcov nad

ľudom Nefiho, hľa, keď sa Lámániti prebudili prvého rána prvého mesiaca, hľa, zistili, že Amalikiáš je v stane svojom mŕtvy; a tiež videli, že Teankum je oného dňa pripravený na boj proti nim.

2 A teraz, keď to Lámániti videli, vydesili sa; a vzdali sa plánu svojho pochodovať do krajiny severnej a stiahli sa s celým vojskom svojim do mesta Mulek a hľadali ochranu v opevneniach svojich.

3 A stalo sa, že brat Amalikiášov bol ustanovený za kráľa nad ľuďom; a jeho meno bolo Ammoron; a tak kráľ Ammoron, brat kráľa Amalikiáša, bol ustanovený, aby vládol na jeho mieste.

4 A stalo sa, že prikázal, aby ľud jeho hájil oné mestá, ktoré dobyli za prelievania krvi; lebo nedobyli jediné mesto bez toho, aby stratili mnoho krvi.

5 A teraz, Teankum videl, že Lámániti sú odhodlaní hájiť oné mestá, ktoré dobyli, a oné časti krajiny, ktorých vlastníctvo získali; a tiež vidiac ich obrovský počet, Teankum si pomyslel, že nie je žiaduce, aby sa pokúšal zaútočiť na nich v ich pevnostiach.

6 Ale ponechal okolo mužov svojich, akoby činili prípravy na vojnu; áno, a skutočne sa pripravoval brániť seba proti nim tak, že staval dookola hradby a pripravoval útočiská.

7 A stalo sa, že zotrúval takto v prípravách na vojnu, pokiaľ Moroni neposlal veľký počet mužov, aby posilnil vojsko jeho.

8 A Moroni mu tiež poslal

príkazy, že si má ponechať všetkých zajatcov, ktorí mu padli do rúk; a pretože Lámániti zajali mnoho zajatcov, že si má ponechať všetkých zajatcov Lámánitov ako výkupné za tých, ktorých zajali Lámániti.

9 A tiež mu poslal príkazy, že má opevniť krajinu Hojnosti a zabezpečiť úžinu, ktorá vedie do severnej krajiny, aby oné miesto nezískali Lámániti a nemali moc napádať ich zo všetkých strán.

10 A Moroni tiež vyslal posolstvo žiadajúc ho, aby bol verný pri udržaní onej časti krajiny, a aby vyhľadával každú príležitosť k ničeniu Lámánitov v onej časti, tak veľa ako je v jeho moci, aby možno mohol znova získať úskokom alebo nejakým iným spôsobom oné mestá, ktoré im boli vytrhnuté z rúk; a aby tiež opevňoval a posilňoval mestá naokolo, ktoré do rúk Lámánitov nepadli.

11 A tiež mu povedal: Prišiel by som za tebou, ale hľa, Lámániti na nás útočia na hraniciach krajiny pri západnom mori; a hľa, idem proti nim, preto nemôžem prísť za tebou.

12 Teraz, kráľ (Ammoron) odišiel z krajiny Zarahemla a informoval kráľovnú o smrti brata svojho, a zhromaždil veľký počet mužov, a vydal sa na pochod proti Nefitom na hranici so západným morom.

13 A tak sa snažil napádať Nefitov a odlákať časť ich síl do onej časti krajiny, zatiaľ čo prikázal tým, ktorých zanechal, aby

vlastnili mestá, ktoré dobyl, aby tiež napádali Nefitov na hraniciach s východným morom a aby sa zmocnili ich krajín, tak veľa ako to bude v ich moci, podľa moci ich vojsk.

14 A tak boli Nefiti v týchto nebezpečných okolnostiach na konci dvadsiateho a šiesteho roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

15 Ale hľa, stalo sa v dvadsiatom a siedmom roku vlády sudcov, že Teankum podľa príkazu Moroniho – ktorý rozoslal vojská, aby chránili južné a západné hranice krajiny, a ktorý sa vydal na pochod ku krajine Hojnosti, aby mohol s mužmi svojimi pomôcť Teankumovi pri znovuzískaní miest, ktoré stratili –

16 A stalo sa, že Teankum obdržal príkazy, aby zaútočil na mesto Mulek a získal ho späť, ak to bude možné.

17 A stalo sa, že Teankum učinil prípravy na to, aby zaútočil na mesto Mulek a aby pochodoval s vojskom svojím proti Lámánitom; ale videl, že je nemožné, aby ich premohol, pokiaľ sú v opevneniach svojich; takže, vzdal sa plánov svojich a znova sa vrátil do mesta Hojnosti, aby počkal na príchod Moroniho, aby získal posilu pre vojsko svoje.

18 A stalo sa, že Moroni dosiahol s vojskom svojím krajinu Hojnosti ku koncu dvadsiateho a siedmeho roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

19 A na počiatku dvadsiateho a ôsmeho roku mali Moroni

a Teankum, a mnohí z hlavných veliteľov bojovú poradu – čo by mali urobiť, aby donútili Lámánitov, aby vyšli proti nim do vojny; alebo ako inak by ich mohli vylákať z ich pevností, aby nad nimi získali prevahu a znova získali mesto Mulek.

20 A stalo sa, že posielali vyslancov k vojsku Lámánitov, ktoré chránilo mesto Mulek, k ich vodcovi, ktorého meno bolo Jákob, žiadajúc ho, aby vyšiel s vojskami svojimi a stretol sa s nimi na pláňach medzi oboma mestami. Ale hľa, Jákob, ktorý bol Zórámita, nechcel s vojskom svojím vyjsť a stretnúť sa s nimi na pláňach.

21 A stalo sa, že Moroni, nemajúc žiadnu nádej na to, že by sa s nimi stretol za rovných podmienok, takže, vymyslel plán, aby mohol Lámánitov z ich pevností vylákať.

22 Takže dal, aby si Teankum vzal malý počet mužov a vydal sa na pochod pozdĺž pobrežia; a Moroni a vojsko jeho v noci pochodovalo do pustatiny na západ od mesta Mulek; a tak napozajtre, keď stráže Lámánitov objavili Teankuma, bežali a povedali to Jákobovi, vodcovi svojmu.

23 A stalo sa, že vojská Lámánitov pochodovali proti Teankumovi, mysliac si, že počtom svojím Teankuma premôžu pre jeho malý počet. A keď Teankum videl, ako vojská Lámánitov vychádzajú proti nemu, začal sa sťahovať pozdĺž pobrežia smerom na sever.

24 A stalo sa, že keď Lámániti videli, že začína utekať, získali

odvahu a prenasledovali ho s róz-
nosťou. A zatiaľ čo Teankum takto
odvádzal Lámánitov, ktorí ho
márne prenasledovali, hľa, Mo-
roni prikázal, aby časť vojska jeho,
ktoré bolo s ním, pochodovala do
mesta a obsadila ho.

25 A tak učinili a zabili všet-
kých tých, ktorí boli ponechaní,
aby chránili mesto, áno, všetkých
tých, ktorí nechceli odovzdať voj-
nové zbrane svoje.

26 A tak Moroni získal vlastníct-
vo mesta Mulek s časťou vojska
svojho, zatiaľ čo pochodoval so
zvyškom, aby sa stretol s Lámá-
nitmi, keď sa budú vracaf z pre-
nasledovania Teankuma.

27 A stalo sa, že Lámániti prena-
sledovali Teankuma, až kým ne-
došli k mestu Hojnosti, a potom
sa stretli s Lechím a s malým voj-
skom, ktoré tam bolo zanechané,
aby chránilo mesto Hojnosti.

28 A teraz hľa, keď hlavné veli-
telia Lámánitov uzreli Lechího
s vojskom jeho prichádzajúcim
proti nim, utekali vo veľkom
zmätku zo strachu, že nedosiahnu
mesto Mulek skôr, než ich Lechí
dobežne; lebo boli unavení kvôli
pochodu, a mužovia Lechího boli
svieži.

29 Teraz, Lámániti nevedeli, že
Moroni im je v päťach s vojskom
svojím; a jediný, čoho sa báli, bol
Lechí a mužovia jeho.

30 Teraz, Lechí si neprial ich do-
behnúť, pokiaľ sa nestretnú s Mo-
ronim a vojskom jeho.

31 A stalo sa, že skôr ako sa
Lámániti stiahli ďaleko, boli

obklúčení Nefitmi, mužmi Mo-
roniho na jednej strane a mužmi
Lechího na druhej, a všetci boli
svieži a plní sily; ale Lámániti
boli unavení kvôli dlhému po-
chodu svojmu.

32 A Moroni prikázal mužom
svojim, že ich majú napádať, po-
kiaľ nevydajú vojnové zbrane
svoje.

33 A stalo sa, že Jákob, súc ich
vodca, súc tiež Zórámita a majúc
neskrotného ducha, viedol Lámá-
nitov, aby bojovali s nesmiernou
zúriivosťou proti Moronimu.

34 Moroni stál v smere ich po-
chodu, takže Jákob bol odhodlaný,
že ich pozabíja a prebije si cestu
do mesta Mulek. Ale hľa, Moroni
a mužovia jeho boli mocnejší;
takže pred Lámánitmi neustúpili.

35 A stalo sa, že bojovali na
oboch stranách s nemiernou zúri-
vosťou; a na oboch stranách bolo
veľa zabitých; áno, a Moroni bol
zranený a Jákob bol zabitý.

36 A Lechí napadol so svojimi sil-
nými mužmi ich zadný voj s takou
zúriivosťou, že Lámániti v zadnom
voji vydali vojnové zbrane svoje;
a ostatní, súc veľmi zmätení, ne-
vedeli, kam ísť či udrieť.

37 Teraz Moroni, vidiac ich zmä-
tok, povedal im: Ak prinesiete
vojnové zbrane svoje a vydáte
ich, hľa, prestaneme prelievať
krv vašu.

38 A stalo sa, že keď Lámániti
počuli slová tieto, ich hlavné ve-
litelia, všetci tí, ktorí neboli zabití,
predstúpili a vrhli vojnové zbrane
svoje k nohám Moroniho, a tiež

prikázali mužom svojim, aby učiniли to isté.

39 Ale hľa, boli mnohí, ktorí nechceli; a tí, ktorí nechceli vydať meče svoje, boli zajatí a zviazaní, a ich vojnové zbrane im boli odobrané a boli prinútení pochodovať s bratmi svojimi do krajiny Hojnosti.

40 A teraz, počet zajatcov, ktorí boli zajatí, prevyšoval veľmi počet tých, ktorí boli pozabíjaní, áno, prevyšoval veľmi počet tých, ktorí boli zabití na oboch stranách.

KAPITOLA 53

Lámánitskí zajatci sú využívaní na to, aby opevňovali mesto Hojnosti – Rozkoly medzi Nefitmi zapríčiňujú lámánitské víťazstvá – Helaman preberá velenie nad dvoma tisíckami mladých synov ľudu Ammónovho. Okolo roku 64–63 pred Kr.

ASTALO sa, že nad zajatými Lámánitmi ustanovili stráže a prinútili ich, aby išli a pochovali mŕtvych svojich, áno, a tiež mŕtvych Nefitov, ktorí boli zabití; a Moroni nad nimi dosadil mužov, aby ich strážili, zatiaľ čo budú konať práce svoje.

2 A Moroni išiel s Lechím do mesta Mulek a prevzal velenie nad mestom, a odovzdal ho Lechímu. Teraz hľa, tento Lechí bol muž, ktorý bol s Moronim vo väčšine zo všetkých jeho bitiek; a bol to muž ako Moroni, a radovali sa zo vzájomného bezpečia; áno,

mali radi jeden druhého a mal ich rád aj všetok ľud Nefiho.

3 A stalo sa, že potom, čo Lámániti dokončili pochovávanie mŕtvych svojich, a tiež mŕtvych Nefitov, boli odvedení späť do krajiny Hojnosti; a Teankum ich, podľa príkazov Moroniho, donútil, aby započali pracovať na vykopávaní priekopy okolo krajiny či mesta Hojnosti.

4 A donútil ich, aby stavali obranný násyp z trámov na vnútornej strane priekopy; a vyhadzovali zem z priekopy proti obrannému násypu z trámov; a tak donútili Lámánitov pracovať, pokiaľ neobklopili mesto Hojnosti silnou hradbou z trámov a zeme do nesmiernej výšky.

5 A toto mesto sa stalo odvtedy obrovskou pevnosťou; a v tomto meste strážili zajatých Lámánitov; áno, dokonca vo vnútri hradieb, ktoré ich donútili postaviť ich vlastnými rukami. Teraz, Moroni bol nútený donútiť Lámánitov, aby pracovali, pretože pri práci ich bolo ľahké strážiť; a on si prial mať všetky sily svoje, keď zaútočí na Lámánitov.

6 A stalo sa, že Moroni tak získal víťazstvo nad jedným z najväčších vojsk Lámánitov a získal vlastníctvo mesta Mulek, ktoré bolo jednou z najsilnejších pevností Lámánitov v krajine Nefi; a tak si tiež postavil pevnosť, aby udržal zajatcov svojich.

7 A stalo sa, že sa už v onom roku nepokúsil o boj s Lámánitmi, ale zamestnával mužov

svojich prípravou na vojnu, áno, stavbou opevnení k obrane pred Lámánitmi, áno, a tiež zachraňovaním svojich žien a svojich detí pred hladomorom a strasťami, a obstarávaním potravy pre vojská svoje.

8 A teraz, stalo sa, že vojská Lámánitov pri západo mori na juhu získali za neprítomnosti Moroniho pre nejaké intrigy medzi Nefitmi, ktoré medzi nimi spôsobili rozkoly, istú prevahu nad Nefitmi, áno, natoľko, že získali vlastníctvo niekoľkých ich miest v onej časti krajiny.

9 A tak pre nepravosť medzi sebou, áno, pre rozkoly a intrigy medzi sebou sa ocitli vo veľmi nebezpečných okolnostiach.

10 A teraz hľa, mám niečo, čo by som chcel povedať o ľuďoch Ammónovom, ktorí boli na počiatku Lámánitmi; ale skrze Ammóna a bratov jeho, či skôr skrze moc a slovo Božie, sa obrátili k Pánovi; a boli odvedení dole do krajiny Zarahemla, a od tej doby ich Nefiti ochraňovali.

11 A pre svoju prísahu boli chránení pred pozdvihnutím zbraní proti bratom svojim; lebo zložili prísahu, že už nikdy neprelejú krv; a podľa prísahy svojej by boli zahynuli; áno, boli by strpeli, že by padli do rúk bratov svojich, keby nebolo zľutovania a nesmiernej lásky, ktorú k nim mal Ammón a bratia jeho.

12 A z tohto dôvodu boli privedení dole do krajiny Zarahemla; a Nefiti ich stále ochraňovali.

13 Ale stalo sa, že keď videli oné nebezpečenstvo a mnohé strasti a súženia, ktoré pre nich Nefiti znášali, boli pohnutí súcitom a priali si pozdvihnúť zbrane na obranu vlasti svojej.

14 Ale hľa, keď sa už chystali chopiť sa vojnových zbraní svojich, Helaman a bratia jeho ich premohli presvedčaním, lebo sa chystali porušiť prísahu, ktorú učinili.

15 A Helaman sa bál, že keby tak učinili, stratili by duše svoje; takže všetci tí, ktorí vstúpili do tejto zmluvy, boli nútení pozerieť na to, ako sa ich bratia predierajú strasťami svojimi za oných nebezpečných okolností v tejto dobe.

16 Ale hľa, stalo sa, že mali mnoho synov, ktorí nevstúpili do zmluvy, že nepozdvihnú vojnové zbrane svoje, aby bránili seba proti nepriateľom svojim; takže tí sa v túto dobu zhromaždili, toľko, koľko ich bolo schopných pozdvihnúť zbrane, a nazývali sa Nefitmi.

17 A vstúpili do zmluvy, že budú bojovať za slobodu Nefitov, áno, že budú chrániť krajinu až do položenia životov svojich; áno, dokonca učinili zmluvu, že sa nikdy nevzdajú slobody svojej, ale že budú vo všetkých prípadoch bojovať, aby chránili Nefitov a samých seba pred porobou.

18 Teraz hľa, dvetisíc bolo týchto mladých mužov, ktorí vstúpili do zmluvy tejto a chopili sa vojnových zbraní svojich, aby bránili vlast svoju.

19 A teraz hľa, ako nikdy doteraz neboli Nefitom na obtiaž, stali sa im teraz v tomto období tiež veľkou oporou; lebo sa chopili vojnových zbraní svojich a chceli, aby Helaman bol ich vodcom.

20 A všetci boli mladí mužovia a boli nesmierne udatní odvahou svojou, a tiež silou a činorodosťou; ale hľa, to nebolo všetko – boli to mužovia, ktorí boli verní vo všetkých dobách v akejkoľvek veci, ktorá im bola zverená.

21 Áno, boli to mužovia pravdy a rozvážnosti, lebo boli poučovaní, aby zachovávali prikázania Božie a kráčali pred ním vzpriamene.

22 A teraz, stalo sa, že Helaman pochodoval na čele svojich dvoch tisícok mladých vojakov na podporu ľudu na hraniciach krajiny na juhu pri západnom mori.

23 A tak skončil dvadsiaty a ôsmy rok vlády sudcov nad ľuďom Nefiho.

KAPITOLA 54

Ammoron a Moroni vyjednávajú o výmene zajatcov – Moroni žiada, aby sa Lámániti stiahli a ukončili svoje vražedné útoky – Ammoron žiada, aby Nefiti zložili svoje zbrane a stali sa poddanými Lámánitov. Okolo roku 63 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa na počiatku dvadsiateho a deviateho roku sudcov, že Ammoron vyslal k Moronimu posla žiadajúc, aby vymenil zajatcov.

2 A stalo sa, že Moroni sa z tejto

žiadosti nesmierne radoval, lebo si prial, aby mohol využívať zásoby, ktoré boli pridelené k podpore lámánitských zajatcov, k podpore svojich vlastných ľudí; a tiež si prial, aby mohol využívať svojich vlastných ľudí pre posilnenie vojska svojho.

3 Teraz, Lámániti zajali mnoho žien a detí, a medzi všetkými Moroniho zajatcami alebo medzi zajatcami, ktorých zajal Moroni, nebolo jedinej ženy ani dieťaťa; takže sa Moroni rozhodol úskokom získať od Lámánitov toľko nefitských zajatcov, koľko len bude možné.

4 Takže napísal list a poslal ho po služníkovi Ammoronovom, tom istom, ktorý priniesol list Moronimu. Teraz, toto sú slová, ktoré písal Ammoronovi, hovoriac:

5 Hľa, Ammoron, napísal som vám niečo o vojne tejto, ktorú vediete proti ľudu môjmu, či skôr, ktorú proti nemu viedol brat tvoj, a v ktorej ste odhodlaní pokračovať aj po smrti jeho.

6 Hľa, chcel by som vám povedať niečo o spravodlivosti Božej a o meči všemohúceho hnevu jeho, ktorý nad vami visí, ak nebudete činiť pokánie a nestiahnete vojská svoje do vlastných krajín svojich, alebo do krajiny vlastníctva svojho, čo je krajina Nefi.

7 Áno, povedal by som ti veci tieto, keby si bol schopný ich počúvať; áno, povedal by som ti o onom strašnom pekle, ktoré čaká na to, aby prijalo takýchto vrahov, ako si ty a brat tvoj, ak nebudete

činiť pokánie a nevzdáte sa vražedných zámerov svojich, a nevrátite sa s vojskami svojimi do vlastných krajín svojich.

8 Ale pretože ste veci tieto už raz zavrhlí a bojovali ste proti ľudu Pánovmu, dokonca tak môžem očakávať, že tak učiníte znova.

9 A teraz hľa, my sme pripravení vás prijať; áno, a pokiaľ sa nevzdáte zámerov svojich, hľa, uvalíte na seba hnev oného Boha, ktorého ste zavrhlí, dokonca k úplnému zničeniu svojmu.

10 Ale, akože žije Pán, naše vojská na vás prídu, ak sa nestiahnete, a budete čoskoro navštívení smrťou, lebo my si udržíme mestá svoje a krajiny svoje; áno, a my si uhájime náboženstvo svoje a vec Boha svojho.

11 Ale hľa, zdá sa mi, že ti hovorím o veciach týchto nadarmo; alebo zdá sa mi, že ty si dieťaťom pekla; takže ukončím list svoj tým, že ti hovorím, že nevymením zajatcov, iba ak to bude pod podmienkou, že za jedného zajatca vydáš muža a manželku jeho, a deti jeho; a v prípade, že tak učiníte, vymením.

12 A hľa, ak tak neučinite, vyjdem proti vám s vojskami svojimi; áno, vyzbrojím dokonca aj ženy svoje a deti svoje, a vyjdem proti vám a budem vás prenasledovať, dokonca do vlastnej krajiny vašej, ktorá je krajinou nášho prvého dedičstva; áno, a bude to krv za krv, áno, život za život; a budem s vami bojovať, dokonca kým nebudete vyhladení z tváre zeme.

13 Hľa, som rozhnevaný, a tiež ľud môj; vy sa usilujete o to, aby ste nás povraždili, a my sa len usilujeme o to, aby sme sa bránili. Ale hľa, ak sa budete naďalej usilovať zničiť nás, my sa budeme usilovať zničiť vás; áno, a budeme sa usilovať o krajinu svoju, o krajinu prvého dedičstva svojho.

14 Teraz končím list svoj. Ja som Moroni; som vodcom ľudu Nefitov.

15 Teraz, stalo sa, že Ammoron, keď dostal tento list, rozhneval sa; a napísal Moronimu ďalší list, a toto sú slová, ktoré napísal, hovoriac:

16 Ja som Ammoron, kráľ Lámánitov; som brat Amalikiášov, ktorého ste zavraždili. Hľa, pomstím na vás krv jeho, áno, a prídem na vás s vojskami svojimi, lebo sa hrozieb tvojich nebojím.

17 Lebo hľa, otcovia vaši podviedli bratov svojich natoľko, že ich olúpili o ich právo na vládu, keď právom patrilo im.

18 A teraz hľa, ak zložíte zbrane svoje a poddáte sa vláde tých, ktorým vláda právom patrí, potom dám, aby ľud môj zložil zbrane svoje a nebol už viac vo vojne.

19 Hľa, vychrlil si proti mne a ľudu môjmu mnoho hrozieb; ale hľa, my sa hrozieb tvojich nebojíme.

20 A predsa rád privolím k výmene zajatcov podľa žiadosti tvojej, aby som mohol zachovať potravu svoju pre svojich mužov vojny; a povedieme vojnu, ktorá bude večná, buď k poddaniu

Nefitov našej právomoci, či k ich večnému vyhladeniu.

21 A čo sa týka oného Boha, ktorého sme, ako hovoríš, zavrhli, hľa, my takú bytosť nepoznáme; ani vy nie; ale ak taká bytosť je, myslíme si, že vytvorila nás, rovnako ako vás.

22 A ak je to tak, že je diabol a peklo, hľa, či tam nepošle teba, aby si prebýval s bratom mojím, ktorého ste zavraždili a o ktorom si naznačil, že na také miesto odišiel? Ale hľa, na týchto veciach nezáleží.

23 Ja som Ammoron a potomok Zóráma, ktorého otcovia vaši donútili a vyviedli z Jeruzalema.

24 A hľa teraz, ja som smelý Lámánita; hľa, táto vojna je vedená, aby pomstila bezprávie na nich spáchané a aby uhájila a získala ich práva na vládu; a končím list svoj Moronimu.

KAPITOLA 55

Moroni odmieta vymeniť zajatcov – Lámánitské stráže sú zvedené, aby sa opili, a nefitskí zajatci sú oslobodení – Mesto Gid je získané bez krviprelievania. Okolo roku 63–62 pred Kr.

Teraz, stalo sa, že keď Moroni obdržal list tento, nahneval sa ešte viac, pretože vedel, že Ammoron má dokonalú znalosť ohľadom podvodu svojho; áno, vedel, že Ammoron vie, že to nebola spravodlivá vec, ktorá ho prinútila, aby viedol vojnu proti ľudu Nefiho.

2 A povedal: Hľa, nevymením zajatcov s Ammoronom, iba ak sa vzdá zámeru svojho, ako som uviedol v liste svojom; lebo mu nedoprajem, aby mal ešte viac moci než tú, ktorú má.

3 Hľa, poznám miesto, kde Lámániti strážia ľudí mojich, ktorých zajali; a pretože mi Ammoron nedoprial to, čo žiadam v liste svojom, hľa, naložím s ním podľa slov svojich; áno, budem medzi nimi rozosievať smrť, pokiaľ nebudú prosiť o mier.

4 A teraz, stalo sa, že keď Moroni povedal slová tieto, dal, aby sa hľadalo medzi jeho mužmi, aby snád medzi nimi mohol nájsť muža, ktorý je potomkom Lámánovým.

5 A stalo sa, že našli jedného, ktorý sa volal Lámán; a bol to jeden zo služobníkov kráľa, ktorého zavraždil Amalikiáš.

6 Teraz, Moroni dal, aby Lámán a malý počet mužov jeho išiel ku strážam, ktoré boli nad Nefitmi.

7 Teraz, Nefiti boli strážení v meste Gid; takže Moroni ustanovil Lámána a dal, aby malý počet mužov išiel s ním.

8 A keď nastal večer, Lámán išiel ku strážam, ktoré boli nad Nefitmi, a hľa, videli ho prichádzať a volali na neho; ale on im povedal: Nebojte sa; hľa, ja som Lámánita. Hľa, unikli sme Nefitom a oni spia; a hľa, vzali sme si z ich vína a priniesli sme ho so sebou.

9 Teraz, keď Lámániti počuli slová tieto, prijali ho s radosťou; a povedali mu: Dajte nám z vášho

vína, aby sme sa mohli napiť; sme radi, že ste takto vzali víno so sebou, lebo sme unavení.

10 Ale Lámán im povedal: Nechajme si z nášho vína, až pôjdeme bojovať proti Nefitom. Ale tieto slová len zväčšili ich túžbu napiť sa z vína.

11 Lebo povedali: Sme unavení, takže vezmeme si z vína a za chvíľu dostaneme víno z prídely svojho, a to nás posilní, keď pôjdeme proti Nefitom.

12 A Lámán im povedal: Môžete činiť podľa prání svojich.

13 A stalo sa, že si brali z vína neviazane; a bolo lahodné ich chuti, takže brali si z neho neviazanejšie; a bolo silné, súc pripravené v sile svojej.

14 A stalo sa, že pili a boli veselí a za chvíľu boli všetci opití.

15 A teraz, keď Lámán a mužovia jeho videli, že sú všetci opití a v hlbokom spánku, vrátili sa k Moronimu a povedali mu všetko, čo sa prihodilo.

16 A teraz, toto bolo podľa plánu Moroniho. A Moroni vybavil mužov svojich vojnovými zbraňami; a išiel do mesta Gid, zatiaľ čo Lámániti boli v hlbokom spánku a opití, a vhodil zajatcom vojnové zbrane, natoľko, že všetci boli ozbrojení;

17 Áno, dokonca ich ženám a všetkým ich deťom, toľkým, koľko ich bolo schopných zaobchádzať s vojnovou zbraňou, keď Moroni ozbrojoval všetkých zajatcov týchto; a toto všetko bolo učinené za hlbokého ticha.

18 Ale keby Lámánitov prebudili, hľa, boli opití a Nefiti by ich mohli zabiť.

19 Ale hľa, to nebolo pranie Moroniho; nemal radosť z vraždenia alebo z krviprelievania, ale radoval sa zo záchrany ľudu svojho pred skazou; a z tohto dôvodu, aby na seba nepriviedol nespravodlivosť, nechcel napadnúť Lámánitov a zničiť ich v ich opitosti.

20 Ale dosiahol pranie svoje; lebo ozbrojil oných zajatých Nefitov, ktorí boli vo vnútri hradieb mesta, a dal im moc získať vlastníctvo oných častí, ktoré boli vo vnútri hradieb.

21 A potom dal, aby mužovia, ktorí boli s ním, od nich odstúpili a aby obklúčili vojská Lámánitov.

22 Teraz hľa, to urobili v noci, takže keď sa Lámániti ráno prebudili, uzreli, že zvonku sú obklúčení Nefitmi a že vo vnútri sú ich zajatci ozbrojení.

23 A tak videli, že Nefiti majú nad nimi moc; a za týchto okolností videli, že nie je žiaduce, aby s Nefitmi bojovali; takže si ich hlavní velitelia vyžiadali ich vojnové zbrane a priniesli ich, a hodili ich k nohám Nefitov, prosiac o milosrdenstvo.

24 Teraz hľa, to bolo pranie Moroniho. Zajal ich ako vojnových zajatcov a získal vlastníctvo mesta, a dal, aby všetci zajatci, ktorí boli Nefiti, boli oslobodení; a tí sa pripojili k vojsku Moroniho a boli vojsku jeho veľkou posilou.

25 A stalo sa, že dal, aby

Lámániti, ktorých zajal, započali pracovať na posilňovaní opevnenia okolo mesta Gid.

26 A stalo sa, že keď podľa prianí svojich opevnil mesto Gid, dal, aby jeho zajatci boli odvedení do mesta Hojnosti; a tiež toto mesto strážil s nesmierne silným vojskom.

27 A stalo sa, že aj napriek všetkým intrigám Lámánitov si udržali a uchránili všetkých zajatcov, ktorých zajali, a tiež si uhájili celé územie a prevahu, ktorú znova nadobudli.

28 A stalo sa, že Nefiti začali znova víťaziť a získavať späť práva svoje a výsady svoje.

29 Veľakrát sa ich Lámániti pokúsili v noci obklúčiť, ale pri týchto pokusoch prišli o veľa zajatcov.

30 A veľakrát sa pokúsili podať Nefitom zo svojho vína, aby ich mohli zničiť jedom či opitostou.

31 Ale hľa, Nefiti neboli pomalí v tom, aby sa rozpamätali na Pána, svojho Boha, v tejto svojej dobe strasti. Nemohli byť chytení do ich pascí; áno, odmietali požiť z ich vína, dokiaľ ho nepodali najskôr niektorým lámánitským zajatcom.

32 A tak si dávali pozor, aby medzi nimi nebol podaný žiaden jed; lebo keby ich víno otrávil Lámánitu, otrávil by aj Nefitu; a tak skúšali všetky svoje tvrdé nápoje.

33 A teraz, stalo sa, že bolo nevyhnutné, aby Moroni učinil prípravy na to, aby zaútočil na mesto Morianton; lebo hľa, Lámániti prácou svojou mesto Morianton

opevnili, až sa stalo obrovskou pevnosťou.

34 A neustále do oného mesta privádzali nové sily, a tiež prinášali nové zásoby potravín.

35 A tak skončil dvadsiaty a deviaty rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

KAPITOLA 56

Helaman posíla Moronimu list opisujúci stav vojny s Lámánitmi – Antípús a Helaman dosahujú veľké víťazstvo nad Lámánitmi – Dvetisíc Helamanových mladých synov bojuje so zázračnou mocou a žiadny z nich nie je zabitý. Verš 1 okolo roku 62 pred Kr.; verše 2–19 okolo roku 66 pred Kr.; a verše 20–57 okolo roku 65–64 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa na počiatku tridsiateho roku vlády sudcov druhého dňa v prvom mesiaci, že Moroni obdržal od Helamana list, opisujúci záležitosti ľudu v onej časti krajiny.

2 A toto sú slová, ktoré písal, hovoriac: Môj vrúčne milovaný brat Moroni, ako v Pánovi, tak v súžení nášho boja; hľa, milovaný brat môj, mám niečo, čo by som ti chcel povedať o našom boji v tejto časti krajiny.

3 Hľa, dvetisíc synov oných ľudí, ktorých Ammón priviedol dole z krajiny Nefi – teraz, ty vieš, že to sú potomkovia Lámána, ktorý bol najstarším synom otca nášho Lechiho;

4 Teraz, nemusím ti rozprávať

o ich tradíciách alebo o ich neviere, lebo ty vieš o všetkých veciach týchto –

5 Takže mi postačí, keď ti poviem, že dvetisíc týchto mladých mužov sa chopilo vojnových zbraní svojich a chceli, aby som bol ich vodcom; a vyšli sme, aby sme bránili vlasť svoju.

6 A teraz, vieš tiež o zmluve, ktorú ich otcovia učinili, že nepozdvihnú vojnové zbrane svoje proti bratom svojim, aby neprelievajú krv.

7 Ale v dvadsiatom a šiestom roku, keď videli strasti naše a súženia naše pre nich, chystali sa porušiť zmluvu, ktorú učinili, a pozdvihnúť vojnové zbrane svoje na našu obranu.

8 Ale ja som nestrpel, aby porušili zmluvu túto, ktorú učinili, mysliac si, že Boh nás posilní natoľko, že nebudeme trpieť viac pre plnenie onej prísahy, ktorú dali.

9 Ale hľa, tu je jedna vec, z ktorej môžeme mať veľkú radosť. Lebo hľa, v dvadsiatom a šiestom roku som ja, Helaman, pochodoval na čele týchto dvoch tisíc mladých mužov do mesta Júdea, aby som pomohol Antipovi, ktorého si ustanovil za vodcu nad ľuďom v onej časti krajiny.

10 A pripojil som svojich dvetisíc synov (lebo sú hodní byť nazývaní synmi) k vojsku Antipovmu, z posily ktorej sa Antipus nesmierne radoval; lebo hľa, vojsko jeho bolo zmenšené Lámánitmi, pretože ich vojská pozabíjali ohromný počet mužov našich,

z toho dôvodu máme príčinu, aby sme žiaľili.

11 A predsa, môžeme sa utešiť tým, že zomreli vo veci vlasti svojej a Boha svojho, áno, a sú šťastní.

12 A Lámániti tiež zadržali mnoho zajatcov, z ktorých všetci sú hlavné velitelia, lebo nikoho ďalšieho nenechali nažive. A myslíme si, že sú teraz v túto dobu v krajine Nefi; je to tak, ak nie sú zabití.

13 A teraz, toto sú mestá, ktorých vlastníctvo Lámániti získali prelievaním krvi toľkých našich udatných mužov:

14 Krajina Manti či mesto Manti a mesto Zezrom, a mesto Kumeni, a mesto Antipara.

15 A toto sú mestá, ktoré vlastnili, keď som dorazil do mesta Júdea; a našiel som Antipa a mužov jeho tvrdo pracujúcich zo všetkých síl, aby mesto opevnili.

16 Áno, a boli sklúčení na tele i na duchu, lebo vo dne udatne bojovali a v noci tvrdo pracovali, aby uhájili mestá svoje; a tak trpeli veľkými strastami každého druhu.

17 A teraz, boli odhodlaní, že buď miesto toto dobyjú, alebo zomrú; takže si správne môžeš myslieť, že toto malé vojsko, ktoré som so sebou priviedol, áno, títo synovia moji, im dodali veľkú nádej a mnoho radosti.

18 A teraz, stalo sa, že keď Lámániti videli, že Antipus obdržal väčšiu posilu pre vojsko svoje, boli rozkazmi Ammoronovými

prinútení neísť do bitky proti mestu Júdea, či proti nám.

19 A tak bola s nami priazeň Pána; lebo keby na nás boli prišli v našej slabosti, možno by boli zničili naše malé vojsko; ale takto sme boli zachovaní.

20 Ammoron im prikázal, aby hájili tie mestá, ktoré získali. A tak skončil dvadsiaty a šiesty rok. A na počiatku dvadsiateho a siedmeho roku sme pripravili mesto svoje a seba na obranu.

21 Teraz, priali sme si, aby na nás Lámániti prišli; lebo my sme si nepriali zaútočiť na nich v ich pevnostiach.

22 A stalo sa, že sme dookola rozmiestnili zvedov, aby pozorovali pohyby Lámánitov, aby nemohli v noci ani vo dne prejsť okolo nás a zaútočiť na iné mestá naše, ktoré boli na sever.

23 Lebo sme vedeli, že v týchto mestách nie sú dostatočne silní na to, aby sa s nimi stretli; takže sme si priali, keby okolo nás prešli, napadnúť ich zozadu, a tak ich zamestnávať vzadu v tom istom čase, kedy dôjde k stretu vpredu. Mysleli sme si, že by sme ich mohli premôcť; ale hľa, v tomto prianí svojom sme boli sklamaní.

24 Neodvážili sa prejsť okolo nás s celým vojskom svojím, ani sa neodvážili s časťou, z obavy, že nebudú dostatočne silní a padnú.

25 Ani sa neodvážili pochodovať dole proti mestu Zarahemla; ani sa neodvážili prejsť prameň Sidonu do mesta Nefia.

26 A tak boli odhodlaní hájiť

silami svojimi oné mestá, ktoré získali.

27 A teraz, stalo sa v druhom mesiaci tohto roku, že nám prišlo mnoho zásob od otcov oných dvetisíc synov mojich.

28 A tiež nám bolo poslaných dvetisíc mužov z krajiny Zarahemla. A tak sme boli pripravení s desatisíc mužmi a so zásobami pre nich, a tiež pre ich manželky a ich deti.

29 A Lámániti takto vidiac, ako naše sily deň čo deň narastajú a ako nám prichádzajú na podporu zásoby, začali sa báť a začali činiť výpady, aby nám, keby to bolo možné, zabránili v získavaní zásob a posily.

30 Teraz, keď sme videli, že sa Lámániti začali v tomto smere znepokojovať, priali sme si proti nim použiť úskok; takže Antipus nariadil, aby som sa vydal na pochod s mladými synmi svojimi do susedného mesta, ako keby sme susednému mestu niesli zásoby.

31 A mali sme pochodovať k mestu Antipara, ako keby sme išli k ďalšiemu mestu na hraniciach s morským pobrežím.

32 A stalo sa, že sme sa vydali na pochod, ako keby so svojimi zásobami, aby sme išli do oného mesta.

33 A stalo sa, že Antipus sa vydal na pochod s časťou vojska svojho, ponechávajúc zvyšok, aby chránil mesto. Ale nevydal sa na pochod skôr, pokiaľ som nevyšiel ja s malým vojskom svojím a neprišiel som k mestu Antipara.

34 A teraz, v meste Antipara bolo

umiestnené najsilnejšie vojsko Lámánitov; áno, to najpočetnejšie.

35 A stalo sa, že keď boli upozornení zvedmi svojimi, vyšli s vojskom svojím a pochodovali proti nám.

36 A stalo sa, že my sme pred nimi utekali na sever. A tak sme odvádzali najmocnejšie vojsko Lámánitov.

37 Áno, dokonca do značnej vzdialenosti, natoľko, že keď uvideli, že ich vojsko Antipovo prenasleduje zo všetkých síl, neobrátili sa napravo ani naľavo, ale pokračovali v pochode svojom priamym smerom za nami; a myslíme si, že ich zámerom bolo zabiť nás skôr, ako ich dostihne Antipus, a to preto, aby neboli obklúčení ľuďmi našimi.

38 A teraz Antipus, vidiac naše nebezpečenstvo, urýchlil pochod vojska svojho. Ale hľa, bola noc; takže nás nedobehli, a ani Antipus nedobehol ich; takže sme sa na noc utáborili.

39 A stalo sa, že pred ranným úsvitom, hľa, Lámániti nás prenasledovali. Teraz, my sme neboli dostatočne silní na to, aby sme s nimi bojovali; áno, ja by som nestrpel, aby im mladí synovia moji padli do rúk; takže sme pokračovali v pochode svojom a vydali sme sa na pochod do pustatiny.

40 Teraz, oni sa neodvažovali obrátiť sa napravo ani naľavo, aby neboli obklúčení; ani ja som sa neobrátil napravo ani naľavo, aby ma nedobehli, a my by sme sa proti nim nemohli postaviť, ale

boli by sme zabíť a im by sa podarilo uniknúť; a tak sme utekali po celý onen deň do pustatiny, dokonca kým nastala tma.

41 A stalo sa, že sme znova, keď sa rozvidnelo, uvideli Lámánitov za sebou a utekali sme pred nimi.

42 Ale stalo sa, že nás dlho neprenasledovali, než sa zastavili; a bolo to zrána tretieho dňa siedmeho mesiaca.

43 A teraz, či ich dobehol Antipus, to sme nevedeli, ale ja som povedal mužom svojim: Hľa, myslíme si, že je možné, že sa zastavili s tým zámerom, aby sme išli proti nim, aby nás mohli polapiť do pasce svojej;

44 Takže, čo hovoríte, synovia moji, pôjdete do boja proti nim?

45 A teraz, hovorím ti, milovaný brat môj Moroni, že som nikdy nevidel tak veľkú odvahu, nie, ani medzi všetkými Nefitmi.

46 A ako som ich vždy nazýval synmi svojimi (lebo všetci boli veľmi mladí), dokonca tak mi hovorili: Otče, hľa, náš Boh je s nami a on nestrpí, aby sme padli; potom poďme; nezabíjali by sme bratov svojich, keby nás nechali na pokoji; takže poďme, aby nepremohli vojsko Antipove.

47 Teraz, oni nikdy predtým nebojovali, avšak smrti sa nebáli; a mysleli viac na slobodu otcov svojich ako na životy svoje, áno, ich matky ich učili, že keď nebudú pochybovať, Boh ich vyslobodí.

48 A opakovali mi slová matiek svojich, hovoriac: Nepochybujeme o tom, že naše matky to vedeli.

49 A stalo sa, že som sa vrátil so svojimi dvoma tisícmi proti oným Lámánitom, ktorí nás prenasledovali. A teraz hľa, vojská Antipove ich dobehli a započala strašná bitka.

50 A vojsko Antipove, súc unavené dlhým pochodom svojím v tak krátkom časovom priestore, už skoro padlo do rúk Lámánitov; a keby som sa nebol vrátil so svojimi dvoma tisícmi, boli by dosiahli zámer svoj.

51 Lebo Antipus padol mečom, a aj mnohí z vodcov jeho, pre vyčerpanosť svoju, ktorú spôsobila rýchlosť ich pochodu – takže mužovia Antipovi, súc zmätení pádom vodcov svojich, začali pred Lámánitmi ustupovať.

52 A stalo sa, že Lámániti nadobudli odvahu a začali ich prenasledovať; a tak ich Lámániti prenasledovali s veľkou ráznosťou, keď ich zozadu napadol Helaman so svojimi dvoma tisícmi a začal ich nesmierne zabíjať, natoľko, že celé vojsko Lámánitov sa zastavilo a obrátilo sa na Helamana.

53 Teraz, keď Antipovi ľudia videli, že sa Lámániti otočili, zhromaždili mužov svojich a išli znova na Lámánitov zozadu.

54 A teraz, stalo sa, že my, ľud Nefiho, ľud Antipov a ja so svojimi dvoma tisícmi, sme Lámánitov obklopili a zabíjali sme ich; áno, natoľko, že boli donútení vydať vojnové zbrane svoje a aj seba ako vojnových zajatcov.

55 A teraz, stalo sa, že keď sa

nám vzdali, hľa, spočítal som oných mladých mužov, ktorí bojovali so mnou, bojac sa, že z nich mnohí boli zabití.

56 Ale hľa, k mojej veľkej radosti ani jediná duša z nich nepadla na zem; áno, a bojovali ako keby so silou Božou; áno, nikdy nikto nepočul o mužoch, ktorí by bojovali s tak zázračnou silou; a s tak veľkou mocou napadli Lámánitov, takže ich vydesili; a preto sa Lámániti vydali ako vojnoví zajatci.

57 A pretože sme pre zajatcov svojich nemali žiadne miesto, aby sme ich mohli strážiť a držať od vojsk Lámánitov, takže poslali sme ich do krajiny Zarahemla a s nimi časť oných mužov Antipových, ktorí neboli zabití; a zvyšok som si vzal ja a pripojil som ich k svojim mladým Ammónitom a vydali sme sa späť na pochod do mesta Júdea.

KAPITOLA 57

Helaman opisuje získanie Antipary a kapituláciu a neskoršiu obranu Kumeni – Jeho ammónitskí mladíci bojujú udatne; všetci sú zranení, ale žiaden nie je zabitý – Gid podáva správu o zabití a úteku lámánitských zajatcov. Okolo roku 63 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že som obdržal od Ammorona, kráľa, list, v ktorom stálo, že keby som vydal oných vojnových zajatcov, ktorých sme zajali, on by nám vydal mesto Antipara.

2 Ale ja som kráľovi poslal list, že

sme si istí, že naše sily postačujú k tomu, aby sme mesto Antipara dobyli vlastnými silami; a ak by sme vydali zajatcov za oné mesto, museli by sme samých seba považovať za pochabých, a že zajatcov svojich vydáme iba výmenou.

3 A Ammoron môj list odmietol, lebo zajatcov vymeniť nechcel; takže sme začali činiť prípravy na to, aby sme išli proti mestu Antipara.

4 Ale ľud z Antipary mesto opustil a ušiel do iných miest svojich, ktoré mal vo vlastníctve, aby ich opevnil; a tak nám mesto Antipara padlo do rúk.

5 A tak skončil dvadsiaty a ôsmy rok vlády sudcov.

6 A stalo sa, že na počiatku dvadsiateho a deviateho roku sme obdržali zásobu potravín, a tiež prírastok pre vojsko svoje z krajiny Zarahemla a z okolitých krajín v počte šesť tisíc mužov, okrem šesťdesiatich zo synov Ammónitov, ktorí prišli, aby sa pripojili k bratom svojim, mojej skupinke dvoch tisíc. A teraz hľa, boli sme silní, áno, a tiež sme mali hojne zásob, ktoré nám priniesli.

7 A stalo sa, že prianím naším bolo zviešť bitku s vojskom, ktoré bolo postavené, aby bránilo mesto Kumeni.

8 A teraz hľa, ukážem ti, že sme čoskoro prianie svoje dosiahli; áno, so silným vojskom mojím alebo s časťou silného vojska svojho sme obklúčili v noci mesto Kumeni, krátko predtým, než mali obdržať zásobu potravín.

9 A stalo sa, že sme táborili okolo mesta po mnoho nocí; ale spali sme na mečoch svojich a držali sme stráže, aby na nás Lámániti nemohli v noci prísť a pozabíjať nás, o čo sa veľakrát pokúsili; ale kedykoľvek sa o to pokúsili, bola preliata ich krv.

10 Nakoniec im prišli zásoby a oni sa chystali vojsť do mesta v noci. A my, namiesto toho, aby sme boli Lámániti, sme boli Nefiti; takže sme zajali ich a ich zásoby.

11 A napriek tomu, že Lámániti boli takýmto spôsobom odrezaní od svojej podpory, boli rovnako odhodlaní mesto hájiť; takže bolo nevyhnutné, aby sme vzali oné zásoby a poslali ich do Júdey, a zajatcov svojich do krajiny Zarahemla.

12 A stalo sa, že neprešlo mnoho dní a Lámániti začali strácať všetku nádej svoju na pomoc; takže vydali nám mesto do rúk; a tak sme dosiahli zámery svoje ohľadom získania mesta Kumeni.

13 Ale stalo sa, že zajatcov našich bolo tak veľa, že napriek ohromnej veľkosti počtu svojho sme boli nútení zamestnávať celé vojsko svoje, aby sme ich strážili, alebo ich usmrtili.

14 Lebo hľa, vyrážali vo veľkých počtoch a bojovali kameňmi a kyjakmi alebo čímkoľvek, čo sa im dostalo do rúk, natoľko, že sme zabili viac než dvetisíc z nich potom, čo sa vzdali ako vojnoví zajatci.

15 Takže bolo nevyhnutné, aby sme ukončili ich životy, alebo ich

strážili s mečom v ruke dole v krajine Zarahemla; a tiež zásoby naše sotva stačili pre našich vlastných ľudí, napriek tomu, čo sme vzali Lámánitom.

16 A teraz, za týchto pohnutých okolností bolo veľmi závažnou záležitosťou rozhodnúť sa ohľadom týchto vojnových zajatcov; a predsa, rozhodli sme sa, že ich pošleme dole do krajiny Zarahemla; takže vybrali sme časť mužov svojich a zverili sme im zajatcov svojich, aby zišli dole do krajiny Zarahemla.

17 Ale stalo sa, že sa napozajtre vrátili. A teraz hľa, nepýtali sme sa ich na zajatcov; lebo hľa, išli na nás Lámániti a oni sa včas vrátili, aby nás zachránili pred padnutím do ich rúk. Lebo hľa, Ammoron im poslal na pomoc nové zásoby potravín, a tiež početné vojsko mužov.

18 A stalo sa, že oní mužovia, ktorých sme poslali so zajatcami, prišli včas, aby ich zastavili, keď sa nás chystali premôcť.

19 Ale hľa, moja skupinka dvoch tisíc a šesťdesiatich bojovala veľmi zúrivo; áno, boli pevní pred Lámánitmi a prinášali smrť všetkým, ktorí sa im postavili.

20 A keď sa už zvyšok nášho vojska chystal pred Lámánitmi ustúpiť, hľa, oných dvetisíc a šesťdesiat bolo pevných a nezlomených.

21 Áno, a poslúchali a dôsledne vykonávali každúcke slovo príkazu s precíznosťou; áno, a dokonca sa im stalo podľa ich viery;

a ja som pamätal na slová, ktoré mi hovorili, že ich matky ich učili.

22 A teraz hľa, sú to títo synovia moji a oní muži, ktorí boli vybraní, aby odviekli zajatcov, ktorým dlhujeme za toto veľké víťazstvo; lebo to oni Lámánitov porazili; takže boli zahnaní späť do mesta Manti.

23 A my sme si uhájili svoje mesto Kumeni a neboli sme všetci zničení mečom; a predsa, utrpeli sme veľkú stratu.

24 A stalo sa, že potom, čo Lámániti utiekli, som okamžite vydal rozkazy, aby moji mužovia, ktorí boli zranení, boli presunutí od mŕtvych, a dal som, aby ich rany boli ošetrené.

25 A stalo sa, že bolo dvesto z mojich dvoch tisíc a šesťdesiatich, ktorí omdleli od straty krvi; a predsa, podľa dobrotivosti Božej, a k nášmu veľkému úžasu, a tiež k radosti celého vojska nášho, nebolo jedinej duše, ktorá by bola zahynula; áno, a ani medzi nimi nebolo jedinej duše, ktorá by utrpela veľa rán.

26 A teraz, ich zachovanie udivovalo celé vojsko naše, áno, že oni boli ušetrení, zatiaľ čo bolo tisíc bratov našich, ktorí boli zabití. A právom to pripisujeme zázračnej moci Božej, pre ich nemiernu vieru v to, čo boli učení, aby verili – že je spravodlivý Boh a že ktokoľvek, kto nepochybuje, bude podivuhodnou mocou jeho zachovaný.

27 Teraz, taká bola viera tých, o ktorých som hovoril; sú mladí

a ich myseľ je pevná a neustále vkladajú dôveru svoju v Boha.

28 A teraz, stalo sa, že potom, čo sme sa takto postarali o svojich zranených mužov a pochovávali sme mŕtvych svojich, a tiež mŕtvych Lámánitov, ktorých bolo veľa, hľa, opýtali sme sa Gida na zajatcov, s ktorými sa vydal, aby zišli dole do krajiny Zarahemla.

29 Teraz, Gid bol hlavným veliteľom nad skupinou, ktorá bola určená na to, aby ich strážila cestou dole do onej krajiny.

30 A teraz, toto sú slová, ktoré mi Gid povedal: Hľa, vydali sme sa so svojimi zajatcami, aby sme zišli dole do krajiny Zarahemla. A stalo sa, že sme sa stretli so zvedmi vojsk svojich, ktorí boli vyslaní, aby sledovali tábor Lámánitov.

31 A volali na nás, hovoriac – Hľa, vojská Lámánitov pochodujú k mestu Kumeni; a hľa, napadnú ich, áno, a zničia ľud náš.

32 A stalo sa, že naši zajatci započuli ich volanie, čo spôsobilo, že nadobudli odvahu; a povstali proti nám vo vzbure.

33 A stalo sa, pre ich vzburu, že sme dali, aby na nich dopadli meče naše. A stalo sa, že sa húfne vrhli na meče naše, pričom väčší počet z nich bol zabitý; a zvyšok ich prerazil a utiekli nám.

34 A hľa, keď utiekli a my sme ich nemohli dosiahnuť, rýchlo sme sa vydali na pochod k mestu Kumeni; a hľa, dorazili sme včas, aby sme mohli pomáhať bratom svojim pri ochrane mesta.

35 A hľa, opäť sme boli

vyslobodení z rúk nepriateľov svojich. A požehnané buď meno Boha nášho; lebo hľa, je to on, kto nás vyslobodil; áno, kto pre nás učinil veľkú vec túto.

36 Teraz, stalo sa, že keď som ja, Helaman, počul slová tieto Gidove, bol som naplnený nesmiernou radosťou z dobrotivosti Božej ohľadom toho, že nás ochránil, aby sme my všetci nemuseli zahynúť; áno, a ja verím, že duše tých, ktorí boli zabití, vošli do odpočívania Boha svojho.

KAPITOLA 58

Helaman, Gid a Teomner dobývajú mesto Manti úskokom – Lámániti ustupujú – Synovia ľudu Ammónovho sú zachovaní, pokiaľ stoja pevne v obrane svojej slobody a viery. Okolo roku 63–62 pred Kr.

A HĽA, teraz, stalo sa, že naším ďalším cieľom bolo získať mesto Manti; ale hľa, nebolo možnosti, ako by ich naše malé skupinky mohli vyviešť z mesta. Lebo hľa, pamätali si to, čo sme doposiaľ činili; takže sme ich nemohli z ich pevností vylákať.

2 A boli o toľko početnejší než vojsko naše, že sme sa neodvážili ísť a zaútočiť na nich v ich pevnostiach.

3 Áno, a bolo nevyhnutné, aby sme mužov svojich zamestnávali pri udržaní oných častí krajiny, ktoré sme znova získali ako vlastníctvo svoje; takže bolo nevyhnutné, aby sme počkali, aby

sme mohli získať viac posíl z krajiny Zarahemla, a tiež novú zásobu potravín.

4 A stalo sa, že som vtedy poslal vyslanca k správcovi krajiny našej, aby som ho oboznámil so záležitosťami ľudu nášho. A stalo sa, že sme čakali, až obdržíme zásoby a posilu z krajiny Zarahemla.

5 Ale hľa, to nám príliš neprospievalo; lebo Lámániti tiež získavali deň za dňom veľkú posilu, a tiež mnohé zásoby; a taká bola naša situácia v tomto období.

6 A Lámániti proti nám z času na čas činili výpady, súc rozhodnutí zničiť nás úskokom; a predsa, my sme nemohli tiahnuť proti nim do bitky, pre ich útočiská a ich pevnosti.

7 A stalo sa, že sme za týchto ťažkých okolností čakali po dobu mnohých mesiacov, až sme skoro začali hynúť pre nedostatok potravy.

8 Ale stalo sa, že sme obdržali jedlo, ktoré bolo chránené vojskom dvoch tisíc mužov, príduc nám na pomoc; a to bola všetka pomoc, ktorej sa nám dostalo, aby sme bránili seba a vlasť svoju pred pádom do rúk nepriateľov svojich, áno, aby sme bojovali s nepriateľom, ktorého bolo nespočetne.

9 A teraz, príčinu týchto ťažkostí našich, alebo príčinu toho, prečo nám neposlali viac posily, sme nepoznali; takže sme boli zarmútení, a tiež naplnení strachom, aby snáď na krajinu našu neprišli súdy Božie, vedúce k našej porážke a úplnej skaze.

10 Takže vyliali sme dušu svoju v modlitbe k Bohu, aby nás posilnil a vyslobodil z rúk nepriateľov našich, áno, a tiež aby nám dal silu, aby sme mohli uhájiť mestá svoje a krajiny svoje, a vlastníctva svoje, na podporu ľudu svojho.

11 Áno, a stalo sa, že Pán, náš Boh, nás navštívil s uistením, že nás vyslobodí; áno, natoľko, že vniesol pokoj do duší našich a udelil nám veľkú vieru, a spôsobil, že sme dúfali vo vyslobodenie svoje skrze neho.

12 A my sme nadobudli odvahy so svojou malou posilou, ktorú sme obdržali, a boli sme utvrdení v odhodlaní poraziť nepriateľov svojich a uhájiť krajiny svoje a vlastníctva svoje, a manželky svoje, a deti svoje, a vec slobody svojej.

13 A tak sme vyšli s celou mocou svojou proti Lámánitom, ktorí boli v meste Manti; a vztýčili sme stany svoje na okraji pustatiny, ktorá bola blízko mesta.

14 A stalo sa, že napozajtre, že keď Lámániti videli, že sme na hraniciach pustatiny, ktorá je blízko mesta, že okolo nás rozoslali zvedov svojich, aby mohli zistiť počet a silu vojska nášho.

15 A stalo sa, že keď videli, že čo do počtu silní nie sme, a bojac sa, že ich odrežeme od ich podpory, pokiaľ nepôjdu proti nám do bitky a nezabijú nás, a tiež mysliac si, že nás môžu svojimi početnými zástupmi ľahko zničiť, takže začali činiť prípravu, aby vyšli bojovať proti nám.

16 A keď sme videli, že činia prípravu, aby vyšli proti nám, hľa, dal som, aby sa Gid s malým počtom mužov skryl v pustatine, a tiež aby sa Teomner a malý počet mužov tiež skryli v pustatine.

17 Teraz, Gid a mužovia jeho boli napravo a tí druhí naľavo; a keď sa takto skryli, hľa, ja som zostal so zvyškom vojska svojho na tom istom mieste, kde sme po prvýkrát vztýčili stany svoje na dobu, kedy Lámániti vyjdú bojovať.

18 A stalo sa, že Lámániti vyšli so svojím početným vojskom proti nám. A keď prišli a chystali sa nás napadnúť mečom, dal som, aby sa mužovia moji, tí, ktorí boli so mnou, stiahli do pustatiny.

19 A stalo sa, že nás Lámániti s veľkou rýchlosťou prenasledovali, lebo si nesmierne priali nás dobehnúť, aby nás mohli zabiť; takže nás nasledovali do pustatiny; a prešli sme stredom medzi Gidom a Teomnerom, takže Lámániti ich neobjavili.

20 A stalo sa, že keď Lámániti prešli okolo, alebo keď vojsko prešlo okolo, Gid a Teomner sa zdvihli zo svojich tajných miest a odrezali zvedov Lámánitov, aby sa nemohli vrátiť do mesta.

21 A stalo sa, že keď ich odrezali, bežali do mesta a napadli strážu, ktoré boli zanechané, aby strážili mesto, natoľko, že ich zničili a zmocnili sa mesta.

22 Teraz, toto bolo učinené, pretože Lámániti dovolili, aby celé ich vojsko, okrem niekoľkých stráží, bolo odvedené do pustatiny.

23 A stalo sa, že Gid a Teomner týmto spôsobom získali vlastníctvo ich pevností. A stalo sa, potom, čo sme veľa putovali pustatinou, vydali sme sa ku krajine Zarahemla.

24 A keď Lámániti videli, že pochodujú smerom ku krajine Zarahemla, nesmierne sa zľakli z obavy, že je to plán nastražený na to, aby ich doviedol do záhuby; takže sa začali znova sťahovať do pustatiny, áno, dokonca rovnakou cestou, ktorou prišli.

25 A hľa, bola noc a oni vztýčili stany svoje, lebo hlavní velitelia Lámánitov sa domnievali, že Nefiti sú svojím pochodom unavení; a domnievajúc sa, že zahnali celé ich vojsko, takže ani nepomysleli na mesto Manti.

26 Teraz, stalo sa, že keď bola noc, dal som, aby mužovia moji nespali, ale aby pochodovali ďalej inou cestou ku krajine Manti.

27 A vďaka tomuto nášmu pochodu v noci, hľa, napozajtre sme boli pred Lámánitmi natoľko, že sme do mesta Manti prišli pred nimi.

28 A tak stalo sa, že týmto úskokom sme sa zmocnili mesta Manti bez prelievania krvi.

29 A stalo sa, že keď vojská Lámánitov dorazili bližšie k mestu a videli, že sme pripravení stretnúť sa s nimi, boli nesmierne užasnutí a boli zasiahnutí veľkým strachom, natoľko, že utiekli do pustatiny.

30 Áno, a stalo sa, že vojská Lámánitov utiekli zo všetkých týchto

častí krajiny. Ale hľa, odvedli so sebou veľa žien a detí z krajiny.

31 A oné mestá, ktoré boli dobyté Lámánitmi, sú všetky v tomto období času v našom vlastníctve; a otcovia naši a ženy naše, a deti naše sa vracajú do domovov svojich, všetci okrem tých, ktorých zajali a odvedli Lámániti.

32 Ale hľa, naše vojská sú malé na to, aby uhájili tak veľký počet miest a tak veľké vlastníctva.

33 Ale hľa, my dôverujeme v Boha svojho, ktorý nám dal víťazstvo nad týmito krajinami, natoľko, že sme získali oné mestá a oné krajiny, ktoré boli naše vlastné.

34 Teraz, nepoznáme príčinu toho, prečo nám vláda nedodáva viac posíl; ani tí mužovia, ktorí k nám prišli, nevedia, prečo sme neobdržali väčšiu posilu.

35 Hľa, my nevieme, ale je možné, že ste neúspešní a stiahli ste sily do onej časti krajiny; ak je tomu tak, neprajeme si reptáť.

36 A ak tomu tak nie je, hľa, obávame sa, že je vo vláde nejaká roztržka, takže nám neposielajú viac mužov na pomoc; lebo my vieme, že sú početnejší než to, čo poslali.

37 Ale hľa, na tom nezáleží – my veríme, že nás Boh vyslobodí, aj napriek slabosti vojsk našich, áno, a oslobodí nás z rúk nepriateľov našich.

38 Hľa, je dvadsiaty a deviaty rok, na sklonku jeho, a my vlastnime krajiny svoje; a Lámániti ušli do krajiny Nefi.

39 A oní synovia ľudu Ammónovho, o ktorých som tak pochvalne hovoril, sú so mnou v meste Manti; a Pán ich podporoval, áno, a ochránil ich pred padnutím mečom, natoľko, že dokonca ani jediná duša nebola zabitá.

40 Ale hľa, utrpeli mnoho rán; a predsa stoja pevne za tou slobodou, ktorou ich Boh oslobodil; a sú svedomiti v tom, aby pamätali na Pána, svojho Boha, deň za dňom; áno, neustále sa snažia zachovávať ustanovenia jeho a súdy jeho, a prikázania jeho; a ich viera v proctvá o tom, čo príde, je pevná.

41 A teraz, milovaný brat môj Moroni, kiež ťa Pán, náš Boh, ktorý nás vykúpil a oslobodil, neustále zachováva v prítomnosti svojej; áno, a kiež prejavuje priazeň ľudu tomuto, dokonca tak, aby ste mali úspech pri získavaní vlastníctva všetkého toho, čo nám Lámániti vzali, čo bolo na našu podporu. A teraz hľa, končím list svoj. Ja som Helaman, syn Almov.

KAPITOLA 59

Moroni žiada Pahorana, aby posilnil Helamanove sily – Lámániti obsadzujú mesto Nefia – Moroni sa hnevá na vládu. Okolo roku 62 pred Kr.

TERAZ, stalo sa v tridsiatom roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho, že potom, čo Moroni obdržal a prečítal si list Helamanov, nesmierne sa zaradoval nad blahom, áno, nad nesmiernym úspechom,

ktorý mal Helaman pri získavaní oných krajín, ktoré stratili.

2 Áno, a dal to na vedomie celému ľudu svojmu po celej okolitej krajine v onej časti, kde bol, aby sa aj oni mohli radovať.

3 A stalo sa, že okamžite poslal list Pahoranovi, žiadajúc ho, aby dal, aby boli zhromaždení mužovia, aby posilnili Helamana alebo vojská Helamanove, natoľko, aby mohol ľahko uhájiť onú časť krajiny, pri ktorej opätovnom získavaní mu bol daný taký zázračný úspech.

4 A stalo sa, že keď Moroni poslal list tento do krajiny Zarahemla, začal znova strojiť plán, aby mohol získať zvyšok oných vlastníctiev a miest, ktoré im Lámániti vzali.

5 A stalo sa, že zatiaľ čo Moroni takto činil prípravy na to, aby išiel bojovať proti Lámánitom, hľa, ľud Nefie, ktorý sa zhromaždil z mesta Moroni a z mesta Lechí, a z mesta Morianton, bol napadnutý Lámánitmi.

6 Áno, dokonca tí, ktorí boli donútení utiecť z krajiny Manti a z okolitej krajiny, prišli a pripojili sa k Lámánitom v tejto časti krajiny.

7 A tak súc nesmierne početní, áno, a deň čo deň získavajúc posilu, pod velením Ammorona vyšli proti ľudu Nefie a začali ich zabíjať s nesmierne veľkým krviprelieváním.

8 A ich vojská boli tak početné, že zvyšok ľudu Nefie bol nútený pred nimi utekať; a dokonca prišli a pripojili sa k vojsku Moroniho.

9 A teraz, pretože si Moroni myslel, že do mesta Nefia budú poslaní mužovia, aby pomohli ľudu uhájiť mesto, a vediac, že je jednoduchšie udržať mesto pred pádom do rúk Lámánitov, než im ho znova vziať, myslel si, že mesto ľahko uháji.

10 Takže podržal si všetky sily svoje, aby uhájil oné miesta, ktoré opäť získal.

11 A teraz, keď Moroni videl, že mesto Nefia je stratené, nesmierne sa zarmútil a začal sa pre zlovoľnosť ľudu obávať, či nepadnú do rúk bratov svojich.

12 Teraz, tak tomu bolo so všetkými jeho hlavnými veliteľmi. Tiež sa obávali a divili sa kvôli zlovoľnosti ľudu, a to kvôli úspechu Lámánitov nad nimi.

13 A stalo sa, že Moroni sa hneval na vládu pre ich ľahostajnosť ohľadom slobody ich vlasti.

KAPITOLA 60

Moroni sa sťažuje Pahoranovi ohľadom vládou zanedbávaných vojsk – Pán trpí, aby boli spravodliví zabíjajúci – Nefiti musia použiť všetku svoju moc a prostriedky, aby sa vyslobodili od svojich nepriateľov – Moroni hrozí, že bude bojovať proti vláde, pokiaľ nebude jeho vojskám dodaná pomoc. Okolo roku 62 pred Kr.

A STALO sa, že napísal znova správcovi krajiny, ktorým bol Pahoran, a toto sú slová, ktoré napísal, hovoriac: Hľa, posielam list svoj Pahoranovi, v meste

Zarahemla, ktorý je hlavným sudcom a správcom nad krajinou, a tiež všetkým tým, ktorí boli vybraní ľuďom týmto, aby vládli a riadili záležitosti tejto vojny.

2 Lebo hľa, mám niečo, čo by som im chcel povedať na ich odsúdenie; lebo hľa, vy sami viete, že ste boli ustanovení, aby ste zhromaždili mužov a vyzbrojili ich mečmi a dýkami, a všelijakými vojnovými zbraňami každého druhu, a poslali ich proti Lámánitom, do ktorýchkoľvek častí, kam v krajine našej príde.

3 A teraz hľa, hovorím vám, že ja, a tiež muži moji, a tiež Helaman a muži jeho, sme vytrpeli nesmierne veľké utrpenia; áno, dokonca hlad, smäd a únavu, a všelijaké strasti každého druhu.

4 Ale hľa, keby to bolo všetko, čo sme vytrpeli, nereptali by sme ani by sme sa nestážovali.

5 Ale hľa, veľké bolo krviprelievanie medzi ľuďom našim; áno, tisíce padli mečom, hoci tomu mohlo byť inak, keby ste boli vojskám našim poskytli dostatočnú posilu a pomoc. Áno, veľmi nás zanedbávate.

6 A teraz hľa, prajeme si poznať príčinu tohto nesmierne veľkého zanedbávania; áno, prajeme si poznať príčinu vášho nevšímavého postoja.

7 Myslíte si, že si môžete sedieť na trónoch svojich v stave nevšímavej strnulosti, zatiaľ čo nepriatelia vaši okolo vás šíria dielo smrti? Áno, zatiaľ čo vraždia tisíce bratov vašich –

8 Áno, dokonca tých, ktorí od vás očakávajú ochranu, áno, ktorí vám zverili miesto, aby ste im mohli pomôcť, áno, mohli ste im poslať vojská, aby ich posilnili, a mohli ste zachrániť tisíce z nich pred tým, aby padli mečom.

9 Ale hľa, to nie je všetko – vy ste pred nimi zadržali zásoby svoje, natoľko, že mnohí bojovali a vykrvácali životy svoje pre veľkú túžbu, ktorú mali pre blaho ľudu tohto; áno, a to učinili, keď už skoro hynuli hladom, pre nesmierne veľké zanedbávanie vaše voči nim.

10 A teraz, milovaní bratia moji – lebo máte byť milovaní; áno, a mali ste sa usilovnejšie zasaďovať o blaho a slobodu ľudu tohto; ale hľa, zanedbávali ste ich natoľko, že krv tisícov príde za odplatu na vaše hlavy; áno, lebo Bohu je známe všetko ich volanie, a všetky ich utrpenia –

11 Hľa, mohli ste si myslieť, že si môžete sedieť na trónoch svojich a že vďaka nesmiernej dobrotivosti Božej nemusíte robiť nič, a že on vás vyslobodí? Hľa, ak ste si toto mysleli, potom ste si mysleli márne.

12 Myslíte si, že pretože toľko bratov vašich bolo zabitých, že je to pre ich zlovoľnosť? Hovorím vám, ak ste si toto mysleli, mysleli ste si márne; lebo hovorím vám, že sú mnohí, ktorí padli mečom; a hľa, je to k vášmu odsúdeniu;

13 Lebo Pán strpí, aby spravodliví boli zabití, aby jeho spravodlivosť a súd mohli prísť na

zlovoľných; takže nemusíte si myslieť, že spravodliví sú stratení, pretože sú zabití; ale hľa, oni vchádzajú do odpočinutia Pána, svojho Boha.

14 A teraz hľa, hovorím vám, nesmierne sa obávam, že na ľud tento prídu súdy Božie pre jeho nesmiernu lenivosť, áno, dokonca lenivosť vlády našej a jej nesmierne veľké zanedbávanie ich bratov, áno, tých, ktorí boli zabití.

15 Lebo keby nebolo zlovoľnosti, ktorá najskôr povstala v našom vedení, mohli sme odolať nepriateľom našim, takže by nad nami nemohli získať žiadnu moc.

16 Áno, keby nebolo vojny, ktorá vypukla medzi nami samými; áno, keby nebolo týchto kráľových ľudí, ktorí medzi nami samými spôsobili tak veľké krviprelievania; áno, v dobe, kedy sme bojovali sami medzi sebou, keby sme spojili silu svoju, ako sme to činili predtým; áno, keby nebolo onej túžby po moci a právomoci nad nami, ktorú mali oni kráľovi ľudia; boli by verní veci slobody a zjednotili by sa s nami, a vyšli by proti nepriateľom našim namiesto toho, aby pozdvihli meče svoje proti nám, čo bolo príčinou tak veľkého krviprelievania medzi nami samými; áno, keby sme vyšli proti nim v sile Pánovej, rozohnali by sme nepriateľov svojich, lebo by sa tak stalo podľa naplnenia slov jeho.

17 Ale hľa, Lámániti prichádzajú na nás, zaberajúc krajiny naše, a vraždia ľud náš mečom, áno,

ženy naše a deti naše, a tiež ich odvádzajú do zajatia a spôsobujú, že trpia všelijakými strastami, a to pre veľkú zlovoľnosť tých, ktorí usilujú o moc a právomoc, áno, dokonca oných kráľových ľudí.

18 Ale prečo by som mal hovoriť veľa o veci tejto? Lebo my nevieme, ale je možné, že aj vy sami usilujete o právomoc. My nevieme, ale je možné, že aj vy ste zradcami vlasti svojej.

19 Alebo je to tak, že ste nás zanedbávali preto, že ste v srdci krajiny našej a ste obklopení bezpečím, preto nedávate, aby nám bola posielaná potrava, a tiež mužovia, aby posilnili vojská naše?

20 Či ste zabudli na prikázania Pána, svojho Boha? Áno, zabudli ste na zajatie otcov svojich? Zabudli ste, koľkokrát sme boli vyslobodení z rúk nepriateľov svojich?

21 Alebo si myslíte, že Pán nás predsa len vyslobodí, zatiaľ čo my si posedíme na trónoch našich, a prostriedky, ktoré nám Pán poskytol, necháme ležať ladom?

22 Áno, budete si sedieť v nečinnosti, zatiaľ čo ste obklopení tisícmi, áno, desiatkami tisíc tých, ktorí si tiež sedia v nečinnosti, zatiaľ čo okolo na hraniciach krajiny sú tisícky tých, ktorí padajú mečom, áno, ranení a krvácajúci?

23 Myslíte si, že Boh na vás bude hľadieť ako na nevinných, zatiaľ čo vy si v pokoji sedíte a zriete tieto veci? Hľa, hovorím vám: Nie. Teraz, chcel by som, aby ste sa rozpamätali, že Boh hovoril, že

najskôr bude očistená vnútorná nádoba, a potom bude tiež očistená nádoba vonkajšia.

24 A teraz, pokiaľ nebudete činiť pokánie z toho, čo ste učinili, a nevzchopíte sa a nezačnete niečo robiť, a nepošlete nám potravu a mužov, a tiež Helamanovi, aby mohol podporovať oné časti krajiny našej, ktoré znova získal a aby sme mohli tiež získať späť zvyšok vlastníctva svojho v oných častiach, hľa, bude žiaduce, aby sme viac nebojovali s Lámánitmi, pokiaľ najskôr nevyčistíme vnútornú nádobu svoju, áno, dokonca veľké vedenie vlády svojej.

25 A pokiaľ mi neudelíte podľa listu môjho a nevyjdete, a neukážete mi pravého ducha slobody, a nebudete sa snažiť posilňovať a opevňovať vojská naše, a nedáte im potravu na ich obživu, hľa, zanechám časť svojich ľudí slobody, aby hájili túto časť krajiny našej, a zanechám na nich silu a požehnania Božie, aby proti nim nemohla pôsobiť žiadna iná moc –

26 A to pre ich nesmiernu vieru a ich trpezlivosť v ich súženiach –

27 A prídem na vás, a ak bude medzi vami jediný, ktorý má túžbu po slobode, áno, ak bude zostávať dokonca iskra slobody, hľa, budem podnecovať medzi vami povstania, dokonca až pokiaľ tí, ktorí si prajú uchvátiť moc a právomoc, nezahynú.

28 Áno, hľa, nebojím sa vašej moci ani vašej právomoci, ale Boha svojho sa bojím; a podľa prikázaní jeho beriem meč svoj,

aby som bránil vec vlasti svojej, a kvôli nepravosti vašej sme utrpeli tak veľkú stratu.

29 Hľa, je čas, áno, čas je teraz na dosah, kedy, pokiaľ sa nerozhýbete pri obrane vlasti svojej a maličkých svojich, bude nad vami visieť meč spravodlivosti; áno, a padne na vás a navštíví vás dokonca k vášmu úplnému zničeniu.

30 Hľa, čakám na pomoc od vás; a pokiaľ nám neposkytnete pomoc, hľa, prídem na vás, dokonca do krajiny Zarahemla, a udriem vás mečom, natoľko, že nebudete už mať moc zdržiavať pokrok ľudu tohto vo veci slobody našej.

31 Lebo hľa, Pán nestrpí, aby ste žili a silneli v nepravostiach svojich, aby ste ničili spravodlivý ľud jeho.

32 Hľa, môžete si myslieť, že vás Pán ušetrí a vyjde v súde proti Lámánitom, keď to, čo spôsobilo ich nenávisť, je tradícia ich otcov, áno, a znásobili ju tí, ktorí sa od nás odštíepili, zatiaľ čo vaša nepravosť je zapríčinená vašou láskou k sláve a márnym veciam sveta?

33 Vy viete, že prekračujete zákony Božie, a viete, že po nich šliapete nohami svojimi. Hľa, Pán mi hovorí: Ak nebudú tí, ktorých ste ustanovili za správcov svojich, činiť pokánie z hriechov a nepravostí svojich, vyjdete, aby ste proti nim bojovali.

34 A teraz hľa, ja, Moroni, som nútený, podľa zmluvy, ktorú som učinil, zachovávať prikázania Boha svojho; takže by som chcel, aby ste vyhovelí slovu Božiemu

a poslali mi rýchlo zo svojich zásob a z mužov svojich, a tiež Helamanovi.

35 A hľa, ak tak neučiníte, prídeme na vás rýchlo; lebo hľa, Boh nestrpí, aby sme zahynuli hladom; takže nám dá z potravy vašej, aj keby to muselo byť mečom. Teraz hľadte, aby ste splnili slovo Božie.

36 Lebo hľa, ja som Moroni, váš hlavný veliteľ. Neusilujem o moc, ale o jej zvrhnutie. Neusilujem o poctu sveta, ale o slávu Boha svojho, a o slobodu a blaho vlasti svojej. A tak končím list svoj.

KAPITOLA 61

Pahoran hovorí Moronimu o povstaní a vzbure proti vláde – Kráľovi ľudia dobyjú Zarahemlu a sú vo zväzku s Lámánitmi – Pahoran žiada o vojenskú pomoc proti vzbúrencom. Okolo roku 62 pred Kr.

HĽA, teraz, stalo sa, že čoskoro potom, čo Moroni poslal list svoj hlavnému správcovi, obdržal list od Pahorana, hlavného správcu. A toto sú slová, ktoré obdržal:

2 Ja, Pahoran, ktorý som hlavným správcom krajiny tejto, posielam tieto slová Moronimu, hlavnému veliteľovi nad vojskom. Hľa, hovorím ti, Moroni, že nemám radosť z vašich veľkých strastí, áno, rmúti to dušu moju.

3 Ale hľa, sú takí, ktorí sa radujú zo strastí vašich, áno, natoľko, že povstali vo vzbure proti mne, a tiež proti tým z ľudu môjho, ktorí sú ľuďmi slobody, áno,

a tí, ktorí povstali, sú nesmierne početní.

4 A to sú tí, ktorí sa ma snažili pripraviť o stolicu sudcovskú a ktorí sú príčinou tejto veľkej neprávnosti; lebo používali veľké lichôtky a zviedli srdcia mnohých ľudí, čo bude medzi nami príčinou ťažkých strastí; zadržali zásoby naše a zastrášovali našich ľudí slobody, takže k vám neprišli.

5 A hľa, vyhнали ma od seba, a ja som utiekol do krajiny Gideon s toľkými ľuďmi, koľko len bolo možné zobrať.

6 A hľa, vyslal som po tejto časti krajiny prehlásenie; a hľa, oni k nám denne prúdia, aby pozdvihli zbrane svoje na obranu vlasti svojej a slobody svojej, a aby pomstili bezprávie páchané na nás.

7 A prišli k nám, takže tí, ktorí povstali vo vzbure proti nám, sú vystavení otvorenému odporu, áno, takže sa nás boja a neodvažujú sa vyjsť proti nám, aby bojovali.

8 Získali vlastníctvo krajiny, alebo mesta Zarahemla; ustanovili si nad sebou kráľa, a ten napísal kráľovi Lámánitov, čím s ním vstúpil do spojenectva; v spojení tohto súhlasil, že bude hájiť mesto Zarahemla, a táto obrana, ako si myslí, umožní Lámánitom dobyť zvyšok krajiny, a on sa stane kráľom nad ľuďom týmto, keď si ich Lámániti podmania.

9 A teraz, v liste svojom si ma karhal, ale na tom nezáleží; nehnevám sa, ale radujem sa z veľkosti

srdca tvojho. Ja, Pahoran, neusi-
lujem o moc, iba o to, aby som si
uchoval sudcovskú stolicu svoju,
aby som mohol zachovávať práva
a slobodu ľudu svojho. Duša moja
stojí pevne za onou slobodou, kto-
rou nás Boh oslobodil.

10 A teraz, hľa, budeme odpo-
rovať zlovoľnosti, dokonca do
krviprelievania. Neprelievali by
sme krv Lámánitov, keby zostali
vo vlastnej krajine svojej.

11 Neprelievali by sme krv bra-
tov svojich, keby nepovstali vo
vzbure a nevzali proti nám meč.

12 Podrobili by sme sa jarmu
poroby, keby to vyžadovala spr-
vodlivosť Božia či keby nám Boh
prikázal tak učiť.

13 Ale hľa, on nám neprikazuje,
aby sme sa podrobili nepriateľom
svojim, ale aby sme vložili dôveru
svoju v neho, a on nás oslobodí.

14 Takže, milovaný brat môj
Moroni, odporujeme zlu, a ktoré-
mukoľvek zlu nemôžeme odpo-
rovať slovami svojimi, áno, ako
vzburám a rozkolom, tomu od-
porujeme mečmi svojimi, aby sme
mohli udržať slobodu svoju; aby
sme sa mohli tešiť z onej veľkej
výsady cirkvi svojej a z veci Vy-
kupiteľa svojho, a Boha svojho.

15 Takže, príď rýchlo ku mne
s niekoľkými mužmi svojimi
a zvyšok ponechaj pod vele-
ním Lechího a Teankuma; udeľ
im moc viesť vojnu v onej časti
krajiny, podľa Ducha Božieho,
čo je tiež duch slobody, ktorý je
v nich.

16 Hľa, poslal som im nejaké

zásoby, aby nezahynuli, kým bu-
dete môcť prísť ku mne.

17 Zhromažďujte počas pochodu
sem všetku silu, ktorú môžete,
a pôjdeme rýchlo proti oným od-
štiepencom, v sile Božej podľa
viery, ktorá je v nás.

18 A zmocníme sa mesta Zara-
hemla, aby sme získali viac po-
travy, aby sme ju poslali Lechímu
a Teankumovi; áno, vyjdeme proti
nim v sile Pánovej a ukončíme
túto veľkú nepravosť.

19 A teraz, Moroni, mám radosť,
že som obdržal list tvoj, lebo som
si trochu robil starosti o to, čo
máme činiť, či by to od nás bolo
spravodlivé, keby sme tiahli proti
bratom svojim.

20 Ale ty si povedal, že pokiaľ
nebudú činiť pokánie, Pán ti pri-
kázal, že proti nim máš ísť.

21 Hľad, aby si posilnil Lechího
a Teankuma v Pánovi; povedz im,
aby sa nebáli, lebo Boh ich oslo-
bodí, áno, a tiež všetkých tých,
ktorí stoja pevne za tou slobodou,
ktorou ich Boh oslobodil. A teraz
končím list svoj milovanému bra-
tovi svojmu Moronimu.

KAPITOLA 62

---

*Moroni pochoduje na pomoc Paho-
ranovi do krajiny Gideon – Kráľovi
ľudia, ktorí odmietajú brániť svoju
krajinu, sú zabití – Pahoran a Mo-
roni dobývajú späť Nefiu – Mnohí
Lámániti sa pripájajú k ľudu Ammó-
novmu – Teankum zabíja Ammorona
a hneď na to je zabitý – Lámániti*

sú vyhnaní z krajiny a je nastolený mier – Helaman sa vracia k službe a posilňuje Cirkev. Okolo roku 62–57 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď Moroni obdržal list tento, jeho srdce nadobudlo odvalu a naplnilo sa nesmierne veľkou radosťou z vernosti Pahoranovej, že on tiež nie je zradcom slobody a veci vlasti svojej.

2 Ale tiež nesmierne žiaľil nad nepravosťou tých, ktorí vyhnali Pahorana zo stolice sudcovskej, áno, skrátka nad tými, ktorí sa vzbúrili proti vlasti svojej, a tiež proti Bohu svojmu.

3 A stalo sa, že Moroni vzal podľa priania Pahoranovho malý počet mužov a odovzdal Lechímu a Teankumovi velenie nad zvyškom vojska svojho, a vydal sa na pochod smerom ku krajine Gideon.

4 A na každom mieste, kam vstúpil, vztýčil zástavu slobody a počas celého svojho pochodu do krajiny Gideon zbieral všetky sily, ktoré mohol.

5 A stalo sa, že pod jeho zástavu prúdili tisíce a pozdvihli meče svoje na obranu slobody svojej, aby nemuseli vojsť do poroby.

6 A tak, keď Moroni pri celom svojom pochode zhromažďoval všetkých mužov, ktorých mohol, prišiel do krajiny Gideon; a keď spojili sily svoje so silami Pahoranovými, stali sa nesmierne silnými, dokonca silnejšími ako Pachovi muži, ktorý bol kráľom

oných odštiepencov, ktorí vyhnali ľudí slobody z krajiny Zarahemla a zmocnili sa krajiny.

7 A stalo sa, že Moroni s Pahoranom zišli s vojskami svojimi dole do krajiny Zarahemla a vyšli proti mestu, a stretli sa s Pachovými mužmi, natoľko, že došlo k bitke.

8 A hľa, Pachus bol zabitý a mužovia jeho boli zajatí, a stolica sudcovská bola navrátená Pahoranovi.

9 A mužovia Pachovi boli súdení podľa zákona, a tiež oní kráľovi ľudia, ktorí boli zajatí a uvrhnutí do väzenia; a boli podľa zákona popravení; áno, oní mužovia Pachovi aj oní kráľovi ľudia, ktokoľvek nechcel pozdvihnúť zbrane na obranu vlasti svojej, ale bojoval proti nej, bol usmrtený.

10 A tak sa stalo nevyhnutným, aby bol tento zákon pre bezpečie ich vlasti prísne dodržiavaný; áno, a ktokoľvek bol pristihnutý, že popiera ich slobodu, bol rýchlo podľa zákona popravený.

11 A tak skončil tridsiaty rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho; Moroni a Pahoran znovuzriadili mier v krajine Zarahemla, medzi vlastným ľudom svojim, a privodili smrť všetkým tým, ktorí neboli verní veci slobody.

12 A stalo sa na počiatku tridsiateho a prvého roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho, že Moroni okamžite dal, aby boli poslané zásoby, a tiež aby bolo poslané vojsko šiestich tisíc mužov Helamanovi, aby mu pomohli pri chránení onej časti krajiny.

13 A tiež dal, aby vojsko šiestich tisíc mužov, s dostatočným množstvom potravy, bolo poslané vojskám Lechiho a Teankuma. A stalo sa, že toto bolo učené, aby bola krajina opevnená proti Lámánitom.

14 A stalo sa, že sa Moroni a Pahoran, zanechajúc veľkú skupinu mužov v krajine Zarahemla, vydali na pochod s veľkou skupinou mužov smerom ku krajine Nefia, súc odhodlaní poraziť Lámánitov v onom meste.

15 A stalo sa, že zatiaľ čo pochodovali k onej krajine, zajali veľkú skupinu mužov lámánitských a mnohých z nich zabili, a vzali si ich zásoby a ich vojnové zbrane.

16 A stalo sa, že potom, čo ich zajali, prinútili ich vstúpiť do zmluvy, že už nikdy nepozdvihnú vojnové zbrane svoje proti Nefitom.

17 A keď vstúpili do tejto zmluvy, poslali ich prebývať s ľudom Ammónovým, a tých, ktorí neboli zabití, bolo čo sa počtu týka okolo štyroch tisíc.

18 A stalo sa, že keď ich poslali preč, pokračovali v pochode svojom ku krajine Nefia. A stalo sa, že keď prišli k mestu Nefia, vztýčili stany svoje na pláňach Nefia, ktoré sú pri meste Nefia.

19 Teraz, Moroni si prial, aby Lámániti vyšli bojovať proti nim na pláňach; ale Lámániti, vediac o ich nesmierne veľkej odvahe a vidiac veľkosť ich počtu, takže sa neodvážili proti nim vyjsť; a preto oného dňa bojovať nešli.

20 A keď nastala noc, Moroni vyšiel v temnote noci a vystúpil na vrch hradieb, aby zistil, v ktorej časti mesta Lámániti s vojskom svojím tábora.

21 A stalo sa, že boli na východe, pri vstupe; a všetci spali. A teraz, Moroni sa vrátil k vojsku svojmu a dal, aby v rýchlosti pripravili silné povrazy a rebríky, aby boli spustené z vnútornej strany hradieb dole.

22 A stalo sa, že Moroni dal, aby sa mužovia jeho vydali na pochod a vystúpili na vrch hradieb, a spustili sa do onej časti mesta, áno, dokonca na západe, kde Lámániti s vojskami svojimi netáborili.

23 A stalo sa, že boli všetci v noci spustení do mesta, pomocou svojich silných povrazov a svojich rebríkov; a tak, keď prišlo ráno, boli všetci vo vnútri hradieb mesta.

24 A teraz, keď sa Lámániti prebudili a videli, že vojská Moroniho sú vo vnútri hradieb, boli nesmierne vydesení, natoľko, že utiekli priechodom.

25 A teraz, keď Moroni videl, že pred ním utekajú, dal, aby sa mužovia jeho vydali proti nim na pochod a zabili mnohých, a obklúčili mnohých ďalších, a zajali ich; a zvyšok z nich utiekol do krajiny Moroni, ktorá bola na hraniciach s pobrežím morským.

26 Tak Moroni a Pahoran získali vlastníctvo mesta Nefia bez straty jedinej duše; a bolo mnoho Lámánitov, ktorí boli zabití.

27 Teraz, stalo sa, že mnohí z Lámánitov, ktorí boli zajatí, si priali

pripojiť sa k ľudu Ammónovmu a stať sa slobodným ľuďom.

28 A stalo sa, že toľkým, koľko si ich to prialo, bolo dané podľa prianí ich.

29 Takže, všetci lámánitskí zajatci sa pripojili k ľudu Ammónovmu a začali nesmierne pracovať, obrábajúc pôdu, pestujúc všelijaké obilie a chovajúc stáda a dobytok všetkého druhu; a tak boli Nefiti zbavení veľkého bremena; áno, natoľko, že boli zbavení bremena všetkých lámánitských zajatcov.

30 Teraz, stalo sa, že potom, čo Moroni získal vlastníctvo mesta Nefia, zajal mnoho zajatcov, čo nesmierne zmenšilo vojská Lámánitov, a znova získal mnohých z Nefitov, ktorí boli zajatí, čo nesmierne posilnilo vojsko Moroniho; takže Moroni odišiel z krajiny Nefia do krajiny Lechí.

31 A stalo sa, že keď Lámániti videli, že Moroni prichádza proti nim, boli znova vydesení a utekali pred vojskom Moroniho.

32 A stalo sa, že Moroni a vojsko jeho ich prenasledovali od mesta k mestu, pokiaľ sa nestretli s Lechím a Teankumom; a Lámániti pred Lechím a Teankumom utekali, až na hranice s pobrežím, pokiaľ nedošli do krajiny Moroni.

33 A vojská Lámánitov sa všetky zhromaždili, natoľko, že boli všetky v jednom šíku v krajine Moroni. Teraz, Ammoron, kráľ Lámánitov, bol tiež s nimi.

34 A stalo sa, že Moroni a Lechí, a Teankum sa utáborili s vojskami svojimi okolo hraníc krajiny

Moroni, natoľko, že Lámániti boli obklúčení na hraniciach s pustatinou na juhu a na hraniciach s pustatinou na východe.

35 A tak sa utáborili na noc. Lebo hľa, Nefiti a Lámániti tiež boli unavení veľkosťou pochodu; takže v noci nevymýšľali žiaden úskok, až na Teankuma; lebo ten sa nesmierne hneval na Ammorama, natoľko, že považoval Ammorama a Amalikiáša, brata jeho, za príčinu tejto veľkej a dlhej vojny medzi nimi a Lámánitmi, čo bolo príčinou tak veľkého bojujania a krviprelievania, áno, a tak veľkého hladomoru.

36 A stalo sa, že Teankum v hneve svojom vyšiel do tábora Lámánitov a spustil sa cez hradby mesta. A chodil s povrazom od miesta k miestu tak dlho, až našiel kráľa; a hodil po ňom oštepom, ktorý ho prebodol pri srdci. Ale hľa, kráľ, ešte než zomrel, prebudil služobníkov svojich, natoľko, že Teankuma prenasledovali a zabili ho.

37 Teraz, stalo sa, že keď sa Lechí a Moroni dozvedeli, že Teankum je mŕtvy, boli nesmierne zarmútení; lebo hľa, bol to muž, ktorý bojoval udatne za vlasť svoju, áno, pravý priateľ slobody; a vytrpel veľmi mnohé nesmierne ťažké strasti. Ale hľa, bol mŕtvy a išiel cestou všetkého pozemského.

38 Teraz, stalo sa, že sa Moroni napozajtre vydal na pochod a napadol Lámánitov, natoľko, že ich pobili s veľkým krviprelievaním; a vyhнали ich z krajiny; a oni

utekali, dokonca tak, že sa v onej dobe proti Nefitom nevrátili.

39 A tak skončil tridsiaty a prvý rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho; a tak mali vojny a krviprelievania, a hladomor, a strasti po dobu mnohých rokov.

40 A boli medzi ľudom Nefiho vraždy a sváry, a rozkoly, a všelijaká nepravosť; a predsa kvôli spravodlivým, áno, pre modlitby spravodlivých, boli ušetrení.

41 Ale hľa, pre nesmierne veľkú dĺžku vojny medzi Nefitimi a Lámánitmi sa mnohí zatvrdili, pre nesmierne veľkú dĺžku vojny; a mnohí boli obmäkčení pre strasti svoje, natoľko, že sa pokorili pred Bohom, dokonca do hlbín pokory.

42 A stalo sa, že potom, čo Moroni opevnil oné časti krajiny, ktoré boli najviac vydané napospas Lámánitom, až boli dostatočne silné, vrátil sa do mesta Zarahemla; a Helaman sa tiež vrátil na miesto dedičstva svojho; a medzi ľudom Nefiho bol znova nastolený mier.

43 A Moroni odovzdal velenie vojsk svojich do rúk synovi svojmu, ktorý sa volal Moronia; a odobral sa do vlastného domu svojho, aby mohol stráviť zvyšok dní svojich v pokoji.

44 A Pahoran sa vrátil na sudcovskú stolicu svoju; a Helaman na seba opäť vzal úlohu kázať ľudu slovo Božie; lebo pre tak mnohé vojny a sváry sa stalo nevyhnutným, aby bol znova účinný poriadok v cirkvi.

45 Takže, Helaman a bratia jeho

vyšli a oznamovali slovo Božie s veľkou mocou k presvedčeniu mnohých ľudí o ich zlovolnosti, čo spôsobili, že činili pokánie z hriechov svojich a boli pokrstení Pánovi, svojmu Bohu.

46 A stalo sa, že znova upevnili cirkev Božiu, po celej zemi.

47 Áno, a boli vydané nariadenia ohľadom zákona. A boli zvolení ich sudcovia a ich hlavní sudcovia.

48 A ľudu Nefiho sa začalo opäť dariť v krajine a začali sa množiť, a znova nesmierne zmocneli v zemi. A začali nesmierne bohatnúť.

49 Ale aj napriek bohatstvu svojmu či sile svojej, či úspechu svojmu neboli povýšení v pýche očí svojich; a neboli ani pomalí v tom, aby pamätali na Pána, svojho Boha; ale nesmierne sa pred ním pokorovali.

50 Áno, pamätali na to, aké veľké veci pre nich Pán učinil, že ich oslobodil zo smrti a z pút, a z väzení, a z všelijakých strastí, a že ich oslobodil z rúk ich nepriateľov.

51 A modlili sa k Pánovi, svojmu Bohu, neustále, natoľko, že Pán im žehnal podľa slova svojho, takže silneli a darilo sa im v krajine.

52 A stalo sa, že boli účinené všetky veci tieto. A Helaman zomrel v tridsiatom a piatom roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

KAPITOLA 63

Šiblon a neskôr Helaman sa ujímajú vlastníctva posvätných záznamov –

Mnohí Nefiti putujú do severnej krajiny – Hagot stavia lode, ktoré sa plavia západným morom – Moronia v bitke poráža Lámánitov. Okolo roku 56–52 pred Kr.

A STALO sa na počiatku tridsiateho a šiesteho roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho, že Šiblon sa ujal vlastníctva oných posvätných vecí, ktoré Helamanovi odovzdal Alma.

2 A on bol spravodlivý muž, a kráčal pred Bohom vzpriamene; a neustále sa snažil činiť dobro, zachovávať prikázania Pána, svojho Boha; a tiež brat jeho.

3 A stalo sa, že Moroni tiež zomrel. A tak skončil tridsiaty a šiesty rok vlády sudcov.

4 A stalo sa v tridsiatom a siedmom roku vlády sudcov, že veľká výprava mužov, dokonca pozostávajúca z päť tisíc a štyristo mužov, s ich manželkami a s ich deťmi, odišla z krajiny Zarahemla do krajiny, ktorá bola na severe.

5 A stalo sa, že Hagot, súc nesmierne zvedavý muž, takže išiel a postavil si nesmierne veľkú loď, na hraniciach krajiny Hojnosti, pri krajine Pustoty, a spustil ju na západné more pri úžine, ktorá viedla do krajiny severnej.

6 A hľa, boli mnohí Nefiti, ktorí na ňu nastúpili a plavili sa s mnohými zásobami, a tiež mnohé ženy a deti; a vydali sa smerom na sever. A tak skončil tridsiaty a siedmy rok.

7 A v tridsiatom a ôsmom roku tento muž postavil ďalšie lode.

A tiež sa vrátila prvá loď, a nastúpilo na ňu mnoho ďalších ľudí; a tiež si vzali mnoho zásob a vydali sa znova do krajiny severnej.

8 A stalo sa, že už o nich nikdy nepočuli. A domnievame sa, že boli pohltení v hĺbinách morských. A stalo sa, že vyplávala ďalšia loď; a kam doplávala, my nevieme.

9 A stalo sa, že v tomto roku boli mnohí ľudia, ktorí odišli do krajiny severnej. A tak skončil tridsiaty a ôsmy rok.

10 A stalo sa, že v tridsiatom a deviatom roku vlády sudcov zomrel aj Šiblon a že Korianton vyplával na lodi do krajiny severnej, aby doviezol zásoby ľuďom, ktorí do krajiny tejto odišli.

11 Takže stalo sa nevyhnutným, aby Šiblon odovzdal oné posvätné veci pred smrťou svojou synovi Helamanovmu, ktorý sa volal Helaman, súc pomenovaný po otcovi svojom.

12 Teraz hľa, všetky tieto rytiny, ktoré boli vo vlastníctve Helamanovom, boli napísané a vyslané medzi deti ľudské po celej krajine, okrem oných častí, o ktorých Alma prikázal, že nemajú byť vyslané.

13 A predsa veci tieto mali byť uchovávané v posvätnosti a odovzdávané z jedného pokolenia na druhé; takže v tomto roku, pred smrťou Šiblonovou, boli odovzdané Helamanovi.

14 A stalo sa tiež v tomto roku, že bolo niekoľko odštiepencov,

ktorí prešli k Lámánitom; a tí boli znova podnecovaní k hnevu proti Nefitom.

15 A tiež v tomto roku zišli dole s početným vojskom, aby bojovali proti ľudu Moronia-ovmu, teda proti vojsku Moronia-ovmu, pričom boli znova porazení

a zahnaní späť do vlastných krajín svojich, utrpia veľkú stratu.

16 A tak skončil tridsiaty a deviaty rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

17 A tak skončila správa Almu a Helamana, syna jeho, a tiež Šib-lona, ktorý bol synom jeho.

KNIHA HELAMANOVA

Správa o Nefitoch. Ich vojny a sváry a ich rozkoly. A tiež proroctvá mnohých svätých prorokov, pred príchodom Kristovým, podľa záznamov Helamana, ktorý bol synom Helamanovým, a tiež podľa záznamov synov jeho až do príchodu Kristovho. A tiež mnohí Lámániti sú obrátení. Správa o ich obrátení. Správa o spravodlivosti Lámánitov a o zlovoľnosti a ohavnostiach Nefitov, podľa záznamu Helamana a synov jeho až do príchodu Kristovho, čo sa nazýva knihou Helamanovou, a tak ďalej.

KAPITOLA 1

Pahoran druhý sa stáva hlavným sudcom a je zavraždený Kiškumenom – Pakumeni zasadá na sudcovskú stolicu – Koriantumr vedie lámánitské vojská, dobýja Zarahemlu a zabíja Pakumeniho – Moronia poráža Lámánitov a dobýja Zarahemlu späť a Koriantumr je zabitý. Okolo roku 52–50 pred Kr.

ATERAZ hľa, stalo sa na počiatku štyridsiateho roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho, že medzi ľudom Nefitov povstal vážny problém.

2 Lebo hľa, Pahoran zomrel a odišiel cestou všetkého pozemského;

takže medzi bratmi, ktorí boli synmi Pahoranovými, povstal vážny svár ohľadom toho, kto by mal získať stolicu sudcovskú.

3 Teraz, toto sú mená tých, ktorí sa sváрили o stolicu sudcovskú a ktorí spôsobili, že sa ľudia sváрили: Pahoran, Paanki a Pakumeni.

4 Teraz, toto nie sú všetci synovia Pahoranovi (lebo ich mal mnoho), ale toto sú tí, ktorí sa sváрили o stolicu sudcovskú; takže, spôsobili medzi ľudom trojaké rozdelenie.

5 A predsa, stalo sa, že Pahoran bol ustanovený hlasom ľudu, aby bol hlavným sudcom a správcom nad ľudom Nefiho.

6 A stalo sa, že sa Pakumeni, keď videl, že nemôže získať

stolicu sudcovskú, spojil s hlasom ľudu.

7 Ale hľa, Paanki a tá časť ľudu, ktorá si priala, aby bol ich správcom, sa nesmierne hnevala; takže, chystal sa lichôtkami ľud tento presvedčiť, aby povstal vo vzbure proti bratom svojim.

8 A stalo sa, keď sa to chystal učiť, hľa, bol zajatý a súdený podľa hlasu ľudu a bol odsúdený k smrti; lebo povstal vo vzbure a usiloval o to, aby zničil slobodu ľudu.

9 Teraz, keď oní ľudia, ktorí si priali, aby bol ich správcom videli, že bol odsúdený k smrti, takže sa hnevali a hľa, vyslali istého Kiškumena až k stolicy sudcovskej Pahoranovej, a ten zavraždil Pahorana, keď sedel na stolicy sudcovskej.

10 A bol prenasledovaný služobníkmi Pahoranovými; ale hľa, útek Kiškumenov bol tak rýchly, že ho nikto nemohol dosiahnuť.

11 A išiel za tými, ktorí ho vyslali, a všetci vstúpili do zmluvy, áno, prisahali pri večnom Tvorcovi svojom, že nikomu nepovedia, že Kiškumen zavraždil Pahorana.

12 Takže, Kiškumen nebol známy medzi ľuďom Nefiho, lebo v dobe, kedy zavraždil Pahorana, bol v prestrojení. A Kiškumen a tlupa jeho, ktorá s ním učinila zmluvu, sa vmiesila medzi ľud tak, aby nikto z nich nemohol byť nájdený; ale toľko, koľko ich bolo nájdených, bolo odsúdených k smrti.

13 A teraz hľa, Pakumeni bol ustanovený, podľa hlasu ľudu, aby bol hlavným sudcom a správcom

nad ľuďom, aby vládol na mieste brata svojho Pahorana; a to bolo podľa práva jeho. A toto všetko bolo učené v štyridsiatom roku vlády sudcov; a ten skončil.

14 A stalo sa v štyridsiatom a prvom roku vlády sudcov, že Lámániti zhromaždili nespočetné vojsko mužov a vyzbrojili ich mečmi a dýkami, a lukmi, a šípami, a prilbicami, a náprsnými panciermi, a rôznymi štítmí všetkého druhu.

15 A znova zišli dolu, aby mohli viesť vojnu proti Nefitom. A boli vedení mužom, ktorý sa volal Koriantumr; a bol to potomok Zarahemlov; a bol to odštiepenec spomedzi Nefitov; a bol to statný a mocný muž.

16 Takže, kráľ Lámánitov, ktorý sa volal Tubalot a ktorý bol synom Ammoronovým, mysliac si, že Koriantumr, súc mocným mužom, sa môže postaviť Nefitom silou svojou, a tiež veľkou múdrosťou svojou, natoľko, že jeho vyslaním získa on moc nad Nefitmi –

17 Takže ich podnecoval k hnevu a zhromažďoval vojská svoje, a ustanovil Koriantumra za ich vodcu, a dal, aby pochodovali dole do krajiny Zarahemla, aby bojovali proti Nefitom.

18 A stalo sa, že pre tak mnohé sváry a tak mnohé problémy vo vláde nedržali v krajine Zarahemla dostatočné stráže; lebo si mysleli, že sa Lámániti neodvážia prísť do srdca ich krajín, aby napadli oné veľké mesto Zarahemla.

19 Ale stalo sa, že Koriantumr pochodoval na čele početných

zástupov svojich a prišiel na obyvateľov mesta, a ich pochod bol v takej nesmierne veľkej rýchlosti, že Nefitom neostal žiaden čas na to, aby zhromaždili vojská svoje.

20 Takže Koriantumr vrazil hliadku pri vchode do mesta a vpochodoval s celým vojskom svojim do mesta, a zabili každého, kto sa im postavil, takže sa zmocnili celého mesta.

21 A stalo sa, že Pakumeni, ktorý bol hlavným sudcom, utekal pred Koriantumrom, až k hradbám mesta. A stalo sa, že Koriantumr ho udrel pri hradbe tak veľmi, že zomrel. A tak skončili dni Pakumeniho.

22 A teraz, keď Koriantumr videl, že má vo vlastníctve mesto Zarahemla, a keď videl, že Nefiti pred ním ušli a boli zabití, a boli zajatí, a boli uvrhnutí do väzenia, a že získal vlastníctvo najsilnejšej pevnosti v celej krajine, jeho srdce nadobudlo odvahu, natoľko, že sa chystal vyjsť proti celej krajine.

23 A teraz nezostal v krajine Zarahemla, ale pochodoval ďalej s veľkým vojskom, až k mestu Hojnosti; lebo bol odhodlaný ísť a presekať si mečom cestu svoju mestom, aby mohol získať severné časti krajiny.

24 A mysliac si, že ich najväčšia sila je v strede krajiny, takže pochodoval ďalej, nedávajúc im žiadny čas na to, aby sa zhromaždili, iba ak do malých skupín; a týmto spôsobom ich napádali a zrážali ich k zemi.

25 Ale hľa, tento pochod

Koriantumrov stredom krajiny dal Moroniaovi nad nimi veľkú prevahu, aj napriek veľkosti počtu Nefitov, ktorí boli zabití.

26 Lebo hľa, Moronia si myslel, že Lámániti sa neodvážia prísť do stredu krajiny, ale že budú útočiť na mestá okolo hraníc, ako to činili doposiaľ; takže Moronia dal, aby ich silné vojská bránili tieto časti okolo hraníc.

27 Ale hľa, Lámániti sa nebáli podľa priania jeho, ale prišli do stredu krajiny a dobyli hlavné mesto, ktorým bolo mesto Zarahemla, a pochodovali najdôležitejšími časťami krajiny, zabíjajúc ľudí veľkým krviprelievaním, ako mužov, tak aj ženy a deti, získajúc vlastníctvo mnohých miest a mnohých pevností.

28 Ale keď to Moronia zistil, okamžite poslal Lechiho s vojskom okolo, aby ich zastavili skôr, než prídu do krajiny Hojnosti.

29 A on tak učinil; a zastavil ich skôr, ako prišli do krajiny Hojnosti, a stretol sa s nimi v bitke tak, že začali ustupovať späť ku krajine Zarahemla.

30 A stalo sa, že Moronia ich pri ich ústupe zastavil a stretol sa s nimi v bitke tak, že bitka sa stala nesmierne krvavou; áno, mnohí boli zabití, a medzi počtom tých, ktorí boli zabití, bol nájdený aj Koriantumr.

31 A teraz, hľa, Lámániti nemohli ustupovať žiadnym smerom, ani na sever, ani na juh, ani na východ, ani na západ, lebo boli obklúčené Nefitmi zo všetkých strán.

32 A tak Koriantumr vohnal Lámánitov do stredú Nefitov tak, že boli v moci Nefitov, a on sám bol zabitý, a Lámániti sa vydali do rúk Nefitov.

33 A stalo sa, že sa Moronia zmocnil znova mesta Zarahemla a dal, aby Lámániti, ktorí boli zajatí, opustili krajinu v mieri.

34 A tak skončil štyridsiaty a prvý rok vlády sudcov.

KAPITOLA 2

Helaman, syn Helamanov, sa stáva hlavným sudcom – Gadianton vedie tlupu Kiškumenovu – Helamanov služobník zabíja Kiškumena a Gadiantonova tlupa uteká do pustatiny. Okolo roku 50–49 pred Kr.

A STALO sa v štyridsiatom a druhom roku vlády sudcov, že potom, ako Moronia znova nastolil mier medzi Nefitmi a Lámánitmi, hľa, nebolo nikoho, kto by zasadol na stolicu sudcovskú; takže medzi ľuďom začal znova svár ohľadom toho, kto má zasadnúť na stolicu sudcovskú.

2 A stalo sa, že Helaman, ktorý bol synom Helamanovým, bol ustanovený hlasom ľudu, aby zasadol na stolicu sudcovskú.

3 Ale hľa, Kiškumen, ktorý zavraždil Pahorana, v skrytosti čakal, aby zničil aj Helamana; a bol podporovaný svojou tlupou, ktorá vstúpila do zmluvy, že sa o jeho zlovoľnosti nikto nedozvie.

4 Lebo bol istý Gadianton, ktorý bol neobyčajne umný v mnohých

slovách, a tiež vo svojom remesle, vykonávať tajné dielo vraždenia a lúpenia; takže sa stal vodcom tlupy Kiškumenovej.

5 Takže sa im líškal, a tiež Kiškumenovi, že ak ho dosadia na stolicu sudcovskú, zariadi, aby tí, ktorí patria k jeho tlupe, boli medzi ľuďom dosadení na miesta moci a právomoci; takže Kiškumen usiloval o to, aby zničil Helamana.

6 A stalo sa, že keď vyšiel k stoličnici sudcovskej, aby zničil Helamana, hľa, jeden zo služobníkov Helamanových bol v noci vonku a získal v prestrojení znalosť o oných plánoch, ktoré táto tlupa pripravila, aby zničila Helamana –

7 A stalo sa, že sa stretol s Kiškumenom a dal mu znamenie; takže Kiškumen mu oznámil zámer svojho priania, žiadajúc ho, aby ho zaviedol k stoličnici sudcovskej, aby mohol zavraždiť Helamana.

8 A keď služobník Helamanov poznal všetko v srdci Kiškumenovom, a že jeho zámerom je zavraždiť, a tiež, že zámerom všetkých tých, ktorí prináležia k jeho tlupe, je zavraždiť a kraťnúť, a získavať moc (a toto bol ich tajný plán a ich spolok), služobník Helamanov povedal Kiškumenovi: Poďme k stoličnici sudcovskej.

9 Teraz, to Kiškumena nesmierne potešilo, lebo si myslel, že dosiahne zámer svoj; ale hľa, služobník Helamanov, keď sa blížili k stoličnici sudcovskej, bodol Kiškumena až do srdca, takže ten padol bez hlasu mŕtvy. A bežal

a povedal Helamanovi všetky veci, ktoré videl a počul, a urobil.

10 A stalo sa, že Helaman vyslal ľudí, aby túto tlupu lupičov a tajných vrahov zajali, aby mohli byť podľa zákona popravení.

11 Ale hľa, keď Gadianton zisťoval, že sa Kiškumen nevracia, zľakol sa, že by mohol byť zničený; takže dal, aby ho jeho tlupa nasledovala. A vydali sa tajnou cestou na útek z krajiny do pustatiny; a tak keď Helaman vyslal ľudí, aby ich zajali, nemohli ich nikde nájsť.

12 A viac o tomto Gadiantonovi bude povedané neskôr. A tak skončil štyridsiaty a druhý rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

13 A hľa, na konci tejto knihy uvidíte, že tomuto Gadiantonovi sa podarilo privodiť pád, áno, skoro úplné zničenie ľudu Nefiho.

14 Hľa, nemyslím tým koniec knihy Helamanovej, ale myslím koniec knihy Nefiho, z ktorej som vyňal celú túto správu, ktorú som napísal.

KAPITOLA 3

Mnohí Nefiti sa sťahujú do severnej krajiny – Stavajú si domy z cementu a vedú mnoho záznamov – Desatťisíce sú obrátené a pokrstené – Slovo Božie vedie ľudí k spásu – Nefi, syn Helamanov, zasadá na sudcovskú stolicu. Okolo roku 49–39 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa v štyridsiatom a treťom roku vlády sudcov, že medzi ľudom Nefiho nebolo žiadnych svárov až na trochu pýchy,

ktorá bola v cirkvi a ktorá medzi ľuďom spôsobila niekoľko malých rozkolov, záležitosti ktoré ale boli urovnané ku koncu štyridsiateho a tretieho roku.

2 A v štyridsiatom a štvrtom roku nebolo medzi ľuďom žiadnych svárov; ani v štyridsiatom a piatom roku nebolo veľa svárov.

3 A stalo sa v štyridsiatom a šiestom, áno, že bolo veľa svárov a veľa rozkolov; a pri nich bolo nesmierne veľké množstvo tých, ktorí z krajiny Zarahemla odišli a išli do krajiny severnej, aby zem dedične vlastnili.

4 A putovali do nesmierne veľkej dialky, natoľko, že došli k veľkým plochám vôd a k mnohým riekam.

5 Áno, a dokonca sa rozšírili do všetkých častí krajiny, do všetkých častí, ktoré neboli spustošené a neboli bez stromov, kvôli mnohým obyvateľom, ktorí krajinu dedične vlastnili predtým.

6 A teraz, žiadna časť krajiny nebola spustošená, až na stromy; ale pre onú veľkosť zničenia ľudu, ktorý krajinu predtým obýval, bola nazývaná pustou.

7 A pretože na tvári onej krajiny bolo len málo stromov, predsa len ľudia, ktorí prišli, sa stali nesmierne zručnými v spracovaní cementu; takže si stavali domy, v ktorých prebývali, z cementu.

8 A stalo sa, že sa rozmnožovali a rozširovali, a prechádzali z krajiny južnej do krajiny severnej, a rozširovali sa natoľko, že začali pokrývať tvár celej zeme, od mora južného k moru severnému,

od mora západného k moru východnému.

9 A ľud, ktorý bol v krajine severnej, prebýval v stanoch a v domoch z cementu a nechal všetky stromy, ktoré na tvári krajiny vyklíčili, aby rástli, aby za nejaký čas mohli mať drevo na stavbu domov svojich, áno, miest svojich a chrámov svojich, a synagóg svojich, a svätýň svojich, a všelijakých stavieb svojich.

10 A stalo sa, že pretože v krajine severnej bolo dreva nesmierne málo, že ho posielali veľa na lodiach.

11 A tak umožnili ľuďom v krajine severnej, aby mohli postaviť mnoho miest, ako z dreva, tak z cementu.

12 A stalo sa, že mnohí z ľudu Ammónovho, ktorí boli rodom Lámániti, odišli tiež do tejto krajiny.

13 A teraz, o živote ľudu tohto je mnoho záznamov, od mnohých z ľudu tohto, ktoré sú podrobné a veľmi rozsiahle, čo sa ich týka.

14 Ale hľa, ani stá časť zo života ľudu tohto, áno, zo správy o Lámánitoch a Nefitoch, a o ich vojnách a svároch, a rozkoloch, a o ich kázani, a ich proctvách, a ich plavbách, a o ich stavbe lodí, a o ich stavbe chrámov a synagóg, a ich svätýň, a o ich spravodlivosti, a ich zlovoľnosti, a o ich vraždách, a ich lúpení, a ich plienení, a o všelijakých ohavnostiach, a smilstvách, nemôže byť obsiahnutá v tomto diele.

15 Ale hľa, je mnoho kníh a mnoho záznamov všetkého

druhu, a boli vedené prevažne Nefitmi.

16 A boli Nefitmi odovzdávané z jedného pokolenia na druhé, až do doby, kedy upadli do priestupku a boli povraždení, vyplienení a vyštvaní, a vyhnaní, a pozabíjaní, a rozptýlení po tvári zeme, a zmiešaní s Lámánitmi, takže nie sú už nazývaní Nefitmi, lebo sa stali zlovoľnými a divokými, a krutými, áno, dokonca sa stali Lámánitmi.

17 A teraz sa vraciam znova k správe svojej; takže to, čo som povedal, sa stalo potom, čo medzi ľuďom Nefiho boli veľké sváry a nepokoje, a vojny, a rozkoly.

18 Štyridsiaty a šiesty rok vlády sudcov skončil;

19 A stalo sa, že v krajine bol stále veľký svár, áno, aj v štyridsiatom a siedmom roku, a tiež v štyridsiatom a ôsmom roku.

20 A predsa Helaman zasadol na stolicu sudcovskú so spravodlivosťou a nestrannosťou; áno, snažil sa zachovávať ustanovenia a súdy, a prikázania Božie; a neustále činil to, čo bolo správne v očiach Božích; a kráčal po cestách otca svojho, natoľko, že sa mu v krajine darilo.

21 A stalo sa, že mal dvoch synov. Najstaršiemu dal meno Nefi a najmladšiemu meno Lechí. A začali vyrastať v Pánovi.

22 A stalo sa, že ku koncu štyridsiateho a ôsmeho roku vlády sudcov nad ľuďom Nefitov začali vojny a sváry medzi ľuďom Nefiho v malej miere ustávať.

23 A stalo sa v štyridsiatom a deviatom roku vlády sudcov, že v krajine bol nastolený neustály mier, všade, až na tajné spolky, ktoré založil Gadianton, lupič, vo viac obývaných častiach krajiny, ktoré v onej dobe neboli známe tým, ktorí boli na čele vlády; takže neboli z krajiny vyhladené.

24 A stalo sa, že v tom istom roku bol v cirkvi neobyčajne veľký rozkvet, natoľko, že boli tisíce tých, ktorí sa pripojili k cirkvi a boli pokrstení k pokániu.

25 A rozkvet cirkvi bol tak veľký a na ľud boli vylievané tak mnohé požehnania, že dokonca aj samotní vysokí kňazi a učitelia boli nadmieru udivení.

26 A stalo sa, že dielu Pánovmu sa darilo tak, že mnoho duší bolo pokrstených a pripojených k cirkvi Božej, áno, dokonca desiatky tisíc.

27 Tak môžeme vidieť, že Pán je milosrdný ku všetkým, ktorí v úprimnosti srdca svojho vzývajú sväté meno jeho.

28 Áno, tak vidíme, že brána neba je otvorená všetkým, dokonca tým, ktorí uveria v meno Ježiša Krista, ktorý je Synom Božím.

29 Áno, vidíme, že ktokoľvek sa môže pevne chopiť slova Božieho, ktoré je živé a mocné, ktoré rozštiepi vo dvoje všetku ľstivosť a pasce, a úskoky diabla, a povedie človeka Kristovho na tesnú a úzku cestu cez onú večnú priepasť biedy, ktorá je pripravená, aby pohltila zlovoľných –

30 A privedie ich duše, áno, ich nesmrteľné duše, k pravici Božej

v kráľovstve nebeskom, aby zasadli s Abrahámom a Izákom, a s Jákobom, a so všetkými našimi svätými otcami, aby už viac nevyšli.

31 A v tomto roku bola v krajine Zarahemla trvalá radosť, a vo všetkých okolitých krajoch, dokonca v celej krajine, ktorú vlastnili Nefiti.

32 A stalo sa, že po zvyšok štyridsiateho a deviateho roku mali mier a nesmierne veľkú radosť; áno, a tiež v päťdesiatom roku vlády sudcov mali neustály mier a veľkú radosť.

33 A v päťdesiatom a prvom roku vlády sudcov mali tiež mier, až na pýchu, ktorá začala vstupovať do cirkvi – nie však do cirkvi Božej, ale do srdc ľudí, ktorí vyhlasovali, že patria do cirkvi Božej –

34 A boli v pýche povýšení, dokonca k prenasledovaniu mnohých bratov svojich. Teraz, toto bolo veľké zlo, ktoré spôsobilo pokornejšej časti ľudu to, že trpeli veľkým prenasledovaním a predierali sa mnohými strastami.

35 A predsa, často sa postili a modlili, a stávali sa silnejšími a silnejšími v pokore svojej, a pevnejšími a pevnejšími vo viere v Krista, až sa ich duše naplnili radosťou a útechou, áno, dokonca k očisteniu a posväteniu srdca svojho, posväteniu, ktoré prichádza preto, že poddali srdce svoje Bohu.

36 A stalo sa, že päťdesiaty a druhý rok skončil tiež v mieri, až na onú nesmierne veľkú pýchu,

ktorá vstúpila do srdc ľudí; a to pre ich nesmierne veľké bohatstvo a ich rozkvet v krajine; a zo dňa na deň v nich narastala.

37 A stalo sa, že v päťdesiatom a treťom roku vlády sudcov Helaman zomrel a jeho najstarší syn Nefi začal vládnuť na mieste jeho. A stalo sa, že zasadol na stolicu sudcovskú so spravodlivosťou a nestrannosťou; áno, zachovával prikázania Božie a kráčaľ po cestách otca svojho.

KAPITOLA 4

Nefitskí odštiepenci spájajú sily s Lámánitmi a dobývajú krajinu Zarahemla – Porážky Nefitov prichádzajú pre ich zlovoľnosť – Cirkev upadá a ľud je slabý ako Lámániti. Okolo roku 38–30 pred Kr.

A STALO sa v päťdesiatom a štvrtom roku, že v cirkvi bolo mnoho rozkolov, a bol tiež svár medzi ľuďom, natoľko, že nastalo veľké krviprelievanie.

2 A vzbúrená časť bola zabitá a vyhnaná z krajiny a odišli ku kráľovi Lámánitov.

3 A stalo sa, že sa snažili o to, aby Lámánitov podnietili k vojne proti Nefitom; ale hľa, Lámániti sa nesmierne obávali, natoľko, že nechceli slová oných odštiepencov počúvať.

4 Ale stalo sa v päťdesiatom a šiestom roku vlády sudcov, že boli odštiepenci, ktorí prešli od Nefitov k Lámánitom; a tým sa podarilo spolu s tými ostatnými

podnietiť ich k hnevu proti Nefitom; a oni sa celý rok pripravovali na vojnu.

5 A v päťdesiatom a siedmom roku zišli proti Nefitom do vojny a započali dielo smrti; áno, natoľko, že v päťdesiatom a ôsmom roku vlády sudcov sa im podarilo získať vlastníctvo krajiny Zarahemla; áno, a tiež všetkých krajín až po krajinu, ktorá ležala blízko krajiny Hojnosti.

6 A Nefiti a vojská Moroniaove boli zahnané až do krajiny Hojnosti;

7 A tam sa proti Lámánitom opevnili, od západného mora až k východnému; pre Nefitu to bola jednodenná cesta pozdĺž hranice, ktorú opevnili a kde rozmiestnili vojská svoje, aby bránili svoju severnú vlasť.

8 A tak títo odštiepenci od Nefitov, s pomocou početného vojska Lámánitov, získali všetko vlastníctvo Nefitov, ktoré bolo v južnej krajine. A to všetko sa udialo v päťdesiatom a ôsmom a deviatom roku vlády sudcov.

9 A stalo sa v šesťdesiatom roku vlády sudcov, že sa Moroniaovi s jeho vojskami podarilo získať mnohé časti krajiny; áno, získali späť mnoho miest, ktoré padli do rúk Lámánitov.

10 A stalo sa v šesťdesiatom a prvom roku vlády sudcov, že sa im podarilo získať späť polovicu všetkého vlastníctva svojho.

11 Teraz, táto veľká strata Nefitov a oné veľké krviprelievania, ktoré bolo medzi nimi, by

nenastalo, keby nebolo ich zlovoľnosti a ich ohavnosti, ktorá bola medzi nimi; áno, a bola aj medzi tými, ktorí vyhlasovali, že patria k cirkvi Božej.

12 A bolo to pre pýchu ich srdca, pre ich nesmierne bohatstvo, áno, bolo to pre utláčanie chudobných, odopieranie ich potravy hladným, odopieranie ich šatstva nahým a bitie ich pokorných bratov do tváre, vysmievanie sa tomu, čo je posvätné, zapieranie ducha prorocstva a zjavenia, vraždenie, plienenie, klamanie, kradnutie, páchanie cudzoložstva, podnecovanie veľkých svárov a prebiehanie do krajiny Nefi medzi Lámánitov –

13 A pre túto svoju veľkú zlovoľnosť a svoje chvastanie sa vlastnou silou svojou boli ponechaní vlastnej sile svojej; takže sa im nedarilo, ale boli sužovaní a bití, a hnaní pred Lámánitmi, dokiaľ nestratili vlastníctvo takmer všetkých krajín svojich.

14 Ale hľa, Moronia kázal ľuďom mnoho vecí pre ich nepravosť, a tiež Nefi a Lechí, ktorí boli synmi Helamanovými, kázali ľuďom mnoho vecí, áno, a prorokovali im mnoho vecí o ich nepravostiach a o tom, čo by na nich mohlo prísť, ak nebudú činiť pokánie z hriechov svojich.

15 A stalo sa, že pokánie činili, a nakoľko činili pokánie, začalo sa im dariť.

16 Lebo keď Moronia videl, že činia pokánie, odvážil sa viesť ich z miesta na miesto a od mesta

k mestu, dokonca pokiaľ nezískali späť jednu polovicu majetku svojho a jednu polovicu všetkých krajín svojich.

17 A tak skončil šesťdesiaty a prvý rok vlády sudcov.

18 A stalo sa v šesťdesiatom a druhom roku vlády sudcov, že Moronia nemohol od Lámánitov získať žiadne ďalšie vlastníctvo.

19 Takže ustúpili od svojho zámeru získať zvyšok krajín svojich, lebo Lámániti boli tak početní, že sa stalo pre Nefitov nemožným získať nad nimi viac moci; takže Moronia zamestnával všetky vojská svoje udržíaním oných častí, ktoré dobyl.

20 A stalo sa, že Nefiti mali pre veľkosť počtu Lámánitov veľký strach, že budú porazení a pošliapaní, a zabití, a zničení.

21 Áno, začali sa rozpamätávať na proroctvá Almolve, a tiež na slová Mosiášove; a videli, že boli tvrdošijným ľuďom a že prikázania Božie pokladali za nič.

22 A že zmenili zákony Mosiášove a pošliapali ich nohami svojimi, teda to, čo mu Pán prikázal odovzdať ľuďom; a videli, že ich zákony boli skazené a že sa stali zlovoľným ľuďom, natoľko, že boli zlovoľní dokonca tak ako Lámániti.

23 A pre ich nepravosť začala cirkev upadať; a oni prestali veriť v ducha prorocstva a v ducha zjavenia; a súdy Božie im hľadeli do tváre.

24 A videli, že zoslabli, tak ako ich bratia Lámániti, a že Duch

Pánov ich už viac nezachováva; áno, stiahol sa od nich, pretože Duch Pánov neprebýva v chrámoch nesvätých –

25 Takže ich Pán prestal zázračnou a nesmiernou mocou svojou zachovávať, lebo upadli do stavu neviery a strašnej zlovoľnosti; a videli, že Lámániti sú omnoho početnejší než oni, a pokiaľ neprilnú k Pánovi, svojmu Bohu, musia nevyhnutne zahynúť.

26 Lebo hľa, videli, že sila Lámánitov je tak veľká ako ich sila, a to muž na muža. A tak upadli v tento veľký priestupok; áno, tak v období nemnohých rokov pre priestupok svoj zoslabli.

KAPITOLA 5

Nefi a Lechí sa venujú kázaniu – Ich mená ich vyzývajú k tomu, aby napodobňovali svojim životom svojich predchodcov – Kristus vykúpi tých, ktorí činia pokánie – Nefi a Lechí obracajú mnohých a sú uväznení, a obklopuje ich oheň – Oblak temnoty zatieni tristo ľudí – Zem sa trasie a hlas prikazuje ľuďom, aby činili pokánie – Nefi a Lechí hovoria s anjelmi a zástup je obklopený ohňom. Okolo roku 30 pred Kr.

A STALO sa, že v tom istom roku, hľa, Nefi odovzdal stolicu sudcovskú mužovi, ktorého meno bolo Cezoram.

2 Lebo, pretože ich zákony a ich vláda boli ustanovované hlasom ľudu a tí, ktorí si zvolili zlo, boli početnejší než tí, ktorí si zvolili

dobro, takže dozrievali ku skaze, lebo zákony sa stali skazenými.

3 Áno, a to nebolo všetko; boli ľuďom tvrdošijným, natoľko, že im nemohol vládnuť zákon ani spravodlivosť, ibaže by to bolo k ich zničeniu.

4 A stalo sa, že Nefi bol unavený ich nepravosťou; a vzdal sa stolice sudcovskej a vzal na seba kázať slovo Božie po celý zvyšok dní svojich, a tiež brat jeho Lechí po celý zvyšok dní svojich.

5 Lebo pamätali na slová, ktoré im hovoril ich otec Helaman. A toto sú slová, ktoré im hovoril:

6 Hľa, synovia moji, prajem si, aby ste pamätali na to, aby ste zachovávali prikázania Božie; a chcel by som, aby ste slová tieto oznamovali ľudu. Hľa, dal som vám mená našich prvých rodičov, ktorí prišli z krajiny Jeruzalem; a toto som učinil, aby ste si na nich spomenuli, keď si spomeniete na mená svoje; a keď si spomeniete na ne, môžete si spomenúť na ich skutky; a keď si spomeniete na ich skutky, môžete vedieť, ako je povedané, a tiež napísané, že boli dobré.

7 Takže, synovia moji, chcel by som, aby ste činili to, čo je dobré, aby sa o vás mohlo povedať, a tiež napísať, to, čo bolo povedané a napísané o nich.

8 A teraz, synovia moji, hľa, mám niečo viac, čo si od vás prajem, ktoré to prianie je, aby ste nečinili veci tieto, aby ste sa mohli chvastať, ale aby ste činili veci tieto, aby ste si pre seba uložili

poklad v nebi, áno, ktorý je večný a ktorý nepominie; áno, aby ste mohli mať onen drahocenný dar večného života, ktorý, ako máme dôvod domnievať sa, bol daný otcom našim.

9 Ó pamätajte, pamätajte, synovia moji, na slová, ktoré k ľudu svojmu hovoril kráľ Benjamín; áno, pamätajte, že niet inej cesty ani spôsobu, ktorým človek môže byť spasený, iba skrze zmiernu krv Ježiša Krista, ktorý príde; áno, pamätajte, že príde, aby vykúpil svet.

10 A pamätajte tiež na slová, ktoré Amulek hovoril Zezromovi v meste Ammonia; lebo hovoril mu, že Pán určite príde, aby vykúpil ľud svoj; ale že ich nepríde vykúpiť v ich hriechoch, ale vykúpiť ich z ich hriechov.

11 A má moc, ktorá mu bola daná od Otca, aby ich vykúpil z ich hriechov skrze pokánie; takže vyslal anjelov svojich, aby oznamovali zvesti o podmienkach pokánia, ktoré privádza k moci Vykupiteľa, k spáse ich duší.

12 A teraz, synovia moji, pamätajte, pamätajte, že na skale Vykupiteľa nášho, ktorý je Kristus, Syn Boží, musíte postaviť základ svoj; aby, keď diabol vyšle mocné vetry svoje, áno, šípy svoje vo víchrici, áno, až vás bude tlčiť všetko krupobitie jeho a mocná búrka jeho, to nebude mať nad vami žiadnu moc na to, aby vás stiahlo do priepasti biedy a nekonečnej bedy pre onú skalu, na ktorej ste postavení, ktorá je bezpečným základom,

základom, na ktorom ak ľudia stavajú, nemôžu padnúť.

13 A stalo sa, že toto boli slová, ktorými Helaman poučoval synov svojich; áno, učil ich mnohé veci, ktoré nie sú zapísané, a tiež mnohé veci, ktoré zapísané sú.

14 A oni na slová jeho pamätali; a preto vyšli, zachovávajúc prikázania Božie, aby učili slovo Božie medzi všetkým ľuďom Nefiho, počínajúc od mesta Hojnosti.

15 A odtiaľ do mesta Gid; a z mesta Gid do mesta Mulek;

16 A dokonca z jedného mesta do druhého, až prišli medzi všetok ľud Nefiho, ktorý bol v krajine južnej; a odtiaľ do krajiny Zarahemla, medzi Lámánitov.

17 A stalo sa, že kázali s veľkou mocou, natoľko, že zahanbili mnohých z oných odštiepencov, ktorí prešli od Nefitov, natoľko, že tí predstúpili a vyznali hriechy svoje, a boli pokrstení k pokániu, a ihneď sa vrátili k Nefitom, aby sa snažili napraviť príkoria, ktoré im učinili.

18 A stalo sa, že Nefi a Lechí kázali Lámánitom s tak veľkou mocou a právomocou, lebo im bola daná moc a právomoc, aby mohli hovoriť, a tiež im bolo dané, čo majú hovoriť –

19 Takže hovorili k veľkému úžasu Lámánitov, až ich presvedčili natoľko, že v krajine Zarahemla a v okolí bolo pokrstených osem tisíc Lámánitov k pokániu a boli presvedčení o zlovoľnosti tradícií otcov svojich.

20 A stalo sa, že Nefi a Lechí

pokračovali odtiaľ ďalej do krajiny Nefi.

21 A stalo sa, že boli zajatí vojskom Lámánitov a uvrhnutí do väzenia; áno, dokonca do toho istého väzenia, do ktorého služobníci Limhiho uvrhli Ammóna a bratov jeho.

22 A potom, čo boli uvrhnutí vo väzení mnoho dní bez jedla, hľa, oni vošli do väzenia, aby sa ich chopili, aby ich mohli zabiť.

23 A stalo sa, že Nefi a Lechí boli obklopení ako keby ohňom, dokonca natoľko, že oni sa na nich neodvážili vložiť ruky svoje zo strachu, aby neboli spálení. A predsa, Nefi a Lechí spálení neboli; a bolo to, ako keby stáli uprostred ohňa, a spálení neboli.

24 A keď videli, že sú obklopení stĺpom ohňa a že ich nespáľuje, ich srdcia sa naplnili odvahou.

25 Lebo videli, že sa Lámániti neodvažujú položiť na nich ruky svoje; ani sa neodvažujú prísť k nim bližšie, ale stoja, akoby onemeli od úžasu.

26 A stalo sa, že Nefi a Lechí predstúpili a začali k nim hovoriť, hovoriac: Nebojte sa, lebo hľa, je to Boh, kto vám ukázal túto podivuhodnú vec, ktorou vám je ukázané, že na nás nemôžete položiť ruky svoje, aby ste nás zabili.

27 A hľa, keď hovorili slová tieto, zem sa nesmierne otriasala a steny väzenia sa zatriasli, ako keby sa mali zrútiť k zemi; ale hľa, nepadli. A hľa, tí, ktorí boli vo väzení, boli Lámániti a Nefiti, ktorí boli odštiepenci.

28 A stalo sa, že boli zatienení oblakom temnoty a prišla na nich hrozivá a veľká bázeň.

29 A stalo sa, že prišiel hlas, akoby bol nad oblakom temnoty, hovoriac: Čiňte pokánie, čiňte pokánie a viac neusilujte o to, aby ste zničili služobníkov mojich, ktorých som vám poslal, aby vám oznamovali dobré zvesti.

30 A stalo sa, keď počuli hlas tento a uzreli, že to nebol hlas hromu, ani to nebol hlas veľkého burácavého hluku, ale hľa, bol to tichý hlas dokonalej miernosti, akoby to bol šepot, a prenikal až do vnútra duše –

31 A nehľadiac na miernosť toho hlasu, hľa, zem sa nesmierne otriasala a steny väzenia sa znova zachveli, akoby sa malo zrútiť k zemi; a hľa, oblak temnoty, ktorý ich zatienil, sa nerozplýval –

32 A hľa, hlas sa ozval znova, hovoriac: Čiňte pokánie, čiňte pokánie, lebo kráľovstvo nebeské je na dosah; a neusilujte viac o to, aby ste zničili služobníkov mojich. A stalo sa, že zem sa otriasla znova a steny sa zachveli.

33 A hlas prišiel znova, po tretí raz, a hovoril k nim podivuhodné slová, ktoré človek nemôže vysloviť; a steny sa zachveli znova a zem sa otriasala, akoby sa mala rozštiepiť vo dvoje.

34 A stalo sa, že Lámániti nemohli ujsť kvôli onému oblaku temnoty, ktorý ich zatienoval; áno, a tiež boli nehybní kvôli strachu, ktorý na nich prišiel.

35 Teraz, bol medzi nimi jeden,

ktorý bol rodom Nefita a ktorý kedysi patrila k cirkvi Božej, ale odštiepil sa od nej.

36 A stalo sa, že sa otočil, a hľa, skrze oblak temnoty uvidel tváre Nefiho a Lechiho; a hľa, žiarili nemsierne, dokonca ako tváre anjelov. A uzrel, že pozdvihli oči svoje k nebu; a stáli tam, ako keby hovorili alebo pozdvihovali hlas svoj k nejakej bytosti, ktorú uzreli.

37 A stalo sa, že tento muž zvolal k zástupu, aby sa otočili a pozreli sa. A hľa, bola im daná moc, takže sa otočili a pozreli sa; a uzreli tváre Nefiho a Lechiho.

38 A povedali tomu mužovi: Hľa, čo všetky veci tieto znamenajú a kto je to, s kým mužovia títo hovoria?

39 Teraz, oný muž sa volal Aminádáb. A Aminádáb im povedal: Oni hovoria s anjeli Božími.

40 A stalo sa, že mu Lámániti povedali: Čo máme urobiť, aby tento oblak temnoty mohol byť odstránený a nezatieňoval nás?

41 A Aminádáb im povedal: Musíte činiť pokánie a volať k onému hlasu, dokiaľ nebudete mať vieru v Krista, o ktorom vás poučoval Alma a Amulek, a Zezrom; a keď tak urobíte, oblak temnoty bude odstránený a nebude vás zatieňovať.

42 A stalo sa, že všetci začali volať k hlasu toho, ktorý otriasal zemou; áno, volali, dokiaľ sa oblak temnoty nerozplynul.

43 A stalo sa, že keď sa rozhládli dookola a videli, že sa oblak temnoty rozplynul a nezatieňuje ich,

hľa, videli, že sú obklopení, áno, každá duša, stúpom ohňa.

44 A Nefi a Lechi boli uprostred nich; áno, oni boli obklopení; áno, boli ako keby uprostred planúceho ohňa, avšak neublížil im, ani sa nezmočil stien väzenia; a boli naplnení onou radosťou, ktorá je nevysloviteľná a plná slávy.

45 A hľa, Svätý Duch Boží zostúpil z neba a vstúpil do ich srdc, a oni boli naplnení ako keby ohňom a mohli hovoriť podivuhodné slová.

46 A stalo sa, že k nim prišiel hlas, áno, príjemný hlas, akoby to bol šepot, hovoriac:

47 Pokoj, pokoj vám pre vieru vašu vo Vrucne Milovaného môjho, ktorý je od založenia sveta.

48 A teraz, keď to počuli, pozdvihli oči svoje, ako keby hľadeli, odkiaľ ten hlas prichádza; a hľa, uvideli nebesia otvorené; a anjeli zostúpili z neba a slúžili im.

49 A bolo tam okolo tristo duší, ktoré videli a počuli veci tieto; a bolo im povedané, aby išli a nedivili sa, ani nepochybovali.

50 A stalo sa, že išli a poučovali ľud, oznamujúc po všetkých okolitých krajoch všetky veci, ktoré počuli a videli, natoľko, že väčšiu časť Lámánitov presvedčili veľkostí dôkazov, ktoré obdržali.

51 A všetci tí, ktorí boli presvedčení, odložili vojnové zbrane svoje, a tiež nenávisť svoju a tradície otcov svojich.

52 A stalo sa, že odstúpili Nefitom krajiny vlastníctva svojho.

KAPITOLA 6

Spravodliví Lámániti kážu zlovoľným Nefitom – Obidvom národom sa v dobe mieru a hojnosti darí – Lucifer, pôvodca hriechu, podnecuje srdcia zlovoľných a Gadiantonových lupičov k vraždeniu a k zlovoľnosti – Lupiči preberajú vládu nad Nefitmi. Okolo roku 29–23 pred Kr.

A STALO sa, že keď šesťdesiaty a druhý rok vlády sudcov skončil, všetky veci tieto sa už stali a Lámániti sa stali, z väčšej časti, spravodlivým ľuďom, natoľko, že ich spravodlivosť prevyšovala, pre ich pevnosť a stálosť vo viere, spravodlivosť Nefitov.

2 Lebo hľa, bolo mnoho Nefitov, ktorí sa stali zatvrdnutými a zavovými, a značne zlovoľnými, natoľko, že odmietali slovo Božie a akékoľvek kázanie a prorokovanie, ktoré medzi nich prišlo.

3 A predsa, ľud cirkvi mal veľkú radosť z obrátenia Lámánitov, áno, z cirkvi Božej, ktorá bola medzi nimi založená. A priatelili sa jedni s druhými a radovali sa jedni s druhými, a mali veľkú radosť.

4 A stalo sa, že mnohí Lámániti zišli dole do krajiny Zarahemla a oznamovali ľuďu Nefitov spôsob obrátenia svojho, a nabádali ich k viere a k pokániu.

5 Áno, a mnohí kázali s nesmierne veľkou mocou a právomocou tak, že priviedli mnohých z nich do hlbín pokory, aby boli pokornými nasledovníkmi Boha a Baránka.

6 A stalo sa, že mnohí Lámániti išli do krajiny severnej; a tiež Nefi a Lechí išli do krajiny severnej, aby kázali ľuďu. A tak skončil šesťdesiaty a tretí rok.

7 A hľa, v celej krajine bol mier, natoľko, že Nefiti chodili do ktorejkoľvek časti krajiny chceli, či už medzi Nefitov alebo Lámánitov.

8 A stalo sa, že aj Lámániti chodili kdekoľvek chceli, či už to bolo medzi Lámánitmi alebo medzi Nefitmi; a tak mali jedni s druhými voľný spoločenský styk, aby kupovali a predávali, a dosahovali zisk podľa prania svojho.

9 A stalo sa, že nesmierne zbohatli, ako Lámániti, tak Nefiti; a mali nesmiernu hojnosť zlata a striebra, a všelijakých drahých kovov, ako v krajine na juhu, tak v krajine na severe.

10 Teraz, krajina na juhu sa nazývala Lechí a krajina na severe sa nazývala Mulek, čo bolo podľa syna Cidkiju; lebo Pán priviedol Muleka do krajiny na severe a Lechího do krajiny na juhu.

11 A hľa, v oboch týchto krajinách bolo všelijaké zlato a striebro, a drahé rudy všetkého druhu; a boli tam tiež zruční remeselníci, ktorí spracovávali všetky druhy rúd a čistili ich; a tak zbohatli.

12 Pestovali obilie v hojnosti, ako na severe, tak na juhu; a prekvitali nesmierne, ako na severe, tak na juhu. A množili sa a nesmierne v krajine silneli. A chovali mnoho stád a dobytky, áno, mnoho krmneho dobytky.

13 Hľa, ich ženy tvrdo pracovali a priadli, a zhotovovali všetlíké druhy látok, jemne tkaného plátna a látok všetlíkého druhu, aby odeli nahotu svoju. A tak uplynul šesťdesiaty a štvrtý rok v mieri.

14 A v šesťdesiatom a piatom roku mali tiež veľkú radosť a mier, áno, mnohé kázania a mnohé proctvá o tom, čo príde. A tak uplynul šesťdesiaty a piaty rok.

15 A stalo sa, že v šesťdesiatom a šiestom roku vlády sudcov, hľa, Cezoram bol neznámou rukou zavraždený, keď sedel na stoliči sudcovskej. A stalo sa v tom istom roku, že jeho syn, ktorý bol ustanovený ľuďom na jeho miesto, bol tiež zavraždený. A tak skončil šesťdesiaty a šiesty rok.

16 A na počiatku šesťdesiateho a siedmeho roku ľud znova začal nesmierne rásť k zlovoľnosti.

17 Lebo hľa, Pán im žehnal tak dlho bohatstvom sveta, že neboli podnecovaní k hnevu, k vojnám ani ku krviprelievaniu; takže začali srdcom svojím ľpieť na bohatstve svojom; áno, začali sa usilovať o to, aby dosiahli zisk, aby sa mohli povyšovať jeden nad druhého; takže začali páchať tajné vraždy a lupíť, a plieniť, aby mohli dosiahnuť zisk.

18 A teraz hľa, oní vrahovia a plienitelia boli onou tlupou, ktorú utvoril Kiškumen a Gadian-ton. A teraz, stalo sa, že v Gadian-tonovej tlupe boli mnohí, dokonca aj spomedzi Nefitov. Ale hľa, boli početnejší medzi zlovoľnejšou

časťou Lámánitov. A boli nazývaní Gadian-tonovými lupičmi a vrahmi.

19 A boli to oni, ktorí zavraždili hlavného sudcu Cezorama a syna jeho, zatiaľ čo boli na stoliči sudcovskej; a hľa, neboli nájdení.

20 A teraz, stalo sa, že keď Lámániti zistili, že medzi nimi sú lupiči, boli nesmierne zarmútení; a využili každý prostriedok vo svojej moci, aby ich vyhladili z tváre zeme.

21 Ale hľa, Satan podnecoval srdcia väčšej časti Nefitov natoľko, že sa pripojili k oným tlupám lupičov a vstúpili do ich zmlúv a ich prisah, že sa budú navzájom ochraňovať a zachovávať, nech už sa budú nachádzať v akýchkoľvek podmienkach, aby netrpeli za vraždenie svoje a plienenie svoje, a krádeže svoje.

22 A stalo sa, že mali znamenia svoje, áno, tajné znamenia svoje a tajné slová svoje; a to, aby mohli rozpoznať brata, ktorý vstúpil do zmluvy, aby, ak by brat jeho učinil akúkoľvek zlovoľnosť, mu brat jeho neublížil, ani tí, ktorí patrili k tlupe tejto a ktorí učinili zmluvu túto.

23 A tak mohli vraždiť a plieniť, a kradnúť, a páchať smilstvá, a všelijaké zlovoľnosti proti zákonom vlasti svojej, a tiež proti zákonom Boha svojho.

24 A keby niekto z tých, ktorí patrili k ich tlupe, odhalil svetu ich zlovoľnosť a ich ohavnosť, mal byť súdený, nie však podľa zákonov ich vlasti, ale podľa zákonov

ich zlovoľnosti, ktoré dal Gadian-ton a Kiškumen.

25 Teraz hľa, toto sú oné tajné prísahy a zmluvy, ktoré, ako Alma prikázal synovi svojmu, nemajú vyjsť do sveta, aby neboli prostriedkom k uvedeniu ľudu do záhuby.

26 Teraz hľa, oné tajné prísahy a zmluvy sa nedostali ku Gadian-tonovi zo záznamov, ktoré boli odovzdané Helamanovi; ale hľa, do srdca Gadiantona ich vložila tá istá bytosť, ktorá zviedla našich prvých rodičov, aby požili zo zakázaného ovocia –

27 Áno, ten istý, ktorý kul úklady s Kainom, že ak zavraždí brata svojho Ábela, nebude to svetu známe. A kul úklady s Kainom a nasledovníkmi jeho od onej doby aj naďalej.

28 A tiež je to ten istý, ktorý vložil do srdca ľudí, aby postavili vežu dostatočne vysokú na to, aby sa mohli dostať do neba. A bol to ten istý, ktorý zvädzal ľud, ktorý prišiel od onej veže do tejto krajiny; ktorý šíril diela temnoty a ohavností po celej tvári krajiny, až stiahol ľud do úplnej záhuby a do večného pekla.

29 Áno, je to ten istý, ktorý vložil do srdca Gadiantona, aby naďalej pokračoval v diele temnoty a tajného vraždenia; a činil to od počiatku človeka až do doby tejto.

30 A hľa, to je on, kto je pôvodcom všetkého hriechu. A hľa, pokračuje vo svojich dielach temnoty a tajného vraždenia, a odovzdáva

ich úklady a ich prísahy, a ich zmluvy, a ich plány strašnej zlovoľnosti z pokolenia na pokolenie podľa toho, ako sa mu darí získať vládu nad srdcami detí ľudských.

31 A teraz hľa, získal veľkú moc nad srdcami Nefitov; áno, natoľko, že sa stali nesmierne zlovoľnými; áno, väčšia časť z nich sa odvrátila od cesty spravodlivosti a nohami šliapali prikázania Božie, a obrátili sa k vlastným cestám svojim, a vystavali si modly zo zlata svojho a striebra svojho.

32 A stalo sa, že všetky tieto nepravosti k nim prišli v období nemnohých rokov natoľko, že väčšia časť z toho k nim prišla v šesťdesiatom a siedmom roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

33 A rástli v nepravostiach svojich aj v šesťdesiatom a ôsmom roku, k veľkému smútku a náreku spravodlivých.

34 A tak vidíme, že Nefiti začali upadať do neviery a rásť v zlovoľnosti a v ohavnostiach, zatiaľ čo Lámániti začali nesmierne rásť v poznaní Boha svojho; áno, začali zachovávať ustanovenia a prikázania jeho a kráčať pred ním v pravde a v bezúhonnosti.

35 A tak vidíme, že Duch Pána sa začal od Nefitov vzdalovať pre ich zlovoľnosť a tvrdosť ich srdca.

36 A tak vidíme, že Pán začal vylievať Ducha svojho na Lámánitov, pre ich poddajnosť a ochotu veriť v slová jeho.

37 A stalo sa, že Lámániti

prenasledovali tlupu lupičov Gadiantonových; a kázali slovo Božie medzi zlovoľnejšou časťou z nich, natoľko, že táto tlupa lupičov bola spomedzi Lámánitov úplne vyhladená.

38 A stalo sa, na druhej strane, že Nefiti ich protežovali a podporovali ich, počnúc tou zlovoľnejšou časťou z nich, až sa rozšírili po celej krajine Nefitov a zvedli väčšiu časť zo spravodlivých tak, že sa znížili k tomu, že uverili v ich diela a delili sa o ich koristi, a pripojili sa k nim v ich tajných vraždách a spolkoch.

39 A tak získali úplné vedenie vlády, natoľko, že nohami svojimi šliapali a bili, a driapali chudobných a miernych, a pokorných nasledovníkov Božích, a obracali sa k nim chrbtom.

40 A tak vidíme, že boli v strašnom stave a dozrievali k večnej skaze.

41 A stalo sa, že takto skončil šesťdesiaty a ôsmy rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

PROROCTVO NEFIHO, SYNA HELAMANOVHO – Boh hrozí ľudu Nefiho, že ich navštívi v hneve svojom k ich úplnému zničeniu, ak nebudú činiť pokánie zo zlovoľnosti svojej. Boh raní ľud Nefiho morom; ten činiť pokánie a obracia sa k nemu. Samuel, Lámánita, prorokuje Nefitom.

*Obsiahnuté v kapitolách 7 až 16
vrátane.*

KAPITOLA 7

Nefi je na severe zavrhnutý a vracia sa do Zarahemly – Modlí sa na svojej záhradnej veži, a potom volá k ľudu, aby činil pokánie, inak zahynie. Okolo roku 23–21 pred Kr.

HLA, teraz, stalo sa v šesťdesiatom a deviatom roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho, že Nefi, syn Helamanov, sa vrátil do krajiny Zarahemla z krajiny severnej.

2 Lebo bol medzi ľudom, ktorý bol v krajine severnej, a kázal im slovo Božie a prorokoval im mnohé veci;

3 A oni zavrhli všetky slová jeho, natoľko, že medzi nimi nemohol zostať, ale vrátil sa znova do rodnej krajiny svojej.

4 A vidiac ľud v stave tak strašnej zlovoľnosti, a oných Gadiantonových lupičov ako zaplňajú stolicu sudcovskú – uchvátiac moc a právomoc nad krajinou, odkladajúc prikázania Božie bocom a bez najmenšej spravodlivosti pred ním; nečiniac žiadnu spravodlivosť deťom ľudským;

5 Odsudzujúc spravodlivých pre ich spravodlivosť; nechávajúc vinných a zlovoľných nepotrestaných pre ich peniaze; a navyše boli udržiavaní na čele vlády, aby panovali a činili podľa vôle svojej, aby mohli dosiahnuť zisk a slávu sveta, a navyše, aby mohli jednoduchšie cudzoložiť a kraďnúť, a zabíjať, a činiť podľa vlastnej vôle svojej –

6 Teraz, táto veľká nepravosť

prišla medzi Nefitov v období nemnohých rokov; a keď to Nefi uzrel, srdce jeho sa mu v hrudi zovrelo zármutkom; a zvolal v mukách duše svojej:

7 Ó, kiež by som mohol prežiť dni svoje za dní, kedy otec môj Nefi na počiatku vyšiel z krajiny Jeruzalem, a kiež by som sa mohol radowať s ním v zaslúbenej krajine; vtedy sa s ľudom jeho dalo poľahky vychádzať, bol pevný v zachovávaní prikázaní Božích a pomalý v tom, aby bol vedený k čineniu neprávosti; a boli rýchli v tom, aby počúvali slová Pánove –

8 Áno, ak by dni moje mohli byť za oných dní, potom by duša moja mala radosť zo spravodlivosti bratov mojich.

9 Ale hľa, je mi dané, aby toto boli dni moje a aby duša moja bola naplnená zármutkom pre túto zlovoľnosť bratov mojich.

10 A hľa, teraz, stalo sa, že to bolo na veži, ktorá bola v záhrade Nefiho, ktorá bola pri ceste, ktorá viedla na hlavný trh, ktorý bol v meste Zarahemla; takže Nefi sa sklonil na veži, ktorá bola v záhrade jeho, veži, ktorá bola blízko záhradnej brány, okolo ktorej viedla cesta.

11 A stalo sa, že okolo išlo niekoľko mužov a uvideli Nefiho, ako na veži vylieva dušu svoju pred Bohom; a bežali a povedali ľudu, čo videli, a ľud sa schádzal v zástupoch, aby sa mohli dozvedieť príčinu tak veľkého žialenia nad zlovoľnosťou ľudí.

12 A teraz, keď Nefi vstal, uzrel zástupy ľudí, ktorí sa zhromaždili.

13 A stalo sa, že otvoril ústa svoje a povedal im: Hľa, prečo ste sa zhromaždili? Aby som vám mohol povedať o neprávostiach vašich?

14 Áno, lebo vystúpil som na vežu svoju, aby som mohol vyliať dušu svoju Bohu svojmu pre nesmierny zármutok v srdci svojom, ktorý je spôsobený neprávosťami vašimi!

15 A pre žialenie moje a nárek môj ste sa zhromaždili a divíte sa; áno, a veľmi sa potrebujete diviť; áno, mali by ste sa diviť, pretože ste sa poddali, a tak má diabol tak veľkú vládu nad srdcom vašim.

16 Áno, ako ste sa mohli podať lákaniu toho, ktorý sa snaží uvrhnúť dušu vašu do večnej biedy a nekončiacej bedy?

17 Ó, čiňte pokánie, čiňte pokánie! Prečo chcete zomrieť? Obráťte sa, obráťte sa k Pánovi, Bohu svojmu. Prečo vás opustil?

18 Je to preto, že ste zatvrdili srdcia svoje; áno, nechcete počúvať hlas dobrého pastiera; áno, popudili ste ho k hnevu proti sebe.

19 A hľa, namiesto toho, aby vás zhromaždil, ak nebudete činiť pokánie, hľa, rozptýli vás tak, že sa stanete potravou pre psov a divú zver.

20 Ó, ako ste mohli zabudnúť na Boha svojho priamo v oný deň, kedy vás oslobodil?

21 Ale hľa, je to preto, aby ste dosiahli zisk, aby vás ľudia chválili, áno, aby ste mohli získať zlato a striebro. A Ipeli ste srdcom

svojím na bohatstve a na márných veciach sveta tohto, pre ktoré vraždíte a plienite, a kradnete, a vydávate krivé svedectvo proti blížnemu svojmu, a činíte všelijaké nepravosti.

22 A pre túto príčinu na vás príde beda, ak nebudete činiť pokánie. Lebo ak nebudete činiť pokánie, hľa, toto veľké mesto, a tak isto aj všetky tie veľké mestá, ktoré sú okolo a ktoré sú v krajine vlastníctva nášho, budú odňaté, takže v nich nebudete mať žiadne miesto; lebo hľa, Pán vám nedá silu, tak ako to činil doteraz, aby ste odolali nepriateľom svojim.

23 Lebo hľa, tak hovorí Pán: Neukážem zlovoľným zo sily svojej, ani jedným, ani druhým, iba ak tým, ktorí činia pokánie z hriechov svojich a počúvajú slová moje. Teraz, takže, chcel by som, aby ste videli, bratia moji, že bude lepšie Lámánitom než vám, ak nebudete činiť pokánie.

24 Lebo hľa, sú spravodlivejší než vy, lebo nezhršli proti onému veľkému poznaniu, ktoré ste vy obdržali; takže Pán k nim bude milosrdný; áno, on predĺži ich dni a znásobí ich semeno, dokonca keď vy budete úplne zničení, ak nebudete činiť pokánie.

25 Áno, beda vám pre onú veľkú ohavnosť, ktorá prišla medzi vás; a vy ste sa k nej pripojili, áno, k onej tajnej tlupe, ktorú založil Gadianton!

26 Áno, beda príde na vás pre onú pýchu, ktorú ste strpeli, aby vstúpila do srdc vašich a ktorá vás

povýšila nad to, čo je dobré, pre nesmierne veľké bohatstvo vaše!

27 Áno, beda vám pre zlovoľnosť vašu a ohavnosť vašu!

28 A ak nebudete činiť pokánie, zahyniete; áno, dokonca aj krajiny vaše vám budú odňaté, a vy budete vyhladení z tváre zeme.

29 Hľa teraz, nehovorím sám zo seba, že veci tieto sa stanú, pretože to, že poznám veci tieto, nemám sám zo seba; ale hľa, ja viem, že veci tieto sú pravdivé, pretože mi ich oznámil Pán Boh, takže ja svedčím, že sa stanú.

KAPITOLA 8

Skazení sudcovia sa snažia popuďiť ľud proti Nefimu – Abrahám, Mojžiš, Zenoš, Zenók, Eziáš, Izaiáš, Jeremiáš, Lechí a Nefi, všetci svedčili o Kristovi – Nefi skrze inšpiráciu oznamuje zavraždenie hlavného sudcu. Okolo roku 23–21 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď Nefi hovoril slová tieto, hľa, boli tam mužovia, ktorí boli sudcami, ktorí tiež patrili k tajnej tlupe Gadiantonovej, a tí sa hnevali a volali proti nemu, hovoriac ľudu: Prečo sa tohto muža nechopíte a nepredvediete ho, aby mohol byť odsúdený podľa zločinu, ktorý učinil?

2 Prečo sa na tohto muža dívate a počúvate ho, ako hanobí ľud tento a zákon náš?

3 Lebo hľa, Nefi k nim hovoril o skazenosti ich zákona; áno, Nefi hovoril mnoho vecí, ktoré nemôžu byť napísané; a nehovoril

nič, čo by sa protivilo prikázaniam Božím.

4 A oní sudcovia sa na neho hnevávali, pretože k nim hovoril jasne o ich tajných dielach temnoty; a predsa, neodvažovali sa na neho položiť vlastné ruky svoje, lebo sa báli ľudu, aby nevolal proti nim.

5 Takže volali k ľudu, hovoriac: Prečo mužovi tomuto trpíte, aby nás hanobil? Lebo hľa, on odsudzuje celý ľud tento, až k záhube; áno, a tiež, že tieto veľké mestá naše nám budú odňaté, a tak v nich nebudeme mať žiadne miesto.

6 A teraz, my vieme, že to je nemožné, lebo hľa, my sme mocní, a mestá naše sú veľké, takže nepriatelia naši nemôžu nad nami mať žiadnu moc.

7 A stalo sa, že tak podnecovali ľud k hnevu proti Nefimu a vyvolávali medzi nimi sváry; lebo boli tam niektorí, ktorí zvolali: Nechajte muža toho tak, lebo je to muž dobrý, a oné veci, ktoré hovorí, sa určite stanú, ak nebudeme činiť pokánie;

8 Áno, hľa, prídu na nás všetky súdy, ktorými proti nám svedčil; lebo vieme, že nám spravodlivo svedčil o nepravostiach našich. A hľa, je ich veľa, a on rovnako dobre vie o všetkých veciach, ktoré nás postihnú, ako vie o nepravostiach našich;

9 Áno, a hľa, keby nebol prorokom, nemohol by o oných veciach svedčiť.

10 A stalo sa, že oným ľuďom, ktorí usilovali o to, aby Nefiho

zničili, strach zabránil, aby na neho vložili ruky; takže začal k nim znovu hovoriť, vidiac, že v očiach niekoľkých získal priazeň, natoľko, že ostatní mali strach.

11 Takže bol nútený hovoriť k nim viac, hovoriac: Hľa, bratia moji, či ste nečítali, že Boh dal jedinému mužovi, dokonca Mojžišovi, moc, aby udrel do vôd Červeného mora, a ony sa rozostúpili na jednu i na druhú stranu, natoľko, že Izraeliti, ktorí boli otcami našimi, prešli po suchej zemi, a nad vojskami Egyptanov sa vody uzavreli a pohltili ich?

12 A teraz hľa, ak Boh dal tomuto mužovi takú moc, prečo by ste sa teda mali medzi sebou hádať a hovoriť, že on mi nedal žiadnu moc, skrze ktorú môžem vedieť o súdoch, ktoré na vás prídu, ak nebudete činiť pokánie?

13 Ale hľa, vy nielenže popierate slová moje, ale vy popierate aj všetky slová, ktoré hovorili otcovia naši, a tiež slová, ktoré hovoril tento muž, Mojžiš, ktorému bola daná veľká moc, áno, slová, ktoré hovoril o príchode Mesiáša.

14 Áno, či nevydal svedectvo, že príde Syn Boží? A tak ako pozdvihol medeného hada v pustině, práve tak bude pozdvihnutý ten, ktorý príde.

15 A tak ako všetci, ktorí pozreli na oného hada, mali žiť, práve tak všetci, ktorí budú hľadiet na Syna Božieho s vierou, majú ducha skrúšeného, môžu žiť, dokonca životom, ktorý je večný.

16 A teraz hľa, nielen Mojžiš svedčil o veciach týchto, ale tiež všetci svätí proroci, od jeho dní až po dni Abrahámove.

17 Áno, a hľa, Abrahám videl príchod jeho a bol naplnený radosťou, a radoval sa.

18 Áno, a hľa, hovorím vám, nielen Abrahám vedel o veciach týchto, ale aj pred dňami Abrahámovými boli mnohí, ktorí boli povolani rádom Božím; áno, dokonca podľa rádu Syna jeho; a to, aby bolo ľudu ukázané mnoho tisíc rokov pred príchodom jeho, že dokonca vykúpenie príde k nim.

19 A teraz, chcel by som, aby ste vedeli, že aj odo dní Abrahámových bolo mnoho prorokov, ktorí o veciach týchto svedčili; áno, hľa, prorok Zenoš smelo svedčil; za čo bol zabitý.

20 A hľa, tiež Zenók, a tiež Eziáš, a tiež Izaiáš a Jeremiáš (Jeremiáš bol ten istý prorok, ktorý svedčil o zničení Jeruzalema), a teraz vieme, že Jeruzalem bol zničený podľa slov Jeremiášových. Ó, prečo by teda Syn Boží nemal prísť, podľa prorocstva jeho?

21 A teraz, budete spochybňovať to, že Jeruzalem bol zničený? Budete hovoriť, že synovia Cidkiju neboli zabití, všetci až na Muleka? Áno, a neviete snáď, že semeno Cidkijove je s nami a že bolo vyhnané z krajiny Jeruzalem? Ale hľa, to nie je všetko –

22 Otec náš Lechí bol vyhnaný z Jeruzalema, pretože svedčil o veciach týchto. Nefi tiež svedčil

o veciach týchto, a tiež takmer všetci otcovia naši, až do tejto doby; áno, svedčili o príchode Krista a očakávali jeho deň, a radovali sa z jeho dňa, ktorý príde.

23 A hľa, on je Boh a je s nimi, a ukázal sa im, že ním boli vykúpení; a oni mu vzdali slávu pre to, čo príde.

24 A teraz, pretože veci tieto viete a nemôžete ich poprieť, iba ak budete klamať, takže v tomto ste zhršli, lebo ste všetky veci tieto zavrhlí, aj napriek tak mnohým dôkazom, ktoré ste obdržali; áno, dokonca ste obdržali všetky veci, ako veci na nebi, tak všetky veci, ktoré sú na zemi, ako svedectvo o tom, že sú pravdivé.

25 Ale hľa, vy ste zavrhlí pravdu a vzbúrili ste sa proti svojmu svätému Bohu; a dokonca v dobe tejto, namiesto aby ste si ukládali poklady v nebi, kde sa nič neskazí a kam nemôže prísť nič, čo je nečisté, hromadíte si hnev pre deň súdu.

26 Áno, dokonca v tejto dobe dozrievate kvôli vraždám svojim a smilstvu svojmu, a zlovoľnosti svojej k večnej skaze; áno, a pokiaľ nebudete činiť pokánie, čoskoro na vás príde.

27 Áno, hľa, je teraz dokonca pri dverách vašich; áno, choďte k stoličnici sudcovskej a hľadajte; a hľa, váš sudca je zavraždený a leží v krvi svojej; a bol zavraždený bratom svojim, ktorý usiluje o to, aby usadol na stolicu sudcovskú.

28 A hľa, obaja patria k tajnej

tlupe vašej, ktorej pôvodcom je Gadianton a onen zlý, ktorý usiluje o to, aby zničil duše ľudské.

KAPITOLA 9

Poslovia nachádzajú pri sudcovskej stolici hlavného sudcu mŕtveho – Sú uväznení a neskôr prepustení – Nefi skrze inšpiráciu označuje Seantuma za vraha – Nefi je niektorými uznávaný za proroka. Okolo roku 23–21 pred Kr.

HĽA teraz, stalo sa, že keď Nefi hovoril slová tieto, niekoľko mužov, ktorí boli medzi nimi, bežalo k stolici sudcovskej; áno, dokonca išlo ich päť, a keď išli, povedali si medzi sebou:

2 HĽa, teraz celkom isto poznáme, či je muž tento prorokom a či mu Boh prikázal, aby nám prorokoval také podivuhodné veci. HĽa, my neveríme, že mu to prikázal; áno, neveríme, že je prorok; a predsa, ak je to, čo hovoril o hlavnom sudcovi pravda, že je mŕtvy, potom uveríme, že aj ostatné slová, ktoré hovoril, sú pravdivé.

3 A stalo sa, že bežali zo všetkých síl a prišli k stolici sudcovskej; a hĽa, hlavný sudca bol na zemi a ležal v krvi svojej.

4 A teraz hĽa, keď to uvideli, boli nesmierne užasnutí, natoľko, že padli k zemi; lebo predtým neverili slovám, ktoré Nefi hovoril o hlavnom sudcovi.

5 Ale teraz, keď uvideli, uverili a prišla na nich bázeň, že všetky tie súdy, o ktorých Nefi hovoril,

prídu na ľud; takže sa triasli a padli k zemi.

6 Teraz, ihneď potom, čo bol sudca zavraždený – a bol prebodnutý bratom svojim zahaleným do tajnosti, a ten utiekol, a služobníci bežali a oznamovali ľuďom, šíriac medzi nimi krik o vražde;

7 A hĽa, ľudia sa zhromaždili pri mieste stolice sudcovskej – a hĽa, k úžasu svojmu uvideli oných päť mužov, ktorí padli k zemi.

8 A teraz hĽa, oní ľudia nevedeli nič o zástupe, ktorý sa zhromaždil pri Nefiho záhrade; takže si medzi sebou povedali: Títo muži sú tí, ktorí zavraždili sudcu, a Boh ich udrel, a tak pred nami nemohli utiecť.

9 A stalo sa, že sa ich chopili a zviazali ich, a uvrhli ich do väzenia. A verejne bolo oznámené, že sudca bol zabitý a že vrahovia boli zajatí a uvrhnutí do väzenia.

10 A stalo sa, že napozajtre sa ľud zhromaždil, aby žiadal a postil sa na pohrebe veľkého hlavného sudcu, ktorý bol zabitý.

11 A tak tiež oní sudcovia, ktorí boli pri Nefiho záhrade a počuli slová jeho, sa tiež zhromaždili na pohrebe.

12 A stalo sa, že sa medzi ľuďom vypytovali, hovoriac: Kde sú oní piati, ktorí boli vyslaní, aby zistili, či je hlavný sudca mŕtvy? A oni odpovedali a hovorili: O týchto piatich, o ktorých hovoríte, že ste ich vyslali, nevieme; ale sú tu piati muži, ktorí sú onými vrahmi, ktorých sme uvrhli do väzenia.

13 A stalo sa, že sudcovia

požiadali, aby boli privedení; a boli privedení a hľa, boli to oní piati, ktorí boli vyslaní; a hľa, sudcovia sa ich vypytovali, aby sa dozvedeli o onej záležitosti, a oni im povedali všetko, čo učinili, hovoriac:

14 Bežali sme a prišli sme k miestu stolice sudcovskej, a keď sme uvideli všetky veci tak, ako Nefi svedčil, natoľko sme žasli, že sme padli k zemi; a keď sme sa spamätali zo svojho úžasu, hľa, oni nás uvrhli do väzenia.

15 Teraz, čo sa týka vraždy muža tohto, nevieme, kto to učinil; a len toľko vieme, že sme bežali a prišli sme tak, ako ste si priali, a hľa, on bol mŕtvy, podľa slov Nefiho.

16 A teraz, stalo sa, že sudcovia vysvetlili onú záležitosť ľudu a volali proti Nefimu, hovoriac: Hľa, my vieme, že tento Nefi sa musel s niekým dohodnúť, že zabije sudcu, a aby nám to potom mohol oznámiť, aby nás tak mohol obrátiť na vieru svoju, aby sa mohol vyvyšovať, že je veľký muž, vyvolený Bohom, a prorok.

17 A teraz hľa, my muža tohto odhalíme a on prizná vinu svoju a oznámi nám pravého vraha tohto sudcu.

18 A stalo sa, že oných päť bolo v deň pohrebu oslobodených. A predsa, pokarhali sudcov za slová, ktoré vyriekli proti Nefimu, a svárili sa s nimi jeden po druhom, natoľko, že ich zahanbili.

19 A predsa, spôsobili, že Nefi bol zajatý a spútaný, a privedený pred zástup, a začali ho rôznymi

spôsobmi vypočúvať, aby ho mohli prichytiť a aby ho mohli odsúdiť na smrť –

20 Hovoriac mu: Ty si spoluvinník; kto je ten muž, ktorý spáchal túto vraždu? Teraz nám povedz a priznaj vinu svoju; hovoriac: Hľa, tu sú peniaze; a tiež ti darujeme život tvoj, ak nám to povieš a priznáš sa k dohode, ktorú si s ním učinil.

21 Ale Nefi im hovoril: Ó vy blázni, vy srdca neobrezaného, vy slepí a vy tvrdošíjní ľudia, viete ako dlho vám Pán, váš Boh, bude trpieť, aby ste išli touto svojou cestou hriechu?

22 Ó, mali by ste začať kvíliť a žialiť pre oné veľké zničenie, ktoré vás v túto dobu očakáva, ak nebudete činiť pokánie.

23 Hľa, vy hovoríte, že som sa dohodovil s nejakým mužom, aby zavraždil Seezorama, hlavného sudcu nášho. Ale hľa, hovorím vám, že je to preto, že som vám svedčil, aby ste sa mohli dozvedieť o veci tejto; áno, dokonca ako svedectvo vám, že som vedel o zlovoľnosti a ohavnostiach, ktoré sú medzi vami.

24 A pretože som tak učinil, vy hovoríte, že som sa dohodovil s nejakým mužom, aby urobil vec túto; áno, pretože som vám ukázal toto znamenie, hneváte sa na mňa a snažíte sa o to, aby ste život môj zničili.

25 A teraz hľa, ukážem vám ďalšie znamenie a uvidím, či sa budete aj vo veci tejto snažiť o to, aby ste ma zničili.

26 Hľa, hovorím vám: Chodte do domu Seantuma, ktorý je bratom Seezoramovým, a povedzte mu –

27 Dohovoril sa s tebou Nefi, onen údajný prorok, ktorý prorokuje toľko zlého ohľadom ľudu tohto, a kvôli tomu si zavraždil Seezorama, ktorý je bratom tvojím?

28 A hľa, povie vám: Nie.

29 A vy mu poviete: Zavraždil si brata svojho?

30 A on bude stáť v strachu a nebude vedieť, čo povedať. A hľa, zaprie vám to; a bude činiť, ako keby bol užasnutý; a predsa, prehlási vám, že je nevinný.

31 Ale hľa, vy ho prehladáte a na cípe plášta jeho nájdete krv.

32 A keď to uvidíte, poviete: Odiaľ pochádza krv táto? Či snád' nevieme, že je to krv brata tvojho?

33 A potom sa roztrasie a bude bledý, dokonca ako keby na neho prišla smrť.

34 A potom poviete: Pre strach tento a bledosť túto, ktorá vstúpila do tváre tvojej, hľa, my vieme, že si vinný.

35 A potom na neho príde väčší strach; a potom sa vám prizná a nebude už zapierať, že vraždu túto učinil.

36 A potom vám povie, že ja, Nefi, neviem nič o záležitosti tejto, iba ak by mi to bolo dané mocou Božou. A potom poznáte, že som čestný muž a že som k vám poslaný od Boha.

37 A stalo sa, že išli a učinili presne tak, ako im Nefi povedal. A hľa, slová, ktoré hovoril, boli

pravdivé; lebo podľa oných slov zapieral; a podľa oných slov sa aj priznal.

38 A bol privedený, aby potvrdil, že skutočným vrahom je on sám, natoľko, že oných päť bolo prepustených na slobodu, a tiež Nefi bol prepustený.

39 A boli tam niektorí Nefiti, ktorí uverili v slová Nefiho; a boli tam tiež niektorí, ktorí uverili pre svedectvo oných piatich, lebo tí boli obrátení, zatiaľ čo boli vo väzení.

40 A teraz, medzi ľuďom boli niektorí, ktorí hovorili, že Nefi je prorok.

41 A boli tam iní, ktorí hovorili: Hľa, on je boh, lebo keby nebol bohom, nemohol by vedieť o veciach všetkých. Lebo hľa, hovoril nám o myšlienkach srdc našich, a tiež nám hovoril o iných veciach; a dokonca nás priviedol k poznaniu pravého vraha nášho hlavného sudcu.

KAPITOLA 10

Pán dáva Nefimu pečatiacu moc – Je obdarený mocou zväzovať a rozväzovať na zemi a na nebi – Prikazuje ľuďom, aby činili pokánie, inak zahynú – Duch ho prenáša od zástupu k zástupu. Okolo roku 21–20 pred Kr.

A STALO SA, že medzi ľuďmi povstal rozpor, natoľko, že sa rozdelili tak a onak a išli svojou cestou, zanechávajúc Nefiho samého, keď stál uprostred nich.

2 A stalo sa, že Nefi išiel svojou

cestou k svojmu vlastnému domu, premýšľajúc o veciach, ktoré mu Pán ukázal.

3 A stalo sa, ako tak premýšľal – súc veľmi sklúčený pre zlovoľnosť ľudu Nefitov, ich tajné diela temnoty a ich vraždenie, a ich plienenie, a všelijaké neprávosti – a stalo sa, že ako tak premýšľal v srdci svojom, hľa, prišiel k nemu hlas, hovoriac:

4 Požehnaný si, Nefi, pre veci tieto, ktoré si učinil; lebo uzrel som, ako si s neúnavnosťou oznamoval ľudu tomuto slovo, ktoré som ti dal. A nebál si sa ich a neusiloval si o vlastný život svoj, ale vyhľadával si vôľu moju a usiloval si sa dodržiavať prikázania moje.

5 A teraz, pretože si to činil s takou neúnavnosťou, hľa, budem ti žehnať naveky; a učiním ťa mocným v slove a v skutku, vo viere a v dielach; áno, dokonca tak, že všetky veci sa ti stanú podľa slova tvojho, lebo ty nepožiadáš o to, čo je proti vôli mojej.

6 Hľa, ty si Nefi a ja som Boh. Hľa, oznamujem ti v prítomnosti anjelov svojich, že budeš mať moc nad ľuďom týmto a podľa zlovoľnosti ľudu tohto postihneš krajinu hladom a morom, a skazou.

7 Hľa, dávam ti moc, že čokoľvek spečatíš na zemi, bude spečatené na nebi; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané na nebi; a tak budeš mať moc medzi ľuďom týmto.

8 A tak, ak povieš chrámu tomuto: Rozpukni sa na dvoje, bude to učinené.

9 A ak povieš hore tejto: Vrhni sa dole a buď rovná, bude to učinené.

10 A hľa, ak povieš, že Boh udrie ľud tento, stane sa.

11 A teraz hľa, prikazujem ti, aby si išiel a oznamoval ľudu tomuto, že tak hovorí Pán Boh, ktorý je Všemohúci: Pokiaľ nebudete činiť pokánie, budete bití, dokonca k zničeniu.

12 A hľa, teraz, stalo sa, že keď Pán povedal Nefimu slová tieto, zastavil sa a nešiel do vlastného domu svojho, ale vrátil sa k zástupom, ktoré boli rozptýlené po tvári krajiny, a začal im oznamovať slovo Pánove, ktoré mu bolo povedané, o ich zničení, ak nebudú činiť pokánie.

13 Teraz hľa, navzdory onému veľkému zázraku, ktorý Nefi učinil, keď im povedal o smrti hlavného sudcu, zatvrdili srdcia svoje a nepočúvali slová Pánove.

14 Takže im Nefi oznamoval slovo Pánove, hovoriac: Pokiaľ nebudete činiť pokánie, tak hovorí Pán, budete bití, dokonca k zničeniu.

15 A stalo sa, že keď im Nefi oznamoval slovo, hľa, stále zatvrdzovali srdcia svoje a nechceli slová jeho počúvať; takže ho hanobili a snažili sa položiť na neho ruky svoje, aby ho mohli uvrhnúť do väzenia.

16 Ale hľa, moc Božia bola s ním a oni ho nemohli chytiť, aby ho uvrhli do väzenia, lebo ho uchoopil Duch a odniesol ho preč z ich stredu.

17 A stalo sa, že tak chodil

v Duchu od zástupu k zástupu, oznamujúc slovo Božie, dokonca pokiaľ ho neoznámil im všetkým či ho nevyslal medzi všetkých ľudí.

18 A stalo sa, že nechceli slová jeho počúvať; a začali byť sváry, natoľko, že sa rozdelili proti sebe a začali sa navzájom zabíjať mečom.

19 A tak skončil sedemdesiaty a prvý rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

KAPITOLA 11

Nefi presviedča Pána, aby im vojnu nahradil hladom – Mnoho ľudí hynie – Činia pokánie a Nefi naliehavo žiada Pána o dážď – Nefi a Lechi obdržia mnoho zjavení – Gadiantonovi lupiči si v krajine upevňujú pozíciu. Okolo roku 20–6 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, v sedemdesiatom a druhom roku vlády sudcov, že sváry sa zväčšili natoľko, že po celej krajine boli vojny medzi celým ľudom Nefiho.

2 A bola to tajná tlupa lupičov, ktorá roznášala toto dielo skazy a zlovoľnosti. A táto vojna trvala celý tento rok; a trvala tiež v sedemdesiatom a treťom roku.

3 A stalo sa, že v tomto roku Nefi volal k Pánovi, hovoriac:

4 Ó Pane, nestrp, aby bol ľud tento zničený mečom; ale, ó Pane, nech je radšej v krajine hlad, aby ich podnietil k rozпамätaniu sa na Pána, ich Boha, a snáď budú činiť pokánie a obrátia sa k tebe.

5 A tak bolo učené podľa slov Nefiho. A v krajine bol veľký hlad, medzi celým ľudom Nefiho. A tak v sedemdesiatom a štvrtom roku hlad pokračoval a dielo skazy mečom ustalo, ale stalo sa ťažké hladom.

6 A toto dielo skazy pokračovalo aj v sedemdesiatom a piatom roku. Lebo zem bola postihnutá tak, že bola suchá a nevydala obilie v období obilia; a celá zem bol postihnutá, a to medzi Lámánitmi, rovnako ako medzi Nefitmi, takže boli bití tak, že v zlovoľnejších častiach krajiny hynuli po tisícoch.

7 A stalo sa, že ľudia videli, že čoskoro zahynú hladom, a začali sa rozпамätávať na Pána, svojho Boha; a začali sa rozпамätávať na slová Nefiho.

8 A ľudia začali prosiť hlavných sudcov svojich a vodcov svojich, aby Nefimu povedali: Hľa, my vieme, že si muž Boží, a takže volaj k Pánovi, nášmu Bohu, aby od nás odvrátil hlad tento, aby sa nenaplnili všetky slová, ktoré si hovoril o našom zničení.

9 A stalo sa, že sudcovia Nefimu povedali podľa slov, ktoré boli požadované. A stalo sa, že keď Nefi videl, že ľud činiť pokánie a pokoruje sa vo vrecovine, volal znova k Pánovi, hovoriac:

10 Ó Pane, hľa, ľud tento činiť pokánie; a odstránil spomedzi seba tlupu Gadiantonovu natoľko, že boli vyhubení a ukryli tajné plány svoje v zemi.

11 Teraz, ó Pane, pre túto ich

pokoru, keď by si odvrátil hnev svoj, a nech je hnev tvoj utíšený skazou oných zlovoľných ľudí, ktorých si už zničil.

12 Ó Pane, keď by si odvrátil hnev svoj, áno, prudký hnev svoj, a daj, aby mohol ustať hlad tento v krajine tejto.

13 Ó Pane, keď by si ma vypočul a dal, aby mohlo byť účinené podľa slov mojich, a zošli na tvár zeme dážď, aby mohla vydať ovocie svoje a obilie svoje v období obilia.

14 Ó Pane, ty si vypočul slová moje, keď som hovoril, nech je hlad, aby mor meča mohol ustať; a ja viem, že ty, dokonca v dobe tejto, počúvaš slová moje, lebo si hovoril: Ak bude ľud tento činiť pokánie, ušetřím ich.

15 Áno, ó Pane, a ty vidíš, že činili pokánie pre hlad a mor, a skazu, ktorá na nich prišla.

16 A teraz, ó Pane, keď by si odvrátil hnev svoj a znova vyskúšal, či ti budú slúžiť. A ak budú, ó Pane, môžeš im požehnať podľa slov svojich, ktoré si povedal.

17 A stalo sa, že v sedemdesiatom a šiestom roku Pán odvrátil hnev svoj od ľudu a dal, aby na zem spadol dážď, natoľko, že v období ovocia svojho priniesla ovocie svoje. A stalo sa, že v období obilia svojho priniesla obilie svoje.

18 A hľa, ľud sa radoval a oslavoval Boha a celá tvár krajiny bola naplnená radosťou; a už viac neusilovali o to, aby zničili Nefiho, ale vážili si ho ako veľkého

proroka a muža Božieho, majúceho veľkú moc a právomoc, danú mu od Boha.

19 A hľa, Lechí, brat jeho, nezaostával ani v najmenšom za ním čo sa týka vecí spravodlivosti.

20 A tak stalo sa, že ľudu Nefiho sa znova začalo v krajine dariť a začal stavať na pustých miestach svojich, a začal sa množiť a šíriť, dokonca až pokryli celú tvár krajiny, ako na severe, tak na juhu, od mora západného po more východné.

21 A stalo sa, že sedemdesiaty a šiesty rok skončil v mieri. A sedemdesiaty a siedmy rok začal v mieri; a cirkev sa rozšírila po tvári celej krajiny; a väčšia časť ľudu, ako Nefiti, tak Lámániti, patrila k cirkvi; a mali v krajine nesmierne veľký mier; a tak skončil sedemdesiaty a siedmy rok.

22 A mali mier aj v roku sedemdesiatom a ôsmom, až na niekoľko svárov ohľadom bodov náuky, ktoré boli urovnvané prorokmi.

23 A v sedemdesiatom a deviatom roku začal medzi nimi byť veľký rozbroj. Ale stalo sa, že Nefi a Lechí, a mnohí ich bratia, ktorí poznali pravé body náuky, majúce denne mnohé zjavenia, takže kázali ľudu natoľko, že v tom istom roku ich rozbroj ukončili.

24 A stalo sa, že v osemdesiatom roku vlády sudcov nad ľudom Nefiho tam bol istý počet odštiepencov od ľudu Nefiho, ktorí pred niekoľkými rokmi prešli k Lámánitom a vzali na seba meno Lámánitov, a tiež istý počet tých,

ktorí boli skutočnými potomkami Lámánitov, súc nimi podnecovaní k hnevu, čiže onými odštiepencami, takže započali vojnu s bratmi svojimi.

25 A páchali vraždy a plienili; a potom sa stiahli späť do hôr a do pustatiny, a na tajné miesta, ukrývajúc sa, takže nemohli byť nájdení, získavajúc denne ďalších k počtom svojim, pretože tam boli odštiepenci, ktorí prechádzali k nim.

26 A tak za čas, áno, dokonca v období nemnohých rokov, sa stali nesmierne veľkou tlupou lupičov; a vyhľadali všetky tajné plány Gadiantonove; a tak sa stali lupičmi Gadiantonovými.

27 Teraz hľa, títo lupiči spôsobovali veľkú spúšť, áno, dokonca veľkú skazu medzi ľudom Nefiho, a tiež medzi ľudom Lámánitov.

28 A stalo sa, že bolo nevyhnutné, aby bol tomuto dielu skazy učinенý koniec; takže vyslali vojsko silných mužov do pustatiny a do hôr, aby vyhľadali túto tlupu lupičov a zničili ich.

29 Ale hľa, stalo sa, že v tom istom roku boli zahnaní späť až do svojich vlastných krajín. A tak skončil osemdesiaty rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

30 A stalo sa na počiatku osemdesiateho a prvého roku, že znova vyšli proti tejto tlupe lupičov a mnoho ich zničili; a oni tiež boli navštívení veľkým zničením.

31 A boli znova nútení vrátiť sa z pustatiny a z hôr do vlastných krajín svojich pre nesmiernu

veľkosť počtu oných lupičov, ktorí zaplavili hory a pustatinu.

32 A stalo sa, že tak skončil tento rok. A lupičov stále pribúdalo a zosilneli natoľko, že vzdorovali všetkým vojskám Nefitov, a tiež Lámánitov; a spôsobili, že na ľud po celej tvári krajiny prišiel veľký strach.

33 Áno, lebo oni navštevovali mnohé časti krajiny a spôsobovali im veľkú skazu; áno, a mnohých zabíjali a iných odvádzali ako zajatcov do pustatiny, áno, a hlavne ich ženy a ich deti.

34 Teraz, toto veľké zlo, ktoré prišlo na ľudí pre ich nepravosť, ich podnecovalo znova sa rozpačovať na Pána, svojho Boha.

35 A tak skončil osemdesiaty a prvý rok vlády sudcov.

36 A v osemdesiatom a druhom roku znova začali zabúdať na Pána, svojho Boha. A v osemdesiatom a treťom roku začali silno rásť v nepravosti. A v osemdesiatom a štvrtom roku nenapravili cesty svoje.

37 A stalo sa v osemdesiatom a piatom roku, že rástli silnejšie a silnejšie v pýche svojej a v zlovoľnosti svojej; a tak znova dozrievali ku skaze.

38 A tak skončil osemdesiaty a piaty rok.

KAPITOLA 12

Ludia sú nestáli a pochabí, a rýchli v tom, aby činili zlo – Pán trestá svoj ľud – Ničota ľudí je porovnávaná

s mocou Božou – V deň súdu ľudia získajú nekonečný život, alebo nekonečné zatratenie. Okolo roku 6 pred Kr.

A TAK môžeme uzrieť, aké falošné sú deti ľudské, a tiež, aké vrtkavé je ich srdce; áno, môžeme vidieť, že Pán v nekonečnej dobrotivosti svojej žehná a činí dobre tým, ktorí v neho vkladajú dôveru.

2 Áno, a môžeme vidieť, že práve v dobe, kedy činí dobre ľudu svojmu, áno, v raste ich polí, ich stád a ich dobytká, a v zlate a v striebre, a vo všelijakých drahocenných veciach všetkého druhu a spôsobu; zachovávajúc ich život a vyslobodzujúc ich z rúk ich nepriateľov; obmäkčiac srdcia ich nepriateľov, aby im nevyhlasovali vojny; áno, a jednoducho, činiac všetko pre blaho a šťastie ľudu svojho; áno, vtedy je tá doba, kedy zatvrdzujú srdcia svoje a zabúdajú na Pána, svojho Boha, a šliapu Svätého nohami svojimi – áno, a to pre pohodlie svoje a nesmierne veľký blahobyť svoj.

3 A tak vidíme, že pokiaľ Pán netrestá ľud svoj mnohými strastami, áno, pokiaľ ho nenavštevuje smrťou a hrôzou, a hladom, a všelijakým morom, oni si na neho nespomenú.

4 Ó, aké pochabé a aké márnivé, a aké zlé, a diabolské, a aké rýchle v tom, aby činili neprávosti, a aké pomalé v tom, aby činili dobro, sú deti ľudské; áno, aké rýchle v tom, aby počúvali slová oného zlého a aby ľpeli srdcami svojimi na márných veciach sveta!

5 Áno, aké rýchle v tom, aby sa povyšovali v pýche; áno, aké rýchle v tom, aby sa vychvaľovali a činili všelijaké druhy toho, čo je neprávosť; a aké pomalé sú v tom, aby sa rozpamätali na Pána, svojho Boha, a naklonili ucho radám jeho, áno, aké pomalé v tom, aby kráčali po cestách múdrosti!

6 Hľa, neprajú si, aby nad nimi Pán, ich Boh, ktorý ich stvoril, panoval a vládol; aj napriek veľkej dobrotivosti jeho a milosrdenstvu jeho voči nim pokladajú rady jeho za nič a nechcú, aby bol ich sprievodcom.

7 Ó, aká veľká je ničota detí ľudských; áno, dokonca sú menej než prach zeme.

8 Lebo hľa, prach zeme sa pohybuje sem a tam a rozpadá sa na príkaz nášho veľkého a večného Boha.

9 Áno, hľa, hlasom jeho sa vrchy a hory trasú a chvejú.

10 A mocou hlasu jeho sa triedia a vyrovnávajú, áno, dokonca ako údolie.

11 Áno, mocou hlasu jeho sa celá zem otriasa;

12 Áno, mocou hlasu jeho sa základy kývajú, až do samého stredu.

13 Áno, a ak povie zemi – Pohni sa – pohne sa.

14 Áno, ak povie zemi – Choď pospiatky, aby predĺžila deň o mnoho hodín – stane sa;

15 A tak podľa slova jeho ide zem pospiatky a človeku sa zdá, že slnko sa zastavilo; áno, a hľa, je

tomu tak; lebo určite to, čo sa pohybuje je zem, a nie slnko.

16 A hľa, tiež, ak povie vodám veľkej hĺbiny – Vyschnite – stane sa.

17 Hľa, ak povie hore tejto – Pozdvihni sa a prejdi, a padni na oné mesto, aby bolo pochované – hľa, stane sa.

18 A hľa, ak človek ukryje poklad v zemi a Pán povie – Buď prekliaty pre nepravosť toho, ktorý ho ukryl – hľa, bude prekliaty.

19 A ak Pán povie – Buď prekliaty, aby ťa od tejto doby naďalej a naveky nikto nenašiel – hľa, nikto ho od tejto doby naďalej a naveky nezíska.

20 A hľa, ak Pán povie človeku – Pre nepravosti svoje buď prekliaty naveky – stane sa.

21 A ak Pán povie – Pre nepravosti svoje buď odrezaný z prítomnosti mojej – on spôsobí, aby tomu tak bolo.

22 A beda tomu, komu to povie, lebo tak sa stane tomu, kto bude činiť nepravosť, a nemôže byť spasený; takže, preto, aby ľudia mohli byť spasení, bolo hlásané pokánie.

23 Takže, požehnaní sú tí, ktorí budú činiť pokánie a budú počúvať hlas Pána, svojho Boha; lebo to sú tí, ktorí budú spasení.

24 A kiež Boh vo veľkej plnosti svojej dá, aby ľudia mohli byť privedení k pokániu a k dobrým skutkom, aby mohli byť znovuzriadení k milosti za milosťou, podľa skutkov svojich.

25 A ja by som si prial, aby mohli

byť spasení všetci ľudia. Ale čítame, že v oný veľký a posledný deň budú niektorí, ktorí budú vyvrhnutí, áno, ktorí budú zavrnutí z prítomnosti Pánovej;

26 Áno, ktorí budú vydaní stavu nekonečnej biedy, naplňajúc slová, ktoré hovoria: Tí, ktorí činili dobro, budú mať večný život; a tí, ktorí činili zlo, budú mať večné zatratenie. A tak tomu je. Amen.

Prorocstvo Samuela, Lámánitu, Nefitom

*Obsiahnuté v kapitolách 13 až 15
vrátane.*

KAPITOLA 13

Samuel Lámánita prorokuje zničenie Nefitov, pokiaľ nebudú činiť pokánie – Oni a ich bohatstvo sú prekliati – Odmietajú a kameňujú prorokov, sú obklopení démonmi a usilujú o šťastie v konaní nepravosti. Okolo roku 6 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa v osemdesiatom a šiestom roku, že Nefiti naďalej zotrúvali v zlovoľnosti, áno, vo veľkej zlovoľnosti, zatiaľ čo Lámániti sa snažili prísne zachovávať prikázania Božie podľa zákona Mojžišovho.

2 A stalo sa, že v tomto roku prišiel do krajiny Zarahemla istý Samuel, Lámánita, a začal ľuďom kázať. A stalo sa, že mnoho dní kázal ľuďom pokánie, a oni ho

vyvrhli a on bol pripravený vrátiť sa do vlastnej krajiny svojej.

3 Ale hľa, prišiel k nemu hlas Pána, aby sa znova vrátil a prorokoval ľudu všetky veci, ktoré mu prídu do srdca.

4 A stalo sa, že nestrpeli, aby vstúpil do mesta; takže išiel a vystúpil na hradby jeho, a vzťahol ruku svoju, a volal silným hlasom, a prorokoval ľudu všetky veci, ktoré mu Pán vložil do srdca.

5 A povedal im: Hľa, ja, Samuel, Lámánita, hovorím slová Pánove, ktoré mi vkladá do srdca; a hľa, vložil mi do srdca, aby som ľudu tomuto povedal, že nad ľuďom týmto visí meč spravodlivosti; a neuplynú ani štyristo rokov a meč spravodlivosti dopadne na ľud tento.

6 Áno, ťažké zničenie čaká ľud tento a určite na ľud tento prichádza a ľud tento nemôže spasíť nič, iba ak pokánie a viera v Pána Ježiša Krista, ktorý určite príde na svet a vytrpí mnohé veci, a bude pre ľud svoj zabitý.

7 A hľa, anjel Pánov mi to oznámil a priniesol duši mojej radostné zvesti. A hľa, bol som k vám poslaný, aby som vám to tiež oznámil, aby ste mohli mať radostné zvesti; ale hľa, vy ste ma nechceli prijať.

8 Takže, tak hovorí Pán: Pre tvrdosť srdca ľudu Nefitov, pokiaľ nebudú činiť pokánie, odnímam im slovo svoje a odnímam im Ducha svojho, a nebudem ich ďalej trpieť, a obrátim srdcia ich bratov proti nim.

9 A neuplynú ani štyristo rokov

a ja dám, aby boli bití; áno, navštívim ich mečom a hladom, a morom.

10 Áno, navštívim ich v prudkom hneve svojom a vo štvrtom pokolení nepriateľov vašich budú žiť tí, ktorí uvidia úplné zničenie vaše; a to sa určite stane, ak nebudete činiť pokánie, hovorí Pán; a tí zo štvrtého pokolenia prinesú zničenie vaše.

11 Ale ak budete činiť pokánie a vrátite sa k Pánovi, svojmu Bohu, odvrátim hnev svoj, hovorí Pán; áno, tak hovorí Pán, požehnaní sú tí, ktorí budú činiť pokánie a obrátia sa ku mne, ale beda tomu, kto pokánie nečiní.

12 Áno, beda tomuto veľkému mestu Zarahemla; lebo hľa, vďaka tým, ktorí sú spravodliví, je chránené; áno, beda tomuto mestu veľkému, lebo vidím, hovorí Pán, že sú mnohí, áno, dokonca väčšia časť tohto mesta veľkého, ktorí budú proti mne zatvrdzovať srdcia svoje, hovorí Pán.

13 Ale požehnaní sú tí, ktorí budú činiť pokánie, lebo tých ušetším. Ale hľa, keby nebolo spravodlivých, ktorí sú v tomto meste veľkom, hľa, spôsobil by som, aby z neba zostúpil oheň a zničil ho.

14 Ale hľa, je to kvôli spravodlivým, že je ušetrené. Lebo hľa, prichádza čas, hovorí Pán, kedy vyvrhnete spravodlivých spomedzi seba, potom budete zrelí k zničeniu; áno, beda tomuto mestu veľkému pre zlovoľnosť a ohavnosť, ktoré sú v ňom.

15 Áno, a beda buď mestu

Gideon, pre zlovoľnosť a ohavnosť, ktoré sú v ňom.

16 Áno, a beda všetkým mestám, ktoré sú v okolitej krajine, ktoré sú vo vlastníctve Nefitov, pre zlovoľnosť a ohavnosť, ktoré sú v nich.

17 A hľa, na túto krajinu príde prekliatie, hovorí Pán mocnosť, kvôli ľuďom, ktorí sú v krajine, áno, pre ich zlovoľnosť a ich ohavnosť.

18 A stane sa, hovorí Pán mocnosť, áno, náš veľký a pravý Boh, že ten, kto ukryje poklady v zemi, pre veľké prekliatie krajiny ich už viac nenájde, iba ak by to bol človek spravodlivý a ukryl ich Pánovi.

19 Lebo prajem si, hovorí Pán, aby poklady svoje ukrývali vo mne; a prekliati budú tí, ktorí poklady svoje neukrývajú vo mne; lebo žiadny neukrýva poklady svoje vo mne, iba ak spravodlivý; a ten, kto neukrýva poklady svoje vo mne, je prekliaty, a tiež oný poklad, a žiadny ho pre prekliatie krajiny nevykúpi späť.

20 A príde deň, kedy poklady svoje ukryjú, pretože srdcami svojimi lipnú na bohatstve; a pretože srdcami svojimi lipnú na bohatstve, a ukryjú poklady svoje, keď budú utekať pred nepriateľmi svojimi; pretože ich neukryjú vo mne, prekliati budú, a tiež ich poklady; a v onen deň budú bití, hovorí Pán.

21 Uzrite, ľudia tohto mesta veľkého, a počúvajte slová moje; áno, počúvajte slová, ktoré hovorí Pán; lebo hľa, on hovorí, že

ste prekliati pre bohatstvo svoje, a tiež bohatstvo vaše je prekliate, pretože na ňom ľpiete srdcom svojím a nepočúvali ste slová toho, ktorý vám ho dal.

22 Nepamätáte na Pána, svojho Boha, v tých veciach, v ktorých vám požehnal, ale na bohatstvo svoje pamätáte vždy, ale nie preto, aby ste zaň poďakovali Pánovi, svojmu Bohu; áno, srdcia vaše nie sú priťahované k Pánovi, ale nadávajú sa pýchou, až k vychvalovaniu a k veľkej nadutosti, závidia, rozbrojom, zlobe, prenasledovaniu a k vraždám, a k všelijakým nepravostiam.

23 Z tohto dôvodu Pán Boh spôsobil, aby na krajinu túto prišlo prekliatie, a tiež na bohatstvo vaše, a to pre nepravosti vaše.

24 Áno, beda ľudu tomuto pre túto dobu, ktorá nadišla, kedy vyvrhujete prorokov a vysmievate sa im, a hádzate po nich kameňmi, a zabíjate ich, a činíte im všelijaké nepravosti, dokonca ako činili tí za stara.

25 A teraz, keď hovoríte, vy hovoríte: Keby dni naše boli za dni našich dávnych otcov, neboli by sme zabíjali prorokov; neboli by sme ich kameňovali a vyvrhovali ich.

26 Hľa, vy ste horší ako oni; lebo akože žije Pán, ak medzi vás príde prorok a oznamuje vám slovo Pánove, ktoré dosvedčuje hriechy vaše a nepravosti vaše, hneváte sa na neho a vyvrhujete ho a hľadáte všelijaké spôsoby, aby ste ho zničili; áno, poviete, že je falošným

prorokom a že je hriešnikom, a od diabla, pretože svedčí, že skutky vaše sú zlé.

27 Ale hľa, ak medzi vás príde nejaký človek a povie: Čiňte toto a niet žiadnej neprávosti; čiňte tamto a nebudete trpieť; áno, povie: Kráčajte podľa pýchy vlastného srdca svojho; áno, kráčajte podľa pýchy očí svojich a čiňte čokoľvek, čo si srdce vaše praje – a ak medzi vás príde nejaký človek a povie toto, prijmete ho a povie, že on je prorok.

28 Áno, budete ho pozdvíhať a budete mu dávať z majetku svojho; budete mu dávať zo zlata svojho a zo striebra svojho a budete ho odievať drahocenným šatom; a pretože vám hovorí lichotivé slová a hovorí, že všetko je dobré, potom na ňom nenájdete chybu.

29 Ó ty zlovoľné a zvrátené pokolenie; ty zatvrdnutý a tvrdošijný ľud, ako dlho si budete myslieť, že vás Pán bude trpieť? Áno, ako dlho budete trpieť, aby ste boli vedení pochabými a slepými vodcami? Áno, ako dlho si budete radšej voliť temnotu než svetlo?

30 Áno, hľa, hnev Pánov už proti vám vzplanul; hľa, prekliat krajinu pre nepravosť vašu.

31 A hľa, príde čas, kedy prekláje bohatstvá vaše, takže sa stanú klzkými, takže ich nebudete môcť udržať; a v dňoch chudoby svojej si ich nebudete môcť ponechať.

32 A v dňoch chudoby svojej budete volať k Pánovi; a márne

budete volať, lebo spustošenie vaše už na vás prišlo a zničenie vaše je isté; a potom budete v oný deň plakať a kvíliť, hovorí Pán mocnosť. A potom budete lamentovať a povie:te:

33 Ó, kiež by som činil pokánie a nezabíjal prorokov, a nekameňoval ich, a nevyvrhoval ich. Áno, v oný deň povie:te: Ó, kiež by sme pamätali na Pána, svojho Boha, v ten deň, kedy nám dal bohatstvo naše, a potom by sa nestalo klzkým, aby sme oň prišli; lebo hľa, bohatstvo naše od nás odišlo.

34 Hľa, tu položíme nástroj a napolozajte je preč; a hľa, meče naše nám boli odňaté v ten deň, kedy sme ich hľadali do boja.

35 Áno, ukryli sme poklady svoje a oni nám pre prekliatie krajiny vykľzli.

36 Ó, kiež by sme činili pokánie v ten deň, kedy k nám prišlo slovo Pánove; lebo hľa, krajina je prekliata a všetky veci sa stali klzkými a my ich nemôžeme udržať.

37 Hľa, sme obklopení démonmi, áno, sme obklúčení anjelmi toho, ktorý sa snaží o to, aby zničil dušu našu. Hľa, neprávosti naše sú veľké. Ó Pane, nemôžeš od nás odvrátiť hnev svoj? A takáto bude reč vaša v oných dňoch.

38 Ale hľa, vaše dni skúšky pominuli; odkladali ste deň spásy svojej, až je naveky príliš neskoro a zničenie vaše je isté; áno, lebo ste po všetky dni života svojho usilovali o to, čo ste nemohli získať; a usilovali ste o šťastie v konaní neprávosti, čo sa protiví

povahe onej spravodlivosti, ktorá je vo veľkom a Večnom vládcovi našom.

39 Ó vy ľudia krajiny tejto, kiez by ste vypočuli slová moje! A ja sa modlím, aby bol hnev Pána odvrátený od vás a aby ste činili pokánie a boli spasení.

KAPITOLA 14

Samuel predpovedá svetlo počas noci a novú hviezdu pri Kristovom narodení – Kristus vykupuje ľudí z časnej a duchovnej smrti – Znameniami jeho smrti sú tri dni temnoty, pukanie skál a veľký rozruch prírody. Okolo roku 6 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že Samuel, Lámánita, prorokoval omnoho viac vecí, ktoré nemôžu byť napísané.

2 A hľa, hovoril im: Hľa, dávam vám znamenie; lebo prejde ešte päť rokov a hľa, potom príde Syn Boží, aby vykúpil všetkých tých, ktorí budú veriť v meno jeho.

3 A hľa, toto vám dám ako znamenie doby príchodu jeho; lebo hľa, na nebi budú veľké svetlá, natoľko, že onej noci pred príchodom jeho nebude žiadna tma, natoľko, že človeku sa bude zdať, ako keby bol deň.

4 Takže bude jeden deň a noc a deň, ako keby to bol jediný deň a nebolo by žiadnej noci; a to bude pre vás znamením; lebo budú vedieť o východe slnka, a tiež o jeho západe; takže budú s istotou vedieť, že to sú dva dni a noc; a predsa tejto noci sa

nezotmie; a to bude onú noc pred jeho narodením.

5 A hľa, povstane nová hviezda, taká, akú ste nikdy nevideli; a to tiež bude pre vás znamením.

6 A hľa, to nie je všetko, na nebi bude mnoho znamení a divov.

7 A stane sa, že vy všetci užasnete a budete sa diviť natoľko, že padnete k zemi.

8 A stane sa, že ktokoľvek bude veriť v Syna Božieho, ten bude mať život večný.

9 A hľa, takto mi Pán prikázal, prostredníctvom anjela svojho, aby som k vám prišiel a povedal vám vec túto; áno, prikázal, aby som vám prorokoval veci tieto; áno, hovoril mi: Volaj k ľudu tomuto, čiňte pokánie a pripravujte cestu Pána.

10 A teraz, pretože som Lámánita a hovoril som k vám slová, ktoré mi Pán prikázal, a pretože sú tvrdé voči vám, hneváte sa na mňa a snažíte sa o to, aby ste ma zničili a vyvrhli spomedzi vás.

11 A budete počuť slová moje, lebo s týmto zámerom som vystúpil na hradby tohto mesta, aby ste mohli počuť a dozvedieť sa o súdoch Božích, ktoré na vás čakajú pre neprávosti vaše, a tiež aby ste sa mohli dozvedieť podmienky pokánia;

12 A tiež, aby ste sa mohli dozvedieť o príchode Ježiša Krista, Syna Božieho, Otca neba a zeme, Stvoriteľa všetkých vecí od počiatku; a aby ste sa mohli dozvedieť o znameniach príchodu

jeho preto, aby ste mohli uveriť v meno jeho.

13 A ak uveríte v meno jeho, budete činiť pokánie zo všetkých hriechov svojich, aby ste tak mohli mať ich odpustenie skrze zásluhy jeho.

14 A hľa, znova, ďalšie znamenie vám dávam, áno, znamenie smrti jeho.

15 Lebo hľa, celkom isto musí zomrieť, aby mohla prísť spása; áno, a jemu prináleží a je nevyhnutné, aby zomrel, aby uskutočnil vzkriesenie mŕtvych, aby tak ľudia mohli byť privedení do prítomnosti Pána.

16 Áno, hľa, táto smrť uskutočňuje vzkriesenie a vykupuje celé ľudstvo z prvej smrti – onej duchovnej smrti; lebo celé ľudstvo, pádom Adama odrezané z prítomnosti Pána, je považované za mŕtve, ako vo veciach časných, tak vo veciach duchovných.

17 Ale hľa, vzkriesenie Krista vykupuje ľudstvo, áno, dokonca celé ľudstvo, a privádza ich späť do prítomnosti Pána.

18 Áno, a naplňa podmienky pokánia, takže ktokoľvek činí pokánie, ten nie je vyfatý a uvrhnutý do ohňa; ale ktokoľvek pokánie nečiní, je vyfatý a uvrhnutý do ohňa; a prichádza na nich opäť duchovná smrť, áno, druhá smrť, lebo sú znova odrezaní čo do vecí týkajúcich sa spravodlivosti.

19 Takže čiňte pokánie, čiňte pokánie, aby ste, poznajúc veci tieto a nečiniač ich, nestrpeli, že prídete

k odsúdeniu a budete privedení k tejto druhej smrti.

20 Ale hľa, ako som vám povedal o ďalšom znamení, znamení smrti jeho, hľa, v onen deň, kedy vytrpí smrť, bude slnko zatemnené a odmietne vám vydať svetlo svoje; a tiež mesiac a hviezdy; a na tvári krajiny tejto nebude žiadne svetlo, dokonca od doby, kedy vytrpí smrť, po dobu troch dní, až do doby, kedy opäť vstane z mŕtvych.

21 Áno, v dobe, kedy vypustí ducha, bude hrmenie a blýskanie po dobu mnohých hodín a zem sa bude triasť a chvieť; a skaly, ktoré sú na tvári tejto zeme, ktoré sú ako nad zemou, tak dole, ktoré, ako v tejto dobe viete sú pevné, alebo väčšia časť z nich je jednou pevnou hmotou, sa rozpadnú;

22 Áno, rozpuknú sa na dvoje a už navždy sa budú nachádzať po tvári celej zeme ako pukliny a ako trhliny, a ako úlomky, áno, ako nad zemou, tak dole.

23 A hľa, budú veľké búrky a mnohé hory budú znížené ako údolie a bude mnoho miest, ktoré sa teraz nazývajú údoliami, z ktorých sa stanú hory, ktorých výška bude veľká.

24 A mnohé cesty budú rozpukané a mnohé mestá budú spustošené.

25 A mnohé hroby sa otvoria a vydajú mnoho mŕtvych svojich; a mnoho svätých sa ukáže mnohým.

26 A hľa, takto ku mne anjel hovoril; lebo mi hovoril, že bude

hrmenie a blýskanie po dobu mnohých hodín.

27 A hovoril mi, že zatiaľ čo budú pretrvávajúť hromy a blesky, a búrky, stanú sa veci tieto, a že tma pokryje tvár celej zeme po dobu troch dní.

28 A anjel mi povedal, že mnohí uvidia väčšie veci než toto preto, aby mohli uveriť, že znamenia tieto a divy tieto nastanú po celej tvári krajiny tejto preto, aby medzi deťmi ľudskými nebolo žiadnej príčiny k neviere –

29 A to preto, aby každý, kto bude veriť, mohol byť spasený, a aby na každého, kto nebude veriť, mohol prísť spravodlivý súd; a tiež, ak sú odsúdení, privádzajú na seba svoje vlastné odsúdenie.

30 A teraz, pamätajte, pamätajte, bratia moji, že každý, kto zahynie, kvôli sebe zahynie; a každý, kto činí nepravosť, činí ju sám sebe; lebo hľa, ste slobodní; je vám dovolené, aby ste jednali sami za seba; lebo hľa, Boh vám dal poznanie a učinil vás slobodnými.

31 Dal vám, aby ste mohli rozoznávať dobro od zla, a dal vám, aby ste mohli zvoliť život alebo smrť; a môžete konať dobro a byť znovuzriadení k tomu, čo je dobré, alebo to, čo je dobré, sa vám navráti; alebo môžete činiť zlo a vráti sa vám to, čo je zlé.

KAPITOLA 15

Pán trestá Nefitov, pretože ich miluje – Obrátení Lámániti sú pevní

a stáli vo viere – Pán bude k Lámánitom v neskorších dňoch milosrdný. Okolo roku 6 pred Kr.

A TERAZ, milovaní bratia moji, hľa, oznamujem vám, že pokiaľ nebudete činiť pokánie, vaše domy vám budú zanechané spustošené.

2 Áno, pokiaľ nebudete činiť pokánie, vaše ženy budú mať veľkú príčinu k tomu, aby žiaľili v ten deň, kedy budú dojsť; lebo sa pokúsite ujsť, a nebude žiadne miesto pre úkryt; áno, a beda tým, ktoré budú tehotné, lebo budú ťažké a nebudú môcť utekať; takže budú ušliapané a budú opustené, takže zahynú.

3 Áno, beda ľudu tomuto, ktorý sa nazýva ľuďom Nefiho, pokiaľ nebudú činiť pokánie, keď uvidia všetky tieto znamenia a divy, ktoré im budú ukázané; lebo hľa, bol to vyvolený ľud Pánov; áno, on ľud Nefiho miloval, a tiež ich trestal; áno, v dňoch nepravostí jeho trestal ho, pretože ich miluje.

4 Ale hľa, bratia moji, Lámánitov nenávidel, pretože ich skutky boli neustále zlé, a to pre nepravosť tradícií ich otcov. Ale hľa, skrze kázanie Nefitov k nim prišla spása; a s týmto zámerom Pán predĺžil ich dni.

5 A chcel by som, aby ste videli, že väčšia časť z nich je na ceste povinnosti svojej a kráčajú pred Bohom v obozretnosti, a snažia sa zachovávať prikázania jeho a ustanovenia jeho, a súdy jeho podľa zákona Mojžišovho.

6 Áno, hovorím vám, že väčšia

časť z nich toto činí a s neúnavnou usilovnosťou sa usilujú o to, aby mohli priviesť zvyšok bratov svojich k poznaniu pravdy; takže sú mnohí, ktorí sa denne k ich počtu pridávajú.

7 A hľa, vy sami viete, lebo ste to dosvedčili, že všetci tí, ktorí sú privedení k poznaniu pravdy a k tomu, aby poznali zlovolné a ohavné tradície otcov svojich, a sú vedení k tomu, aby verili svätým písmam, áno, prorockým svätých prorokov, ktoré sú napísané, čo ich vedie k viere v Pána a k pokániu, k viere a k pokániu, ktoré im prinášajú zmenu srdca –

8 Takže, všetci, ktorí k tomuto prišli, vy sami to viete, sú pevní a stáli vo viere a v tých veciach, ktorými boli oslobodení.

9 A vy tiež viete, že pochovali vojnové zbrane svoje a boja sa ich chopiť, aby snád nejakým spôsobom nezhršli; áno, môžete vidieť, že sa boja hrešiť – lebo hľa, strpia, aby boli pošliapaní a zabíjaní nepriateľmi svojimi a nepozdvihnú meče svoje proti nim, a to pre vieru svoju v Krista.

10 A teraz, pre ich stálosť po tom, čo uverili vo veci tieto, ktorým veria, pre ich pevnosť po tom, čo boli kedysi osvietení, hľa, Pán im bude žehnať a predĺži ich dni aj napriek ich neprávosti –

11 Áno, aj keby upadali do neviery, Pán predĺži ich dni, pokiaľ nenadídete čas, o ktorom hovorili otcovia naši, a tiež prorok Zenoš a mnohí iní proroci, o opätovnom

znovuzriadení bratov našich Lámánitov k poznaniu pravdy –

12 Áno, hovorím vám, že v neskorších časoch sa prísľuby Pánove budú vzťahovať na bratov našich Lámánitov; a napriek mnohým strastiam, ktoré budú mať, a napriek tomu, že budú hnaní sem a tam po tvári zeme a budú štvaní, a budú bití, a rozptyľovaní do šírky, nemajúc žiadne miesto za úkryt, Pán k nim bude milosrdný.

13 A to je podľa oného prorocstva, že budú znova privedení k pravému poznaniu, čo je poznanie ich Vykupiteľa a ich veľkého a pravého pastiera, a budú počítaní medzi ovce jeho.

14 Takže, hovorím vám, bude lepšie im než vám, pokiaľ nebudete činiť pokánie.

15 Lebo hľa, keby im boli ukázané také mocné diela, aké boli ukázané vám, áno, im, ktorí upadali do neviery pre tradície otcov svojich, vy sami to môžete vidieť, že by nikdy znova do neviery neupadali.

16 Takže, hovorí Pán: Nezničím ich úplne, ale spôsobím, aby v deň múdrosti mojej sa ku mne znova vrátili, hovorí Pán.

17 A teraz hľa, Pán hovorí o ľuďoch Nefitov: Ak nebudú činiť pokánie a snažiť sa vykonávať vôľu moju, úplne ich zničím, hovorí Pán, pre ich nevieru napriek mnohým mocným dielam, ktoré som medzi nimi učinil; a tak určite, akože žije Pán, sa veci tieto stanú, hovorí Pán.

KAPITOLA 16

Nefi krstí Nefitov, ktorí veria Samuelovi – Samuel nemôže byť zabitý šípmi ani kameňmi nekajúcich Nefitov – Niektorí zatvrdzujú svoje srdcia, a iní vidia anjelov – Neveriaci hovoria, že je nerozumné veriť v Krista a v jeho príchod do Jeruzalema. Okolo roku 6–1 pred Kr.

A TERAZ, stalo sa, že boli mnohí, ktorí počuli slová Samuela, Lámanitu, ktorý hovoril na hradbách mesta. A všetci, ktorí v slovo jeho uverili, išli a hľadali Nefiho; a keď vyšli a našli ho, vyznali sa mu z hriechov svojich a nezapierali ich, žiadajúc, aby mohli byť pokrstení Pánovi.

2 Ale všetci, ktorí tam boli a ktorí v slová Samuelove neuverili, sa na neho hnevali; a hádzali po ňom na hradby kamene, a mnohí na neho tiež strieľali šípy, keď stál na hradbách; ale Duch Pána bol s ním, natoľko, že ho nemohli kameňmi svojimi ani šípmi svojimi zasiahnuť.

3 Teraz, keď videli, že ho nemôžu zasiahnuť, boli mnohí ďalší, ktorí uverili v slová jeho, natoľko, že išli k Nefimu, aby boli pokrstení.

4 Lebo hľa, Nefi krstil a prorokoval, a kázal, volajúc ľud k pokániu, ukazujúc znamenia a divy, vykonávajúc medzi ľuďmi zázraky, aby mohli poznať, že Kristus musí čoskoro prísť –

5 Hovoriac im o veciach, ktoré musia čoskoro prísť, aby v dobe ich príchodu poznali

a rozpamätali sa, že im boli oznámené vopred preto, aby mohli uveriť; takže všetci tí, ktorí uverili slovám Samuelovým, išli k nemu, aby boli pokrstení, lebo prichádzali činiať pokánie a vyznávajúc hriechy svoje.

6 Ale väčšia časť z nich slovám Samuelovým neuverila; takže, keď videli, že ho nemôžu zasiahnuť kameňmi svojimi ani šípmi svojimi, volali na veliteľov svojich, hovoriac: Chopte sa toho muža a spútajte ho, lebo hľa, má diabla; a pre moc oného diabla, ktorý je v ňom, ho nemôžeme kameňmi svojimi ani šípmi svojimi zasiahnuť; takže, chopte sa ho a spútajte ho a preč s ním.

7 A keď vyšli, aby na neho položili ruky svoje, hľa, on sa vrhol dole z hradieb a utiekol z ich krajín, áno, až do vlastnej vlasti svojej a začal kázať a prorokovať medzi vlastným ľudom svojím.

8 A hľa, medzi Nefitmi už o ňom nikdy nepočuli; a takéto boli záležitosti ľudu.

9 A tak skončil osemdesiaty a šiesty rok vlády sudcov nad ľudom Nefiho.

10 A tak skončil aj osemdesiaty a siedmy rok vlády sudcov, pričom väčšia časť ľudu zotrvala v pýche svojej a zlovoľnosti a menšia časť ich kráčala pred Bohom s väčšou obozretnosťou.

11 A takéto boli pomery aj v osemdesiatom a ôsmom roku vlády sudcov.

12 A v osemdesiatom a deviatom roku vlády sudcov sa na

záležitostiach ľudu veľmi málo zmenilo, iba ak to, že ľudia začali byť zatvrdnutejšími v neprávosti a činili viac a viac to, čo sa protiví prikázaniam Božím.

13 Ale stalo sa v deväťdesiatom roku vlády sudcov, že ľudu boli dané veľké znamenia a divy; a slová prorokov sa začali naplňať.

14 A anjeli sa ukazovali ľuďom, múdрым mužom, a oznamovali im radostné zvesti veľkej radosti; tak sa písma v tomto roku začali naplňať.

15 A predsa ľudia začali zatvrdzovať srdcia svoje, všetci až na najviac veriacu časť z nich, ako u Nefitov, tak u Lámánitov, a začali sa spoliehať na vlastnú silu svoju a na vlastnú múdrosť svoju, hovoriac:

16 Niektoré veci medzi toľkými mohli uhádnuť správne; ale hľa, my vieme, že všetky tie veľké a podivuhodné diela, o ktorých sa hovorilo, sa nemôžu stať.

17 A začali uvažovať a sváriť sa medzi sebou, hovoriac:

18 Že to nie je rozumné, že príde taká bytosť ako Kristus; ak tomu bude tak a ak je on Synom Božím, Otcom nebies a zeme, ako bolo povedané, prečo sa neukáže nám, rovnako ako tým, ktorí budú v Jeruzaleme?

19 Áno, prečo sa neukáže v krajine tejto, rovnako ako v krajine Jeruzalem?

20 Ale hľa, my vieme, že to je zlovoľná tradícia, ktorá nám bola odovzdávaná otcami našimi, aby spôsobila, aby sme uverili v nejaké

veľké a podivuhodné veci, ktoré sa majú stať, ale nie medzi nami, ale v krajine, ktorá je veľmi vzdialená, v krajine, ktorú nepoznáme; takže nás môžu držať v nevedomosti, lebo my nemôžeme vidieť na vlastné oči svoje, že sú pravdivé.

21 A oni prostredníctvom Ístivého a tajomného umenia oného zlého učinia nejaké veľké tajomstvo, ktorému nebudeme môcť rozumieť, čo nás poníži, aby sme boli služobníkmi ich slov, a tiež ich služobníkmi, lebo by sme záviseli na nich, aby nás poučovali o slove; a tak nás budú držať v nevedomosti, ak sa im poddáme, po všetky dni života nášho.

22 A ľudia si v srdciach svojich predstavovali mnoho ďalších vecí, ktoré boli pochabé a márne; a boli veľmi znepokojení, lebo Satan ich neustále podnecoval k čineniu neprávosti; áno, obchádzal okolo, šíriac povesti a sváry po celej tvári krajiny, aby mohol zatvrdiť srdcia ľudu proti tomu, čo je dobré, a proti tomu, čo má prísť.

23 A aj napriek oným znameniam a divom, ktoré boli medzi ľuďom Pánovým spôsobené, a oné mnohé zázraky, ktoré učinili, získaval Satan veľkú moc nad srdcom ľudí po celej tvári krajiny.

24 A tak skončil deväťdesiaty rok vlády sudcov nad ľuďom Nefiho.

25 A tak skončila kniha Helamana, podľa záznamu Helamana a synov jeho.

TRETÍ NEFI

KNIHA NEFIHO

SYNA NEFIHO, KTORÝ BOL SYNOM HELAMANOVÝM

A Helaman bol synom Helamanovým, ktorý bol synom Almu, ktorý bol synom Almu, súc potomkom Nefiho, ktorý bol synom Lechího, ktorý odišiel z Jeruzalema v prvom roku vlády Cidkiju, kráľa judského.

KAPITOLA 1

Nefi, syn Helamanov, odchádza z krajiny a jeho syn Nefi vedie záznamy – Napriek hojným znameniam a divom sa zlovoľní chystajú pozabíjať spravodlivých – Prichádza noc Kristovho narodenia – Je dané znamenie a vychádza nová hviezda – Množia sa lži a klamstvá a Gadiantonovi lupiči mnohých zabíjajú. Okolo roku 1–4 po Kr.

TERAZ, stalo sa, že uplynul deväťdesiaty prvý rok a bolo to šesťsto rokov od doby, kedy Lechí opustil Jeruzalem; a bolo to v roku, kedy hlavným sudcom a správcom nad krajinou bol Lachoneus.

2 A Nefi, syn Helamanov, odišiel z krajiny Zarahemla, odovzdajúc synovi svojmu Nefimu, ktorý bol jeho najstarším synom, správu nad doskami z mosadze a nad všetkými záznamami, ktoré boli vedené, a nad všetkými vecami týmito, ktoré boli uchovávané v posvätnosti od odchodu Lechího z Jeruzalema.

3 Potom odišiel z krajiny, a kam išiel, nikto nevie; a jeho syn Nefi

viedol záznamy na jeho mieste, áno, záznam ľudu tohto.

4 A stalo sa, že na počiatku deväťdesiateho a druhého roku, hľa, proroctvá prorokov sa začali naplňovať vo väčšej úplnosti; lebo medzi ľuďom začali byť konané väčšie znameniam a väčšie zázraky.

5 Ale boli niektorí, ktorí začali hovoriť, že pominul čas, kedy sa mali naplniť slová, ktoré hovoril Samuel, Lámánita.

6 A začali sa radovať nad bratmi svojimi, hovoriac: Hľa, čas pominul a slová Samuelove sa nenaplnili; takže, radosť vaša a viera vaša vo veci tejto bola márna.

7 A stalo sa, že učinili po celej krajine veľký rozruch; a ľudia, ktorí verili, začali byť veľmi zarmútení, že sa snáď oné veci, o ktorých bolo hovorené, z nejakého dôvodu nestanú.

8 Ale hľa, neochvejne očakávali oný deň a onú noc a oný deň, ktoré mali byť ako jeden deň, ako keby nebolo žiadnej noci, aby mohli poznať, že ich viera nebola márna.

9 Teraz, stalo sa, že neveriaci určili deň, kedy všetci tí, ktorí v tradície tieto veria, majú byť

zavraždení, ibaže by prišlo oné znamenie, ktoré dal Samuel, prorok.

10 Teraz, stalo sa, že keď Nefi, syn Nefiho, videl túto zlovoľnosť ľudu svojho, srdce jeho bolo nesmierne zarmútené.

11 A stalo sa, že išiel a sklonil sa k zemi, a volal vrúcne k Bohu svojmu za ľud svoj, áno, za tých, ktorí mali byť zničení pre vieru svoju v tradíciu otcov svojich.

12 A stalo sa, že mocne volal k Pánovi po celý oný deň; a hľa, prišiel k nemu hlas Pánov, hovoriac:

13 Pozdvihni hlavu svoju a buď dobrej mysle; lebo hľa, čas je na dosah a túto noc bude dané znamenie a napozajtre prídem na svet, aby som ukázal svetlu, že naplním všetko to, čo som dal, aby bolo hovorené ústami mojich svätých prorokov.

14 Hľa, prídem k svojim vlastným, aby som naplnil všetky veci, ktoré som oznámil deťom ľudským od založenia sveta, a aby som učinil vôľu ako Otca, tak Syna – Otca skrze mňa a Syna skrze telo moje. A hľa, čas je na dosah a túto noc bude dané znamenie.

15 A stalo sa, že slová, ktoré prišli k Nefimu, sa vyplnili podľa toho, ako boli povedané; lebo hľa, pri západe slnka nenastala tma; a ľudia začali žasnúť, pretože nebola tma, keď prišla noc.

16 A boli mnohí, ktorí v slová prorokov neverili, ktorí padli k zemi, akoby boli mŕtvi, lebo

poznali, že oný veľký plán skazy, ktorý bol pripravený pre tých, ktorí v slová prorokov verili, bol zmarený; lebo znamenie, ktoré bolo dané, bolo už na dosah.

17 A začali poznávať, že čoskoro sa musí ukázať Syn Boží; áno, skrátka, všetci ľudia na tvári celej zeme od západu po východ, ako v krajine severnej, tak v krajine južnej, boli tak nesmierne užasnutí, že padli k zemi.

18 Lebo vedeli, že proroci o veciach týchto svedčili po mnoho rokov a že znamenie, ktoré bolo dané, už bolo na dosah; a začali sa báť pre nepravosť svoju a nevieru svoju.

19 A stalo sa, že po celú tú noc nebola tma, ale bolo svetlo, ako keby bolo poludnie. A stalo sa, že slnko ráno vyšlo znova, podľa vlastného poriadku svojho; a oni vedeli, že to je ten deň, kedy sa narodí Pán, pre znamenie, ktoré bolo dané.

20 A stalo sa tak, áno, všetky veci, každá bodka, podľa slov prorokov.

21 A tiež stalo sa, že sa objavila nová hviezda, podľa slova.

22 A stalo sa, že od tej doby naďalej začal Satan posielat medzi ľud lži, aby zatvrdil ich srdcia preto, aby neuverili v oné znamenia a divy, ktoré videli; ale aj napriek lžiam týmto a klamstvám väčšia časť ľudu uverila a obrátila sa k Pánovi.

23 A stalo sa, že Nefi vyšiel medzi ľud, a tiež mnohí ďalší, krstiac k pokániu, v ktorom bolo veľké

odpustenie hriechov. A tak ľud znova začal mať v krajine mier.

24 A nebolo žiadnych svárov okrem niekoľkých ľudí, ktorí začali kázať, snažiac sa dokázať písmami, že už nie je viac nevyhnutné dodržiavať zákon Mojžišov. Teraz, vo veci tejto sa mýlili, neporozumejúc písmam.

25 Ale stalo sa, že sa čoskoro obrátili a presvedčili sa o omyle, v ktorom sa nachádzali, lebo im bolo oznámené, že zákon nebol ešte naplnený a že musí byť naplnený v každej bodke; áno, prišlo k nim slovo, že sa musí naplniť; áno, že nepominie žiadna litera ani čiarka, dokiaľ sa celý nenaplní; takže v tom istom roku boli privedení k poznaniu omylu svojho a vyznali chyby svoje.

26 A tak uplynul deväťdesiaty a druhý rok, ktorý priniesol ľudu radostné zvesti pre oné znamenia, ktoré nastali, podľa slov proroctva všetkých svätých prorokov.

27 A stalo sa, že deväťdesiaty a tretí rok tiež uplynul v mieri, až na oných Gadiantonových lupičov, ktorí prebývali v horách a ktorí zaplavili krajinu; lebo ich pevnosti a tajné miesta boli tak silné, že ich ľud nemohol premôcť; takže sa dopúšťali mnohých vrážd a medzi ľuďom páchali mnohé krviprelievania.

28 A stalo sa, že v deväťdesiatom a štvrtom roku sa začali vo veľkej miere rozmáhať, pretože bolo mnoho odštiepencov od Nefitov, ktorí k nim ušli, čo

spôsobovalo veľký smútok Nefitom, ktorí v krajine zostali.

29 A aj Lámániti mali príčinu k veľkému smútku; lebo hľa, mali mnoho detí, ktoré rástli a začali rokmi silnieť, takže sa stali samostatnými a boli zvädzané niektorými, ktorí boli Zórámiti, ich lžami a ich lichotivými slovami, aby sa pripojili k oným Gadiantonovým lupičom.

30 A tak boli postihnutí aj Lámániti a začali ochabovať vo viere svojej a v spravodlivosti pre zlovoľnosť dorastajúceho pokolenia.

KAPITOLA 2

Medzi ľuďmi narastá zlovoľnosť a ohavnosti – Nefiti a Lámániti sa spájajú, aby sa bránili proti Gadiantonovým lupičom – Obrátení Lámániti sa stávajú bielymi a sú nazývaní Nefiti. Okolo roku 5–16 po Kr.

A STALO sa, že tak uplynul aj deväťdesiaty a piaty rok a ľudia začali zabúdať na oné znamenia a divy, ktoré počuli, a začali menej a menej žasnúť nad znamením, teda nad divom z neba, natoľko, že začali byť zatvrdení v srdci svojom a zaslepení v mysli svojej a prestávali veriť všetkému, čo počuli a videli –

2 Predstavujúc si v srdci svojom akúsi márnú vec, že to spôsobili ľudia a moc diabla, aby zvedli a oklamali srdcia ľudu; a tak sa Satan znova zmocnil srdca ľudu natoľko, že im zaslepil oči a zvedol ich k tomu, aby verili, že náuka

Kristova je pochabosťou a márnou vecou.

3 A stalo sa, že ľudia začali silnieť v zlovoľnosti a ohavnostiach; a neverili, že má byť daných viac znamení a divov; a Satan obchádzal, zvádžajúc srdcia ľudí, pokúšajúc ich a spôsobujúc, aby v krajine činili veľkú zlovoľnosť.

4 A tak uplynul deväťdesiaty a šiesty rok; a tiež deväťdesiaty a siedmy rok; a tiež deväťdesiaty a ôsmy rok; a tiež deväťdesiaty a deviaty rok;

5 A tiež sto rokov uplynulo od dní Mosiáša, ktorý bol kráľom nad ľudom Nefitov.

6 A šesťsto a deväť rokov uplynulo od doby, kedy Lechí opustil Jeruzalem.

7 A deväť rokov uplynulo od doby, kedy bolo dané znamenie, o ktorom hovorili proroci, že Kristus príde na svet.

8 Teraz, Nefiti začali rátať čas od tej doby, kedy bolo dané znamenie, teda od príchodu Krista; takže uplynulo deväť rokov.

9 A Nefi, ktorý bol otcom Nefiho, ktorý mal na starosti záznamy, sa do krajiny Zarahemla nevrátil a nebolo možné ho nikde po celej krajine nájsť.

10 A stalo sa, že ľud naďalej zotrval v zlovoľnosti, aj napriek mnohému kázaniu a prorokovaniu, ktoré boli medzi nimi vysielané; a tak uplynul aj desiaty rok; a jedenásty rok uplynul tiež v neprávosti.

11 A stalo sa, že v trinástom roku začali po celej krajine vojny

a sváry; lebo Gadiantonovi lupiči sa stali tak početnými a zabili tak mnohých z ľudu, a spustošili tak mnoho miest, a rozšírili toľko smrti a krviprelievania po celej krajine, že sa stalo nevyhnutným, aby všetok ľud, ako Nefiti, tak Lámániti, proti nim pozdvihli zbrane.

12 Takže, všetci Lámániti, ktorí sa obrátili k Pánovi, sa pripojili k bratom svojim Nefitom a pre bezpečie života svojho a žien svojich, a detí svojich boli nútení pozdvihnúť zbrane proti oným Gadiantonovým lupičom, áno, a tiež, aby si uhájili práva svoje a výsady cirkvi svojej a uctievania svojho, a voľnosť svoju, a slobodu svoju.

13 A stalo sa, že kým tento trinásty rok uplynul, Nefitom hrozilo úplné zničenie touto vojnou, ktorá sa stala nesmierne krutou.

14 A stalo sa, že tí Lámániti, ktorí sa pripojili k Nefitom, boli počítaní medzi Nefitom;

15 A ich prekliate z nich bolo odňaté a ich koža sa stala bielou ako koža Nefitov;

16 A ich mladí muži a ich dcéry sa stali nesmierne krásnymi a boli počítaní medzi Nefitom, a boli nazývaní Nefitmi. A tak skončil trinásty rok.

17 A stalo sa na počiatku štrnásteho roku, že vojna medzi lupičmi a ľudom Nefiho pokračovala a stala sa nesmierne krutou; a predsa ľud Nefiho získal nad lupičmi určitú prevahu, natoľko, že

ich vyhnal z krajín svojich späť do hôr a do ich tajných miest.

18 A tak skončil štrnásty rok. A v pätnástom roku vyšli proti ľudu Nefiho; a pre zlovoľnosť ľudu Nefiho a pre ich mnohé sváry a rozkoly získali Gadiantonovi lupiči nad nimi veľkú prevahu.

19 A tak skončil pätnásty rok, a tak sa ľud nachádzal v stave mnohých strastí; a visel nad nimi meč zničenia, natoľko, že ním boli skoro zrazení, a to pre nepravosť svoju.

KAPITOLA 3

Giddiani, gadiantonský vodca, žiada, aby sa Lachoneus a Nefiti vzdali a odstúpili svoje krajiny – Lachoneus určuje Gidgidoňho za hlavného veliteľa vojsk – Nefiti sa zhromažďujú v Zarahemle a v Hojnosti ku svojej obrane. Okolo roku 16–18 po Kr.

A TERAZ, stalo sa, že v šestnástom roku od príchodu Krista obdržal Lachoneus, správca krajiny, list od vodcu a vládca onej tlupy lupičov; a toto boli slová, ktoré boli napísané, hovoriac:

2 Lachoneus, najvznešenejší a hlavný správca krajiny tejto, hľa, píšem ti list tento a vzdávam ti nesmierne veľkú chválu za tvoju pevnosť, a tiež za pevnosť ľudu tvojho, pri obhajobe toho, o čom si myslíte, že je vašim právom a slobodou; áno, ste na tom dobre, ako keby ste boli podporovaní rukou nejakého boha pri obrane

slobody svojej a majetku svojho, a krajiny svojej či toho, čo za svoje považujete.

3 A zdá sa mi, že to je škoda, najvznešenejší Lachoneus, že by si mal byť tak pochabý a márnivý, aby si si myslel, že sa môžete postaviť proti toľkým statočným mužom, ktorí sú pod velením mojím, ktorí teraz, v tejto dobe, stoja v zbrani a dychtivo čakajú na slovo – Chodte na Nefitov a zničte ich.

4 A ja, poznajúc ich ducha neskrotného, vyskúšajúc ich na poli vojnovom a poznajúc ich večnú nenávisť voči vám za oné krivdy, ktoré ste im učinili, takže, keby zišli dole proti vám, navštívili by vás úplným zničením.

5 Takže napísal som list tento, zapečatil som ho vlastnou rukou svojou, majúc starosť o blaho vaše, kvôli pevnosti vašej v tom, čomu veríte, že je správne, a kvôli vznešenému duchu vášmu na poli vojnovom.

6 Takže, píšem ti žiadajúc, aby ste radšej vydali tomuto ľudu môjmu mestá svoje, krajiny svoje a vlastníctva svoje, než aby vás on navštívil mečom a prišlo by na vás oné zničenie.

7 Či inými slovami, vzdajte sa nám a pripojte sa k nám, a zoznámte sa s našimi tajnými dieľami, a staňte sa bratmi našimi, aby ste mohli byť ako my – nie otrokmi našimi, ale bratmi našimi a podielníkmi na všetkom majetku našom.

8 A hľa, prisahám ti prisahou, že

ak to urobíte, nebudete zničení, ale ak to neurobíte, prisahám ti prisahou, že na budúci mesiac prikážem, aby vojská moje zišli dole proti vám, a oni nebudú zadržávať ruku svoju a nebudú vás šetriť, ale budú vás zabíjať a nechajú padnúť meč na vás, dokonca pokiaľ nebudete vyhubení.

9 A hľa, ja som Giddiani; a som vládcom tohto tajného spoločenstva Gadianonovho; spoločenstva, o ktorom to spoločenstvo a dielach jeho viem, že sú dobré; a pochádzajú z dávnej doby a boli nám odovzdané.

10 A píšem list tento tebe, Lachoneus, a dúfam, že vydáte krajiny svoje a vlastníctva svoje bez prelievania krvi, aby tento ľud môj mohol znova získať práva svoje a vládu svoju, ktorý sa odštiepil od vás pre zlovoľnosť vašu, keď ste mu odopreli práva jeho na vládu, a pokiaľ tak neurobíte, pomstím krivdy na ňom spáchané. Ja som Giddiani.

11 A teraz, stalo sa, že keď Lachoneus obdržal list tento, nesmierne užasol nad smelosťou Giddianiho, ktorý požadoval vlastníctvo krajiny Nefitov, a tiež sa vyhrážal ľudu a mstil krivdy tých, ktorým žiadna krivda nebola učená, iba ak si ukrivdili sami svojím odštiepením k oným zlovoľným a ohavným lupičom.

12 Teraz hľa, tento Lachoneus, správca, bol spravodlivý muž a požiadavky a vyhrážky nejakého lupiča ho nemohli zastrašiť; takže nepočúval list Giddianiho,

vládcu lupičov, ale dal, aby ľud jeho volal k Pánovi, pre posilnenie v onej dobe, kedy lupiči zídu dole proti nim.

13 Áno, vyslal medzi celý ľud vyhlásenie, aby zhromaždili ženy svoje a deti svoje, stáda svoje a dobytok svoj, a celý majetok svoj, okrem krajiny svojej, na jedno miesto.

14 A dal, aby okolo nich boli postavené opevnenia, a ich sila mala byť nesmierne veľká. A dal, aby vojská ako Nefitov, tak Lámánitov, či všetkých tých, ktorí boli počítaní medzi Nefitov, boli rozostavené ako stráže dookola, aby na ne dozerali a strážili ich pred lupičmi dňom aj nocou.

15 Áno, hovoril im: Akože žije Pán, pokiaľ nebudete činiť pokánie zo všetkých neprávostí svojich a nebudete volať k Pánovi, nebudete nijako oslobodení z rúk oných Gadianonových lupičov.

16 A tak veľké a podivuhodné boli slová a proroctvá Lachoneove, že spôsobili, že bázeň prišla na celý ľud; a snažili sa zo všetkých síl činiť podľa slov Lachoneových.

17 A stalo sa, že Lachoneus určil hlavných veliteľov nad všetkými vojskami Nefitov, aby im velili v dobe, kedy lupiči zídu dole z pustatiny proti nim.

18 Teraz, bol určený najvyšší zo všetkých hlavných veliteľov a najvyšší vojvodca všetkých vojsk Nefitov a meno jeho bolo Gidgidoni.

19 Teraz, medzi všetkými Nefitmi bolo zvykom určovať za hlavných veliteľov (pokiaľ to

nebolo v dobách ich zlovoľnosti) niekoho, kto mal ducha zjavenia, a tiež prorocstva; takže, tento Gidgidoni bol veľkým prorokom medzi nimi, rovnako ako bol aj hlavným sudcom.

20 Teraz, ľud Gidgidonimu hovoril: Modli sa k Pánovi a vyjdime do hôr a do pustatiny, aby sme lupičov mohli napadnúť a zničiť ich v ich vlastných krajinách.

21 Ale Gidgidoni im povedal: Pán to zakazuje; lebo keby sme vyšli proti nim, Pán by nás vydal do ich rúk; takže pripravíme sa uprostred krajín svojich a zhromaždíme všetky vojská svoje, a nepôjdeme proti nim, ale počkáme, až oni prídu na nás; takže, akože žije Pán, ak tak učiníme, on ich vydá do rúk našich.

22 A stalo sa v sedemnástom roku, ku koncu roku, že vyhlásenie Lachoneove prešlo po tvári celej krajiny a oni vzali kone svoje a vozy svoje, a drobný statok svoj, a všetky stáda svoje, a dobytok svoj, a obilie svoje, a celý majetok svoj, a pochodovali po tisícoch a desať tisícoch, až všetci prišli na miesto, ktoré bolo určené na to, aby sa zhromaždili a aby sa bránili proti nepriateľom svojim.

23 A onou krajinou, ktorá bola určená, bola krajina Zarahemla a krajina, ktorá bola medzi krajinou Zarahemla a krajinou Hojnosti, áno, k hraniciam, ktoré boli medzi krajinou Hojnosti a krajinou Pustoty.

24 A bolo veľmi mnoho tisícok ľudí, ktorí boli nazývaní

Nefitmi, ktorí sa zhromaždili v krajine tejto. Teraz, Lachoneus dal, aby sa zhromaždili v krajine južnej, pre veľké preklatie, ktoré ležalo na krajine severnej.

25 A opevnili sa proti nepriateľom svojim; a prebývali v jednej krajine, v jednom spoločenstve, a báli sa slov, ktoré hovoril Lachoneus, natoľko, že činili pokánie zo všetkých hriechov svojich; a vznášali modlitby svoje k Pánovi, Bohu svojmu, aby ich oslobodil v dobe, kedy ich nepriatelia zídu dole proti nim, aby s nimi bojovali.

26 A boli kvôli nepriateľom svojim nesmierne zarmútení. A Gidgidoni dal, aby vyrábali vojnové zbrane všelijakého druhu a aby sa posilnili brnením a štítmi, a malými guľatými štítmi, podľa jeho pokynov.

KAPITOLA 4

Nefitské vojská porážajú Gadiantonových lupičov – Giddiani je zabitý a jeho nástupca Zemnaria je obesený – Nefiti chvália Pána za svoje víťazstvá. Okolo roku 19–22 po Kr.

A STALO sa, že ku koncu osemnásteho roku boli oné vojská lupičov pripravené na vojnu a začali schádzať dole, a vyrážali z vrchov a z hôr, a z pustatiny, a z pevností svojich, a z tajných miest svojich, a začali sa zmocňovať krajín, ako tých, ktoré boli v krajine južnej, tak tých, ktoré boli v krajine severnej, a začali sa

zmocňovať všetkých krajín, ktoré Nefiti opustili, a miest, ktoré boli ponechané pusté.

2 Ale hľa, v tých krajinách, ktoré Nefiti opustili, nebolo žiadnej divej ani lovnej zveri a žiadnej lovnej zveri pre lupičov nebolo, iba ak v pustatine.

3 A pre nedostatok potravy nemohli lupiči žiť inde ako v pustatine; lebo Nefiti zanechali krajiny svoje pusté a zhromaždili stáda svoje a dobytok svoj, a celý majetok svoj a boli v jednom spoločenstve.

4 Takže lupiči nemali žiadnu možnosť plieniť a získať potravu, iba ak by vyšli do otvoreného boja proti Nefitom; a Nefiti, súc v jednom spoločenstve a súc v tak veľkom počte, a uschovajúc si zásoby a kone, a dobytok, a stáda všetkého druhu, aby mohli prežiť dobu siedmich rokov, dúfali, že počas tejto doby vyhladia lupičov z tváre krajiny; a tak uplynul osemnásť rok.

5 A stalo sa, že v devätnástom roku Giddiani zistil, že je nevyhnutné, aby vyšiel bojovať proti Nefitom, lebo nemohli prežiť, len ak by plienili a lúpili, a vraždili.

6 A neodvažovali sa rozšíriť po tvári krajiny natoľko, aby mohli pestovať obilie, aby na nich neprišli Nefiti a nezabili ich; takže Giddiani dal príkaz vojskám svojim, že v tomto roku pôjdu bojovať proti Nefitom.

7 A stalo sa, že prišli, aby bojovali; a bolo to v šiestom mesiaci; a hľa, bol to veľký a hrozný deň,

keď prišli, aby bojovali; a boli opásaní po spôsobe lupičov; a okolo bedier svojich mali jahňaciu kožu a boli pomaľovaní krvou, a hlavy mali oholené a na nich mali prilbice; a veľký a hrozný bol zjav vojsk Giddianiových, pre ich brnenie a pre to, že boli pomaľovaní krvou.

8 A stalo sa, že keď vojská Nefitov uvideli zjav vojska Giddianiovho, všetci padli k zemi a pozdvihli volania svoje k Pánovi, svojmu Bohu, aby ich ušetril a aby ich vyslobodil z rúk ich nepriateľov.

9 A stalo sa, že keď to vojská Giddianiove videli, začali radosťou kričať silným hlasom, lebo si mysleli, že Nefiti padli strachom pre hrôzostrašnosť ich vojsk.

10 Ale vo veci tejto sa sklámali, lebo Nefiti sa ich nebáli; ale báli sa Boha svojho a prosili ho o ochranu; takže, keď na nich vpadli vojská Giddianiove, boli pripravení na to, aby sa s nimi stretli; áno, v sile Pánovej ich prijali.

11 A bitka započala v tomto šiestom mesiaci; a veľká a hrozná bola ich bitka, áno, veľké a hrozné bolo ich krviprelievanie, natoľko, že žiadne tak veľké krviprelievanie medzi celým ľudom Lechího nebolo známe od doby, kedy opustil Jeruzalem.

12 A aj napriek vyhrážkam a prísahám, ktoré Giddiani učinil, hľa, Nefiti ich porazili natoľko, že oni sa pred nimi stiahli.

13 A stalo sa, že Gidgidoni

prikázal vojskám svojim, aby ich prenasledovali až na hranice pustatiny a aby nešetrili nikoho, kto im cestou padne do rúk; a tak ich prenasledovali a zabíjali až na hranice pustatiny, až do vtedy, kým nespĺnili prikázanie Gidgidoniho.

14 A stalo sa, že Giddiani, ktorý smelo stál a bojoval, bol prenasledovaný, keď utekal; a súc unavený dlhým bojom svojim, bol chytený a zabitý. A tak bol koniec s Giddianim, lupičom.

15 A stalo sa, že vojská Nefitov sa znova vrátili do útočiska svojho. A stalo sa, že tento devätnásty rok uplynul a lupiči už bojovať neprišli; a neprišli ani v dvadsiatom roku.

16 A v dvadsiatom a prvom roku neprišli bojovať, ale prišli zo všetkých strán, aby dookola obliehali ľud Nefiho; lebo si mysleli, že ak odrežú ľud Nefiho od krajín jeho a ak ich obklúčia zo všetkých strán, a ak ich odrežú od všetkých ich vonkajších výsad, že by ich mohli prinútiť, aby sa vzdali podľa ich priania.

17 Teraz, ustanovili si iného vodcu, ktorého meno bolo Zemnaria; takže bol to Zemnaria, kto dal, aby došlo k tomuto obliehaniu.

18 Ale hľa, to bola výhoda pre Nefitov; lebo nebolo možné, aby lupiči Nefitov obliehali tak dlho, aby to na nich malo nejaký dopad, kvôli ich veľkým zásobám, ktoré si uskladnili,

19 A kvôli skromnosti zásob medzi lupičmi; lebo hľa, nemali na

svoju obživu nič len mäso, ktoré to mäso získavali v pustatine;

20 A stalo sa, že divej lovnej zveri začínalo byť v pustatine pokromne, natoľko, že lupiči takmer hynuli hladom.

21 A Nefiti vychádzali neustále dňom aj nocou von a napádali ich vojská, a porážali ich po tisícoch a po desať tisícoch.

22 A tak započalo byť prianím ľudu Zemnariovho, aby upustili od svojho plánu pre veľké zničenie, ktoré na nich prichádzalo nocou a dňom.

23 A stalo sa, že Zemnaria dal ľuďom svojim príkaz, aby sa stiahli z obliehania a odpochovali do najvzdialenejších častí krajiny severnej.

24 A teraz, Gidgidoni, súc si vedomý ich plánu a vediac o ich slabosti pre nedostatok potravy a pre veľké krviprelievania, ktoré medzi nimi bolo učené, takže vyslal za noci vojská svoje a odrezal ich ústupovú cestu, a postavil do ich ústupovej cesty vojská svoje.

25 A to urobili za noci a svojím pochodom sa dostali za lupičov, takže druhého dňa, keď lupiči začali svoj pochod, stretli sa s vojskami Nefitov ako v čele, tak v tyle.

26 A lupiči, ktorí boli na juhu, boli tiež odrezaní v útočiskách svojich. A všetky veci tieto boli učené na príkaz Gidgidoniho.

27 A bolo mnoho tisíc tých, ktorí sa Nefitom vzdali ako zajatci, a ich zvyšok bol zabitý.

28 A ich vodca Zemnaria bol

zajatý a obesený na strome, áno, dokonca na vrcholci jeho, do-
kiaľ nezomrel. A keď ho obesili,
až kým nezomrel, zrazili strom
na zem a zvolali silným hlasom,
hovoriac:

29 Kiež Pán zachováva ľud svoj
v spravodlivosti a vo svätosti
srdca, aby oni mohli spôsobiť, že
budú zrazení k zemi všetci, ktorí
budú usilovať o ich zabitie kvôli
moci a tajným spolkom, rovnako
ako bol k zemi zrazený muž tento.

30 A radovali sa a zvolali opäť
jedným hlasom, hovoriac: Kiež
Boh Abrahámov a Boh Izákov,
a Boh Jákobov ochraňuje ľud tento
v spravodlivosti tak dlho, pokiaľ
bude vzývať meno Boha svojho
pre ochranu.

31 A stalo sa, že všetci spo-
ločne začali spievať a chváliť
Boha svojho pre onú veľkú vec,
ktorú pre nich učinil tým, že ich
zachoval od pádu do rúk ich
nepriateľov.

32 Áno, oni volali: Hosana Bohu
Najvyššiemu. A volali: Požehnané
buď meno Pána Boha Všemohú-
ceho, Boha Najvyššieho.

33 A srdce im tak prekypovalo
radosťou, že preliali mnoho slz
nad veľkou dobrotivosťou Bo-
žou, že ich vyslobodil z rúk ich
nepriateľov; a vedeli, že pre po-
kánie svoje a pokoru svoju boli
oslobodení od večnej skazy.

KAPITOLA 5

Nefiti činia pokánie a zanechávajú

*svoje hriechy – Mormon píše dejiny
svojho ľudu a oznamuje im večné
slovo – Izrael bude zhromaždený zo
svojho dlhého rozptýlenia. Okolo roku
22–26 po Kr.*

A TERAZ hľa, medzi celým ľudom
Nefitov nebolo živej duše, ktorá
by v najmenšom pochybovala
o slovách všetkých svätých pro-
rokov, ktorí hovorili; lebo vedeli,
že nevyhnutne musí byť, aby sa
naplnili.

2 A vedeli, že musí byť nevy-
hnutné, aby Kristus prišiel, pre
mnohé znamenia, ktoré boli dané,
podľa slov prorokov; a pre veci,
ktoré sa už stali, vedeli, že nevy-
hnutne musí byť, aby sa všetky
veci stali podľa toho, čo bolo
povedané.

3 Takže zanechali všetky hriechy
svoje a ohavnosti svoje, a smil-
stvá svoje, a slúžili Bohu so všet-
kou usilovnosťou dňom a nocou.

4 A teraz, stalo sa, že keď zajali
všetkých lupičov, natoľko, že ni-
kto z tých, ktorí neboli zabití, ne-
unikol, uvrhli zajatcov svojich do
väzenia a dali, aby im bolo kázané
slovo Božie; a toľkí, koľkí činili po-
kánie z hriechov svojich a vstúpili
do zmluvy, že už nebudú vraždiť,
boli prepustení na slobodu.

5 Ale toľko, koľko ich nevstú-
pilo do zmluvy a ktorí stále mali
oné tajné vraždy v srdciach svo-
jich, áno, toľkí, koľkí boli nájdení,
že vyslovujú vyhrážky proti bra-
tom svojim, boli odsúdení a po-
trestaní podľa zákona.

6 A tak učinili koniec všetkým

zlovoľným a tajným, a ohavným spolkom, kvôli ktorým bolo napáchané toľko zlovoľnosti a toľko vrážd.

7 A tak uplynul dvadsiaty a druhý rok, a tiež dvadsiaty a tretí rok a dvadsiaty a štvrtý, a dvadsiaty a piaty; a tak uplynulo dvadsať a päť rokov.

8 A mnoho vecí sa prihodilo, ktoré, v očiach niektorých, boli veľké a podivuhodné; a predsa, všetky nemôžu byť napísané v tejto knihe; áno, táto kniha nemôže obsiahnuť ani stú časť toho, čo bolo učené medzi toľkými ľuďmi v období dvadsať a päť rokov.

9 Ale hľa, sú záznamy, ktoré obsahujú celé konanie ľudu tohto; a kratšiu, ale pravdivú správu podal Nefi.

10 Takže som učinil svoj záznam o veciach týchto podľa záznamu Nefiho, ktorý bol vyrytý na doskách, ktoré sa nazývajú dosky Nefiho.

11 A hľa, činím záznam na dosky, ktoré som zhotovil vlastnými rukami svojimi.

12 A hľa, volám sa Mormon, súc nazvaný podľa krajiny Mormon, krajiny, v ktorej Alma medzi ľuďom zriadil cirkev, áno, prvú cirkev, ktorá medzi nimi bola po ich priestupku zriadená.

13 Hľa, som učeník Ježiša Krista, Syna Božieho. Bol som ním povolaný, aby som oznamoval slovo jeho medzi ľuďom jeho, aby oni mohli mať večný život.

14 A stalo sa žiaducim, aby som

ja, podľa vôle Božej, aby sa modlitby tých, ktorí už odišli a ktorí boli svätí, naplnili podľa ich viery, učinil záznam o veciach týchto, ktoré boli učené –

15 Áno, malý záznam o tom, čo sa udialo od doby, kedy Lechí opustil Jeruzalem, dokonca až do dnešnej doby.

16 Takže činím svoj záznam zo správ, ktoré podali tí, ktorí boli predom mnou, až do počiatku dní svojich;

17 A potom činím záznam o veciach, ktoré som videl na vlastné oči svoje.

18 A ja viem, že záznam, ktorý činím, je záznam správny a pravdivý; a predsa je mnoho vecí, ktoré nie sme, kvôli nášmu jazyku, schopní napísať.

19 A teraz, končím slová svoje, ktoré sú o mne samom, a pokračujem, aby som podal správu o veciach, ktoré boli predom mnou.

20 Som Mormon a priamy potomok Lechího. Mám dôvod chváliť svojho Boha a svojho Spasiteľa Ježiša Krista preto, že vyviedol našich otcov z krajiny Jeruzalem (a nikto to nevedel okrem neho a tých, ktorých z onej krajiny vyviedol) a že dal mne a ľudu môjmu toľko poznania k spásu duší našich.

21 Určite požeňnal domu Jákovmu a bol milosrdný k semenu Jozefovmu.

22 A nakoľko deti Lechího zachovávali prikázania jeho, on im žehnal a obdaroval ich podľa slova svojho.

23 Áno, a celkom určite privedie zvyšok semena Jozefovho k poznaniu Pána, ich Boha.

24 A tak určite, akože žije Pán, on zhromaždí zo štyroch strán zeme celý zvyšok semena Jákobovho, ktoré je rozptýlené do šírky po celej tvári zeme.

25 A pretože učinil zmluvu s celým domom Jákobovým, dokonca tak bude zmluva táto, ktorú učinil s domom Jákobovým, naplnená vo vlastnom príhodnom čase jeho, takže celému domu Jákobovmu bude znovuzriadené poznanie tejto zmluvy, ktorú s nimi učinil.

26 A potom poznajú Vykupiteľa svojho, ktorým je Ježiš Kristus, Syn Boží; a potom budú zhromaždení zo štyroch strán zeme do vlastných krajín svojich, z ktorých boli rozptýlení; áno, akože žije Pán, tak sa stane. Amen

---

KAPITOLA 6

Nefitom sa darí – Objavuje sa pýcha, bohatstvo a triedne rozdelenie – Cirkev je rozdelená rozkolmi – Satan vedie ľud v otvorenej vzbure – Mnohí proroci volajú k pokániu a sú zabití – Ich vrahovia kujú úklady ako sa zmocniť vlády. Okolo roku 26–30 po Kr.

A TERAZ, stalo sa, že celý ľud Nefitov sa v dvadsiatom a šiestom roku vrátil do vlastných krajín svojich, každý muž s rodinou svojou, stádami svojimi a dobytkom svojím, koňmi svojimi a drobným statkom svojím, a so všetkými vecami, ktoré im patrili.

2 A stalo sa, že všetky svoje zásoby nezjedli; takže vzali so sebou všetko, čo nespotrebovali, všetko obilie svoje všetkého druhu a zlato svoje, a striebro svoje, a všetky drahocenné veci svoje a vrátili sa do vlastných krajín svojich a k vlastníctvu svojmu, ako na sever, tak na juh, ako do krajiny severnej, tak do krajiny južnej.

3 A oným lupičom, ktorí vstúpili do zmluvy, že budú v krajine zachovávať mier, a ktorí si priali zostať Lámánitmi, dali krajiny podľa ich počtu, aby si tak prácou svojou mohli získavať obživu; a tak nastolili v celej krajine mier.

4 A znova sa im začalo dariť a začali silnieť; a uplynul dvadsiaty a šiesty aj siedmy rok a v krajine bol veľký poriadok; a vytvorili zákony svoje podľa nestrannosti a spravodlivosti.

5 A teraz, v celej krajine nebolo nič, čo by ľuďom bránilo, aby sa im neustále darilo, iba ak by upadli do priestupku.

6 A teraz, tento veľký mier v krajine nastolil Gidgidoni a sudca Lachoneus, a tí, ktorí boli určení za vodcov.

7 A stalo sa, že mnoho miest bolo novo postavených a mnoho starých miest bolo opravených.

8 A bolo postavených mnoho hradských a vytvorených mnoho ciest, ktoré viedli z mesta do mesta a z krajiny do krajiny, a z miesta na miesto.

9 A tak uplynul dvadsiaty a ôsmy rok a ľud mal neustály mier.

10 Ale stalo sa, že v dvadsiatom a deviatom roku začali medzi ľuďom nejaké hádky; a niektorí boli povýšení v pýche a vo vychvaľovaní pre svoje nesmierne veľké bohatstvo, áno, až k veľkým prenasledovaniám;

11 Lebo v krajine bolo mnoho kupcov, a tiež mnoho zákonníkov a mnoho úradníkov.

12 A ľudia sa začali rozlišovať podľa postavenia, podľa bohatstva svojho a príležitostí svojich k učeniu; áno, niektorí boli pre chudobu svoju nevzdelaní, a iní pre bohatstvo svoje získali veľkú učenosť.

13 Niektorí boli povýšení v pýche, a iní boli nesmierne pokorní; niektorí podpichovaním oplácali za podpichovanie, zatiaľ čo iní prijímali podpichovanie a prenasledovanie, a všelijaké strasti a nepodpichovali naspäť, ale boli pokorní a kajúcní pred Bohom.

14 A tak v celej krajine nastala veľká nerovnosť, natoľko, že cirkev začala byť roztrieštená; áno, natoľko, že v tridsiatom roku bola cirkev roztrieštená v celej krajine, až na niekoľko Lámánitov, ktorí boli obrátení na pravú vieru; a neodvrátili sa od nej, lebo boli pevní a stáli, a neochvejní, ochotní so všetkou usilovnosťou svojou zachovávať prikázania Pánove.

15 Teraz, príčinou neprávosti ľudu bolo toto – Satan mal veľkú moc podnecovať ľud k tomu, aby činil všelijaké neprávosti a nadúval sa pýchou, pokúšajúc ich, aby

usilovali o moc a právomoc, a bohatstvo, a márne veci sveta.

16 A tak Satan zvedol srdcia ľudí k tomu, aby činili všelijaké neprávosti; takže sa tešili z mieru len niekoľko rokov.

17 A tak na začiatku tridsiateho roku – ľudia, súc vyslobodení po obdobie dlhého času na to, aby boli unášaní pokušeniami diablovými, nech už ich chcel uniesť kamkoľvek, a aby činili akúkoľvek nepravosť, ktorú po nich chcel – a tak na počiatku tohto tridsiateho roku boli v stave strašnej zlovoľnosti.

18 Teraz, oni nehrešili v nevedomosti, lebo poznali vôľu Božiu ohľadom seba samých, lebo o nej boli poučovaní; takže sa búrili proti Bohu zámerne.

19 A teraz, bolo to za dní Lachonea, syna Lachoneovho, lebo Lachoneus toho roku zasadol na stolicu otca svojho a vládol ľudu.

20 A objavili sa muži inšpirovaní z nebies a poslaní, ktorí stáli medzi ľuďom v celej krajine, kázuc a svedčiac smelo o hriechoch a neprávostiach ľudí a svedčiac im o vykúpení, ktoré Pán učiní pre ľud svoj, teda inými slovami, o vzkriesení Kristovom; a smelo svedčili o jeho smrti a utrpení.

21 Teraz, medzi ľuďom boli mnohí, ktorí sa nesmierne hnevali na tých, ktorí svedčili o veciach týchto; a tí, ktorí sa hnevali, boli predovšetkým hlavní sudcovia a tí, ktorí bývali vysokými kňazmi a zákonníkmi; áno, všetci tí, ktorí boli zákonníkmi sa hnevali

na tých, ktorí svedčili o týchto veciach.

22 Teraz, nebolo žiadneho zákonníka ani sudcu, ani vysokého kňaza, ktorý by mal moc odsúdiť kohokoľvek k smrti, bez toho, aby ich odsúdenie bolo podpísané správcom krajiny.

23 Teraz, bolo mnoho tých, ktorí svedčili o veciach týkajúcich sa Krista, ktorí svedčili smelo a ktorých sudcovia zajali a tajne usmrtili, takže sa známosť o ich smrti dostala ku správcovi krajiny až po ich smrti.

24 Teraz hľa, bolo to v rozpore so zákonmi krajiny, aby bol ktokoľvek usmrtený, bez toho, aby mali moc od správcu krajiny –

25 Takže do krajiny Zarahemla prišla správcovi krajiny sťažnosť na týchto sudcov, ktorí odsudzovali prorokov Pána k smrti, nie podľa zákona.

26 Teraz, stalo sa, že boli zajatí a predvedení pred sudcu, aby boli súdení za zločin, ktorého sa dopustili, podľa zákona, ktorý bol ľuďom daný.

27 Teraz, stalo sa, že títo sudcovia mali mnoho priateľov a príbuzných; a zvyšok, áno, dokonca skoro všetci zákonníci a vysokí kňazi sa zišli a pripojili sa k príbuzným oných sudcov, ktorí mali byť podľa zákona súdení.

28 A vstúpili jeden s druhým do zmluvy, áno, dokonca do onej zmluvy, ktorú dali tí za stara, a zmluvu, ktorú dal a udelil diabol, aby sa spojili proti všetkej spravodlivosti.

29 Takže sa spojili proti ľudu Pána a vstúpili do zmluvy, že ich zničia a oslobodia tých, ktorí boli vinní vraždou, zo zovretia spravodlivosti, ktorá už mala byť podľa zákona vykonaná.

30 A postavili sa na odpor zákonu a právam vlasti svojej; a jeden s druhým učinili zmluvu, že zničia správcu a dosadia nad krajinou kráľa, aby už v krajine nebola sloboda, ale bola podrobená kráľom.

KAPITOLA 7

Hlavný sudca je zavraždený, vláda je zničená a ľudia sa rozdeľujú do kmeňov – Jákob, antikrist, sa stáva kráľom tajného spolku – Nefi káže pokánie a vieru v Krista – Denne mu slúžia anjeli a on kriesi svojho brata z mŕtvych – Mnohí činia pokánie a sú pokrstení. Okolo roku 30–33 po Kr.

TERAZ hľa, ukážem vám, že kráľa nad krajinou nedosadili; ale v tom istom roku, áno, v tridsiatom roku, na sudcovskej stolici zahubili, áno, zavraždili, hlavného sudcu krajiny.

2 A ľudia sa rozdelili jeden proti druhému; a oddelili sa jeden od druhého do kmeňov, každý podľa rodiny svojej a príbuzenstva svojho, a priateľov; a tak zničili vládu krajiny.

3 A každý kmeň si nad sebou určil náčelníka alebo vodcu; a tak vznikli kmene a vodcovia kmeňov.

4 Teraz hľa, medzi nimi nebolo nikoho, kto by nemal veľkú

rodinu a mnoho príbuzenstva, a priateľov; takže ich kmene sa stali nesmierne veľkými.

5 Teraz, toto všetko bolo učinené a zatiaľ medzi nimi neboli žiadne vojny; a všetka nepravosť táto prišla na ľudí preto, že sa poddali moci Satanovej.

6 A nariadenia vlády boli zničené oným tajným spolkom priateľov a príbuzných tých, ktorí vraždili prorokov.

7 A spôsobili v krajine veľký svár, natoľko, že spravodlivejšia časť ľudu sa takmer celá stala zlovoľnou; áno, bolo medzi nimi iba málo spravodlivých ľudí.

8 A tak neuplynulo ani šesť rokov od doby, kedy sa väčšia časť ľudu odvrátila od spravodlivosti svojej, ako pes k zvratkom svojim alebo ako sviňa k prevaľovaniu svojmu v bahne.

9 Teraz, tento tajný spolok, ktorý na ľud privodil tak veľkú nepravosť, sa zhromaždil a postavil si na čelo svoje muža, ktorého volali Jákob;

10 A nazvali ho kráľom svojim; takže stal sa kráľom nad touto zlovoľnou tlupou; a bol jedným z hlavných, ktorí dali hlas svoj proti prorokom, ktorí svedčili o Ježišovi.

11 A stalo sa, že čo do počtu neboli tak silní ako kmene ľudu, ktoré boli spojené, okrem toho, že ich vodcovia ustanovili ich zákony, každý podľa kmeňa svojho; a predsa boli nepriateľmi; napriek tomu, že neboli ľuďom spravodlivým, predsa boli spojení

v nenávisti voči tým, ktorí vstúpili do zmluvy, že zničia vládu.

12 Takže, Jákob, vidiac, že ich nepriatelia sú početnejší než oni, súc kráľom tlupy, takže prikázal ľudu svojmu, aby sa vydal na útek do najsevernejšej časti krajiny a aby si tam vybudoval kráľovstvo, pokiaľ sa k nemu nepripoja odštiepenci (lebo im lichotil, že bude mnoho odštiepencov) a pokiaľ nebudú dostatočne silní na to, aby bojovali s kmeňmi ľudu; a učinili tak.

13 A ich pochod bol tak rýchly, že im v ňom nemohli zabrániť skôr, než sa dostali z dosahu ľudí. A tak skončil tridsiaty rok; a také boli záležitosti ľudu Nefiho.

14 A stalo sa v tridsiatom a prvom roku, že boli rozdelení do kmeňov, každý podľa rodiny svojej, príbuzenstva a priateľov; a predsa uzatvorili dohodu, že nepôjdu bojovať jeden s druhým; ale neboli jednotní čo do zákonov svojich a spôsobu vládnutia svojho, lebo tie boli ustanovované podľa názorov tých, ktorí boli ich náčelníkmi a ich vodcami. Ale ustanovili veľmi prísne zákony, že žiaden kmeň sa nemá previniť voči druhému, takže do určitej miery mali v krajine mier; a predsa ich srdcia boli odvrátené od Pána, ich Boha, a kameňovali prorokov a vyvrhovali ich z prostriedku svojho.

15 A stalo sa, že Nefi – súc navštevovaný anjelmi, a tiež hlasom Pána, takže videl anjelov a bol očitým svedkom, a obdržal moc, ktorá mu bola daná, aby mohol

zvedieť o službe Kristovej, a tiež súc očitým svedkom ich rýchleho návratu od spravodlivosti k ich zlovoľnosti a ohavnostiam;

16 Takže, súc zarmútený nad tvrdosťou ich srdc a zaslepenosťou ich myslí – vyšiel v onom roku medzi nich a začal smelo svedčiť o pokání a o odpustení hriechov skrze vieru v Pána Ježiša Krista.

17 A učil ich mnohé veci; a všetky nemôžu byť napísané a časť z nich by nepostačovala, takže nie sú v tejto knihe zapísané. A Nefi učil s mocou a veľkou právomocou.

18 A stalo sa, že sa na neho hnevali, a to preto, že mal väčšiu moc než oni, lebo nebolo možné neuveriť slovám jeho, lebo viera jeho v Pána Ježiša Krista bola tak veľká, že mu denne slúžili anjeli.

19 A v mene Ježišovom vyhánal diablov a nečistých duchov; dokonca aj brata svojho vzkriesil z mŕtvych potom, čo bol ľuďmi kameňovaný a vytrpel smrť.

20 A ľudia to videli a svedčili o tom, a hnevali sa na neho pre moc jeho; a on učinil ešte mnohé ďalšie zázraky pred očami ľudu, v mene Ježišovom.

21 A stalo sa, že tridsiaty a prvý rok uplynul a len málo ich bolo obrátených k Pánovi; ale všetci, ktorí obrátení boli, skutočne dávali ľuďom najavo, že boli navštívení mocou a Duchom Božím, ktorá bola v Ježišovi Kristovi, v ktorého verili.

22 A všetci tí, z ktorých boli vyhnaní diabli a boli uzdravení z chorôb svojich a slabostí svojich,

skutočne ukazovali ľuďom, že na nich zapôsobil Duch Boží a že boli uzdravení; a tiež ukazovali znamenia a činili medzi ľuďom určité zázraky.

23 Tak uplynul aj tridsiaty a druhý rok. A Nefi volal k ľudu na počiatku tridsiateho a tretieho roku; a kázal im pokánie a odpustenie hriechov.

24 Teraz, chcel by som, aby ste si tiež zapamätali, že nebolo nikoho, kto bol privedený k pokániu, kto by nebol pokrstený vodou.

25 Takže, Nefi vysvätil na túto službu mužov, aby všetci tí, ktorí k nim prídu, boli pokrstení vodou, a to ako dôkaz a svedectvo pred Bohom a pre ľudí, že činili pokánie a obdržali odpustenie hriechov svojich.

26 A na počiatku tohto roku boli mnohí, ktorí boli pokrstení k pokániu; a tak väčšia časť oného roku uplynula.

KAPITOLA 8

Búrky, zemetrasenia, požiare, víchrice a rozruch prírody potvrdzujú ukrižovanie Kristove – Mnoho ľudí je zničených – Tri dni pokrýva krajinu temnota – Tí, ktorí zostávajú, nariekajú nad svojím osudom. Okolo roku 33–34 po Kr.

A TERAZ, stalo sa, že podľa nášho záznamu, a my vieme, že náš záznam je pravdivý, lebo hľa, ten, kto záznam viedol, bol mužom spravodlivým – lebo skutočne učinil mnoho zázrakov v mene

Ježišovom; a nikto nemohol učiniť zázrak v mene Ježišovom, ibaže by bol celý očistený od neprávosti svojej –

2 A teraz, stalo sa, ak tento muž neurobil chybu v počítaní nášho času, že uplynul tridsiaty a tretí rok;

3 A ľudia začali s veľkou usilovnosťou vyzerat' znamenie, ktoré dal prorok Samuel, Lámánita, áno, dobu, kedy mala na tvári krajiny byť temnota po dobu troch dní.

4 A medzi ľuďom nastali veľké pochybnosti a spory aj napriek tomu, že bolo daných tak mnoho znamení.

5 A stalo sa v tridsiatom a štvrtom roku, v prvom mesiaci, štvrtého dňa toho mesiaca, že sa zdvihla veľká búrka, akú ešte nikdy nikto v celej krajine nezažil.

6 A tiež prišla obrovská a strašná víchrica; a prišlo hrozné hrmenie, natoľko, že to otriasalo celou krajinou, akoby sa mala rozštiepiť vo dvoje.

7 A prišli nesmierne ostré blesky, aké ešte nikdy nikto v celej krajine nezažil.

8 A mesto Zarahemla vzplanulo ohňom.

9 A mesto Moroni sa potopilo do hĺbín morských a obyvatelia jeho sa utopili.

10 A na mesto Moronia bola prenesená zemina, takže tam povstala namiesto mesta veľká hora.

11 A veľké a strašné zničenie nastalo v krajine južnej.

12 Ale hľa, väčšie a strašnejšie zničenie nastalo v krajine severnej;

lebo hľa, celá tvár krajiny bola zmenená búrkou a víchrami, a hromami, a bleskami, a nesmierne veľkým otriasaním celej zeme;

13 A hradské praskali a priame cesty boli zničené, a mnoho rovných miest sa stalo nerovnými.

14 A mnohé veľké a významné mestá sa prepadli a mnohé boli spálené, a mnohé sa otriasali, až ich stavby popadali na zem a ich obyvatelia boli zabíť a oné miesta spustli.

15 A bolo niekoľko miest, ktoré zostali; ale ich poškodenie bolo nesmierne veľké a boli v nich mnohí ľudia, ktorí boli zabíť.

16 A boli niektorí, ktorí boli odnesení víchrom; a kam sa podeli, to nikto nevie, vie sa iba to, že boli odnesení.

17 A tak bola tvár celej zeme znetvorená búrkami a hromami, a bleskami, a otriasaním zeme.

18 A hľa, skaly sa rozpukli na dvoje; boli rozpukané po tvári celej zeme, natoľko, že sa nachádzali ako úlomky a ako rozsadliny, a ako trhliny po celej tvári krajiny.

19 A stalo sa, že keď tieto hromy a blesky, a búrky, a víchrice, a otriasania zeme ustali – lebo hľa, trvali po dobu asi troch hodín; a niektorí hovorili, že oná doba bola dlhšia; a predsa, všetky tieto veľké a strašné veci boli učinené počas doby asi troch hodín – a potom hľa, na tvári krajiny nastala temnota.

20 A stalo sa, že na celej tvári

krajiny bola hustá temnota, natoľko, že jej obyvatelia, ktorí nepadli, mohli cítiť paru temnoty;

21 A pre onú temnotu nemohlo byť žiadneho svetla ani sviece, ani pochodne; ani nemohol byť založený oheň ich vybraným a neobyčajne suchým drevom, takže nemohlo byť vôbec žiadneho svetla;

22 A nebolo vidieť žiadne svetlo, ani oheň ani záblesk, ani slnko, ani mesiac, ani hviezdy, lebo tak veľké boli hmly temnoty, ktoré boli na tvári krajiny.

23 A stalo sa, že po dobu troch dní nebolo vidieť žiadne svetlo; a medzi celým ľudom bolo neustále veľké žialenie a kvílenie, a plač; áno, preveľké bolo bedákanie ľudu pre onú temnotu a veľké zničenie, ktoré na nich prišlo.

24 A na jednom mieste bolo počuť, ako volajú, hovoriac: Ó, kiež by sme boli činili pokánie pred týmto veľkým a hrozným dňom, a potom by naši bratia boli ušetrení a neboli by spálení v onom veľkom meste Zarahemla.

25 A na inom mieste bolo počuť, ako volajú a žialia, hovoriac: Ó, kiež by sme boli činili pokánie pred týmto veľkým a hrozným dňom a kiež by sme nezabíjali a nekameňovali prorokov, a nevyvrhovali ich; potom by boli matky naše a krásne dcéry naše, a deti naše ušetrené a neboli by pochované v onom veľkom meste Moronia. A tak bolo kvílenie ľudu veľké a strašné.

KAPITOLA 9

V temnote hlas Krista ohlasuje zničenie mnohých ľudí a miest pre ich zlovoľnosť – Tiež ohlasuje svoju božskosť, oznamuje, že zákon Mojžišov je naplnený, a vyzýva ľudí, aby prišli k nemu a boli spasení. Okolo roku 34 po Kr.

A STALO sa, že medzi všetkými obyvateľmi zeme bolo počuť hlas, po celej tvári tejto krajiny, volajúci:

2 Beda, beda, beda ľudu tomuto; beda obyvateľom celej zeme, ak nebudú činiť pokánie; lebo diabol sa smeje a anjeli jeho sa radujú zo zabitých krásnych synov a dcér ľudu môjho; a oni padli pre neprávosť svoju a ohavnosti svoje!

3 Hľa, oné veľké mesto Zarahemla som spálil ohňom, aj obyvateľov jeho.

4 A hľa, oné veľké mesto Moroni, dal som, aby bolo potopené do hlbín mora a aby sa obyvatelia jeho utopili.

5 A hľa, oné veľké mesto Moronia som prikryl zemou, aj obyvateľov jeho, aby som pred tvárou svojou skryl ich neprávosti a ich ohavnosti, aby krv prorokov a svätých už ku mne proti nim neprichádzala.

6 A hľa, mesto Gilgál, dal som, aby sa prepadlo a aby obyvatelia jeho boli pochovaní v hĺbinách zemských;

7 Áno, aj mesto Onia a obyvatelia jeho, aj mesto Mokum a obyvatelia jeho, aj mesto Jeruzalem

a obyvatelia jeho; a dal som, aby vody prišli na ich miesto, aby pred tvárou mojou prikryli ich zlovoľnosť a ich ohavnosti, aby krv prorokov a svätých už ku mne proti nim nestúpala.

8 A hľa, mesto Gadiandi a mesto Gadiomna, a mesto Jákob, a mesto Gimgimno, dal som, aby sa všetky tieto mestá prepadli, a učinil som na ich mieste vrchy a údolia a ich obyvateľov som pochoval v hĺbinách zemských, aby som pred tvárou svojou skryl ich zlovoľnosť a ohavnosti, aby krv prorokov a svätých už ku mne proti nim nestúpala.

9 A hľa, ono veľké mesto Jákobugat, ktoré bolo obývané ľuďom kráľa Jákoba, dal som, aby bolo spálené ohňom pre ich hriechy a ich zlovoľnosť, ktorá bola nad všetku zlovoľnosť celej zeme, pre ich tajné vraždy a spolky; lebo to boli oni, kto zničil mier ľudu môjho a vládu krajiny; takže dal som, aby boli spálení, aby som ich vyhladil pred tvárou svojou, aby krv prorokov a svätých už ku mne proti nim nestúpala.

10 A hľa, mesto Lámán a mesto Još, a mesto Gád, a mesto Kiškumen, dal som, aby boli spálené ohňom, aj ich obyvatelia, pre zlovoľnosť svoju ohľadom vyvrhovania prorokov a kameňovania tých, ktorých som poslal, aby im oznamovali ich zlovoľnosť a ich ohavnosti.

11 A pretože ich všetkých vyvrhli, takže medzi nimi nebolo

žiadnych spravodlivých, zoslal som oheň a zničil som ich, aby ich zlovoľnosť a ohavnosti mohli byť skryté pred tvárou mojou, aby krv prorokov a svätých, ktorých som poslal medzi nich, nemusela kričať ku mne zo zeme proti nim.

12 A dal som, aby mnohé veľké zničenia prišli na krajinu túto a na ľud tento, pre zlovoľnosť jeho a ohavnosti jeho.

13 Ó vy všetci, ktorí ste ušetrení, pretože ste boli spravodlivejší než oni, nenavrátite sa teraz ku mne a nebudete činiť pokánie z hriechov svojich, a neobrátime sa, aby som vás mohol uzdraviť?

14 Áno, skutočne vám hovorím, ak prídete ku mne, budete mať život večný. Hľa, rameno milosrdenstva môjho je k vám vzťahnuté a každý, kto príde, toho prijmem; a požehnaní sú tí, ktorí prídu ku mne.

15 Hľa, som Ježiš Kristus, Syn Boží. Stvoril som nebesia a zem, a všetky veci, ktoré na nich sú. Bol som u Otca od počiatku. Ja som v Otcovi a Otec je vo mne; a vo mne Otec oslávil meno svoje.

16 Prišiel som k vlastným, a moji vlastní ma neprijali. A písma ohľadom príchodu môjho sú naplnené.

17 A všetkým tým, ktorí ma prijali, som dal, aby sa stali synmi Božími; a práve tak dám všetkým, ktorí uveria v meno moje, lebo hľa, mnou prichádza vykúpenie a vo mne je zákon Mojžišov naplnený.

18 Ja som svetlo a život sveta. Ja som Alfa a Omega, počiatok i koniec.

19 A nebudete mi už obetovať prelievaním krvi; áno, obeť vaše a spaľované obeť vaše skončia, lebo nebudem prijímať žiadnu z obetí vašich a zo spaľovaných obetí vašich.

20 A budete mi prinášať ako obeť srdce zlomené a ducha skrúšeného. A kto ku mne príde so srdcom zlomeným a duchom skrúšeným, toho pokrstím ohňom a Duchom Svätým, rovnako ako boli Lámániti, pre vieru svoju vo mňa v dobe obrátenia svojho, pokrstení ohňom a Duchom Svätým, a nevedeli o tom.

21 Hľa, prišiel som na svet, aby som priniesol svetu vykúpenie, aby som zachránil svet z hriechu.

22 Takže, kto bude činiť pokánia a príde ku mne ako malé dieťa, toho prijmem, lebo takých je kráľovstvo Božie. Hľa, za takých som položil život svoj a znova ho vzal na seba; takže čiňte pokánia a poďte ku mne, vy končiny zeme, a buďte spasení.

KAPITOLA 10

V krajine je po mnoho hodín ticho – Hlas Kristov slubuje, že zhromaždí svoj ľud, tak ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka – Spravodlivejšia časť ľudu bola zachovaná. Okolo roku 34–35 po Kr.

A TERAZ hľa, stalo sa, že všetok ľud krajiny počul slová tieto a bol

ich svedkom. A po slovách týchto bolo v krajine ticho po dobu mnohých hodín;

2 Lebo tak veľký bol úžas ľudu, že ustali bedákať a kvíliť nad stratou svojich príbuzných, ktorí boli zabíjajúci; takže v celej krajine bolo ticho po dobu mnohých hodín.

3 A stalo sa, že k ľudu znova prišiel hlas, a všetok ľud ho počul a bol jeho svedkom, hovoriac:

4 Ó vy ľudia týchto veľkých miest, ktoré padli, ktorí ste potomkami Jákobovými, áno, ktorí ste z domu Izraela, ako často som vás zhromažďoval, tak ako sliepka zhromažďuje kuriatka svoje pod krídla svoje, a staral som sa o vás.

5 A znova, ako často by som vás zhromažďoval, tak ako sliepka zhromažďuje kuriatka svoje pod krídla svoje, áno, ó vy ľudia z domu Izraela, vy, ktorí prebývate v Jeruzaleme, ako aj vy, ktorí ste padli; áno, ako často by som vás zhromažďoval, tak ako sliepka zhromažďuje kuriatka svoje, a vy ste nechceli.

6 Ó vy z domu Izraela, ktorých som ušetril, ako často som budem zhromažďovať, tak ako sliepka zhromažďuje kuriatka svoje pod krídla svoje, ak budete činiť pokánia a ak sa navrátite ku mne s celým úmyslom srdca.

7 Ale ak tak neučiníte, ó dom Izraela, miesta príbytkov vašich spustnú až do doby, kedy sa naplní zmluva s otcami vašimi.

8 A teraz, stalo sa, že potom, čo

Ľudia počuli slová tieto, hľa, začali znova plakať a kvíliť nad stratou príbuzných svojich a priateľov.

9 A stalo sa, že tak uplynuli tri dni. A bolo ráno a temnota na tvári krajiny sa rozplynula, a zem sa prestala chvieť, a skaly prestali pukať, a desivé stonanie ustalo, a všetky divoké zvuky odznali.

10 A zem sa znova spojila, takže stála; a žialenie a plač, a nárek ľudí, ktorých život bol ušetrený, ustali; a ich žialenie sa obrátilo na radosť a ich bedákanie na chválu a vďakyvzdanie Pánovi Ježišovi Kristovi, ich Vykupiteľovi.

11 A do tejto miery sa naplnili písma, ktoré boli oznamované prorokmi.

12 A spravodlivejšia časť ľudu bola zachránená a boli to tí, ktorí prijímali prorokov a nekameňovali ich; a boli to tí, ktorí neprelievali krv svätých, ktorí boli ušetrení –

13 A boli ušetrení a neprepadli sa, a neboli pochovaní v zemi; a neboli pohltení v hĺbinách morských; a neboli spálení ohňom ani neboli zavalení a k smrti rozdrvení; a neboli odnesení víchrom; ani ich nepremohla para dymu a temnoty.

14 A teraz, kto číta, nech rozumie; ten, kto má písma, nech v nich hľadá a nech vidí a uzrie, či všetka táto smrť a zničenie ohňom a dymom, a búrkami, a víchrami, a otváraním zeme, ktorá ich pohltila, a všetky veci tieto nie sú naplnením prorociev mnohých svätých prorokov.

15 Hľa, hovorím vám, áno, mnohí o veciach týchto pri príchode Krista svedčili a boli zabíť, pretože o veciach týchto svedčili.

16 Áno, prorok Zenoš svedčil o veciach týchto, a tiež Zenók hovoril ohľadom vecí týchto, pretože svedčili obzvlášť o nás, ktorí sme zvyškom ich semena.

17 Hľa, náš otec Jákob tiež svedčil o zvyšku semena Jozefovho. A hľa, nie sme my zvyškom semena Jozefovho? A nie sú veci tieto, ktoré svedčia o nás, zapísané na doskách z mosadze, ktoré otec náš Lechí priniesol z Jeruzalema?

18 A stalo sa, že na konci tridsiateho a štvrtého roku, hľa, ukážem vám, že ľudu Nefiho, ktorý bol ušetrený, a tiež tým, ktorí boli nazývaní Lámánitmi a ktorí boli ušetrení, bola prejavená veľká priazeň a na ich hlavy boli vyliate veľké požehnanie, natoľko, že chvíľu po svojom vystúpení do neba sa im Kristus naozaj ukázal –

19 Ukázal im svoje telo a poučoval ich; a správa o jeho službe bude podaná neskôr. Takže pre túto chvíľu končím slová svoje.

Ježiš Kristus sa ukázal ľudu Nefiho, keď sa zástup zhromaždil v krajine Hojnosti, a poučoval ich; a týmto spôsobom sa im ukázal.

*Obsiahnuté v kapitolách 11 až 26
vrátane.*

KAPITOLA 11

Otec svedčí o svojom Milovanom Synovi – Kristus sa ukazuje a ohlasuje svoje uzmierenie – Ľudia cítia rany na jeho rukách, nohách a boku – Volajú Hosana – On ustanovuje spôsob a vykonanie krstu – Duch sváru je od diabla – Kristovou náukou je to, že ľudia majú uveriť a byť pokrstení, a obdržať Ducha Svätého. Okolo roku 34 po Kr.

ATERAZ, stalo sa, že okolo chrámu, ktorý bol v krajine Hojnosti, sa zhromaždil veľký zástup ľudu Nefiho; a spoločne sa čudovali a divili, a navzájom poukazovali na onú veľkú a podivuhodnú zmenu, ktorá nastala.

2 A tiež hovorili o onom Ježišovi Kristovi, o ktorého smrti bolo dané znamenie.

3 A stalo sa, že zatiaľ čo takto spoločne hovorili, začuli hlas, ktorý akoby prichádzal z neba; a rozhliadali sa navôkol, lebo onému hlasu, ktorý počuli, nerozumeli; a nebol to ostrý hlas, ani to nebol silný hlas; a predsa, aj napriek tomu, že to bol hlas jemný, prenikal tými, ktorí ho počuli, až do vnútra, natoľko, že nebolo jedinej časti ich tela, ktorú by neroztriasol; áno, prenikal im až do vnútra duše a spôsobil, že ich srdce horelo.

4 A stalo sa, že znova začuli hlas, a nerozumeli mu.

5 A znova, po tretíkrát začuli hlas a otvorili uši svoje, aby ho počuli; a ich oči boli upreté na zvuk jeho;

a neochvejne hľadeli k nebu, odkiaľ onen zvuk prichádzal.

6 A hľa, po tretíkrát hlasu, ktorý počuli, porozumeli; a ten im hovoril:

7 Hľa, môj Milovaný Syn, v ktorom sa mi veľmi zaľúbilo, v ktorom som oslávil meno svoje – vypočujte ho.

8 A stalo sa, že keď porozumeli, upreli oči svoje znova hore k nebu; a hľa, uvideli Človeka zostupujúceho z neba; a bol oblečený do bieleho rúcha; a zostúpil a stál uprostred nich; a oči celého zástupu sa obrátili k nemu a neodvažovali sa otvoriť ústa svoje, a to ani jeden k druhému, a nevedeli, čo to znamená, lebo si mysleli, že sa im ukázal anjel.

9 A stalo sa, že vzťahol ruku svoju a prehovoril k ľudu, hovoriac:

10 Hľa, ja som Ježiš Kristus, o ktorom proroci svedčili, že príde na svet.

11 A hľa, som svetlo a život sveta; a pil som z oného horkého kalicha, ktorý mi Otec dal, a oslávil som Otca v tom, že som na seba vzal hriechy sveta, v čom som vytrpel vôľu Otca vo všetkých veciach od počiatku.

12 A stalo sa, že keď Ježiš povedal slová tieto, celý zástup padol k zemi; lebo sa rozpamätali, že medzi nimi bolo prorokované, že po vystúpení svojom do neba sa im Kristus ukáže.

13 A stalo sa, že k nim Pán prehovoril, hovoriac:

14 Vstaňte a poďte ku mne, aby

ste mohli vložiť ruku svoju do boku môjho, a tiež aby ste mohli pocítiť stopy klinčov v rukách mojich a nohách mojich, aby ste mohli vedieť, že ja som Boh Izraela a Boh celej zeme a že som bol zabitý pre hriechy sveta.

15 A stalo sa, že zástup predstúpil a oni vkladali ruky svoje do boku jeho, a pocítli stopy klinčov v rukách jeho a v nohách jeho; a to činili, predstupujúc jeden po druhom, až predstúpili všetci a uvideli očami svojimi a pocítli rukami svojimi, a vedeli s istotou, a vydali svedectvo, že to je ten, o ktorom písali proroci, že má prísť.

16 A keď všetci predstúpili a sami boli svedkami, zvolali jedným hlasom, hovoriac:

17 Hosana! Požehnané buď meno Boha Najvyššieho! A padli k nohám Ježišovým a uctievali ho.

18 A stalo sa, že prehovoril k Nefimu (lebo Nefi bol v zástupe) a prikázal mu, aby predstúpil.

19 A Nefi vstal a predstúpil, a sklonil sa pred Pánom, a pobožkal mu nohy.

20 A Pán mu prikázal, aby vstal. A on vstal a stál pred ním.

21 A Pán mu povedal: Dávam ti moc, aby si krstil ľud tento, potom ako znova vystúpim do neba.

22 A znova, Pán povolal ďalších a povedal im to isté; a dal im moc krstiť. A povedal im: Týmto spôsobom budete krstiť; a nebudú žiadne spory medzi vami.

23 Veru, hovorím vám, že každého, kto činí pokánie z hriechov

svojich skrze slová vaše a praje si byť pokrstený v mene mojom, týmto spôsobom ich budete krstiť – hľa, zídete do vody a postavíte sa v nej, a v mene mojom ich pokrstíte.

24 A teraz hľa, toto sú slová, ktoré povieťe, oslovujúc ich menom, hovoriac:

25 Majúc právomoc danú mi Ježišom Kristom, krstím ťa v mene Otca a Syna, a Ducha Svätého. Amen.

26 A potom ich ponoríte do vody a oni znova z vody vyjdú.

27 A týmto spôsobom budete krstiť v mene mojom; lebo hľa, veru hovorím vám, že Otec a Syn, a Duch Svätý jedno sú; a ja som v Otcovi a Otec vo mne a Otec a ja jedno sme.

28 A tak, ako som vám prikázal, budete krstiť. A nebudú medzi vami žiadne spory, ako boli doteraz; a tiež nebudú medzi vami žiadne spory ohľadom bodov náuky mojej, ako boli doteraz.

29 Lebo, veru, veru hovorím vám, ten, kto má ducha sváru, nie je odo mňa, ale je od diabla, ktorý je otcom sváru a podnecuje srdcia ľudí, aby sa navzájom hnevľivo svárili.

30 Hľa, náukou mojou nie je podnecovať k hnevu srdcia ľudské, jedného proti druhému; ale náukou mojou je to, že takéto veci majú skončiť.

31 Hľa, veru, veru hovorím vám, budem vám oznamovať náuku svoju.

32 A toto je náuka moja, a je to náuka, ktorú mi dal Otec; a ja

vydávam svedectvo o Otcovi a Otec vydáva svedectvo o mne, a Duch Svätý vydáva svedectvo o Otcovi a o mne; a ja vydávam svedectvo, že Otec prikazuje všetkým ľuďom, všade, aby činili pokánie a verili vo mňa.

33 A každý, kto vo mňa verí a je pokrstený, ten bude spasený; a to sú tí, ktorí zdedia kráľovstvo Božie.

34 A kto vo mňa neverí a nie je pokrstený, bude zatratený.

35 Veru, veru hovorím vám, že toto je náuka moja a vydávam o nej svedectvo, že je od Otca; a každý, kto verí vo mňa, verí aj v Otca; a tomu Otec vydá svedectvo o mne, lebo ho navštívi ohňom a Duchom Svätým.

36 A tak vydá Otec svedectvo o mne a Duch Svätý mu vydá svedectvo o Otcovi a o mne; lebo Otec a ja, a Duch Svätý jedno sme.

37 A znova, hovorím vám, musíte činiť pokánie a stať sa takými ako malé deti, a byť pokrstení v mene mojom, nijako inak nemôžete veci tieto obdržať.

38 A znova, hovorím vám, musíte činiť pokánie a byť pokrstení v mene mojom, a stať sa takými ako malé deti, nijako inak nemôžete zdediť kráľovstvo Božie.

39 Veru, veru hovorím vám, že toto je náuka moja a každý, kto na nej stavia, stavia na skale mojej a brány pekelné ich nepremôžu.

40 A ktokoľvek bude oznamovať viac alebo menej než toto a bude to potvrdzovať ako náuku moju, ten

prichádza od zlého, a nie je postavený na skale mojej; ale stavia na piesčitých základoch a brány pekelné stoja otvorené, aby takých prijali, keď na nich prídu záplavy a udrú vetry.

41 Takže, choďte k ľudu tomuto a oznamujte slová, ktoré som hovoril, až do končín zeme.

KAPITOLA 12

Ježiš povoláva Dvanástich a poveruje ich – Hlásá Nefitom reč podobnú Kázaniu na vrchu – Hlásá blahoslavenstvá – Jeho učenie presahuje zákon Mojžišov a je mu nadradené – Ľuďom je prikázané, aby boli dokonalí tak, ako je dokonalý on a jeho Otec – Porovnaj s Matúšom 5. Okolo roku 34 po Kr.

A STALO sa, že keď Ježiš hovoril slová tieto Nefimu a tým, ktorí boli povolani (teraz, počet tých, ktorí boli povolani a obdržali moc a právomoc krstiť, bol dvanásť), a hľa, vztiahol ruku svoju k zástupu a zvolal k nim, hovoriac: Požehnaní ste, ak budete dbať na slová týchto dvanástich, ktorých som vyvolil z vášho stredy, aby vám žehnali a boli služobníkmi vašimi; a im som dal moc, aby vás mohli krstiť vodou; a potom, čo budete pokrstení vodou, hľa, pokrstím vás ohňom a Duchom Svätým; takže ste požehnaní, ak uveríte vo mňa a budete pokrstení potom, čo ste ma videli a viete, že ja som.

2 A znova, viac požehnaní sú tí, ktorí uveria v slová vaše, pretože

dosvedčíte, že ste ma videli a že viete, že ja som. Áno, požehnaní sú tí, ktorí uveria v slová vaše a zostúpia do hlbín pokory, a budú pokrstení, lebo budú navštívení ohňom a Duchom Svätým a obdržia odpustenie hriechov svojich.

3 Áno, požehnaní sú chudobní v duchu, ktorí prichádzajú ku mne, lebo ich je kráľovstvo nebeské.

4 A znova, požehnaní sú všetci tí, ktorí žalostia, lebo oni utešení budú.

5 A požehnaní sú mierni, lebo oni dedičmi zeme budú.

6 A požehnaní sú všetci tí, ktorí lačnia a žiznia po spravodlivosti, lebo oni Duchom Svätým naplnení budú.

7 A požehnaní sú milosrdní, lebo oni milosrdenstva dôjdu.

8 A požehnaní sú všetci čistí v srdci, lebo oni Boha uvidia.

9 A požehnaní sú všetci, ktorí tvoria pokoj, lebo oni budú nazývaní deťmi Božími.

10 A požehnaní sú všetci tí, ktorí sú prenasledovaní pre meno moje, lebo ich je kráľovstvo nebeské.

11 A požehnaní ste, keď vás ľudia budú hanobiť a prenasledovať, a budú proti vám ľživo hovoriť všelijaké druhy zla, pre mňa;

12 Lebo budete mať veľkú radosť a budete nesmierne veselí, lebo veľká bude odmena vaša v nebi; lebo tak prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami.

13 Veru, veru hovorím vám, dávam vám, aby ste boli soľou zeme; ale ak soľ stratí chuť svoju, čím

bude zem osolená? Soľ potom nebude dobrá k ničomu, len aby bola vyvrhnutá a pošliapaná nohami ľudí.

14 Veru, veru hovorím vám, dávam vám, aby ste boli svetlom ľudu tomuto. Mesto, ktoré leží na vrchu, nemôže byť skryté.

15 Hľa, zažihajú ľudia sviecu a stavajú ju pod nádobu? Nie, ale na svietnik a dáva svetlo všetkým, ktorí sú v dome.

16 Takže, nech tak svetlo vaše svieti pred ľuďom týmto, aby mohli vidieť dobré skutky vaše a oslavovať Otca vášho, ktorý je v nebi.

17 Nemyslíte si, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov. Neprišiel som zrušiť, ale naplniť;

18 Lebo veru hovorím vám, ani jediná litera, ani jediná čiarka zo zákona nepominula, ale vo mne bol celý naplnený.

19 A hľa, dal som vám zákon a prikázania Otca svojho, aby ste verili vo mňa a aby ste činili pokánie z hriechov svojich, a prišli ku mne so srdcom zlomeným a duchom skrúšeným. Hľa, prikázania máte pred sebou, a zákon je naplnený.

20 Takže počte ku mne a budte spasení; lebo veru hovorím vám, že ak nebudete zachovávať prikázania moje, ktoré som vám v tejto dobe prikázal, v žiadnom prípade nevstúpíte do kráľovstva nebeského.

21 Počuli ste, že tí v starých časoch hovorili, a je to aj pred vami napísané, nezabiješ, a každý, kto

zabije, bude v nebezpečenstve súdu Božieho;

22 Ale ja vám hovorím, že každý, kto sa hnevá na brata svojho, bude v nebezpečenstve súdu jeho. A každý, kto povie bratovi svojmu: Rácha, bude v nebezpečenstve súdu pred radou; a každý, kto povie: Ty blázon, bude v nebezpečenstve pekelného ohňa.

23 Takže, ak prídeš ku mne alebo ak si budeš priat' prísť ku mne a ak sa rozepamätáš, že brat tvoj má niečo proti tebe –

24 Choď cestou svojou k bratovi svojmu a najprv sa zmier s bratom svojim, a potom poď ku mne s celým úmyslom srdca, a ja ťa prijmem.

25 Dohodni sa s protivníkom svojim rýchlo, pokiaľ si s ním na ceste, aby sa ťa niekedy nezmocnil a ty si nebol uvrhnutý do väzenia.

26 Veru, veru hovorím ti, že na žiaden spôsob odtiaľ nevyjdeš, pokiaľ nezaplatíš do posledného seninu. A zatiaľ čo ste vo väzení, môžete splatiť čo aj len jediný senin? Veru, veru hovorím vám: Nie.

27 Hľa, tí v starých časoch napísali: Nescudzoložíš;

28 Ale ja vám hovorím, že každý, kto hľadá na ženu žiadostivo, už scudzoložil v srdci svojom.

29 Hľa, dávam vám prikázanie, aby ste nedovolili žiadnej z vecí týchto, aby vstúpila do srdca vášho;

30 Lebo je lepšie, aby ste veci tieto v sebe poprelí, čím vezmete

kríž svoj, než aby ste boli uvrhnutí do pekla.

31 Je napísané, že každý, kto prepustí manželku svoju, nech jej dá pripustný list.

32 Veru, veru hovorím vám, že každý, kto prepustí manželku svoju, okrem príčiny smilstva, privádza ju k tomu, aby scudzoložila; a každý, kto sa ožení s tou, ktorá je prepustená cudzoloží.

33 A znova je napísané: Nebudeš krivo prisahať, ale prisahy svoje Pánovi splniš;

34 Ale veru, veru hovorím vám, neprisahajte vôbec; ani pri nebi, lebo to je trónom Božím;

35 Ani pri zemi, lebo tá je podnožou jeho;

36 Ani pri hlave svojej nebudeš prisahať, lebo nemôžeš urobiť jediný vlas čiernym alebo bielym;

37 Ale nech je reč vaša: Áno, áno; Nie, nie; lebo čokoľvek prichádza nad to, je zlé.

38 A hľa, je napísané: Oko za oko a zub za zub.

39 Ale ja vám hovorím, že nebudete odporovať zlému, ale keď ťa ktokoľvek udrie po pravom líci, nastav mu aj druhé;

40 A keby sa s tebou niekto súdil a vzal spodné rúcho tvoje; nechaj mu aj plášť svoj;

41 A ktokoľvek ťa bude nútiť ísť míľu, choď s ním dve.

42 Daj tomu, kto ťa prosí, a od toho, kto by si chcel od teba požičať, sa neodvracaj.

43 A hľa, tiež je napísané, že budeš milovať blížneho svojho a nenávidieť nepriateľa svojho;

44 Ale hľa, ja vám hovorím: Milujte nepriateľov svojich, žehnajte tým, ktorí vás preklínajú, čiňte dobro tým, ktorí vás nenávidia a modlite sa za tých, ktorí vás zneužívajú a prenasledujú;

45 Aby ste mohli byť deťmi Otca svojho, ktorý je v nebi; lebo on dáva slnku svojmu vychádzať nad zlých i nad dobrých.

46 Takže veci tieto, ktoré boli v starých časoch, ktoré boli pod zákonom, sú všetky vo mne naplnené.

47 Staré veci pominuli a všetky veci sú nové.

48 Takže chcel by som, aby ste boli dokonalí, dokonca ako ja alebo ako Otec váš, ktorý je v nebi, dokonalý je.

KAPITOLA 13

Ježiš učí Nefitov Pánovu modlitbu – Majú si ukladať poklady v nebi – Dva nástim prikazuje, aby pri svojej službe nemysleli na časné veci – Porovnaj s Matúšom 6. Okolo roku 34 po Kr.

VERU, veru hovorím, že by som chcel, aby ste dávali almužny chudobným; ale majte sa na pozore, aby ste nedávali almužny svoje pred ľuďmi, aby vás videli; inak nemáte žiadnu odmenu od Otca svojho, ktorý je v nebi.

2 Takže, keď budete dávať almužny svoje, nevytrubujte pred sebou, ako to činia pokrytci v synagógach a na uliciach, aby mali slávu ľudskú. Veru hovorím vám, majú odmenu svoju.

3 Ale keď ty dávaš almužny, nech ľavica tvoja nevie, čo činí pravica tvoja;

4 Aby almužny tvoje mohli byť v skrytosti; a Otec tvoj, ktorý vidí v skrytosti, ťa odmení zjavne.

5 A keď sa modlíš, nebudeš to činiť ako pokrytci, lebo tí sa radi modlia stojac v synagógach a na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli. Veru hovorím vám, majú odmenu svoju.

6 Ale ty, keď sa modlíš, vojdi do komôrky svojej, a keď si zavrel dvere svoje, modli sa k Otcovi svojmu, ktorý je v skrytosti; a Otec tvoj, ktorý vidí v skrytosti, ťa odmení zjavne.

7 Ale keď sa modlíte, nepoužívajte prázdne opakovania ako neznaobohovia, lebo tí si myslia, že budú vypočutí pre mnohé reči svoje.

8 Nebuďte teda ako oni, lebo Otec váš vie, čo potrebujete ešte skôr, ako ho požiadate.

9 Takže týmto spôsobom sa modlite: Otče náš, ktorý si v nebi, posvätené buď meno tvoje.

10 Staň sa vôľa tvoja na zemi, ako v nebi.

11 A odpusť nám viny naše, ako my odpúšťame vinníkom svojim.

12 A nepriveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.

13 Lebo tvoje je kráľovstvo i moc, i sláva naveky. Amen.

14 Lebo ak odpustíte ľuďom ich previnenia, aj vám odpustí nebeský Otec váš;

15 Ak však neodpustíte ľuďom

ich previnenia, ani Otec váš neodpustí previnenia vaše.

16 Navyše, keď sa postíte, nebuďte ako pokrytci zamračení, lebo oni si špatia tvár svoju, aby ukázali ľuďom, že sa postia. Veru hovorím vám, majú odmenu svoju.

17 Ale ty, keď sa postíš, pomaž hlavu svoju a umy tvár svoju;

18 Aby si neukazoval ľuďom, že sa postíš, ale Otcovi svojmu, ktorý je v skrytosti; a Otec tvoj, ktorý vidí v skrytosti, ťa odmeni zjavne.

19 Neukladajte si poklady na zemi, kde ničí moľ a hrdza a kde sa zlodeji vlamujú a kradnú;

20 Ale ukladajte si poklady v nebi, kde moľ ani hrdza neničí a kde sa zlodeji nevlamujú ani nekradnú.

21 Lebo kde je poklad váš, tam bude i srdce vaše.

22 Svetlom tela je oko; takže, ak je oko tvoje čisté, celé telo tvoje bude naplnené svetlom.

23 Ale ak je oko tvoje zlé, celé telo tvoje bude naplnené temnotou. Takže, ak je svetlo, ktoré je v tebe, temnotou, aká veľká je oná temnota!

24 Nikto nemôže slúžiť dvom pánom; lebo buď bude jedného nenávidieť a druhého milovať, alebo sa jedného pridrží a druhým pohrdne. Nemôžete slúžiť Bohu i mamonu.

25 A teraz, stalo sa, že keď Ježiš prehovoril slová tieto, pohliadol na oných dvanásť, ktorých si vyvolil, a povedal im: Pamätajte na slová, ktoré som hovoril. Lebo hľa,

vy ste tí, ktorých som si vyvolil, aby ste slúžili ľudu tomuto. Takže, hovorím vám: Nevenuňte žiadnu myšlienku životu svojmu, čo budete jesť alebo čo budete piť; ani telu svojmu, čo si oblečiete. Nie je snáď život viac ako pokrm a telo viac ako odev?

26 Pozrite na vtáky vo vzduchu, veď nesejú ani nežnú, ani nezhrmažďujú do stodôl; a predsa ich nebeský Otec váš živí. Nie ste snáď oveľa cennejší než oni?

27 Kto z vás môže premýšľaním pridať lakeť k postave svojej?

28 A prečo myslíte na odev? Pozorujte ľalie poľné, ako rastú; nenamáhajú sa ani nepradú;

29 A predsa, hovorím vám, že dokonca Šalamún v celej sláve svojej nebol oblečený tak, ako jedna z nich.

30 A preto, ak takto Boh odieva trávu poľnú, ktorá dnes je a zajtra bude uvrhnutá do pece, práve tak zaodeje vás, ak nebudete malej viery.

31 Takže, nevenuňte tomu žiadnu myšlienku, hovoriac: Čo budeme jesť? Alebo: Čo budeme piť? Alebo: Čím sa odejeme?

32 Lebo nebeský Otec váš vie, že všetky veci tieto potrebujete.

33 Ale hľadajte najskôr kráľovstvo Božie a spravodlivosť jeho a všetky veci tieto vám budú pridané.

34 Takže nevenuňte žiadnu myšlienku zajtrajšku, lebo zajtrajšok sa postará o veci svoje sám. Dost je zla na jednom dni.

KAPITOLA 14

Ježiš prikazuje: Nesúďte; proste Boha; varujte sa falošných prorokov – Sľubuje spásu tým, ktorí činia vôľu Otca – Porovnaj s Matúšom 7. Okolo roku 34 po Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď Ježiš prehovoril slová tieto, obrátil sa znova k zástupu a otvoril opäť ústa svoje, hovoriac k nim: Veru, veru hovorím vám: Nesúďte, aby ste neboli súdení.

2 Lebo akým súdom súdite vy, takým budete súdení; a akou mierou meriate, tou zase bude odmerané vám.

3 A prečo vidíš smietku, ktorá je v oku brata tvojho, avšak brvno, ktoré je vo vlastnom oku tvojom, si nevšímaš?

4 Lebo ako môžeš povedať bratovi svojmu: Dovoľ, nech vyberiem smietku z oka tvojho – a hľa, brvno je vo vlastnom oku tvojom?

5 Ty pokrytec, najskôr vyber brvno z vlastného oka svojho; a potom budeš jasne vidieť, aby si vybral smietku z oka brata svojho.

6 Nedávajte to, čo je sväté, psom, ani nehádzte perly svoje pred svine, aby ich nešliapali nohami svojimi a neobrátili sa, a neroztrhali vás.

7 Proste, a bude vám dané; hľadajte, a nájdete; klopte, a bude vám otvorené.

8 Lebo každý, kto prosí, dostáva; a ten, kto hľadá, nachádza; a tomu, kto klope, bude otvorené.

9 Alebo je snád medzi vami

človek, ktorý, ak syn jeho poprosí o chlieb, mu dá kameň?

10 Alebo ak poprosí o rybu, mu dá hada?

11 Ak potom viete vy, súc zlí, ako dávať deťom svojim dobré dary, o koľko viac bude Otec váš, ktorý je v nebi, dávať dobré veci tým, ktorí ho prosia?

12 Takže, všetky veci, ktoré by ste chceli, aby ľudia činili vám, práve tak im čiňte, lebo toto je zákon i proroci.

13 Vchádzajte tesnou bránou; lebo priestranná je brána a široká je cesta, ktorá vedie do záhuby, a mnoho je tých, ktorí tadiaľ vchádzajú;

14 Pretože tesná je brána a úzka je cesta, ktorá vedie k životu, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú.

15 Varujte sa falošných prorokov, ktorí k vám prichádzajú v ovčom rúchu, ale vo vnútri sú draví vlci.

16 Po ovocí ich poznáte ich. Zbierajú snád ľudia hrozná z trnia alebo figy z bodlačia?

17 Práve tak každý dobrý strom nesie dobré ovocie; ale skazený strom nesie ovocie zlé.

18 Dobrý strom nemôže niesť zlé ovocie, ani skazený strom nemôže niesť ovocie dobré.

19 Každý strom, ktorý nenesie dobré ovocie, je vyťatý a uvrhnutý do ohňa.

20 A preto, po ovocí ich poznáte ich.

21 Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane, vstúpi do kráľovstva nebeského; ale ten, kto činí vôľu Otca môjho, ktorý je v nebi.

22 Mnohí mi povedia v oný deň: Pane, Pane, či sme neprorokovali v mene tvojom a v mene tvojom nevyháňali diablov, a v mene tvojom nevykonali mnoho predivných skutkov?

23 A vtedy im vyznám: Nikdy som vás nepoznal; odíďte od mňa, vy, ktorí činíte nepravosť.

24 Takže každého, kto počuje tieto slová moje a činí podľa nich, prirovnám k múdremu mužovi, ktorý dom svoj postavil na skale –

25 A spadol dážď a prišli záplavy, a duli vetry, a udreli na dom; a ten nespadol, lebo založený bol na skale.

26 A každý, kto počuje tieto slová moje, a nečiní podľa nich, podobný bude mužovi-bláznovi, ktorý dom svoj postavil na piesku –

27 A spadol dážď a prišli záplavy, a duli vetry, a udreli na dom; a ten spadol a pád jeho bol veľký.

KAPITOLA 15

Ježiš oznamuje, že zákon Mojžišov je v ňom naplnený – Nefiti sú oné ďalšie ovce, o ktorých hovoril v Jeruzaleme – Pre nepravosť Pánov ľud v Jeruzaleme nevie o rozptýlených ovciach Izraela. Okolo roku 34 po Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď Ježiš dokončil slová tieto, rozhladal sa po zástupe a povedal im: Hľa, počuli ste to, čo som učil, než som vystúpil k Otcovi svojmu; takže, každého, kto na tieto slová moje pamätá a činí podľa nich, pozdvihnem v deň posledný.

2 A stalo sa, že keď Ježiš hovoril slová tieto, vycítil, že sú medzi nimi niektorí, ktorí sa divia a hovoria si, čo si praje ohľadom zákona Mojžišovho; lebo neporozumeli slovám, že staré veci pominuli a že všetky veci sú nové.

3 A on im povedal: Neditve sa, že som vám hovoril, že staré veci pominuli a že všetky veci sú nové.

4 Hľa, hovorím vám, že zákon, ktorý bol daný Mojžišovi, je naplnený.

5 Hľa, ja som ten, ktorý zákon dal, a ja som ten, ktorý učinil zmluvu s ľudom svojím Izraelom; takže, vo mne je zákon naplnený, lebo som prišiel, aby som zákon naplnil; takže je mu koniec.

6 Hľa, neruším prorokov, lebo všetci tí, ktorí neboli naplnení vo mne, veru hovorím vám, všetci budú naplnení.

7 A preto, že som vám hovoril, že staré veci pominuli, neruším to, čo bolo povedané o veciach, ktoré prídu.

8 Lebo hľa, zmluva, ktorú som učinil s ľudom svojím nie je ešte úplne naplnená; ale zákon, ktorý bol daný Mojžišovi, vo mne končí.

9 Hľa, ja som zákon a svetlo. Hľadte na mňa a vytrvajte do konca, a budete žiť; lebo tomu, kto vytrvá do konca, dám život večný.

10 Hľa, dal som vám prikázania; takže prikázania moje zachovávajte. A toto je zákon i proroci, lebo oni skutočne svedčili o mne.

11 A teraz, stalo sa, že keď Ježiš povedal slová tieto, povedal oným dvanástim, ktorých si vyvolil:

12 Vy ste učeníkmi mojimi; a ste svetlom ľudu tomuto, ktorý je zvyškom domu Jozefovho.

13 A hľa, toto je krajina dedičstva vášho; a Otec ju dal vám.

14 A nikdy mi Otec nedal prikázanie, aby som to povedal bratom vašim v Jeruzaleme.

15 Ani mi nikdy Otec nedal prikázanie, aby som im povedal o iných kmeňoch domu Izraela, ktoré Otec vyviedol z krajiny.

16 Otec mi prikázal, aby som im povedal iba toto:

17 Že mám ďalšie ovce, ktoré nie sú z tohto stáda; aj tie musím priviesť a ony budú počuť hlas môj; a bude jedno stádo a jeden pastier.

18 A teraz, pre tvrdošijnosť a nevieru oni slovám mojím neporozumeli; takže mi Otec prikázal, aby som im o tejto veci viac nehovoril.

19 Ale veru hovorím vám, že Otec mi prikázal, a ja vám to hovorím, že vy ste boli oddelení z ich stredu pre ich nepravosť; takže pre nepravosť svoju o vás nevedia.

20 A veru znova hovorím vám, že aj iné kmene od nich Otec oddelil; a pre nepravosť svoju o nich nevedia.

21 A veru hovorím vám, že vy ste tí, o ktorých som hovoril: Mám ďalšie ovce, ktoré nie sú z tohto stáda; aj tie musím priviesť a ony budú počuť hlas môj; a bude jedno stádo a jeden pastier.

22 A oni mi nerozumeli, lebo si mysleli, že to sú pohania; lebo neporozumeli, že pohania majú byť obrátení skrze ich kázanie.

23 A nerozumeli mi, keď som

hovoril, že ony budú počuť hlas môj; a neporozumeli mi, že pohania nikdy nemajú počuť hlas môj – že sa im nemám prejavit, iba ak skrze Ducha Svätého.

24 Ale hľa, vy ste počuli hlas môj, a tiež ste ma videli; a ste ovce moje a ste počítaní medzi tých, ktorých mi Otec dal.

KAPITOLA 16

Ježiš navštívi ďalšie zo stratených oviec Izraela – V neskorších dňoch sa evanjelium dostane k pohanom, a potom k domu Izraela – Pánov ľud zoči-voči uvidí, keď on znova privedie Sion. Okolo roku 34 po Kr.

A VERU, veru hovorím vám, že mám ďalšie ovce, ktoré nie sú z tejto krajiny, ani z krajiny Jeruzalem, ani v žiadnych častiach v okolí onej krajiny, kde som slúžil.

2 Lebo tí, o ktorých hovorím, sú tí, ktorí hlas môj ešte nepočuli; ani som sa im v žiadnom čase neprejavil.

3 Ale obdržal som od Otca prikázanie, aby som k nim išiel, a že budú počuť hlas môj a budú počítaní medzi ovce moje, aby mohlo byť jedno stádo a jeden pastier; takže idem, aby som sa im ukázal.

4 A prikazujem vám, aby ste slová tieto zapísali, až odídem, aby, ak ľud môj v Jeruzaleme, tí, ktorí ma videli a boli so mnou v službe mojej, nepožiada Otca v mene mojom, aby mohli o vás obdržať znalosť skrze Ducha Svätého, a tiež o iných kmeňoch

o ktorých nevedia, aby slová tieto, ktoré zapíšete, boli zachované a boli ukázané pohanom, aby skrze plnosť pohanov mohol byť zvyšok ich semena, ktorý bude rozptýlený po tvári zeme pre nevieru svoju, privedený, alebo aby mohol byť privedený k poznaniu mňa, Vykupiteľa svojho.

5 A vtedy ich zhromaždím zo štyroch strán zeme; a vtedy naplním zmluvu, ktorú Otec učinil so všetkými ľuďmi z domu Izraela.

6 A požehnaní sú pohania pre vieru svoju vo mňa skrze Ducha Svätého, ktorý im svedčí o mne a o Otcovi.

7 Hľa, pre ich vieru vo mňa, hovorí Otec, a pre nevieru tvoju, ó dom Izraela, príde v neskoršom dni pravda k pohanom, aby im bola oznámená plnosť vecí týchto.

8 Ale beda, hovorí Otec, neveriacim pohanom – lebo aj napriek tomu, že prišli na tvár krajiny tejto a rozptýlili ľud môj, ktorý je z domu Izraela; a ľud môj, ktorý je z domu Izraela, bol vyvrhnutý z ich stredu a pošliapaný ich nohami;

9 A pre milosrdenstvá Otcove k pohanom, a tiež súdy Otcove na ľuďe mojom, ktorý je z domu Izraela, veru, veru hovorím vám, že po tom všetkom a po tom, čo som dal, aby ľud môj, ktorý je z domu Izraela, bol bitý a sužovaný, a zabíjaný, a vyvrhovaný z ich stredu a bol nimi nenávidený a bol medzi nimi šumom a riekankou –

10 A tak mi Otec prikazuje, aby som vám povedal: V oný deň,

kedy pohania budú hrešiť proti evanjeliu môjmu a budú zavrhovat plnosť evanjelia môjho, a budú sa povyšovať v pýche srdca svojho nad všetky národy a nad všetok ľud celej zeme, a budú plní všelijakých lží a podvodov, a zlomyseľností, a všelijakého pokrytectva, a vrážd, a kňazských lstivostí, a smilstiev, a tajných ohavností; a ak budú činiť všetky veci tieto a ak budú zavrhovat plnosť evanjelia môjho, hľa, hovorí Otec, odoberiem plnosť evanjelia svojho z ich stredu.

11 A potom sa rozpamätám na zmluvu svoju, ktorú som učinil s ľuďom mojím, ó dom Izraela, a prinesiem im evanjelium svoje.

12 A ukážem ti, ó dom Izraela, že pohania nad tebou nebudú mať moc; ale rozpamätám sa na zmluvu svoju s tebou, ó dom Izraela, a ty prídeš k poznaniu plnosti evanjelia môjho.

13 Ale keď budú pohania činiť pokánie a vrátia sa ku mne, hovorí Otec, hľa, budú počítaní medzi ľud môj, ó dom Izraela.

14 A ja nestrpím, aby ľud môj, ktorý je z domu Izraela, išiel medzi nich a pošliapal ich, hovorí Otec.

15 Ale keď sa ku mne neobrátia a nebudú počúvať hlas môj, dovolím im, áno, dovolím ľuďu svojmu, ó dom Izraela, aby išiel medzi nich a pošliapal ich, a oni budú ako soľ, ktorá stratila chuť svoju, ktorá potom nie je dobrá k ničomu, iba aby bola vyvrhnutá a pošliapaná nohami ľuďu môjho, ó dom Izraela.

16 Veru, veru hovorím vám, tak mi Otec prikázal – že mám dať ľudu tomuto krajinu túto ako ich dedičstvo.

17 A potom sa naplnia slová pro-roka Izaiáša, ktoré hovoria:

18 Strážcovia tvoji dvíhajú hlas; spoločným hlasom spievať budú, lebo zoči-voči uvidia, keď Pán znova privedie Sion.

19 Prepuknite v radosť, spievajte spolu, vy pusté miesta Jeruzalema; lebo Pán utešil ľud svoj, vykúpil Jeruzalem.

20 Pán odhalil sväté rameno svoje pred očami národov všetkých; a všetky končiny zeme uvidia spásu Božiu.

KAPITOLA 17

Ježiš vedie ľudí k tomu, aby premýšľali o jeho slovách a modlili sa, aby porozumeli – Uzdravuje ich chorých – Modlí sa za ľud používajúc jazyk, ktorý nemôže byť napísaný – Anjeli slúžia ich maličkým, ktorých obklopuje oheň. Okolo roku 34 po Kr.

HĽA, teraz, stalo sa, že keď Ježiš povedal slová tieto, rozhladol sa znova dookola po zástupe a povedal im: Hľa, čas môj je na dosah.

2 Cítim, že ste slabí, že nemôžete porozumieť všetkým slovám mojim, ktoré mi Otec prikázal, aby som vám v dobu túto povedal.

3 Takže, choďte do domova svojho a premýšľajte o veciach, o ktorých som hovoril, a proste Otca v mene mojom, aby ste porozumeli, a pripravte myseľ svoju

na zajtrajšok a ja k vám znova prídem.

4 Ale teraz idem k Otcovi, a tiež aby som sa ukázal strateným kmeňom Izraela, lebo pre Otca nie sú stratené, lebo on vie, kam ich odviedol.

5 A stalo sa, že keď Ježiš takto prehovoril, znova sa rozhladol po zástupe a uzrel, že plačú a uprene na neho hľadajú, akoby ho chceli prosiť, aby s nimi zostal ešte chvíľu.

6 A on im povedal: Hľa, vnútro moje je naplnené súcitom voči vám.

7 Máte medzi sebou nejakých, ktorí sú chorí? Privedte ich sem. Máte nejakých, ktorí sú chromí alebo slepí, alebo krívajúci, alebo zmrzačení, alebo malomocní, alebo ktorí sú ochrnutí, alebo ktorí sú hluchí, alebo ktorí sú akokoľvek sužovaní? Privedte ich sem a ja ich uzdravím, lebo mám s vami súcit; vnútro moje je plné milosrdenstva.

8 Lebo cítim, že si prajete, aby som vám ukázal to, čo som učinil bratom vašim v Jeruzaleme, lebo vidím, že viera vaša postačuje na to, aby som vás uzdravil.

9 A stalo sa, že keď takto prehovoril, celý zástup predstúpil s chorými svojimi a sužovanými svojimi, a chromými svojimi, a so slepými svojimi, a s nemými svojimi, a so všetkými tými, ktorí boli akokoľvek sužovaní; a on ich uzdravil, každého, ako pred neho boli predvedení.

10 A oni všetci, ako tí, ktorí boli

uzdravení, tak tí, ktorí boli zdraví, sa sklonili pri nohách jeho a uctievali ho; a toľkí, koľkí navzdory zástupu mohli prísť, bozkávali nohy jeho, natoľko, že zmáčali nohy jeho slzami svojimi.

11 A stalo sa, že prikázal, aby boli privedené ich malé deti.

12 Tak priviedli malé deti svoje a posadili ich na zem okolo neho a Ježiš stál uprostred; a zástup ustúpil, až k nemu boli privedené všetky.

13 A stalo sa, že keď boli všetky privedené a Ježiš stál uprostred, prikázal zástupu, aby pokľakli na zem.

14 A stalo sa, že keď pokľakli na zem, Ježiš vo vnútri svojom zastonal a povedal: Otče, som zarmútený pre zlovoľnosť ľudu domu Izraela.

15 A keď povedal slová tieto, on sám tiež pokľakol na zem; a hľa, modlil sa k Otcovi, a veci, ktoré sa modlil nemôžu byť napísané, a zástup, ktorý ho počul, to dosvedčil.

16 A týmto spôsobom svedčia: Oko nikdy nevidelo ani ucho predtým nepočulo tak veľké a podivuhodné veci, aké sme videli a počuli Ježiša hovoriť k Otcovi;

17 A žiadny jazyk nemôže vypovedať ani nikto nemôže napísať, ani srdce ľudské si nemôže predstaviť tak veľké a podivuhodné veci, aké sme videli a počuli Ježiša hovoriť; a nikto si nevie predstaviť onú radosť, ktorá naplnila dušu našu vo chvíli, keď sme ho počuli modliť sa za nás k Otcovi.

18 A stalo sa, že keď sa Ježiš ustal

modliť k Otcovi, povstal; ale radosť zástupu bola tak veľká, že ich premohla.

19 A stalo sa, že Ježiš k nim prehovoril a pokynul im, aby vstali.

20 A oni vstali zo zeme a on im povedal: Požehnaní ste pre vieru svoju. A teraz hľa, radosť moja je úplná.

21 A keď hovoril slová tieto, plakal, a zástup to dosvedčil, a on bral ich malé deti, jedno po druhom, a žehnal im a modlil sa za ne k Otcovi.

22 A keď to učinil, plakal znova;

23 A prehovoril k zástupu a povedal im: Pozrite na maličkých svojich.

24 A keď pozreli, aby videli, upreli oči svoje k nebu a uvideli nebesia otvorené, a uvideli anjelov zostupujúcich z neba ako keby uprostred ohňa; a zostúpili dole a obklopili oných maličkých, a tí boli obklopení ohňom; a anjeli im slúžili.

25 A zástup to videl a počul, a dosvedčil; a vedia, že ich svedectvo je pravdivé, lebo všetci to videli a počuli; každý sám za seba; a bolo ich okolo dvoch tisíc a päťsto duší; a pozostávali z mužov, žien a detí.

KAPITOLA 18

Ježiš zavádza medzi Nefitmi sviaťtosť – Je im prikázané, aby sa vždy modlili v jeho mene – Tí, ktorí nehodne jedia jeho telo a pijú jeho krv, sú zatratení – Učeníkom je daná moc

udeľovať Ducha Svätého. Okolo roku 34 po Kr.

A STALO sa, že Ježiš prikázal učeníkom svojim, aby mu priniesli chlieb a víno.

2 A zatiaľ čo išli pre chlieb a víno, prikázal zástupu, aby si sadli na zem.

3 A keď učeníci prišli s chlebom a s vínom, vzal z chleba a nalámal ho, a požehnal; a dal učeníkom a prikázal, aby jedli.

4 A keď zjedli a boli naplnení, prikázal, aby dali zástupu.

5 A keď zástup zjedol a boli naplnení, povedal učeníkom: Hľa, bude medzi vami vysvätený jeden, a tomu dám moc, aby lámal chlieb a žehnal ho a dával ho ľudu cirkvi mojej, všetkým tým, ktorí uveria a budú pokrstení v mene mojom.

6 A toto budete vždy určite činiť, rovnako ako som činil ja, rovnako ako som ja lámal chlieb a žehnal ho, a dal ho vám.

7 A toto budete činiť na pamiatku tela môjho, ktoré som vám ukázal. A bude to svedectvom Otcovi, že na mňa vždy pamätáte. A ak budete na mňa vždy pamätať, budete mať Ducha môjho, aby bol s vami.

8 A stalo sa, že keď povedal slová tieto, prikázal učeníkom svojim, aby vzali z vína z kalicha a pili z neho, a tiež aby dali zástupu, aby z neho mohli piť.

9 A stalo sa, že tak učinili a pili z neho, a boli naplnení; a dali zástupu, a oni pili a boli naplnení.

10 A keď učeníci toto učinili, Ježiš im povedal: Požehnaní ste pre vec túto, ktorú ste učinili, lebo toto je naplnením prikázaní mojich a dosvedčuje to Otcovi, že ste ochotní činiť to, čo som vám prikázal.

11 A toto budete vždy činiť tým, ktorí činia pokánie a sú pokrstení v mene mojom; a budete to činiť na pamiatku krvi mojej, ktorú som za vás preliat, aby ste mohli Otcovi dosvedčiť, že na mňa vždy pamätáte. A ak budete na mňa vždy pamätať, budete mať Ducha môjho, aby bol s vami.

12 A dávam vám prikázanie, aby ste veci tieto činili. A ak budete veci tieto vždy činiť, požehnaní ste, lebo ste postavení na skale mojej.

13 Ale ktokoľvek medzi vami bude činiť viac alebo menej než toto, nie je postavený na skale mojej, ale je postavený na piesčitých základoch; a keď spadne dážď a prídu záplavy, a zadujú vetry, a udrú na neho, on padne a brány pekelné sú už otvorené, aby ho prijali.

14 Takže požehnaní ste, ak budete zachovávať prikázania moje, ktoré mi Otec prikázal, aby som vám dal.

15 Veru, veru hovorím vám, musíte bdieť a modliť sa vždy, aby vás diabol nepokúšal a neodviedol vás do zajatia.

16 A ako ja som sa modlil medzi vami, práve tak sa budete vy modliť v cirkvi mojej, medzi ľudom mojím, ktorý činí pokánie

a je pokrstený v mene mojom. Hľa, ja som svetlo; ja som vám dal príklad.

17 A stalo sa, že keď Ježiš prehovoril slovami tieto k učeníkom svojim, obrátil sa znova k zástupu a povedal im:

18 Hľa, veru, veru hovorím vám, musíte bdieť a modliť sa vždy, aby ste nevošli do pokušenia; lebo Satan si praje, aby vás mal, aby vás mohol preosievať ako pšenicu.

19 Takže sa musíte vždy modliť k Otcovi v mene mojom;

20 A o čokoľvek, čo je správne, budete prosiť Otca v mene mojom veriac, že obdržíte, hľa, bude vám dané.

21 Modlite sa k Otcovi v rodine svojej, vždy v mene mojom, aby manželkám vašim a deťom vašim mohlo byť požehnané.

22 A hľa, budete sa často schádzať; a nebudete zakazovať žiadnemu človeku, aby prišiel medzi vás, keď sa budete schádzať, ale dovoľte mu, aby k vám prišiel, a nezakazujte mu to;

23 Ale budete sa za nich modliť a nevyvrhnete ich; a ak k vám budú prichádzať často, budete sa za nich modliť k Otcovi v mene mojom.

24 Takže, pozdvihnite svetlo svoje, aby mohlo svietiť svetu. Hľa, ja som to svetlo, ktoré budete pozdvihovať – to, čo ste mňa videli činiť. Hľa, vidíte, že som sa modlil k Otcovi, a vy všetci ste to dosvedčili.

25 A vidíte, že som nikomu neprikázal, aby odišiel, ale naopak,

prikázal som, aby ste prišli ku mne, aby ste mohli pocítiť a vidieť; práve tak budete vy činiť svetu; a ktokoľvek porušuje prikázanie toto, strpí, aby bol vedený do pokušenia.

26 A teraz, stalo sa, že keď Ježiš prehovoril slovami tieto, obrátil znova oči svoje k učeníkom, ktorých vyvolil, a povedal im:

27 Hľa, veru, veru hovorím vám, dám vám ďalšie prikázanie, a potom musím ísť k Otcovi svojmu, aby som mohol naplniť ďalšie prikázania, ktoré mi dal.

28 A teraz hľa, toto je prikázanie, ktoré vám dávam, že nebudete nikomu vedome trpieť, aby nehodne požíval z tela môjho a z krvi mojej, keď ich budete podávať;

29 Lebo ktokoľvek nehodne je a pije telo moje a krv moju, je a pije zatratenie duše svojej; takže, ak viete, že niekto nie je hodný jesť a piť z tela môjho a krvi mojej, zakážete mu to.

30 A predsa, nezapudíte ho zo stredu svojho, ale budete mu slúžiť a budete sa modliť za neho k Otcovi, v mene mojom; a ak bude činiť pokánie a bude pokrstený v mene mojom, potom ho prijmete a budete mu podávať z tela môjho a z krvi mojej.

31 Ale ak nebude činiť pokánie, nebude počítaný medzi ľud môj, aby nemohol ľud môj ničiť, lebo hľa, ja poznám ovce svoje, a sú spočítané.

32 A predsa, nevyvrhnete ho zo synagóg svojich či zo svojich miest uctievania, lebo takému budete

naďalej slúžiť; lebo neviete, či sa raz nevrátia a nebudú činiť pokánie, a nepôjdu ku mne s celým úmyslom srdca, a ja ich uzdravím; a vy budete prostriedkom k tomu, aby im bola prinesená spása.

33 Takže, zachovávajúte slová tieto, ktoré som vám prikázal, aby ste nedošli odsúdenia; lebo beda tomu, koho Otec odsudzuje.

34 A dávam vám prikázania tieto kvôli sporom, ktoré boli medzi vami. A požehnaní ste, ak nemáte žiadne spory medzi sebou.

35 A teraz idem k Otcovi, pretože je žiaduce, aby som šiel k Otcovi kvôli vám.

36 A stalo sa, že keď Ježiš dokončil slová tieto, dotkol sa rukou svojou učeníkov, ktorých vyvolil, jedného po druhom, až sa ich dotkol všetkých, a ako sa ich dotýkal, hovoril k nim.

37 A zástup nepočul slová, ktoré hovoril, takže o nich nevydali svedectvo; ale učeníci vydali svedectvo, že im dal moc udeľovať Ducha Svätého. A ja vám ukážem neskôr, že toto svedectvo je pravdivé.

38 A stalo sa, že keď sa ich Ježiš všetkých dotkol, prišiel oblak a zatienil zástup, takže Ježiša nevideli.

39 A zatiaľ čo boli zatienení, on od nich odišiel a vystúpil do neba. A učeníci videli a vydali svedectvo, že opäť vystúpil do neba.

sa o Ducha Svätého – Učeníci sú pokrstení a obdržia Ducha Svätého a službu anjelov – Ježiš sa modlí používajúc slová, ktoré nemôžu byť napísané – Dosvedčuje nesmierne veľkú vieru týchto Nefitov. Okolo roku 34 po Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď Ježiš vystúpil do neba, zástup sa rozišiel, a každý muž vzal manželku svoju a deti svoje a vrátil sa do vlastného domu svojho.

2 A medzi ľuďom sa ihneď roznieslo, ešte skôr ako sa zotmelo, že zástup videl Ježiša a že im slúžil a že sa zástupu ukáže aj napozajtre.

3 Áno, a správa o Ježišovi sa dokonca niesla po celú noc; a natoľko to ľuďom rozhlasovali, že bolo mnoho, áno, nesmierne veľký počet tých, ktorí sa nesmierne namáhali po celú noc, aby mohli napozajtre byť na mieste, kde sa mal Ježiš zástupu ukázať.

4 A stalo sa, že napozajtre, keď sa zástup zhromaždil, hľa, Nefi a brat jeho, ktorého vzkriesil z mŕtvych a ktorý sa volal Timoteos, a tiež syn jeho, ktorý sa volal Jonáš, a tiež Matoni a Matonia, brat jeho, a Kumen, a Kumenoni, a Jeremiáš, a Šemnon, a Jonáš, a Cidkija, a Izaiáš – teraz, takto sa volali učeníci, ktorých Ježiš vyvolil – a stalo sa, že predstúpili a stáli uprostred zástupu.

5 A hľa, zástup bol tak veľký, že dali, aby bol rozdelený do dvanástich skupín.

6 A oní dvanásti zástup učili;

KAPITOLA 19

Dvanásť učeníkov slúži ľudu a modlí

a hľa, dali, aby zástup pokľakol na tvár zeme a modlil sa k Otcovi v Ježišovom mene.

7 A učeníci sa tiež modlili k Otcovi v Ježišovom mene. A stalo sa, že vstali a slúžili ľudu.

8 A keď učili rovnaké slová, ktoré hovoril Ježiš – nič nemeniac na slovách, ktoré Ježiš hovoril – hľa, znova pokľakli a modlili sa k Otcovi v Ježišovom mene.

9 A modlili sa o to, čo si najviac priali; a priali si, aby im bol daný Duch Svätý.

10 A keď sa takto pomodlili, zišli na kraj vody, a zástup ich nasledoval.

11 A stalo sa, že Nefi zostúpil do vody a bol pokrstený.

12 A vyšiel z vody a začal krstiť. A pokrstil všetkých tých, ktorých Ježiš vyvolil.

13 A stalo sa, že keď boli všetci pokrstení a vyšli z vody, zostúpil na nich Duch Svätý a boli naplnení Duchom Svätým a ohňom.

14 A hľa, boli obklopení ako keby ohňom; a ten zostúpil z neba, a zástup to videl a vydal svedectvo; a anjeli zostúpili z neba a slúžili im.

15 A stalo sa, že zatiaľ čo anjeli slúžili učeníkom, hľa, prišiel Ježiš a stál uprostred, a slúžil im.

16 A stalo sa, že prehovoril k zástupu a prikázal im, aby opäť pokľakli na zem, a tiež aby pokľakli na zem učeníci jeho.

17 A stalo sa, že keď všetci pokľakli na zem, prikázal učeníkom svojim, aby sa modlili.

18 A hľa, začali sa modliť;

a modlili sa k Ježišovi, nazývajúc ho Pánom svojim a Bohom svojim.

19 A stalo sa, že Ježiš odišiel z ich stredu a vzdialil sa od nich, a sklonil sa k zemi, a povedal:

20 Otče, ďakujem ti, že si dal Duchu Svätého týmto, ktorých som vyvolil; a pre ich vieru vo mňa som ich zo sveta vyvolil.

21 Otče, modlím sa o to, aby si dal Duchu Svätého všetkým tým, ktorí uveria v ich slová.

22 Otče, ty si im dal Duchu Svätého, pretože veria vo mňa; a vidíš, že vo mňa veria, lebo ich počuješ, a oni sa modlia ku mne; a modlia sa ku mne, pretože ja som s nimi.

23 A teraz, Otče, modlím sa k tebe za nich, a tiež za všetkých tých, ktorí uveria v ich slová, aby mohli veriť vo mňa, aby som mohol byť v nich ako ty, Otče, vo mne si, aby sme mohli byť jedno.

24 A stalo sa, že keď sa Ježiš takto modlil k Otcovi, prišiel k učeníkom svojim a hľa, oni stále pokračovali, bez prestania, v modlitbe k nemu; a nehromadili mnoho slov, lebo im bolo dané, čo sa majú modliť, a boli naplnení túžbou.

25 A stalo sa, že Ježiš im žehnal, keď sa k nemu modlili; a tvár jeho sa na nich usmiala a žiara tváre jeho ich ožiarila, a hľa, boli rovnako belostní ako tvár, a tiež odev Ježišov; a hľa, ich belosť presahovala všetku belosť, áno, dokonca nemohlo byť na zemi nič tak belostné ako ich belosť.

26 A Ježiš im povedal: Modlite sa ďalej; a oni sa modliť neprestávali.

27 A znova sa od nich odvrátil a vzdialil sa, a sklonil sa k zemi; a modlil sa znova k Otcovi, hovoriac:

28 Otče, ďakujem ti, že si očistil tých, ktorých som vyvolil pre ich vieru, a modlím sa za nich, a tiež za tých, ktorí uveria v ich slová, aby mohli byť očistení vo mne skrze vieru v ich slová, rovnako ako oni sú očistení vo mne.

29 Otče, nemodlím sa za svet, ale za tých, ktorých si mi dal zo sveta pre ich vieru, aby mohli byť očistení vo mne, aby som ja mohol byť v nich, ako ty, Otče, vo mne si, aby sme mohli byť jedno, aby som v nich mohol byť oslávený.

30 A keď Ježiš prehovoril slová tieto, prišiel znova k učeníkom svojim; a hľa, modlili sa k nemu neochvejne, bez prestania; a on sa na nich znova usmial; a hľa, boli belostní, rovnako ako Ježiš.

31 A stalo sa, že sa znova vzdialil a modlil sa k Otcovi;

32 A jazyk nemôže vysloviť slová, ktorými sa modlil, ani nemôžu byť napísané človekom slová, ktorými sa modlil.

33 A zástup počúval a vydáva svedectvo; a ich srdce bolo otvorené a v srdci svojom porozumeli slovám, ktorými sa modlil.

34 A predsa, tak veľké a podivuhodné boli slová, ktorými sa modlil, že nemôžu byť napísané, ani nemôžu byť človekom vyslovené.

35 A stalo sa, že keď sa Ježiš ustal modliť, prišiel znova k učeníkom a povedal im: Tak veľkú vieru som nikdy medzi všetkými

Židmi nevidel; a preto som im nemohol ukázať tak veľké zázraky, pre ich nevieru.

36 Veru hovorím vám, nikto medzi nimi nevidel tak veľké veci, ako ste videli vy; ani nepočul tak veľké veci, ako ste počuli vy.

KAPITOLA 20

Ježiš zázrakom zaobstaráva chlieb a víno a znova podáva ľuďom sviatosť – Zvyšok Jákovov dôjde k poznaniu Pána, svojho Boha, a zdedí Ameriky – Ježiš je prorok, rovnako ako Mojžiš, a Nefiti sú deti prorokov – Ďalší z Pánovho ľudu budú zhromaždení do Jeruzalema. Okolo roku 34 po Kr.

A STALO sa, že prikázal zástupu, aby sa prestali modliť, a tiež učeníkom svojim. A prikázal im, aby sa neprestávali modliť v srdci svojom.

2 A prikázal im, aby vstali a stáli na nohách svojich. A vstali a stáli na nohách svojich.

3 A stalo sa, že znova nalámal chlieb a požeňnal ho, a dal učeníkom, aby jedli.

4 A keď zjedli, prikázal im, aby nalámali chlieb a dali zástupu.

5 A keď dali zástupu, dal im tiež piť víno a prikázal im, aby dali zástupu.

6 Teraz, učeníci ani zástup chlieb ani víno nepriniesli;

7 Ale on im skutočne dal jesť chlieb, a tiež piť víno.

8 A povedal im: Ten, kto je chlieb tento, je z tela môjho pre dušu

svoju; a ten, kto pije z vína tohto, pije z krvi mojej pre dušu svoju; a duša jeho nebude nikdy hladovať ani žízniť, ale bude naplnená.

9 Teraz, keď zástup zjedol a napil sa, hľa, boli naplnení Duchom; a zvolali jedným hlasom a vzdávali slávu Ježišovi, ktorého videli a počuli.

10 A stalo sa, že keď všetci vzdali Ježišovi slávu, on im povedal: Hľa, teraz dokončím prikázanie, ktoré mi Otec prikázal ohľadom ľudu tohto, ktorý je zvyškom domu Izraela.

11 Pamätáte, že som k vám hovoril a povedal som, že keď slová Izaiášove budú naplnené – hľa, sú napísané, máte ich pred sebou, takže ich skúmajte –

12 A veru, veru hovorím vám, že keď budú naplnené, potom bude naplnená zmluva, ktorú Otec učinil s ľuďom mojím, ó dom Izraela.

13 A potom zvyšky, ktoré budú rozptýlené do šírky po tvári zeme, budú zhromaždené z východu a zo západu, a z juhu, a zo severu; a budú privedené k poznaniu Pána, svojho Boha, ktorý ich vykúpil.

14 A Otec mi prikázal, aby som vám dal krajinu túto ako dedičstvo vaše.

15 A hovorím vám, ak pohania nebudú činiť pokánie po pozhnaní, ktoré obdržia potom ako rozptýlia ľud môj –

16 Potom vy, ktorí ste zvyškom domu Jákobovho, vyjdete medzi nich; a budete uprostred tých, ktorých bude mnoho; a budete

medzi nimi ako lev medzi lesnou zverou, a ako mladý lev medzi stádami oviec, ktorý, keď ide, šliape a trhá na kusy, a nikto ich nemôže zachrániť.

17 Ruka tvoja sa pozdvihne nad protivníkov tvojich a všetci nepriatelia tvoji budú odrezaní.

18 A ja zhromaždím ľud svoj, ako človek zhromažďuje snopy svoje na holohumnicu.

19 Lebo učiním ľud svoj, s ktorým Otec učinil zmluvu, áno, učiním roh tvoj železným a kopytá tvoje učiním mosadzné. A pobiješ mnoho ľudí na kusy; a ja zasväťím ich zisk Pánovi, a majetok ich Pánovi celej zeme. A hľa, ja som ten, kto to činí.

20 A stane sa, hovorí Otec, že meč spravodlivosti mojej bude visieť nad nimi oného dňa; a pokiaľ nebudú činiť pokánie, padne na nich, hovorí Otec, áno, dokonca na všetky národy pohanov.

21 A stane sa, že založím ľud svoj, ó dom Izraela.

22 A hľa, ľud tento založím v krajine tejto, aby bola naplnená zmluva, ktorú som učinil s otcom vašim Jákobom; a tá bude Novým Jeruzalemom. A moci nebeské budú uprostred ľudu tohto; áno, dokonca ja budem vo vašom strede.

23 Hľa, ja som ten, o ktorom hovoril Mojžiš, hovoriac: Proroka vám vzbudí Pán, váš Boh, z bratov vašich, ako mňa; toho budete počúvať vo všetkých veciach, ktoré vám bude hovoriť. A stane sa, že každá duša, ktorá oného proroka

počúvať nebude, bude sprostred ľudu odrezaná.

24 Veru hovorím vám, áno, a všetci proroci od Samuela a tí, ktorí nasledovali, všetci, ktorí hovorili, svedčili o mne.

25 A hľa, vy ste deti prorokov; a ste z domu Izraela; a ste zo zmluvy, ktorú Otec učinil s otcami vašimi, hovoriac Abrahámovi: A v semene tvojom budú všetky pokolenia zeme požehnané.

26 Otec, pozdvihnúc mňa najskôr vám a pošlúc mňa, aby som vám požehnal v tom, že každého z vás odvrátim od neprávosti jeho; a to preto, že ste deťmi zmluvy –

27 A potom, čo ste boli požehnaní, naplní Otec zmluvu, ktorú učinil s Abrahámom, hovoriac: V semene tvojom budú všetky pokolenia zeme požehnané – vyliatím Ducha Svätého skrze mňa na pohanov, ktoré to požehnanie učiní pohanov mocných nad všetkými, až k rozptýleniu ľudu môjho, ó dom Izraela.

28 A budú bičom ľudu krajiny tejto. A predsa, keď obdržia plnosť evanjelia môjho, ak budú potom zatvrdzovať srdce svoje proti mne, vrátim neprávosti ich na ich vlastnú hlavu, hovorí Otec.

29 A rozpamätám sa na zmluvu, ktorú som učinil s ľuďom svojím; a učinil som s nimi zmluvu, že ich zhromaždím vo vlastnom príhodnom čase svojom, a že im dám opäť krajinu ich otcov ako dedičstvo, čo je krajina Jeruzalem, ktorá je im zasľúbenou krajinou naveky, hovorí Otec.

30 A stane sa, že príde čas, kedy im bude kázaná plnosť evanjelia môjho;

31 A oni uveria vo mňa, že ja som Ježiš Kristus, Syn Boží, a budú sa modliť k Otcovi v mene mojom.

32 Potom strážcovia ich pozdvihnú hlas svoj a spoločným hlasom spievať budú; lebo zočivoči uvidia.

33 Potom ich Otec znova zhromaždí a dá im Jeruzalem ako krajinu ich dedičstva.

34 Potom prepuknú v radosť – Spievajte spolu, vy pusté miesta Jeruzalema; lebo Otec utešil ľud svoj, vykúpil Jeruzalem.

35 Otec obnažil sväté rameno svoje pred očami národov všetkých; a všetky končiny zeme uvidia spásu Otcovu; a Otec a ja jedno sme.

36 A potom sa uskutoční to, čo je písané: Prebuď sa, prebuď sa opäť a obleč sa do sily svojej, ó Sion; obleč sa do krásneho šatu svojho, ó Jeruzalem, mesto sväté, lebo odo dneška už nikdy do teba nevojde neobrezaný a nečistý.

37 OTRAS sa z prachu; povstaň, usadni, ó Jeruzalem; uvoľni sa z okov hrdla svojho, ó zajatá dcéra Sionu.

38 Lebo tak hovorí Pán: Zadarmo ste sa predali a bez peňazí budete vykúpení.

39 Veru, veru hovorím vám, že ľud môj pozná meno moje; áno, pozná v oný deň, že ja som ten, kto hovorí.

40 A potom povedia: Aké krásne na horách sú nohy toho, kto im

prináša dobré zvesti, ktorý zvestuje pokoj; ktorý im prináša dobré zvesti o dobre, ktorý zvestuje spásu; ktorý hovorí Sionu: Boh tvoj kraľuje!

41 A potom sa roznesie volanie: Odídte, odídte, vyjdite odtiaľ, nedotýkajte sa toho, čo je nečisté; vyjdite zo stredu jeho; buďte čistí, vy, ktorí nosíte nádoby Pánove.

42 Lebo nevyjdete v chvate, ani nepôjdete s útekom; lebo Pán pôjde pred vami, a Boh Izraela bude zadným vojom vašim.

43 Hľa, služobník môj bude konať rozvážne; bude povýšený a velebený, a vyvýšený.

44 Ako mnohí užasli nad tebou – tvár jeho bola tak zohavená, viac než ktoréhokoľvek človeka, a telo jeho viac než synov ľudských –

45 Tak pokropí národy mnohé; králi pred ním zavrú ústa svoje, lebo to, čo im nebolo povedané, uvidia; a o tom, čo nepočuli, uvažovať budú.

46 Veru, veru hovorím vám, všetky veci tieto určite prídu, tak ako mi Otec prikázal. Potom sa zmluva táto, ktorú učinil Otec s ľudom mojím, naplní; a potom bude Jeruzalem znova obývaný ľudom mojím a bude krajinou ich dedičstva.

KAPITOLA 21

Izrael bude zhromaždený, keď vyjde Kniha Mormonova – Pohania sa v Amerike usídlia ako slobodný

ľud – Budú spasení, ak uveria a ak budú poslušní; inak budú odrezaní a zničení – Izrael vybuduje Nový Jeruzalem a stratené kmene sa navrátia. Okolo roku 34 po Kr.

A VERU hovorím vám, dám vám znamenie, aby ste mohli poznať dobu, kedy sa veci tieto začnú naplňovať – kedy budem zhromažďovať z ich dlhého rozptýlenia ľud svoj, ó dom Izraela, a znova medzi nimi založím svoj Sion;

2 A hľa, toto je tá vec, ktorú vám dám ako znamenie – lebo veru hovorím vám, že keď veci tieto, ktoré vám oznamujem a ktoré vám budem oznamovať neskôr ja sám a mocou Ducha Svätého, ktorý vám bude Otcom daný, budú oznámené pohanom, aby sa mohli dozvedieť o ľude tomto, ktorý je zvyškom domu Jákobovho, a o tomto ľude mojom, ktorý nimi bude rozptýlený;

3 Veru, veru hovorím vám, keď im budú veci tieto Otcom oznámené a dôjdu skrze Otca od nich k vám;

4 Lebo je to múdrosť v Otcovi, že sa usídlia v krajine tejto a budú mocou Otcovou usadení ako ľud slobodný, aby veci tieto mohli vyjsť od nich k zvyšku semena vášho, aby mohla byť naplnená zmluva Otcova, ktorú učinil s ľudom mojím, ó dom Izraela;

5 Takže, keď diela tieto a diela, ktoré budú medzi vami vykonané neskôr, vyjdú od pohanov k semenu vášmu, ktoré bude pre nepravosť upadať do neviery;

6 Lebo to je vôľa Otcova, že majú vyjsť od pohanov, aby mohli pohanom ukázať moc svoju preto, aby pohania, ak nebudú zatvrdzovať srdce svoje, mohli činiť pokánie a prísť ku mne, a byť pokrstení v mene mojom, a poznať pravé body náuky mojej, aby mohli byť počítaní medzi ľud môj, ó dom Izraela;

7 A keď sa veci tieto stanú, takže semeno tvoje začne poznávať veci tieto – bude im to znamením, aby mohli vedieť, že dielo Otcove už započalo, tak aby bola naplnená zmluva, ktorú učinil s ľudom, ktorý je z domu Izraela.

8 A keď príde oný deň, stane sa, že králi zavrú ústa svoje; lebo to, čo im nebolo povedané, uvidia; a o tom, čo nepočuli, budú uvažovať.

9 Lebo oného dňa kvôli mne Otec bude konať dielo, ktoré bude veľkým a podivuhodným dielom medzi nimi; a budú medzi nimi takí, ktorí tomu neuveria, napriek tomu, že im to muž oznámi.

10 Ale hľa, život služobníka môjho bude v rukách mojich; takže mu neublížia, napriek tomu, že bude od nich zohavený. Avšak ja ho uzdravím, lebo im ukážem, že múdrosť moja je väčšia než ľstivosť diabla.

11 Takže stane sa, že každý, kto neuverí v slová moje, ktorý som Ježiš Kristus, ktoré mu Otec dá priniesť pohanom, a dá mu moc, aby ich pohanom priniesol (stane sa tak, ako povedal Mojžiš), budú

odrezaní z prostriedku ľudu môjho, ktorý je zo zmluvy.

12 A ľud môj, ktorý je zvyškom Jáкова, bude medzi pohanmi, áno, v ich strede ako lev medzi lesnou zverou, ako mladý lev medzi stádami oviec, ktorý, keď ide, šliape a trhá na kusy, a nikto ich nemôže zachrániť.

13 Ruka jeho sa pozdvihne nad protivníkov jeho a všetci nepriatelja jeho budú odrezaní.

14 Áno, beda pohanom, ak nebudú činiť pokánie; lebo stane sa oného dňa, hovorí Otec, že odrežem kone tvoje zo stredu tvojho a zničím vozy tvoje;

15 A odrežem mestá krajiny tvojej a strhnem všetky pevnosti tvoje;

16 A odrežem čarodejníctvo z krajiny tvojej, a veštcov už mať nebudeš;

17 Vyrežávané predstavy tvoje tiež odrežem, a stojace predstavy tvoje, zo stredu tvojho, a nebudeš už uctievať dielo rúk svojich;

18 A vytrhám háje tvoje zo stredu tvojho; rovnako tak zničím mestá tvoje.

19 A stane sa, že bude skoncované so všetkým klamaním a podvádzaním, a závišťou, a rozbrojmi, a kňazskými ľstivosťami, a smilstvami.

20 Lebo stane sa, hovorí Otec, že každého, kto oného dňa nebude činiť pokánie a nepôjde k Milovanému Synovi môjmu, odrežem z prostriedku ľudu svojho, ó dom Izraela;

21 A vykonám na nich odplatu

a hnev, rovnako ako na neznabohoch, o akej ešte nepočuli.

22 Ale ak budú činiť pokánie a počúvať slová moje, a nebudú zatvrdzovať srdce svoje, založím medzi nimi cirkev svoju, a oni vojdú do zmluvy a budú počítaní medzi zvyšok Jákobov, ktorému som dal krajinu túto ako ich dedičstvo;

23 A budú pomáhať ľudu môjmu, zvyšku Jákobovmu, a tiež toľkým z domu Izraela, koľko ich príde, aby mohli postaviť mesto, ktoré sa bude nazývať Nový Jeruzalem.

24 A potom budú pomáhať ľudu môjmu, aby mohli byť zhromaždení, tí, ktorí sú rozptýlení po celej tvári krajiny, do Nového Jeruzalema.

25 A potom medzi nich zostúpi moc nebeská; a ja tiež budem v ich strede.

26 A potom, v oný deň, započne dielo Otcove, dokonca keď bude toto evanjelium kázané medzi zvyškom ľudu tohto. Veru hovorím vám, oného dňa započne dielo Otcove medzi všetkými rozptýlenými z ľudu môjho, áno, dokonca medzi kmeňmi, ktoré boli stratené, ktoré Otec vyviedol z Jeruzalema.

27 Áno, započne dielo medzi všetkými rozptýlenými z ľudu môjho, skrze Otca, aby pripravil cestu, ktorou ku mne môžu prísť, aby mohli volať k Otcovi v mene mojom.

28 Áno, a potom započne dielo, skrze Otca, medzi všetkými

národmi na príprave cesty, po ktorej môže byť ľud jeho zhromažďovaný domov do krajiny dedičstva svojho.

29 A vyjdú zo všetkých národov; a nevyjdú v chvate, ani nepôjdu s útekom, lebo ja pôjdem pred nimi, hovorí Otec, a budem ich zadným vojom.

KAPITOLA 22

V posledných dňoch bude založený Sion a jeho koly a Izrael bude zhromaždený s milosrdenstvom a nehou – Zvíťazia – Porovnaj s Izaiášom 54. Okolo roku 34 po Kr.

A POTOM sa stane to, čo je napísané: Jasaj, ó neplodná, ktorá si nerodila; prepukni v spev a nahlas volaj, ty, ktorá si sa s dieťaťom nemorila; lebo viac je detí opustenej ako detí vydatej manželky, hovorí Pán.

2 Rozšír miesto stanu svojho a nechaj ich rozťahnuť závesy príbytkov svojich; nešetri, povrazy svoje natiahni a koly svoje posilni;

3 Lebo napravo i naľavo sa rozťahneš a semeno tvoje zdedí pohanov a spustošené mestá osídli.

4 Neboj sa, lebo nebudeš zahanbená; ani sa neznepokojuj, lebo nebudeš uvedená do potupy; lebo zabudneš na potupu mladosti svojej a na hanbu mladosti svojej nepamätáš, a na hanbu vdovstva svojho už viac nepamätáš.

5 Lebo tvorca tvoj, manžel tvoj, Pán mocností je meno jeho;

a Vykupiteľ tvoj, Svätý Izrael-ský – Bohom celej zeme bude sa volať.

6 Lebo Pán ťa povolal ako ženu opustenú a v duchu skormútenú a manželku mladosti, kedy si zavrhnutá bola, hovorí Boh tvoj.

7 Lebo na malú chvíľku opustil som ťa, ale s milosrdenstvami veľkými ťa zhromažďím.

8 V maličkom hneve skryl som tvár svoju na chvíľu pred tebou, ale s večnou láskavosťou budem k tebe milosrdný, hovorí Pán, Vykupiteľ tvoj.

9 Lebo je to pre mňa ako s vodami Nóachovými, lebo ako som prisahal, že sa nebudú už rozlievať vody Nóachove po zemi, tak som prisahal, že sa nerozhnevám na teba.

10 Lebo hory sa odvrátia a vrchy sa pohnú, láskavosť moja sa však od teba neodvráti, ani zmluva pokoja môjho sa nepohne, hovorí Pán, ktorý je k tebe milosrdný.

11 Ó ty sužovaná, víchricou zmietaná a bezútešná! Hľa, položím kamene tvoje farieb nádherných, a základy tvoje zafirmi vyložím.

12 A okná tvoje učiním z achátov a brány tvoje z karbunkulov, a všetky hranice tvoje z drahých kameňov.

13 A všetky deti tvoje budú pouchované Pánom; a veľký bude pokoj detí tvojich.

14 V spravodlivosti založená budeš; vzdialená budeš od útlaku, lebo sa nemusíš báť, a od hrôzy, lebo sa k tebe nepriblíži.

15 Hľa, určite sa proti tebe zhromaždia, nie však odo mňa; každý, kto sa proti tebe spojí, padne kvôli tebe.

16 Hľa, ja som stvoril kováča, ktorý rozduchava uhlie v ohni a vytvára nástroj pre dielo svoje; a ja som stvoril zhubcu, aby ničil.

17 Žiadna zbraň, ktorá zhotovená je proti tebe, neuspeje; a každý jazyk, ktorým ťa na súde budú hanobiť, odsúdiš. Toto je dedičstvo služobníkov Pánových a ich spravodlivosť je odo mňa, hovorí Pán.

KAPITOLA 23

Ježiš potvrdzuje slová Izaiáša – Prikazuje ľuďom, aby hľadali v prorokoch – Slová Samuela, Lámánitu, o vzkriesení sú pridané k ich záznamom. Okolo roku 34 po Kr.

A TERAZ hľa, hovorím vám, že vo veciach týchto máte hľadať. Áno, prikázanie dávam vám, aby ste vo veciach týchto hľadali usilovne, lebo veľké sú slová Izaiáša.

2 Lebo on určite hovoril o všetkých veciach týkajúcich sa ľudu môjho, ktorý je z domu Izraela; takže to musí nevyhnutne byť, že musí tiež hovoriť k pohanom.

3 A všetky veci, ktoré hovoril, boli a budú, dokonca podľa slov, ktoré hovoril.

4 Takže dbajte na slová moje; zapíšte veci, ktoré som vám povedal; a podľa času a vôle Otca dôjdu k pohanom.

5 A každý, kto bude počúvať slová moje a bude činiť pokánie, a bude pokrstený, bude spasený. Hľadajte v prorokoch, lebo sú mnohí, ktorí svedčia o veciach týchto.

6 A teraz, stalo sa, že keď Ježiš povedal slová tieto, znova k nim prehovoril potom, čo im vyložil všetky písma, ktoré obdržali, a povedal im: Hľa, ďalšie písma, ktoré ste nezapísali, by som chcel, aby ste zapísali.

7 A stalo sa, že povedal Nefimu: Prines záznam, ktorý vediete.

8 A keď Nefi priniesol záznamy a položil ich pred neho, on na ne pozrel a povedal:

9 Veru hovorím vám, prikázal som služobníkovi svojmu Samuelovi, Lámánitovi, aby svedčil ľudu tomuto, že oného dňa, kedy Otec vo mne oslávi meno moje, bude mnoho svätých, ktorí vstanú z mŕtvych a ukážu sa mnohým, a budú im slúžiť. A povedal im: A nestalo sa tak?

10 A učeníci jeho mu odpovedali a povedali: Áno, Pane, Samuel prorokoval podľa slov tvojich a všetky sa naplnili.

11 A Ježiš im povedal: Prečo ste teda nezapísali vec túto, že mnoho svätých vstalo a ukázalo sa mnohým, a slúžilo im?

12 A stalo sa, že Nefi sa rozpačoval, že vec táto nebola zapísaná.

13 A stalo sa, že Ježiš prikázal, aby zapísaná bola; takže bola zapísaná tak ako prikázal.

14 A teraz, stalo sa, že keď Ježiš vyložil všetky písma vcelku,

ktoré zapísali, prikázal im, aby učili veci, ktoré im vyložil.

KAPITOLA 24

Pánov posol pripraví cestu pre druhý príchod – Kristus zasadne k súdu – Izraelu je prikázané, aby platil desiatky a obeť – Je vedená pamätná kniha. Porovnaj s Malachiášom 3. Okolo roku 34 po Kr.

A STALO sa, že im prikázal, že majú zapísať slová, ktoré dal Otec Malachiášovi, ktoré im on povie. A stalo sa, že potom, čo boli zapísané, ich vykladal. A toto sú slová, ktoré im povedal, hovoriac: Tak povedal Otec Malachiášovi – Hľa, pošlem posla svojho a on pripraví cestu predou mnou a Pán, ktorého hľadáte, náhle príde do chrámu svojho, dokonca posol zmluvy, v ktorom máte potešenie; hľa, on príde, hovorí Pán mocnosť.

2 Ale kto môže zničiť deň príchodu jeho a kto obstojí, keď sa ukáže? Lebo on je ako tavičov oheň a ako práčov lúh.

3 A zasadne ako tavič a čistič striebra; a prečistí synov Léviho a vyčistí ich ako zlato a striebro, aby mohli Pánovi obetovať obeť v spravodlivosti.

4 Potom bude obeť Júdu a Jeruzalema Pánovi príjemná, ako za dávnych dní, a ako v predchádzajúcich rokoch.

5 A ja sa k vám priblížim, aby som súdil; a budem rýchlym svedkom proti kúzelníkom a proti cudzoložníkom, a proti

krivoprišažníkom, a proti tým, ktorí utláčajú nádenníka na mzde jeho, vdovu a dieťa bez otca a ktorí sa odvracajú od cudzinca, a mňa sa neboja, hovorí Pán mocnosť.

6 Lebo ja som Pán, ja sa nemním; takže vy, synovia Jákobovi, nie ste strávení.

7 Dokonca odo dní otcov svojich ste sa odchýlili od nariadení mojich a nezachovávali ste ich. Navráťte sa ku mne a ja sa navráťim k vám, hovorí Pán mocnosť. Ale vy hovoríte: V čom sa máme navrátiť?

8 Bude človek okrádať Boha? A predsa ste ma okradli. Ale vy hovoríte: V čom sme ťa okradli? V desiatkoch a v obetiach.

9 Ste prekliati kliatbou, lebo ste ma okradli, dokonca celý národ tento.

10 Prineste všetky desiatky do zásobárne, aby bola potrava v dome mojom; a vyskúšajte ma teraz v tom, hovorí Pán mocnosť, či vám neotvorím okná nebies a nevylejem na vás požehnanie tak, že nebude dosť miesta na jeho prijatie.

11 A pokarhám za vás škodcu a nebude ničieť plody zeme vašej; ani vínnny kmeň váš nezhodí predčasne plod svoj na poliach, hovorí Pán mocnosť.

12 A všetky národy vás budú nazývať požehnanými, lebo budete krajinou prekrásnou, hovorí Pán mocnosť.

13 Slová vaše boli proti mne tvrdé, hovorí Pán. Avšak vy

hovoríte: Čo sme proti tebe hovorili?

14 Povedali ste: Márne je slúžiť Bohu, a čo to prospieva, že sme zachovávali nariadenia jeho a že sme chodili pred Pánom mocnosť žalostne?

15 A teraz, pokladáme pyšných za šťastných; áno, tí, ktorí činia zlovoľnosť, majú úspech; áno, tí, ktorí pokúšajú Boha, sú dokonca zachránení.

16 Teda tí, ktorí sa báli Pána, spolu často hovorili a Pán počúval a vypočul; a bola pred ním napísaná pamätná kniha pre tých, ktorí sa boja Pána a ktorí myslia na meno jeho.

17 A budú moji, hovorí Pán mocnosť, v oný deň, kedy zhromažďím klenoty svoje a ušetřím ich ako muž ušetří vlastného syna svojho, ktorý mu slúži.

18 Vtedy sa navráťite a rozoznáte medzi spravodlivými a zlovoľnými, medzi tým, kto slúži Bohu, a tým, kto mu neslúži.

KAPITOLA 25

Pri druhom príchode budú pyšní a zlovoľní spálení ako strnisko – Pred oným veľkým a hrozným dňom sa vráti Eliáš – Porovnaj s Malachiášom 3. Okolo roku 34 po Kr.

LEBO hľa, prichádza deň, ktorý bude horieť ako pec; a všetci pyšní, áno, a všetci tí, ktorí si počínajú zlovoľne, budú strnikom; a oný deň, ktorý prichádza, ich spáli, hovorí Pán mocnosť,

takže im neponechá ani koreň ani vetvu.

2 Ale vám, ktorí sa bojíte mena môjho, povstane Syn Spravodlivosti s uzdravením na svojich krídlach; a vyjdete a budete rásť ako teľatá v stajni.

3 A pošliapete zlovoľných; lebo budú popolom pod chodidlami nôh vašich v oný deň, kedy to učiním, hovorí Pán mocností.

4 Pamätajte na zákon Mojžiša, služobníka môjho, ktorý som mu prikázal na Chórebe pre celý Izrael, s ustanoveniami a súdmi.

5 Hľa, pošlem vám Eliáša, proroka, pred príchodom veľkého a hrozného dňa Pánovho;

6 A on obráti srdce otcov k deťom a srdce detí k ich otcom, aby som neprišiel a nezasiahol zem prekliatím.

KAPITOLA 26

Ježiš vykladá všetky veci od počiatku do konca – Nemluvnatá a deti hovoria podivuhodné veci, ktoré nemôžu byť napísané – Tí, ktorí sú v Cirkvi Kristovej, majú všetky veci spoločné. Okolo roku 34 po Kr.

A TERAZ, stalo sa, že keď Ježiš povedal veci tieto, vyložil ich zástupu; a vykladal im všetky veci, ako veľké, tak malé.

2 A povedal: Otec prikázal, aby som vám dal tieto písmá, ktoré ste so sebou nemali; lebo to bola múdrosť v ňom, aby boli odovzdané budúcim pokoleniam.

3 A vykladal všetky veci, do-

konca od počiatku až do doby, kedy príde v sláve svojej – áno, dokonca všetky veci, ktoré prídu na tvár zeme, dokonca až sa prvky budú taviť spaľujúcim žiarom a zem sa zvinie ako zvitok, a nebesia i zem sa pominú;

4 A až do oného veľkého a posledného dňa, kedy budú všetci ľudia a všetky pokolenia, a všetky národy a jazyky stáť pred Bohom, aby boli súdení za skutky svoje, či už boli dobré alebo zlé –

5 Ak boli dobré, k vzkrieseniu večného života; a ak boli zlé, k vzkrieseniu zatratenia; čo je náprotivkom, jedno na jednej strane a druhé na strane druhej, podľa milosrdenstva a spravodlivosti, a svätosti, ktorá je v Kristovi, ktorý bol skôr, než začal svet.

6 A teraz, v tejto knihe nemôže byť napísaná ani stá časť vecí, ktoré Ježiš skutočne učil ľud;

7 Ale hľa, dosky Nefiho obsahujú väčšinu vecí, ktoré učil ľud.

8 A napísal som veci tieto, ktoré sú menšou časťou vecí, ktoré on učil ľud; a napísal som ich s tým zámerom, aby mohli byť znova prinesené ľudu tomuto od pohanov podľa slov, ktoré Ježiš hovoril.

9 A keď toto obdržia, a je nevyhnutné, aby toto mali najskôr, aby bola ich viera vyskúšaná, a ak potom uveria veciam týmto, potom im budú ukázané veci väčšie.

10 A ak veciam týmto neuveria, potom pred nimi budú veci väčšie zadržané k ich odsúdeniu.

11 Hľa, chystal som sa ich napísať, všetky, ktoré boli vyryté na

doskách Nefiho, ale Pán to zakázal, hovoriac: Budem skúšať vieru ľudu svojho.

12 Takže ja, Mormon, píšem veci, ktoré mi boli Pánom prikázané. A teraz ja, Mormon, končím slová svoje a pokračujem, aby som napísal oné veci, ktoré mi boli prikázané.

13 Takže, chcel by som, aby ste videli, že Pán skutočne učil ľud po dobu troch dní; a potom sa im často ukazoval a často lámal chlieb, a žehnal ho, a dával im ho.

14 A stalo sa, že učil deti zástupu, o ktorom bolo hovorené, a slúžil im a uvoľnil ich jazyk, a oni hovorili k otcom svojim veľké a podivuhodné veci, dokonca väčšie, než ľudu zjavil on; a uvoľnil ich jazyk, aby mohli prehovoriť.

15 A stalo sa, že potom, čo vystúpil do neba – potom, čo sa im po druhýkrát ukázal a odišiel k Otcovi, uzdraviac všetkých ich chorých a ich chromých a otvoriac oči ich slepým a uši hluchým, a keď skutočne medzi nimi vykonal všelijaké uzdravenia a vzkriesil jedného muža z mŕtvych, a ukázal im moc svoju, a vystúpil k Otcovi –

16 Hľa, stalo sa, že napozajtre sa zástup zhromaždil, a videli a počuli deti tieto; áno, dokonca nemluvnatá otvorili ústa svoje a hovorili podivuhodné veci; a bolo zakázané, aby veci, ktoré hovorili, ktokoľvek napísal.

17 A stalo sa, že oní učeníci, ktorých Ježiš vyvolil, začali od onej doby naďalej krstiť a učiť

toľkých, koľkí k nim prichádzali; a toľkí, koľkí boli pokrstení v mene Ježišovom boli naplnení Duchom Svätým.

18 A mnohí z nich videli a počuli nevysloviteľné veci, ktoré nie je dovolené napísať.

19 A vzájomne sa učili a slúžili si; a mali všetky veci medzi sebou spoločné, každý človek jednal s tým druhým spravodlivo.

20 A stalo sa, že činili všetky veci tak, ako im Ježiš prikázal.

21 A tí, ktorí boli pokrstení v mene Ježišovom, boli nazývaní cirkvou Kristovou.

KAPITOLA 27

Ježiš im prikazuje, aby Cirkev nazývali jeho menom – Jeho poslanie a zmierna obeť tvoria jeho evanjelium – Ľuďom je prikázané, aby činili pokánie a boli pokrstení, aby mohli byť posvätení Duchom Svätým – Majú byť dokonca takými, ako je Ježiš. Okolo roku 34–35 po Kr.

A STALO sa, že zatiaľ čo Ježišovi učeníci putovali a kázali veci, ktoré počuli a videli, a krstili v Ježišovom mene, stalo sa, že sa učeníci zhromaždili a spojili sa v mocnej modlitbe a pôste.

2 A Ježiš sa im znova ukázal, lebo sa modlili k Otcovi v mene jeho; a Ježiš prišiel a postavil sa uprostred nich, a povedal im: Čo si prajete, aby som vám dal?

3 A oni mu povedali: Pane, prajeme si, aby si nám povedal meno, ktorým máme nazývať cirkev

túto; lebo medzi ľuďom sú ohľadom záležitosti tejto spory.

4 A Pán im povedal: Veru, veru hovorím vám, prečo by mali ľudia reptáť a hádať sa o vec túto?

5 Nečítali písma, ktoré hovoria, že musíte na seba vziať meno Kristovo, ktoré je mojím menom? Lebo týmto menom budete nazvaní posledného dňa;

6 A každý, kto na seba berie meno moje a vytrvá do konca, ten bude spasený posledného dňa.

7 Takže, čokoľvek budete činiť, máte to činiť v mene mojom; takže máte cirkev nazývať menom mojím; a máte vzývať Otca v mene mojom, aby kvôli mne cirkev žehnal.

8 A ako by to mohla byť cirkev moja, keby nebola nazvaná menom mojím? Lebo keby bola cirkev nazývaná menom Mojžišovým, potom by to bola cirkev Mojžišova; alebo keby bola nazývaná menom človeka, potom by to bola cirkev oného človeka; ale ak je nazývaná menom mojím, potom je to cirkev moja, ak je tomu tak, že sú postavení na evanjeliu mojom.

9 Veru hovorím vám, že vy ste postavení na evanjeliu mojom; takže budete nazývať akékoľvek veci, ktoré nazývate, v mene mojom; takže ak voláte k Otcovi pre cirkev, ak je to v mene mojom, Otec vás vypočuje;

10 A ak je tomu tak, že je cirkev postavená na evanjeliu mojom, potom v nej Otec ukáže vlastné skutky svoje.

11 Ale ak nie je postavená na evanjeliu mojom, a je postavená na skutkoch ľudských či na skutkoch diablových, veru hovorím vám, na čas majú radosť zo skutkov svojich, a čoskoro príde koniec a oni budú vyfatí a uvrhnutí do ohňa, odkiaľ niet žiadneho návratu.

12 Lebo ich skutky ich nasledujú, lebo práve pre skutky svoje sú porazení; takže pamätajte na veci, ktoré som vám povedal.

13 Hľa, dal som vám evanjelium svoje, a toto je evanjelium, ktoré som vám dal – že som prišiel na svet, aby som vykonal vôľu Otca svojho, pretože Otec môj ma poslal.

14 A Otec môj ma poslal, aby som mohol byť pozdvihnutý na kríž; a potom, čo som bol pozdvihnutý na kríž, aby som mohol pritiahnúť všetkých ľudí k sebe, aby ako ja som bol ľuďmi pozdvihnutý, práve tak boli ľudia pozdvihnutí Otcem, aby sa postavili predo mnou, boli súdení za skutky svoje, či už boli dobré alebo zlé –

15 A z tohto dôvodu som bol pozdvihnutý; takže podľa moci Otcovej pritiahnem si všetkých ľudí k sebe, aby mohli byť súdení podľa skutkov svojich.

16 A stane sa, že každý, kto činí pokánie a je pokrstený v mene mojom, bude naplnený; a ak vytrvá do konca, hľa, toho budem považovať pred Otcem svojim za nevinného oného dňa, kedy sa postavím, aby som súdil svet.

17 A ten, kto do konca nevytrvá, to je ten, kto bude tiež vyfatý

a uvrhnutý do ohňa, odkiaľ sa už nemôže navrátiť, kvôli spravodlivosti Otcovej.

18 A toto je slovo, ktoré on dal deťom ľudským. A z tohto dôvodu napĺňa slová, ktoré dal, a on neklame, ale napĺňa všetky slová svoje.

19 A žiadna nečistá vec nemôže vojsť do kráľovstva jeho; takže nikto nevojde do odpočutia jeho, iba ak to budú tí, ktorí si omyli odev svoj v krvi mojej pre vieru svoju a pokánie zo všetkých hriechov svojich, a pre vernosť svoju do konca.

20 Teraz, toto je oné prikázanie: Čiňte pokánie, všetky končiny zeme, a poďte ku mne a buďte pokrstení v mene mojom, aby ste mohli byť posvätení prijatím Ducha Svätého, aby ste mohli posledného dňa stať pred mnou bez poškvrny.

21 Veru, veru hovorím vám, toto je evanjelium moje; a vy poznáte veci, ktoré musíte činiť v cirkvi mojej; lebo skutky, ktoré ste ma videli činiť, tiež máte činiť; lebo to, čo ste mňa videli činiť, dokonca to máte činiť;

22 Takže, ak činíte veci tieto, požehnaní ste, lebo budete pozdvihnutí posledného dňa.

23 Zapíšte veci, ktoré ste videli a počuli, okrem tých, ktoré sú zakázané.

24 Zapíšte skutky ľudu tohto, ktoré budú, rovnako ako bolo písané o tom, čo bolo.

25 Lebo hľa, z kníh, ktoré boli napísané, a ktoré budú napísané,

bude ľud tento súdený, lebo z nich budú skutky ich ľuďom oznámené.

26 A hľa, všetky veci sú zapísané Otcom; takže z kníh, ktoré budú napísané, bude svet súdený.

27 A vedzte, že vy budete sudcami ľudu tohto podľa súdu, ktorý vám ja dám, ktorý bude spravodlivý. Takže, akými ľuďmi máte byť? Veru hovorím vám, dokonca ako ja som.

28 A teraz idem k Otcovi. A veru hovorím vám, o čokoľvek budete prosiť Otca v mene mojom, bude vám dané.

29 Takže, proste, a obdržíte; klopte, a bude vám otvorené; lebo ten, kto prosí, dostáva; a tomu, kto klope, bude otvorené.

30 A teraz, hľa, radosť moja je veľká, až k plnosti, z vás, a tiež z pokolenia tohto; áno, a dokonca aj Otec sa raduje, a tiež všetci svätí anjeli, z vás a z pokolenia tohto; lebo nikto z nich nie je stratený.

31 Hľa, chcel by som, aby ste rozumeli; lebo mám na mysli tých, ktorí sú z pokolenia tohto teraz nažive; a nikto z nich nie je stratený; a z nich mám plnosť radosti.

32 Ale hľa, žialim nad štvrtým pokolením od tohto pokolenia, lebo tí budú uvedení do zajatia ním, dokonca ako bol syn zatraťenia; lebo ma predajú za striebro a za zlato, a za to, čo moľ ničí a čo zlodeji môžu prelomiť a kraďnúť. A v oný deň ich navštívim, dokonca obrátim ich skutky na ich vlastné hlavy.

33 A stalo sa, že keď Ježiš dokončil slová tieto, povedal učeníkom svojim: Vchádzajte tesnou bránou; lebo tesná je brána a úzka je cesta, ktorá vedie k životu, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú; ale pries-tranná je brána a široká cesta, ktorá vedie k smrti, a mnoho je tých, ktorí po nej putujú, až príde noc, kedy nikto nebude môcť pracovať.

KAPITOLA 28

Deväť z Dvanástich si praje dedičstvo v kráľovstve Kristovom, keď zomrú, a je im prisľúbené – Traja Nefiti si prajú moc nad smrťou, aby mohli zostať na zemi, pokiaľ Ježiš znova nepríde, a je im daná – Sú premenení a vidia veci, ktoré nie je dovolené vysloviť, a teraz slúžia medzi ľuďmi. Okolo roku 34–35 po Kr.

A STALO sa, že keď Ježiš povedal slová tieto, prehovoril k učeníkom svojim, k jednému po druhom, a povedal im: Čo si odo mňa prajete potom, čo odídem k Otcovi?

2 A oni všetci prehovorili, okrem troch, hovoriac: Prajeme si, aby potom, čo sa dožijeme veku človeka, služba naša, ku ktorej si nás povolal, mohla skončiť, aby sme mohli rýchlo prísť k tebe do kráľovstva tvojho.

3 A on im povedal: Požehnaní ste, pretože ste ma o to požiadali; takže, potom, čo budete mať sedemdesiat a dva roky, prídete ku mne do kráľovstva môjho; a u mňa nájdete odpočinutie.

4 A keď k nim prehovoril, obrátil

sa k oným trom a povedal im: Čo chcete, aby som pre vás učinil, keď odídem k Otcovi?

5 A oni žiaľovali v srdci svojom, lebo sa mu neodvažovali povedať, čo si prajú.

6 A on im povedal: Hľa, poznám myšlienky vaše a vy si prajete to, čo si odo mňa prial Ján, môj milovaný, ktorý bol so mnou v službe mojej predtým, než ma Židia pozdvihli.

7 Takže, vy ste ešte viac požehnaní, lebo nikdy nezakúsíte smrť; ale budete žiť, aby ste uzreli všetky diela Otcove medzi deťmi ľudskými, dokonca pokiaľ sa nenaplnia všetky veci podľa vôle Otcovej, keď prídem v sláve svojej s mocami nebeskými.

8 A nikdy nevytrpíte bolesti smrti; ale keď prídem v sláve svojej, budete v okamihu premenení zo smrteľnosti v nesmrteľnosť; a potom budete požehnaní v kráľovstve Otca môjho.

9 A znova, nebudete mať bolesti, zatiaľ čo budete prebývať v tele, ani zármutok, iba ak pre hriechy sveta; a toto všetko učiním pre to, čo ste si odo mňa priali, lebo ste si priali, aby ste mohli privádzať duše ľudské ku mne, pokiaľ bude svet stáť.

10 A z tohto dôvodu budete mať plnosť radosti; a zasadnete v kráľovstve Otca môjho; áno, radosť vaša bude plná, rovnako ako mne dal Otec plnosť radosti; a budete rovnako ako ja som, a ja som rovnako ako Otec; a Otec a ja jedno sme;

11 A Duch Svätý vydáva svedectvo o Otcovi a o mne; a Otec dáva Ducha Svätého deťom ľudským, kvôli mne.

12 A stalo sa, že keď Ježiš prehovoril slová tieto, dotkol sa prstom svojím každého z nich, okrem oných troch, ktorí mali zostať, a potom odišiel.

13 A hľa, nebesia sa otvorili a oni boli uchopení a vyzdvihnutí do neba a videli a počuli nevysloviteľné veci.

14 A bolo im zakázané to vysloviť; ani im nebola daná moc, aby veci, ktoré videli a počuli, mohli vysloviť;

15 A či boli v tele alebo mimo tela, povedať nemohli; lebo im to pripadalo ako ich premenenie, že boli zmenení z tohto tela z mäsa do stavu nesmrteľného, takže mohli uzrieť veci Božie.

16 Ale stalo sa, že opäť učili na tvári zeme; a predsa neučili o veciach, ktoré počuli a videli, pre oné prikázanie, ktoré im bolo dané v nebi.

17 A teraz, či boli odo dňa premenenia svojho smrteľní či nesmrteľní, to neviem;

18 Ale toľko viem, podľa záznamu, ktorý bol daný – že chodili po tvári zeme a slúžili všetkým ľuďom, pripájajúc k cirkvi všetkých, ktorí verili ich kázaniu; krstiac ich, a všetci, ktorí boli pokrstení, obdržali Ducha Svätého.

19 A tými, ktorí k cirkvi nepatrili, boli uvrhovaní do väzenia. A väzenia ich nemohli udržať, lebo sa rozpekli na dvoje.

20 A boli uvrhovaní do zeme; ale udreli zem slovom Božím, natoľko, že mocou jeho boli z hlbín zeme vyslobodení; a takže nemohli vykopať dostatočné jamy, aby ich udržali.

21 A trikrát boli uvrhnutí do pece, a nič sa im nestalo.

22 A dvakrát boli uvrhnutí do nory divej zvere; a hľa, hrali sa so zverou ako dieťa s jahniatkou, a nič sa im nestalo.

23 A stalo sa, že tak chodili medzi všetkým ľuďom Nefiho a kázali evanjelium Kristovo všetkým ľuďom na tvári krajiny; a tí boli obrátení k Pánovi a pripojení k cirkvi Kristovej, a tak bol ľud oného pokolenia požehnaný, podľa slova Ježišovho.

24 A teraz ja, Mormon, ustávam o veciach týchto na nejaký čas hovoriť.

25 Hľa, chcel som napísať mená tých, ktorí nikdy nemajú zakúsiť smrť, ale Pán to zakázal; takže nepíšem ich, lebo sú skryté pred svetom.

26 Ale hľa, ja som ich videl a oni mi slúžili.

27 A hľa, budú medzi pohanmi, a pohania ich nepoznajú.

28 Budú aj medzi Židmi, a Židia ich nepoznajú.

29 A stane sa, keď to Pán v múdrosti svojej uzná za vhodné, že budú slúžiť všetkým rozptýleným kmeňom Izraela a všetkým národom, pokoleniam, jazykom a ľuďom a privedú z nich mnoho duší k Ježišovi, aby sa mohlo splniť ich želanie, a tiež vďaka

presvedčujúcej moci Božej, ktorá je v nich.

30 A sú ako anjeli Boží, a ak sa modlia k Otcovi v mene Ježišom, môžu sa ukázať ktorémukoľvek človeku, ako sa im zdá dobré.

31 Takže, vykonajú veľké a podivuhodné diela pred oným veľkým a prichádzajúcim dňom, kedy sa všetci ľudia musia určite postaviť pred sudcovskú stolicu Kristovu;

32 Áno, dokonca aj medzi pohanmi vykonajú pred oným súdnym dňom veľké a podivuhodné dielo.

33 A keby ste mali všetky písma, ktoré podávajú správu o všetkých podivuhodných dielach Kristových, vedeli by ste, podľa slov Kristových, že veci tieto musia určite prísť.

34 A beda tomu, kto nebude počúvať slová Ježišove a tiež tých, ktorých vyvolil a vyslal medzi nich; lebo ktokoľvek neprijíma slová Ježišove a slová tých, ktorých on poslal, neprijíma jeho; a takže on ich v posledný deň neprijme;

35 A bolo by pre nich lepšie, keby sa neboli narodili. Lebo myslíte si, že sa môžete vyhnúť spravodlivosti pohoršeného Boha, ktorý bol nohami ľudskými pošliapaný, aby ním mohla prísť spása?

36 A teraz hľa, ako som hovoril o tých, ktorých Pán vyvolil, áno, dokonca o oných troch, ktorí boli uchopení a vyzdvihnutí do nebies, že neviem, či boli očistení od smrteľnosti v nesmrteľnosť –

37 Ale hľa, od tej doby, čo som

to napísal, pýtal som sa Pána a on mi vyjavil, že na ich telách musela nutne byť vykonaná premena, lebo inak by nevyhnutne museli zakúsiť smrť;

38 Takže, aby nemuseli zakúsiť smrť, bola na ich telách vykonaná premena, aby netrpeli bolesťou ani zármutkom, iba ak pre hriechy sveta.

39 Teraz, táto premena nebola rovná tej, ktorá nastane posledného dňa; ale bola na nich vykonaná premena, natoľko, aby nad nimi Satan nemohol mať žiadnu moc, takže ich nemohol pokúšať; a oni boli v tele posvätení, takže sú svätí, a tak ich moci pozemskej nemôžu zadržieť.

40 A v tomto stave majú zostať až do súdneho dňa Kristovho; a oného dňa majú obdržať väčšiu premenu a byť prijatí do kráľovstva Otcovho, z ktorého už nevyjdú, ale budú večne prebývať s Bohom v nebesiach.

KAPITOLA 29

Príchod Knihy Mormonovej je znamením, že Pán započal zhromažďovať Izrael a naplňovať svoje zmluvy – Tí, ktorí zavrhujú jeho dary a zjavenia neskorších dní, budú prekliati. Okolo roku 34–35 po Kr.

A TERAZ hľa, hovorím vám, že keď Pán v múdrosti svojej uzná za vhodné, aby podľa slova jeho prišli slová tieto k pohanom, potom môžete vedieť, že zmluva, ktorú Otec učinil s deťmi Izraela

o ich znovuzriadení do krajín ich dedičstva, sa už začína naplňovať.

2 A môžete vedieť, že slová Pánove, ktoré hovorili svätí proroci, budú všetky naplnené; a nemáte hovoriť, že Pán odďaľuje príchod svoj k deťom Izraela.

3 A nemáte si v srdci svojom predstavovať, že slová, ktoré boli hovorené, sú márne, lebo hľa, Pán sa rozepamätá na zmluvu svoju, ktorú učinil s ľudom svojím z domu Izraela.

4 A keď uvidíte, že slová tieto prichádzajú medzi vás, potom nemáte už opovrhovať konaním Pánovým, lebo meč spravodlivosti jeho je v pravej ruke jeho; a hľa, oného dňa, ak budete opovrhovať konaním jeho, spôsobí, že vás zanedlho zasiahne.

5 Beda tomu, kto opovrhuje konaním Pánovým; áno, beda tomu, kto bude popierať Krista a diela jeho!

6 Áno, beda tomu, kto bude popierať zjavenia Pánove a kto povie, že Pán už nepôsobí zjavením či proroctvom, či darmi, či jazykmi, či uzdravovaním, či mocou Duchu Svätého!

7 Áno, a beda tomu, kto oného dňa povie, aby dosiahol zisk, že skrze Ježiša Krista nemôže byť vykonaný žiadny zázrak; lebo ten, kto tak činí, bude ako syn zatazenia, pre ktorého nebolo žiadneho milosrdenstva, podľa slova Kristovho!

8 Áno, a nemáte viac nad Židmi mávať rukou ani nimi

opovrhovať, ani sa im vysmievať, ani nikomu zo zvyšku domu Izraela; lebo hľa, Pán pamätá na zmluvu svoju s nimi a učiní im podľa toho, ako prisahal.

9 Takže nemáte si myslieť, že môžete zvrátiť pravú ruku Pánovu naľavo, aby nemohol vykonať súd k naplneniu zmluvy, ktorú učinil s domom Izraela.

KAPITOLA 30

Pohanom neskorších dní je prikázané, aby činili pokánie, prišli ku Kristovi a boli počítaní k domu Izraela. Okolo roku 34–35 po Kr.

POČÚVAJTE, ó vy pohania, a čujte slová Ježiša Krista, Syna živého Boha, ktoré mi prikázal, aby som o vás povedal, lebo hľa, prikazuje mi, aby som písal, hovoriac:

2 Odvráťte sa, vy všetci pohania, od zlovoľných ciest svojich; a čiňte pokánie zo zlých skutkov svojich, z lží svojich a klamstiev svojich, a zo smilstiev svojich, a z tajných ohavností svojich, a z modlárstva svojho, a z vrážd svojich, a kňazských Istivostí svojich, a zo závisťi svojej, a z rozbrojov svojich, a zo všetkej zlovoľnosti svojej, a z ohavností svojich, a poďte ku mne a buďte pokrstení v mene mojom, aby ste mohli obdržať odpustenie hriechov svojich a byť naplnení Duchom Svätým, aby ste mohli byť počítaní medzi ľud môj, ktorý je z domu Izraela.

ŠTVRTÝ NEFI KNIHA NEFIHO

KTORÝ JE SYNOM NEFIHO – JEDNÉHO Z UČENÍKOV JEŽIŠA KRISTA

Správa o ľuďoch Nefiho, podľa jeho záznamu.

KAPITOLA 1

Nefiti i Lámániti sú všetci obrátení k Pánovi – Majú všetky veci spoločné, činia zázraky a v krajine sa im darí – Po dvoch storočiach vystávajú roztržky, zlo, falošné cirkvi a prenasledovania – Po tristo rokoch sú ako Nefiti, tak Lámániti zlovoľní – Ammaron ukrýva posvätné záznamy. Okolo roku 35–321 po Kr.

ASTALO sa, že tridsiaty a štvrtý rok uplynul, a tiež tridsiaty a piaty, a hľa, učeníci Ježišovi utvorili cirkev Kristovu vo všetkých krajinách okolo. A toľko, koľko ich k nim prišlo a skutočne činilo pokánie z hriechov svojich, bolo pokrstených v mene Ježišovom; a tí tiež obdržali Ducha Svätého.

2 A stalo sa v tridsiatom a šiestom roku, že všetci ľudia na celej tvári krajiny boli obrátení k Pánovi, ako Nefiti, tak Lámániti, a nebolo medzi nimi žiadnych svárov a sporov a každý človek jednal s druhým spravodlivo.

3 A mali všetky veci medzi sebou spoločné; takže nebolo bohatých a chudobných, porobených a slobodných, ale všetci boli učinení slobodnými a podielníkmi nebeského daru.

4 A stalo sa, že tiež tridsiaty

a siedmy rok uplynul a v krajine naďalej pretrvával mier.

5 A učeníci Ježišovi vykonávali veľké a podivuhodné diela, natoľko, že uzdravovali chorých a kriesili mŕtvych, a spôsobovali, že chromí chodili a slepí obdržali zrak svoj, a hluchí počuli; a všelijaké zázraky vykonávali medzi deťmi ľudskými; a skrze nič iné nevykonávali zázraky, iba v mene Ježišovom.

6 A tak uplynul tridsiaty a ôsmy rok, a tiež tridsiaty a deviaty a štyridsiaty a prvý, a štyridsiaty a druhý, áno, až štyridsať a deväť rokov uplynulo, a tiež päťdesiaty a prvý a päťdesiaty a druhý; áno, a dokonca až päťdesiat a deväť rokov uplynulo.

7 A Pán im doprial nesmierny úspech v krajine; áno, natoľko, že znova postavili mestá tam, kde boli mestá spálené.

8 Áno, dokonca oné veľké mesto Zarahemla dali, aby bolo znova postavené.

9 Ale bolo mnoho miest, ktoré sa potopili, a na ich miesto prišli vody; preto tieto mestá nemohli byť obnovené.

10 A teraz, hľa, stalo sa, že ľud Nefiho silnel a nesmierne rýchlo sa množil, a stal sa neobyčajne krásnym a príjemným ľuďom.

11 A ženili sa a vydávali, a boli požehnaní podľa veľkého množstva prísľubov, ktoré im Pán dal.

12 A už nekráčali podľa úkonov a obradov zákona Mojžišovho; ale kráčali podľa prikázaní, ktoré obdržali od Pána svojho a Boha svojho, pokračujúc v pôste a v modlitbe, a v častých zhromaždeniach, aby sa modlili, a tiež aby počuli slovo Pánove.

13 A stalo sa, že v celej krajine nebolo sváru medzi všetkým ľudom; ale mocné zázraky boli vykonávané medzi učeníkmi Ježišovými.

14 A stalo sa, že sedemdesiaty a prvý rok uplynul, a tiež sedemdesiaty a druhý rok, áno, a skrátka, až uplynul sedemdesiaty a deviaty rok; áno, dokonca sto rokov uplynulo a učeníci Ježišovi, ktorých on vyvolil, všetci odišli do raja Božieho, až na oných troch, ktorí mali zostať; a na ich miesto boli vysvätení iní učeníci; a tiež mnohí z oného pokolenia zomreli.

15 A stalo sa, že v krajine nebolo žiadneho sváru pre lásku Božiu, ktorá prebývala v srdciach ľudí.

16 A nebolo žiadnej závidosti ani rozbrojov, ani nepokojov, ani smilstva, ani lži, ani vraždenia, ani žiadneho druhu chlipnosti; a určite nemohlo byť šťastnejšieho ľudu medzi všetkými ľuďmi, ktorí boli stvorení rukou Božou.

17 Nebolo žiadnych zlodejov ani vrahov, neboli ani Lámániti ani žiadni iní -iti; ale boli jedno, deti Kristove a dedičia kráľovstva Božieho.

18 A ako boli požehnaní! Lebo

Pán im žehnal vo všetkom ich konaní; áno, dokonca boli požehnaní a darilo sa im, dokiaľ neuplynulo sto a desať rokov; a prvé pokolenie od Krista zomrelo, a v celej krajine nebolo žiadneho sváru.

19 A stalo sa, že Nefi, ktorý viedol tento posledný záznam (a viedol ho na doskách Nefiho), zomrel a syn jeho Ámos ho viedol na jeho mieste; a tiež ho viedol na doskách Nefiho.

20 A viedol ho osemdesiat a štyri roky, a v krajine bol stále mier, až na malú časť ľudu, ktorá sa vzbúrila proti cirkvi a vzala na seba meno Lámánitov; takže v krajine znova začali byť Lámániti.

21 A stalo sa, že zomrel aj Ámos (a bolo to sto a deväťdesiat a štyri roky od príchodu Kristovho) a syn jeho Ámos viedol záznam na jeho mieste; a on ho tiež viedol na doskách Nefiho; a bol tiež zapísaný v knihe Nefiho, čo je táto kniha.

22 A stalo sa, že dvesto rokov uplynulo; a celé druhé pokolenie, až na niekoľko málo, zomrelo.

23 A teraz ja, Mormon, by som chcel, aby ste vedeli, že ľud sa rozmnožil natoľko, že bol rozšírený po celej tvári krajiny a že nesmierne zbohatol, pre úspech svoj v Kristovi.

24 A teraz, v tomto dvestom a prvom roku začali byť medzi nimi tí, ktorí boli povýšení v pýche tak, že nosili drahocenný odev a všelijaké krásne perly, a krásne veci sveta.

25 A od onej doby naďalej už nemali imanie svoje a majetok svoj medzi sebou spoločný.

26 A začali sa rozdeľovať do tried; a začali si pre seba budovať cirkvi, aby dosahovali zisk, a začali popierať pravú cirkev Kristovu.

27 A stalo sa, že keď dvesto a desať rokov uplynulo, bolo mnoho cirkví v krajine; áno, bolo mnoho cirkví, ktoré vyhlasovali, že poznajú Krista, a predseda popierali väčšinu evanjelia jeho, natoľko, že prijímali všelijakú zlovoľnosť a udeľovali to, čo je posvätné, tomu, komu to bolo zakázané pre nehodnosť.

28 A táto cirkev sa nesmierne rozrastala pre nepravosť a pre moc Satanovu, ktorý získal vládu nad ich srdcom.

29 A znova, bola tam iná cirkev, ktorá popierala Krista; a tí prenasledovali pravú cirkev Kristovu pre ich pokoru a ich vieru v Krista; a pohŕdali nimi pre mnohé zázraky, ktoré boli medzi nimi vykonané.

30 Takže uplatňovali moc a právomoc nad učeníkmi Ježišovými, ktorí zostali s nimi, a uvrhovali ich do väzenia; ale mocou slova Božieho, ktorá bola v nich, sa väzenia rozpukli na dvojce, a oni išli, činiac medzi nimi mocné zázraky.

31 A predseda, a napriek všetkým týmto zázrakom ľudia zatvrdzovali srdce svoje a snažili sa ich zabíjať, rovnako ako sa Židia v Jeruzaleme snažili zabiť Ježiša, podľa slova jeho.

32 A uvrhli ich do pecí ohnivých, a oni vyšli a nič sa im nestalo.

33 A tiež ich vrhali do nôr divjej zvere, a oni sa s divou zverou hrali, rovnako ako dieťa s baránkom; a vyšli z ich prostriedku a nič sa im nestalo.

34 A predseda, ľudia zatvrdzovali srdce svoje, lebo boli vedení mnohými kňazmi a falošnými prorokmi k tomu, aby budovali mnohé cirkvi a aby činili všelijakú nepravosť. A bili ľud Ježišov; ale ľud Ježišov ich nebil na odplatu. A tak rok od roku upadali do neviery a do zlovoľnosti, dokonca až uplynulo dvesto a tridsať rokov.

35 A teraz, stalo sa v tomto roku, áno, v roku dvesto a tridsiatom a prvom, že nastala veľká roztržka medzi ľuďom.

36 A stalo sa, že v tomto roku povstali ľudia, ktorí sa nazývali Nefiti, a boli to praví veriaci v Krista; a medzi nimi boli tí, ktorých Lámániti nazývali: Jákobiti a Jozefiti, a Zórámiti;

37 Takže praví veriaci v Krista a praví uctievači Kristovi (medzi ktorými boli oní traja učeníci Ježišovi, ktorí mali zostať) sa nazývali Nefiti a Jákobiti, a Jozefiti, a Zórámiti.

38 A stalo sa, že tí, ktorí zavrhlí evanjelium, sa nazývali Lámániti a Lemúeliti, a Izmaeliti; a tí neupadali do neviery tak, ako ich otcovia od počiatku upadali, ale zámerne sa búrili proti evanjeliu Kristovmu; a učili deti svoje, že nemajú veriť.

39 A bolo to pre zlovoľnosť a ohavnosť ich otcov, rovnako ako tomu bolo na počiatku. A boli

učení, aby nenávideli deti Božie, rovnako ako boli Lámániti učení, aby nenávideli deti Nefiho, od počiatku.

40 A stalo sa, že dvesto a štyridsať a štyri roky uplynuli a takéto boli záležitosti ľudu. A zlovoľnejšia časť ľudu silnela a stala sa omnoho početnejšou, než bol ľud Boží.

41 A stále pokračovali v tom, že pre seba budovali cirkvi a zdobili ich všelijakými drahocennými vecami. A tak uplynulo dvesto a päťdesiat rokov a tiež dvesto a šesťdesiat rokov.

42 A stalo sa, že zlovoľná časť ľudu znova začala budovať tajné prísahy a spolky Gadiantonove.

43 A tiež ľud, ktorý sa nazýval ľuďom Nefiho, začal byť pyšný v srdci svojom pre nesmierne bohatstvo svoje a stal sa márnivým, podobne ako ich bratia Lámániti.

44 A od tejto doby začali učeníci žialiť pre hriechy sveta.

45 A stalo sa, že keď tristo rokov uplynulo, tak ľud Nefiho, ako aj

Lámániti sa stali nesmierne zlovoľnými, jedni ako druhí.

46 A stalo sa, že lupiči Gadiantonovi sa rozšírili po celej tvári krajiny; a neboli žiadni, ktorí by boli spravodliví, okrem učeníkov Ježišových. A zlata a striebra si ukladali v hojnosti a obchodovali vo všelijakých obchodoch.

47 A stalo sa, že potom, čo uplynulo tristo a päť rokov (a ľudia stále zotrvali v zlovoľnosti), Ámos zomrel; a brat jeho Ammaron viedol záznam na jeho mieste.

48 A stalo sa, že keď tristo a dvadsať rokov uplynulo, Ammaron, súc nútený Duchom Svätým, ukryl záznamy, ktoré boli posvätné – áno, dokonca všetky posvätné záznamy, ktoré boli odovzdávané z pokolenia na pokolenie, ktoré boli posvätné – až do tristo a dvadsiateho roku od príchodu Kristovho.

49 A ukryl ich Pánovi, aby mohli podľa prorociev a prísľubov Pána znova prísť ku zvyšku domu Jákovovho. A tak končí záznam Ammaronov.

KNIHA MORMONOVA

KAPITOLA 1

Ammaron poučuje Mormona o posvätných záznamoch – Medzi Nefitmi a Lámánitmi začína vojna – Traja Nefiti sú odňatí – Prevláda zlovoľnosť,

neviera, kúzelníctvo a čarodejníctvo. Okolo roku 321–326 po Kr.

ATERAZ ja, Mormon, činím záznam o veciach, ktoré som videl a počul, a nazývam ho Knihou Mormonovou.

2 A v dobe, kedy Ammaron ukryl záznamy Pánovi, prišiel ku mne (ja, súc starý asi desať rokov, a začal som byť máličko učený podľa vedomostí ľudu svojho) a Ammaron mi povedal: Cítim, že si rozvážne dieťa a že si šikovný v pozorovaní;

3 Takže, keď budeš mať asi dvadsať a štyri roky, chcel by som, aby si sa rozpamätal na všetky veci, ktoré si vypozeroval o ľuďoch tohto; a keď budeš v onom veku, choď do krajiny Antum k pahorku, ktorý sa bude nazývať Šim; a tam som uložil Pánovi všetky posvätné rytiny ohľadom ľudu tohto.

4 A hľa, vezmeš dosky Nefiho k sebe a ostatné ponecháš na tom mieste, kde sú; a na dosky Nefiho vyryješ všetky veci, ktoré si vypozeroval o ľuďoch tohto.

5 A ja, Mormon, súc potomkom Nefiho (a otec môj sa volal Mormon), rozpamätal som sa na veci, ktoré mi Ammaron prikázal.

6 A stalo sa, že keď som mal jedenásť rokov, vzal ma otec do krajiny južnej, dokonca do krajiny Zarahemla.

7 Celá tvár onej krajiny bola pokrytá stavbami a ľudia boli takmer tak početní, ako piesok morský.

8 A stalo sa, že v tomto roku začala vojna medzi Nefitmi, ktorí pozostávali z Nefitov a Jákobitov, a Jozefitov, a Zórámitov; a táto vojna bola medzi Nefitmi a Lámánitmi, a Lemúelitmi, a Izmaelitmi.

9 Teraz, Lámániti a Lemúeliti, a Izmaeliti boli nazývaní

Lámánitmi a oné dve strany boli Nefiti a Lámániti.

10 A stalo sa, že vojna začala byť medzi nimi na hraniciach Zarahemly, pri vodách Sidonu.

11 A stalo sa, že Nefiti zhromaždili veľký počet mužov, až presahoval počet tridsať tisíc. A stalo sa, že v tom istom roku mali niekoľko bitiek, v ktorých Nefiti Lámánitov porazili a mnohých z nich zabili.

12 A stalo sa, že Lámániti od svojho zámeru upustili, a v krajine bol nastolený mier; a mier trval po dobu asi štyroch rokov, takže nebolo žiadneho krviprelievania.

13 Ale zlovoľnosť prevládala na tvári celej krajiny, natoľko, že Pán odňal milovaných učeníkov svojich, a dielo zázrakov a uzdravovania ustalo pre nepravosť ľudu.

14 A nebolo žiadnych darov od Pána a Duch Svätý neprichádzal na žiadneho, pre ich zlovoľnosť a nevieru.

15 A ja, súc vo veku pätnásť rokov a súc trochu rozvážnej mysle, takže, bol som navštívený Pánom a okúsil som, a poznal dobrotivosť Ježišovu.

16 A snažil som sa kázať ľudu tomuto, ale ústa moje boli zatvorené a bolo mi zakázané, aby som im kázal; lebo hľa, oni sa zámerne búrili proti Bohu svojmu; a milovaní učeníci boli odňatí z krajiny, pre ich nepravosť.

17 Ale ja som medzi nimi zostal, ale pre tvrdosť ich srdca mi bolo zakázané, aby som im kázal; a pre tvrdosť ich srdca bola krajina kvôli nim prekliata.

18 A oní Gadiantonovi lupiči, ktorí boli medzi Lámánitmi, zamorili krajinu natoľko, že jej obyvatelia si začali ukrývať poklady svoje v zemi; a tie sa stali klzkými, pretože Pán krajinu preklial, aby ich nemohli udržať, ani ich znova získať.

19 A stalo sa, že medzi nimi bolo kúzelníctvo a čarodejníctvo, a kúzla; a moc oného zlého pôsobila po celej tvári krajiny, dokonca k naplneniu všetkých slov Abinadiho, a tiež Samuela, Lámánitu.

KAPITOLA 2

Mormon vedie nefitské vojská – Krajinu zaplavuje krv a smrť – Nefiti bedákajú a žialia zármutkom zatratených – Ich deň milosti pomínul – Mormon získava dosky Nefiho – Vojny pokračujú. Okolo roku 327–350 po Kr.

A STALO sa v tom istom roku, že začala byť znova vojna medzi Nefitmi a Lámánitmi. A ja, napriek tomu, že som bol mladý, bol som statnej postavy; takže ľud Nefiho si ma určil, aby som bol ich vodcom, alebo vodcom ich vojsk.

2 Takže, stalo sa, že som vo svojom šestnástom roku vyšiel na čelo vojska Nefitov proti Lámánitom; takže tristo a dvadsať a šesť rokov uplynulo.

3 A stalo sa, že v tristo a dvadsiatom a siedmom roku Lámániti prišli na nás s nesmierne veľkou mocou, natoľko, že zastrašili

vojská moje; takže nebojovali a začali ustupovať do krajín severných.

4 A stalo sa, že sme prišli do mesta Angola a zmocnili sme sa mesta, a učinili sme prípravy na to, aby sme sa bránili proti Lámánitom. A stalo sa, že sme opevňovali mesto zo všetkých síl; ale aj napriek všetkým našim opevneniam na nás Lámániti prišli a z mesta nás vyhnali.

5 A tiež nás vyhnali z krajiny Dávid.

6 A pochodovali sme ďalej a prišli sme do krajiny Józua, ktorá bola na hraniciach na západe pri pobreží.

7 A stalo sa, že sme zhromaždili ľud svoj tak rýchlo, ako to bolo možné, aby sme ich mohli mať spolu v jednej skupine.

8 Ale hľa, krajina bola plná lupičov a Lámánitov; a aj napriek onej veľkej skaze, ktorá visela nad ľudom mojím, nečinili pokánie zo svojich zlých skutkov; takže krv a smrť sa šírila po tvári celej krajiny, ako na strane Nefitov, tak na strane Lámánitov; a bola to jedna absolútna vzbura po tvári celej krajiny.

9 A teraz, Lámániti mali kráľa, a ten sa volal Áron; a prišiel proti nám s vojskom štyridsať a štyroch tisíc. A hľa, ja som mu vzdoroval so štyridsiatimi a dvoma tisícmi. A stalo sa, že som ho s vojskom svojím porazil, takže predou mnou utekal. A hľa, toto všetko bolo učené, a tristo a tridsať rokov uplynulo.

10 A stalo sa, že Nefiti začali činiť pokánie z nepravosti svojej a začali nariekať, dokonca ako to prorokoval Samuel, prorok; lebo hľa, nikto si nemohol udržať to, čo bolo jeho vlastné, kvôli zlodejom a lupičom, a vrahom, a umeňiu kúziel, a čarodejníctvu, ktoré bolo v krajine.

11 Tak v celej krajine začalo byť pre veci tieto žialenie a bedákanie, a obzvlášť medzi ľuďom Nefiho.

12 A stalo sa, že keď som ja, Mormon, videl ich bedákanie a ich žialenie, a ich zármutok pred Pánom, srdce moje sa vo mne začalo radowať, poznajúc milosrdenstvá a zhovievavosť Pánovu, takže, myslel som si, že k nim bude milosrdný, aby sa znova stali spravodlivým ľuďom.

13 Ale hľa, táto radosť moja bola márna, lebo ich zármutok nevedol k pokániu pre dobrotivosť Božiu; ale bol to skôr zármutok zatratených, pretože Pán im nebude stále trpieť, aby nachádzali šťastie v hriechu.

14 A oni neprišli k Ježišovi so srdcom zlomeným a duchom skrúšeným, ale preklínali Boha a priali si zomrieť. A predsa bojovali medzi sebou o život svoj.

15 A stalo sa, že zármutok môj sa ku mne znova vrátil a ja som videl, že deň milosti pre nich pomínul ako časne, tak duchovne; lebo som ich videl tisícky zrazených v otvorenej vzbure proti ich Bohu, a nakopených ako hnoj na tvári krajiny. A tak tristo a štyridsať a štyri roky uplynuli.

16 A stalo sa, že v tristo a štyridsiatom a piatom roku Nefiti začali utekať pred Lámánitmi; a boli prenasledovaní, a skôr ako bolo možné ich zastaviť v ich ústupe, došli až do krajiny Jašon.

17 A teraz, mesto Jašon bolo blízko krajiny, kde Ammaron uložil záznamy Pánovi, aby nemohli byť zničené. A hľa, išiel som podľa slova Ammaronovho a vzal som dosky Nefiho, a učinil som záznam podľa slov Ammaronových.

18 A na doskách Nefiho som učinil úplnú správu o všetkej zlovoľnosti a ohavnostiach; ale na týchto doskách som sa zdržal toho, aby som podal úplnú správu o ich zlovoľnosti a ohavnostiach, lebo hľa, neustály výjav zlovoľnosti a ohavností bol pred očami mojimi od doby, kedy som bol dostatočne starý, aby som hľadel na cesty človeka.

19 A beda mi pre ich zlovoľnosť; lebo srdce moje bolo po všetky dni moje naplnené zármutkom pre ich zlovoľnosť; a predsa, ja viem, že budem pozdvihnutý posledného dňa.

20 A stalo sa, že v tomto roku bol ľud Nefiho znova naháňaný a hnaný. A stalo sa, že sme boli hnaní, až sme prišli na sever do krajiny, ktorá sa nazývala Šém.

21 A stalo sa, že sme opevnili mesto Šém a zhromaždili sme do neho ľudí našich, toľko, koľko len bolo možné, aby sme ich snád mohli uchrániť pred skazou.

22 A stalo sa, že v tristo

a štyridsiatom a šiestom roku na nás znova začali prichádzať.

23 A stalo sa, že som prehovoril k ľudu svojmu a naliehal som naň s veľkou silou, aby stáli pred Lámánitmi smelo a bojovali za manželky svoje a deti svoje, a domy svoje, a domovy svoje.

24 A slová moje ich máličko pozdvihli k ráznosti, natoľko, že pred Lámánitmi neutekali, ale smelo sa im postavili.

25 A stalo sa, že sme bojovali s vojskom tridsať tisíc proti vojsku päťdesiat tisíc. A stalo sa, že sme pred nimi stáli s takou pevnosťou, že pred nami utekali.

26 A stalo sa, že keď utekali, my sme ich s vojskami svojimi prenasledovali a znova sme sa s nimi stretli, a porazili sme ich; a predsa sila Pánova s nami nebola; áno, boli sme ponechaní samí na seba, pretože Duch Pánov v nás nezostával; takže sme zoslabli ako bratia naši.

27 A srdce moje sa rmútilo nad touto veľkou pohromou ľudu môjho, nad zlovoľnosťou jeho a ohavnosťami jeho. Ale hľa, išli sme proti Lámánitom a lupičom Gadiantonovým, pokiaľ sme sa znova nezmocnili krajín dedičstva svojho.

28 A tristo a štyridsiaty a deviaty rok uplynul. A v tristo a päťdesiatom roku sme s Lámánitmi a lupičmi Gadiantonovými učinili dohodu, v ktorej sme si krajiny dedičstva svojho rozdelili.

29 A Lámániti nám dali krajinu severnú, áno, dokonca k úzine,

ktorá viedla do krajiny južnej. A my sme Lámánitom dali celú krajinu južnú.

KAPITOLA 3

Mormon hlása Nefitom pokánie – Získavajú veľké víťazstvo a vychvalujú sa svojou vlastnou silou – Mormon ich odmieta viesť a jeho modlitby za nich sú bez viery – Kniha Mormona vyzýva dvanásť kmeňov Izraela, aby uverili evanjeliu. Okolo roku 360–362 po Kr.

A STALO sa, že Lámániti neprišli znova bojovať, pokiaľ neuplynulo ďalších desať rokov. A hľa, ja som zamestnal ľud svoj, Nefitov, prípravou ich krajín a ich zbraní na obdobie bitky.

2 A stalo sa, že Pán mi povedal: Volaj k ľudu tomuto – Čiňte pokánie a poďte ku mne, a buďte pokrstení, a znova vybudujte cirkev moju, a budete ušetrení.

3 A ja som volal k ľudu tomuto, ale bolo to márne; a nevedomovali si, že to bol Pán, kto ich ušetril a dal im možnosť pokáania. A hľa, zatvrdzovali srdcia svoje proti Pánovi, svojmu Bohu.

4 A stalo sa, že potom, čo tento desiaty rok uplynul, čo celkovo činí tristo a šesťdesiat rokov od príchodu Krista, mi kráľ Lámánitov poslal list, ktorým mi dal vedieť, že sa znova pripravujú prísť, aby proti nám bojovali.

5 A stalo sa, že som dal, aby sa ľud môj zhromaždil v krajine Pustota do mesta, ktoré bolo na

hraniciach pri úžine, ktorá viedla do krajiny južnej.

6 A tam sme umiestnili vojská svoje, aby sme mohli zastaviť vojská Lámánitov, aby nemohli získať vlastníctvo žiadnej z našich krajín; takže opevňovali sme sa proti nim celou silou svojou.

7 A stalo sa, že v tristo a šesťdesiatom a prvom roku Lámániti zišli dole k mestu Pustota, aby proti nám bojovali; a stalo sa, že v onom roku sme ich porazili, natoľko, že sa znova vrátili do vlastných krajín svojich.

8 A v roku tristo a šesťdesiatom a druhom zišli dole znova, aby bojovali. A my sme ich znova porazili a pozabýjali sme ich veľký počet, a ich mŕtvi boli nahádzaní do mora.

9 A teraz, pre túto veľkú vec, ktorú môj ľud, Nefiti, učinili, začali sa vychvaľovať vlastnou silou svojou a začali prisahať pred nebesami, že pomstia krv bratov svojich, ktorí boli zabití ich nepriateľmi.

10 A prisahali pri nebesiach, a tiež pri tróne Božom, že pôjdu bojovať proti nepriateľom svojim a odrežú ich z tváre krajiny.

11 A stalo sa, že ja, Mormon, som od doby tejto naďalej úplne odmietal byť vojvodcom a veliteľom ľudu tohto, pre ich zlovoľnosť a ohavnosť.

12 Hľa, viedol som ich, aj napriek ich zlovoľnosti som ich mnohokrát viedol do bitky, a miloval som ich podľa lásky Božej, ktorá bola vo mne, z celého srdca svojho;

a vylieval som za nich dušu svoju v modlitbe k svojmu Bohu po celý deň; a predsa, bolo to bez viery, pre tvrdosť ich srdca.

13 A trikrát som ich vyslobodil z rúk ich nepriateľov, a oni nečinili pokánie z hriechov svojich.

14 A keď sa zaprisahávali pri všetkom, čo im náš Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus zakázal, že pôjdu proti nepriateľom svojim do bitky a pomstia sa za krv bratov svojich, hľa, prišiel ku mne hlas Pána, hovoriac:

15 Odplata je moja a ja budem odplácať; a pretože ľud tento nečinil pokánie potom, čo som ich vyslobodil, hľa, budú odrezaní z tváre zeme.

16 A stalo sa, že som úplne odmietal vyjsť proti nepriateľom svojim; a učinil som tak, ako mi Pán prikázal; a stál som ako nečinný svedok, aby som ukázal svetu veci, ktoré som videl a počul podľa prejavov Ducha, ktorý svedčil o veciach, ktoré prídu.

17 Takže píšem vám, pohania, a tiež tebe, dom Izraela, až dielo započne, že sa budete čoskoro pripravovať na to, aby ste sa navrátili do krajiny dedičstva svojho;

18 Áno, hľa, píšem všetkým končinám zeme; áno, vám, dvanástim kmeňom Izraela, ktorí budete súdení podľa skutkov svojich onými dvanástimi, ktorých Ježiš vyvolil, aby boli učeníkmi jeho v krajine Jeruzalem.

19 A píšem tiež zvyšku ľudu tohto, ktorý bude tiež súdený onými dvanástimi, ktorých Ježiš

vyvolil v krajine tejto; a oni budú súdení onými druhými dvanástimi, ktorých Ježiš vyvolil v krajine Jeruzalem.

20 A veci tieto mi prejavuje Duch; takže píšem vám všetkým. A preto píšem vám, aby ste mohli vedieť, že sa musíte všetci postaviť pred sudcovskú stolicu Kristovu, áno, každá duša, ktorá prináleží k celej ľudskej rodine Adamovej; a musíte sa postaviť, aby ste boli súdení za skutky svoje, či už boli dobré, alebo zlé;

21 A tiež, aby ste mohli uveriť evanjeliu Ježiša Krista, ktoré budete mať medzi sebou; a tiež, aby Židia, ľud zmluvy Pánovej, mali ďalšieho svedka okrem toho, ktorého videli a počuli, že Ježiš, ktorého zabili, bol pravý Kristus a pravý Boh.

22 A prial by som si, aby som mohol presvedčiť všetky končiny zeme, aby činili pokánie a pripravili sa na to, že sa postavia pred sudcovskú stolicu Kristovu.

KAPITOLA 4

Vojna a krviprelievanie pokračuje – Zlovoľní trestajú zlovoľných – Prevláda väčšia zlovoľnosť než kedykoľvek predtým v celom Izraeli – Ženy a deti sú obetované modlám – Lámániti začínajú pred sebou vyhladzovať Nefitov. Okolo roku 363–375 po Kr.

A TERAZ, stalo sa, že v tristo a šesťdesiatom a treťom roku vyšli Nefiti s vojskami svojimi

z krajiny Pustota, aby bojovali proti Lámánitom.

2 A stalo sa, že vojská Nefitov boli znova zahnané späť do krajiny Pustota. A zatiaľ čo boli ešte unavení, prišlo na nich odpočinnuté vojsko Lámánitov; a zvedli urputný boj, natoľko, že Lámániti sa zmocnili mesta Pustota a zabili mnoho Nefitov, a získali mnoho zajatcov.

3 A zvyšok utiekol a pripojil sa k obyvateľom mesta Teankum. Teraz, mesto Teankum ležalo na hraniciach pri pobreží; a bolo tiež blízko mesta Pustota.

4 A to, že vojská Nefitov začali byť zabíjané, bolo preto, že vyšli na Lámánitov; lebo keby tomu tak nebolo, Lámániti by nad nimi nemohli mať žiadnu moc.

5 Ale hľa, súdy Božie budú stíhať zlovoľných; a práve zlovoľní sú zlovoľnými trestaní; lebo práve zlovoľní podnecujú srdcia detí ľudských ku krviprelievaniu.

6 A stalo sa, že Lámániti činili prípravy na to, aby prišli na mesto Teankum.

7 A stalo sa v tristo a šesťdesiatom a štvrtom roku, že Lámániti prišli na mesto Teankum, aby sa mohli zmocniť aj mesta Teankum.

8 A stalo sa, že Nefiti ich odrazili a zahnali späť. A keď Nefiti videli, že zahnali Lámánitov, znova sa vychvaľovali vlastnou silou svojou; a vyšli vo vlastnej moci svojej a znova sa zmocnili mesta Pustota.

9 A teraz, všetky veci tieto boli učinené, a na oboch stranách

boli zabité tisíce, ako Nefitov, tak Lámánitov.

10 A stalo sa, že tristo a šesťdesiat a šesť rokov uplynulo a Lámániti prišli znova na Nefitov, aby bojovali; a Nefiti napriek tomu nečinili pokánie zo zla, ktoré učinili, ale neustále zotrvali v zlovolnosti svojej.

11 A je nemožné, aby jazyk opísal alebo aby človek napísal dokonalý popis tohto strašného výjavu krvi a smrti, ktorý bol medzi ľuďom, ako medzi Nefitmi, tak medzi Lámánitmi; a každé srdce bolo zatvrdnuté, takže sa neustále tešili z prelievania krvi.

12 A nikdy nebolo tak veľkej zlovolnosti medzi všetkými deťmi Lechiho, dokonca ani medzi celým domom Izraela, podľa slov Pána, aké bolo medzi ľuďom týmto.

13 A stalo sa, že Lámániti sa zmocnili mesta Pustota, a to preto, že ich počet presahoval počet Nefitov.

14 A tiež pochodovali na mesto Teankum a vyhli z neho obyvateľov, a získali mnoho zajatcov, ako žien, tak detí, a prinášali ich za obeť svojim modlárskeym bohom.

15 A stalo sa, že v tristo a šesťdesiatom a siedmom roku vyšli Nefiti, súc rozhnevaní, pretože Lámániti obetovali ich ženy a ich deti, proti Lámánitom s nesmierne veľkým hnevom, natoľko, že Lámánitov znova porazili a vyhli ich z krajín svojich.

16 A Lámániti na Nefitov neprišli až do tristo a sedemdesiateho a piateho roku.

17 A v tomto roku zišli dole na Nefitov v celej sile svojej; a pre veľkosť ich počtu neboli spočítaní.

18 A od doby tejto naďalej Nefiti nezískali nad Lámánitmi žiadnu moc, ale začali nimi byť vyhľadzovaní, rovnako ako mizne rosa na slnku.

19 A stalo sa, že Lámániti zišli dole na mesto Pustota; a v krajine Pustota bola zvedená nesmierne ťažká bitka, v ktorej Nefitov porazili.

20 A oni pred nimi utekali a prišli do mesta Bóaz; a tam sa Lámánitom postavili s neobyčajnou smelosťou, natoľko, že ich Lámániti neporazili, pokiaľ neprišli znova, po druhýkrát.

21 A keď prišli po druhýkrát, Nefiti boli hnaní a zabíjaní nesmierne veľkým zabíjaním; ich ženy a ich deti boli znova obetované modlám.

22 A stalo sa, že Nefiti pred nimi znova utekali, berúc všetkých obyvateľov so sebou, ako z miest, tak z dedín.

23 A teraz ja, Mormon, vidiac, že Lámániti čoskoro premôžu krajinu, takže išiel som k pahorku Šim a vyzdvihol som všetky záznamy, ktoré Ammaron ukryl Pánovi.

KAPITOLA 5

Mormon znova vedie vojská Nefitov do bitiek krvi a smrti – Kniha Mormonova vyjde, aby presvedčila celý Izrael, že Ježiš je Kristus – Pre svoju nevieru budú Lámániti rozptýlení

a Duch sa s nimi prestane namáhať – V neskorších dňoch obdržia evanjelium od pohanov. Okolo roku 375–384 po Kr.

A STALO sa, že som vyšiel medzi Nefitov a odvolal som prísahu, ktorú som učinil, že im nebudem pomáhať; a oni mi znova odovzdali velenie vojsk svojich, lebo na mňa hľadeli, ako keby som ich mohol zachrániť od ich strastí.

2 Ale hľa, ja som nemal nádej, lebo som poznal súdy Pánove, ktoré na nich mali prísť; lebo oni nečinili pokánie z nepravostí svojich, ale bojovali za životy svoje bez toho, aby volali k onej Bytosti, ktorá ich stvorila.

3 A stalo sa, že Lámániti na nás prišli, keď sme ušli do mesta Jordán; ale hľa, boli zahnaní späť, takže v onej dobe mesto nedobyli.

4 A stalo sa, že na nás prišli znova, a my sme mesto udržali. A boli tiež ďalšie mestá, ktoré Nefiti udržali, opevnenia, ktoré ich odrezali, takže sa nemohli dostať do krajiny, ktorá ležala pred nami, aby zničili obyvateľov krajiny našej.

5 Ale stalo sa, že všetky krajiny, ktorými sme prešli a ktorých obyvatelia sa nezhrmáždili, Lámániti zničili a ich mestečká a dediny, a mestá boli spálené ohňom; a tak uplynulo tristo a sedemdesiat a deväť rokov.

6 A stalo sa, že v tristo a osemdesiatom roku na nás Lámániti znova prišli, aby bojovali, a my sme sa im smelo postavili; ale

to všetko bolo márne, lebo taký veľký bol ich počet, že šliapali ľud Nefitov nohami svojimi.

7 A stalo sa, že sme sa znova dali na útek, a tí, ktorých útek bol rýchlejší ako rýchlosť Lámánitov, unikli, a tí, ktorých útek nepresiahol rýchlosť Lámánitov, boli zrazení a zničení.

8 A teraz hľa, ja, Mormon, si nepravem trýzniť dušu ľudí tým, že by som pred nich predkladal taký strašný výjav krvi a smrti, aký ležal pred očami mojimi; ale ja, vediac, že veci tieto určite musia byť oznámené a že všetky veci, ktoré sú skryté, musia byť zjavené na strechách domov –

9 A tiež, že poznanie vecí týchto musí prísť k zvyšku ľudu tohto, a tiež k pohanom, ktorí, ako povedal Pán, rozptýlia ľud tento, a ľud tento bude medzi nimi považovaný za nič – takže píšem malé skrátenie, neodvažujúc sa podať úplnú správu o veciach, ktoré som videl, pre prikázanie, ktoré som obdržal, a tiež aby ste nemuseli mať príliš veľký zármutoč nad zlovoľnosťou ľudu tohto.

10 A teraz hľa, toto hovorím ich semenu, a tiež pohanom, ktorí majú starosť o dom Izraela a ktorí si uvedomujú a vedia, odkiaľ ich požehnanie prichádzajú.

11 Lebo viem, že takí budú žialiť nad pohromou domu Izraela; áno, budú žialiť nad skazou ľudu tohto; budú žialiť, že ľudia títo nečinili pokánie, aby ich mohla objať Ježišova náruč.

12 Teraz, veci tieto sú písané pre

zvyšok domu Jákobovho; a sú písané týmto spôsobom, pretože je známe od Boha, že zlovolnosť im ich neprinesie; a budú ukryté Pánovi, aby mohli vyjsť v jeho vlastnom príhodnom čase.

13 A toto je prikázanie, ktoré som obdržal; a hľa, vyjdú podľa prikázania Pána, keď to on v múdrosti svojej uzná za vhodné.

14 A hľa, pôjdu k oným neveriacim zo Židov; a s týmto zámerom pôjdu – aby mohli byť presvedčení, že Ježiš je oný Kristus, Syn živého Boha; že Otec môže uskutočniť, skrze svojho Najmilovanejšieho, svoj veľký a večný zámer a znovuzriadiť Židov alebo celý dom Izraela do krajiny ich dedičstva, ktorú im Pán, ich Boh, dal k naplneniu zmluvy svojej;

15 A tiež, aby semeno ľudu tohto mohlo plnšie veriť jeho evanjeliu, ktoré k nim dôjde od pohanov; lebo ľud tento bude rozptýlený a stane sa temným, špinavým a odporným ľuďom, viac ako tí, ktorí kedy boli medzi nami opísaní, áno, dokonca aj tí, ktorí boli opísaní medzi Lámánitmi, a to pre nevieru svoju a modlárstvo.

16 Lebo hľa, Duch Pánov sa už prestal namáhať s ich otcami; a oni sú na svete bez Krista a bez Boha; a sú hnaní sem a tam ako plevy vo vetre.

17 Kedysi boli príjemným ľuďom a mali Krista za pastiera svojho; áno, boli vedení dokonca Bohom Ocom.

18 Ale teraz, hľa, sú vedení Satanom sem a tam, rovnako ako sú

hnané plevy vo vetre alebo ako je loď zmietaná sem a tam vo vlnách bez plachty či kotvy, či bez niečoho, čo by ju riadilo; a rovnako ako je ona, takí sú oni.

19 A hľa, Pán uschoval ich požehnaní, ktoré mohli v krajine obdržať, pre pohanov, ktorí budú krajinu vlastníť.

20 Ale hľa, stane sa, že pohania ich budú hnať a rozptyľovať; a potom, čo ich pohania budú hnať a rozptyľovať, hľa, potom sa Pán rozepamätá na zmluvu, ktorú učinil s Abrahámom a s celým domom Izraela.

21 A tiež sa Pán rozepamätá na modlitby spravodlivých, ktoré k nemu boli za nich predkladané.

22 A potom, ó vy pohania, ako sa budete môcť postaviť pred mocou Božou, ak nebudete činiť pokánie a neodvrátite sa od zlých ciest svojich?

23 Neviete, že ste v rukách Božích? Neviete, že on má všetku moc a že na veľký príkaz jeho sa zem zvinie ako zvitok?

24 Takže, čiňte pokánie a pokorte sa pred ním, aby proti vám nevyšiel v spravodlivosti – aby zvyšok semena Jákobovho nevyšiel medzi vás ako lev a neroztrhal vás na kusy, a niet nikoho, čo by zachránil.

KAPITOLA 6

Nefiti sa zhromažďujú do krajiny Kumora k záverečným bitkám – Mormon ukrýva posvätné záznamy v pahorku

Kumora – Lámániti vífázia a nefitský národ je zničený – Stovky tisíc sú zabití mečom. Okolo roku 385 po Kr.

A TERAZ, končím záznam svoj o skaze ľudu svojho, Nefitov. A stalo sa, že sme pochodovali pred Lámánitmi.

2 A ja, Mormon, som napísal list kráľovi Lámánitov a prial som si od neho, aby nám dovolil, aby sme mohli zhromaždiť ľud svoj v krajine Kumora pri pahorku, ktorý sa nazýval Kumora, a tam by sme sa s nimi mohli stretnúť v bitke.

3 A stalo sa, že kráľ Lámánitov mi dovolil to, čo som si prial.

4 A stalo sa, že sme pochodovali do krajiny Kumora a vztýčili sme stany svoje okolo pahorku Kumora; a bolo to v krajine mnohých vôd, riek a prameňov; a tu sme mali nádej, že získame nad Lámánitmi prevahu.

5 A keď tristo a osemdesiat a štyri roky uplynuli, zhromaždili sme celý zvyšok ľudu svojho do krajiny Kumora.

6 A stalo sa, že keď sme do krajiny Kumora zhromaždili celý ľud svoj v jedno, hľa, ja, Mormon, som začal byť starý; a vediac, že to bude posledný boj ľudu môjho, a obdržiac príkaz od Pána, aby som nestrpel, aby záznamy, ktoré boli odovzdávané otcami našimi, ktoré boli posvätné, padli do rúk Lámánitov (lebo Lámániti by ich zničili), takže učinil som záznam tento z dosiek Nefiho a ukryl som v pahorku Kumora všetky záznamy, ktoré mi boli zverené

rukou Pána, až na týchto niekoľko dosiek, ktoré som odovzdal synovi svojmu Moronimu.

7 A stalo sa, že ľud môj, s manželkami a deťmi svojimi, teraz uzrel vojská Lámánitov pochodujúce proti nim; a s oným hrozným strachom zo smrti, ktorý naplňa hruď všetkých zlovoľných, ich očakávali, aby sa s nimi stretli.

8 A stalo sa, že prišli, aby proti nám bojovali, a každá duša bola naplnená hrôzou pre veľkosť ich počtu.

9 A stalo sa, že napadli ľud môj mečom a lukom, a šípom, a sekerou, a všelijakými vojnovými zbraňami.

10 A stalo sa, že mužovia moji boli zabití, áno, dokonca mojich desať tisíc, ktorí boli so mnou, a ja padol som zranený uprostred nich; a prešli okolo mňa, takže život môj neukončili.

11 A keď prešli a pobili celý ľud môj až na dvadsaťštyri z nás (medzi nimi bol syn môj Moroni), a my, čo sme prežili mŕtvych ľudu svojho, uvideli sme napozajtre, keď sa Lámániti navrátili do táborov svojich, z vrcholku pahorku Kumora oných desať tisíc z ľudu môjho, ktorí boli zabití, súc mnou v čele vedení.

12 A tiež sme videli oných desať tisíc z ľudu môjho, ktorých viedol syn môj Moroni.

13 A hľa, oných desať tisíc Gidgionových padlo, a on tiež, uprostred nich.

14 A Lámá padol s desiatimi tisícmi svojimi; a Gilgal padol

s desiatimi tisícmi svojimi; a Limha padol s desiatimi tisícmi svojimi; a Jeneum padol s desiatimi tisícmi svojimi; a Kumenia a Moronia, a Antionum, a Šiblom, a Šém, a Još, každý padol s desiatimi tisícmi svojimi.

15 A stalo sa, že bolo ďalších desať, ktorí padli mečom, každý s desiatimi tisícmi svojimi; áno, dokonca padol celý ľud môj, až na oných dvadsaťštyri, ktorí boli so mnou, a tiež až na niekoľkých, ktorí utiekli do južných krajín, a až na niekoľkých, ktorí prebehli k Lámánitom; a ich mäso a kosti, a krv ležali na tvári zeme, súc zanechaní rukami tých, ktorí ich zabili, aby zotleli na zemi a rozpadli sa, a navrátili sa k matke svojej zemi.

16 A duša moja bola rozorvaná úzkosťou nad porážkou ľudu môjho, a zvolal som:

17 Ó vy krásni, ako ste sa mohli odvrátiť od ciest Pánových! Ó vy krásni, ako ste mohli zavrhnúť toho Ježiša, ktorý stál s otvorenou náručou, aby vás prijal!

18 Hľa, keby ste toto neučinili, nepadli by ste. Ale hľa, padli ste a ja žialim nad stratou vašou.

19 Ó vy krásni synovia a dcéry, vy otcovia a matky, manželia a manželky, vy krásni, ako ste len mohli padnúť!

20 Ale hľa, odišli ste a zármutok môj nemôže spôsobiť návrat váš.

21 A čoskoro príde deň, kedy smrteľnosť vaša si musí odieť nesmrteľnosť, a telá tieto, ktoré teraz tlejú v porušiteľnosti, sa

musia čoskoro stať telami neporušiteľnými; a potom sa budete musieť postaviť pred sudcovskú stolicu Kristovu, aby ste boli súdení podľa skutkov svojich; a ak ste spravodliví, potom požehnaní ste s otcami svojimi, ktorí odišli pred vami.

22 Ó, kiež by ste činili pokánie skôr, než na vás prišla veľká skaza táto. Ale hľa, odišli ste a Otec, áno, Večný Otec neba, pozná stav váš; a nakladá s vami podľa spravodlivosti svojej a milosrdenstva svojho.

KAPITOLA 7

Mormon vyzýva Lámánitov neskorších dní, aby verili v Krista, prijali jeho evanjelium a boli spasení – Všetci, ktorí veria Biblii, uveria tiež Knihe Mormonovej. Okolo roku 385 po Kr.

A TERAZ hľa, chcel by som trochu hovoriť k zvyšku ľudu tohto, ktorý je ušetrený, a ak mu Boh môže odovzdať slová moje, aby sa mohli dozvedieť o veciach otcov svojich; áno, hovorím k vám, vy zvyšní z domu Izraela; a toto sú slová, ktoré hovorím:

2 Vedzte, že ste z domu Izraela.

3 Vedzte, že musíte dôjsť k pokániu, inak nemôžete byť spasení.

4 Vedzte, že musíte zložiť vojnové zbrane svoje a už sa nesmiete tešiť z prelievania krvi, a nesmiete ich už pozdvihnúť, iba ak vám tak prikáže Boh.

5 Vedzte, že musíte dôjsť

k poznaniu otcov svojich a či-
niť pokánie zo všetkých hrie-
chov svojich a neprávostí, a veriť
v Ježiša Krista, že je Syn Boží
a že bol zabitý Židmi a mocou
Otcovou znova vstal, čím získal
víťazstvo nad hrobom; a v ňom je
tiež pohltený osten smrti.

6 A on uskutočňuje vzkriesenie
mŕtvych, čím človek musí byť po-
zdvihnutý, aby sa postavil pred
sudcovskú stolicu jeho.

7 A on uskutočnil vykúpenie
sveta, čím je tomu, kto je pred
ním súdneho dňa uznaný nevinným,
dané prebývať v prítomnosti
Božej v kráľovstve jeho,
aby spieval s nebeskými chórm
neustále chvály Otcovi a Synovi,
a Duchu Svätému, ktorí sú jeden
Boh, v stave šťastia, ktoré nemá
žiadneho konca.

8 Takže, čiňte pokánie a buďte
pokrstení v mene Ježišovom,
a chopte sa evanjelia Kristovho,
ktoré vám bude predložené nie-
len v tomto zázname, ale tiež v zá-
zname, ktorý príde k pohanom od
Židov, ktorý to záznam sa dostane
od pohanov k vám.

9 Lebo hľa, toto je napísané so zá-
merom, aby ste tomu mohli uve-
riť; a ak uveríte tomu, uveríte aj
tomuto; a ak uveríte tomuto, bu-
dete vedieť o otcoch svojich, a tiež
o podivuhodných dielach, ktoré
medzi nimi boli vykonané mo-
cou Božou.

10 A tiež budete vedieť, že ste
zvyškom semena Jákobovho;
takže ste počítaní medzi ľud pr-
vej zmluvy; a ak uveríte v Krista

a budete pokrstení, najskôr vo-
dou, potom ohňom a Duchom
Svätým, nasledujúc príklad Spa-
sitela podľa toho, čo nám priká-
zal, bude vám v deň súdu dobre.
Amen.

KAPITOLA 8

---

*Lámániti vyhľadávajú a ničia Nefi-
tov – Kniha Mormonova vyjde mocou
Božou – Bedy vyrieknuté nad tými,
ktorí chrlia hnev a rozbroje proti dielu
Pána – Nefitský záznam vyjde v deň
zlovolnosti, úpadku a odpadlctva.
Okolo roku 400–421 po Kr.*

HĽA, ja, Moroni, dokončujem zá-
znam otca svojho Mormona. Hľa,
mám iba málo vecí, čo mám na-
písať, ktoré to veci mi boli priká-
zané otcom mojím.

2 A teraz, stalo sa, že po onej
veľkej a strašnej bitke pri Kumora,
hľa, Nefiti, ktorí utiekli do krajiny
južnej, boli naháňaní Lámánitmi,
pokiaľ neboli všetci zničení.

3 A otca môjho tiež zabili, a zo-
stávam úplne sám, aby som za-
písal smutný príbeh skazy ľudu
svojho. Ale hľa, odišli a ja plním
prikázanie otca svojho. A či ma
zabijú, to neviem.

4 Takže budem písať a ukryjem
záznamy v zemi; a kam pôjdem,
na tom nezáleží.

5 Hľa, tento záznam učinil otec
môj a napísal účel jeho. A hľa, ja by
som ho napísal tiež, keby som mal
na doskách miesto, ale nemám;
a rudu nemám žiadnu, lebo som
sám. Otec môj bol zabitý v bitke,

aj všetci príbuzní moji, a priateľov nemám, ani kam ísť; a ako dlho bude Pán trpieť to, že môžem žiť, to neviem.

6 Hľa, štyristo rokov uplynulo od príchodu nášho Pána a Spasiteľa.

7 A hľa, Lámániti naháňali ľud môj, Nefitov, z mesta do mesta a z miesta na miesto, až ich už niet; a veľký bol ich pád; áno, veľké a podivuhodné je zničenie ľudu môjho, Nefitov.

8 A hľa, je to ruka Pána, ktorá to učinila. A hľa tiež, Lámániti sú vo vojne jeden s druhým; a celá tvár krajiny tejto je jedným neustálym kolobehom vraždenia a krviprelievania; a nikto nepozná konca vojny.

9 A teraz, hľa, už o nich nebudem hovoriť, lebo niet nikoho okrem Lámánitov a lupičov, kto žije na tvári krajiny.

10 A niet nikoho, kto pozná pravého Boha, okrem oných učeníkov Ježišových, ktorí zostali v krajine, dokiaľ zlovoľnosť ľudu nebola tak veľká, že Pán nestrpel, aby s ľudom zotrvali; a či sú na tvári krajiny, nikto nevie.

11 Ale hľa, otec môj a ja sme ich videli, a oni nám slúžili.

12 A každý, kto obdrží záznam tento a neodsúdi ho pre nedokonalosti, ktoré v ňom sú, ten pozná väčšie veci, než sú tieto. Hľa, ja som Moroni; a keby to bolo možné, oznámil by som vám všetky veci.

13 Hľa, ustávam hovoriť o ľuďe tomto. Som syn Mormonov a otec môj bol potomkom Nefiho.

14 A ja som ten, kto ukrýva záznam tento Pánovi; dosky jeho nemajú žiadnu cenu, pre prikázanie Pánove. Lebo on skutočne hovorí, že nikto ich nebude mať, aby dosiahol zisk; ale ich záznam má veľkú cenu; a kto ho vynesie na svetlo, toho Pán požehná.

15 Lebo nikto nemôže mať moc vyniesť ho na svetlo, pokiaľ mu nebola daná od Boha; lebo Boh chce, aby to bolo učinené s okom upretým na slávu jeho alebo na blaho dávneho a dávno rozptýleného ľudu zmluvy Pánovej.

16 A požehnaný buď ten, kto vynesie vec túto na svetlo; lebo bude vnesená z temnoty na svetlo, podľa slova Božieho; áno, bude vnesená zo zeme a zažiari z temnoty, a vojde v známosť ľudu; a bude to učinené mocou Božou.

17 A ak sú tam chyby, sú to chyby ľudské. Ale hľa, my nepoznáme žiadnu chybu; a predsa Boh pozná všetky veci; takže ten, kto odsudzuje, nech sa má na pozore, aby nebol v nebezpečení ohňa pekelného.

18 A ten, kto hovorí: Ukáž mi ich, inak budeš zbitý – nech sa vyvaruje toho, aby neprikazoval to, čo Pán zakázal.

19 Lebo hľa, ten, kto súdi unáhlene, bude na odplatu súdený unáhlene; lebo podľa skutkov jeho bude mzda jeho; takže ten, kto bije, bude na odplatu Pánom bitý.

20 Hľa, čo hovorí písmo – človek nebude biť, ani nebude súdiť; lebo súd je môj, hovorí Pán, a odplata je tiež moja a ja budem odplácať.

21 A ten, kto bude chrliť hnev a rozbroje proti dielu Pána a proti ľudu zmluvy Pánovej, ktorý je domom Izraela, a povie: Zničíme dielo Pánove a Pán sa nerozepamätá na zmluvu svoju, ktorú učinil s domom Izraela – ten je v nebezpečenstve, že bude vyfatý a uvrhnutý do ohňa;

22 Lebo večné účely Pánove sa budú valiť ďalej, dokiaľ sa všetky prísľuby jeho nenaplnia.

23 Hľadajte v prorockých Izaiašových. Hľa, nemôžem ich napísať. Áno, hľa, hovorím vám, že oní svätí, ktorí odišli predou mnou, ktorí vlastnili krajinu túto, budú volať, áno, dokonca z prachu budú volať k Pánovi; a akože žije Pán, on sa rozepamätá na zmluvu, ktorú s nimi učinil.

24 A on pozná ich modlitby, že boli pre dobro ich bratov. A on pozná ich vieru, lebo v mene jeho mohli hory prenášať; a v mene jeho mohli spôsobiť, že sa zem otriasala; a mocou slova jeho spôsobili, že sa väzenia zrútili na zem; áno, dokonca ani žeravá pec im ublížiť nemohla, ani divá zver, ani jedovaté hady, pre moc slova jeho.

25 A hľa, ich modlitby boli tiež pre dobro toho, komu Pán dovolí veci tieto vyniesť.

26 A nikto nemusí hovoriť, že neprídu, lebo určite prídu, lebo Pán to hovoril; lebo vyjdú zo zeme, rukou Pánovou, a nikto tomu nemôže zabrániť; a príde to v deň, kedy sa bude hovoriť, že zázraky ustali; a príde to tak, ako keby niekto hovoril z mŕtvych.

27 A príde to v deň, kedy krv svätých bude volať k Pánovi, pre tajné spolky a diela temnoty.

28 Áno, príde to v deň, kedy moc Božia bude popieraná a cirkvi budú poškvrnené a povýšené v pýche srdca svojho; áno, dokonca v deň, kedy vodcovia cirkví a učители povstanú v pýche srdca svojho, až k ovládaniu tých, ktorí patria k ich cirkvám.

29 Áno, príde to v deň, kedy bude počuť o požiaroch a búrkach, a parách dymu v cudzích krajinách;

30 A bude tiež počuť o vojnách, zvestiach o vojnách a zemetraseniach na rôznych miestach.

31 Áno, príde to v deň, kedy na tvári zeme bude veľká špina; bude vraždenie a lúpenie, a luhanie, a klamanie, a smilstvá, a všelijaké ohavnosti; kedy budú mnohí, ktorí budú hovoriť: Čiňte toto alebo čiňte ono a nezáleží na tom, lebo Pán takých posledného dňa podporí. Avšak beda takým, lebo sú v žlči horkosti a v putách neprávnosti.

32 Áno, príde to v deň, kedy budú vybudované cirkvi, ktoré budú hovoriť: Poďte ku mne a za peniaze vaše budú vám hriechy vaše odpustené.

33 Ó zlovoľný a zvrátený, a tvrdošijný ľud, prečo ste si pre seba vybuodovali cirkvi, aby ste dosiahli zisk? Prečo ste prekrútili sväté slovo Božie, aby ste si privedili zatratenie na dušu svoju? Hľa, pozrite na zjavenia Božie; lebo hľa, oného dňa príde čas,

kedy sa všetky veci tieto musia naplniť.

34 Hľa, Pán mi ukázal veľké a podivuhodné veci o tom, čo musí čoskoro prísť oného dňa, kedy veci tieto prídu medzi vás.

35 Hľa, hovorím k vám, ako keby ste boli prítomní, a predsa nie ste. Ale hľa, Ježiš Kristus mi vás ukázal, a ja poznám konanie vaše.

36 A viem, že kráčate v pýche srdca svojho; a niet nikoho, okrem niekoľko málo tých, ktorí sa nepovyšujú v pýche srdca svojho, až k noseniu veľmi vyberaného šatu, k závidosti a k rozbrojom, a k zlobe, a k prenasledovaniu, a k všelijakým nepravostiam; a cirkvi vaše, áno, dokonca všetky, sa pošpinili pýchou srdca vášho.

37 Lebo hľa, vy milujete peniaze a majetok svoj, a vyberaný šat svoj, a ozdoby cirkví svojich viac, ako milujete chudobných a núdzných, chorých a sužovaných.

38 Ó vy pošpinení, vy pokrytci, vy učители, ktorí sa predávajú za to, čo zhrdzavie, prečo ste pošpinili svätú cirkev Božiu? Prečo sa hanbíte vziať na seba meno Kristove? Prečo si nemyslíte, že väčšia je hodnota nekonečného šťastia než onej biedy, ktorá nikdy nepominie – pre chválu sveta?

39 Prečo sa ozdobujete tým, čo je bez života, a predsa strpíte, aby hladní a núdzni, a nahí, a chorí, a sužovaní prechádzali okolo vás, a vy si ich nevšímáte?

40 Áno, prečo budujete tajné ohavnosti svoje, aby ste dosiahli zisk, a spôsobujete, že vdovy žialia

pred Pánom, a tiež siroty žialia pred Pánom, a tiež krv ich otcov a ich manželov volá zo zeme k Pánovi na odplatu na vaše hlavy?

41 Hľa, meč odplaty visí nad vami; a čoskoro príde čas, kedy on vám odplatí za krv svätých, lebo nestrpí už ďalej ich volanie.

KAPITOLA 9

Moroni vyzýva tých, ktorí neveria v Krista, aby činili pokánie – Hovorí o Bohu zázrakov, ktorý verným dáva zjavenia a vylieva na nich dary a znamenia – Zázraky ustávajú pre neveriu – Znamenia sprevádzajú tých, ktorí veria – Ľudia sú nabádaní, aby boli múdri a zachovávali prikázania. Okolo roku 401–421 po Kr.

A TERAZ, hovorím tiež o tých, ktorí neveria v Krista.

2 Hľa, uveríte v deň navštívenia svojho – hľa, keď Pán príde, áno, dokonca oného veľkého dňa, kedy zem bude zvinutá ako zvitok a prvky budú roztavené spalujúcim žiarom, áno, oného veľkého dňa, kedy budete privedení, aby ste sa postavili pred Baránkom Božím – poviete potom, že niet žiadneho Boha?

3 Budete potom ďalej popierať Krista, alebo budete môcť pozrieť na Baránka Božieho? Myslíte si, že s ním budete prebývať s vedomím viny svojej? Myslíte si, že môžete šťastne prebývať s onou svätou Bytosťou, keď budú duše vaše trýznené vedomím viny, že ste stále prestupovali zákony jeho?

4 Hľa, hovorím vám, že by vám bolo biednejšie, keby ste prebývali so svätým a spravodlivým Bohom s vedomím špinavosti svojej pred ním, než keby ste prebývali so zatratenými dušami v pekle.

5 Lebo hľa, keď budete privedení, aby ste videli pred Bohom nahotu svoju, a tiež slávu Božiu a svätosť Ježiša Krista, rozdúcha to vo vás plameň neuhasiteľného ohňa.

6 Ó teda vy, neveriaci, obráťte sa k Pánovi; volajte mocne k Otcovi v mene Ježišovom, aby ste snád mohli byť nájdení bez poškrvny, čistí, krásni a bieli, súc očistení krvou Baránkovou, oného veľkého a posledného dňa.

7 A znova hovorím k vám, ktorí popierate zjavenia Božie a hovoríte, že pominuli, že niet žiadnych zjavení ani prorociev, ani darov, ani uzdravovania, ani rozprávania jazykmi a vykladania jazykov;

8 Hľa, hovorím vám, ten, kto popiera veci tieto, nepozná evanjelium Kristove; áno, ten nečítal písma; pokiaľ áno, nerozumie im.

9 Lebo nečítame, že Boh je rovnaký včera, dnes a naveky a že v ňom niet premenlivosti ani tieňa zmeny?

10 A teraz, ak ste si predstavili boha, ktorý sa mení a v ktorom je tieň zmeny, potom ste si predstavovali boha, ktorý nie je Bohom zázrakov.

11 Ale hľa, ja vám ukážem Boha zázrakov, dokonca Boha Abrahámovho a Boha Izákovho, a Boha Jákovovho; a je to ten istý Boh, ktorý

stvoril nebesia a zem, a všetky veci, ktoré na nich sú.

12 Hľa, stvoril Adama a Adamom prišiel pád človeka. A kvôli pádu človeka prišiel Ježiš Kristus, ktorý je Otcom a Synom; a skrze Ježiša Krista prišlo vykúpenie človeka.

13 A skrze vykúpenie človeka, ktoré prišlo skrze Ježiša Krista, sú privedení späť do prítomnosti Pána; áno, toto je to, čím sú všetci ľudia vykúpení, pretože smrť Kristova uskutočňuje vzkriesenie, ktoré uskutočňuje vykúpenie z nekonečného spánku, z ktorého to spánku budú všetci ľudia mocou Božou prebudení, keď zaznie trúba; a vyjdú, ako malí, tak veľkí, a všetci sa postavia pred stolicu jeho, súc vykúpení a uvoľnení z tohto večného puta smrti, ktorá to smrť je smrťou časnou.

14 A potom na nich príde súd Svätého; a potom príde čas, kedy ten, kto je špinavý, bude špinavý naďalej; a ten, kto je spravodlivý, bude spravodlivý naďalej; ten, kto je šťastný, bude šťastný naďalej; a ten, kto je nešťastný, bude nešťastný naďalej.

15 A teraz, ó vy všetci, ktorí ste si predstavovali boha, ktorý nemôže činiť žiadne zázraky, chcel by som sa vás spýtať: Stali sa všetky veci tieto, o ktorých som hovoril? Prišiel už koniec? Hľa, hovorím vám: Nie; a Boh neprestal byť Bohom zázrakov.

16 Hľa, nie sú veci, ktoré Boh vykonal, podivuhodné v očiach našich? Áno, a kto môže

obsiahnuť podivuhodné diela Božie?

17 Kto povie, že to nebol zázrak, že slovom jeho bolo nebo a zem; a mocou slova jeho bol človek stvorený z prachu zeme; a mocou slova jeho boli vykonané zázraky?

18 A kto povie, že Ježiš Kristus neučinil mnoho mocných zázrakov? A mnoho mocných zázrakov bolo vykonaných rukami apoštolov.

19 A ak boli zázraky konané vtedy, prečo prestal Boh byť Bohom zázrakov, a predsa byť nepremenlivou Bytosťou? A hľa, hovorím vám, že on sa nemení; keby tomu tak bolo, potom by prestal byť Bohom; a on Bohom byť neprestáva a je Bohom zázrakov.

20 A dôvodom, prečo prestáva činiť zázraky medzi deťmi ľudskými je to, že upadli do neviery a odvracajú sa od správnej cesty, a nepoznajú Boha, v ktorého majú dôverovať.

21 Hľa, hovorím vám, že každému, kto verí v Krista, nič nepochybujúc, o čokoľvek bude žiadať Otca v mene Kristovom, bude mu dané; a tento príslub je pre všetkých, až do končín zeme.

22 Lebo hľa, tak povedal Ježiš Kristus, Syn Boží, učeníkom svojim, ktorí mali zostať, áno, a tiež všetkým učeníkom svojim, kam zástup dopyčul: Chodte do celého sveta a kážte evanjelium každému stvoreniu;

23 A ten, kto uverí a bude pokrstený, bude spasený, ale ten, kto neuverí, bude zatratený;

24 A znamenia tieto budú nasledovať tých, ktorí veria – v mene mojom budú vyháňať diablov; budú hovoriť novými jazykmi; budú brať hady; a ak sa napijú niečoho smrtiaceho, neuškodí im to; budú vkladat ruky na chorých, a oni sa uzdravia;

25 A každému, kto bude veriť v meno moje, nič nepochybujúc, tomu potvrdím všetky slová svoje, až do končín zeme.

26 A teraz, hľa, kto sa môže postaviť proti dielam Pána? Kto môže poprieť slová jeho? Kto povstane proti všemohúcej moci Pánovej? Kto bude opovrhovať dielami Pána? Kto bude opovrhovať deťmi Kristovými? Hľa, vy všetci, ktorí opovrhujete dielami Pána, lebo budete sa diviť a zahyniete.

27 Ó, neopovrhujte teda a nedivte sa, ale počúvajte slová Pána a žiadajte Otca v mene Ježišovom o všetko, čo budete potrebovať. Nepochybujte, ale buďte veriaci a začnite ako v časoch starodávnych, a poďte k Pánovi s celým srdcom svojím, a pracujte na vlastnej spásе svojej s bážňou a rozochvením pred ním.

28 Buďte múdri v dňoch skúšky svojej; zbavte sa všetkej nečistoty; neproste o niečo, aby ste to na žiadostivosti svoju vynakladali, ale proste s neotrasiteľnou pevnosťou, aby ste sa nepoddali žiadnemu pokušeniu, ale aby ste slúžili pravému a živému Bohu.

29 Dbajte, aby ste neboli pokrstení nehodne; dbajte, nech

neberiete sviatosť Kristovu nehodne; ale dbajte, aby ste boli hodní činiť všetky veci, a čiňte to v mene Ježiša Krista, Syna živého Boha; a ak to činíte a vytrváte do konca, nijakým spôsobom nebudete vyvrhnutí.

30 Hľa, hovorím k vám, akoby som hovoril z mŕtvych; lebo viem, že budete mať slová moje.

31 Neodsudzujte ma za nedostatky moje, ani otca môjho za nedostatky jeho, ani tých, ktorí písali pred ním; ale vzdajte radšej vďaky Bohu, že vám ukázal nedostatky naše, aby ste sa mohli učiť byť ešte múdrejšími, než sme boli my.

32 A teraz, hľa, my sme napísali záznam tento podľa znalosti svojej, znakmi, ktoré sa medzi nami nazývajú pozmenená egyptčina, ktoré boli odovzdávané a nami zmenené podľa nášho spôsobu reči.

33 A keby boli naše dosky dostatočne veľké, písali by sme v hebrejčine; ale hebrejčinu sme tiež pozmenili; a keby sme mohli

písať v hebrejčine, hľa, nemali by ste v zázname našom žiadne nedostatky.

34 Ale Pán pozná veci, ktoré sme napísali, a tiež to, že žiadny iný ľud jazyk náš nepozná; a pretože žiadny iný ľud jazyk náš nepozná, takže pripravil prostriedky k jeho výkladu.

35 A veci tieto sú napísané, aby sme rúcha svoje mohli zbaviť krvi bratov svojich, ktorí upadli do neviery.

36 A hľa, veci tieto, ktoré sme si priali ohľadom bratov svojich, áno, dokonca ich znovuzriadenie k poznaniu Krista, sú podľa modlitieb všetkých svätých, ktorí prebývali v krajine tejto.

37 A kiež Pán Ježiš Kristus dá, aby ich modlitby mohli byť zodpovedané podľa ich viery; a kiež sa Boh Otec rozepamätá na zmluvu, ktorú učinil s domom Izraela; a kiež im naveky žehná skrze vieru v meno Ježiša Krista. Amen.

KNIHA ETEROVA

Záznam Járeditov vyňatý z dvadsiatich štyroch dosiek nájdených ľudom Limhiho za dní kráľa Mosiáša.

KAPITOLA 1

Moroni skrakuje zápisy Eterove – Uvádzajú sa Eterove rodové zoznamy – Jazyk Járeditov nie je pri babylonskej veži zmätený – Pán

slubuje, že ich privedie do vyvolenej krajiny a učiní z nich veľký národ.

ATERAZ ja, Moroni, pokračujem, aby som podal správu o oných dávnych obyvateľoch,

ktorí boli zničení rukou Pána na tvári krajiny tejto severnej.

2 A správu svoju preberám z dvadsiatich a štyroch dosiek, ktoré našiel ľud Limhiho, a nazýva sa Kniha Eterova.

3 A pretože si myslím, že prvá časť záznamu tohto, ktorá hovorí o stvorení sveta, a tiež Adama, a ktorá podáva správu od onej doby až po veľkú vežu a o všetkých veciach, ktoré sa prihodili medzi deťmi ľudskými až do onej doby, sa nachádza medzi Židmi –

4 Takže nepíšem oné veci, ktoré sa prihodili odo dní Adama až do onej doby; ale nachádzajú sa na doskách; a kto ich nájde, ten bude mať moc, aby mohol získať úplnú správu.

5 Ale hľa, ja nepodávam úplnú správu, ale časť správy podávam, od veže až do doby, kedy boli zničení.

6 A týmto spôsobom podávam správu. Ten, kto napísal tento záznam, bol Eter, a on bol potomkom Koriantorovým.

7 Koriantor bol synom Moronovým.

8 A Moron bol synom Etemovým.

9 A Etem bol synom Ahovým.

10 A Aha bol synom Šetovým.

11 A Šet bol synom Šiblonovým.

12 A Šiblon bol synom Komovým.

13 A Kom bol synom Koriantumovým.

14 A Koriantum bol synom Amnigaddovým.

15 A Amnigadda bol synom Áronovým.

16 A Áron bol potomkom

Hetovým, ktorý bol synom Heartomovým.

17 A Heartom bol synom Libovým.

18 A Lib bol synom Kíšovým.

19 A Kíš bol synom Koromovým.

20 A Korom bol synom Léviho.

21 A Lévi bol synom Kimovým.

22 A Kim bol synom Moriantonovým.

23 A Morianton bol potomkom Riplakišovým.

24 A Riplakiš bol synom Šézovým.

25 A Šéz bol synom Hetovým.

26 A Het bol synom Komovým.

27 A Kom bol synom Koriantumovým.

28 A Koriantum bol synom Emerovým.

29 A Emer bol synom Ómerovým.

30 A Ómer bol synom Šulovým.

31 A Šul bol synom Kibovým.

32 A Kib bol synom Oriaoovým, ktorý bol synom Járedovým;

33 Ktorý to Járed odišiel s bratom svojím a ich rodinami, s niekoľkými ďalšími a ich rodinami od veľkej veže v dobe, kedy Pán zmiatol jazyk ľudí a v hneve svojom prisahal, že budú rozptýlení po celej tvári zeme; a podľa slova Pánovho boli ľudia rozptýlení.

34 A pretože brat Járedov bol statný a mocný muž a mal u Pána veľkú priazeň, Járed, brat jeho, mu povedal: Volaj k Pánovi, aby nás nezmiatol, takže by sme nemohli rozumieť slovám svojim.

35 A stalo sa, že brat Járedov volal k Pánovi a Pán mal súcit s Járedom; takže nezmiatol jazyk

Járedov; a Járed a brat jeho neboli zmätení.

36 Potom povedal Járed bratovi svojmu: Volaj znova k Pánovi a on snád odvráti hnev svoj od tých, ktorí sú priateľmi našimi, aby nezmatol ich jazyk.

37 A stalo sa, že brat Járedov volal k Pánovi a Pán mal súcit s ich priateľmi a s ich rodinami tiež, takže neboli zmätení.

38 A stalo sa, že Járed znova prehovoril k bratovi svojmu, hovoriac: Choď a pýtaj sa Pána, či nás vyženie z krajiny, a ak nás vyženie z krajiny, volaj k nemu, kam máme ísť. A kto vie, či nás Pán nezavedie do krajiny, ktorá je vyvolená nad všetky na zemi? A ak je tomu tak, budme Pánovi verní, aby sme ju obdržať mohli ako dedičstvo svoje.

39 A stalo sa, že brat Járedov volal k Pánovi podľa toho, čo bolo vyriešené ústami Járedových.

40 A stalo sa, že Pán vypočul brata Járedovho a mal s ním súcit, a povedal mu:

41 Choď a zhromaždi stáda svoje, ako samcov, tak samice všetkého druhu; a tiež semená zeme všetkého druhu; a rodiny svoje; a tiež Járeda, brata svojho, a rodinu jeho; a tiež priateľov svojich a ich rodiny a priateľov Járedových a ich rodiny.

42 A až toto učiníš, pôjdeš v ich čele dole do údolia, ktoré je na severe. A tam sa stretnem s tebou a pôjdem pred tebou do krajiny, ktorá je vyvolená nad všetky krajiny sveta.

43 A tam požehnám tebe aj semenu tvojmu, a vzbudím pre seba zo semena tvojho a zo semena brata tvojho, a z tých, ktorí pôjdu s tebou, veľký národ. A na celej tvári zeme nebude väčšieho národa než národ, ktorý vzbudím pre seba zo semena tvojho. A to pre teba učiním, pretože si ku mne po tento dlhý čas volal.

KAPITOLA 2

Járediti sa pripravujú na svoju cestu do zaslúbenej krajiny – Je to vyvolená krajina, kde ľudia musia slúžiť Kristovi, alebo byť vyhladení – Pán tri hodiny hovorí s bratom Járedovým – Járediti stavajú člny – Pán žiada brata Járedovho, aby navrhol, ako budú člny osvetlené.

A STALO sa, že Járed a brat jeho a ich rodiny, a tiež priatelia Járeda a brata jeho a ich rodiny, zišli so stádami svojimi, ktoré zhromaždili, samcami a samicami všetkého druhu, do údolia, ktoré bolo severne (a to údolie sa volalo Nimrod, súc pomenované po onom mocnom lovcovi).

2 A tiež kládli pasce a nachytali vtáctvo vo vzduchu; a tiež pripravili nádoby, v ktorej so sebou niesli ryby vodné.

3 A tiež so sebou vzali deseret, čo vyložené je včela medonosná; a tak so sebou niesli roje včiel a všetkých druhov toho, čo bolo na tvári krajiny, semená všetkého druhu.

4 A stalo sa, že keď zišli do údolia Nimrod, Pán zostúpil a hovoril

s bratom Járedovým; a bol v oblaku a brat Járedov ho nevidel.

5 A stalo sa, že Pán im prikázal, aby išli do pustatiny, áno, do onej časti, kde človek nikdy nebol. A stalo sa, že Pán išiel pred nimi a hovoril s nimi, keď stál v oblaku, a dával pokyny, kadiaľ majú putovať.

6 A stalo sa, že putovali pustatinou a stavali člny, v ktorých sa preplavili cez mnoho vôd, súc neustále riadení rukou Pána.

7 A Pán nestrpel, aby sa zastavili za morom v pustatine, ale chcel, aby prišli až do krajiny zaslúbenia, ktorá bola vyvolená nad všetky iné krajiny a ktorú Pán Boh zachoval pre ľud spravodlivý.

8 A prisahal v hneve svojom bratovi Járedovmu, že tí, ktorí by vlastnili túto krajinu zaslúbenia od onej doby naďalej a naveky, budú slúžiť jemu, pravému a jedinému Bohu, inak budú vyhladení, až na nich príde plnosť hnevu jeho.

9 A teraz, môžeme vidieť nariadenia Božie ohľadom krajiny tejto, že je to krajina zaslúbenia; a každý národ, ktorý ju bude vlastniť, bude slúžiť Bohu, inak budú vyhladení, keď na nich príde plnosť hnevu jeho. A plnosť hnevu jeho na nich zostúpi, keď dozrejú v neprávosti.

10 Lebo hľa, toto je krajina, ktorá je vyvolená nad všetky iné krajiny; a preto, kto ju vlastní, bude slúžiť Bohu, inak bude vyhladený; lebo to je večné nariadenie Božie. A až keď bude plnosť neprávosti

medzi deťmi krajiny tejto, vtedy budú vyhladené.

11 A toto prichádza k vám, ó pohania, aby ste mohli poznať nariadenia Božie – aby ste mohli činiť pokánie a nepokračovať v neprávostiach svojich až do plnosti, aby ste na seba neprivodili plnosť hnevu Božieho, ako to doteraz činili obyvatelia krajiny tejto.

12 Hľa, toto je krajina vyvolená a každý národ, ktorý ju bude vlastniť, bude oslobodený z poroby a zo zajatia, a od všetkých ostatných národov pod nebom, ak budú slúžiť iba Bohu krajiny tejto, ktorý je Ježiš Kristus a ktorý sa prejavil tými vecami, ktoré sme napísali.

13 A teraz, pokračujem v zázname svojom; lebo hľa, stalo sa, že Pán priviedol Járeda a bratov jeho až k onému veľkému moru, ktoré rozdeľuje krajiny. A keď prišli k moru, vztýčili stany svoje; a nazvali oné miesto Moriankumer; a prebývali v stanoch, a prebývali v stanoch pri pobreží po dobu štyroch rokov.

14 A stalo sa ku koncu oných štyroch rokov, že Pán znova prišiel k bratovi Járedovmu a stál v oblaku, a hovoril s ním. A po dobu troch hodín hovoril Pán s bratom Járedovým a karhal ho, pretože nepamätal na to, aby vzýval meno Pánove.

15 A brat Járedov činil pokánie zo zla, ktoré učinil, a vzýval meno Pánove za bratov svojich, ktorí boli s ním. A Pán mu povedal: Odpustím tebe a bratom

tvojim ich hriechy; ale nebudete už viac hrešiť, lebo si budete pamätať, že Duch môj sa nebude stále s človekom namáhať; a preto, ak budete hrešiť až do plnej zrelosti, budete z prítomnosti Pánovej odrezaní. A toto sú myšlienky moje ohľadom krajiny, ktorú vám dám ako dedičstvo vaše; lebo to bude krajina vyvolená nad všetky iné krajiny.

16 A Pán povedal: Choďte pracovať a stavajte člny rovnakým spôsobom, akým ste stavali doteraz. A stalo sa, že brat Járedov išiel pracovať, a tiež bratia jeho, a postavili člny rovnakým spôsobom, akým už stavali, podľa pokynov Pána. A boli malé a na vode boli ľahké, rovnako ako je na vode ľahký vták.

17 A boli postavené takým spôsobom, že boli nesmierne utesnené, dokonca tak, že by udržali vodu ako nádoba; a dno ich bolo utesnené ako nádoba; a boky ich boli utesnené ako nádoba; a konce ich boli špicaté; a ich vrch bol tesný ako nádoba; a ich dĺžka bola dĺžkou stromu; a ich vchod, keď bol zavretý, bol utesnený ako nádoba.

18 A stalo sa, že brat Járedov volal k Pánovi, hovoriac: Ó Pane, vykonal som prácu, ktorú si mi prikázal, a vyrobil som člny podľa toho, ako si mi nariadil.

19 A hľa, ó Pane, nie je v nich žiadneho svetla; kam sa poplavíme? A tiež zahynieme, lebo v nich nemôžeme dýchať, iba vzduch, ktorý je v nich; takže zahynieme.

20 A Pán hovoril bratovi Járedovmu: Hľa, urobíš otvor hore, a tiež dole; a keď budete trpieť kvôli vzduchu, odkryjete otvor a získate vzduch. A ak sa stane, že na vás príde voda, hľa, uzatvoríte otvor, aby ste v záplave nezahynuli.

21 A stalo sa, že brat Járedov učinil tak, ako Pán prikázal.

22 A volal znova k Pánovi, hovoriac: Ó Pane, hľa, učinil som tak, ako si mi prikázal; a pripravil som plavidlá pre ľud svoj, a hľa, niet v nich žiadneho svetla. Hľa, ó Pane, ty strpíš, aby sme preplávali túto veľkú vodu v temnote?

23 A Pán povedal bratovi Járedovmu: Čo chceš, aby som učinil, aby ste mali v plavidlách svojich svetlo? Lebo hľa, okná mať nemôžete, lebo tie by sa roztrieštili na kusy; ani so sebou nebudete brať oheň, lebo nebudete plávať pri svetle ohňa.

24 Lebo hľa, budete ako veľryba uprostred mora; lebo vlny ako hory sa o vás budú trieštiť. A predsa ja vás znova vyvediem z hĺbín morských; lebo vetry vychádzajú z úst mojich, a tiež dažde a záplavy posielam ja.

25 A hľa, pripravujem vás na veci tieto; lebo nemôžete preplávať túto veľkú hĺbku, iba ak vás pripravím na vlny morské a na vetry, ktoré dujú, a na záplavy, ktoré prídu. Takže, čo chceš, aby som pre vás pripravil, aby ste mohli mať svetlo, keď budete pohltení v hĺbinách morských?

KAPITOLA 3

Brat Járedov vidí prst Pána, ako sa dotýka šesťnástich kameňov – Kristus ukazuje bratovi Járedovmu svoje duchovné telo – Tí, ktorí majú dokonalé poznanie, nemôžu byť zadržaní za závojom – Sú pripravení prekladatelia, aby priniesli járedit-ský záznam na svetlo.

ASTALO sa, že brat Járedov (teraz, plavidiel, ktoré boli pripravené, bolo osem) vyšiel na horu, ktorú nazývali horou Šelem, pre jej nesiernu výšku, a vytavil zo skaly šesťnásť malých kameňov; a boli biele a číre, tak ako priezračné sklo; a vyniesol ich v rukách svojich na vrchol hory a volal znova k Pánovi, hovoriac:

2 Ó Pane, ty si povedal, že musíme byť obklopení záplavami. Teraz hľa, ó Pane, a nehnevaj sa na služobníka svojho pre slabosť jeho pred tebou; lebo my vieme, že si svätý a prebývaš v nebesiach a že my sme pred tebou nehodní; pre pád je povaha naša trvalo zlá; a predsa, ó Pane, ty si nám dal prikázanie, že ťa musíme vzývať, aby sme od teba mohli obdržať podľa prianí svojich.

3 Hľa, ó Pane, ty si nás bil pre neprávosť našu a hnal si nás a po tieto roky mnohé sme boli v pustatine; a predsa, bol si k nám milosrdný. Ó Pane, pozri na mňa so zľutovaním a odvráť hnev svoj od ľudu tohto, a nestrp, aby sa plavili cez rozbúrenú hlbinu túto v temnote; ale pozri

na veci tieto, ktoré som vytavil zo skaly.

4 A ja viem, ó Pane, že máš všetku moc a môžeš urobiť čokoľvek chceš pre dobro človeka; takže dotkni sa kameňov týchto, ó Pane, prstom svojím, a priprav ich, aby mohli svietiť v temnote; a budú nám svietiť v plavidlách, ktoré sme pripravili, aby sme mohli mať svetlo, keď sa budeme plaviť cez more.

5 Hľa, ó Pane, ty to môžeš urobiť. My vieme, že môžeš ukázať veľkú moc, ktorá sa chápaniu ľudí javí malá.

6 A stalo sa, že keď brat Járedov povedal slová tieto, hľa, Pán vzťahol ruku svoju a dotkol sa prstom svojím kameňov, jedného po druhom. A závoj bol sňatý z očí brata Járedovho a on uzrel prst Pánov; a bol ako prst človeka, ako z mäsa a krvi; a brat Járedov padol pred Pánom, lebo sa ho zmocnil strach.

7 A Pán videl, že brat Járedov padol k zemi; a Pán mu povedal: Vstaň, prečo si padol?

8 A on Pánovi povedal: Videl som prst Pánov a bál som sa, že ma udrie; lebo som nevedel, že Pán má telo a krv.

9 A Pán mu povedal: Pre vieru svoju si videl, že na seba vezmem telo a krv; a nikdy predom mňa nepredstúpil človek s takou nesiernou vierou, akú máš ty; lebo keby tomu tak nebolo, nebol by si mohol vidieť prst môj. Videl si viac než toto?

10 A on odpovedal: Nie; Pane, ukáž sa mi.

11 A Pán mu povedal: Budeš veriť slovám, ktoré poviem?

12 A on odpovedal: Áno, Pane, viem, že ty hovoríš pravdu, lebo si Boh pravdy, a nemôžeš klamať.

13 A keď povedal slová tieto, hľa, Pán sa mu ukázal a povedal: Pretože vieš veci tieto, si vykúpený od pádu; takže si privedený spať do prítomnosti mojej; takže, ja sa ti ukazujem.

14 Hľa, ja som ten, ktorý bol pripravený od založenia sveta, aby som vykúpil ľud svoj. Hľa, ja som Ježiš Kristus. Som Otcom a Synom. Vo mne bude mať celé ľudstvo život, a to večne, dokonca tí, ktorí budú veriť v meno moje; a tí sa stanú synmi mojimi a dcérami mojimi.

15 A nikdy som sa neukázal človeku, ktorého som stvoril, lebo nikdy vo mňa človek neveril tak, ako ty. Vidíš, že si stvorený podľa vlastného obrazu môjho? Áno, dokonca všetci ľudia boli na počiatku stvorení podľa vlastného obrazu môjho.

16 Hľa, toto telo, ktoré teraz vidíš, je telom ducha môjho; a človeka som stvoril podľa tela ducha svojho; a rovnako tak, ako sa tebe javím, že som v duchu, tak sa ukážem ľudu svojmu v tele.

17 A teraz, pretože som ja, Moroni, povedal, že nemôžem urobiť úplnú správu o veciach týchto, ktoré sú napísané, takže mi postačí, aby som povedal, že Ježiš sa ukázal mužovi tomuto v duchu, dokonca po spôsobe a v podobe

toho istého tela, dokonca ako sa ukázal Nefitom.

18 A slúžil mu rovnako, ako slúžil Nefitom; a činil toto všetko, aby muž tento mohol poznať, že on je Boh, pre oné mnohé veľké diela, ktoré mu Pán ukázal.

19 A pre poznanie muža tohto on nemohol byť zadržaný, aby neuvidel za závoj; a uzrel Ježišov prst, a keď ho uvidel, padol v bázni; lebo vedel, že to je prst Pánov; a už nemal vieru, lebo on vedel, nič nepochybujúc.

20 A preto, majúc toto dokonalé poznanie Boha, nemohol byť zadržaný za závojom; takže uvidel Ježiša; a on mu slúžil.

21 A stalo sa, že Pán povedal bratovi Járedovmu: Hľa, nestrpiš, aby veci tieto, ktoré si videl a počul, vošli do sveta skôr, než príde čas, kedy oslávim meno svoje v tele; a preto, budeš uchovávať veci, ktoré si videl a počul, ako poklad a neukážeš to žiadnemu človeku.

22 A hľa, keď prídeš ku mne, zapíšeš ich a zapečatíš ich, aby ich nikto nemohol vykladať; lebo ich zapíšeš v takom jazyku, aby nemohli byť prečítané.

23 A hľa, dám ti tieto dva kamene a ty ich tiež zapečatíš s vecami, ktoré zapíšeš.

24 Lebo hľa, jazyk, ktorým budeš písať, som zmiatol; a preto, dám vo vlastnom príhodnom čase svojom, aby kamene tieto objasnili očiam ľudským veci tieto, ktoré zapíšeš.

25 A keď Pán povedal slová tieto, ukázal bratovi Járedovmu

všetkých obyvateľov zeme, ktorí boli, a tiež všetkých, ktorí budú; a nezadržal ich pred zrakom jeho, až do končín zeme.

26 Lebo mu povedal v skorších dobách, že ak bude veriť v neho, môže mu ukázať všetky veci – budú mu ukázané, takže Pán pred ním nemohol nič zadržat, lebo on vedel, že Pán mu môže ukázať všetky veci.

27 A Pán mu povedal: Zapiš veci tieto a zapečať ich; a ja ich ukážem vo vlastnom príhodnom čase svojom deťom ľudským.

28 A stalo sa, že Pán mu prikázal, aby zapečatil oné dva kamene, ktoré obdržal, a neukazoval ich, pokiaľ ich deťom ľudským neukáže Pán.

KAPITOLA 4

Moronimu je prikázané, aby zapečatil zápisy brata Járedovho – Nebudú zjavené, pokiaľ ľudia nebudú mať rovnakú vieru ako brat Járedov – Kristus prikazuje ľuďom, aby verili jeho slovám a slovám jeho učeníkov – Ľuďom je prikázané, aby činili pokánie, verili evanjeliu a boli spasení.

A PÁN bratovi Járedovmu prikázal, aby zišiel z hory z prítomnosti Pánovej a zapísal veci, ktoré videl; a bolo zakázané, aby prišli k deťom ľudským, pokiaľ on nebude pozdvihnutý na kríž; a z tohto dôvodu ich kráľ Mosiáš zadržoval, aby neprišli do sveta, až kým sa Kristus neukáže ľudu svojmu.

2 A potom, čo sa Kristus skutočne

ukázal ľudu svojmu, prikázal, aby boli účinené zjavnými.

3 A teraz, potom oni všetci upadali do neviery; a niet nikoho okrem Lámánitov, a tí evanjelium Kristove zavrhli; takže mi je prikázané, aby som ho znova ukryl v zemi.

4 Hľa, napísal som na dosky tieto oné veci, ktoré brat Járedov videl; a nikdy neboli prejavené väčšie veci ako tie, ktoré boli prejavené bratovi Járedovmu.

5 A preto, Pán mi prikázal, aby som ich zapísal; a ja som ich zapísal. A prikázal mi, aby som ich zapečatil; a tiež prikázal, aby som zapečatil ich výklad; a preto som zapečatil prekladateľov, podľa prikázania Pánovho.

6 Lebo Pán mi povedal: Nevyjdú k pohanom pred dňom, kedy budú činiť pokánie z neprávosti svojej a budú pred Pánom čisti.

7 A v onen deň, kedy budú preukazovať vieru vo mňa, hovorí Pán, tak ako brat Járedov, aby vo mne mohli byť posvätení, potom im prejavím veci, ktoré videl brat Járedov, dokonca im odhalím všetky zjavenia svoje, hovorí Ježiš Kristus, Syn Boží, Otec nebies a zeme, a všetkých vecí, ktoré na nich sú.

8 A kto bude bojovať proti slovu Pánovmu, nech je prekliaty; a kto bude popierať veci tieto, nech je prekliaty; lebo takým neukážem žiadne väčšie veci, hovorí Ježiš Kristus; lebo ja som ten, ktorý hovorí.

9 A na príkaz môj sa nebesia otvárajú a zatvárajú; a mojím

slovom sa zem otriasa; a na príkaz môj obyvateľa jej zahynú, a to akoby ohňom.

10 A kto nebude veriť slovám mojím, nebude veriť učeníkom mojím; a či to hovorím ja, posúďte vy; lebo posledného dňa budete vedieť, že som to ja, kto hovorí.

11 Ale kto verí veciam týmto, ktoré som povedal, toho navštívim prejavmi Ducha svojho, a on bude vedieť a vydá svedectvo. Lebo skrze Ducha môjho bude vedieť, že veci tieto sú pravdivé; lebo to presvedčuje ľudí, aby činili dobro.

12 A akákoľvek vec, ktorá presvedča ľudí, aby činili dobro, je odo mňa; lebo dobro neprichádza od nikoho, iba ak odo mňa. Ja som ten, kto vedie ľudí ku všetkému dobrému; ten, kto nebude veriť slovám mojím, nebude veriť mne – že ja som; a kto nebude veriť mne, nebude veriť Otcovi, ktorý ma poslal. Lebo hľa, ja som Otec, ja som svetlo a život, a pravda sveta.

13 Poďte ku mne, ó vy pohania, a ja vám ukážem ešte väčšie veci, poznanie, ktoré je ukryté pre nevieru.

14 Poďte ku mne, ó vy z domu Izraela, a bude vám prejavnené, aké veľké veci pre vás Otec uchovával od založenia sveta; a neprišlo to k vám pre nevieru.

15 Hľa, keď roztrhnete oný závoj neviery, ktorý spôsobuje, že zostávate vo svojom strašnom stave zlovolnosti a tvrdosti srdca, a zaslepenosti mysle, potom budú veľké a podivuhodné veci, ktoré

boli pred vami skryté od založenia sveta – áno, keď budete vzývať Otca v mene mojom, so srdcom zlomeným a duchom skrúšeným, potom budete vedieť, že Otec sa rozpamätal na zmluvu, ktorú učinil s otcami tvojimi, ó dom Izraela.

16 A vtedy budú zjavenia moje, ktoré som dal zapísať služobníkom svojim Jánom, odhalené očiam všetkých ľudí. Pamätajte, keď uvidíte veci tieto, budete vedieť, že na dosah je čas, kedy budú učinené prejavými v samotnom skutku.

17 Takže, keď obdržíte záznam tento, môžete vedieť, že dielo Otcove započalo na celej tvári krajiny.

18 Takže, čiňte pokánie, vy všetky končiny zeme, a poďte ku mne a verte evanjeliu môjmu, a buďte v mene mojom pokrstení; lebo ten, kto uverí a bude pokrstený, bude spasený; ale ten, kto neuverí, bude zatratený; a znameňnia budú nasledovať tých, ktorí veria v meno moje.

19 A požeňnaný je ten, kto bude nájdený verným menu môjmu posledného dňa, lebo ten bude pozdvihnutý, aby prebýval v kráľovstve pripravenom pre neho od založenia sveta. A hľa, ja som to, kto to povedal. Amen.

KAPITOLA 5

Troja svedkovia a samotné dielo budú stáť ako svedectvo o pravdivosti Knihy Mormonovej.

A TERAZ ja, Moroni, zapísal som slová, ktoré mi boli prikázané, podľa pamäti svojej; a povedal som vám o veciach, ktoré som zapečatil; takže nedotýkajte sa ich, aby ste ich mohli preložiť; lebo to je vám zakázané, iba ak to bude časom múdrosť v Bohu.

2 A hľa, môžeš mať výsadu k tomu, aby si mohol ukázať dosky tým, ktorí budú pomáhať uskutočniť toto dielo;

3 A trom budú mocou Božou ukázané; a preto budú s istotou vedieť, že veci tieto sú pravdivé.

4 A v ústach troch svedkov budú veci tieto potvrdené; a svedectvo troch, a toto dielo, v ktorom bude ukázaná moc Božia, a tiež slovo jeho, o ktorom Otec, Syn a Duch Svätý vydajú svedectvo – a všetko toto bude stáť ako svedectvo proti svetu posledného dňa.

5 A ak budú činiť pokánie a prídu k Otcovi v mene Ježišom, budú prijatí do kráľovstva Božieho.

6 A teraz, či mám k veciam týmto právomoc, posúďte vy; lebo budete vedieť, že mám právomoc, keď ma uvidíte a budeme stáť posledného dňa pred Bohom. Amen.

KAPITOLA 6

Vetry ženú járeditské člny do zaslúbenej krajiny – Ľudia chvália Pána za jeho dobrotivosť – Oria je nad nimi ustanovený za kráľa – Járed a jeho brat umierajú.

A TERAZ ja, Moroni, pokračujem,

aby som podal záznam Járeda a brata jeho.

2 Lebo, stalo sa, že potom, čo Pán pripravil kamene, ktoré brat Járedov vyniesol na horu, zišiel brat Járedov z hory a vložil kamene do plavidiel, ktoré boli pripravené, jeden na každý ich koniec; a hľa, oni poskytovali plavidlám svetlo.

3 A tak Pán spôsobil, že kamene svietili v temnote, aby dávali svetlo mužom, ženám a deťom, aby nemuseli preplaviť veľké vody v temnote.

4 A stalo sa, že keď pripravili všetkých potravu, aby z nej mohli žiť na vode, a tiež potravu pre stáda svoje a dobytok, a všetku zver či zviera, či vtáka, ktoré so sebou mali niešť – a stalo sa, že keď učinili všetky veci tieto, nalodili sa na plavidlá svoje alebo člny a vyplávali na more, zveriac sa Pánovi, svojmu Bohu.

5 A stalo sa, že Pán Boh spôsobil, že na tvári vôd smerom k zaslúbenej krajine dul zúrivy vietor; a tak boli vetrom unášaní na vlnách morských.

6 A stalo sa, že boli mnohokrát pochovaní v hĺbinách morských kvôli vlnám ako hory, ktoré sa o nich trieštili, a tiež kvôli veľkým a strašným búrkam, ktoré spôsobila prudkosť vetra.

7 A stalo sa, že keď boli pochovaní v hĺbine, nebolo žiadnej vody, ktorá by im mohla ublížiť, pretože ich plavidlá boli utesnené ako nádoba a boli tesné ako koráb Nóachov; takže keď boli obklopení mnohými vodami, volali k Pánovi

a on ich znova vyniesol hore na hladinu vôd.

8 A stalo sa, že zatiaľ čo boli na vodách, vietor nikdy neprestal duť smerom k zasľúbenej krajine; a tak boli hnaní vetrom vpred.

9 A spievali chválospevy Pánovi; áno, brat Járedov spieval Pánovi chválospevy a ďakoval Pánovi, a chválil ho po celý deň; a keď nadišla noc, neprestali Pána chváliť.

10 A tak boli hnaní vpred; a žiadny netvor morský ich nemohol rozbiť, ani veľryba ich nemohla zničiť; a neustále mali svetlo, či už to bolo nad vodou, či pod vodou.

11 A tak boli hnaní vpred, tristo a štyridsať a štyri dni na vode.

12 A pristáli na brehu zasľúbenej krajiny. A keď položili nohy svoje na breh zasľúbenej krajiny, sklonili sa na tvári krajiny a pokorili sa pred Pánom, a prelievali pred Pánom slzy radosti pre množstvo láskyplných milosrdenstiev jeho voči nim.

13 A stalo sa, že vyšli na tvár krajiny a začali obrábať zem.

14 A Járed mal štyroch synov; a volali sa Jakom a Gilga, a Maha, a Oria.

15 A brat Járedov tiež splodil synov a dcéry.

16 A priateľov Járeda a brata jeho bolo čo do počtu okolo dvadsať a dve duše; a tí tiež splodili synov a dcéry, než prišli do zasľúbenej krajiny; a takže ich začalo byť mnoho.

17 A boli poučovaní, aby kráčali

pokorne pred Pánom; a boli tiež poučovaní z výsosti.

18 A stalo sa, že sa začali šíriť po tvári krajiny a množiť sa, a obrábať zem; a silneli v krajine.

19 A brat Járedov začal byť starý a videl, že čoskoro bude musieť zísť dole do hrobu; a preto povedal Járedovi: Zhromaždime ľud svoj, aby sme ich mohli spočítať, aby sme sa od nich mohli dozvedieť, čo si od nás budú priať, skôr ako zídeme dole do hrobov našich.

20 A tak sa ľud zhromaždil. Teraz, počet synov a dcér brata Járedovho bol dvadsať a dve duše; a počet synov a dcér Járedových bol dvanásť a mal štyroch synov.

21 A stalo sa, že ľud svoj sčítali; a potom, čo ich sčítali, priali si od nich vedieť, čo by chceli, aby urobili, než zídu dole do hrobov svojich.

22 A stalo sa, že ľud si prial, aby pomazali jedného zo synov svojich, aby bol nad nimi kráľom.

23 A teraz hľa, to ich zarmútilo. A brat Járedov im povedal: Vec táto určite vedie k zajatiu.

24 Ale Járed povedal bratovi svojmu: Dovoľ im, aby mohli mať kráľa. A takže on im povedal: Vyvoľte si spomedzi synov našich kráľa, kohokoľvek chcete.

25 A stalo sa, že si vyvolili dokonca prvorodeného syna brata Járedovho, a meno jeho bolo Pagag. A stalo sa, že ten odmietol a nechcel byť ich kráľom. A ľudia chceli, aby ho otec jeho prinútil, ale otec jeho nechcel; a prikázal

im, aby nikoho nenútili, aby bol ich kráľom.

26 A stalo sa, že si vyvolili všetkých bratov Pagagových, a oni nechceli.

26 A stalo sa, že nechceli ani synovia Járedovi, dokonca nikto, až na jedného; a Oria bol pomazaný, aby bol kráľom nad ľuďom.

28 A začal vládnuť a ľuďom sa začalo dariť; a nesmierne zbohatli.

29 A stalo sa, že Járed zomrel, a brat jeho tiež.

30 A stalo sa, že Oria kráčal pokorne pred Pánom a pamätal, aké veľké veci Pán učinil pre otca jeho, a tiež učil ľud svoj, aké veľké veci Pán učinil pre ich otcov.

KAPITOLA 7

Oria vládne v spravodlivosti – Uprostred násilia a rozbrojov vznikajú súperiace kráľovstvá Šulove a Kohorove – Proroci odsudzujú zlovoľnosť a modlárstvo ľudu, ktorý potom činí pokánie.

A STALO sa, že Oria vykonával v krajine súd v spravodlivosti po všetky dni svoje, ktorých bolo nesmierne mnoho.

2 A splodil synov a dcéry; áno, splodil tridsať a jeden, medzi ktorými bolo dvadsať a traja synovia.

3 A stalo sa, že v starobe svojej splodil tiež Kiba. A stalo sa, že Kib vládol na jeho mieste; a Kib splodil Korihora.

4 A keď mal Korihor tridsať a dva roky, vzbúrili sa proti otcovi svojmu a odišiel, a prebýval

v krajine Nehor; a splodil synov a dcéry a oni sa stali nesmierne krásnymi; a preto Korihor k sebe pritiahol mnoho ľudí.

5 A keď zhromaždil vojsko, prišiel do krajiny Moron, kde prebýval kráľ, a zajal ho, čím sa naplnili slová brata Járedovho, že budú privedení do zajatia.

6 Teraz, krajina Moron, kde prebýval kráľ, bola blízko krajiny, ktorú Nefiti nazývajú Pustotou.

7 A stalo sa, že Kib bol v zajatí a ľud jeho pod Korihorom, synom jeho, pokiaľ nesmierne nezostarol; a predsa Kib splodil v starobe svojej Šula, zatiaľ čo bol ešte v zajatí.

8 A stalo sa, že Šul sa nahneval na brata svojho; a Šul silnel a stal sa mocným čo do sily človeka; a bol tiež mocný v úsudku.

9 A preto, prišiel k pahorku Efrajim a vytavil rudu z pahorku, a zhotovil meče z ocele pre tých, ktorých pritiahol k sebe; a potom, čo ich vyzbrojil mečmi, vrátil sa do mesta Nehor a stretol sa v bitke s bratom svojím Korihorom, čím získal kráľovstvo a navrátil ho otcovi svojmu Kibovi.

10 A teraz, pre vec túto, ktorú Šul učinil, mu otec jeho kráľovstvo udelil; takže začal vládnuť na mieste otca svojho.

11 A stalo sa, že vykonával súd v spravodlivosti; a rozšíril kráľovstvo svoje po celej tvári krajiny, lebo ľud sa stal nesmierne početným.

12 A stalo sa, že aj Šul splodil mnoho synov a dcér.

13 A Korihor činil pokánie

z oného mnohého zla, ktoré učinil; a preto mu Šul dal moc v kráľovstve svojom.

14 A stalo sa, že Korihor mal mnoho synov a dcér. A medzi synmi Korihorovými bol jeden, ktorý sa volal Nóach.

15 A stalo sa, že Nóach sa vzbúril proti Šulovi, kráľovi, a tiež proti otcovi svojmu Korihorovi a priťahol Kohora, brata svojho, a tiež všetkých bratov svojich a mnohých z ľudu.

16 A stretol sa v bitke so Šulom, kráľom, čím získal krajinu ich prvého dedičstva; a stal sa kráľom nad onou časťou krajiny.

17 A stalo sa, že sa znova stretol v bitke so Šulom, kráľom; a zajal Šula, kráľa, a odviezol ho do zajatia do Moronu.

18 A stalo sa, že keď sa ho chystal usmrtiť, synovia Šulovi vnikli v noci do domu Nóachovho a zabil ho, a vylomili dvere väzenia, a vyviedli otca svojho, a dosadili ho na trón jeho vo vlastnom kráľovstve jeho.

19 A preto, syn Nóachov vybudoval kráľovstvo jeho na jeho mieste; a predsa oni už nezískali moc na Šulom, kráľom, a ľudu, ktorému vládol Šul, kráľ, sa nemiernie darilo a rozrastal sa.

20 A krajina bola rozdelená; a boli tam dve kráľovstvá, kráľovstvo Šulove a kráľovstvo Kohora, syna Nóachovho.

21 A Kohor, syn Nóachov, dal, aby sa ľud jeho stretol v bitke so Šulom, v ktorej ich Šul porazil a Kohora zabil.

22 A teraz, Kohor mal syna, ktorý sa volal Nimrod; a Nimrod udelil kráľovstvo Kohorove Šulovi a získal priazeň v očiach Šulových; a preto mu Šul venoval mnoho priazne a on činil v kráľovstve Šulovom podľa prianí svojich.

23 A za vlády Šulovej tiež prišli medzi ľud proroci, ktorí boli vysielaní od Pána, a prorokovali, že zlovoľnosť a modlárstvo ľudí privádza na krajinu preklatie a že budú zničení, ak nebudú činiť pokánie.

24 A stalo sa, že ľudia prorokov hanobili a vysmievali sa im. A stalo sa, že kráľ Šul vykonal súd nad všetkými tými, ktorí prorokov hanobili.

25 A vydal po celej krajine zákon, ktorý dával prorokom moc, aby mohli ísť, kdekoľvek by chceli; a týmto boli ľudia privedení k pokániu.

26 A pretože ľudia činili pokánie z neprávosti svojich a modlárstva, Pán ich ušetril a začalo sa im v krajine znova dariť. A stalo sa, že Šul splodil synov a dcéry v starobe svojej.

27 A za dní Šulových už nebolo vojen; a on pamätal na veľké veci, ktoré Pán učinil pre otcov jeho, keď ich previedol cez veľkú hĺbku do zaslúbenej krajiny; a preto vykonával súd v spravodlivosti po všetky dni svoje.

KAPITOLA 8

Ohľadom kráľovstva sú rozbroje

a sváry – Akiš zakladá tajný spolok viazaný prísahou, aby zabili kráľa – Tajné spolky sú od diabla a vedú ku skaze národov – Novodobí pohania sú varovaní pred tajným spolkom, ktorý sa bude snažiť o zvrhnutie slobody všetkých krajín, národov a zemí.

A TERAZ, stalo sa, že splodil Ómera a Ómer vládol na jeho mieste. A Ómer splodil Járeda; a Járed splodil synov a dcéry.

2 A Járed sa vzbúril proti otcovi svojmu a išiel prebývať do krajiny Het. A stalo sa, že lichoťtil mnohým ľuďom ľstivými slovami svojimi, až získal polovicu kráľovstva.

3 A keď získal polovicu kráľovstva, stretol sa v bitke s otcom svojím a odviezol otca svojho do zajatia, a prinútil ho, aby v zajatí slúžil;

4 A teraz, za dní vlády Ómerovej bol v zajatí polovicu dní svojich. A stalo sa, že splodil synov a dcéry, medzi ktorými boli Ezrom a Koriantumr;

5 A tí sa nesmierne hnevali kvôli počínaniu Járeda, brata svojho, natoľko, že zhromaždili vojsko a stretli sa s Járedom v bitke. A stalo sa, že sa s ním stretli v bitke v noci.

6 A stalo sa, že keď pobili vojsko Járedovo, chystali sa zabiť aj jeho; a on ich prosil, aby ho nezabíjali, a že vydá kráľovstvo otcovi svojmu. A stalo sa, že mu darovali život.

7 A teraz, Járed sa nad stratou kráľovstva nesmierne zarmútil,

lebo Ípel srdcom svojím na kráľovstve a na sláve sveta.

8 Teraz, dcéra Járedova, súc nesmierne bystrá a vidiac zármutok otca svojho, premýšľala, aby zosnovala plán, ako by mohla kráľovstvo otcovi svojmu vykúpiť.

9 Teraz, dcéra Járedova bola nesmierne krásna. A stalo sa, že hovorila s otcom svojím a povedala mu: Prečo má otec môj tak veľký zármutok? Či nečítal oný záznam, ktorý otcovia naši priniesli cez veľkú hĺbku? Hľa, nie je v ňom správa o oných za stara, ktorí svojimi tajnými plánmi získavali kráľovstvá a veľkú slávu?

10 A teraz, takže nech otec môj pošle pre Akiša, syna Kimnorovho; a hľa, ja som krásna a budem tancovať pred ním, a zapáčim sa mu, takže si ma bude priať za manželku; a preto, ak ťa požiada, aby si ma dal jemu za manželku, potom povieš: Dám ju, ak mi prinesieš hlavu otca môjho, kráľa.

11 A teraz, Ómer bol priateľom Akišovým; a preto, keď Járed poslal pre Akiša, dcéra Járedova pred ním tancovala, takže sa mu zapáčila, natoľko, že si ju prial za manželku. A stalo sa, že povedal Járedovi: Daj mi ju za manželku.

12 A Járed mu povedal: Dám ti ju, ak mi prinesieš hlavu otca môjho, kráľa.

13 A stalo sa, že Akiš zhromaždil v dome Járedovom všetkých príbuzných svojich a povedal im: Zaprisaháte sa mi, že mi budete verní vo veci, ktorú si budem od vás priať?

14 A stalo sa, že sa mu všetci zaprisahali pri Bohu neba, a tiež pri nebesiach, a tiež pri zemi a pri vlastnej hlave svojej, že ktokoľvek by odoprel pomoc, ktorú si Akiš praje, príde o hlavu svoju; a ktokoľvek by prezradil, akúkoľvek vec, ktorú im Akiš oznámil, ten príde o život svoj.

15 A stalo sa, že s Akišom súhlasili. A Akiš im odovzdal prísahy, ktoré boli dané tými za stara, ktorí tiež usilovali o moc, ktoré boli odovzdávané už od Kaina, ktorý bol vrahom od počiatku.

16 A boli zachovávané mocou diabla, aby odovzdával prísahy tieto ľuďom, aby ich udržiaval v temnote, aby pomáhal takým, ktorí usilujú o moc, aby získali moc a aby vraždili a plienili, a klamali, a páchali všelijaké zlovoľnosti a smilstvá.

17 A bola to dcéra Járedova, kto mu vložil do srdca, aby vyhľadal starodávne veci tieto; a Járed to vložil do srdca Akišovi; a preto, Akiš to odovzdával príbuzným svojim a priateľom, zvádžajúc ich krásnymi sľubmi k tomu, že učinili všetky veci, ktoré si prial.

18 A stalo sa, že vytvorili tajný spolok, dokonca ako tí za stara; spolok, ktorý je v očiach Božích zo všetkého najohavnejší a najzlovoľnejší.

19 Lebo Pán nepracuje v tajných spolkoch ani nechce, aby človek prelieval krv, ale vo všetkých veciach to zakázal, od počiatku človeka.

20 A teraz ja, Moroni, neopisujem

spôsob ich prísah a spolkov, lebo mi bolo oznámené, že sa nachádzajú medzi celým ľudom, a nachádzajú sa medzi Lámánitmi.

21 A spôsobili skazu ľudu tohto, o ktorom teraz hovorím, a tiež skazu ľudu Nefiho.

22 A ktorýkoľvek národ bude podporovať takéto tajné spolky, aby dosiahol moc a zisk, až sa oni v národe rozšíria, hľa, bude zničený; lebo Pán nestrpí, aby krv svätých jeho, ktorá bude nimi preliata, k nemu stále kričala za odplatu a aby ich on nepomstil.

23 A preto, ó vy pohania, je to múdrosť v Bohu, aby vám veci tieto boli ukázané, aby ste tak mohli činiť pokánie z hriechov svojich a aby ste nestrpeli, aby vás tieto vražedné spolky, ktoré sú vybudované, aby dosiahli moc a zisk, prerástli – a aby na vás prišlo oné dielo, áno, dokonca dielo skazy, áno, dokonca, aby na vás dopadol meč spravodlivosti Večného Boha k vášmu pádu a skaze, ak strpíte, aby sa stali veci tieto.

24 A preto, Pán vám prikazuje, keď uvidíte, že veci tieto medzi vás prichádzajú, aby ste sa prebudili k poznaniu strašného stavu svojho pre tento tajný spolok, ktorý je medzi vami; lebo beda buď jemu kvôli krvi tých, ktorí boli zabíť; lebo kričia z prachu za odplatu na ňom, a tiež na tých, ktorí ho vybuodovali.

25 Lebo deje sa to tak, že ktokoľvek ho buduje, usiluje o to, aby zvrhol slobodu všetkých krajín, národov a zemí; a to uskutočňuje

skazu celého ľudu, lebo diabol, ktorý je otcom všetkých ľží, ho buduje; dokonca ten istý klamár, ktorý podviedol našich prvých rodičov, áno, dokonca ten istý klamár, ktorý pôsobil, aby človek páchal vraždu od počiatku; ktorý zatvrdzoval srdcia ľudí, takže vraždili prorokov a kameňovali ich, a vyvrhovali ich od počiatku.

26 A preto mne, Moronimu, je prikázané, aby som zapísal veci tieto, aby zlo mohlo byť odstránené a aby mohol nadísť čas, kedy Satan nebude mať žiadnu moc na srdcami detí ľudských, ale aby mohli byť presvedčené k tomu, aby činili dobro neustále, aby mohli prísť k prameňu všetkej spravodlivosti a byť spasené.

KAPITOLA 9

Kráľovstvo prechádza z jedného na druhého skrze rod, úklady a vraždy – Emer videl Syna Spravodlivosti – Mnohí proroci volajú k pokániu – Hlad a jedovaté hady sužujú ľud.

A TERAZ ja, Moroni, pokračujem v zázname svojom. Takže, hľa, stalo sa, že pomocou tajných spolkov Akiša a priateľov jeho, hľa, zvrhli kráľovstvo Ómerove.

2 A predsa, Pán bol k Ómerovi milosrdný, a tiež k synom jeho a dcéram jeho, ktorí neusilovali o zničenie jeho.

3 A Pán varoval Ómera v sne, aby odišiel z krajiny; a preto Ómer odišiel z krajiny s rodinou svojou a putovali po mnoho dní,

a prišli k pahorku Šim, a prešli okolo neho, a prišli k miestu, kde boli zničení Nefiti, a odtiaľ išli na východ, a prišli na miesto, ktoré sa nazývalo Ablom, pri pobreží, a tam vztýčil stan svoj, a tiež synovia jeho a dcéry jeho, a celý dom jeho, okrem Járeda a rodiny jeho.

4 A stalo sa, že Járed bol rukou zlovoľnosti pomazaný za kráľa nad ľudom; a dal Akišovi dcéru svoju za manželku.

5 A stalo sa, že Akiš usiloval o život svokra svojho; a požiadal tých, ktorých si zaviazal prísahou oných za stara, a tí získali hlavu svokra jeho, keď sedel na tróne svojom, prijímajúc ľud svoj.

6 Lebo tak veľké bolo rozšírenie zlovoľného a tajného spolku tohto, že skazil srdcia všetkých ľudí; takže, Járed bol na tróne svojom zavraždený a Akiš vládol na jeho mieste.

7 A stalo sa, že Akiš začal byť žiarlivý na syna svojho, takže ho zavrel do väzenia a dával mu len málo potravy, alebo žiadnu, až vytrpel smrť.

8 A teraz, brat toho, ktorý vytrpel smrť (a meno jeho bolo Nimrá), sa nahneval na otca svojho pre to, čo otec jeho učinil bratovi jeho.

9 A stalo sa, že Nimrá zhromaždil malý počet mužov a utiekol z krajiny, a prišiel prebývať k Ómerovi.

10 A stalo sa, že Akiš splodil ďalších synov, a tí získali srdcia ľudu, napriek tomu, že sa mu zaprisahali, že budú činiť všetku nepravosť podľa toho, čo si bude priať.

11 Teraz, ľud Akišov túžil po zisku, rovnako ako Akiš túžil po moci; a preto, synovia Akišovi im ponúkli peniaze, čím k sebe priťahli väčšiu časť ľudu.

12 A medzi synmi Akišovými a Akišom začala byť vojna, ktorá trvala po dobu mnohých rokov, áno, až ku skaze takmer celého ľudu v kráľovstve, áno, dokonca všetkých, okrem tridsiatich duší a tých, ktorí utiekli s domom Ómerovým.

13 A preto, Ómerovi bola znova prinavrátená krajina dedičstva jeho.

14 A stalo sa, že Ómer začal byť starý; a predsa v starobe svojej splodil Emera; a pomazal Emera, aby bol kráľom, aby vládol na jeho mieste.

15 A potom, čo pomazal Emera, aby bol kráľom, videl mier v krajine po dobu dvoch rokov a zomrel potom, čo videl nesmierne mnoho dní, ktoré boli plné zármutku. A stalo sa, že Emer vládol na jeho mieste a išiel v šlapajach otca svojho.

16 A Pán znova začal snímať prekliatie z krajiny a domu Emerovmu sa za vlády Emerovej neobyčajne darilo; a v období šesťdesiatich a dvoch rokov nesmierne zosilneli, natoľko, že nesmierne zbohatli –

17 Majúc všelijaké ovocie a obilie, a hodváb, a jemné plátno, a zlato, a striebro, a drahocenné veci;

18 A tiež všelijaký dobytok, voly a kravy, a ovce, a prasatá, a kozy,

a tiež mnoho iných druhov zvierat, ktoré boli vhodné pre potravu človeka.

19 A tiež mali kone a osly a boli tam slony a kurelomi, a kumomi; a všetky boli človeku užitočné, a obzvlášť slony a kurelomi, a kumomi.

20 A tak Pán vylieval požehnanie na krajinu túto, ktorá bola vyvolená nad všetky iné krajiny; a prikázal, že tí, ktorí budú krajinu túto vlastniť, majú ju vlastniť pre Pána, inak budú zničení, keď dozrejú v neprávosťi; lebo takým hovorí Pán: Vylejem plnosť hnevu svojho.

21 A Emer vykonával súd v spravodlivosti po všetky dni svoje a splodil mnoho synov a dcér; a splodil Koriantuma, a Koriantuma pomazal, aby vládol na jeho mieste.

22 A potom, čo pomazal Koriantuma, aby vládol na jeho mieste, žil štyri roky a videl mier v krajine; áno, a dokonca videl Syna Spravodlivosti a radoval sa a tešil z jeho dňa; a zomrel v mieri.

23 A stalo sa, že Koriantum kráčať v šlapajach otca svojho a postavil mnoho mocných miest, a po všetky dni svoje udeľoval ľudu svojmu to, čo je dobré. A stalo sa, že nemal žiadne deti, dokonca až do doby, kedy bol nesmierne starý.

24 A stalo sa, že manželka jeho zomrela, majúc sto a dva roky. A stalo sa, že Koriantum si v starobe svojej vzal za manželku mladé dievča a splodil synov

a dcéry; a preto, dožil sa veku sto a štyridsať a dva roky.

25 A stalo sa, že splodil Koma, a Kom vládol na jeho mieste; a vládol štyridsať a deväť rokov a splodil Heta; a splodil aj ďalších synov a dcéry.

26 A ľud sa znova rozšíril po celej tvári krajiny a na tvári krajiny začala byť znova nesmierne veľká zlovoľnosť a Het sa znova začal chytať starodávnych tajných plánov, aby zničil otca svojho.

27 A stalo sa, že zosadil otca svojho z trónu, lebo ho zabil vlastným mečom svojím; a vládol na jeho mieste.

28 A znova prišli do krajiny proroci, volajúc ich k pokániu – že musia pripravovať cestu Pánovi, inak má na tvár krajiny prísť prekliatie; áno, dokonca má byť veľký hlad, pri ktorom majú byť zničení, ak nebudú činiť pokánie.

29 Ľudia však slovám prorokov neverili, ale vyvrhovali ich; a niektorých z nich uvrhli do jám a nechali ich zahynúť. A stalo sa, že činili všetky veci tieto podľa prikázania kráľa Heta.

30 A stalo sa, že v krajine začal byť veľký nedostatok a obyvatelia začali byť pre oný nedostatok nesmierne rýchlo ničení, lebo na tvár krajiny nepadal žiaden dážď.

31 A na tvári krajiny sa tiež objavili jedovaté hady a otrávil mnoho ľudí. A stalo sa, že ich stáda začali pred jedovatými hadmi utekať smerom ku krajine južnej, ktorú Nefiti nazývali Zarahemla.

32 A stalo sa, že mnohí z nich cestou zahynuli; a predsa boli niektorí, ktorí utiekli do krajiny južnej.

33 A stalo sa, že Pán dal, aby ich hady už neprenasledovali, ale aby zatarasili cestu, aby tak ľudia nemohli prejsť, aby každý, kto by sa pokúsil prejsť skrze jedovatých hadov, padol.

34 A stalo sa, že ľudia sledovali smer zvierat a hltali zdochliny tých, ktoré padli cestou, až ich pohltali všetky. Teraz, keď ľudia videli, že musia zahynúť, začali činiť pokánie z neprávosti svojich a volať k Pánovi.

35 A stalo sa, že keď sa pred Pánom dostatočne pokorili, zoslal dážď na tvár krajiny; a ľudia začali znova ožívať a v severných krajinách a vo všetkých krajinách okolo začali byť plody. A Pán im ukázal moc svoju skrze ich záchranu pred hladom.

KAPITOLA 10

Jeden kráľ nasleduje po druhom – Niektorí z kráľov sú spravodliví; iní sú zlovoľní – Keď prevláda spravodlivosť, Pán ľuďom žehná a obdaruje ich.

A STALO sa, že Šéz, ktorý bol potomkom Hetovým – lebo Het zahynul hladom, aj celý dom jeho okrem Šéza – a preto, Šéz začal znova budovať zlomený ľud.

2 A stalo sa, že Šéz pamätal na zničenie otcov svojich a vybudoval spravodlivé kráľovstvo; lebo

pamätal na to, čo Pán učinil, keď previedol Járeda a brata jeho cez hlbínu; a kráčal po cestách Pána; a splodil synov a dcéry.

3 A najstarší syn jeho, ktorý sa volal Šéz, sa proti nemu vzbúril; a predsa, Šéza udrela ruka lupiča, pre nesmierne bohatstvo jeho, čo prinieslo otcovi jeho znova mier.

4 A stalo sa, že otec jeho postavil mnoho miest na tvári krajiny a ľudia sa začali znova šíriť po celej tvári krajiny. A Šéz sa dožil nesmierne vysokého veku; a splodil Riplakiša. A zomrel a Riplakiš vládol na jeho mieste.

5 A stalo sa, že Riplakiš nečinil to, čo je správne v očiach Pána, lebo mal mnoho manželiek a vedľajších žien a nakladal ľuďom na bedrá to, čo bolo ťažké niest; áno, uložil im ťažké dane; a z daní postavil mnoho priestraných budov.

6 A postavil si prekrásny trón; a postavil mnoho väzení a každého, kto sa daniam nechcel podriaďiť, uvrhol do väzenia; a každého, kto nebol schopný dane platiť, uvrhol do väzenia; a dal, aby neustále pracovali pre ich vydržiavanie; a každého, kto odmietal pracovať, dal zabiť.

7 A preto, získaval všetku svoju jemnú prácu, áno, dokonca dal, aby jeho vybrané zlato bolo čistené vo väzení; a dal, aby všelijaké jemné práce boli vykonávané vo väzení. A stalo sa, že sužoval ľud svojimi smilstvami a ohavnosťami.

8 A keď vládol po dobu

štyridsiatich a dvoch rokov, ľud povstal proti nemu vo vzbuře; a v krajine začala znova byť vojna, natoľko, že Riplakiš bol zabitý a potomkovia jeho boli vyhnaní z krajiny.

9 A stalo sa po období mnohých rokov, že Morianton (súc potomkom Riplakiša) zhromaždil vojsko oných vyvrhnutých a išiel, a stretol sa s ľuďom v bitke; a získal moc nad mnohými mestami; a vojna začala byť nesmierne krutá a trvala po dobu mnohých rokov; a on získal moc nad celou krajinou a ustanovil sa za kráľa nad celou krajinou.

10 A potom, čo sa ustanovil za kráľa, uľahčil bremeno ľudu, čím v očiach ľudu získal priazeň, a oni ho pomazali, aby bol ich kráľom.

11 A on činil ľudu spravodlivosť, ale nie sám sebe, pre mnohé smilstvá svoje; a preto bol z prítomnosti Pánovej odrezaný.

12 A stalo sa, že Morianton postavil mnoho miest a ľudia za vlády jeho nesmierne zbohatli ako v stavbách, tak v zlato a striebre, a v pestovaní obilia, a v stádach, a dobytku, a tých veciach, ktoré im boli navrátené.

13 A Morianton sa dožil nesmierne vysokého veku, a potom splodil Kima; a Kim vládol na mieste otca svojho; a vládol osem rokov a otec jeho zomrel. A stalo sa, že Kim nevládol v spravodlivosti, a preto nemal Pánovu priazeň.

14 A brat jeho proti nemu povstal vo vzbuře, pri ktorej ho priviedol

do zajatia; a on zostal v zajatí po všetky dni svoje; a splodil v zajatí synov a dcéry, a v starobe svojej splodil Léviho; a zomrel.

15 A stalo sa, že Lévi slúžil v zajatí po smrti otca svojho po dobu štyridsiatich a dvoch rokov. A vyvolal vojnu proti kráľovi krajiny, čím získal kráľovstvo pre seba.

16 A potom, čo pre seba získal kráľovstvo, činil to, čo je správne v očiach Pána; a ľudu sa v krajine darilo; a on sa dožil veľmi vysokého veku a splodil synov a dcéry; a tiež splodil Koroma, ktorého pomazal za kráľa na svoje miesto.

17 A stalo sa, že Korom po všetky dni svoje činil to, čo je dobré v očiach Pána; a splodil mnoho synov a dcér; a potom, čo videl mnoho dní, zomrel, rovnako ako ostatní na zemi; a Kíš vládol na jeho mieste.

18 A stalo sa, že Kíš tiež zomrel, a Lib vládol na jeho mieste.

19 A stalo sa, že aj Lib činil to, čo je dobré v očiach Pána. A za dní Libových boli jedovaté hady zničené. A preto išli do krajiny južnej, aby ulovili potravu pre ľud krajiny, lebo krajina bola pokrytá lesnou zverou. A aj sám Lib sa stal veľkým lovcem.

20 A postavili veľké mesto pri úžine krajiny pri mieste, kde more rozdeľuje krajinu.

21 A krajinu južnú zachovali ako pustatinu, aby mohli mať lovnú zver. A celá tvár krajiny severnej bola pokrytá obyvateľmi.

22 A boli nesmierne pracovití a kupovali, a predávali,

a navzájom obchodovali, aby mohli dosiahnuť zisk.

23 A spracovávali všelijakú rudu a vyrábali zlato a striebro, a železo, a mosadz, a všelijaké kovy; a vykopávali ich zo zeme; a preto všili veľké hromady zeme, aby získali rudu zlata a striebra, a železa, a medi. A robili všelijaké jemné dielo.

24 A mali hodváb a jemne tkané plátno; a vyrábali všelijaké látky, aby mohli zaodieť nahotu svoju.

25 A vyrábali všelijaké nástroje na obrábanie zeme, aby orali, i siali, žali i okopávali, a tiež mlátili.

26 A vyrábali všelijaké nástroje, ktorými pracovali so svojimi zvieratami.

27 A vyrábali všelijaké vojnové zbrane. A robili všelijaké dielo nesmierne nezvyčajného opracovania.

28 A nikdy nemohlo byť pozhnanějších ľudí, než boli oni, a obdarenejších rukou Pána. A boli v krajine, ktorá bola vyvolenou nad všetky krajiny, lebo Pán tak povedal.

29 A stalo sa, že Lib žil mnoho rokov a splodil synov a dcéry; a tiež splodil Heartoma.

30 A stalo sa, že Heartom vládol na mieste otca svojho. A keď Heartom vládol dvadsať a štyri roky, hľa, kráľovstvo mu bolo odňaté. A slúžil mnoho rokov v zajatí, áno, dokonca po celý zvyšok dní svojich.

31 A splodil Heta a Het žil v zajatí po všetky dni svoje. A Het splodil Árona a Áron prebýval

v zajatí po všetky dni svoje; a ten splodil Amnigaddu a Amnigadda tiež prebýval v zajatí po všetky dni svoje; a ten splodil Koriantuma a Koriantum prebýval v zajatí po všetky dni svoje; a ten splodil Koma.

32 A stalo sa, že Kom pritiahol polovicu kráľovstva. A vládol nad polovicou kráľovstva štyridsať a dva roky; a išiel, aby bojoval proti kráľovi Amgidovi, a bojovali po dobu mnohých rokov, počas ktorých Kom získal moc nad Amgidom a dosiahol moc nad zvyškom kráľovstva.

33 A za dní Komových začali byť v krajine lupiči; a prevzali staré plány a odovzdávali prísahy spôsobom tých za stara, a znova sa snažili o to, aby zničili kráľovstvo.

34 Teraz, Kom proti nim veľmi bojoval; a predsa ich nepremohol.

KAPITOLA 11

Vojny, odštiepenia a zlovoľnosť ovládajú život Járeditov – Proroci predpovedajú úplné zničenie Járeditov, pokiaľ nebudú činiť pokánie – Ľudia zavrhnú slová prorokov.

A ZA dní Komových prišlo tiež mnoho prorokov a prorokovali zničenie oného veľkého ľudu, pokiaľ nebudú činiť pokánie a neobráti sa k Pánovi, a nezanechajú svoje vraždy a zlovoľnosti.

2 A stalo sa, že ľud prorokov zavrhol, a oni utiekli ku Komovi pre ochranu, lebo ľud usiloval o to, aby ich zničil.

3 A oni prorokovali Komovi mnohé veci; a on bol požehnaný po celý zvyšok dní svojich.

4 A dožil sa veľmi vysokého veku a splodil Šibloma; a Šiblom vládol na jeho mieste. A brat Šiblomov sa proti nemu vzbúril a v celej krajine začala byť nesmierne veľká vojna.

5 A stalo sa, že brat Šiblomov dal, aby všetci proroci, ktorí prorokovali o zničení ľudu, boli zabití;

6 A v celej krajine nastala veľká pohroma, lebo oni dosvedčovali, že na krajinu príde veľké prekliatie, a tiež na ľud, a že medzi nimi nastane veľké zničenie, také, aké ešte na tvári zeme nikdy nenastalo, a ich kosti budú ako hromady zeme na tvári krajiny, pokiaľ nebudú činiť pokánie zo zlovoľnosti svojej.

7 A oni hlas Pána nepočúvali, pre zlovoľné spolky svoje; a preto v celej krajine začali vojny a sváry, a tiež mnohý hlad a mor, natoľko, že nastalo veľké zničenie, také, aké ešte nikto na tvári zeme nepoznal; a toto všetko sa stalo za dní Šiblomových.

8 A ľudia začali činiť pokánie z neprávosti svojej; a nakoľko toto činili, Pán k nim bol milosrdný.

9 A stalo sa, že Šiblom bol zabitý a Šét bol privedený do zajatia a prebýval v zajatí po všetky dni svoje.

10 A stalo sa, že Aha, syn jeho, získal kráľovstvo; a vládol ľudu po všetky dni svoje. A činil za dní svojich všelijakú nepravosť, čím spôsobil preliatie mnohej krvi; a málo bolo dní jeho.

11 A Etem, súc potomkom Aho-
vým, získal kráľovstvo; a tiež
on činil za dní svojich to, čo je
zlovoľné.

12 A stalo sa, že za dní Etemo-
vých prišlo mnoho prorokov
a prorokovali ľudu znova; áno,
prorokovali, že Pán ich úplne vy-
hladí z tváre zeme, pokiaľ nebudú
činiť pokánie z neprávosti svojich.

13 A stalo sa, že ľudia zatvrdili
srdcia svoje a nechceli počúvať ich
slová; a proroci žiaľili a stiahli sa
z prostred ľudu.

14 A stalo sa, že Etem vykonával
súd v zlovoľnosti po všetky dni
svoje; a splodil Morona. A stalo sa,
že Moron vládol na jeho mieste;
a Moron činil to, čo je zlovoľné
pred Pánom.

15 A stalo sa, že medzi ľuďom
došlo k vzbure pre oný tajný spolok,
ktorý bol vybudovaný, aby
dosiahol moc a zisk; a povstal me-
dzi nimi muž mocný v neprávosti
a stretol sa s Moronom v bitke,
v ktorej zvrhol polovicu kráľov-
stva; a po mnoho rokov si polo-
vicu kráľovstva udržal.

16 A stalo sa, že Moron ho zvrhol
a kráľovstvo znova získal.

17 A stalo sa, že povstal iný
mocný muž; a bol to potomok
brata Járedovho.

18 A stalo sa, že zvrhol Morona
a získal kráľovstvo; a preto, Moron
prebýval v zajatí po celý zvyšok
dní svojich; a splodil Koriantora.

19 A stalo sa, že Koriantor pre-
býval v zajatí po všetky dni svoje.

20 A za dní Koriantorových
tiež prišlo mnoho prorokov

a prorokovali veľké a podivu-
hodné veci, a volali ľud k pokániu,
a pokiaľ nebudú činiť pokánie,
Pán Boh na nich vykoná súd
k ich úplnému zničeniu;

21 A že Pán Boh mocou svojou
vyšle alebo privedie iný ľud, aby
vlastnil krajinu, spôsobom, kto-
rým privedol ich otcov.

22 A oni zavrhovali všetky slová
prorokov pre tajný spolok svoj
a zlovoľné ohavnosti.

23 A stalo sa, že Koriantor splodil
Etera a zomrel, prebývajúc v za-
jatí po všetky dni svoje.

KAPITOLA 12

---

*Prorok Eter nabáda ľud, aby veril
v Boha – Moroni opisuje divy a zá-
zraky vykonané vierou – Viera umož-
nila bratovi Járedovmu, aby uvidel
Krista – Pán dáva ľuďom slabosť,
aby mohli byť pokorní – Brat Járe-
dov pohl vierou horou Zerim – Viera,
nádej a pravá láska sú nevyhnutné
k spáse – Moroni videl Ježiša tvá-
rou v tvár.*

A STALO sa, že dni Eterove boli
za dní Koriantumrových; a Ko-
riantumr bol kráľom nad celou
krajinou.

2 A Eter bol prorok Pánov;
a preto Eter prišiel za dní Korian-
tumrových a začal ľudu proroko-
vať, lebo nemohol byť zadržaný
pre Ducha Pánovho, ktorý bol
v ňom.

3 Lebo volal od rána až do zá-
padu slnka, nabádajúc ľud, aby
verili v Boha a činili pokánie, aby

neboli zničení, hovoriac im, že všetky veci sa naplňajú vierou –

4 A preto, ktokoľvek verí v Boha, môže s istotou dúfať v lepší svet, áno, dokonca v miesto na pravici Božej, ktorá to nádej pochádza z viery a stáva sa kotvou pre dušu ľudí, ktorá ich učiní istými a stálymi, vždy oplývajúcimi dobrými skutkami, vedúc ich k tomu, aby oslavovali Boha.

5 A stalo sa, že Eter prorokoval ľuďom veľké a podivuhodné veci, ktorým neverili, pretože ich nevideli.

6 A teraz, ja, Moroni, by som chcel o veciach týchto trochu pohovoriť; chcel by som svetu ukázať, že viera je to, v čo dúfame a čo nie je vidieť; a preto, nehádzajte sa, pretože nevidíte, lebo neobdržíte žiadne svedectvo, až po skúške svojej viery.

7 Lebo práve skrze vieru sa Kristus ukázal otcom našim potom, čo vstal z mŕtvych; a neukázal sa im, až kým v neho nemali vieru; a preto, musí to nevyhnutne byť, že niektorí v neho mali vieru, lebo svetu sa on neukázal.

8 Ale pre vieru ľudí sa ukázal svetu a oslávil meno Otcove, a pripravil cestu, aby tak ostatní mohli byť podielníkmi nebeského daru, aby mohli dúfať v tie veci, ktoré nevideli.

9 A preto, aj vy môžete mať nádej a byť podielníkmi oného daru, ak len budete mať vieru.

10 Hľa, práve vierou boli tí za stara povolávaní podľa svätého rádu Božieho.

11 A preto, vierou bol daný zákon Mojžišov. Ale darom Syna svojho Boh pripravil lepšiu cestu; a bolo to vierou, čím bol naplnený.

12 Lebo ak nie je žiadna viera medzi deťmi ľudskými, Boh nemôže medzi nimi vykonať žiaden zázrak; a preto, neukázal sa im, pokiaľ nemali vieru.

13 Hľa, práve viera Almova a Amulekova spôsobila, že sa väzenie zrútilo na zem.

14 Hľa, práve viera Nefiho a Lechiho spôsobila zmenu v Lámánitoch, takže boli pokrstení ohňom a Duchom Svätým.

15 Hľa, práve viera Ammónova a bratov jeho spôsobila medzi Lámánitmi tak veľký zázrak.

16 Áno, dokonca všetci tí, ktorí konali zázraky, ich konali vierou, dokonca aj tí, ktorí boli pred Kristom, a tiež aj tí, ktorí boli po ňom.

17 A práve vierou obdržali traja učeníci prísľub, že nezakúsia smrť; a neobdržali prísľub, pokiaľ nemali vieru.

18 A nikdy nikto nevykonala zázraky, pokiaľ nemal vieru; a preto najprv verili v Syna Božieho.

19 A boli mnohí, ktorých viera bola tak nesmierne silná, dokonca predtým, než Kristus prišiel, a ktorí nemohli byť zadržaní za závojom, ale skutočne uzreli očami svojimi veci, ktoré predtým videli okom viery, a radovali sa.

20 A hľa, videli sme v tomto zázname, že jedným z nich bol brat Járedov; lebo tak veľká bola viera jeho v Boha, že keď Boh vztiahol prst svoj, nemohol ho ukryť pred

zrakom brata Járedovho pre slovo svoje, ktoré mu povedal, slovo, ktoré on obdržal vierou.

21 A potom, čo brat Járedov uzrel prst Pánov pre prísľub, ktorý brat Járedov obdržal vierou, Pán nemohol nič zadržat pred zrakom jeho; a preto mu ukázal všetky veci, lebo nemohol byť ďalej zadržovaný za závojom.

22 A práve vierou obdržali otcovia moji prísľub, že veci tieto prídu k ich bratom skrze pohánov; takže Pán mi prikázal, áno, dokonca Ježiš Kristus.

23 A ja som mu povedal: Pane, pohania sa budú veciam týmto vysmievať pre slabosť našu v písaní; lebo, Pane, ty si nás vierou učinil mocnými v slove, ale neučinil si nás mocnými v písaní; lebo učinil si, že všetci ľudia títo mohli veľa hovoriť Duchom Svätým, ktorého si im dal;

24 A ty si učinil, aby sme mohli písať len trochu, pre nešikovnosť rúk svojich. Hľa, ty si nás neučinil mocnými v písaní ako brata Járedovho, lebo si učinil, že veci, ktoré písal, boli rovnako mocné ako si ty, aby premohli človeka, aby ich čítal.

25 Ty si tiež učinil slová naše mocné a veľké, dokonca tak, že ich nemôžeme písať; a preto, keď píšeme, vidíme slabosť svoju a zakopávame pri skladaní slov svojich; a ja sa bojím, aby sa pohania slovám našim nevysmievali.

26 A keď som to povedal, Pán prehovoril ku mne, hovoriac: Blázni sa vysmieávajú, ale budú

žialiť; a milosť moja je postačujúca pre miernych, takže nezneužijú slabosť vašu;

27 A ak ľudia prídu ku mne, ukážem im ich slabosť. Dávam ľuďom slabosť, aby mohli byť pokorní; a milosť moja postačuje pre všetkých, ktorí sa pokoria predomnou; lebo ak sa pokoria predomnou a budú mať vieru vo mňa, potom učiním, že slabé veci sa pre nich stanú silnými.

28 Hľa, ukážem pohanom ich slabosť a ukážem im, že viera, nádej a pravá láska privádzajú ku mne – prameňu všetkej spravodlivosti.

29 A ja, Moroni, vypočujúc si slová tieto, bol som potešený a povedal som: Ó Pane, tvoja spravodlivá vôľa sa staň, lebo viem, že činíš deťom ľudským podľa ich viery;

30 Lebo brat Járedov povedal hore Zerín: Pohň sa – a ona sa pohla. A keby nemal vieru, nepohla by sa; a preto ty pôsobíš potom, čo ľudia majú vieru.

31 Lebo tak si sa prejavil učením svojim; lebo potom, čo mali vieru a hovorili v mene tvojom, ukázal si sa im vo veľkej moci.

32 A tiež si pamätám, že si hovoril, že si pripravil pre človeka príbytok, áno, dokonca medzi príbytkami Otca svojho, v čo už človek môže mať lepšiu nádej; a preto človek musí dúfať, inak nemôže získať dedičstvo na mieste, ktoré si pripravil.

33 A znova, pamätám si, že si povedal, že si miloval svet, dokonca tak, že si za svet položil život svoj,

aby si ho mohol vziať znova, aby si pripravil miesto pre deti ľudské.

34 A teraz, ja viem, že táto láska, ktorú máš k deťom ľudským, je pravá láska; a preto, pokiaľ ľudia nebudú mať pravú lásku, nemôžu zdediť oné miesto, ktoré si pripravil v príbytkoch Otca svojho.

35 A preto, viem pre to, čo si povedal, že ak nebudú pohania mať kvôli slabosti našej pravú lásku, vyskúšaš ich a odnímeš im ich talent, áno, dokonca to, čo obdržali, a dáš tým, ktorí budú mať hojnejšie.

36 A stalo sa, že som sa modlil k Pánovi, aby dal pohanom milosť, aby mohli mať pravú lásku.

37 A stalo sa, že Pán mi povedal: Ak nebudú mať pravú lásku, tebe na tom záležať nemusí, ty si bol verný; a preto odev tvoj bude očistený. A pretože si videl slabosť svoju, budeš učinенý silným, dokonca tak, že zasadneš na miesto, ktoré som pripravil v príbytkoch Otca svojho.

38 A teraz ja, Moroni, sa lúčim s pohanmi, áno, a tiež s bratmi svojimi, ktorých milujem, pokiaľ sa nestretieme pred sudcovskou stolicou Kristovou, kde všetci ľudia budú vedieť, že odev môj nie je poškvrnený krvou vašou.

39 A potom budete vedieť, že som videl Ježiša a že so mnou hovoril tvárou v tvár, a že mi povedal o veciach týchto v jasnej pokore, rovnako ako človek hovorí druhému, v mojom vlastnom jazyku;

40 A len málo som ich zapísal pre slabosť svoju v písaní.

41 A teraz, chcel by som vás nabádať, aby ste hľadali tohto Ježiša, o ktorom písali proroci a apoštoli, aby milosť Boha Otca, a tiež Pána Ježiša Krista a Duchu Svätého, ktorý o nich vydáva svedectvo, mohla byť a zostať vo vás navždy. Amen.

KAPITOLA 13

Eter hovorí o Novom Jeruzaleme, ktorý v Amerike vybuduje semeno Jozefove – Prorokuje, je vyorhnutý, píše járeditské dejiny a predpovedá zničenie Járeditov – Po celej krajine zúri vojna.

A TERAZ ja, Moroni, pokračujem, aby som dokončil záznam svoj o zničení ľudu, o ktorom píšem.

2 Lebo hľa, oni zavrhlí všetky slová Eterove; lebo skutočne im povedal o všetkých veciach od počiatku človeka; a že potom, čo z tváre tejto krajiny ustúpili vody, stala sa krajinou vyvolenou nad všetky iné krajiny, vyvolenou krajinou Pánovou; a preto, Pán si praje, aby mu všetci ľudia, ktorí prebývajú na jej tvári, slúžili;

3 A že je miestom Nového Jeruzalema, ktorý zostúpi z neba, a svätej svätyne Pánovej.

4 Hľa, Eter videl dni Kristove a hovoril o Novom Jeruzaleme v krajine tejto.

5 A tiež hovoril o dome Izraela a o Jeruzaleme, odkiaľ príde Lechí – potom, čo bude zničený, bude znova vybudovaný, sväté mesto pre Pána; a preto to nemohol

byť nový Jeruzalem, lebo už bol v dávnej dobe; ale bude znova vybudovaný a stane sa svätým mestom Pánovým; a bude vybudovaný domu Izraela –

6 A že Nový Jeruzalem bude vybudovaný v krajine tejto, pre zvyšok semena Jozefovho, pre ktoré to veci bol daný predobraz.

7 Lebo tak, ako Jozef priviedol otca svojho do krajiny egyptskej, tak tam tiež zomrel; a preto Pán vyviedol zvyšok semena Jozefovho z krajiny Jeruzalem, aby mohol byť milosrdný k semenu Jozefovmu, takže nezahynuli, rovnako ako bol milosrdný k otcovi Jozefovmu, takže nezahynul.

8 A preto, zvyšok domu Jozefovho bude vybudovaný v krajine tejto; a bude krajinou ich dedičstva; a vybudujú pre Pána sväté mesto, ako Jeruzalem za stara; a nebudú už zmiešaní, pokiaľ nepríde koniec, kedy zem pomynie.

9 A bude nové nebo a nová zem; a budú ako tie staré, ibaže tie staré pomynú a všetky veci budú nové.

10 A vtedy príde Nový Jeruzalem; a požehnaní sú tí, ktorí v ňom budú prebývať, lebo to sú tí, ktorých odev je biely skrže krv Baránkovu; a sú to tí, ktorí sú počítaní medzi zvyšok semena Jozefovho, ktoré bolo z domu Izraela.

11 A vtedy tiež príde Jeruzalem za stara; a obyvatelia jeho sú požehnaní, lebo boli umytí v krvi baránkovej; a sú to tí, ktorí boli rozptýlení a zhromaždení zo štyroch strán zeme, a zo severných krajín, a sú podielníkmi naplnenia

zmluvy, ktorú Boh učinil s ich otcom Abrahámom.

12 A keď prídu veci tieto, naplní sa písmo, ktoré hovorí, že sú tí, ktorí boli prví, ktorí budú poslední; a sú tí, ktorí boli poslední, ktorí budú prví.

13 A chcel som napísať viac, ale bolo mi to zakázané; ale veľké a podivuhodné boli proroctvá Eterove; ale oni ho považovali za nič a vyvrhli ho; a on sa vo dne ukrýval v dutine skalnej a v noci vychádzal, obzerajúc veci, ktoré mali na ľud prísť.

14 A keď prebýval v dutine skalnej, zostavoval zvyšok záznamu tohto a v noci obzeral skazu, ktorá prišla na ľud.

15 A stalo sa, že v tom istom roku, v ktorom bol vyvrhnutý spomedzi ľudu, začala byť veľká vojna medzi ľuďom, lebo boli mnohí, ktorí povstali, ktorí boli mocní a usilovali o to, aby zničili Koriantumra svojimi tajnými plánmi zlovolnosti, o ktorých bolo hovorené.

16 A teraz, Koriantumr, oboznámia sa s celým umením vojnovým a celou svetskou ľstivosťou, a preto, stretol sa v bitke s tými, ktorí usilovali o to, aby ho zničili.

17 Ale pokánie nečinil, ani krásni synovia a dcéry jeho; ani krásni synovia a dcéry Kohorove; ani krásni synovia a dcéry Korihorove; a skrátka, medzi krásnymi synmi a dcérami na tvári celej krajiny nebolo nikoho, kto činil pokánie z hriechov svojich.

18 A preto, stalo sa, že v prvom

roku, kedy Eter prebýval v dutine skalnej, bolo mnoho ľudí, ktorí boli zabití mečom oných tajných spolkov bojujúcich proti Koriantumrovi, aby mohli získať kráľovstvo.

19 A stalo sa, že synovia Koriantumrovi veľa bojovali a veľa krváčali.

20 A v druhom roku prišlo slovo Pánove k Eterovi, aby išiel a prorokoval Koriantumrovi, že ak bude činiť pokánie, aj celý dom jeho, Pán mu dá kráľovstvo jeho a ušetrí ľud –

21 Inak budú zničení, aj celý dom jeho, okrem neho samého. A on bude žiť iba pre to, aby videl naplnenie prorociev, ktoré boli hovorené o tom, že iný ľud obdrží krajinu túto ako dedičstvo svoje; a Koriantumr bude nimi poctovaný; a každá duša bude zničená, okrem Koriantumra.

22 A stalo sa, že Koriantumr pokánie nečinil, ani dom jeho, ani ľud; a vojny neprestávali; a snažili sa Etera zabiť, ale on pred nimi ušiel a znova sa skrýval v dutine skalnej.

23 A stalo sa, že povstal Šáred, a tiež on sa stretol v bitke s Koriantumrom; a porazil ho, natoľko, že v treťom roku ho priviedol do zajatia.

24 A synovia Koriantumrovi, v štvrtom roku, porazili Šáreda a získali kráľovstvo znova pre otca svojho.

25 Teraz začala byť vojna po celej tvári krajiny a každý muž s tlupou svojou bojoval za to, po čom túžil.

26 A boli tam lupiči a skrátka všelijaká zlovoľnosť po celej tvári krajiny.

27 A stalo sa, že Koriantumr sa na Šáreda nesmierne hneval a išiel proti nemu bojovať s vojskami svojimi; a stretli sa vo veľkom hneve a stretli sa v údolí Gilgál; a bitka bola nesmierne ťažká.

28 A stalo sa, že Šáred bojoval proti nemu po dobu troch dní. A stalo sa, že Koriantumr ho porazil a prenasledoval ho, až prišiel na planiny Hešlon.

29 A stalo sa, že Šáred sa s ním znova stretol v bitke na planinách; a hľa, porazil Koriantumra a zahnal ho znova späť do údolia Gilgál.

30 A Koriantumr sa znova stretol so Šáredom v bitke v údolí Gilgál, v ktorej Šáreda porazil a zabil ho.

31 A Šáred zranil Koriantumra na stehne, takže nešiel znova do bitky po dobu dvoch rokov, počas ktorej to doby všetok ľud na tvári krajiny prelieval krv, a nebolo nikoho, kto by ich zadržal.

KAPITOLA 14

Neprávosť ľudu privádza na krajinu prekliatie – Koriantumr vedie vojnu s Gileádom, potom s Libom a potom so Šizom – Krajinu pokrýva smrť a krv.

A TERAZ, na celej krajine začalo byť pre neprávosť ľudu veľké prekliatie, pri ktorom, ak muž položil nástroj svoj či meč svoj na policu alebo na miesto, kde ho

uchovával, hľa, napozajtre ho nemohol nájsť, tak veľké bolo prekliatie na krajine.

2 A preto každý muž zvieral rukami svojimi to, čo bolo jeho vlastné, a nepožičiaval si, a ani nepožičiaval; každý muž držal v pravici rukoväť meča svojho na obranu majetku svojho a vlastného života svojho, a svojej manželky a detí.

3 A teraz hľa, po dvoch rokoch a po smrti Šáredovej, hľa, povstal brat Šáredov a stretol sa v bitke s Koriantumrom, v ktorej ho Koriantumr porazil a prenasledoval ho do pustatiny Akiš.

4 A stalo sa, že brat Šáredov sa s ním stretol v bitke v pustatine Akiš; a bitka bola nesmierne ťažká, a mnoho tisíc padlo mečom.

5 A stalo sa, že Koriantumr ho obliehal v pustatine; a brat Šáredov vypochoďoval v noci z pustatiny a zabil časť vojska Koriantumrovho, keď boli opití.

6 A prišiel do krajiny Moron a dosadil sa na trón Koriantumrov.

7 A stalo sa, že Koriantumr prebýval s vojskom svojím v pustatine po dobu dvoch rokov, počas ktorých získal pre vojsko svoje veľkú posilu.

8 Teraz, brat Šáredov, ktorý sa volal Gileád, tiež získal veľkú posilu pre vojsko svoje, skrze tajné spolky.

9 A stalo sa, že vysoký kňaz jeho ho zavraždil, keď sedel na tróne svojom.

10 A stalo sa, že toho zavraždil na tajnej ceste jeden z tajných

spolkov a získal kráľovstvo pre seba; a volal sa Lib; a Lib bol mužom statnej postavy, statnejší než ktorýkoľvek iný muž medzi celým ľudom.

11 A stalo sa, že v prvom roku Libovom prišiel Koriantumr do krajiny Moron a stretol sa v bitke s Libom.

12 A stalo sa, že bojoval s Libom, pričom ho Lib udrel do paže, takže bol zranený; a predsa vojsko Koriantumrove tlačilo na Liba, takže ten utiekol k hraniciam pri pobreží.

13 A stalo sa, že Koriantumr ho prenasledoval; a Lib sa s ním stretol v bitke pri pobreží.

14 A stalo sa, že Lib sužoval vojsko Koriantumrove, takže opäť utekali do pustatiny Akiš.

15 A stalo sa, že Lib ho prenasledoval, až on prišiel na planiny Agoš. A Koriantumr vzal so sebou celý ľud, keď utekal pred Libom do onej časti krajiny, kam ušiel.

16 A keď prišiel na planiny Agoš, stretol sa v bitke s Libom a bil ho, až zomrel; a predsa brat Libov prišiel proti Koriantumrovi namiesto neho a bitka bola nesmierne ťažká, kvôli čomu Koriantumr znova utekal pred vojskom brata Libovho.

17 Teraz, brat Libov sa volal Šiz. A stalo sa, že Šiz prenasledoval Koriantumra a dobyl mnoho miest, a zabil ako ženy, tak deti a mestá vypálil.

18 A celou krajinou išiel strach zo Šiza; áno, krajinou išlo volanie – Kto môže obstáť pred vojskom

Šizovým? Hľa, on pred sebou vyhladzuje zem!

19 A stalo sa, že ľudia sa začali zoskupovať do vojsk, po celej tvári krajiny.

20 A boli rozdelení; a časť ich utiekla k vojsku Šizovmu a časť ich utiekla k vojsku Koriantumrovmu.

21 A tak veľká a vytrvalá bola vojna a tak dlhý bol oný výjav krviprelievania a smrti, že celá tvár krajiny bola pokrytá telami mŕtvych.

22 A tak prudká a rýchla bola vojna, že nezostal nikto, kto by pochoval mŕtvych, lebo pochovali od prelievania krvi k prelievaniu krvi, nechávajúc telá ako mužov, tak žien aj detí roztrúsené po tvári krajiny, kde sa stali korisťou červov mäsa.

23 A ich zápach sa širil po tvári krajiny, dokonca po celej tvári krajiny; a preto ľudia boli zápachom týmto sužovaní vo dne aj v noci.

24 A predsa, Šiz neprestal Koriantumra prenasledovať; lebo sa zaprisahal, že sa na Koriantumrovi pomstí za krv brata svojho, ktorý bol zabitý, a za slovo Pánove, ktoré prišlo k Eterovi, že Koriantumr nepadne mečom.

25 A tak vidíme, že Pán ich navštívil v plnosti hnevu svojho a ich zlovoľnosť a ohavnosti pripravili cestu pre ich večné zničenie.

26 A stalo sa, že Šiz prenasledoval Koriantumra na východ až k hraniciam pri pobreží, a tam sa so Šizom bil v bitke po dobu troch dní.

27 A zničenie medzi vojskami Šizovými bolo tak strašné, že ľudia začali byť vydesení a začali pred vojskami Koriantumrovými utekať; a utekali do krajiny Korihor a vyhladzovali pred sebou obyvateľov, všetkých tých, ktorí sa k nim nepripojili.

28 A vztýčili stany svoje v údolí Korihor; a Koriantumr vztýčil stany svoje v údolí Šur. Teraz, údolie Šur bolo v blízkosti pahorku Komnor; a preto Koriantumr zhromaždil vojská svoje na pahorku Komnor a zatrúbil na poľnicu vojskám Šizovým, aby ich vyzval k bitke.

29 A stalo sa, že oni prišli, ale boli znova zahnaní; a prišli po druhýkrát a znova, po druhýkrát, boli zahnaní. A stalo sa, že prišli znova, po tretíkrát, a bitka bola nesmierne ťažká.

30 A stalo sa, že Šiz bil Koriantumra tak, že mu spôsobil mnoho hlbokých rán; a Koriantumr, stratiac krv, omdlel a bol odnesený, ako keby bol mŕtvý.

31 Teraz, strata mužov, žien a detí na oboch stranách bola tak veľká, že Šiz prikázal ľuďom svojim, aby vojská Koriantumrove neprenasledovali; a preto, navrátili sa do tábora svojho.

KAPITOLA 15

Milióny Járeditov sú zabitú v bitke – Šiz aj Koriantumr zhromažďujú všetok ľud k súboju na život a na smrť – Duch Pánov sa s nimi

prestáva namáhať – Járeditský národ je úplne zničený – Zostáva iba Koriantumr.

A STALO sa, že keď sa Koriantumrovi zahojili rany, začal sa rozpomätávať na slová, ktoré mu hovoril Eter.

2 Videl, že boli mečom zabitú už skoro dva milióny z ľudu jeho, a začal sa v srdci svojom rmútiť; áno, bolo zabitých dva milióny mocných mužov, a tiež ich manželky a ich deti.

3 Začal činiť pokánie zo zla, ktoré učinil; začal sa rozpomätávať na slová, ktoré boli hovorené ústami všetkých prorokov, a videl ich, že sa doposiaľ naplnili, každá bodka; a duša jeho žialila a odmietala prijať útechu.

4 A stalo sa, že napísal list Šizovi, žiadajúc ho, aby ušetril ľud, a že on sa pre život ľudu vzdá kráľovstva.

5 A stalo sa, že keď Šiz obdržal list jeho, napísal Koriantumrovi list, že ak sa mu on sám vzdá, aby ho mohol zabiť vlastným mečom svojím, ušetrí život ľudu.

6 A stalo sa, že ľudia nečinili pokánie z neprávosti svojej; a ľud Koriantumrov bol podnietený k hnevu proti ľudu Šizovmu; a ľud Šizov bol podnietený k hnevu proti ľudu Koriantumrovmu; a preto, ľud Šizov sa stretol v bitke s ľuďom Koriantumrovým.

7 A keď Koriantumr videl, že bude čoskoro porazený, utekal znova pred ľuďom Šizovým.

8 A stalo sa, že prišiel k vodám

Ripliankum, čo v preklade je široké alebo všetko presahujúce; a preto, keď prišli k týmto vodám, vztýčili stany svoje; a Šiz si postavil stany svoje vedľa nich tiež; a preto napozajtre prišli, aby bojovali.

9 A stalo sa, že bojovali v nesmierne ťažkej bitke, pri ktorej bol Koriantumr znova zranený a omdlel pre stratu krvi.

10 A stalo sa, že vojská Koriantumrove tlačili na vojská Šizove tak, že ich porazili, takže spôsobili, že pred nimi utekali; a oni utkali na juh a vztýčili stany svoje na mieste, ktoré sa nazývalo Ogat.

11 A stalo sa, že vojsko Koriantumrove vztýčilo stany svoje pri pahorku Rámá; a bol to rovnaký pahorok, kde otec môj Mormon ukryl Pánovi záznamy, ktoré boli posvätné.

12 A stalo sa, že zhromažďovali všetok ľud na celej tvári krajiny, ktorý nebol zabitý, okrem Etera.

13 A stalo sa, že Eter videl všetko konanie ľudu; a videl, že ľudia, ktorí boli pre Koriantumra, sa zhromaždili pri vojsku Koriantumrovom; a ľudia, ktorí boli pre Šiza, sa zhromaždili pri vojsku Šizovom.

14 A preto, po dobu štyroch rokov zhromažďovali ľud, aby mohli získať všetkých, ktorí boli na tvári krajiny, a aby mohli získať všetku posilu, ktorú bolo možné získať.

15 A stalo sa, že keď sa všetci zhromaždili, každý pri onom vojsku, pri ktorom chcel, s manželkou svojou a deťmi svojimi – ako

muži, tak ženy a deti, súc vyzbrojení vojnovými zbraňami a majú štítu a náprsné panciere, a prilbice, a súc odetí po spôsobe vojny – pochodovali jeden proti druhému, aby bojovali; a bojovali po celý onen deň, a nezvítazili.

16 A stalo sa, že keď bola noc, boli unavení a stiahli sa do táborov svojich; a potom, čo sa stiahli do táborov svojich, započali kvíliť a nariekať nad stratou zabitých z ľudu svojho; a tak veľký bol ich plač, ich kvílenie a nárek, že nesmierne pretínal vzduch.

17 A stalo sa, že napozajtre išli znova bojovať a veľký a strašný bol oný deň; a predsa nezvítazili, a keď prišla noc, znova pretínali vzduch plačom svojím a kvílením svojím, a žialením svojím nad stratou zabitých z ľudu svojho.

18 A stalo sa, že Koriantumr napísal znova list Šizovi, žiadajúc, aby už nešiel bojovať, ale aby si vzal kráľovstvo a ušetril život ľudu.

19 Ale hľa, Duch Pána sa s nimi už prestával namáhať a Satan mal úplnú moc nad srdcami ľudu; lebo boli vydaní tvrdosti srdca svojho a zaslepenosti mysle svojej, aby mohli byť zničení; a preto vyšli znova bojovať.

20 A stalo sa, že bojovali po celý onen deň, a keď prišla noc, spali na mečoch svojich.

21 A napozajtre bojovali, dokonca pokiaľ neprišla noc.

22 A keď prišla noc, boli opití hnevom, rovnako ako muž, ktorý je opitý vínom; a spali znova na mečoch svojich.

23 A napozajtre bojovali znova; a keď prišla noc, všetci už padli mečom až na päťdesiat a dvoch z ľudu Koriantumrovho a šesťdesiat a deväť z ľudu Šizovho.

24 A stalo sa, že onú noc spali na mečoch svojich a napozajtre bojovali znova, a bili sa zo všetkých síl mečmi svojimi a štítmí svojimi, po celý oný deň.

25 A keď prišla noc, bolo tam tridsať a dvaja z ľudu Šizovho a dvadsať a sedem z ľudu Koriantumrovho.

26 A stalo sa, že jedli a spali, a pripravovali sa napozajtre na smrť. A boli to statní a mocní mužovia, čo do sily ľudskej.

27 A stalo sa, že bojovali po dobu troch hodín a omdleli zo straty krvi.

28 A stalo sa, že keď mužovia Koriantumrovi nadobudli dostatočnú silu, aby mohli chodiť, chystali sa útekem zachrániť si život; ale hľa, Šiz povstal, a mužovia jeho tiež, a zaprisahal sa v hneve svojom, že zabije Koriantumra, alebo sám zahynie mečom.

29 A preto, prenasledoval ich a napozajtre ich dostihol; a bojovali znova mečom. A stalo sa, že keď už všetci padli mečom, okrem Koriantumra a Šiza, hľa, Šiz omdlel pre stratu krvi.

30 A stalo sa, že keď sa Koriantumr oprel o meč svoj, aby si trochu odpočinul, odťal Šizovi hlavu.

31 A stalo sa, že potom, čo Šizovi odťal hlavu, Šiz sa zdvihol na rukách svojich a padol;

a potom, čo zalapal po dychu, zomrel.

32 A stalo sa, že Koriantumr padol k zemi a zostal, akoby v ňom nebolo žiadneho života.

33 A Pán prehovoril k Eterovi a povedal mu: Choď. A on išiel a videl, že všetky slová Pánove sa naplnili; a dokončil záznam svoj; (a ja som nenapísal ani stotinu)

a ukryl ho tak, aby ho ľud Limhiho našiel.

34 Teraz, posledné slová, ktoré Eter napísal, sú tieto: Ak Pán chce, aby som bol prenesený, alebo aby som trpel vôľu Pánovu v tele, na tom nezáleží, ak potom budem spasený v kráľovstve Božom. Amen.

KNIHA MORONIHO

KAPITOLA 1

Moroni píše pre osov Lámánitov – Nefiti, ktorí nechcú zaprieť Krista, sú zabité. Okolo roku 401–421 po Kr.

ATERAZ ja, Moroni, ako som dokončil skrátenie správy o ľuďe Járedovom, myslel som si, že už nebudem viac písať, ale zatiaľ som ešte nezahynul; a Lámánitom o sebe nedávam vedieť, aby ma nezničili.

2 Lebo hľa, vojny medzi nimi sú nesmierne kruté; a pre nenávisť svoju zabíjajú všetkých Nefitov, ktorí nechcú zaprieť Krista.

3 A ja, Moroni, nechcem Krista zaprieť; a preto, potulujem sa, kamkoľvek môžem, pre bezpečie vlastného života svojho.

4 A preto, píšem niekoľko ďalších vecí navzdory tomu, čo som si myslel; lebo už som si myslel, že nebudem viac písať; ale píšem niekoľko ďalších vecí, aby snád mohli byť cenné nejakého

budúceho dňa pre bratov mojich, Lámánitov, podľa vôle Pánovej.

KAPITOLA 2

Ježiš dal dvanástim nefitským učeníkom moc odovzdávať dar Duchu Svätého. Okolo roku 401–421 po Kr.

SLOVÁ Kristove, ktoré hovoril učeníkom svojim, keď na nich kládol ruky, oným dvanástim, ktorých vyvolil –

2 A oslovil ich menom, hovoriac: Budete vzývať Otca v mene mojom v mocnej modlitbe; a potom, čo tak učiníte, budete mať moc, že tomu, na koho vložíte ruky svoje, dáte Duchu Svätého; a v mene mojom ho budete odovzdávať, lebo tak činia apoštoli moji.

3 Teraz, Kristus im povedal slová tieto v dobe svojho prvého prejavenia; a zástup to nepočul, ale učeníci to počuli; a na všetkých, na ktorých vložili ruky svoje, zostúpil Duch Svätý.

KAPITOLA 3

Starší vysväcujú kňazov a učiteľov kladením rúk. Okolo roku 401–421 po Kr.

SPÔSOB, akým učenici, ktorí boli nazývaní staršími cirkvi, vysväcovali kňazov a učiteľov –

2 Potom, ako sa pomodlili k Otcovi v mene Krista, položili na nich ruky svoje a povedali:

3 V mene Ježiša Krista ťa vysväcujem, aby si bol kňazom (alebo ak bol učiteľom, vysväcujem ťa, aby si bol učiteľom), aby si kázal pokánie a odpustenie hriechov skrze Ježiša Krista, vytrvalou vierou v meno jeho až do konca. Amen.

4 A týmto spôsobom vysväcovali kňazov a učiteľov podľa darov a povolání Božích ľuďom; a vysväcovali ich mocou Ducha Svätého, ktorý bol v nich.

KAPITOLA 4

Je vysvetlené, ako starší a kňazi žehnajú chlieb sviatosti. Okolo roku 401–421 po Kr.

SPÔSOB, akým ich starší a kňazi podávali telo a krv Kristovu cirkvi; a žehnali ich podľa prikázaní Kristových; a preto vieme, že tento spôsob je pravý; a žehnal ich starší alebo kňaz –

2 A pokľakli s cirkvou a modlili sa k Otcovi v mene Kristovom, hovoriac:

3 Ó Bože, Večný Otče, prosíme ťa v mene tvojho Syna, Ježiša Krista, aby si požehnal a posvätil tento

chlieb dušiam všetkých tých, ktorí ho požívajú; aby ho mohli jesť na pamiatku tela tvojho Syna a dosvedčiť ti, ó Bože, Večný Otče, že sú ochotní zobrať na seba meno tvojho Syna a vždy na neho pamätať a dodržiavať jeho prikázania, ktoré im dal, aby mohli vždy mať jeho Ducha, aby bol s nimi. Amen

KAPITOLA 5

Je vysvetlený spôsob žehmania vína sviatosti. Okolo roku 401–421 po Kr.

SPÔSOB podávania vína – Hľa, uchopili kalich a povedali:

2 Ó Bože, Večný Otče, prosíme ťa v mene tvojho Syna, Ježiša Krista, aby si požehnal a posvätil toto víno dušiam všetkých tých, ktorí ho pijú, aby to mohli činiť na pamiatku krvi tvojho Syna, ktorá bola za nich preliata, aby ti mohli dosvedčiť, ó Bože, Večný Otče, že na neho vždy pamätajú, aby mohli mať jeho Ducha, aby bol s nimi. Amen.

KAPITOLA 6

Kajúcní ľudia sú pokrstení a vrelo prijímaní – Členom cirkvi, ktorí činia pokánie, je odpustené – Zhromaždenia sú vedené mocou Ducha Svätého. Okolo roku 401–421 po Kr.

A TERAZ, hovorím o krste. Hľa, starší, kňazi a učiteľia boli pokrstení; a neboli by pokrstení, ak by nepriniesli vhodné plody, že sú toho hodní.

2 Ani neprijali ku krstu nikoho, pokiaľ neprišiel so srdcom zlomeným a duchom skrúšeným a nedosvedčil cirkvi, že činil skutočné pokánie zo všetkých hriechov svojich.

3 A nikto nebol prijatý ku krstu, iba ak na seba vzal meno Kristove, majúc odhodlanie slúžiť mu až do konca.

4 A potom, čo boli prijatí ku krstu a zapôsobil na nich moc Ducha Svätého a očistila ich, boli počítaní medzi ľud cirkvi Kristovej; a ich mená boli zaznamenané, aby na nich mohlo byť pamätané a aby mohli byť vyživovaní dobrým slovom Božím, aby ich udržovalo na správnej ceste a aby ich neustále udržovalo bdelych v modlitbe, spoliehajúcich sa jedine na zásluhy Kristove, ktorý je pôvodcom i dokonávateľom ich viery.

5 A cirkev sa často schádzala, aby sa postili a modlili a aby jeden s druhým hovorili o blahu duší svojich.

6 A schádzali sa často, aby požívali chlieb a víno na pamiatku Pána Ježiša.

7 A prísne dbali na to, aby medzi nimi nebola žiadna nepravosť; a ktokoľvek bol pristihnutý, že pácha nepravosť, a traja svedkovia z cirkvi ho odsúdili pred staršími, a ak nečinil pokánie a nepriznal sa, bolo meno jeho vymazané a nebol počítaný medzi ľud Kristov.

8 Ale koľkokrát so skutočným zámerom činili pokánie a usilovali

o odpustenie, toľkokrát im bolo odpustené.

9 A ich zhromaždenia boli cirkvou vedené podľa pôsobenia Ducha a mocou Ducha Svätého; lebo ako ich moc Ducha Svätého viedla, či kázať alebo nabádať, alebo sa modliť, alebo prosiť, alebo spievať, dokonca tak činili.

KAPITOLA 7

Je dané pozvanie vojsť v odpočinutie Pánove – Modlite sa so skutočným zámerom – Duch Kristov umožní ľudom rozoznávať dobro od zla – Satan presvedčuje ľudí, aby zapreli Krista a činili zlo – Proroci ukazujú na príchod Krista – Vierou sú konané zázraky a slúžia anjeli – Ľudia majú dúfať vo večný život a prilnúť k pravej láske. Okolo roku 401–421 po Kr.

A TERAZ ja, Moroni, píšem niekoľko slov otca svojho Mormona, ktoré hovoril o viere, nádeji a pravej láske; lebo týmto spôsobom on hovoril k ľudu, keď ich učil v synagóge, ktorú postavili ako miesto uctievania.

2 A teraz ja, Mormon, hovorím k vám, milovaní bratia moji; a je to milosťou Boha Otca a nášho Pána Ježiša Krista a jeho svätou vôľou, kvôli daru jeho povolania daného mne, že mi je dovolené k vám v túto dobu hovoriť.

3 A preto, chcem hovoriť k vám, ktorí ste z cirkvi, ktorí ste pokojnými nasledovníkmi Krista a ktorí ste obdržali dostatočnú nádej, ktorou môžete vojsť do odpočinnia

Pánovho, od doby tejto nadelej, pokiaľ nebudete odpočívať u neho v nebi.

4 A teraz, bratia moji, súdim veci tieto o vás pre pokojné kráčanie vaše s deťmi ľudskými.

5 Lebo pamätám na slovo Božie, ktoré hovorí, že podľa ich skutkov poznáte ich; lebo ak sú skutky ich dobré, potom sú oni tiež dobrí.

6 Lebo hľa, Boh povedal: Človek, ktorý je zlý, nemôže činiť to, čo je dobré; lebo ak prináša dar alebo ak sa modlí k Bohu, pokiaľ to nebude činiť so skutočným zámerom, nijako mu to neprospieva.

7 Lebo hľa, nie je mu to počítané za spravodlivosť.

8 Lebo hľa, ak človek, ktorý je zlý, dáva dar, činí tak zdráhavo; a preto mu je to počítané, ako by si dar bol ponechal; a preto je pred Bohom považovaný za zlého.

9 A podobne je tiež človeku počítané za zlé, ak sa bude modliť, ale nie so skutočným zámerom srdca; áno, a nijako mu to neprospeje, lebo Boh nikoho takého neprijíma.

10 A preto človek, ktorý je zlý, nemôže činiť to, čo je dobré; ani nebude dávať dobrý dar.

11 Lebo hľa, horký prameň nemôže prinášať dobrú vodu; ani dobrý prameň nemôže prinášať vodu horkú; a preto, človek, ktorý je služobníkom diabla, nemôže nasledovať Krista; a ak nasleduje Krista, nemôže byť služobníkom diabla.

12 A preto všetky veci, ktoré sú dobré, prichádzajú od Boha;

a to, čo je zlé, prichádza od diabla; lebo diabol je nepriateľom Boha a bojuje proti nemu neustále, a vyzýva a zvádza hrešiť a činiť to, čo je zlé, neustále.

13 Ale hľa, to, čo je od Boha, vyzýva a nutká činiť dobro neustále; a preto každá vec, ktorá vyzýva a nutká činiť dobro a milovať Boha, a slúžiť mu, je inšpirovaná Bohom.

14 A preto, vystríhajte sa, milovaní bratia moji, aby ste nesúdili, že to, čo je zlé, je od Boha alebo že to, čo je dobré a od Boha, je od diabla.

15 Lebo hľa, bratia moji, je vám dané súdiť, aby ste mohli rozoznávať dobro od zla; a cesta k posúdeniu je tak jasná, aby ste mohli rozoznávať s dokonalým poznaním, ako denné svetlo od temnej noci.

16 Lebo hľa, Duch Kristov je daný každému človeku, aby mohol rozoznávať dobro od zla; a preto, ukazujem vám spôsob, ako súdiť; lebo každá vec, ktorá vyzýva činiť dobro a presvedčuje veriť v Krista, je vyslaná mocou a darom Krista; a preto môžete vedieť s dokonalým poznaním, že je od Boha.

17 Ale čokoľvek, čo presvedča ľudí, aby činili zlo a neverili v Krista, a zapierali ho, a neslúžili Bohu, o tom môžete vedieť s dokonalým poznaním, že to je od diabla; lebo týmto spôsobom diabol pracuje, lebo nepresvedča nikoho, aby činil dobro, nikoho, ani jedného; ani anjeli

jeho to nečinia; ani tí, ktorí sa mu poddávajú.

18 A teraz, bratia moji, vzhľadom na to, že poznáte svetlo, ktorým môžete súdiť, svetlo, ktoré je svetlom Kristovým, hľadte, aby ste nesúdili nesprávne; lebo rovnakým súdom, akým súdite vy, budete tiež súdení.

19 A preto, naliehavo vás prosím, bratia, aby ste hľadali usilovne v svetle Kristovom, aby ste mohli rozoznávať dobro od zla; a ak sa chopíte každej dobrej veci a ak nebudete odsudzovať, určite budete dieťaťom Kristovým.

20 A teraz, bratia moji, ako je možné, aby ste sa chopili každej dobrej veci?

21 A teraz, prichádzam k onej viere, o ktorej som povedal, že budem hovoriť; a poviem vám, ako sa môžete chopiť každej dobrej veci.

22 Lebo hľa, Boh, poznajúc všetky veci, súc od večnosti do večnosti, hľa, poslal anjelov, aby slúžili deťom ľudským, aby prejavovali ohľadom príchodu Krista; a v Kristovi bude prichádzať každá dobrá vec.

23 A Boh tiež oznamoval vlastnými ústami svojimi prorokom, že Kristus príde.

24 A hľa, rôznymi spôsobmi prejavoval deťom ľudským veci, ktoré sú dobré; a všetky veci, ktoré sú dobré, prichádzajú od Krista; inak by ľudia boli padlými a žiadna dobrá vec by k nim nemohla prísť.

25 A preto, službou anjelov

a každým slovom, ktoré vyšlo z úst Božích, začali ľudia preukazovať vieru v Krista; a tak sa vierou chopili každej dobrej veci; a tak tomu bolo až do príchodu Krista.

26 A potom, čo on prišiel, boli ľudia tiež spasení vierou v meno jeho; a vierou sa stávajú synmi Božími. A tak isto, akože Kristus žije, hovoril slová tieto otcom našim, hovoriac: O čokoľvek, čo je dobré, budete prosiť Otca v mene mojom vo viere, veriac, že obdržíte, hľa, to sa vám stane.

27 A preto, milovaní bratia moji, ustali zázraky preto, že Kristus vystúpil do neba a zasadol na pravici Božej, aby si u Otca vyžiadal svoje právo milosrdenstva, ktoré má na deti ľudské?

28 Lebo on naplnil zmysel zákona a požaduje všetkých tých, ktorí v neho majú vieru; a tí, ktorí v neho majú vieru, priľnú ku každej dobrej veci; a preto on obhajuje vec detí ľudských; a prebýva večne v nebesiach.

29 A pretože tak učinil, milovaní bratia moji, ustali zázraky? Hľa, hovorím vám: Nie; ani anjeli neprestali slúžiť deťom ľudským.

30 Lebo hľa, sú mu poddaní, aby slúžili podľa slova príkazu jeho, ukazujúc sa tým, ktorí majú silnú vieru a pevnú myseľ v každej podobe zbožnosti.

31 A úradom ich služby je volať ľudí k pokániu a naplňovať zmluvy Otcove, ktoré učinil s deťmi ľudskými, a činiť ich dielo, a pripravovať medzi deťmi ľudskými cestu hlásaním slova Kristovho

vyvoleným nádobám Pána, aby oni mohli o ňom vydávať svedectvo.

32 A činením tohto Pán Boh pripravuje cestu, aby zvyšok ľudí mohol mať vieru v Krista a aby podľa moci jeho mohol Duch Svätý mať miesto v ich srdciach; a týmto spôsobom uskutočňuje Otec zmluvy, ktoré s deťmi ľudskými učinil.

33 A Kristus povedal: Ak budete mať vieru vo mňa, budete mať moc urobiť akúkoľvek vec, ktorá je pre mňa žiaduca.

34 A povedal: Čiňte pokánie, všetky končiny zeme, a poďte ku mne, a buďte pokrstení v mene mojom, a majte vieru vo mňa, aby ste mohli byť spasení.

35 A teraz, milovaní bratia moji, ak je tomu tak, že veci tieto, ktoré som k vám hovoril, sú pravdivé, Boh vám ukáže s mocou a veľkou slávou posledného dňa, že pravdivé sú, a ak sú pravdivé, ustal deň zázrakov?

36 Alebo prestali sa anjeli deťom ľudským ukazovať? Alebo zadržal pred nimi moc Duchu Svätého? Alebo bude ju zadržovať, pokiaľ čas bude trvať alebo zem bude stáť, alebo pokiaľ bude jediný človek na jej tvári, aby bol spasený?

37 Hľa, hovorím vám: Nie; lebo zázraky sú konané vierou; a vierou sa anjeli zjavujú ľuďom a slúžia im; a preto, ak veci tieto ustali, beda buď deťom ľudským, lebo to je pre nevieru, a všetko je márne.

38 Lebo nikto nemôže byť spasený, podľa slov Kristových, iba

ak bude mať vieru v meno jeho; a preto, ak veci tieto ustali, potom ustala aj viera; a strašný je stav ľudí, lebo sú, akoby nebolo učinené žiadne vykúpenie.

39 Ale hľa, milovaní bratia moji, ja o vás súdim lepšie, lebo súdim, že pre miernosť svoju máte vieru v Krista; lebo ak nemáte v neho vieru, potom nie ste hodní toho, aby ste boli počítaní medzi ľud cirkvi jeho.

40 A znova, milovaní bratia moji, chcel by som vám hovoriť o nádeji. Ako teda môžete dosiahnuť vieru, pokiaľ nebudete mať nádej?

41 A v čo budete dúfať? Hľa, hovorím vám, že budete mať nádej skrze uzmiernenie Krista a skrze moc jeho vzkriesenia, aby ste boli pozdvihnutí k životu večnému, a to pre vieru svoju v neho, podľa prísľubu.

42 A preto, ak má človek vieru, musí nevyhnutne mať nádej; lebo bez viery nemôže byť žiadnej nádeje.

43 A znova, hľa, hovorím vám, že nemôže mať vieru a nádej, pokiaľ nebude mierny a pokorného srdca.

44 A ak je to tak, jeho viera a nádej je márna, lebo nikto nie je pred Bohom prijateľný, iba ak mierny a pokorného srdca; a ak je človek mierny a pokorného srdca a ak vyzná mocou Duchu Svätého, že Ježiš je Kristus, musí nevyhnutne mať pravú lásku; lebo ak nemá pravú lásku, nie je ničím; a preto musí nevyhnutne mať pravú lásku.

45 A pravá láska je trpezlivá a je dobrotivá, a nezávidí, a nie je nadutá, nehľadá svoje, nedá sa ľahko vydráždiť, nemyslí na zlé, a neraduje sa z neprávosti, ale raduje sa v pravde, znáša všetky veci, verí všetkým veciam, dúfa vo všetky veci a vo všetkých veciach vytrvá.

46 A preto, milovaní bratia moji, ak nemáte pravú lásku, nie ste ničím, lebo pravá láska nikdy nepominie. A preto, priľnite k pravej láske, ktorá je najväčšia zo všetkého, lebo všetky veci musia pominúť –

47 Ale pravá láska je čistá láska Kristova a vytrvá naveky; a ktokoľvek bude posledného dňa nájdený, že ju má, s tým bude dobre.

48 A preto, milovaní bratia moji, modlite sa k Otcovi z celej sily srdca, aby ste mohli byť naplnení touto láskou, ktorú dáva všetkým, ktorí sú pravými nasledovníkmi Syna jeho, Ježiša Krista; aby ste sa mohli stať synmi Božimi; aby sme, keď sa zjaví, boli ako on, lebo ho budeme vidieť takého, aký je; aby sme mohli mať túto nádej; aby sme mohli byť očistení tak, ako je čistý on. Amen.

KAPITOLA 8

Krst malých detí je zlou ohavnosťou – Malé deti sú živé v Kristovi vďaka uzmierneniu – Viera, pokánie, miernosť a pokora srdca, prijatie Ducha Svätého a vytrvanie do konca vedú k spásu. Okolo roku 401–421 po Kr.

LIST otca môjho Mormona napísaný mne, Moronimu; a napísal mi ho krátko po mojom povolaní k službe. A takto mi písal, hovoriac:

2 Milovaný syn môj Moroni, radujem sa nesmierne, že sa tvoj Pán, Ježiš Kristus, na teba rozpačoval a že ťa povolal do služby svojej a k svätému dielu svojmu.

3 Pamätám na teba vždy v modlitbách svojich, modliac sa neustále k Bohu Otcu v mene jeho Svätého dieťaťa Ježiša, aby ťa, skrze svoju nekonečnú dobrotivosť a milosť, zachovával skrze vytrvalosť viery v meno jeho až do konca.

4 A teraz, syn môj, hovorím k tebe o tom, čo ma nesmierne zarmucuje; lebo zarmucuje ma, že majú vyvstávať spory medzi vami.

5 Lebo ak som sa dozvedel pravdu, sú medzi vami spory ohľadom krstu vašich malých detí.

6 A teraz, syn môj, prajem si, aby si pracoval usilovne, aby bol veľký omyl tento z prostriedku vášho odstránený; lebo s týmto zámerom píšem list tento.

7 Lebo hneď, ako som sa veci tieto od teba dozvedel, pýtal som sa ohľadom veci tejto Pána. A slovo Pánovo prišlo ku mne mocou Ducha Svätého, hovoriac:

8 Počúvaj slová Krista, Vykupiteľa svojho, Pána svojho a Boha svojho. Hľa, neprišiel som na svet volať k pokániu spravodlivých, ale hriešnikov; zdraví nepotrebujú lekára, ale tí, ktorí sú chorí; a preto, malé deti sú zdravé, lebo nie sú schopné páchať hriech; a preto prekliatie Adamove je

z nich snaté vo mne, takže nad nimi nemá žiadnej moci; a zákon obriezky je vo mne odňatý.

9 A týmto spôsobom mi Duch Svätý prejavil slovo Božie; a preto, milovaný syn môj, viem, že to je závažný výsmech Bohu, ak krsťte malé deti.

10 Hľa, hovorím ti, že tieto veci budete učiť – pokánie a krst pre tých, ktorí dosiahli zodpovednosť a sú schopní páchať hriech; áno, poučuj rodičov, že musia činiť pokánie a byť pokrstení, a pokoriť sa ako ich malé deti, a budú spasení všetci aj so svojimi malými deťmi.

11 A ich malé deti pokánie nepotrebujú, ani krst. Hľa, krst je k pokániu k splneniu prikázaní na odpustenie hriechov.

12 Ale malé deti sú živé v Kristovi už od založenia sveta; ak tomu tak nie je, tak Boh je Bohom nadrživajúcim, a tiež Bohom premenlivým a činiacim rozdiely medzi osobami; lebo koľko malých detí zomrelo bez krstu!

13 A preto, ak by malé deti nemohli byť spasené bez krstu, museli by ísť do nekonečného pekla.

14 Hľa, hovorím ti, že ten, kto sa domnieva, že malé deti potrebujú krst, je v žlči horkosti a v putách nepravosti; lebo nemá ani vieru, ani nádej, ani pravú lásku; a preto, ak by bol odrezaný pri myšlienke tejto, musel by ísť do pekla.

15 Lebo je strašnou zlovoľnosťou myslieť si, že Boh spasí jedno dieťa vďaka krstu, a druhé musí

zahynúť, pretože žiadny krst nemá.

16 Beda buď tým, ktorí budú spôsobom týmto prevracat' cesty Pánove, lebo zahynú, pokiaľ nebudú činiť pokánie. Hľa, hovorím smelo, majúc právomoc od Boha; a nebojím sa toho, čo môže učiť človek; lebo dokonalá láska vyháňa všetku bázeň.

17 A ja som plný pravej lásky, ktorá je láskou večnou; a preto, všetky deti sú pre mňa rovnaké; a preto, milujem malé deti dokonalou láskou; a všetky sú rovnaké a sú podielníkmi spásy.

18 Lebo ja viem, že Boh nie je Bohom nadrživajúcim, ani premenlivou bytosťou; ale je nepremenlivý od celej večnosti po celú večnosť.

19 Malé deti nemôžu činiť pokánie; a preto, je to strašná zlovoľnosť popierať rýdze milosrdenstvá Božie voči nim, lebo pre jeho milosrdenstvo sú v ňom živé.

20 A ten, kto hovorí, že malé deti potrebujú krst, popiera milosrdenstvá Kristove a pokladá za nič uzmiernenie jeho a moc vykúpenia jeho.

21 Beda takým, lebo sú v nebezpečení smrti, pekla a nekonečných múk. Hovorím to smelo; Boh mi tak prikázal. Počúvajte ich a dbajte na ne, inak sa postavia proti vám pri sudcovskej stolici Kristovej.

22 Lebo hľa, že všetky malé deti sú živé v Kristovi, a tiež všetci tí, ktorí sú bez zákona. Lebo moc vykúpenia prichádza ku všetkým

tým, ktorí nemajú žiadny zákon; a preto ten, kto nie je odsúdený, alebo ten, kto nie je pod žiadnym odsúdením, nemôže činiť pokánie; a takým krst nijako neprospeje –

23 Ale je to výsmech Bohu popierajúci milosrdenstvá Kristove a moc Svätého Ducha jeho a vkladajúci dôveru v mŕtve skutky.

24 Hľa, syn môj, táto vec nemá byť; lebo pokánie je pre tých, ktorí sú pod odsúdením a pod prekliatím porušeného zákona.

25 A prvotinami pokánia je krst; a krst prichádza vierou k splneniu prikázaní; a splnenie prikázaní prináša odpustenie hriechov;

26 A odpustenie hriechov prináša miernosť a pokoru srdca; a pre miernosť a pokoru srdca prichádza navštívenie Duchom Svätým, ktorý to Utešiteľ naplňuje nádejou a dokonalou láskou, ktorá to láska vytrvá usilovnosťou pri modlitbe, pokiaľ nepríde koniec, kedy všetci svätí budú prebývať s Bohom.

27 Hľa, syn môj, znova ti napíšem, ak čoskoro nepôjdem proti Lámánitom. Hľa, pýcha národa tohto, teda ľudu Nefitov, privodila ich zničenie, pokiaľ nebudú činiť pokánie.

28 Modli sa za nich, syn môj, aby k nim mohlo prísť pokánie. Ale hľa, bojím sa, že Duch sa s nimi už ustal namáhať; a v tejto časti krajiny tiež usilujú o zvrhnutie všetkej moci a právomoci, ktorá pochádza od Boha; a popierajú Ducha Svätého.

29 A po odvrhnutí tak veľkého poznania, syn môj, musia čoskoro zahynúť, k naplneniu prorociev, ktoré hovorili proroci, a tiež slov nášho samotného Spasiteľa.

30 Maj sa dobre, syn môj, než ti znova napíšem alebo než sa znova stretieme. Amen.

Druhý list Mormonov synovi jeho Moronimu

Obsiahnuté v kapitole 9.

KAPITOLA 9

Ako Nefiti, tak Lámániti sú skazení a zvrhli – Jedny druhých mučia a vraždia – Mormon sa modlí, aby milosť a dobrotivosť mohli spočívať na Moronim naveky. Okolo roku 401–421 po Kr.

MILOVANÝ syn môj, znova ti píšem, aby si mohol vedieť, že som ešte nažive; ale píšem niečo o tom, čo je bolestné.

2 Lebo hľa, mal som ťažkú bitku s Lámánitmi, v ktorej sme nezvíťazili; a Archeantus padol mečom, a tiež Luram a Emron; áno, a stratili sme veľký počet svojich vynikajúcich mužov.

3 A teraz hľa, syn môj, bojím sa, že Lámániti ľud tento zničia; lebo oni nečinia pokánie a Satan ich ustavične podnecuje k vzájomnému hnevu.

4 Hľa, pracujem s nimi neustále; a keď hovorím slovo Božie s ostrosťou, trasú sa a hnevajú sa na mňa; a keď žiadnej ostrosti

nepoužívam, zatvrdzujú proti nemu srdcia svoje; a preto, bojím sa, že sa s nimi Duch Pánov prestal namáhať.

5 Lebo tak nesmierne sa hnevajú, že sa mi zdá, že nemajú žiaden strach zo smrti; a stratili lásku svoju, jedného k druhému; a neustále žízni po krvi a pomste.

6 A teraz, milovaný syn môj, aj napriek ich tvrdohlavosti pracujme usilovne; lebo ak by sme ustali pracovať, priviedli by sme na seba odsúdenie; lebo máme, zatiaľ čo sme v tomto stánku z hlíny, vykonať prácu, aby sme mohli poraziť nepriateľa všetkej spravodlivosti a nechať dušu svoju spochiniť v kráľovstve Božom.

7 A teraz, píšem niečo o utrpení ľudu tohto. Lebo podľa znalosti, ktorú som obdržal od Amorona, hľa, Lámániti majú mnoho zajatcov, ktorých priviedli od veže Šeriza; a boli tam muži, ženy a deti.

8 A manželov a otcov oných žien a detí zabili; a živia ženy mäsom ich manželov a deti mäsom ich otcov; a vodu im nedávajú žiadnu, len trocha.

9 A napriek tomu, že je ohavnosť Lámánitov tak veľká, nepresahuje ohavnosť ľudu nášho v Moriantume. Lebo hľa, mnohé z dcér Lámánitov zajali; a potom, čo ich pripravili o to, čo je nadovšetko drahé a cenné, čo je cudnosť a cnosť –

10 A potom, čo vec túto učinili, zavraždili ich tým najkrutejším spôsobom, mučiac ich telá až k smrti; a potom, čo to učinili,

požierajú ich mäso ako divá zver, pre tvrdosť srdca svojho; a činia to na znamenie statočnosti.

11 Ó milovaný syn môj, ako môže ľud podobný tomuto, ktorý je bez mravnosti –

12 (A len málo rokov uplynulo, a boli mravným a príjemným ľuďom)

13 Ale ó syn môj, ako môže ľud podobný tomuto, ktorého potešenie je v tak mnohej ohavnosti –

14 Ako môžeme čakať, že Boh zadrží ruku svoju v súde proti nám?

15 Hľa, srdce moje volá: Beda ľudu tomuto. Príď v súde, ó Bože, a skry ich hriechy a zlovoľnosť, a ohavnosti pred tvárou svojou!

16 A znova, syn môj, je mnoho vdov a ich dcér, ktoré zostali v Šerize; a tú časť zásob, ktorú neodniesli Lámániti, hľa, odnieslo vojsko Zenefiove a nechali ich potulovať sa, kamkoľvek môžu, za potravou; a mnoho starých žien cestou omdlieva a umiera.

17 A vojsko, ktoré je so mnou, je slabé; a vojská Lámánitov sú medzi Šerizou a mnou; a všetci, ktorí ušli k vojsku Áronovmu, padli za obeť ich strašnému zverstvu.

18 Ó, aká skazenosť ľudu môjho! Je bez rádu a bez milosrdenstva. Hľa, ja som len človek a mám len silu človeka, a nemôžem už ďalej presadzovať príkazy svoje.

19 A oni sú silní v zvrátenosti svojej; a sú rovnako brutálni, nešetriac nikoho, ani starých, ani mladých; a tešia sa zo všetkého okrem toho, čo je dobré; a utrpenie

žien našich a detí našich na celej tvári krajiny tejto presahuje všetko; áno, jazyk to nemôže vypovedať, ani to nemôže byť zapísané.

20 A teraz, syn môj, nebudem už viac zotrávať pri tomto strašnom výjave. Hľa, ty poznáš zlovoľnosť ľudu tohto; vieš, že je bez zásad a nemá cit; a ich zlovoľnosť presahuje zlovoľnosť Lámánitov.

21 Hľa, syn môj, nemôžem ich Bohu odporučiť, aby ma neudrel.

22 Ale hľa, syn môj, odporúčam Bohu teba a mám dôveru v Krista, že budeš spasený; a modlím sa k Bohu, aby ušetril život tvoj, aby si svedčil o návrate ľudu jeho k nemu, alebo o jeho úplnom zničení; lebo viem, že musia zahynúť, pokiaľ nebudú činiť pokánie a nevrátia sa k nemu.

23 A ak zahynú, bude to ako pri Járeditoch, pre svojhlavosť ich srdc vyhladávajúcich krv a pomstu.

24 A ak je tomu tak, že zahynú, vieme, že mnohí z bratov našich prešli k Lámánitom, a omnoho viac ich ešte k nim prejde; a preto, napíš ešte niečo, ak budeš ušetrený a ja zahyniem a neuvidím ťa; ale mám dôveru, že ťa čoskoro uvidím; lebo mám posvätné záznamy, ktoré ti chcem odovzdať.

25 Syn môj, buď verný v Kristovi; a kiež ťa veci, ktoré som napísal, nermútia a neťažia až k smrti; ale kiež ťa Kristus pozdvihne a kiež jeho utrpenia a smrť, a zjavenie tela jeho otcom našim, a milosrdenstvo jeho, a zhovievavosť,

a nádej na slávu jeho a život večný spočíva v mysli tvojej naveky.

26 A kiež milosť Boha Otca, trón ktorého je vysoko v nebesiach, a Pána nášho Ježiša Krista, ktorý sedí na pravici moci jeho, pokiaľ sa mu všetky veci stanú poddanými, je a naveky zostáva s tebou. Amen.

KAPITOLA 10

Svedectvo o Knihe Mormonovej prichádza mocou Ducha Svätého – Dary Ducha sú udeľované verným – Duchovné dary vždy sprevádzajú vieru – Moroniho slová hovoria z prachu – Poďte ku Kristovi, buďte v ňom zdokonalení a posväcujte dušu svojou. Okolo roku 421 po Kr.

TERAZ ja, Moroni, píšem niečo, čo sa mi zdá dobré; a píšem bratom svojim, Lámánitom; a chcel by som, aby vedeli, že uplynulo viac než štyristo a dvadsať rokov od doby, kedy bolo dané znamenie o príchode Krista.

2 A zapečatím záznamy tieto potom, čo k vám prehovorím niekoľko slov cestou nabádania.

3 Hľa, chcel by som vás nabádať, aby ste, keď budete čítať veci tieto, ak to bude múdrosť v Bohu, že ich budete čítať, pamätali, aký milosrdný bol Pán k deťom ľudským od stvorenia Adama až do doby, kedy veci tieto obdržíte, a aby ste o tom premýšľali v srdci svojom.

4 A keď veci tieto obdržíte, chcel by som vás nabádať, aby

ste sa pýtali Boha, Večného Otca, v mene Krista, či tieto veci nie sú pravdivé; a ak sa budete pýtať s úprimným srdcom, so skutočným zámerom, majúc vieru v Krista, on vám prejaví ich pravdivosť, mocou Ducha Svätého.

5 A mocou Ducha Svätého môžete poznať pravdu ohľadom všetkých vecí.

6 A čokoľvek, čo je dobré, je spravodlivé a pravdivé; a preto nič, čo je dobré, nepopiera Krista, ale potvrdzuje, že on je.

7 A vy môžete vedieť, že on je, mocou Ducha Svätého; a preto by som vás chcel nabádať, aby ste nepopierali moc Božiu; lebo on pôsobí mocou podľa viery detí ľudských, rovnako dnes a zajtra, a naveky.

8 A znova vás nabádam, bratia moji, aby ste nepopierali dary Božie, lebo sú mnohé; a pochádzajú od toho istého Boha. A sú rôzne spôsoby, ktorými sú dary tieto udeľované; ale je to rovnaký Boh, ktorý pôsobí všetko vo všetkých; a ľuďom sú dávané prejavmi Ducha Božieho, k ich prospechu.

9 Lebo hľa, jednému je dané Duchom Božím, aby mohol učiť slovo múdrosti;

10 A inému, aby mohol učiť slovo poznania skrze toho istého Ducha;

11 A inému nesmierne veľká viera; a inému dary uzdravovania skrze toho istého Ducha;

12 A znova, inému, aby mohol konať mocné zázraky;

13 A znova, inému, aby mohol prorokovať o všetkých veciach;

14 A znova, inému uzrieť anjelov a slúžiacich duchov;

15 A znova, inému všemožné jazyky;

16 A znova, inému vykladanie jazykov a rôznych druhov jazykov.

17 A všetky tieto dary prichádzajú Duchom Kristovým; a prichádzajú ku každému jednotlivo; podľa vôle jeho.

18 A chcel by som vás nabádať, milovaní bratia moji, aby ste pamätali, že každý dobrý dar pochádza od Krista.

19 A chcel by som vás nabádať, milovaní bratia moji, aby ste pamätali, že on je ten istý včera, dnes a naveky, a že všetky dary tieto, o ktorých som hovoril a ktoré sú duchovné, nikdy nepominú, dokonca pokiaľ svet bude stáť, iba ak pre nevieru detí ľudských.

20 A preto, musí byť viera; a ak musí byť viera, musí byť tiež nádej; a ak musí byť nádej, musí byť tiež pravá láska.

21 A pokiaľ nemáte pravú lásku, nemôžete byť nijako spasení v kráľovstve Božom; a tiež nemôžete byť spasení v kráľovstve Božom, ak nemáte vieru; a tiež ak nemáte žiadnu nádej.

22 A ak nemáte žiadnu nádej, musíte nevyhnutne byť zúfalí; a zúfalstvo prichádza pre neprávosť.

23 A Kristus skutočne povedal ocom našim: Ak máte vieru, môžete činiť všetky veci, ktoré sú pre mňa žiaduce.

24 A teraz, hovorím ku všetkým končínám zeme – že ak príde deň, kedy moc a dary Božie medzi vami pominú, bude to pre nevieru.

25 A beda buď deťom ľudským, ak tomu bude tak; lebo nebude medzi vami nikto, kto činí dobro, nie, ani jediný. Lebo ak bude medzi vami jediný, kto činí dobro, bude pôsobiť mocou a darmi Božími.

26 A beda tým, ktorí spôsobia, že sa veci tieto pominú, a oni zomrú, lebo zomrú v hriechoch svojich, a nemôžu byť spasení v kráľovstve Božom; a hovorím tak podľa slov Kristových; a neklamem.

27 A nabádam vás, aby ste na veci tieto pamätali; lebo rýchlo prichádza čas, kedy budete vedieť, že neklamem, lebo ma uvidíte pri stolici Božej; a Pán Boh vám povie: Či som vám nehlásal slová svoje, ktoré boli zapísané mužom týmto ako volajúcim z mŕtvych, áno, dokonca ako hovoriacim z prachu?

28 Oznamujem veci tieto, aby sa naplnili proroctvá. A hľa, vyjdú z úst večného Boha; a slovo jeho bude syčať od pokolenia k pokoleniu.

29 A Boh vám ukáže, že to, čo som zapísal, je pravdivé.

30 A znova by som vás chcel nabádať, aby ste išli ku Kristovi a chopili sa každého dobrého daru, a nedotýkali sa daru zlého, ani veci nečistej.

31 A prebuď sa a povstaň z prachu, ó Jeruzalem; áno, a odej sa v krásny šat svoj, ó dcéra sionská; a koly svoje posilni a rozšir hranice svoje naveky, aby si už nebola zmiešaná, aby zmluvy Večného Otca, ktoré učinil s tebou, ó dom Izraela, sa mohli naplniť.

32 Áno, poďte ku Kristovi a buďte v ňom zdokonalení, a poprite v sebe všetku bezbožnosť; a ak popriete v sebe všetku bezbožnosť a ak budete milovať Boha celou svojou mocou, myslou a silou, potom je milosť jeho postačujúca pre vás, aby ste milosťou jeho mohli byť dokonalí v Kristovi; a ak ste milosťou Božou dokonalí v Kristovi, nemôžete nijako poprieť moc Božiu.

33 A znova, ak ste milosťou Božou dokonalí v Kristovi a ak nepopierate jeho moc, potom ste v Kristovi milosťou Božou posväcovaní skrze preliatie krvi Kristovej, čo je v zmluve Otca na odpustenie hriechov vašich, takže sa stávate svätými, bez poškvrny.

34 A teraz, hovorím všetkým, zbohom. Čoskoro pôjdem, aby som si odpočinul v raji Božom, pokiaľ nebude duch môj a telo moje znova spojené a pokiaľ nebudem víťazoslávne privedený vzduchom, aby som sa stretol s vami pred príjemnou stolicou veľkého Jehovu, Večného Sudcu ako živých, tak mŕtvych. Amen.

ZOZNAM HESIEL Z KNIHY MORMONOVEJ

Kniha Mormonova, okrem iného, vydáva svedectvo o božskosti Ježiša Krista a obsahuje nauky evanjelia Ježiša Krista. Nasledovné témy a heslá poskytujú prehľad o ľuďoch, miestach, náukách a udalostiach z Knihy Mormonovej.

JEŽIŠ KRISTUS

Prejavenie sa a služba obyvateľom Amerík:

3. Nefi 11–27. *Prehlasuje svoju božskosť:* 9:1, 12–15; *poučuje Nefiho o krste:* 11:18–30; *vyučuje nauku Kristovu:* 11:31–41; *vyvolí si dvanástich apoštolov:* 12:1–2; *vyučuje blahoslavenstvá:* 12:3–12; *poskytuje vzor pre modlitbu:* 13:9–13; *varuje pred falošnými prorokmi:* 14:15–20; *učí o iných ovciach:* 15:11–24; *uzdravuje chorých:* 17:5–10; *modlí sa za ľudí:* 17:13–20; *požehnáva deti:* 17:10–12, 21–25; *zavádza sviatosť:* 18:1–14; *dáva dvanástim moc udeľovať Ducha Svätého:* 18:26–39; *modlí sa k Otcovi:* 19:16–34; *požehnáva sviatosť:* 20:1–9; *učí o slovách Izaiáša:* 22:1–23:3; *učí o dôležitosti písniem:* 23:1–6, 14; *poučuje dvanástich o mene Cirkvi:* 27:1–12; *učí o svojej službe a uzmierení:* 27:13–22.

Baránok Boží: 1. Nefi 13:40; Alma 7:14; Mormon 9:6.

Cirkev: Mosiáš 25:18–22; Mosiáš 27:13; 3. Nefi 27:1–12; Moroni 6:4–9.

Dokonalosť: *pozri* NÁUKY–dokonalosť.

Druhý príchod Krista: 3. Nefi 24:1–2.

Jehova: Mosiáš 3:4–11; Mosiáš 15:1; 3. Nefi 15:1–5; Eter 3:13–15; Moroni 10:27–34.

Ježiš Kristus: 1. Nefi 11:14–33; 22:24; 2. Nefi 9:5; 11:2–8; Mosiáš 3:5–13; 5:6–12; Alma 5:50; 7:7–13; 46:15; Helaman 3:28; 14; 3. Nefi 1:12–21; 9; 11–26; 27:3–21, 27; Mormon 1:15; Eter 3:14–17; Moroni 7:48.

Mesiáš: 1. Nefi 10:4, 17; 2. Nefi 2:6, 26; 25:14.

Narodenie a smrť: Helaman 14:2–6; 20–27; 3. Nefi 1:15–21; 8:5–23.

Nauka Kristova: 2. Nefi 31:10–32:6; 3. Nefi 11:31–41.

Pán: 1. Nefi 3:7; 17:13–15; Alma 29:11; Helaman 13:6.

Proroctvá o Kristovi: 1. Nefi 10:4–11; 11:1–3, 12–33; 19:8–17; 2. Nefi 10:3; 25:19; Mosiáš 3:5–12; 13:33–35; Alma 7:9–13; Helaman 8:22; 14:1–8, 14–27; Eter 3:13–20.

Prostredník: 2. Nefi 2:9, 27–28.

Slovo Božie: 1. Nefi 11:25; 15:23–25; 17:45–46; 2. Nefi 27:14; 31:20; Mosiáš 26:3; Alma 17:2; 31:5; 32:28–43.

Spasiteľ: 1. Nefi 10:4; 13:40; 2. Nefi 25:20; Mosiáš 3:17–20; 5:7–15; Helaman 14:15–17.

Stvorenie: Mosiáš 3:8; Alma 30:43–44; 3. Nefi 9:15; Eter 3:15.

Súd: 2. Nefi 2:10; Alma 5:15; 12:12–15; 33:22; 3. Nefi 27:14–16; Mormon 3:20; 7:6; Eter 12:38.

Svedectvo vydávané o Kristovi: 2. Nefi 25:26; 26:12; Jákob 7:11, 19; Alma 6:8; Eter 12:41; Moroni 7:31.

Ukrižovanie: 1. Nefi 11:32–33; 19:9–14; 2. Nefi 6:9; Mosiáš 15:1–7; 3. Nefi 27:14–15.

Uzmierenie: 1. Nefi 11:32–33; 2. Nefi 2:3–10, 25–27; 9:5–27; Jákob 4:11–12; Mosiáš 3:11–18; 4:6–8; 13:27–35; Alma 34:8–16; 42:11–30; 3. Nefi 11:14.

Vykupiteľ: 2. Nefi 2:6–7; 26; Mosiáš 15:6–27; Alma 9:26–27; 11:40–41; 42:13–26; Helaman 5:9–12; 14:12–17; 3. Nefi 9:17; Eter 3:13–14.

Vzkriesenie: 2. Nefi 2:8; 9:6–13; 22; Mosiáš 15:21–26; Alma 11:41–45; 40:1–6, 11–24; 3. Nefi 23:9–11.

 ĽUD

Abinadi: Mosiáš 11–17.

Abrahám: Jákob 4:5; Alma 13:15; Helaman 8:16–19.

Adam: 2. Nefi 2:14–29; Alma 12:21–26.

Alma, syn Almov: Mosiáš 27:8–27; Alma 4:11–20; 36:6–27.

Alma starší: Mosiáš 17–18, 25–26.

Ammón, syn Mosiášov: Mosiáš 27:8–28:8; Alma 17–20; 26–27.

Amulek: Alma 8:21–27; 10:1–32; 11:20–46; 14:9–29; 34.

Anti-Nefi-Lechíti: Alma 23–24; 27:20–27; 53:16–19; 56–58.

Benjamín: Mosiáš 2–6.

Enóš: Enóš 1.

Eter: Eter 12:1–5; 13:2–14.

Eva: 2. Nefi 2:15–20.

Gideon: Mosiáš 19:4–8; 20:17–22; 22:3–9; Alma 1:8–10.

Hagot: Alma 63:5–8.

Helaman, syn Almov: Alma 45:22–23; 53:19, 22; 57:19–27.

Helaman, synovia (mladí bojovníci): Alma 53:16–22; 56:10, 47, 52–56; 57:26.

Izmael: 1. Nefi 7:2–5; 16:7, 34.

Jákob, syn Lechího: 2. Nefi 6–11; Jákob 1–7.

Járed: Eter 1:33–2:1; 2:13.

Járed, brat (Járedov): Eter 1:34–43; 2–3; 4:4; 12:20–21, 24, 30.

Járediti: Eter 1:33–43; 2–3; 6:1–18; 14–15.

Ježiš Kristus: *pozri* oddiel JEŽIŠ KRISTUS.

Lábán: 1. Nefi 3:1–27; 4:1–26.

Lámán: 1. Nefi 2:5, 11–12; 3:9–31; 7:6; 8:34–38.

Lámániti: 2. Nefi 5:14; Jákob 1:13–14; Mosiáš 10:11–17; Helaman 6:34–37.

Lamoni: Alma 17–19.

Lechí, otec Nefiho: 1. Nefi 2:1–4; 5:14; 8:2–38; 16–18; 2. Nefi 1–3; 4:1–12.

Lemúel: 1. Nefi 2:10; 3:28; Jákob 1:13–14.

Mária, matka Ježiša: 1. Nefi 11:13–20; Mosiáš 3:8; Alma 7:10.

Mormon: Mormon 1:1–6; 2:1–2; 17–18; 3:8–12; 5:1–2; 6:5–6; 8:2–3.

Moroni, veliteľ: Alma 43:16–17; 47–50; 46:12–13; 48:11–18.

Moroni, syn Mormonov: Slová Mormonove 1:1; Mormon 8:1–3; 14; Eter 1:1–2; Moroni 1:1–4; 10:1–2.

Mosiáš, syn Benjamínov: Mosiáš 6:4–7; 28:17; 29.

Mosiášovi, synovia: Mosiáš 27:8–20; 34; 28:1–7; Alma 17–26.

Nefi, syn Helamanov: Helaman 3:37; 5:18–52; 7–9; 10:3–11; 11:3–18.

Nefi, syn Lechího: 1. Nefi 1:1–4; 3–4; 7; 10:17–22; 15:21–36; 16:18–32; 17–18; 2. Nefi 33.

Nefi, syn Nefiho, syna Helamanovho: 3. Nefi 1:2–3; 7:15–19; 19:4.

Nefiti: 2. Nefi 5:5–17; Alma 50:23; Helaman 6:34–35; 3. Nefi 11–28; 4. Nefi 1:2–3; 15–16; Mormon 3:9–11; Moroni 1:2.

Sám: 1. Nefi 2:5; 7; 2. Nefi 5:5–6; Alma 3:6.

Samuel Lámánita: Helaman 13–16.

Zenók: 1. Nefi 19:10; Alma 33:15; 17; Helaman 8:20.

Zenóš: 1. Nefi 19:10; 12; 16; Jákob 5; Alma 33:3–11; 34:7; Helaman 8:19; 3. Nefi 10:15–16.

 NÁUKY

Almužna, dávanie almužny: Mosiáš 4:26; 18:27; 3. Nefi 13:1–4.

Anjeli: Mosiáš 27:11–16; Alma 36:22; 3. Nefi 17:24; Moroni 7:25–32.

Antikristi: Jákob 7; Alma 1; 30.

Apôstol: 1. Nefi 1:10; 11:34; Mormon 3:18.

Biblia: 1. Nefi 13:38–41; 2. Nefi 3:12; 29:3–14; Mormon 7:8–10.

Bohatstvo: 2. Nefi 9:30, 50–51; 26:31; Jákob 2:18–19; Alma 1:30–31; 4:6–8; 3. Nefi 6:12.

Bolesť: 2. Nefi 9:21; Jákob 3:11; Mosiáš 2:36–38; 3:5–8; 5:11; 27:28–29; Alma 7:10–11; 36:16–21.

Božstvo: 2. Nefi 31:21; Mosiáš 15:1–4; 3. Nefi 11:3–7; 27; 36.

Cirkev: 1. Nefi 14:8–17; Alma 6:1–6; Mormon 8:32–33; Moroni 6:5.

Cudnosť: 2. Nefi 9:36; Jákob 2:28; Alma 39:1–13; 3. Nefi 12:27–28; Moroni 9:9.

Cudzoložstvo a smilstvo: Jákob 3:12; Alma 39:3–5; Helaman 8:26.

Človek: 2. Nefi 2:25; Mosiáš 7:27; 3. Nefi 12:48; 27:27; Moroni 7:48.

Dar Ducha Svätého: 2. Nefi 31:17; Moroni 2.

Dary Ducha: 3. Nefi 29:6; Mormon 9:7; Moroni 10:8–18.

Desiatok: Alma 13:15; 3. Nefi 24:8–11.

Deti: 2. Nefi 2:22–23; Mosiáš 4:14–15; 3. Nefi 17:21–24; Moroni 8:8–24.

Deti Božie: Mosiáš 5:7; 27:25; 3. Nefi 9:17; Eter 3:14; Moroni 7:19.

Diabol: 2. Nefi 2:17–18, 27; 28:19–23; Omni 1:25; Alma 30:60; 34:39; Helaman 5:12; 3. Nefi 18:15; 18.

Dokonalosť: Alma 42:15; 3. Nefi 12:48; Moroni 10:32.

Domov: 3. Nefi 17:2–3; Mormon 2:23.

Duch Svätý: 1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 32:5; 3. Nefi 27:20; 28:11; Moroni 10:5.

Evanjelium: 3. Nefi 27:13–22.

Hnev: 2. Nefi 4:28–29; 28:19–20; 28; 33:4–5; 3. Nefi 11:30; Moroni 9:3–4.

Hriech: 2. Nefi 4:31; 9:38; Alma 13:12; 41:9–10; 45:16; Moroni 8:8.

Choroba: Mosiáš 3:5; Alma 7:10–12; 3. Nefi 26:15.

Chudobovní: 2. Nefi 9:30; Mosiáš 4:26; Alma 1:27; 34:28; 4. Nefi 1:3.

Izrael: *Zhromaždenie:* 1. Nefi 15:12–17; 22:3–12; 2. Nefi 10:3–9; Jákob 5–6; 3. Nefi 16:4; 17:4. *Rozptýlenie:* 1. Nefi 22:3–9; 2. Nefi 10:3–9; Jákob 5–6; 3. Nefi 21:26–29. *Desať stratených kmeňov:* 1. Nefi 22:3–4; 2. Nefi 29:12–14; 3. Nefi 17:4; 21:26–29.

Kladenie rúk: Alma 6:1; 3. Nefi 18:36–37; Moroni 2:2.

Klamstvo: 2. Nefi 2:18; 9:34; 28:8–9; Alma 5:17; 12:3; Eter 3:12.

Kňazstvo: Alma 6:1; 13:1–12; 17:3; 3. Nefi 11:21–22; Moroni 2:2.

Kniha Mormonova: 2. Nefi 3:12–21; Mormon 7:9; Eter 5:1–4; Moroni 10:4.

Krst: 2. Nefi 9:23–24; Mosiáš 18:8–16; 21:33–35; Alma 7:14; 3. Nefi 11:19–40; 12:1–2; Moroni 8:4–25.

Láska: 1. Nefi 19:9; 2. Nefi 31:20; Mosiáš 4:15; Alma 5:26; 13:28; 38:12; Moroni 7:47–48; 8:16.

Manželstvo: 1. Nefi 7:1; 16:7; 4. Nefi 1:11.

Matka: Alma 56:47; 57:21; .

Miernosť: Mosiáš 3:19; 3. Nefi 12:5; Moroni 7:44; 8:26.

Milénium: 1. Nefi 22:26; 2. Nefi 12:4; 30:18.

Milosrdenstvo: Alma 32:22; 42:13–25; Moroni 8:19–20.

Milosť: 2. Nefi 2:8; 10:24; 25:23; Jákob 4:7; Eter 12:26–27.

Misionárska práca: Jákob 1:19; Alma 17–26; 29:8; Mormon 9:22.

Modlitba: 2. Nefi 32:8–9; Enóš 1:4; Alma 5:45–46; 17:3; 26:22; 34:17–28; 37:37; 3. Nefi 18:16; 19–21; 19:31–34; 20:1; Moroni 7:6–9; 10:4.

Múdrosť: 2. Nefi 9:28; 27:26; Mosiáš 2:17; Alma 37:35.

Nádej: 2. Nefi 31:20; Alma 7:24; 13:27–29; Eter 12:4; Moroni 7:1; 40–43.

Náuka: *pozri* JEŽIŠ KRISTUS–náuka Kristova.

Nepriazeň: 2. Nefi 2:11.

Nesmrtelnosť: 2. Nefi 9:13; Alma 11:45.

Neviera: 1. Nefi 4:13; Mosiáš 26:1–5; 3. Nefi 19:35.

Obetovať: 2. Nefi 2:6–7; Alma 34:8–14; 3. Nefi 9:19–20.

Obrady: Mosiáš 13:30; Alma 30:3.

Obrátenie: Mosiáš 5:2; 12–14; 27:33–35; Alma 22:15–18; Helaman 15:7; 3. Nefi 7:21.

Odpadlivosť: *prvotná kresťanská Cirkev:* 1. Nefi 13:26; 2. Nefi 26:20. *Osobné:* 1. Nefi 8:23; 28; 12:17; Alma 4:6–12; Helaman 3:33–34; 4:11–13; 5:2–3; 12:2; 13:38; 3. Nefi 2:1–3; Mormon 8:28–41.

Odpustenie: 1. Nefi 7:21; Mosiáš 4:2; 26:29–31; Alma 39:6; 3. Nefi 13:11.

Ospravedlnenie: 2. Nefi 2:5; Mosiáš 14:11.

Otec: *Nebeský:* Mosiáš 2:34; 3. Nefi 13:14, 26–33; Eter 12:8. *Smrteľný:* 1. Nefi 1:1; Enóš 1:1; Mosiáš 27:14; Alma 36–42; Helaman 5:5–12.

Pád Adama a Evy (pád ľudstva): 1. Nefi 10:6; 2. Nefi 2; Alma 22:12–14; 34:9; 42:2–15.

Pamätať: 1. Nefi 14:8; 7:45; Mosiáš 1:2–7; Helaman 12:3; 3. Nefi 18:7; 11; Mormon 5:21; Moroni 4:3; 5:2; 10:27.

Peklo: 1. Nefi 15:35; 2. Nefi 9:10–12; 28:21; Jákob 3:11; Mormon 9:4.

Peniaze: *pozri* bohatstvo.

Písma: 1. Nefi 19:23; 2. Nefi 25:21–23; 29:10–14; 32:3; Jákob 7:23; Mosiáš 1:2–7; Alma 17:2; 37:1–19; Helaman 15:7–8; Mormon 7:8–9.

Plán šťastia: *pozri* Plán spásy.

Plán vykúpenia: 2. Nefi 2; 9; Alma 12:25–34; 22:12–14; 34:8–16; 42:5–26, 31.

Pokánie: Mosiáš 5:2; 26:29; Alma 14:1;

34:33–36; 36; 42:16; 29; 3. Nefi 9:20–22; 27:20; Moroni 6:8.

Pokoj: Mosiáš 4:3; Alma 38:8; 40:12.

Pokora: 2. Nefi 9:42; Mosiáš 4:11; Alma 5:27–28; Helaman 3:33–35; 3. Nefi 12:2; Eter 12:27.

Pokušenie: 1. Nefi 15:24; 2. Nefi 2:11–16; Alma 13:28; 37:33; 3. Nefi 18:15; 18.

Poslušnosť: 1. Nefi 3:7; 17:3; Mosiáš 2:37; Alma 3:26–27; 3. Nefi 14:21.

Postiť sa: Mosiáš 27:22–23; Alma 5:46; 6:6; 17:3; 9; 45:1.

Posvätenie: Alma 13:10–12; Helaman 3:33–35; 3. Nefi 27:20.

Poznanie: 2. Nefi 9:14; Alma 18:35; 32:34; Helaman 15:13; Moroni 7:15–17.

Požehnania: 1. Nefi 15:18; 17:35; 2. Nefi 1:28; 4:9; Mosiáš 2:24; Helaman 12:1; 3. Nefi 12:1–12; 24:10.

Pravá láska: 2. Nefi 26:30; Alma 7:24; Eter 12:33–34; Moroni 7.

Pravda: 1. Nefi 16:2; 2. Nefi 9:40; Jákob 4:13; Moroni 10:5.

Právomoc: Helaman 5:18; 11:18; 3. Nefi 7:17; 12:1–2.

Predpozemský život: Alma 13:3; Eter 3:16.

Prikázania: 1. Nefi 2:10; 3:7; Jarom 1:9; Alma 37:35.

Prirodený človek: Mosiáš 3:19; 16:5; Alma 26:19–22; 41:11; 42:7–24.

Proroci: 1. Nefi 3:17–18; 22:1–2; Jákob 7:11; Mosiáš 8:16; 3. Nefi 1:13.

Proctvo: Jákob 4:6, 13; Mosiáš 5:3; Alma 12:7; 3. Nefi 29:6; Mormon 8:23.

Pýcha: 1. Nefi 11:36; Jákob 2:13, 16; Alma 5:28; Helaman 3:33–36; Moroni 8:27.

Radosť: 1. Nefi 8:12; 2. Nefi 2:22–25; 9:18; Alma 22:15; 36:20.

Raj: Alma 40:11–12; 4. Nefi 1:14.

Rodičia: 1. Nefi 1:1; 5:11; 8:37; Mosiáš 4:14–15; Moroni 8:10.

Rodina: 1. Nefi 8:37; 2. Nefi 2:20; 25:26; Jákob 3:7; Mosiáš 4:14–15; 3. Nefi 18:21.

Sabatný deň: Jarom 1:5; Mosiáš 13:16–19; 18:23–25.

Slabosť: 1. Nefi 19:6; Jákob 4:6–7; Eter 12:27–28, 37.

Sloboda jednaní: 2. Nefi 2:15–16; 27; Helaman 14:30–31.

Služba: 2. Nefi 2:3; Mosiáš 2:17; Eter 2:8–12.

Smrť: *Fyzická:* 2. Nefi 2:22; 9:6; 11; Alma 12:24; 40:11. *Duchovná:* 2. Nefi 2:27; 9:4–9; Jákob 3:11; Alma 13:30; 42:9; Helaman 14:16–19.

Smrteľnosť: 2. Nefi 2:21, 25; Alma 12:24; 34:32; 42:10.

Spása: 2. Nefi 2:3–6; Mosiáš 15:24–28; Moroni 8:8–24.

Spravodlivosť: 1. Nefi 15:30; 17:35; 2. Nefi 2:13; 9:18, 26, 40; Alma 5:58; 34:16; 42:13–25; 54:6; Helaman 13:38.

Strom života: 1. Nefi 8; 11:8–9; 21–22, 25; 15:36; Alma 5:34, 62; 32:40.

Súcit: Mosiáš 15:9; 3. Nefi 17:6.

Súd: 1. Nefi 12:9; 2. Nefi 9:15, 46; 28:23; Alma 41:3, 14; 3. Nefi 27:16, 23–26; Mormon 3:18–20.

Svár: 2. Nefi 26:32; Mosiáš 4:14; 3. Nefi 11:29.

Svedčiť: 2. Nefi 33:1; Jákob 7:10–11; Alma 5:45–48.

Svedectvo: Mosiáš 18:9; Alma 4:19–20; 5:45–48; 30:41–44.

Svedkovia Boží: Mosiáš 18:8–9; 3. Nefi 18:10–11; Moroni 4, 5.

Svedomie: Mosiáš 4:3; Alma 29:5; Moroni 7:16.

Sviatosť: 3. Nefi 18:1–11, 28–29; Moroni 4, 5.

Uctievanie: 2. Nefi 25:29; Jákob 4:5; Alma 34:38; 3. Nefi 11:17.

Usilovnosť: Jákob 1:19; Alma 17:2; 3. Nefi 6:14; Moroni 9:6.

Vďačnosť: Mosiáš 2:19–21; Alma 34:38; Alma 37:37.

Večný život: 2. Nefi 2:27; 9:39; 31:17–20; 33:4; 3. Nefi 15:9.

Veriť: 2. Nefi 6:14; Mosiáš 4:10; Alma 11:40; Helaman 14:13; 3. Nefi 11:35.

Viera: 1. Nefi 3:7; 7:12; 2. Nefi 9:23; 26:13; Enoš 1:3–8; Mosiáš 3:12; 5:7; Alma 14:26; 22:16, 32; 57:25–27; Helaman 8:15; 3. Nefi 17:8; Eter 12:6–31; Moroni 7:1, 20–48; 10:4.

Vina: 1. Nefi 16:2; 2. Nefi 9:14; Enoš 1:6; Alma 42:18; 29.

Vyjadrenie podpory cirkevným vedúcim: 3. Nefi 10:12–13; 12:1.

Vykúpenie: *pozri:* Plán vykúpenia.

Vysvätiť: Mosiáš 18:18; 3. Nefi 12:1; Moroni 3:1–4.

Vytrvať: 1. Nefi 22:31; 2. Nefi 31:16, 20; 3. Nefi 27:6.

Vzkriesenie ľudstva: Alma 40.

Zasvätenie: 4. Nefi 1:3.

Zázraky: 2. Nefi 27:23; Alma 23:6; Mormon 9:10–20; Eter 12:12–21.

Zjavenie: 2. Nefi 28:30; 30:17; 32:5; Jákob 4:8; Alma 5:46; 26:22; Mormon 9:7–8; Eter 12:6; Moroni 10:4–5.

Zlo: 2. Nefi 32:8; Omni 1:25; Mosiáš 2:32; Alma 19:33; Moroni 7:8–17.

Zmluva: 1. Nefi 15:18; 2. Nefi 31:13, 16; Mosiáš 5:5; Mosiáš 18:8–16; 3. Nefi 20:25–26; Moroni 7:31; 10:32–33.

Znamenie: Mosiáš 3:15; Alma 30:48–60; Helaman 14; 3. Nefi 1:13–16; Mormon 9:24; Eter 4:18.

Znovuzrodenie: Mosiáš 5:2–15; 27:23–30.

Znovuzriadenie evanjelia: 1. Nefi 15:13–18; 2. Nefi 3:6–15; 27:6–26; 3. Nefi 16:7.

Zodpovednosť: Alma 12:14; 41:3–7; Helaman 14:29–31; Moroni 8:10.

Žena: Jákob 2:28; Alma 32:23; 56:47–48.

Žiadať: 1. Nefi 15:11; 2. Nefi 32:4; Mosiáš 4:10, 21; Moroni 10:4.

Žiadostivosť: Alma 39:3–4, 9; 3. Nefi 12:28.

UDALOSTI A MIESTA

Ammonia: Alma 8–14; 16:1–3, 9, 11; 49:1–4.

Dosky Járeditov: Mosiáš 8:9–12; 21:25–28; Eter 1:1–4; 15:33.

Dosky z mosadze: 1. Nefi 3–4; 5:10–16; 19:21–24; Omni 1:14; Mosiáš 1:1–14; Alma 37:1–7; 3. Nefi 1:2.

Dosky Nefiho: 1. Nefi 9; 19:1–6.

Helamanova armáda: Alma 53:10–23, 56–57.

Jeruzalem: 1. Nefi 1:4, 13, 18; 3. Nefi 20:46; Eter 13:5.

Krajina Hojnosti: Alma 22:29–33; Alma 52:9; Alma 63:5; 3. Nefi 11:1.

Krajina Jeršon: Alma 27:22–23; 28:1; 30:19–21; 35:1–2, 13; 43:4.

Krajina Nefi: 2. Nefi 5:6–9; Omni 1:12–13; Slová Mormonove 1:13; Mosiáš 28:1; Alma 22:32.

Krajina Pustoty: Alma 22:30–32; Mormon 3:5; Eter 7:6.

Krajina severná: Alma 22:30–33; 46:22; 50:11, 29–34; 63:4–10; Helaman 3:3, 8–11; Mormon 2:20, 29.

Krajina úžiny: Alma 22:32; 63:5; Mormon 2:29; 3:5; Eter 10:20.

Kristova služba v Amerikách: *pozri* JEŽIŠ KRISTUS–Prejavenie a služba obyvateľom Amerík.

Kumora: Mormon 6:2, 6–11; 8:2; Eter 15:11.

Lechího cesta do zasľúbenej krajiny: 1. Nefi 2–18.

Liahona, či kompas: 1. Nefi 16:10, 28–29; Alma 37:38, 43–45.

Mier, ktorý nasledoval po Kristovej službe: 4. Nefi 1:1–20.

Misie synov Mosiášových: Alma 17–27.

Mormonova a Moroniho zodpovednosť za dosky: Slová Mormonove 1; Mormon 1:1–5; 2:17–18; 8:1–17.

Nefiho loď: 1. Nefi 17–18.

Prekladatelia: Mosiáš 8:13–18.

Rieka Sidon: Alma 3:3; 22:29.

Skaza Nefitov: Mormon 1–6.

Skúsenosti s obrátením: Mosiáš 17–18; (Alma starší), 27; Alma 36; (Alma, syn Almov); Mosiáš 27–28; (syn Mosiáša); Alma 8:18–32; (Amulek); Alma 17; (kráľ Lamoni); Alma 19:16–17; (Abiš); Alma 22; (otec kráľa Lamoniho); Alma 23–24; (ľud Ammónov).

Videnie brata Járedovho: Eter 3.

Videnie o strome života: 1. Nefi 8, 11, 15.

Vody Mormonu: Mosiáš 18:7–8; 25:18; Alma 5:3.

Zarahemla: Omni 1:12–13; Mosiáš 1:18; Alma 5:2; Helaman 13:12; 3. Nefi 8:8; 3. Nefi 24.

Zasľúbená krajina: 1. Nefi 2:20; 2. Nefi 1:5–9; Eter 2:9–12.

